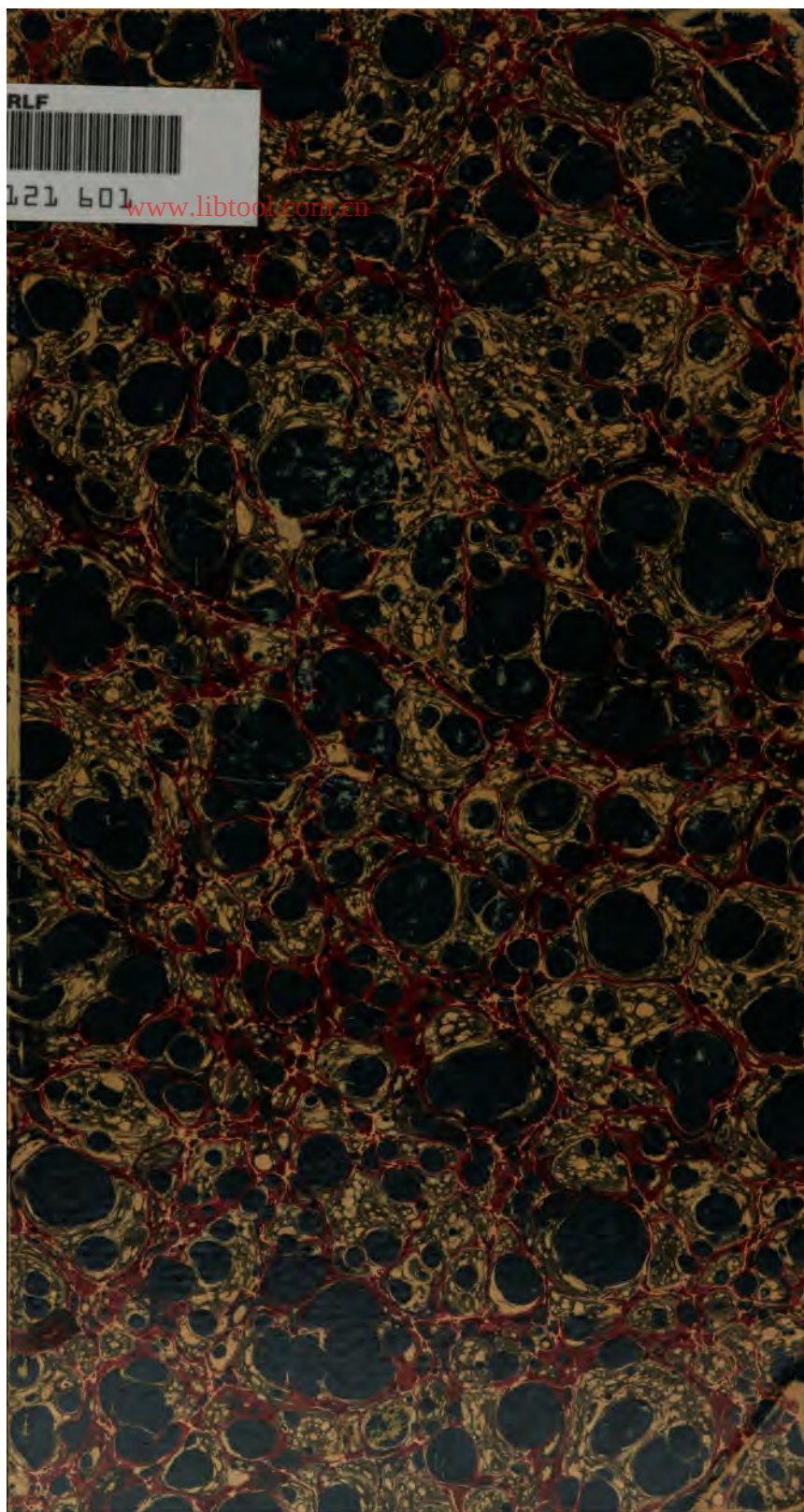

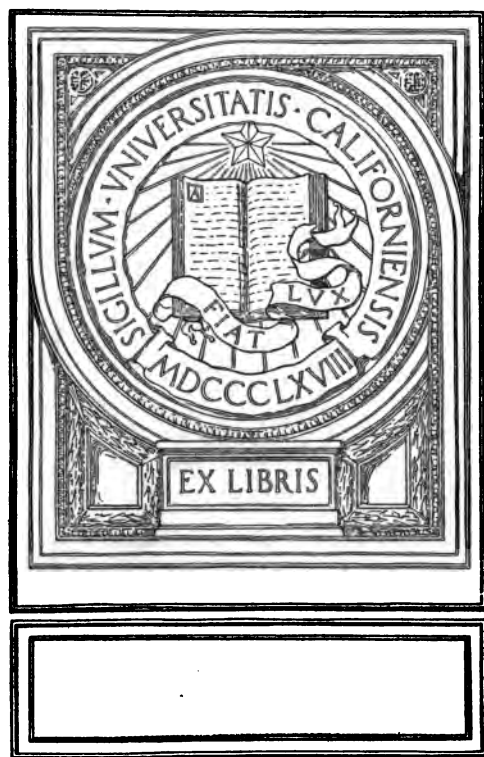
RLF

121 601

www.libtoot.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

www.libtool.com.gr

ΤΩΝ

ΖΩΓΡΑΦΩΝ

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΖΩΓΡΑΦΙΑΝ

ΥΠΟ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ
ΚΑΙ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

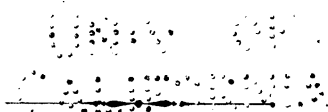
Τοῦ ἐκ Φουρᾶ τῶν Ἀγράφων

(ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΑΘΩΝΙ ΤΩ 1458)

ἘΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΥΠΟ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ «ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ» ΚΑΙ «ΚΟΡΑΗ»

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1885

N7832
D538

www.libtool.com.cn

1885-8

1885-8

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

της Α'. Ἐκδόσεως

Ἡ ἔλλειψις τοιοῦτου συγγράματος ὑπῆρχε πρὸ πολλοῦ ἐπαισθητὴ εἰς τὸ ἡμέτερον Ἔθνος. Καθότι πολλοὶ ζωγράφοι, καὶ μάλιστα ἀγιογράφοι, ἔχοντες ἐξ αὐτοῦ, ἢ καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν ἀτελεῖς τινὰς ἐρμηνείας, μόλις ἠδύναντο νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὴν ἐντέλειαν τῆς τέχνης αὐτῶν, τῆς τοσοῦτον σπουδαίας. Διὰ ταῦτα εὐρόντες ἡμεῖς τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἀνέκδοτον ἄχρι τοῦδε, προθύμως ἐπεχειρήσαμεν τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ, πληροφορηθέντες τὴν τούτου χρησιμότητα παρὰ τε πολλῶν ἄλλων εἰδημόνων ἀνδρῶν, καὶ μάλιστα ἐξ ὧν ἔγραψεν ὁ Σοφὸς Διδάσκαλος καὶ Οἰκονόμος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Κ. Οἰκονόμος, ὅστις ἐν τῇ περὶ τῶν Ὁ. Ἑρμηνευτῶν τῆς Παλ. Θείας Γραφῆς πολυτίμῳ αὐτοῦ συγγραφῇ (Τόμ. Δ' σελ. 218), διαλαμβάνων ἐν παρόδῳ περὶ τοῦ πῶς δεῖ ζωγραφεῖν τὰς ἱεράς εἰκόνας, μνημονεύει καὶ τούτου τοῦ χειρογράφου, λέγων τὰ ἑξῆς·

«Τοιοῦτο χειρόγραφον ἀρχαῖον σώζεται, συγγραφὲν εἰς τὴν »*χυδαίαν* διάλεκτον ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ἱερομονάχου καὶ ζω- »*γράφου*, τοῦ ἐκ Φουρνᾶ τῶν Ἀγράφων (ἐν Ἀθωνί, ἔτει, αὐνῆ, »1468), Ἑρμηνεία τῶν ζωγράφων, ὡς πρὸς τὴν Ἑκ- »*κλησιαστικὴν ζωγραφίαν*, ἐπιγεγραμμένον. Ἐν τούτῳ δι- »*δάσκει* ὁ ἱερογράφος οὗτος, ὅπως δεῖ ζωγραφεῖν τὰς τῶν »*ἁγίων μορφάς*, κατὰ τὴν πάτριον παράδοσιν, καὶ τὰς ὑπο- »*τυπώσεις* τῶν ἀρχαιοτάτων ζωγράφων, ἐν οἷς μάλιστα »*διέπρεπε* καὶ ὁ διασημώτατος ἐπὶ τῇ Ἑκκλησιαστικῇ ζω- »*γραφίᾳ* Μανουὴλ ὁ Πανσέληνος, οὔτινος εἰκονογραφίαι ἐν »*τοῖς τοίχοις* τοῦ ναοῦ διατηροῦνται ἐν τε τῷ ἁγιωνύμῳ

» ὅρει τοῦ Ἀθωνος, καὶ ἐν τῷ κατὰ Μακεδονίαν μοναστηρίῳ
 » τῆς Κοσσιφοινισσῆς, καὶ εἶπου ἄλλοθι· μνημονεύεται δὲ καὶ
 » βιβλίον αὐτοῦ περὶ ζωγραφίας, ἐν ᾧ διελάμβανεν, ὅπως
 » εἰκονιστέον τοὺς χαρακτηῖρας τῶν ἁγίων (τὸ δὲ τοῦ Διону-
 » σίου χειρόγραφον διαλαμβάνει καὶ περὶ Ἑλιοτυπίας, ὡς
 » ὀνομάζει ζωγραφικώτατα τὸ εἶδος εἰκονογραφίας, τὸ καθ'
 » ἡμᾶς παρὰ τοῖς Γάλλοις ἀνακαινισθέν, ὑπὸ τὸ ὄνομα Δα-
 » γυερροτυπία, Daguerroetype, ὡς ἐκ τοῦ εὐρέτου Δαγυέρου).
 » Ἐκ τοιούτων ἀρχαίων ἱερογραφικῶν ὑποτυπώσεων ἡρανίσθη
 » πάντως καὶ ὁ ἀνωτέρω Διονύσιος τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος χει-
 » ρόγραφον. Τοῦτο δὲ καὶ Γαλλιστὶ μεταφρασθέν ἐξέδωκεν ὁ
 » Γάλλος Διδρὼν (Didron, Manuel d' Iconographie Chre-
 » tienne Grecque et Latin, Paris, 1845), μετὰ προλόγου
 » εἰσαγωγικοῦ, ἐν ᾧ θεωρεῖ τὸ βιβλίον πληρέστατον σύστημα
 » τῆς Ἐκκλησιαστικῆς εἰκονογραφίας, καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς
 » ἱεράν ζωγραφίαν (ἢ Ἀγιογραφίαν) θαυμάζει θεωρήσας τὰς
 » πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος σωζομένας ἀρχαίας εἰκόνας, ἐν αἷς
 » πανταχοῦ αἱ αὐταὶ τῶν ἁγίων μορφαὶ κατὰ διαφόρους τό-
 » πους καὶ χρόνους ἀπαράλλάκτως ζωγραφοῦνται· (τὸ σεμνὸν
 » καὶ ἱεροπρεπὲς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς ζωγραφίας
 » καὶ ὁ κλεινὸς Μουστοξύδης διέκρινεν ἐν τῷ φερωνύμῳ Ἑλ-
 » ληνομνήμονι· σελ. 40, 278. Ἐν δὲ τῇ βασιλευούσῃ πόλει
 » τοῦ Μονάρχου πρό τινων ἐνιαυτῶν καὶ ὁ ναὸς ὁλόκληρος
 » ἐζωγραφήθη θαυμαστῶς κατὰ Βυζαντινὴν ζωγραφίαν). Καὶ
 » αὐτοῦ δὲ τοῦ πρωτοτύπου χειρογράφου τοῦ Διονυσίου ἐλ-
 » πίζεται ἡ ἐκδοσις. Ἐν τούτῳ τοίνυν μεταξὺ τῶν ἄλλων
 » εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς διδάσκονται οἱ ἁγιογράφοι
 » καὶ ὅπως ζωγραφητέον τοὺς ἁγίους Ἑπτὰ παιδας τοὺς
 » Μακκαβαίους, καὶ τὸν Τωβίτ, καὶ τὴν Ἰουδείθ».

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

www.ksars.org

	Σελ.		Σελ.
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	3	Πῶς νά λαμματίζης φορέματα .	23
Πρὸς τὸν βουλόμενον μαθεῖν		Πῶς νά δουλεύῃς τὸ σαντέφι.	24
τὴν ζωγραφικὴν τέχνην.....	5	Πῶς νά δουλεύῃς εἰς πανί με	
		αὐγὸν νά μὴ τζακίζεται..	24
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ		Περὶ τοῦ κολλητικοῦ τῆς λι-	
Πῶς νά εὐγάλης ἀνθίδολα.....	9	νοκοπίας, ἤτοι πῶς νά κά-	
Πῶς νά κατασκευάσῃς κάρβουνα		μῃς τὸ σκόρδον νά βάλλῃς	
διὰ νά σχεδιάσῃς	10	χρυσοκονδυλίας.....	24
Περὶ κατασκευῆς κονδυλίων ...	11	Πῶς νά δράσῃς λινέλαιον..	24
Περὶ κατασκευῆς κόλλας.....	12	Πῶς νά ποιήσῃς πάγουλαν.	25
Πῶς νά κάμῃς καὶ νά χύσῃς		Βερονίκη λινελαίου.....	25
γύψον	13	Βερονίκη σανταλοζίου.....	26
Πῶς νά γυψώσῃς εἰκόνας.....	14	Βερονίκη νέφθας.....	26
Πῶς νά συκώσῃς στέφανα εἰς		Βερονίκη κιτρίνη.....	27
τάς εἰκόνας	15	Βερονίκη ράκῃς ὁποῦ στε-	
Πῶς νά γυψώσῃς τέμπλον.....	16	γνώνει εἰς τὸν Ἥλιον....	27
Πῶς νά γυψώσῃς τέμπλον καρ-		Βερονίκη κοπάλης.....	27
φωμένον	17	Βερονίκη ράκῃς.....	28
Περὶ κατασκευῆς κοκκίνου ἀμ-		Πῶς νά πλύνῃς παλαιὰς εἰ-	
πολίου	18	κόνας.....	29
Πῶς νά χρυσώσῃς εἰκόνας... ..	18	Πῶς νά ποιήσῃς βαφήν νά	
Πῶς νά χρυσώσῃς τέμπλον ἀ-		σιτλδόνεται	30
κάρφωτον	19	Πῶς νά ἀναλύσῃς φύλλα	
Πῶς νά χρυσώσῃς τέμπλον καρ-		χρυσοῦ.....	30
φωμένον	20	Πῶς νά κάμῃς χρυσὰ κεφά-	
Περὶ κατασκευῆς προπλάσμοῦ.	20	λαια.....	30—31
→ Περὶ ἀνοίγματος ὀμματοφρυδίων		Πῶς νά βάλῃς μάλαγμα εἰς	
καὶ ἄλλων μελῶν	20	χαρτί.....	31
Πῶς νά κάμῃς σάρκα.....	20	Ἑρμηνεῖα τοῦ χρυσογράμ-	
Περὶ κατασκευῆς γλυκασμοῦ..	21	ματος.....	31
Πῶς νά σαρκώνῃς.....	21	Πῶς νά κάμῃς λάκκαν ἐκλε-	
Περὶ κοκκιναδίων.....	22	κτὴν ἀπὸ κριμέζι	31
Περὶ μαλλίων καὶ γενείων....	22	Κατασκευὴ κριμέζιου.....	32
		Πῶς νά κάμῃς λάκκα.....	33—34

	Σελ.		Σελ.
Ἑρμηνεία βαρδαράμου	34	πλασμὸν τοῦ τοίχου.....	49
Περὶ κατασκευῆς κινάδρεως	34	Περὶ ἀνσιγμάτων ὁματο-	
→ Πῶς νὰ κάμῃς πλακοῦντι ἡ-		φρυδίων καὶ ἄλλων μελῶν	
γουν ψιμμίθι.....	35	ἔσα σαρκόνονται.....	49
Πῶς νὰ κάμῃς λαζοῦρι ἀπὸ		Πῶς νὰ κατασκευάσῃς σάρκα	
τζιμαρίσματα.....	35-36	καὶ γλυκασμὸν τοῦ τοίχου.	49
Χρῶμα γλυκὸν μαῦρον διὰ τὰ		Πῶς νὰ βάλῃς τὰ κοκκινάδια.	50
ισκιώματα τοῦ χαρτίου...	37	Πῶς νὰ λαματίζῃς μὲ λα-	
Περὶ κατασκευῆς μέλανος..	37	ζοῦρι εἰς τοῖχον.....	50
Πῶς νὰ ποιήσῃς κινάδαριν		Πεῖται βαφαὶ δουλεύονται εἰς	
νὰ γράφῃς εἰς χαρτί.....	38	τὸν τοῖχον, καὶ ποῖται δὲν	
— Πῶς νὰ δουλεύῃς Μοσχόδικα	39	δουλεύονται.....	50
— Πῶς νὰ δουλεύῃς Κρητικά.	39	Πῶς νὰ κάμῃς στέφανα ση-	
Πῶς νὰ σηκώσῃς σπήτια,		κωτὰ εἰς τὸν τοῖχον.....	51
δένδρα, ζῶα ἀνθρώπους εἰς		Πῶς νὰ βάλῃς λαζοῦρι εἰς	
τὸν ἥλιον καὶ ὅ, τι ἄλλο		τὸν τοῖχον.....	51
θέλεις.....	40	Πῶς νὰ ποιήσῃς μουρδέντι	
Περὶ κατασκευῆς τῶν φυσι-		διὰ νὰ χρυσώσῃς.....	51
κῶν χρωμάτων καὶ πῶς νὰ		Πῶς νὰ βάλῃς μάλαγμα εἰς	
δουλεύῃς εἰς πανὶ μὲ λινέ-		τὸν τοῖχον, εἰς τὰ στέφανα	
λαιον.....	44	καὶ ὅπου θέλεις.....	52
Ἑρμηνεία τῆς Ζωγραφικῆς		Πῶς νὰ διορθώσῃς παλαιὰν	
τοῦ τοίχου, ἡγουν πῶς νὰ		καὶ σαθρωμένην εἰκόνα...	53
ιστορίζῃς τὸν τοῖχον καὶ		Εἰδησις ἀκριβοῆς περὶ χρυσο-	
πῶς νὰ κατασκευάζῃς κον-		γραφίας.....	53
δύλια τοῦ τοίχου.....	46	Περὶ χρυσοῦ λίθου κατα-	
Πῶς νὰ λαγαρίσῃς ἀσδέστην	46	σκευῆς.....	
Πῶς νὰ κατασκευάσῃς ἀσδέ-		Πῶς νὰ κολλήσῃς φαρφευριά	
στην μὲ ἀχυρον.....	47	σπασμένα.....	55
Πῶς νὰ κατασκευάσῃς ἀσδέ-		Πῶς νὰ κάμῃς Ἰσκαν.....	55
στην μὲ στουπί.....	47		
Πῶς νὰ σουβαδίσῃς εἰς τοῖχον	47		
Πῶς νὰ σχεδιάσῃς καὶ νὰ			
δουλεύῃς εἰς τοῖχον.....	48		
Πῶς νὰ ποιήσῃς ψιμμίθι τοῦ			
τοίχου.....	48		
Πῶς νὰ κατασκευάσῃς προ-			

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Τὰ πρὸ τῆς κοσμογονίας	56—58
Ἐκ τῆς Γενέσεως.....	58—67
Ἐκ τῆς ἐξόδου.....	67—68
Αἱ δέκα πληγαὶ τῆς Αἰγύ-	
πτου.....	69—71

Σελ.	Σελ.
Ἐκ τοῦ Λευιτικοῦ..... 71—72	σίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ 172-174
Ἐκ τῶν Ἀριθμῶν..... 72—73	Περὶ τοῦ παγκοσμίου δι-
Ἐκ τοῦ Δευτερονόμου.. 75	καστηρίου..... 174-176
Ἐκ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ. 73	Αἱ Θεομητορικαὶ ἑορταί. 176-179
Ἐκ τῶν Κριτῶν..... 74—76	Ἐκ τῶν προφητῶν..... 179-180
Ἐκ τῶν Βασιλειῶν α'.... 76—77	Εἰς τὸ τοῦ Δαβὶδ θεῖον
Ἐκ τῶν Βασιλειῶν β'... 74—78	Ψαλτήριον 180-182
Ἐκ τῶν Βασιλειῶν γ'... 78—80	Πῶς ἱστορίζονται οἱ ΚΔ'.
Ἐκ τῶν Βασιλειῶν δ'... 81—83	οἱκοὶ τῆς Θεοτόκου.... 182-186
Ἐκ τῶν Προφητῶν..... 83—88	
Ἐκ τοῦ Ἰώβ..... 88—89	
Ἐκ τῆς Ἰουδαίᾳ..... 89	
Γενεαλογία σχήματα καὶ	Ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων 187-192
ἐπιγράμματα 90—96	Περὶ σχημάτων 192-196
Ἔτεραι προφητεῖαι εἰς τὰς	Σχήματα καὶ ἐπιγράμματα 196-203 —
Δεσποτικὰς ἑορτάς κτλ.. 97—103	Ἐκ τῶν ἁγίων ἐπτὰ συνό-
Ἔτεραι προφητεῖαι εἰς τὰς	δων 204-207
Θεομητορικὰς ἑορτάς.... 103	Ἐκ τῆς παλαιᾶς τῶν συνα-
Οἱ σοφοὶ τῶν Ἑλλήνων ὁ-	ξαρίων..... 207-216
σοὶ εἶπαν περὶ τῆς ἐνσάρ-	Ἐκ τῆς νέας διαθήκης... 211-213
κου οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ 104-105	Ἐκ τῶν συναξαρίων..... 214-115
Ἐκ τοῦ Ἡσαΐου τοῦ προ-	Ἐκ τῶν πράξεων τῶν ἀ-
φήτου..... 105-106	ποστόλων 218-219
Ἐκ τοῦ συμβόλου τῆς πί-	Ἐκ τοῦ μαρτυρολογίου καὶ
στεως..... 106-108	ἄλλων γραφῶν..... 219-227
Ἐκ τῆς Κυριακῆς προσευ-	Περὶ τοῦ πῶς δεῖ διαγρά-
χῆς..... 108-110	φειν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ
Ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ ἱεροῦ	τὰ μαρτύρια..... 227-240
Εὐαγγελίου..... 111-131	Πῶς δὲ τοῦ ἀληθινοῦ μο-
Τὰ Ἅγια πᾶθη..... 131-142	ναχοῦ βίος διαγράφεται 240
Πῶς ἱστορίζονται αἱ Παρα-	Ἡ ψυχοσωτήριος καὶ οὐ-
βολαί 142-156	ρανόδρομος κλίμαξ..... 242
Ἡ θεία Λειτουργία..... 156-157	Πῶς διαγράφεται ὁ θά-
Ἐκ τῶν Ψαλμῶν τὸ πᾶσα	νατος τοῦ ὑποκριτοῦ... 243
πνοή 157-159	Πῶς δὲ ὁ τοῦ δικαίου... 243
Ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως... 159-172	Ὁ θάνατος τοῦ ἁμαρτω-
Περὶ τῆς δευτέρας παροῦ-	λοῦ 244
	Περὶ τοῦ πῶς δεῖ διαγρά-

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Σελ.	Σελ.
244	258
247	258
248	259
248	260
250	260
251	260
251	260
252	262
254	262
255	262
255	262
255	264
256	264
256	262-264

www.libtool.com.cn
φειν τὸν μάταιον χρόνον
τοῦ βίου τούτου.....

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ
ΕΝ Τῇ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Καὶ πρῶτον περὶ τοῦ πῶς
δεῖ διαγράφειν τὴν φιά-
λόεσσαν ἐκκλησίαν

Ἀρχὴ τῆς πρώτης τάξεως

Ἀρχὴ τῆς δευτέρας τά-
ξεως

Ἀρχὴ τῆς τρίτης τά-
ξεως

Ἀρχὴ τῆς τετάρτης τά-
ξεως

Ἀρχὴ τῆς πέμπτης τά-
ξεως

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ τὸν
νάρθηκα τοῦ ναοῦ δια-
γράφειν.....

Πῶς διαγράφειν τὴν φιάλην
Διαγραφὴ τραπέζης.....

Ἀρχὴ τῆς β'. τάξεως...

Πῶς δεῖ τὴν ὁμφαλόεσσαν
διαγράφειν ἐκκλησίαν...

Διαγραφὴ κοίτης ἐκκλησίας

Πόθεν τὰς ἀγίας εἰκόνας
παρελάβομεν εἰκονίζειν;

Περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ

Δεσποτικοῦ προσώπου καὶ

σώματος ὡς παρέδωκαν
ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτά-
πται Γερμανοὶ

Περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς
Θεοτότου

Τίνι τρόπῳ τὴν εὐλογοῦ-
σαν χεῖρα διαγράφειν δεῖ

Τὰ συνήθη ἐπιγράμματα
τὰ εἰς τὴν ἀγίαν τριάδα

ἀναφερόμενα.....

Ἔτερα ἐπιγράμματα τῆς
ἀγίας τριάδος.....

Τὰ ἐπίθετα, τὰ ἐπὶ τῆς
εἰκόνης τοῦ Σωτῆρος

γραφόμενα

Τὰ ἐπὶ τῆς εἰκόνης τῆς
Θεοτόκου γραφόμενα ἐ-
πίθετα.....

Τὰ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ κατὰ
τόπον ἐπιγράμματα τοῦ

Σωτῆρος.....

Ἐπιγράμματα ἃ οἱ Ἀρ-
χάγγελοι τοῦ Κυρίου φέ-
ρουσι κτλ.....

Ἐπιγράμματα φερόμενα
παρὰ τε τῆς Θεοτόκου

καὶ τοῦ Προδρόμου....

Ἐπιγράμματα φερόμενα
παρὰ τῶν Ἱεραρχῶν....

Διάφορα ἐπιγράμματα εἰς
τοὺς Ἀποστόλους καὶ

λοιποὺς ἀγίους.....

Τ Η Ι Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ω Ι

ΚΑΙ

ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΩ Ι ΜΑΡΙΑ Ι

Ω ἡλιοστάλακτε, κεχαριτωμένη Θεοτόκε Μαρία, βου-
λόμενος ὁ βρυορρύτωρ καὶ ἱατροφιλόσοφος Λουκάς καὶ πάσης
μαθήσεως καὶ ἐπιστήμης ἐμπειρότατος ὑφηγητῆς καὶ διδά-
σκαλος καὶ τοῦ Εὐαγγελικοῦ πολιτεύματος ἱερώτατος καὶ
μεγαλοφωνότατος κηρυξ καὶ συγγραφεὺς, τὸ ὅπερ πρὸς τὴν
σὴν θεοχαρίτων ὑψηλότητα, ἀγιώτατον ἔφερε φίλτρον,
παρὰ πᾶσι κατὰδῆλον ἐπιδείξει, μὴδὲν τι τῶν ἐν αὐτῷ δα-
ψιλεσμάτων καὶ πνευματικῶν χαρισμάτων, δίκην ἀπαρχῆς
ὀπωρῶν, τῇ σῇ βασιλικωτάτῃ κορυφῇ ἔγνω δεῖν προσκομί-
σαι, εἰμὴ τὸν ἀξιοθέατον καὶ χαριέστατον τῆς σῆς μορφῆς
χαρακτῆρα, οὐτινος ὡς τὰ μάλιστα αὐτόπτης ἀκριβοῦς ἐγε-
γόνει· χρώμασι ποικίλοις καὶ ψήφοις χρυσοῖς διὰ τῆς γραφι-
κῆς αὐτοῦ τέχνης ἐν πίναξιν ἐγχαράξαι καὶ εἰκονίσαι· οὐπερ
κἀγὼ ὁ εὐτελής, ζηλωτὴς βουλευθεὶς γενέσθαι, ἡρξάμην τῆς
γραφικῆς τῶν εἰκόνων μηχανῆς· οἶόμενος, ὅτι τὸ θέλειν ἴσον
τὸ δύνασθαι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐφέσεως τῆς ἐμῆς καὶ τῆς
σῆς ὑψηλοτάτης καὶ ἀξιαγάστου μεγαλοπρεπείας καθήκον
Ἄλλ' ἤμαρτον πολὺ παρὰ τῆς τοιαύτης οἰήσεως, οὐκ ἄρ-
κούντως τῆς φύσεως ἐμοὶ πρὸς ταύτην βοηθοῦσης (μὴδὲ τῇ
προαιρέσει καὶ θελήσει συνακολουθούσης). Ὅθεν τοιγαροῦν,

ἵνα μὴ εἰς τέλος τοῦ ἀγαθοῦ ἐκείνου ἐκπέσω σκοποῦ, καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν ἀνυποίστων πόνων τὸ κέρδος ζημιωθῶ, ἡξίωσα προσφέρειν σοι καὶ τῆς ἐμαυτοῦ τέχνης τὴν ἐρμηνείαν τε καὶ διδασκαλίαν, ἣν μεθ' ὅτι πλείστης ἐπιμελείας καὶ δοκιμωτάτης ἐμπειρίας ὅσον μοι τὸ δυνατόν, συνέλεξα καὶ συνεχάραξα, μηδεμιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ προσηκουσῶν μεθόδων ὑστεροῦσαν εὖ γὰρ οἶδα, ὅτι καὶ Σοὶ καὶ αὐτῷ τῷ Δεσπότῃ καὶ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων, τὸ δυνατόν φίλοντε καὶ λίαν εὐαπόδεκτον)· παρεχόμενος τοῖς τῆς φύσεως προτερήμασι κεκοσμημέθοις ζωγράφοις, ἀφορμὰς τέχνης ὅτι μάλιστα καλῆς, τάξεως καὶ χρήσεως χρωμάτων, καὶ εὐρέσεως ἱστοριῶν, πῶς καὶ ποίοις τισὶ τόποις τῶν ἱερῶν ναῶν ταύτας ἱστορεῖσθαι, πρὸς τὸ κοσμεῖν καὶ ἱστορεῖν εὐκόσμως καὶ εὐσχημόνως τὸ νοητὸν τῆς Ἐκκλησίας στερέωμα· ἐξαιρέτω• δὲ τὴν σὴν ἡλιόμορφον καὶ χαριτοστόλιστον θέαν, μεταμορφουμένην διηνεκῶς εἰς τὸ τοῦ νοὸς κάτοπτρον τῶν ἕως συντελείας τοῦ αἰῶνος ἐλευσομένων εὐσεβῶν· δι' ἧς τῶν κάτω καὶ χαμαιζήλων ἀφιστάμενοι, καὶ πρὸς τὸ πρωτότυπον σχετικῶς ἀνατρέχοντες, εὐέλπιδες εἶεν, τὰ αἰώνια φανταζόμενοι κάλλη, ὧν εἶθε καὶ μετὰ διὰ σῶν ἀγίων πρεσβειῶν γένοιτο θεατὴν γεγονέναι!

www.libtool.com.cn

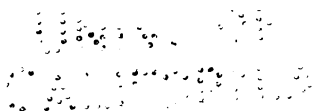
ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΤΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ ΠΑΙΣΙ

ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΛΟΙΠΟΙΣ ΦΙΛΟΜΑΘΕΣΙ ΤΟΙΣ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΕΝΤΕΤΕΛΟΜΕΝΟΙΣ

ΕΝ ΚΥΡΙΩ ΧΑΙΡΕΙΝ

ΑΚΟΥΟΝΤΑΣ, ὧ φιλομαθεῖς παῖδες τῶν φιλοπόνων ζωγράφων, τὸν κύριον ἐν τῇ Ἱερῇ Εὐαγγελίῃ ὅπου κατεδίδακε τὸν κρύψαντα τὸ τάλαντον, εἰπὼν πρὸς αὐτόν· *πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, (...)* ἔδει βαλεῖν σε τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ ⁽¹⁾ καί, φοβούμενός νὰ μὴ καταδικασθῶ καὶ ἐγὼ ὡς ὀκνηρός, ἐπαρακινήθηκα νὰ πολλαπλασιάσω τὸ ἐμπιστευθέν μοι παρὰ Κυρίου μικρὸν τοῦτο τάλαντον, τοὔτέστι τὴν ὀλίγην μου ταύτην τέχνην, ὅπου μὲ πολὺν κόπον καὶ χρόνον ἔμαθα θπουδάζοντας παιδιόθεν, καὶ μιμούμενος κατὰ τὸ δυνατόν μοι τὸν ἐκ Θεσσαλονίκης λάμψαντα Ἐμμανουὴλ (Πανῆλιον) τὸν Πανσέληνον ἀπὸ τε τὰς εἰκονισθείσας παρ' αὐτοῦ ἁγίας εἰκόνας τε καὶ τοὺς περικαλλεῖς ναοὺς ἐν τῇ ἀγιωνύμφῃ Ὁρει τοῦ Ἀθω· ὅστις, καὶ λάμπων ποτὲ εἰς τὴν ζωγραφικὴν ταύτην ἐπιστήμην ὡς ἂν ἄλλος ἥλιος καὶ χρυσολαμπροκίνητος σελήνη, ὑπερηκόντισε καὶ κατεκάλυψε μὲ τὴν θαυμαστὴν τέχνην τοῦ ὅλους τοὺς παλαιοὺς καὶ νέους ζωγράφους, ὡς τὸ δείχνουν σαφέστατα αἱ ἐν τοῖς τοίχοις καὶ πίναξιν ὑπ' αὐτοῦ εἰκονισθεῖσαι εἰκόνες· καὶ τοῦτο θέλει τὸ καταλάθῃ ὁ καθ' εἰς καλῶτατα, ἀνίσως μόνον μετέχῃ ὅπως οὖν ἀπὸ τὴν

(1) Ματθ. κεφ. ΚΕ'. 26—27.

ζωγραφικήν, ὅταν ἐπιμελῶς τὰς στοχασθῇ καὶ τὰς θεωρήσῃ. Ταύτην τὴν τέχνην, ὅπου, ἔφη, μετὰ πολλοῦ κόπου παιδιόθεν ἔμαθον, ἡδουλήθην μὲ ὀλην μου τὴν ὄρεξιν νὰ τὴν πολλαπλασιάσω, πρὸς ὠφέλειαν ὑμῶν τῶν ὁμοτέχνων μου, ἐρμηνεύοντας ταύτην ἐν τῇ παρουσίᾳ βίβλῳ, καὶ ἐγχαράττοντας ἅπαντα τὰ μέτρα αὐτοῦ, καὶ σχήματα, σαρκώματά τε καὶ χρώματα μὲ πᾶσαν ἀκρίθειαν· πρὸς τοῦτοις καὶ ἐρμηνείαν ἡλιοτυπίας, ἣν εὗρον ἐν χειρογράφοις τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἱεροθέου μοναχοῦ Θεσσαλονικέως, ὡς ἡ ὑπογραφή του λέγει, (καὶ) ἦν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ ἀπλοῦν ἔφερον, ὡς καὶ τὸν βίον αὐτοῦ καὶ ἄλλην περὶ φλέξεως βαμβακίου, καὶ κολλήσεως φαλ-
 φουρίων καὶ τὰ μέτρα τοῦ αὐτοῦ (καὶ τεχνικῆς ἥσκας) καὶ τὴν αὐτῶν ἐργασίαν, καὶ μέρος τι ἐκ τῶν Κρητικῶν ζωγράφων, βερνικί-
 ων τινῶν ἐρμηνείας διαφόρους· κόλλας, γύψου καὶ μαλάγματος· ἔτι καὶ τὴν παράδοσιν τῆς τοῦ τοίχου ζωγραφικῆς σαφέστατα πρὸς τοῦτοις καὶ τὴν ἐξαπάνθισιν τῆς τε Παλαιᾶς καὶ Νέας ἄπασαν, καὶ πῶς ἱστορίζονται τὰ τούτων ἔργα τε καὶ θαύματα, ὁμοῦ τε καὶ αἰ παραβολαὶ τοῦ Κυρίου, τὰ τε ἀρμόζοντα τῶν προφητῶν ἐπιγράμ-
 ματα· Εὐαγγελιστῶν καὶ ἀποστόλων ὀνόματά τε καὶ σχήματα, καὶ ὄλων τῶν ἐπιστήμων ἁγίων καὶ μέρος ἀπὸ τὰ τούτων μαρτύριά τε καὶ θαύματα δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ· καὶ πῶς ζωγραφίζονται Ἑκκλη-
 σίαι, καὶ ἄλλα τινὰ χρησιμεύοντα εἰς ταύτην τὴν ἐπιστήμην, κα-
 θάπερ ἐν τῷ πίνακι, ἕνα πρὸς ἕνα δείκνυνται, ἅτινα καὶ ἐπιπόνως ἐσυνάθροισα μετὰ τοῦ ἱερολυγιωτάτου κυρίου Κυρίλλου τοῦ ἐμοῦ μαθητοῦ, τοῦ ἐκ Χίου, παρ' οὗ τε καὶ ἐπανωρθώθησαν μετὰ πολλῆς σκέψεως. Ὅθεν εὐχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν ἅπαντες πρὸς Κύριον, ὅπως ῥυ-
 σθῶμεν τῆς δεινῆς τοῦ ὀκνηροῦ δούλου κατακρίσεως· ἀμήν.

Τῶν ζωγράφων ἐλάχιστος

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ.

Ὁ ἐκ Φουρνᾶ τῶν Ἀγράφων.

www.ΠΡΟΔΥΜΝΑΣΙΑ.cu ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΑ

**Πρὸς τὸν βουλόμενον μαθεῖν τὴν ζωγραφικὴν
τέχνην.**

Ὁ τὴν ζωγραφικὴν ἐπιστήμην μαθεῖν βουλόμενος ἅς ὀδηγῆται πρὸς αὐτὴν κατὰ πρῶτον, καὶ ἅς προϋμνάζεται μερικὸν καιρὸν ἀπλῶς μόνον καὶ χωρὶς μέτρα σχεδιάζων, ὥστε νὰ φανῇ δόκιμος. Εἴθ' οὕτως ἅς γίνεται δι' αὐτὸν καὶ αὕτη ἡ πρὸς τὸν Κύριον ἡ-
σοῦν Χριστὸν εὐχὴ τε καὶ δέησις ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τῆς Θεο-
τόκου τῆς Ὁδηγητρίας, εὐλογοῦντος τοῦ ἱερέως. Μετὰ τὸ *Βασιλεῦ
οὐράνιε*, καὶ τὰ λοιπὰ, τὸ μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου, τὸ *ἀλλὰ
τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν*, καὶ τὸ τροπάριον τῆς Μεταμορφώσεως,
σφραγίσας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἅς λέγῃ ἐκφώνως :

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀπερίγραπτος ὑπάρχων τῇ φύσει τῆς Θεότητος, καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου Θεοτόκου Μαρίας ἀφράστως σαρκωθείς, καὶ ἀξιώσας περιγράφεσθαι· ὁ τὸν ἅγιον χαρακτῆρα τῆς ἀχράντου σου ὀψεως, καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ μανδηλίῳ τυπώσας, καὶ δι' αὐτοῦ τὴν νόσον τοῦ τοπάρχου Αὐγάρου ἰασάμενος, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ φω-
τίσας εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὁ διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος συνέτισας τὸν θεῖον ἀπόστολόν σου καὶ Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν, τὴν μορφήν τῆς παναμώμου σου μητρὸς διαγράψαι φερού-
σης σε ὡς βρέφος ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῆς, καὶ τὸ «*ἡ χάρις τοῦ
ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος δι' ἐμοῦ μετ' αὐτῶν εἰπούσης*»· αὐτὸς Δέ-
σποτα, Θεὲ τῶν ὄλων, φώτισον, συνέτισον τὴν ψυχὴν, τὴν καρδίαν καὶ τὴν διάνοιαν τοῦ δούλου σου (δεῖνα) καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐ-
θυνον πρὸς τὸ ἀμέμπτως καὶ ἀρίστως διαγράφειν τὸ εἶδος τῆς ἐμ-
φερείας σου, καὶ τῆς παναχράντου σου μητρὸς καὶ πάντων τῶν ἁγίων· εἰς δόξαν σὴν, καὶ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν τῶν σχετικῶς αὐτὰς
προσκυνούντων, καὶ μετ' εὐλαθείας ἀσπαζομένων, καὶ τὴν τιμὴν
ἐπὶ τὸ πρωτότυπον ἀναφερόντων. Δύτρωσον δὲ αὐτὸν ἐκ πάσης δια-

βολικῆς ἐπιηρείας, προκάπτοντα ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Μητρός σου, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν

« Ἐκτερὴ καὶ ἀπόλυσις ».

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, ἃς ὁδηγηθῇ τὰ μέτρα καὶ σχήματα μὲ ἀκρίβειαν, καὶ ἔτσι ἀπὸ τότε ἃς σχεδιάσῃ κοπιᾶζοντας πολλὰ μὲ λογαριασμὸν καιρὸν ἱκανόν, καὶ μὲ τὴν θείαν βοήθειαν θέλει καταλάβει καλῶτατα, καθὼς ἐμπράκτως τὸ εἶδα εἰς τοὺς ἐμούς μαθητάς. Διὰ τοῦτο καὶ μὲ πολὺν πόθον τὸ ἐσημείωσα νὰ τὸ ἐπιτελοῦν εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου, οἵτινες ὑπερευχέσθωσάν μου. Εἰ δέ τις φθονερός ἤθελε κατακρίνῃ κατὰ τινα τρόπον (τὸν σκοπὸν μου) τοῦτον τὸν ἄφθονον, ἃς ἠξεύρῃ ὁ τοιοῦτος, ὅτι ἄλλον τινὰ δὲν βλάπτει, εἰμὴ μόνον τὸν ἑαυτὸν του, κατὰ τὸν εἰπόντα, κακὸν ὁ φθόνος, ἔχει δέ τι καὶ καλόν ἐν αὐτῷ, τήκειν τὸν ἔχοντα ὄμματα καὶ καρδίαν. Διότι ἐγώ, ὡς τὸ γινώσκει ὁ Κύριος, δὲν εἶναι δι' ἄλλο ὁ πόθος μου, πάρεξ γὰρ νὰ ὤφελήσω, ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, ἐκεῖνον, λέγω, τὸν δοκιμώτατον μαθητὴν τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης, ὅστις καὶ πολλὰ ποθεῖ νὰ ἀποκτήσῃ ταύτην τὴν βίβλον μου, πρὸς ὃν καὶ μὲ πολλὴν ἀγάπην θέλω στρέφει τὸν λόγον μου. Γίνωσκε λοιπόν, ὦ μαθητά, ὅταν θέλῃς νὰ ἐπιχειρισθῇς αὐτὴν τὴν ἐπιστήμην, πρέπει νὰ ἐρευνήσῃς νὰ εὑρῇς τινὰ προκομμένον διδάσκαλον, τὸν ὁποῖον γρήγορα θέλεις τὸν καταλάβῃ, ἀνίσως καὶ σὲ διδάξῃ καθὼς προείπομεν. Εἰ δὲ καὶ σοῦ τύχει κἀνένας ἀμαθὴς καὶ ἄτεχνος, κάμε καὶ σὺ ὥσάν ἡμᾶς, καὶ ἰδὲς μετὰ ταῦτα νὰ εὑρῇς ἐκ τοῦ περιφήμου Μανουὴλ τοῦ Πανσελήνου τινὰ ἀρχέτυπα, καὶ κοπίασε εἰς αὐτὰ ἱκανὸν καιρὸν, σχεδιάζοντας μὲ τὸν τρόπον ὁποῦ θέλομεν σὲ ἐρμηνεύσει παρέμπροσθεν, ἕως οὗ νὰ καταλάβῃς τὰ μέτρα αὐτοῦ καὶ σχήματα. Ἐπειτα ὕπαγε εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ εἰκονισθεῖσας ἐκκλησίας νὰ εὐγάλῃς ἀντίβολα καθὼς θέλομεν σὲ ἐρμηνεύσει. Πλὴν μὴ κάμῃς τὸ ἔργον σου ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, ἀλλὰ μὲ φόβον Θεοῦ καὶ εὐλάβειαν ὡς θεῖον ἔργον. Πρόσεχε οὖν πρὶν εὐγάλῃς τὸ ἀντίβολον, νὰ πλύνῃς τὴν εἰκόνα εἴτε ἐπὶ τοίχου εἶναι ἱστορημένη

εἶτε ἐπὶ ξύλου, ~~εἶτε ἐπὶ πανίου~~ με νερόν καθαρὸν καὶ λευκὸν τοῦ αὐ-
γοῦ διὰ σπογγαρίου καθαροῦ, διὰ νὰ ἐξαλείψῃς τὸ νότισμα τῆς πο-
λυκαιρίας καὶ τὰς ἄλλας ἀκαθαρσίας διότι ἂν αὐτὰς εὐθὺς δὲν πλύ-
νῃς θὰ δυσκολευθῇς ὕστερον νὰ σγκώσῃς τὸ ἀντίβολον, διότι τὸ νό-
τισμα θὰ σοῦ φέρῃ μεγάλην δυσκολίαν καὶ ἡ μαυράδα τῆς πολυ-
καιρίας θὰ σὲ συγχίζῃ, καὶ ἔπειτα ὡς ἀσεβὴς θέλεις λογίζεσαι
πρὸς τὰς θείας εἰκόνας, « ἡ γὰρ τιμὴ τῆς εἰκόνης ἐπὶ τὸ πρωτότυ-
πον διαβαίνει » κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον (κεφ. ΙΑ΄. περὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος). Τοῦτο παραγγέλλω εἰς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς
κατὰ χάριν, ὅσοι εἶναι ἐχθροὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ πρὸς τὰ θεῖα εὐ-
λαθεῖς. Παρακινήθηκα δὲ νὰ γράψω ταῦτα, διότι ἔτυχε νὰ ἴδω πολ-
λὰς εἰκόνας εἰς διαφόρους πόλεις, ὅπου ἔτυχε νὰ ὑπάγω χαλασμέ-
νας ἀπὸ ἀμαθεῖς, ἢ κακοβούλους, ἢ ὀκνηροὺς ζωγράφους εἰς τὸν ἀν-
τιβολισμόν, διότι ἀφῆκαν ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τὰς ἀκαθαρσίας αἱ ὁ-
ποῖαι ἦτον ἀδύνατον νὰ καθαρισθῶσι ἂν καὶ ἐκοπίασα παρὰ πολὺ.
Ἄν τύχῃ δὲ καὶ εἶναι παλαιὰ ἡ εἰκὼν καὶ δὲν φαίνωνται αἰκονδυ-
λῖαι, ἢ ἦναι ὁ γύψος σαθρωμένος, καὶ φοβᾶσαι νὰ τὴν πλύνῃς, διὰ
νὰ μὴ χαλάσῃ ποιήσον οὕτως· πλύνε αὐτὴν πρῶτον ἐπιτήδεια, εἴ-
τα ὑπάλωσέ την καὶ θερνικιάσέν την, ἔπειτα εὗγαλε τὸ ἀντίβολον,
καὶ μετὰ ταῦτα πλύνε την πάλιν, καθὼς σὲ ἐρμηνεύσαμεν.

Ἴδού σὺν Θεῷ τὰ ὅσα ἐδυνήθην ἀφθόνως ἐρμήνευσά σε καὶ φιλα-
λήθως· σὺ δέ, ὦ ἀγαπητέ, πρόσχες καλῶς μὴ φειδόμενος κόπου,
ἀλλὰ, μεθ' ὅσης πλείστης ἐπιμελείας καὶ προθυμίας, νὰ ἐκπαιδευ-
θῇς καὶ νὰ μάθῃς αὐτὴν τὴν τέχνην ἐντελέστατα. Διότι τὸ ἔργον
τοῦτο εἶναι θεῖον, καὶ γὰρ θεοπαράδοτον· καὶ τοῦτο πασιδῆλον, καὶ
ἀπὸ ἄλλα πολλὰ, ἐξαιρέτως δὲ ἀπὸ τὴν ἀχειροποιήτων καὶ σεβασ-
μίαν εἰκόνα ὅπου αὐτὸς ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, ἐκμάξας τὸ
πανάγιόν του πρόσωπον, ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἐν Ἐδέσσει τοπάρχην
Αὐγαρον, τὸ ἐν τῷ ἁγίῳ Μανδηλίῳ θεῖον αὐτοῦ ἐκτύπωμα. Ὅτι δὲ
καὶ τῇ ὑπεράγνῳ Μητρὶ αὐτοῦ τὸ τοιοῦτον καλὸν ἔργον εὐαπόδεκτον
καὶ ἀρεστόν ἐφάνη, γνωστὸν ἐστὶ τοῖς πᾶσιν, ὅτι ἐπευχήθη καὶ εὐ-
λόγησε τὸν ἅγιον ἀπόστολον Λουκᾶν τὸν Εὐαγγελιστήν, διὰ τὴν

αὐτὴν ἐπιστήμην εἰποῦσα τὸ « ἡ χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος δι' ἐμοῦ μετ' αὐτῶν ». Οὐ μὲν ἄλλ' ἔτι καὶ ἀπὸ τὰ ἄπειρα θαύματα ὅπου ἐτέλεσαν καὶ ἐκτελοῦσιν, αἱ τε δεσποτικαὶ καὶ θεομητορικαὶ ἅγαι εἰκόνες καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων, ἀποδείκνυται, ὅτι τοῦτο τὸ ἔργον τῆς ζωγραφικῆς, εὐαπρόσδεκτον καὶ θεάρεστον εἶναι. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ὅσοι εὐλαβῶς καὶ ἐπιμελῶς τοῦτο ἐργάζονται χάριν 'καὶ εὐλογίαν θεόθεν λαμβάνουσιν, ὅσοι δὲ φιλοχρηματίας χάριν πλεονεκτοῦντες ἀνευλαβῶς καὶ ἀνεπιμελῶς τοῦτο ἐπιχειροῦνται, προσεχέτωσαν καλῶς, καὶ πρὸ τοῦ τέλους μεταμεληθήτωσαν, ἐνθυμούμενοι καὶ φοβούμενοι τὴν τοῦ φιλαργύρου καὶ ὁμοτρόπου αὐτοῖς 'Ιούδα, ἐν τῇ τῆς γενένης περὶ τιμωρίαν ἥς ῥυσθείημεν πάντες, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Λουκᾶ, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμὴν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Πῶς νὰ εὐγάλης ἀνθιβολα.

§ 1. Ὄταν θέλῃς νὰ εὐγάλης ἀνθιβολον, ποίησον οὕτως· δταν ᾔῃναι τὸ ἀνθιβολον καὶ ἀπὸ ταῖς δύο μεριαῖς ἱστορημένον, ἄλειψον χαρτὶ μὲ μπεζῆρι ἄβραστον, καὶ ἄφες το μίαν ἡμέραν εἰς τὸν ἴσκιον νὰ ποτίσῃ· ἔπειτα τρίψετο καλὰ μὲ πίτυρα διὰ νὰ εὐγάλης τὸ λάδι καλῶς, νὰ κολλοῦν αἱ βαφαὶ ὅπου θέλεις νὰ βάλλῃς καὶ νὰ μὴ λαδῶνεται καὶ τὸ ἀρχέτυπον· καὶ ράπτοντας τὰς τέσσαρας ἄκρας τοῦ ἀνθιβόλου μὲ τὸ λαδωμένον σου χαρτὶ, ποίησον μαύρην βαφήν μὲ ὀλίγον αὐγόν, καὶ τράβιξε ἐπιμελῶς τὰ ἀνοίγματα, καὶ βάλε (καὶ) τὰ ἱσκιώματα. Ἐπειτα ποίησον ψιμίθι καὶ ψιμίθισέ το· καὶ μὲ νερολούτερον ψιμίθι ποίησον τὰ λάμματα, καὶ ἔτζι γίνεται ὥσάν εἰκῶν, διότι τὸ χαρτὶ φέγγει καὶ φαίνονται ὅλα τὰ ἀνοίγματα τοῦ πρώτου ἀνθιβόλου· μόνον διὰ νὰ μὴ τρίβωνται, πρόσεχε νὰ βάλλῃς ψιμιμιθιάις λεπταῖς. Εἰ δὲ καὶ τύχει τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ ἀνθιβόλου ἀβρύπωντον, βάλε ἀλάδωτον χαρτὶ, καὶ θάνοντάς το ἀντικρυ εἰς φῶς παραθυρίου, ἢ εἰς ὑαλὶ, ἢ εἰς τζερτζεθὲν, φαίνονται καθαρά τὰ ἀνοίγματα καὶ οὕτως ἀκουμβίζοντας τὸ χέρι σου ἐπιμελῶς, τράβιξε τὰ ἀνοίγματα εἰς τὸ χαρτὶ σου ἐπιμελῶς, καὶ βάλλε καὶ τὰ λάμματα μὲ κοκκίνην βαφήν· καὶ οὕτως εὐγαίνοντας τὸ ἀνθιβολον γίνεται ὅμοιον ὥς καὶ τὸ πρῶτον. Εἰ δὲ καὶ εἶναι τὸ ἀρχέτυπον εἰς λαδωμένον χαρτὶ, ποίησον οὕτω· βάλε εἰς χυβάδαν μαύρην βαφήν καὶ σκορδόζουμον ἀπ' ἐκεῖνο ὅπου βάλλεις εἰς ταῖς χρυσοκονδυλῖαις καὶ ἀνάκατωσον αὐτὰ, καὶ πέρασε τὰ ἀνοίγματα τοῦ ἀγίου ὅλου ὅπου θὰ ἀντιστηκώσης, εἴτε εἰς λαδωμένον χαρτὶ εἶναι, ἢ εἰς σανίδι, ἢ εἰς τοῖχον, ἢ εἰς ὅ,τι καὶ ἂν τύχῃ. Εἴτα ἀνακάτω-

σε τὰς ψιμυθίας τοῦ προσώπου καὶ τοῦ φορέματος. Εἰ δὲ θέλεις, ποιήσον καὶ τρίτην, καὶ τετάρτην βαφὴν καὶ πέρασε τὰ λάμματα· μόνον νὰ ἀλλάζουσιν αἱ βαφαὶ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην. Καὶ οὕτω βρέξε μίαν κόλλαν χαρτὶ ἰσόμετρον τοῦ πρωτοτύπου, καὶ βάλε την ἀνάμεσα εἰς ἄλλα χαρτία νὰ παρθῇ τὸ νερόν, μόνον νὰ μείνῃ νοτερή· ἔπειτα βάλε την ἐπάνω τοῦ ἀρχετύπου, καὶ πλάκωνέ την ὅλην ἐπιμελῶς μὲ τὸ χέρι σου, ὅμως πρόσεχε νὰ μὴ παρασαλεύσῃ. Καὶ σηκώνοντας προσεκτικὰ μίαν ἄκρην, ἰδὲ ἐὰν τυπωθῇ· εἰ δὲ μὴ πλάκωσέ την ἐκ δευτέρου ἐπιμελέστερα, καὶ ἔτσι σηκώνοντάς την, θέλει εὐρεθῇ τὸ ἀνθίβολον τυπωμένον, ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου. Μόνον ἤξευρε καὶ τοῦτο, ὅτι ὅταν ᾔηται τὸ ἀρχέτυπον εἰς παλαιὰν ἱστορίαν τοίχου, ἢ εἰς παλαιὸν σανίδι, θέλει περισσότερον σκορδόζουμον· εἰ δὲ εἰς καινούριαν ἱστορίαν τοίχου, ἢ εἰς καινούριον βερνικιασμένην εἰκόνα, ἢ εἰς λαδωμένον χαρτί, θέλει ὀλιγώτερον σκορδόζουμον καὶ περισσοτέραν βαφὴν. Καὶ δοκίμασε πρῶτον εἰς ὀλίγον χαρτί, καὶ τραβῶντας μίαν καὶ δύο κονδυλίας, καὶ ἂν τυπώνεται καλὰ, τράβηξε καὶ τὰ ἐπίλοιπα· ὅμως πρόσεχε χωρὶς δοκίμην νὰ μὴν ἐπιχειρισθῇς, διὰ μὴ ματαιοπονῇς.

Πῶς νὰ κατασκευάσῃς κάρδουνα

διὰ νὰ σχεδιάσῃς.

§ 2. Ἐπαρε ξύλον χονδρόν, ἄσηπον ξηρὰς λεπτοκαρυᾶς ἢ μυρσίνης, καὶ κόψον αὐτὰ εἰς κομμάτια μὲ πριόνι, καὶ σχίσον αὐτὰ μὲ σκεπάρνιν εἰς λεπτά, πελέκισέ τα μὲ μαχαιρίδιον νὰ γένουν ὥσάν κονδυλία· καὶ βάλε ἀπ' αὐτὰ μέσα εἰς τζουκάλι ἕως οὗ νὰ γεμίσῃ, καὶ ἐπάνωθεν βάλε πανί, καὶ χρίσον αὐτὰ καλὰ μετὰ πηλοῦ. Καὶ ὅταν ἀνάψῃς τὸν φοῦρνον, ὥσάν μισοκαῆ, βάλε αὐτὸ εἰς τὸ μέσον, καὶ αὐτὰ θέλουν ἀνάψει ἔνδον τῆς χύτρας, καὶ θέλουν εὐγάλει φλόγα. Καὶ ὅταν παύσῃ ἡ φλόγα τὸ τζουκάλι εὐθὺς ἀπὸ τὸν φοῦρνον, καὶ σκέπασέ το μὲ στάκτην, ἢ μὲ στεγνὸν χῶμα· καὶ πρόσεχε μὴν τὰ εὐγάλης πρὶν κρυώσῃ τὸ τζουκάλι, διότι ἂν τὸ ξεσκεπάσῃς ὄντας ζεστόν, καίονται μέσα καὶ χάνεις τὸν κόπον σου. Εἰ δὲ θέλῃ νὰ

φτιάσης γρηγορώτερα, ποιήσουν ούτω· τίλιξον ὀλίγα εἰς χαρτίον ἢ εἰς πανίον, καὶ παράχωσον αὐτὰ μέσα εἰς χωνευμένα κάρβουνα, καὶ αὐτὰ καιόμενα εὐγάζουν καπνόν. Πρόσεχε, ὅταν ἴδῃς ὅπου παύσει ὁ καπνὸς εὐθὺς νὰ τὰ ἐκβάλῃς μὲ φτυάρι ὅλα ὁμοῦ· καὶ παράχωσον αὐτὰ μέσα εἰς κρύαν στάκτην, ἢ εἰς χῶμα ἕως νὰ σθύσουν, καὶ γίνονται· οὕτω κατασκευάζουν τὰ κάρβουνα ὅπου σχεδιάζουν οἱ ζωγράφοι.

Περὶ κατασκευῆς κονδυλίων.

§ 3. Ὅταν θέλῃς νὰ κάμῃς κονδύλια τῆς ζωγραφικῆς, χρεῖα εἶναι νὰ εὕρῃς οὐραῖς ἀπὸ σιντζάπια καὶ νὰ βάλῃς ἀπὸ ταῖς κορυφαῖς, μόνον ἀπὸ τὰ πλάγια· καὶ βλέπε νὰ ᾔῃναι αἱ τρίχες ὀρθαί, ἴσαι, νὰ μὴν στραβώνουν, διὰ νὰ γίνωνται καλὰ τὰ κονδύλια, ἀνοικτάρια καὶ σαρκωστάρια· καὶ κόπτε ταις μὲ μικρὸν ψαλίδι, καὶ βάλε αὐτὰς ἐπάνω εἰς ἓνα σανίδι χωριστὰ ὑπὸ ὀλίγαις ὀλίγαις. Ἐπειτα ἔνωσον αὐτὰς ἐπιμελῶς, καὶ βρέξον αὐτὰς εἰς νερόν καὶ οὕτω πλάκωνε ταῖς μύταις αὐτῶν μὲ τὸν ὄνυχά σου ἀριστερᾶς σου χειρὸς, καὶ μὲ τὴν δεξιάν σου τράβιξε τὸ ἄλλο μέρος αὐτῶν, καὶ εὗγανε ἀπὸ ὀλίγαις ὀλίγαις, καὶ ἴσαζέ ταις ἐπιμελῶς· καὶ δέσε ταις ἐπιδέξια μὲ μπρισίμι κηρωμένον καὶ στοχάσου νὰ μὴ τὸ δέσης μακρὺ τὸ κονδύλι. Τὸ δὲ πτερόν, ὅπου θέλεις νὰ βάλλῃς μέσα, μούσκεψον αὐτὸ πρότερον εἰς νερόν, εἴτα βάλε αὐτὸ μέσα εἰς τὸ πτερόν· πρόσεχε ὅμως νὰ μὴν ἐξέχῃ πολὺ ἔξω τοῦ πτεροῦ, διότι δὲν προκόπτει. Τὰς δὲ κορυφὰς τῶν οὐρῶν σύναξέ τας, νὰ κάμῃς μεγάλα κονδύλια διὰ νὰ προπλάθῃς.

Περὶ κατασκευῆς κόλλας.

§ 4. Ὅταν θέλῃς νὰ κάμῃς κόλλαν, ποίησον οὕτως· ἔπαρε πετρία ὅπου νὰ ᾔῃναι ἐργασμένα εἰς ἀσθέστην, καὶ βάλε τα, καὶ καθάρισε τὸ κρέας καὶ τὴν λέραν ὅπου ἔχουν· εἴτα βάλε τα μὲ καθαρὸν νερόν νὰ βράσουν εἰς χάλκωμα. Ὅμως πρόσεχε ὥσάν βράσουν καὶ ἀρχίζουν νὰ πίζουν· στράγγισε αὐτὰ μὲ κνισάραν τριχίνην, ἢ μὲ

πανί, διότι ~~εξικνώνουν~~ και οὕτω βάλε νερόν και δεύτερον και τρίτον, και στράγγισέ τα ἕως νά λυώσουν τελείως. Και ἂν δὲν εὕρης ἔργασμένα, ἔπαρε ἀπὸ ποδάρια και αὐτία βοϊδίων, και ὅσα δὲν κάμνουν χρείαν εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν, διὰ νὰ τὰ ἀγοράσης φθηνότερα, και ἂν ἦναι χονδρά, ἄς ἦναι· και βουβαλινὰ και προβατίσα καλά εἶναι. Καὶ ἄργασε αὐτὰ οὕτως· ἔπαρε ἀσθέστην ἀσβεστον, και βάλε αὐτὸν εἰς κοπάναν, και βάλε νερόν και ἀνακάτωσέ τον νερουλλόν· και οὕτω βάλε τὰ πετζία μέσα, και ἄφες αὐτὰ μίαν ἐβδομάδα, ἤγουν ἕως νὰ ἐθαίνουν αἱ τρίχες μοναχαί των· εἴτα ἐβγαλέ τα και πλύνε τα και καθάρισέ τα καλά, και στέγνωσέ τα, και ὁπότε θέλεις, ποιήσον τὴν κόλλαν καθὼς σοῦ προεγράψαμεν. Εἰ δὲ και ἔχεις βίαν και δὲν ἔχεις ἀσβεστον, βάλε (τα) νὰ μουσκέψουν ἔτζι ἀνάργαστα, εἴτα βάλε νὰ βράσουν ὀλίγον, και βγάνοντάς τα καθάρισέ τα καλά ἀπὸ ξύγγι και ἀπὸ κρέας· ἔπειτα κόψε τα εἰς λεπτά με σκεπάρνην διὰ νὰ βράσουν ὀγρήγορα, και μὴ τὰ χωρίζης τελείως ἀμὴ ἄφες τα νὰ κρατοῦνται ἕνα τὸ ἄλλο, διὰ νὰ μὴ σὲ ἐμποδίζουν εἰς τὸ στάγγισμα· ἔτζι βράζουν τὰ πετζία και γίνεται ἡ κόλλα. Και ἂν θέλῃς νὰ τὴν ξηράνης, βάλε τὴν ὕστερα με ὀλίγην φωτίαν νὰ βράσῃ ἕως νὰ πήξῃ, ὅμως πρόσεχε καλά, ὅτι φουσκώνει πολὺ και χύνεται. Διὰ τοῦτο νὰ ἦσαι παρὼν ὅταν βράζῃ και ὁπότεν φουσκόνῃ, νὰ τὴν ἐβγάλης ἀπὸ τὴν φωτίαν, και νὰ ἔχῃς εἰς μεγάλον ἀγγεῖον κρύον νερόν, και βάνοντας τὸν πάτον τοῦ χαλκώματος μέσα, καταπαύει ὁ φουσκουμός, και πάλιν βάλε πολλάκις αὐτὴν εἰς τὴν φωτίαν, ἕως οὗ νὰ πήξῃ, ἔπειτα ἄφες τὴν νὰ κρυώσῃ, Καὶ ἔτζι τεντώνοντας ράμματα εἰς δοξάρι, κόψον αὐτὴν εἰς λεπτά κομμάτια ἐπάνω εἰς σανίδι, και ἄφες αὐτὰ οὕω τρεῖς ἡμέρας συγυρίζοντάς τας ἕως ὅτου νὰ τζιτώσουν· ἔπειτα πέρασον αὐτὰ εἰς σχοινίον κρέμασον αὐτὰ εἰς τὸν ἀέρα νὰ ξηρανθοῦν· και φύλαξον αὐτά· και ὁπότεν θέλῃς γύψωνε. Ὅμως βλέπε νὰ φτιάγῃς τὴν κόλλαν πάντοτε εἰς ψυχρὸν καιρόν, διότι ὅταν ἦναι ζέστα βρωμᾷ και δὲν προκόπτει.

Πῶς νὰ κάμῃς καὶ νὰ χύσῃς γύψον.

www.libtool.com.cn

Ὅταν θέλῃς νὰ κάμῃς καὶ νὰ χύσῃς γύψον, ποίησον οὕτως· πρῶτον διάλεξε αὐτὸν ἐπιμελῶς, καὶ τζάκισέ τον μὲ σφυρὶ εἰς λεπτά κομμάτια, καὶ στοχάσου νὰ βάλῃς τὸν ἄσπρον καὶ ὑαλιστερόν, ἔπειτα κάψε τὸν φούρνον ἕως νὰ κοκκινίσῃ, καὶ τότε εὐγάλε τὰ κάρβουνα, καὶ σκούπισέ τον καλὰ μὲ ἓνα κλαδί καὶ βλέπε μὴν ἀργίσης καὶ κρυώσῃ ὁ φούρνος· καὶ οὕτω ρίψε τὸν γύψον μέσα εὐθύς, καὶ σκέπασέ τον καὶ (ἔχοντας λάσπην ἐτοιμασμένην) χρίσον αὐτὸν μὲ λάσπην ἐπιμελῶς. Πρόσεχε ὅμως νὰ μὴ ξεσπάσῃ ἀπὸ κἀνένα μέρος ὁ φούρνος, ἕως ὅπου νὰ ξηρανθῇ ἡ λάσπη καλὰ, διότι ξεθυμαίνει, καὶ διὰ τοῦτο πρόσεχε νὰ τὸν κλείσῃς ἐπιτήδεια. Εἶτα μετὰ τρεῖς ἡμέρας εὐγαλέ τον, καὶ εἰ μὲν ἦναι καλὰ ψημένος ἔδῃ καλῶς, εἰδὲ πάλιν καὶ δὲν εἶναι τόσο καλὰ ψημένος δὲν βλάπτει, μόνον πῶς ἔχεις εἰς τὸ τρίψιμον περισσότερον κόπον. Εὐγάνοντάς τον δὲ ἀπὸ τὸν φούρνον, τρίψον εἰς μάρμαρον καὶ κοσκίνισέ τον μὲ σίταν ψιλὴν, τὰ δὲ ἀποσιτίσματα τρίβοντάς τα ἐκ δευτέρου, σίτισέ τα πάλιν, ἕως ὅπου νὰ γένῃ ψιλὸς πολλά. Εἶτα χύσε αὐτὸν οὕτως· χλῖανε νερόν εἰς χάλκωμα· ἔχε δὲ καὶ ἄλλο χλίον καὶ κρύον ἔτοιμον, διὰ νὰ μὴ σοῦ λείπῃ νερόν, καὶ εἰς ἐκεῖνο ὅπου θέλεις νὰ βάλῃς τὸν γύψον οὔτε κρύον νὰ ἦναι οὔτε καυτόν, ἀλλὰ χλιαρόν. Καὶ βάνοντας τὰ χερίά σου ἀνακάτῳ τὸν νερόν ὁλόγυρα τοῦ χαλκώματος, διὰ νὰ μὴ κολλήσῃ ὁ γύψος, καὶ ἄλλος νὰ σοῦ χύνῃ ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον γύψον, καὶ ὅσον δύνασαι νὰ τὸν ἀναλύσῃς, νὰ μὴ ἀπομείνῃ κομμάτια οὔτε μικρά, οὔτε μεγάλα δλότελα· διότι ὕστερα γίνονται ὥσάν πέτραι καὶ δὲν τρίβονται. Καὶ πρόσεχε νὰ μὴν βάλλῃς πολὺν γύψον εἰς μικρὸν χάλκωμα, καὶ μὴν ἡμπορῶντας νὰ τὰ εὐγάλῃς χαλᾷ τὸ χάλκωμα· διότι δὲν πέρνει πολὺ νερόν, καὶ γίνεται ὁ γύψος ὥσάν πέτρα καὶ κολλᾷ εἰς τὸ χάλκωμα. Ἀμὴ, ἐκεῖνο ὅπου πέρνει πενήντα ὀκάδες νερόν, νὰ βάλῃς εἴκοσι ὀκάδες γύψον, ἢ καὶ ὀλιγώτερον μόνον ἀπὸ τὸ περισσότερον νὰ ἀπέχῃς. Βλέπε λοιπὸν νὰ βάλῃς πάντοτε ὀλίγον γύψον εἰς μεγάλον χάλκωμα, διὰ νὰ

χωρῇ πολὺ νερόν, καὶ ἔτσι γίνεται καλός. Ὑστερον δὲ ἄφες τον μίαν ἡμέραν, ἢ δύο καὶ οὕτω κατακαθίζεται ὁ γύφος ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον (κατακαθιζόμενος δὲ) χύνεις καὶ σὺ τὸ νερόν ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον, ἕως ὅπου νὰ μείνῃ κάτω ὁ γύφος πηκτός· καὶ ἔτσι τὸν ἀφίνεις καὶ στεγνώνει ὀλίγον, εἴτα εὐγάνοντάς τον ἄπλωσέ εἰς σανίδια καὶ στεγνώνει τελείως. Εἶδὲ καὶ ἔχεις βίαν, βάλετον εἰς σάκκον ἀραιόν, καὶ στραγγίζει γρήγορα· εἴτα ἀπλώνεις τον εἰς σανίδια, ὡς εἵπομεν, καὶ στεγνώνει. Καὶ ὥσάν στεγνώσῃ καλὰ, δευτερόκαψε τὸν φοῦρνον (καὶ ξανάκαψε τὸν γύφον καὶ μετὰ τὸ καεῖν αὐτὸν τρίψον καὶ ἐτοίμασον ὡς καὶ τὴν πρώτην φοράν) καὶ βάλετον εἰς σανίδια νὰ στεγνώσῃ· εἶδὲ καὶ ἔχεις βίαν, βάλτον πάλιν εἰς ζεστὸν φοῦρνον, ἢ εἰς τὸν ἥλιον νὰ στεγνώσῃ, καὶ δὲν βλάπτεται ἀλλὰ γίνεται πολλὰ καλός. Ἐπειτα τρίψετον καλὰ καὶ φύλαξέ τον νὰ τὸν ἔχῃς· εἴτα ἀνακάτευσέ τον μὲ κόλλαν, καὶ γυψώνεις ὁπόταν θέλῃς.

Πῶς νὰ γυψώσῃς εἰκόνας.

§ 6. Ὅταν θέλῃς νὰ γυψώσῃς εἰκόνα· εἰ μὲν εἶναι μεγάλαις καὶ πολλαῖς βράσε πετρίδι διὰ νὰ κάμῃς καινούριαν κόλλαν, καθὼς σὲ ἐρμηνεύσαμεν· ὅτι ἡ παλαιὰ κόλλα κόπτει, ὅταν γυψωθοῦν αἱ εἰκόνες. Εἰ δὲ καὶ ἔχεις βίαν, καὶ εἶναι ὀλίγαι εἰκόνες, ποιήσον οὕτως· τζάκισον ξηρὰν κόλλαν εἰς λεπτὰ κομμάτια, καὶ βάλε την ἀφ' ἐσπέρας εἰς τζουκάλι, ἢ εἰς ἄλλο ἀγγεῖον μὲ νερόν, νὰ μουσκέψῃ ἕως τὸ πρωτὶ· καὶ τὸ ἀγγεῖον νὰ τὸ ἔχῃς εἰς ψυχρὸν τόπον, διὰ νὰ μὴν κόψῃ. Εἴτα βάλε αὐτὴν νὰ βράσῃ, καὶ ἀνακατωνέ την μὲ ἓνα ξύλον νὰ λυώσῃ· ἔπειτα ἐκβαλε ὀλίγην (κόλλαν) ἀπ' αὐτὴν, ὅση νὰ σὲ φθάσῃ διὰ τὰς εἰκόνας ὅπου ἔχεις ἀνὰ χεῖρας, καὶ βάλε νερόν νὰ ἀχαμνίσῃ· καὶ περασέ ταις ἓνα χέρι λεπτὸν, ὅμως βλέπε νὰ μὴν ὑαλίξῃ εἰς τὰς εἰκόνας ἢ κόλλα, μήτε νὰ ἀφήσῃς νὰ γίνονται φουσκαλίδες, ἀλλὰ νὰ τὴν πύγῃ τὸ σανίδι. Καὶ ἂν ἦναι ἥλιος, εὐγαλέ ταις εἰς τὸν ἥλιον (κατὰ) τὸ πρῶτον χέρι, διὰ νὰ μὴν νοτίζουν ὕστερα δὲ νὰ μὴ τὰ εὐγάλης πλέον διότι φουσκῶνει ὁ γύφος. Ἀφ' οὗ λοιπὸν στεγνώσουν αἱ εἰκόνες, ἀνακάτωσε γύφον μὲ τὴν καλὴν κόλ-

λαν, ὅσον νὰ σοῦ φθάσῃ νὰ τελειώσῃς πέντε ἐξ χέρια, καὶ δοκίμασε πρῶτον εἰς μικρὸν σανίδι· καὶ εἰ μὲν εἶναι ἀψῆς, βάλε γύψον καὶ ζεστόν νερόν νὰ ἀπαλύνῃ, εἰδὲ καὶ εἶναι ἀπαλὸς βάλε ἀκόμη κόλλαν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν στάσιν του, καὶ οὕτω πέρασε τὰς εἰκόνας δύο τρία χέρια. Εἰς τὸ τέταρτον βάλε λινόλαδον καὶ σαποῦνι πολλὰ ὀλίγον καὶ πέρασέ ταις ἄλλα (δύο) τρία χέρια, καὶ παίρνει τέλος. Πρόσεχε δὲ νὰ μὴ βιασθῇς καὶ βάλλῃς χονδρὸ τὸν γύψον διὰ νὰ γυψώσῃς γρήγορα· διότι ὅταν θέλῃς νὰ τὸν ξύσῃς, χωρίζει τὸ πρῶτον χέρι ἀπὸ τὸ δεύτερον, καὶ δὲν γίνεται ἴσια ἡ εἰκὼν. Διὰ τοῦτο γύψωνε λεπτότερα καὶ ἄς γένουν περισσότερα χέρια, μὲ τὸ νὰ γίνεται καλὸν γύψωμα τοιοῦτοτρόπως. Εἰδὲ καὶ εἶναι καλοκαῖρι, καὶ φοβᾶσαι μήπως κάμνῃ τρύπαις ὁ γύψος, κάμε τὴν κόλλαν δυνατὴν· εἴτα στράγγισέ την καὶ βάλε την εἰς τόπον ψυχρὸν νὰ στέκῃ, καὶ ὅταν θέλῃς νὰ γυψώῃς (κάμε τὴν κόλλαν χωριστὴν), ἀνακάτωσε ὀλίγην κόλλαν, ὅσην νομίζεις νὰ σὲ φθάσῃ νὰ περάσῃς ἓνα χέρι, καὶ οὕτω γυψώνεις πάλιν, ὅταν θέλῃς νὰ περάσῃς δεύτερον χέρι, ἀνακατεύεις ἄλλην κόλλαν καὶ δευτερογυψώνεις· καὶ εἰς τὸ ἄλλο χέρι πάλιν ἄλλην, ἕως οὗ νὰ πάρῃ τέλος. Καὶ ἔτσι δὲν κάμνει τρύπαις· διότι ἂν ἀφήσῃς τὴν κόλλαν μαζί μὲ τὸν γύψον, πολὺν ὥραν, χαλᾷ ἔπειτα ξύσῃς την καὶ σχεδιάσῃς την καὶ χρύσωσέ την.

Πῶς νὰ σηκώσῃς στέφανα εἰς τὰς εἰκόνας.

§ 7. Ὅταν σχεδιάσῃς τὴν εἰκόνα γύρισε τὸν στέφανον, μὲ διαθήτην, καὶ ποίησον γύψον εἰς στάσιν τοῦ πρώτου ὁποῦ γύψωσες τὴν εἰκόνα· καὶ ποίησον ῥάμμα βαμβακένιον καὶ βούτησέ το μέσα εἰς τὸν γύψον, διὰ νὰ γεμίσῃ ὁλόγυψον, καὶ βάλετο γύροθεν τοῦ στεφάνου ἐπάνω εἰς τοὺς κύκλους τοῦ διαθήτου· καὶ ὕστερα γύρισε πάλιν τὸν διαθήτην ἔσωθεν τοῦ ῥάμματός, διὰ νὰ τὸ διορθώσῃς ἂν ἐστράβωσέ πευ, μόνον πρόσεχε εἰς τὰ μικρὰ στέφανα νὰ βάλλῃς ψιλὸν ῥάμμα, καὶ εἰς τὰ μεγάλα χονδρότερον. Καὶ ὥσταν στεγνώσῃ, πέρασον αὐτὸ μὲ γύψον ὅσον θέλῃς, νὰ σηκωθῇ ὁ στέφανος· εἴτα σχεδίασε ὅ,τι πλουμί θέλεις, καὶ παίρνει μὲ τὸ κονδύλιον γύψον καὶ βά-

ζε εἰς τὰ λουλούδια καὶ εἰς τὰ ῥάμματα, δύο τρεῖς φοραῖς, μὲ τὸ κονδύλι διὰ νὰ σηκοθοῦν. Καὶ ξύσον ἐπιμελῶς καὶ χρύσωσον, καὶ ἀναμεταξὺ τῶν λουλουδιῶν κέντα μὲ ψιλὸν κόκκαλον, μόνον ὁ γύψος ὅπου βάλλεις διὰ νὰ σηκωθοῦν τὰ πλουμία νὰ ἀλλάσση ἀπὸ τὸν ἄλλον διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τὸν ἀνακατεύης μὲ ὀλίγην ὥχραν διὰ νὰ κιτρινίσῃ.

Πῶς νὰ γυψώσης τέμπλον

§ 8. Ὅταν θέλῃς νὰ γυψώσης τέμπλον ἀκάρφωτον, πρῶτον βάλε τὰ πετζῖα νὰ βράσουν νὰ γίνῃ κόλλα, ἔπειτα κατέθασον αὐτὸν καὶ εἰμὲν εἶναι καλοκαῖρι καὶ σοῦ βολεῖ ὁ τόπος, εὐχαλέ τον εἰς τὸν ἥλιον νὰ πηρώσουν τὰ σανίδια ὀλίγον, καὶ ἔτι ἀνακάτῃσε κόλλαν μὲ νερὸν μέσα εἰς ἓνα χάλκωμα νὰ ἀχαμνίσῃ, ὅσον ἀπεικάζεις νὰ σὲ φθάσῃ νὰ περάσῃς ἓνα χέρι τὸ τέμπλον ὅλον καὶ νὰ ᾔῃαι ζεστὴ διὰ νὰ μὴ πῆξῃ. Καὶ πέρνοντας ἓνα σανίδι τοῦ τέμπλου βάλε αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὸ στόμα τοῦ χαλκώματος, καὶ παίρνοντας μὲ ἓνα μουσοῦρι, ἀπὸ τὴν ἀχαμνὴν κόλλαν ὅπου εἶναι εἰς τὸ χάλκωμα ἕως τὴν κορυφὴν παίρνε ψήκτραν καὶ ψήκτριζε τὰ σκαλίσματα, χύνε καὶ γέμιζε τὰ σκαλίσματα διὰ νὰ ποτισθοῦν καλά. Ἐπειτα γύριζε τὸ σανίδι διὰ νὰ στραγγίξῃ ἡ κόλλα ὀπίσω εἰς τὸ χάλκωμα· οὕτω κάμε ἓνα πρὸς ἓνα, ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον, ὅλα τὰ σανίδια, ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην ἕως τὴν ἄλλην. Καὶ ἂν κρυώσῃ ἡ κόλλα ζέστανε αὐτὴν καὶ ἐκ δευτέρου καὶ ἐκ τρίτου καὶ πολλάκις· διότι ἀλλέως πῆζει καὶ πέρνουν πολλὴν κόλλαν τὰ σκαλίσματα καὶ κάμνουν φουσκαλίδας. Ἄν δὲ ᾔῃαι μεγάλα τὰ σανίδια, ἃς τὰ γυρίζουν ἓνας, ἢ δύο, καὶ ἄλλος ἃς χύνη τὴν κόλλαν, καὶ ἃς τὰ τρίβῃ μὲ τὴν ψήκτραν καὶ ἂν δὲν ᾔῃαι πολλὰ καυστερὸς ὁ ἥλιος ἔκβαλέ τα ἔξω νὰ στεγνώσουν. καὶ ἂν γενῇ κῆμμία φουσκαλὶδα, χάλασέ την μὲ τὸ μαχαῖρι. Ὅμως βλέπε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν νὰ δοκιμάσῃς εἰς μικρὸν σανίδι τὴν κόλλαν, νὰ μὴ γενῇ δυνατὴ καὶ ὑαλίσξῃ, ὅταν στεγνώσῃ, διότι σκάζει ὁ γύψος, ὅπου θέλεις νὰ γυψώσης, μόνον νὰ τὸ πίνουν τὰ σανίδια καὶ οὕτως γίνεται καλόν. Ἐπειτα κάμε πάλιν γύψον εἰς τὸ αὐτὸ χάλ-

κωμα, νερουλόν, διὰ τὰ χύνης μὲ τὸ μουσουρι γεμίζουν τὰ σκαλίσματα, καὶ τὰ γυρίζης τὰ στραγγίζουν, καθὼς ἔκαμες καὶ τὴν κόλλαν. Καὶ δοκίμαζε πρῶτον εἰς μικρὸν σανίδι, ἤγουν γύψωσέ το καὶ ἄφες το τὰ τεγνώση. Καὶ εἰμὲν εἶναι (εἰς τὴν στάσιν του καλός, γύψωνε καὶ τὰ ἄλλα· εἶδὲ καὶ εἶνε) ἀπαλὸς ἢ ἀψὺς συγκέρασέ τον ὡς προέγραψεν, εἰς τὰς εἰκόνας, καὶ πέρασέ τα ὅλα ἓνα χέρι, καὶ πρόσσεχε τὰ ἦναι ζεστός, διὰ τὰ μὴ παγῶση ἀνάμεσα εἰς τὰ σκαλίσματα· εἶδὲ καὶ εἶναι πηκτὸς καὶ δὲν στραγγίζει καλὰ, βάλε ὀλίγον νερόν ζεστόν· εἶδὲ πάλιν καὶ εἶναι πολλὰ νερουλός, καὶ δὲν ψυχιάζει, τὰ τελειώση μὲ δύο τρία χέρια τὸ γύψωμα, συγκέρασε αὐτόν μὲ γύψον καὶ κόλλαν· καὶ οὕτω γύψωνε, καὶ ἄφησέ τον τὰ στεγνώση καλὰ, καὶ τότε τὰ βάλλης ἄλλο χέρι. Καὶ ἂν δὲν ἦναι ἀψὺς ὁ ἥλιος πολὺ, μόνον ὀλίγον ψυχρός καὶ εὐχλὲ τα καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δευτέρον χέρι, καὶ ὅχι πλέον· καὶ μὴν τὰ εὐγάλης εὐθύς ὁποῦ τὰ περάσης, μόνον τὰ ἀφήσης τὰ πῆξῃ καλὰ εἰς τὸν ἴσκιον, διότι ἂν τὸν εὐγάλης εὐθύς τρέχει ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν λουλουδιῶν καὶ μαζώνεται μέσα εἰς τὰ σκαλίσματα καὶ δὲν προκόπτει. Εἰς δὲ τὸ τρίτον ἢ τέταρτον χέρι ὁποῦ θέλει τὰ πάρῃ τέλος, βάλε μὲ διάκρισιν ὀλίγον λινόλαδον καὶ ὀλίγον σαποῦνι, ἀναλύοντας τὸ σαποῦνι μὲ νερόν ζεστόν, καὶ ἀνακάτωσον αὐτὰ μὲ τὸν γύψον· καὶ ἂν κάμνη τρύπαις, ποιήσον καθὼς ἐγράψαμεν εἰς τὰς εἰκόνας, καὶ γίνεται τόσον ἴσιος ὁποῦ δὲν θέλεις τὰ τὸν ξύσης ὀλότελα. Εἶδὲ καὶ εἶναι χειμῶνας, ἀναψε φωτίαν μεγάλην μέσα εἰς μεγάλον ὀσπίτιον καὶ γύψωνε, διὰ τὰ μὴ παγῶνῃ ὁ γύψος καὶ δὲν στραγγίζει, διὰ τὰ πίνῃ καὶ τὸ σανίδι τὴν κόλλαν. Ἐτῆς γύψωνε τὰ ἀκάρφωτα τέμπλα, καὶ ξύσιμον δὲν θέλουν καθόλου μόνον τὰ ἀμπολάρης καὶ τὰ χρυσώσης.

Πῶς τὰ γυψώσης τέμπλον καρφωμένον.

§ 9. Ἀνίσως ἦναι ὁ τέμπλος καρφωμένος, πρῶτα κάμε σχάλαν καὶ ἀρχισε ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα, καὶ γύψωσον αὐτόν ὡς ἐρμηνεύσαμεν εἰς τὰς εἰκόνας ἀπαρραλλάκτως πέρνοντάς τον μὲ τὴν ψήκτραν πέντε

ἢ ἐξ χέρια· καὶ ἀφοῦ στεγνώσῃ, ἴσασέ τον μὲ τὸ ξυστρί καλὰ,
 ἔπειτα ἀμπόλαρε καὶ χρύσωνε καθὼς θέλομεν ἐρμηνεύσει κάτωθεν.

Περὶ κατασκευῆς κοκκίνου ἀμπολίου.

§ 10. Βάλε βῶλον ἀπὸ τὸν καλόν, ὅπου δὲν εἶναι κόκκινος πολὺ, ἀλλὰ ἔχει ἀνάμεσα ἄσπραις φλέβαις· καὶ δοκίμασέ τον οὕτως, ἂν ᾦναι αἱ φλέβες του ἀπαλαὶ καὶ δὲν εἶναι ὡσὰν πέτραι, ἢ ὡσὰν χῶμα, εἶναι καλός, εἰδὲ μὴ, ἀχαμνός εἶναι. Καὶ βάλε ἀπ' αὐτὸν δράμια δεκαοκτώ, καὶ ὥχραν πολίτικην δρ. δύο, καὶ μισὸν δράμι λαμπέζι ἤγουν κόκκινον, μολύβι, καὶ μισὸν δράμι ἄλειμμα· κάψε δὲ καὶ ἓνα φύλλον χαρτίου καὶ βάλε μέσα καὶ μισὸ δράμι ὑδράργυρον, τον ὅποιον ἀνάλυσε εἰς τὴν χειρὰ σου, τρίβοντάς τον μὲ τὸν δάκτυλόν σου ὁμοῦ (μὲ) ὀλίγον πτύσμα. Καὶ τρίψετα εἰς μάρμαρον πολλὰ δυνατὰ ὅλα ὁμοῦ, οὕτως ἀμπόλαρε ὅ,τι θέλεις νὰ χρυσώσῃς, λεπτὰ δύο τρεῖς φοραῖς, καὶ χρύσωνε τὴν ῥακὴν, καὶ θέλεις θαυμάσει.

Ἔτερον ἀμπόλιον.

§ 11. Βάλε ἀπὸ τὸν προειρημένον βῶλον καὶ ὥχραν ἐξίσου καὶ τρίψετα καλῶς· πρόσθετος δὲ καὶ ὀλίγον σαποῦνι καὶ λευκὸν αὐγοῦ καὶ τρίψετα πάλιν· εἴτα ἀμπόλαρε καὶ χρύσωνε ὡς ἄνωθεν.

Ἔτερον ἀμπόλιον.

§ 12. Ἐπαρε κιλερμενί, ἤγουν ἀπὸ τὸν αὐτὸν βῶλον δράμια ὀκτώ, καὶ ὑδράργυρον ἓν δράμι καὶ πάχος δράμι ἓν· κόκκινον μολύβι δράμια δύο, κινάδαριν δράμι ἓν, χολὴν ἓν, ὥχραν Πόλως πέντε, καὶ τέταρτον λεύκωμα αὐγοῦ· τρίψε ταῦτα πάντα καλῶς καὶ δοκιμάζοντας χρύσωνε· ἂν ξηρανθῇ ὅμως ἀνάλυσέ το μὲ ὀλίγον ζεστόν νερόν καὶ ἄλειφε.

Πῶς νὰ χρυσώσῃς εἰκόνας.

§ 13. Σχεδιάζοντας τὴν εἰκόνα, βελόνισον αὐτὴν μὲ λεπτὴν βελόνην, ἔπειτα σφόγγισέ την καλὰ νὰ εὐγῇ τὸ κάρβουνον καὶ ἂν

ἐλερώθη πουθενά, ἔξυσε την γὰ παστρευθῇ. Εἶτα ἀμπόλαρε αὐτὴν λεπτὰ δύο χέρια ἢ καὶ τρία· μετὰ ταῦτα ἀφ' οὗ στεγνώσῃ, βάλῃ αὐτὴν ἐμπροσθέν σου ὑπτίαν, καὶ πέρασε τὸ μάλαγμα, καὶ στρώσῃ ἐπάνω αὐτῆς κεντῶντας τὸ κάθε φύλλον εἰς ταῖς ἄκραις μὲ τὸ κόκκαλον ὅπου στυλθώνεις, διὰ νὰ κολλήσῃ, καὶ νὰ μὴ τὸ μετατοπίσῃ ὁ ἄνεμος, ἢ ἡ ῥακὴ, ὅταν θέλῃς νὰ τὸ τοπίσῃ. Καὶ οὕτω βάλῃ τὴν ρακὴν εἰς μπρικᾶκι ὑαλένιον, καὶ χύσον αὐτὸ ἀπὸ ταῖς ἄκραις τῆς εἰκόνας, καὶ σηκώνοντάς την ἀπὸ τὴν μίαν μερίαν, κυβέρνα την νὰ ποτισθῇ ὅλη καλὰ καὶ στοχάσου νὰ τὴν ποτίσῃς γρήγορα διὰ νὰ μὴ μουσκέψῃ ὁ γύψος, καὶ σηκώνοντάς την ὀρθὴν, ὑπάλωσον καὶ ἄφες την νὰ στεγνώσῃ, ἔπειτα στίλθωσέ την.

Πῶς νὰ χρυσώσῃς τέμπλον ἀκάρφωτον.

§ 14. Ἀμπόλαρον αὐτὸν ὡσὰν καὶ τὰς εἰκόνας, καὶ βάλῃ τὸ σανίδι ὅπου θέλεις νὰ χρυσώσῃς ἐμπροστὰ σου· καὶ εἰμὲν εἶναι τὰ σκαλίσματα ῥιχά, στρώσον ἐπάνω τὸ μάλαγμα, καὶ κτύπατο μὲ τὸ κόκκαλον, νὰ κολλήσῃ καλὰ εἰς ταῖς κορυφαῖς τῶν λουλουδίων· καὶ χύνε ρακὴν ἔνδον τῶν σκαλισμάτων νὰ πλεονάζῃ. Καὶ μὲ προσοχὴν γύριζέ τα ἐλαφρὰ νὰ ποτισθοῦν τὰ λουλούδια καὶ νὰ χυθῇ ἡ ῥακὴ. Ἄν δὲ μείνῃ κᾶνέν μέρος λουλουδίου ἀπότιστον, πότισέ το, μὲ τὸ κονδύλι, καὶ πάτησέ το μὲ βαμβάκι διὰ νὰ στρώσῃ τὸ μάλαγμα· καὶ στήσέ το ὀρθὸν νὰ στεγνώσῃ, ὕστερα στίλθωσέ το. Τὰ δὲ βαθέα σκαλίσματα, καὶ στρογγυλὰ ξύλα, ὅπου δὲν ἡμποροῦν νὰ ποτισθοῦν, πρῶτον βρέξον αὐτὰ μὲ ρακὴν διὰ σπογγαρίου, ἢ βαμβακίου, καὶ οὕτω σήκωνε τὸ φύλλον μὲ ὅλον τὸ χαρτί, ἐγγίζοντάς το πρῶτον εἰς τέσσαρας γωνίας μὲ τὸ κονδύλι ὅπου ποτίζεις, διὰ νὰ πέφτῃ γρήγορα, καὶ νὰ μὴ μαζώνεται τὸ μάλαγμα, κολλημένον ἐπάνω εἰς τὸν γύψον· καὶ παίρνοντας ἓνα πτερόν, σχίζε τὸ μάλαγμα ἐκεῖνο ὅπου δὲν κάθεται εἰς τὸν τόπον του, καὶ πότισέ το μὲ τὸ κονδύλι καλὰ, καὶ διόρθωσον καὶ στίλθωσον ὡς ἐρμηνεύθῃς ἀνωτέρω.

www.libtool.com.cn υσώσης τέμπλον καρφωμένον.

§ 15. Κατασκευάζοντας τὰ κρεββάτια, μετὰ τὸ γύψωμα, στρῶσον εἰς τὰ κρεββάτια, βελέντζαις, ἢ καρπέταις, διὰ νὰ μὴν ἔρχεται ὁ ἄνεμος, καὶ τοῦ χαλᾶ τὸ μάλαγμα· ἔπειτα ἀμπόλαρε τὸ τέμπλον, καθὼς ἐρμηνεύθης ἀνωτέρω. Καὶ πρῶτα μὲν κόψε τὸ μάλαγμα εἰς κομμάτια κατὰ τὸ μέγεθος τῆς χρείας σου, καὶ παίρνων ρακὴν μὲ σπόγγον, ἢ μὲ κονδύλι ἀπαλὸν ἀπὸ σιντζάπια, ἢ μὲ βαμβάκι, βρέχε τὸν ἀμπολαρισμένον τόπον, καὶ χρύσωνέ τον ἐπιμελῶς. Εἶτα βάλε καὶ τὰς βαφὰς μέσα εἰς τὰ σκαλίσματα μὲ πετζόχολλαν, ἢ μὲ αὐγόν· καὶ ἔτζι κάμε ἕως τέλος. Ἐὰν θέλῃς κάμε καθὼς σοῦ γράφω ἐδῶ· διότι ἐμπείρου διδασκάλου ἐρμηνεία εἶναι καὶ αὕτη· λάβε πολίτικην ὥχραν, καὶ τρίβοντάς την, βάλε καὶ ὀλίγην κόλλαν, καὶ κρόκον, καὶ πέρασε ὅσον θέλεις νὰ χρυσώσης. Μετὰ ταῦτα βάλε τὸ κόκκινον ἀμπόλιον εἰς τὰς κορυφὰς τῶν λουλουδιῶν καὶ χρύσωνε μὲ τὴν ρακὴν.

Περὶ κατασκευῆς προπλασμοῦ.

§ 16. Βάλε ψιμμίθι καλὸν δρ... , καὶ ὥχραν δρ.... , καὶ πρασίνην ὅπου δουλεύουν εἰς τὸν τοῖχον δρ.... , καὶ μαῦρον τέγκι· καὶ τρίψον αὐτὰ ὅλα ὁμοῦ εἰς μάρμαρον, καὶ σὺναξέ τα καὶ φύλαξέ τα εἰς ἀγγεῖον καὶ πρόπλαθε ὅ,τι θέλεις νὰ σαρκώσης.

Περὶ ἀνοίγματος ὁμματοφρυδιῶν καὶ ἄλλων μελῶν.

§ 17. Ἐνωσον μαῦρο καὶ ὀξὺ καὶ ἀνοιγε ὅ,τι θέλεις, πρῶτα λεπτά καὶ ὑστερα δυνάμωνέ τα· εἰς δὲ ταῖς κόραις, καὶ δυνάμεις τῶν ὁμματοφρυδιῶν καὶ ῥωθῶνων, βάλε ἀγνὸν μαῦρον.

Πῶς νὰ κάμῃς σάρκα.

§ 18. Ἐὰν θέλῃς· ἔπαρε οὔμπραν δρ:, καὶ βόλον δρ:· καὶ ἀνακάτωσέ τα εἰς μάρμαρον, καὶ συνάξας αὐτὰ ἀνοιγε ὅ,τι θέλεις· καὶ

εἰς τὰς δυνάμεις· δυνάμειν μὲ μόνην οὐμπραν, εἰς δὲ ταῖς κόραις καὶ ῥώθωνας βάλε μαῦρον.

Ἑτέραν σάρκα.

§ 19. Λάβε ψιμμίθι καλὸν δρ:..., καὶ ὥχραν δρ:... Καὶ ἂν θέλῃς νὰ γένη πλεόν ἐκλεκτή, ποίησον οὕτω· τρίψε τὴν κινάβαριν, καὶ βάλε νερόν νὰ κατασταλάξῃ· καὶ κατασταλάζοντας χύσε τὸ νερόν εἰς ἄλλο ἀγγεῖον, καὶ ἄφες νὰ στεγνώσῃ καὶ ἀπ' αὐτὸ συγέ-
ρασε καὶ κάμε τὴν σάρκα, καὶ γίνεται πολλὰ καλή.

Ἑτέραν σάρκα.

§ 20. Λάβε ψιμμίθι δρ:..., καὶ κιτρινοκόκκινην ὥχραν δρ:.. Καὶ τρίψον αὐτὰ ὁμοῦ, καὶ ποίησον σαρκώματα. Εἰ δὲ καὶ δὲν ἔχῃς κιτρινοκόκκιναν ὥχραν, πάρε ἀπὸ ἄλλην ὥχραν, καὶ ἔνωσον αὐτὴν μὲ ὀλίγον βῶλον, διὰ νὰ γένη ὀλίγον κοκκίνη· εἶτα ποίησον σάρκα ὡς ἄνωθεν ἐρμηνεύθης, μόνον πρόσεχε νὰ μὴ τὴν κάμῃς πολλὰ κοκκί-
νην. Καὶ ἂν ἔχῃς Θασίτικην ὥχραν δὲν χρειάζεται βῶλον.

Περὶ κατασκευῆς γλυκασμοῦ.

§ 21. Βάλε σάρκα δύο μέρη καὶ ἓν προπλασμόν, ἢ καὶ ὀλιγώτε-
ρον, εἰς χυθάδαν καὶ σμίξον αὐτά· καὶ οὕτω ποίησον τὸν γλυκασμόν καὶ μὲ αὐτὸν σάρκωνε πρῶτον εἴτι θέλῃς νὰ σαρκώσῃς.

Πῶς νὰ σαρκώσῃς.

§ 22. Ἀφόντις προπλάσῃς καὶ ἀνοίξῃς τὸ πρόσωπον, ἢ ὅ,τι ἄλλο θέλῃς, πρῶτα σάρκωσέ τα μὲ τὸν γλυκασμόν ὅπου σοῦ ἐγράψαμεν, ὅλον λεπτύνοντας αὐτὸ εἰς ταῖς ἄκραις, ὥστε νὰ μὴ χωρίζῃ ἀπὸ τὸν προπλασμόν. Εἶτα βάλε τὴν σάρκα εἰς τὰς δυνάμεις καὶ λέπτυνε αὐτὴν ὥσαν καὶ τὸν γλυκασμόν ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον· καὶ χώριζε μὲ τὴν σάρκα τῶν γερόντων τὰ ζαρώματα· τῶν δὲ νέων τὰ ὀμματό-
κλαδα μόνον. Ὅστερα βάλε εἰς τὴν ἰδίαν σάρκα ψιμμίθι μὲ διάκρι-
σιν, νὰ γένη ἀσπροτέρα, καὶ βάλε αὐτὴν εἰς τὰ θεμέλια ὅπου θέλῃς

νὰ ψιμμιθίσης· καὶ βάλε τὴν πολλὰ λεπτήν, καὶ τὰς ψιμμαθίας ὁμοίως, πρῶτον λεπταῖς καὶ ὕστερα δυνάμωνα ταῖς πρῶταις ὅπου εἶναι εἰς τὰς δυνάμεις· οὕτω γίνονται τὰ σαρκώματα τοῦ Πανσελήνου.

Περὶ κοκκιναδίων.

§ 23. Γίνωσκε ὅτι εἰς τὴν Παναγίαν καὶ εἰς τοὺς νέους ἀγίους πρέπει νὰ βάλης τὸ κοκκινάδι εἰς τὸ μέσον τοῦ προσώπου πολλὰ λεπτόν, σμίγοντας κινάθαριν μὲ σάρκαν· εἰς δὲ τοὺς ἱσκιους καὶ εἰς τῶν χειρῶν ταῖς ἀνοιγαῖς, νὰ βάλης βῶλον πολλὰ λεπτόν· ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς γέροντας καὶ εἰς τὰ βαθύτερα ζαρῶματα αὐτῶν νὰ βάλης λεπτόν βῶλον· τὰ δὲ ἄλλα ὅσα εἶναι ἐπάνωθεν τῶν ὀμματίων νὰ τὰ χωρίζης μὲ τὸν γλυκασμὸν καθὼς σοῦ προεγράψαμεν.

Περὶ μαλλίων καὶ γενέων.

§ 24. Ἐπαρε βαθεῖαν ὥχραν, καὶ κάψε αὐτὴν πολὺ εἰς τὴν φωτάν, ἕως οὗ νὰ κοκκινόμαυρίσῃ· καὶ ὅταν θέλῃς νὰ κάμῃς μαλλία τοῦ Ἀριστοῦ καὶ τῶν νέων ἀγίων, ἔνωσον αὐτὴν μὲ ὀλίγον μαῦρον, (καὶ τρίψε τα) καὶ οὕτω πρόπλαθε αὐτά. Καὶ πάλιν εὗγαλε ὀλίγον ἀπὸ τὴν ἰδίαν πρόπλασιν, καὶ ἔνωσον αὐτὴν μὲ μαῦρον ὀλίγον, καὶ ἄνοιξον αὐτά, καὶ ἰσκίωσον λεπτά· εἰς δὲ τὰ μεγάλα ἰσκιώματα βάλε ἄγνόν μαῦρον, καὶ βάλε ὀλίγην ὥχραν καὶ ὀλίγην ἀπὸ τὴν ἰδίαν ὥχραν, καὶ ὀλίγην ἀπὸ τὴν ἰδίαν πρόπλασιν, καὶ ποίησον τὸ πρῶτον λάμμα· εἰς δὲ τὸ δεύτερον, ἤγουν εἰς τὰ θεμέλια, βάλε ἄγνην ὥχραν, καὶ λέπτυνε αὐτὴν εἰς ταῖς ἄκρας. Τὰ δὲ χεῖλη αὐτῶν, ἔνωσον ψιμμίθι καὶ κινάθαριν καὶ ποίησον, αὐτά· τὰ δὲ στόματα, μὲ μόνην κινάθαριν, καὶ σμίξον κινάθαριν καὶ σάρκας, καὶ ἄνοιξον αὐτά καὶ εἰς τοὺς βαθυτέρους ἱσκιους, βάλε μαῦρον ἢ οὐμπραν ἄγνην. Εἰς δὲ τὰ ὀμματόκλαδα αὐτῶν, πρῶτον βάλε λεπτόν γλυκασμόν, εἶτα δυνάμωνα αὐτὰ μὲ σάρκα· οὕτω γίνονται τὰ μαλλία καὶ τὰ χεῖλη, καὶ τὰ στόματα, καὶ τὰ ὀμματόκλαδα τῶν νέων. Τῶν γερόντων τὰ γένεια καὶ τὰ μαλλία ποίησον οὕτως· βάλε ψιμμίθι καὶ ὀλίγον μαῦρον, νὰ γένη λευκὸν λάμμα, καὶ πρόπλασον

αυτά· κάμε δὲ καὶ βαθύτερον καὶ ἄνοιξον αὐτά, βάλε δὲ καὶ μαυρί-
 τερον ἄνοιγμα εἰς τοὺς ἰσχυοὺς. Εἰς δὲ τὰς δυνάμεις τῶν γενείων,
 εὗγαλε ἂν θέλῃς τὸ λάμμα ἕως ἔξω, καὶ τὴν ψιμμίθιν, μὴν ἀφί-
 νοντας ἄνοιγμα ὀλότελα, εἴτα κατασκεύασε νερούλον ψιμμίθι καὶ
 γάνωσον αὐτὰ λεπτὰ εἰς τὰ θεμέλια. Εἰς δὲ τοὺς ἰσχυοὺς τῶν μου-
 στακίων βάλε μαῦρον ἄγνόν, καὶ εἰς τὰ στόματα αὐτῶν ἄγνόν βῶ-
 λον. Εἰς δὲ τὰ χεῖλη ὀλίγην κοκκίνην σάρκα σχιανοίγοντας αὐτὰ
 μὲ βῶλον. Εἰς δὲ τὰ ὀμματόκλαδα αὐτῶν, ἂν θέλῃς, βάλε ὀλίγον
 γλυκασμόν, εἰδ' οὖν, μὴ βάλῃς ὀλότελα· οὕτω γίνονται τὰ μᾶλλια
 καὶ τὰ γένεια καὶ χεῖλη τῶν γερόντων.

Πῶς νὰ λαμματούξης φορέματα.

§ 25. Ὅταν θέλῃς νὰ λαμματούξης φορέματα μὲ εἴτι βαφὴν θέ-
 λεις, πρῶτα βάλε ὀλίγην βαφὴν καὶ ψιμμίθι, καὶ ποιήσον αὐτὸ
 λευκὸν λάμμα, ἕως ὅπου νὰ δέχεται πρῶτον λάμμα καὶ ψιμμίθιν,
 καὶ πρόπλασε τὸ φόρεμα ὅπου θέλεις. Ἐπειτα ποιήσον ἀπ' αὐτὴν
 τὴν ἰδίαν βαθὴν βαθυτέραν, καὶ ἄνοιξον αὐτὸ καὶ λέπτυνον αὐτὸ εἰς
 τὰς σχιάς· ἔπειτα ποιήσον λευκότερον ἀπὸ τὸ πρόπλασμα καὶ λαμ-
 μάτισον αὐτὸ καὶ ψιμμίθισε τὰς δυνάμεις· εἰς δὲ τοὺς ἰσχυοὺς πρό-
 σεχε νὰ βάλῃς ψιμμιθίας· καὶ τοιοῦτοτρόπως γίνονται τὰ φυσικὰ
 λάμματα.

Πῶς νὰ δουλεύῃς τὸ σεντέφι.

§ 26. Πρόπλασε τὸ σεντέφι μὲ αὐγὸν νερούλον, διὰ νὰ δέχεται
 τὴν βαφὴν, εἴτα σημάδευσε ὀλόγυρα τὸ σχῆμα τοῦ ἁγίου ὅπου θέ-
 λεις νὰ ἱστορήσῃς μὲ τὸ βελόνι, καὶ πρόπλασέ το μὲ ψιμμίθι ἕνα
 χέρι· καὶ σχεδίασε καλὰ τὸν ἅγιον μὲ λινὸν νερούλον, καὶ βελόνι-
 σέ το· καὶ οὕτω πρόπλαθε ταῖς βαφαῖς λεπταῖς, καὶ ἄφινε νὰ στε-
 γνῶσουν, διὰ νὰ μὴ σκάξουν καὶ εὐγαίνουν εἰς τὸ βερνίκι· τὸν δὲ
 στέφανον βάλε μὲ μουρδέντι, ἢ μὲ λινοκοπίαν.

**Πῶς νὰ δουλεύῃς εἰς πανὶ μὲ αὐγὸν
νὰ μὴ τζακίζεσαι.**

§ 27. Πρῶτα κάρφωσε τέσσαρα ξύλα, καὶ τέντωσε τὸ πανὶ εἰς τ' αὐτά· ὑστερον βάλε κόλλαν καὶ σαποῦνι καὶ μέλι μὲ διάκρισιν, καὶ γύψον, καὶ ἀνακατώνοντάς το μὲ ζεστὸν νερόν, πότισε τὸ πανί, μίαν καὶ δύο φοραῖς, ἕως ὅπου νὰ ἰσιάζῃ. Καὶ ἀφ' οὗ στεγνώσῃ καλὰ, στίλβωσέ το μὲ τὸ κόκκαλον, καὶ σχεδίασε καὶ δούλευε μὲ αὐγόν. Τὸ δὲ μάλαγμα βάλε εἰς τὰ στέφανα μὲ τὸ μυρρῶντι, καὶ ἂν θέλῃς, βερνικιάσῃς το ἓνα χέρι λεπτόν, καὶ οὕτω γίνεται καλόν.

**Περὶ τοῦ κολλητικοῦ τῆς λινοκοπίας,
ἥτοι πῶς νὰ κάμῃς τὸ σκόρδον
νὰ βάλλῃς χρυσοκονδυλίας.**

§ 28. Ἐπανε μεγάλα σκόρδα, ὅσα θέλεις, τὸν Ἰούλιον, ἢ τὸν Αὐγουστον, καὶ καθάρισέ τα καὶ κοπάνισέ τα εἰς γουδί, καὶ στράγγισέ τα μὲ καθαρὸν μανδηλι εἰς ἓνα ἀγγεῖον, καὶ βάλε αὐτὸ εἰς τὸν ἥλιον, ἕως οὗ νὰ πῆξῃ καλὰ· ὅμως φύλαξέ το νὰ μὴ πέφτουν τρίχαις ἢ ἄλλα ζωῦφια. Καὶ ὅταν θέλῃς νὰ σύρῃς ταῖς χρυσοκονδυλίαις, ἀνακάτῳ με εἴτι βαφὴν θέλεις καὶ δούλευε. Καὶ βλέπε καλὰ νὰ μὴν βάλλῃς περισσοτέραν βαφὴν, ἀλλὰ νὰ ὑπερβαίῃ τὸ κολλητικόν, διὰ νὰ κολλᾷ τὸ χρυσάφι, χουχουλίζοντάς το ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον, καὶ καθαρίζοντάς το μὲ τὸ λαγοπόδι. Καὶ ὅταν θέλῃς νὰ βερνικιάσῃς τὴν εἰκόνα, βάλε αὐτὴν πρῶτον εἰς τὸν ἥλιον ἵνα ζεσταθῇ· διότι νοτίζουν αἱ λινοκοπίαι καὶ εὐγαίνουν.

Πῶς νὰ βράσῃς λινέλαιον.

§ 29. Ἐπανε λινέλαιον, καὶ βάλετο εἰς ἀπλωτὸν ταψί, καὶ εὐγαλέ το εἰς τὸν ἥλιον τὸ καλοκαῖρι, ὅταν ᾔναι καυσώδης πολλὰ ὁ ἥλιος, νὰ κάμῃ ἡμέρας σαράντα· μόνον στοχάζου νὰ μὴ παρπῆξῃ, διότι εἶναι μερικὰ λινέλαια ὅπου βράζουν γρήγορα, καὶ μερικὰ ἄργου. Καὶ πρόσεχε, ὅταν γένη ὥσαν νεροῦλόν μέλι τότε εἰ-

ναι καλόν· διότι ἂν παραπήξῃ ὅταν βάλῃς τὰ μίγματα γίνεται πάλιν πολλὰ πηκτόν, καὶ δὲν ἡμπορεῖς νὰ τὸ ἀπλώσῃς εἰς τὰς εἰκόνας καὶ βροχιάζει. Καὶ νὰ ἔχῃς ἔννοιαν κάθε βράδου νὰ τὸ σκεπάζῃς, ἢ νὰ τὸ πέρνης μέσα· διότι ἀπὸ τὴν ὁροσιὰν τῆς νυκτός χαλᾷ· καὶ ὅταν ἴδῃς, ὅτι ἔπηξε στραγγισέ το μέ φιλὸν πανὶ διὰ νὰ καθαρίσῃ ἀπὸ τὰς τρίχας καὶ ἄλλα ζώυφια ὅπου ἔπεσαν μέσα· οὕτω γίνεται βραστόν τὸ λινέλαιον εἰς τὸν ἥλιον.

Πῶς νὰ ποιήσῃς πέγουλαν.

§ 30. Δάβε ρητζίνην τοῦ ἐλάτου ὅσαις ὀκάδες θέλεις, καὶ βάλ- την εἰς χάλκωμα ὅπου νὰ πέρνη διπλὸν τὴν ρητζίνην ὅπου βάλῃς· καὶ βάνοντάς το εἰς τὴν φωτίαν νὰ βράσῃ πρόσεχε νὰ μὴν χυθῇ ὅτι φουσκώνει δυνατά. Ὅταν οὖν τὸ ἴδῃς, ὅτι φουσκώνει, τράβατο ἀπὸ τὴν φωτίαν καὶ ἔχοντας ἕτοιμον φουσεροκάλαμον φύσῃς το νὰ καταπαύσῃ ὁ φουσκωμός· ἢ βάλε εἰς ἄλλο ἀγγεῖον κρύον νερόν καὶ βάλλοντας τὸν πάτον τοῦ χάλκωματος μέσα, καταπαύει· εἴτα βά- λετο πάλιν εἰς τὴν φωτίαν· καὶ τοιουτοτρόπως ποιεῖ αὐτὸ πολλά- κισ, ἕως νὰ παύσῃ φουσκώνοντας, ἔχε ἕτοιμον χάλκωμα γεμάτον νερόν καὶ χύσετὴν μέσα, ἔπειτα μαζόνωντάς τὴν ἐπιμελῶς φύ- λαξέ τὴν.

Βερονίκη λινελαίου.

§ 31. Ἐπαρε ἀπὸ τὸ λινέλαιον ὅπου ἔχεις βρασμένον εἰς τὸν ἥλιον δρ: ἑκατόν, καὶ τὴν πέγουλαν δρ: ἐβδομήκοντα πέντε· καὶ βάνοντάς τα εἰς τζουκάλι ἐπίθες αὐτὸ εἰς τὴν φωτίαν, διὰ νὰ ἀνα- λύσουν καλὰ καὶ νὰ ἐνωθοῦν. Εἴτα στραγγίζοντάς τα βερνίκιαζε εἰς τὸν ἥλιον· πρόσεχε ὁμως νὰ βάλῃς τὸ πρῶτον χέρι λεπτόν ὅσον δύνασαι, διὰ νὰ μὴν βροχιάζῃ. Καὶ ἂν παραπήξῃ καὶ δὲν ἡμπορεῖς νὰ τὸ ἀπλώσῃς βάλε ὀλίγον νεῦτι νὰ ἀπλώνῃ· εἶδὲ καὶ δὲν ἔχεις περισσὸν μαστίχι, βάλε εἰκοσιπέντε δρ: καὶ πενήντα πέγουλαν, καὶ γίνεται καὶ τοιουτοτρόπως καλόν· ἔτζι γίνεται πλέον ἡγουν ἐκλεκτὴ βε- ρνίκη καὶ ποιεῖ καὶ στιλπνότητα πολλήν, ἡγουν ὑαλὶ καλόν.

www.libtool.com **Βερονίκη σανταλοζίου.**

§ 32. Λάβε εκατὸν δρ. σανταλόζι καὶ τρίψον αὐτὸ εἰς μάρμαρον, ἢ εἰς γουδί, νὰ γένη ψιλὸν ὥσάν κόνη, καὶ βάνοντάς το εἰς χύτραν ἔνθεσ καὶ ὀλίγην νέφθαν, ἢ λινέλαιον μέσα διὰ νὰ μὴ καῇ καὶ πολυμαυρίση, ἕως νὰ ἀναλύσῃ· καὶ θέτοντάς το, ἐν μέσῳ χωνευμένων καρβούνων σκέπασον αὐτὸ μὲ πλάκα, καὶ συχνάκις ξεσκεπάζοντάς το, ἀνακάτευσέ το μὲ μίαν βέργαν, ἕως οὗ νὰ λύσῃ καλά. Καὶ ὅταν ἰδῇς πῶς ἀνέλυσε, καὶ ἀρχίζει νὰ κάμῃ ἀφρόν, εὐγαλέ το εὐθύς ἀπὸ τὴν φωτίαν, καὶ βάλε μισὴν ὁκάν λινέλαιον βρασμένον ἀπὸ τὸν ἥλιον, μόνον νὰ τὸ ζεσταίνῃς προτῆτερα· εἴτα στραγγίζοντάς το μὲ ψιλὸν πανί, φύλαξέ το εἰς ἀγγεῖον καὶ ὅποτε τὸ εἰδῇς νὰ πῆξῃ βάλε νέφθαν καὶ ἀπαλύνῃ διὰ νὰ βερνικιάζῃς λεπτὰ νὰ μὴ βροχιάζῃ καὶ οὕτω γίνεται καλόν.

Βερονίκη νέφθας.

§ 33. Ἐπαρε σανδράκαν δρ: δώδεκα καὶ πέγουλα δρ: τριάκοντα καὶ τρίβοντας τὴν σανδράκαν εἰς μάρμαρον σίτισέ την διὰ νὰ γένη πολλὰ λεπτή· εἴτα τρίψε καὶ τὴν πέγουλαν, καὶ βάλετα πρότερον εἰς δύο ξεχωριστὰ τζουκίλια νὰ ἀναλύσουν εἰς τὰ κάρβουνα· ὕστερα ἔνωσον αὐτὰ καὶ βάλε νέφθαν ἀνακατώνοντάς την μὲ μίαν βέργαν. Ὅμως βλέπε την ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον, διὰ νὰ μὴ πῆξῃ ἢ σανδράκα. Ἄν δὲ κατὰ τύχην καὶ ἤθελεν πῆξῃ, εὐγαλέ τὴν νέφθαν ὅλην ἀφήνοντας μόνον ἐκεῖνο ὁποῦ ἔπηξε, καὶ ἀνακάτωνέ το ἐπάνω εἰς κάρβουνα, ὥστε νὰ ἀναλύσῃ ὅλον· καὶ βάλε πάλιν τὴν νέφθαν ζέστανέ την καλὰ καὶ στραγγισέ την μὲ ψιλὸν πανί. Καὶ ἂν ἦναι πηκτόν, βάλε ὀλίγην νέφθαν, ὅταν θέλῃς νὰ βερνικιάσῃς. Στεγνώνει δὲ καὶ εἰς τὸν ἴσκιον ἀπὸ τὸ πρῶτ' ἕως τὸ ἑσπέρας, ἢ καὶ γρηγορώτερον, κάμνει ὑαλί καλόν. Καὶ ὁπότεν θέλῃς νὰ βερνικιάσῃς πύρωσε πρῶτον τὴν εἰκόνα εἰς τὸν ἥλιον, ἢ ἂν δὲν τύχῃ ἥλιος, εἰς τὴν φωτίαν, διὰ νὰ μὴν εὐγαινουν αἱ λινοκοπίαι· καὶ νὰ μὴν τὴν βάλλῃς ὀρθὴν πλα-

γίαν, διὰ τὴν μὴ πρέξῃ ἢ βερονίκη· τούτῃ ἡ βερονίκη εἶναι πολλὰ εὐκόλη, ὅμως δὲν εἶναι τόσον καλή.

Βερονίκη κυτρίνη.

§ 34. Λάβε σανδράκαν δρ. 20, καὶ σαρισάμπρι ἡγῶν ἀλόην, δρ. δέκα, καὶ τρίψετα καλὰ ὡσὰν κόριν καὶ σίτισέ τα, καὶ βάλετα εἰς χύτραν διὰ τὴν ἀναλύσουν βάλε δὲ καὶ λινέλαιον βρασμένον ἀπὸ τὸν ἥλιον δρ. πενήντα, καί, ὅταν θέλῃς τὴν βερνικιάσης, βάλε νέφθαν μέτα διὰ τὴν ἀπλώσῃ· οὕτω λοιπὸν γίνεται. Καὶ βερνικιάζῃς τὸ ἀσῆμι τὴν γίνεται κίτρινον.

Βερονίκη ῥακῆς ὁποῦ στεγνώνει εἰς τὸν ἥλιον.

§ 35. Ἐπαρε ῥακὴν πολλὰ δυνατὴν ὁποῦ τὴν ἦναι εὐγαλμένη τέσσαραις φοραῖς ἢ καὶ πέντε, καὶ βάλε ἀπ' αὐτὴν εἰς μποτζοπούλα· δρ. εἴκοσι καὶ φράξετην μὲ ζυμαρί εἰτα βάλετην εἰς χόδολην ζεστὴν τὴν βράσῃ· βράζοντας δέ, βάλε μέσα σανδράκαν δρ. δέκα, τὴν ἦναι πολλὰ τριμένη· καὶ ἀναλύοντας ἡ σανδράκα, βάλε πέγουλαν δρ. 50, καὶ ἃς βράσουν ὀλίγον, τὴν γένουν ὅλα ἓνα μίγμα· καὶ τότε στράγγισον αὐτὰ μὲ φίλὸν πανί, καὶ οὕτω γίνεται καλόν. Ὅταν οὖν θέλῃς τὴν βερνικιάσης· βάλε πρῶτον τὴν εἰκόνα εἰς τὸν ἥλιον τὴν ζεσταθῇ καλὰ· καὶ ἂν δὲν τύχῃ ἥλιος, βάλετην ἀντικρυ εἰς τὴν φωτίαν, ὅμως (πρέπει) τὴν ζεσταίνῃς, καὶ τὸ βερνίκι, καὶ τότε μὲ τὸ κοδύλι δὸς ἓνα χέρι, καὶ μετὰ ταῦτα ἄλλο ἓν καὶ πλέον ὄχι. (Γίνωσκε πρὸς τούτοις καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ Βενετζιάνοι δὲν βάζουν μάλαγμα εἰς τὰς εἰκόνας μόνον ἔχουν βερνίκι κατεσκευασμένον καὶ βάζουν εἰς τὰς εἰκόνας, ἀντὶ διὰ μάλαγμα, τὸ ὁποῖον ὀνομάζουν κατὰ τὴν γλώσσαν τὴν Ἀλαμανικὴν γόλι γάρμπε· ὅπερ λέγεται κατὰ τὴν ἐδικὴν μας χρῶμα χρυσοῦν).

Βερονίκη κοπάλης.

§ 36. Ἐπαρε μιστὴν ὁκτὸν κοπάλην, λινέλαιον καὶ νέφθαν ὅλα ἴσια· εἰτα ἔπαρε τὴν κοπάλην, καὶ βάλετην εἰς χύτραν ὑψωμένην, διὰ τὴν ἀναλύσῃ, περικυκλόνοντάς τὴν μὲ κάρβουνα ἀναμένα καλῶς,

καὶ ἀνακάτωσέ την μὲ μίαν βέργαν σιδηρᾶν ἀκαταπαύστως· πρέπει ὅμως νὰ ᾔηται καλὰ χρησμένη, ἀφίνοντας μόνον μίαν τρύπαν διὰ τὴν βέργαν. Ἀφ' οὗ λυώσῃ, ξεσκέπασέ την, καὶ ἔπαρε τὸ λινέλαιον πρῶτον, καὶ χύνε ἀπὸ ὀλίγον, διὰ νὰ μὴν φουσκώσῃ, ἀνακατεύοντας το· καὶ εὐθὺς παίρνεις καὶ τὴν νέφθαν, καὶ χύνεις καὶ αὐτὴν ἀπὸ ὀλίγην ὀλίγην, διὰ νὰ μὴ φουσκώσῃ, καὶ ἀνακατεύοντας καὶ αὐτήν. Καὶ ζεστόν ἀκόμη στράγγισέ το, ἔπειτα ἄφες το νὰ κρυώσῃ, ἀφ' οὗ τὸ χύσῃς εἰς μποτίλιαις, καὶ πρόσθεσις καὶ δέκα δρ: κάμφουρα, καὶ ἄφρσέ την εἰς τὸν ἥλιον, διὰ νὰ καθαρίσῃ, καὶ ἔπειτα ἄλειφε· πρόσθεσις δὲ νὰ μὴ χύσῃς πρῶτον τὴν νέφθαν, διότι πῆζει· ἔτσι κάμνοντας θέλεις εὐχαριστηθῇ.

Ἄλλη βερονίκη.

§ 37. Ἐπαρε γόμμι λάκκας δρ: 24, γόμμι σανδράκας δρ. 16, κεχλιμπάρι δρ. 1 κοπάνισέ τα καὶ κάμνε λεπτά ὡσὰν ἄλεϋρι. Ἐπειτα ἔπαρε καὶ σπέρτο ρακῆς πολλὰ δυνατὸν δρ. 660, καὶ ἀνακάτωσέ τα ὅλα· ἔπειτα ἄφρσε εἰς τὸν ἥλιον ὥρας 12· ἔπειτα βάλε νερόν εἰς ἀγγεῖον, καὶ βάλετο εἰς τὴν φωτίαν. Εἰς αὐτὸ τὸ νερόν βάλε τὸ ἀγγεῖον μὲ τὴν βερονίκην καὶ ἄφρστο ἕως ὅτου νὰ ἀναλύσῃ. Αὕτη χρησιμεύσει διὰ νὰ ἀλείφῃς τὰ μονόχροα ξύλα τρίβοντάς τα μὲ ὀλίγον βημβάκι, ἀφ' οὗ πρῶτον τὰ ξύλα τρίψῃς μὲ ἐλαφρόπετραν· καὶ λαμβάνει ὑαλὶ καλόν.

Ἄλλη βερονίκη ρακῆς.

§ 38. Ἐπαρε ἑκατὸν δράμια σπέρτο ρακῆς, 50 δρ: σανδράκαν, καὶ 25 δρ: τρεμεντίναν· βάλε ὅλα αὐτὰ εἰς φουσκάν, ἢ εἰς ἄλλο ἀγγεῖον ὑέλινον· ἔπειτα ἔπαρε ἐν χάλκινον ἀγγεῖον, βάλε μέσα νερόν, καὶ βάλε καὶ τὴν φουσκάν μὲ τὰ μίγματα εἰς τὸ ἀγγεῖον μὲ τὸ νερόν, χρίοντας πρῶτον τὴν φουσκάν καλὰ, καὶ ἄφες ἕως ὅτου νὰ βράσῃ τὸ νερόν καὶ τὰ μίγματα· καὶ ὅταν ἰδῇς ὅτι ἔλυσεν ἡ σανδράκα, ἔκβαλέ την φύλαξέ την καὶ βερνικιάζε.

Πῶς νὰ πλύνῃς παλαιὰς εἰκόνας.

§ 39. "Όταν θέλῃς νὰ πλύνῃς παλαιὰς εἰκόνας, πρῶτα γέμισε μίαν σκάφην νερόν, ἡ ὁποία νὰ ᾔῃ μεγάλη διὰ νὰ χωρῇ τὴν εἰκόνα, νὰ τὴν σκεπάζῃ τὸ νερόν· εἴτα βάλε τὴν εἰκόνα ὑπτίαν (ᾔῃγουν ἀνάσκελα) καὶ ἔπαρε δυνατὴν, κατασταλακτὴν, νὰ ᾔῃ ὀλίγον χλιαρὴ, καὶ βάνοντας ἐπάνω τρίβε μὲ ἓνα κονδύλι μεγάλον, κατασκευασμένον ἀπὸ τρίχας χοίρου, καὶ νὰ ᾔῃ μεγάλον ὥσάν τὰ προπλαστώρια τῶν εἰκόνων. Καὶ τρίβοντάς τιν πρόσεχε νὰ μὴν ἐκβάλῃς καὶ ταῖς βαφαῖς, διότι ἂν ᾔῃ δυνατὴ ἡ κατασταλακτὴ κόπτει ταῖς χεῖρες καὶ τὴν βερνίκην, καὶ τὰ εὐγαίνει κομμάτια κομμάτια. Διὰ τοῦτο πρόσεχε καλὰ νὰ μὴν πλύνῃς τὴν εἰκόνα ὀλίγον μόνη, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ ὀλίγην ὀλίγην, διὰ νὰ μὴ χαλάσῃ· καὶ πρῶτον μὲν πλύνε ὀλίγον μέρος ἀπ' αὐτὴν μὲ τὴν κατασταλακτὴν καὶ μὲ τὸ κονδύλι, ἔπειτα εὐθύς βούτα ὀλίγον τὴν εἰκόνα μέσα εἰς τὴν σκάφην, διὰ νὰ παίρνῃ ταῖς λέραις τοῦ καθαρισμένου τόπου, καὶ τὴν κατασταλακτὴν εἰς ἄλλο μέρος. Εἴτα πάλιν βούτησέ τιν καὶ πλύνε τιν εἰς τὴν σκάφην, καὶ οὕτως ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον πλύνε τιν ὀλίγον καὶ δὲν χαλᾷ. Εἰδὲ καὶ θέλεις νὰ τὴν πλύνῃς ὀλίγον εὐθύς, θέλεις ἀργήσῃ νὰ τὴν πλύνῃς, καὶ οὕτως ἀπομένοντας πολὺν ὥραν ἡ κατασταλακτὴ εἰς τὴν εἰκόνα, εὐγαίνουν αἱ βαφαὶ ὁμοῦ καὶ ὁ γύψος· μόνον κάμε καθὼς σὲ ἐρμηνεύσαμεν. Καὶ ἀφ' οὗ καθαρισθῇ καλὰ, εἰ μὲν καὶ εὐγουν πούθεν αἱ βαφαί, διόρθωσέ τιν, εἴτα βερνικιάσέ τιν, νὰ γένῃ ὥσάν καινούρια. "Όμως δοκίμασε πρῶτον τὴν ἐπιτηδεϊότητά σου εἰς μικρὴν εἰκόνα, καὶ ἀνίσως ἐπιτύχῃς εἰς τὴν μικρὴν, ἐπιχειρήσου καὶ τὴν μεγάλην, εἰδὲ μὴ λείπῃ, διὰ νὰ μὴ τὴν χαλάσῃ· καὶ συγχισθῇς μὲ τὸν οἰκοκύριον. Αὐτὰ ὅπου σοῦ γράφω ἄς μὴ σοῦ φαίνωνται μῦθοι, διότι πολλάκις ἐδοκίμασα καὶ ἐπέτυχον· ὁμῶς ἠθέλησε καὶ ἄλλος νὰ ἐπιχειρισθῇ χωρὶς δοκιμὴν, καὶ ἔμεινε μὲ τὸ σανίδι γυμνόν.

Πῶς νὰ ποιήσης βαφήν νὰ στιλβώνεται.

§ 40. Βάλε κόλλαν καὶ κατασταλακτὴν καὶ ἀγιοκέρι ὅλα ἐξί- σου, καὶ σμίγοντάς τα, καὶ τὰ τρία βάλε τα εἰς φωτίαν νὰ ἀναλύ- σουν· εἶτα βάνοντας μέσα τὴν βαφήν ἀνακάτωσέ τα καλὰ, καὶ ἄλει- ψον μὲ κονδύλι ὅ,τι καὶ θέλῃς καὶ ἀφίνοντάς το νὰ στεγνώσῃ στίλ- βωσέ το. Εἶδὲ θέλεις, βάλε μάλαγμα καὶ στίλβωνέ το καὶ αὐτὸ καὶ εἶναι καλόν· καὶ ὅπου θέλεις τὸ βάλλεις μόνον νὰ μὴ τὸ βερνικιάσῃς.

Πῶς νὰ ἀναλύσης φύλλα χρυσοῦ.

§ 41. Βάλε φύλλα χρυσοῦ, εἰς μάρμαρον, καὶ κρομμίδι λυωμέ- νον πηκτὸν ὥσάν μέλι, καὶ τρίψον αὐτὸ καλὰ μὲ τριβίδι πορφυροῦν εἰς ὅμοιον μάρμαρον. Ἐπειτα σύναξέ το, καὶ βάλε το εἰς ἀγγεῖον καθαρόν, καὶ χύσε καὶ νερόν ἀρκετόν, καὶ στράγγισέ το ἀπὸ ἀραιὸν πανί, καὶ ἄφες το νὰ κατασταλάξῃ. Εἶτα χύσε τὸ νερόν μὲ προσο- χήν, διὰ νὰ μὴ χυθῇ καὶ τὸ μάλαγμα, καὶ βάλε δεύτερον καὶ τρίτον νερόν εἰς τὸ μάλαγμα ἕως ὅτου νὰ καθαρισθῇ καλῶς. Εἶτα παῖρνε ἐξ αὐτοῦ ὅσον θέλῃς, καὶ βάλε εἰς χυθιάδαν, καὶ ὀλίγον κομμίδι μὲ νερόν, καὶ δούλευε εἰς τὰς εἰκόνας.

Πῶς νὰ κάμῃς χρυσᾶ κεφάλαια.

§ 42. Ἐπारे σουλιμαῖν ἤγουν ἄξιφον, καὶ ὑδράργυρον ἐπίσης, καὶ βάνοντας τα εἰς μάρμαρον μετὰ κασσιτέρου, πρόσθες καὶ ὄξος ὀριμὸν, καὶ τρίψον αὐτὰ μὲ μόλυβδον, ἢ μὲ ἀσήμι, ἕως νὰ γένη νερωτόν· καὶ πέρνοντας ἀπ' ἐκεῖνο τὸ νερόν γράψε μὲ κονδύλι ἀτζιδίου, καὶ ὅταν στεγνώσῃ στίλβωσέ το.

Πῶς νὰ κάμῃς χρυσᾶ κεφάλαια.

§ 43. Ἐρεύνησον καὶ εὔρε σαλίτην, καὶ πάρε τὸν πτύελον αὐ- τοῦ, καὶ βάλλον εἰς χυθιάδαν, ἢ εἰς ὅτι ἄλλο ἀγγεῖον θέλεις. Καὶ ἄκουσον πῶς νὰ εὐγάλῃς τὸν πτύελον αὐτοῦ· βάλε εἰς τὸν ῥωθωνά-

του κηρί ἀναμμένον, καὶ οὕτως ἀπολύει τὸν πτύελον αὐτοῦ καὶ παίρνοντας τον θάλλον εἰς μάρμαρον ὁμοῦ καὶ ὀλίγην στύψιν καὶ χρυσάφι, καὶ τρίψον αὐτὰ καλὰ θάλε καὶ ὀλίγον κομμίδι, καὶ οὕτω γράφε εἰς ὅ,τι καὶ ἂν θέλῃς καὶ θέλεις μείνῃ πολλὰ εὐχαριστημένος.

Πῶς νὰ βάλῃς μάλαγμα εἰς χαρτί.

§ 44. Ἄλειψε πρῶτον τὸ χαρτί μὲ κόλλαν, ἢ μὲ κομμίδι· ἔπειτα εὐθὺς ἔτζι νωπὸν θάλε τὸ χρυσάφι ἐπάνω, καὶ ἄφες το νὰ στεγνώσῃ, εἴτα στίλῳσέ το καὶ γίνεται καλόν.

Ἑρμηνεία τοῦ χρυσογράμματος

§ 45. Ἐπαρε γύψον ἀμίαντον καὶ ἄρμενι καὶ τζουκαροκάντιον καὶ τὸ λευκὸν τοῦ αὐγοῦ κομμένον καλὰ· θέλει γοῦν ὁ γύψος νὰ καῇ καλὰ, καὶ νὰ τὸν τρίψῃς καλὰ ὡς προεγράψαμεν. Ἀπ' αὐτὸν τὸν γύψον παίρνεις μέρη δύο, καὶ ἄρμενικοῦ βώλου μέρος ἓν, καὶ τζουκαροκάμπον ἓν τέταρτον, καὶ ὀλίγον κληματοκάρβουνον· καὶ τρίψετα καλὰ μὲ τὸ λευκὸν τοῦ σύγου, καὶ γράφε ὅτι θέλῃς. Καὶ στίλῳσε ἀφ' οὗ ξηρανθῇ καλὰ. Ξύσον λεπτῶς μὲ τὸ μαχαίρι, εἴθ' οὕτως χουχούλισον ὀλίγον, καὶ ἄφησέ το εἰς τὸν ἀέρα, καὶ πάτει μὲ τὸ στιλβωτῆρι δυνατὰ τὰ γράμματα, καὶ στίλῳνε. Βάλε τὸ ἄρμενικὸν ἡγουν τὸ ἀκονικὸν εἰς μυδόγαστρον, καὶ οὔρησον ἐπ' αὐτό· καὶ ἄς σταθῇ ἡμέρας τρεῖς, ἕως οὗ νὰ λυθῇ καὶ σούρωσέ το ἀπὸ ἀραιὸν πανί· καὶ θές ὀλίγον ψιμμίθι, καὶ γράφε ἐπάνω εἰς ἄλλα γράμματα καὶ χουχούλιζε καὶ ἄφινέ το εἰς τὸν ἀέρα καὶ πλάκῳσέ το μὲ βαμβάκι.

Πῶς νὰ κάμῃς λάκκαν ἐκλεκτὴν ἀπὸ κριμέζι.

§ 46. Βάλε μισὴν ὁκάν νερόν εἰς ἀγγεῖον γανωμένον, καὶ δύο ἡμισυ ὀράμια τζουγᾶν, καὶ ἐπίθεε αὐτὸ εἰς φωτίαν νὰ βράσῃ καλὰ· εἴτα κατεβάζοντάς το ἀπὸ τὴν φωτίαν, στράγγισέ το εἰς ἄλλο ἀγγεῖον, καὶ θές αὐτὸ ἐπάνω εἰς ἀναμμένα κάρβουνα. Καὶ ἔχοντας πέντε

δρ. κριμέζι τριμμένον ὥσάν κόνιν βάλτο μέσα μετ' ὀλίγον, ἀνακατευνόντάς το με μίαν βέργαν λεπτήν· καὶ ὅταν ἰδῇς πῶς ἔθαλεν ἀρχὴν νὰ βράσῃ, ἔχε ἑτοιμον δύο ἡμισυ δρ. λωτήριον, καὶ αὐτὸ τριμμένον ὥσάν καὶ τὸ κριμέζι· βάλε δὲ καὶ αὐτὸ μέσα ἀνακατευνόντάς το, καὶ μετ' ὀλίγον κατέβασέ το ἀπὸ τὴν φωτίαν, καὶ βάλε καὶ μισὸ δράμι στίψην καλοτριμμένην. Εἶτα στράγγισον αὐτὰ εἰς δύο ἀγγεῖα λίαν καθαρὰ· (ἤξευρε καὶ τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνο ὅπου στραγγίσεις εἰς τὸ πρῶτον ἀγγεῖον γίνεται καλλήτερον ἀπὸ τὸ δεύτερον) καὶ ἄφες αὐτὰ νὰ κατασταλάξουν. Καὶ τὸ νερὸν ὅπου μένει ἀπὸ πάνω ἔπαρέ το ἐπιδέξια με ἓνα χουλιάρι, καὶ ἀφίνοντάς το πάλιν μίαν ἢ δύο ἡμέρας νὰ κατασταλάξουν, πάλιν ἔπαρε τὸ νερὸν καὶ δεύτερον καὶ τρίτον, ἕως νὰ ἰδῇς, ὅτι ὀλίγον νερὸν ἀπέμεινε, καὶ δὲν ἤμπορεῖς νὰ τὸ πάρῃς με τὸ κουτάλι. Ἡ ὥσάν κατασταλάξῃ, κλῶσε ὀλίγον μαλλὶ καὶ κάμε ὥσάν φιτίλι καὶ βρέξον αὐτό· καὶ τὴν μίαν ἄκρην αὐτοῦ βάλε μέσα εἰς τὸ ἀγγεῖον τῆς βαφῆς, μόνον πρόσεχε νὰ μὴν ἐγγίξῃ στὴν βαφὴν ἀλλ' εἰς τὸ νερὸν τῆς· διότι ἂν ἐγγίξῃ στὴν βαφὴν τὴν εὐγάζει καὶ αὐτὴν· τὴν δὲ ἄλλην ἄκραν ἄφες τὴν νὰ κρέμαται ἔξω τοῦ ἀγγείου· καὶ βάλε ὑποκάτω αὐτῆς ἄλλο ἀγγεῖον νὰ δέχεται τὸ νερὸν, καὶ τόσον εὐγάζει τὸ νερὸν ὅπου θέλεις θαυμάσει. Εἶτα στέγνωσον αὐτὴν εἰς τὸν ἴσκιον, καὶ γίνεται καλὴ· τοιοῦτοτρόπως κάμνουσι τὴν ἐκλεκτὴν λάκκαν ἀπὸ τὰ κριμέζι· ὅμως πρόσεχε πάντοτε τὸ καλοκαῖρι νὰ τὴν κατασκευάζῃς, διότι τὸν χειμῶνα ἀργεῖ νὰ στεγνώσῃ καὶ χαλᾷ.

Κατασκευὴ κριμεζίου.

§ 47. Βάλε πέντε δρ. κριμέζι, καὶ τρίψε το καλά, βάλε καὶ ἓνα δράμι λωτοῦρι καὶ στούμπισέ το καλά, ἀνακατευνόντάς το με τὸ κριμέζι· καὶ βάλε καὶ δύο δρ. τζουενίου ἄνθος καὶ κοπάνισέ το καὶ αὐτὸ ξεχωριστὰ τὸ καθ' ἓν· καὶ ἂν δὲν εὕρῃς τὸ ἄνθος τοῦ τζουενίου, βάλε καθ' ἑαυτὸ τζουένι καὶ βράσε το με 25 δρ. νερὸν ἕως νὰ σωθῇ καμπόσο. Καὶ ἀνακάτωσε τὸ κριμέζι με τὸ λωτοῦρι, καὶ βάλε τα καὶ τὰ δύο εἰς ἓνα πανὶ ἄσπρο, καὶ βάζε ἀπὸ ὀλίγον νερὸν τοῦ

τζουενίου, και σπόγγισέ το ἕως νὰ πλυθῇ καλὰ, και νὰ σωθῇ και τὸ νερόν. Ἐπειτα ἄς σταθῇ μιαν ἡμέραν, και πύρωσε τὸν φοῦρνον, και βάλετο μεσα, και ἄφες αὐτὸ ἕως νὰ ξηρανθῇ και γίνεται καλόν.

Ἑτέρα ἐρμηνεία.

§ 48. Λάβε λωτοῦρι, τζουένι, ἀνὰ δέκα δρ. και βάλετα εἰς ἄγγειον χαλκωματένιον μὲ ἑκατὸν δρ. νερόν, και ἄς βράσουν ἕως ὅτου νὰ μείνουν μόνον τριάντα δρ. εἴτα κατέβασέ το και στράγγισέ το, και βάλτο πάλιν εἰς τὴν φωτίαν, βάζοντας και δέκα δρ. κριμέζι τριμμένον· και ὅταν ἀρχίζῃ νὰ βράσῃ κατέβασέ το προσέχοντας διὰ νὰ μὴν βράσῃ. Εἴτα στράγγισέ το, και τὸ μὲν στραγγισμένον βάλτο εἰς φιάλην, και ἄφες το εἰς τὸν ἥλιον διὰ νὰ στεγνώσῃ, βάζοντας και ὀλίγον λάδι, διὰ νὰ μένῃ πάντοτε ὑγρόν. Καὶ μεταχειρίζου το τρίβοντάς μὲ ὀλίγον νερόν· τὸ δὲ χονδρόν τρίβετο πάλιν και μεταχειρίζου το διὰ τὰ ἰσκιώματα τῶν εἰκόνων, οὕτω κάμνε και θέλεις μείνῃ εὐχαριστημένος.

Ἑτέρα λάκκα.

§ 49. Ἐπαρε 20 δρ. κρεμέζι, 40 δρ. αἰθέρα· ζέστανέ το ἕως ὅτου βράσῃ ὁ αἰθέρας, και νὰ γενῇ ὡσὰν χρυσός· χύσετον εἰς ἄλλο μέρος μὲ ὀλίγον πάλιν αἰθέρα και πάλιν και τρίτον και τέταρτον, ἕως ὅτου νὰ καθαρισθῇ. Ἐπειτα ἔπαρε σπέρτο ρακῆς και νέον αἰθέρα, και τὸ καθαρισμένον κρεμέζιον βράσετα ὅλα ἀντάμα ἀρκετὸν καιρόν, ἕως ὅτου νὰ ἴδῃς εἰς τὸν πάτον τοῦ ἀγγείου σπυριὰ κόκκινα· αὐτὰ παίρνεις ὕστερον ἀφ' οὗ κρυώσῃ και χύσεις τὸ νερόν, και μεταχειρίζεται εἰς τὴν χρείαν σου,

Ἄλλη ἐρμηνεία.

§ 50. Ἐπαρε μιαν ἡμισὺ ὀκάν νερόν, δύο δρ. τζουένι, ἓν δρ. ἀλκάλι, μισὸ δράμι νίτρο, πέντε δρ. κρεμέζι βράσετα εἰς παστρίκον γανωμένον ἄγγειον ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον, και ἄφρσέ το εἰς ψυ-

χρόν μέρος ὥρας 20, διὰ νὰ κατακαθίσῃ, καὶ πάλιν χύσето εἰς ἄλλο ἀγγεῖον, καὶ οὕτω κάμνει πολλάκις, καὶ μάζευε τὰ κατακαθίσματα τοῦ κάθε ἀγγείου ἐκτὸς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου.

Ἑρμηνεία βαρδάρμου.

§ 51. Βάλε μικρὰ κομμάτια χάλκωμα εἰς ξύδι δριμύ, μέσα εἰς ἀγγεῖον χάλκινον, καὶ σκέπασέ το, καὶ βάλετο εἰς τόπον ὅπου ὁ ἥλιος πυρῶνει πολλά, εἰς καιρὸν καυσώδη, ἕως οὐ νὰ πῆξῃ τὸ ξύδι. Ἐπειτα ἔκβαλε τὰ κομμάτια χάλκωμα, καὶ βάλε αὐτὸ εἰς ἄλλο ἀγγεῖον νὰ ξηρανθῇ, καὶ οὕτω γίνεται τὸ βαρδάρμον, ἥτοι τὸ τζιγκῆρι. Ἐπειτα ἔπαρε ἀπ' αὐτὸ τὸ βαρδάρμον ὅσον μέρος θέλεις, καὶ ἀνάλυσέ το εἰς ὄξος δριμύ, ἔπειτα ἔπαρε ὀξείδιον ἀρσενικοῦ λυώσето εἰς βραστὸν νερόν· ἔπειτα βάλε καὶ τὰ δύο εἰς ἓν ἀγγεῖον, καὶ ἄμα ἰδῆς, ὅτι εἰς τὸν πάτον τοῦ ἀγγείου ἐμαζεύθη ὕλη πράσινη, σκοτεινή, βάλε καὶ ἄλλο ὀξείδιον διὰ νὰ καθαρισθῇ. Ἐπειτα βράσε το καὶ ἄφες το ὥρας 48 διὰ νὰ ὑαλωθῇ καὶ γίνῃ τὸ χρώμα θαυμασιώτατον ἢ βράσε τὸ βαρδάρμον μὲ μόνον ὄξος δριμύ καὶ ἄφες, ὡς προεγράψαμεν.

Περὶ κατασκευῆς κυναδάρεως.

§ 52. Λάβε ὑδράργυρον δρ. ἑκατὸν καὶ θεῖον εἰκοπέντι καὶ μορτσάγκι δρ. ὀκτώ· καὶ τρίψε τὸν μορτσάγκι καὶ θεῖον εἰς μάρμαρον, χωριστὰ καθένα, λεπτὰ ὡς ἂν κόκκιν. Εἵτα βάλε αὐτὰ τὰ τρία εἶδη χωριστὰ εἰς ἀγγεῖα, καὶ οὕτω βάλετα εἰς χωνευμένα κάρβουνα δρένια καὶ ἔχοντας ἐπιταυτοῦ κατασκευασμένην λεπτὴν σιδηρᾶν βέργαν, ἀνακάτωνέ τα ἕως νὰ ἀναλύσουν. Εἵτα σμίξον αὐτὰ μετὰ ὑδραργύρου νὰ νὰ γένου ἓνα μίγμα, ἀνακατεύοντάς τα μὲ τὴν σιδηροθεργίτζαν, ἕως οὐ νὰ ἰδῆς τὸ σίδηρον νὰ μαυρίσῃ. Ἐπειτα χύσε αὐτὰ εἰς πλάκα κθαράν καὶ ἄφες τα νὰ κρυώσουν· καὶ πάλιν τρίψον αὐτὰ ὡς καὶ τὸ πρῶτον. Καὶ ἔχοντας τετασκευασμένον σουραγί, ἥγουν μακρολαιμοστενόστομον κουμάρι, βάλτα μέσα καὶ σκέ-

πασέ τα και ανακάτωσέ τα με τὸ σίδηρον, ἕως ὅπου νὰ ἰδῇς τὸ σίδηρον νὰ ἀσπρίσῃ· καὶ τότε βουλῶσον αὐτὸ ἀσφαλῶς, καὶ παραχῶ-
νοντάς το ἕως ἐκεῖ ὅπου εἶναι γεμάτον, ἤγουν ἕως τὸν λαιμόν, δὸς
του πολλὴν φωτίαν, καὶ ἄφες νὰ ψηθῇ ἓνα ἡμερονύκτιον. Ἐπειτα
τσακίζοντας τὸ ἀγγεῖον εὗγαλε τὴν κινάθαριν καὶ τρίψετην καλὰ καὶ
φύλαξέτην (καὶ οὕτω γίνεται καλὴ κινάθαρς) ἀφ' οὗ τὴν κάψῃς ἐκ
δευτέρου εἰς χωματένιον ἀγγεῖον με σκόνιν καρβούνων διὰ νὰ κα-
θαριθῇ.

Πῶς νὰ κάμῃς πλακοῦντε ἤγουν ψευμίθε.

§ 53. Λάβε μολύβδον καὶ ποίησον αὐτὸν τμήματα πλατέα, καὶ
βάλε ξύδι εἰς χύτραν, καὶ κρέμασε τὰ τμήματα τοῦ μολύβδου μέ-
σον τῆς χύτρας· καὶ βουλόνωντάς την ἀσφαλῶς παράχωσε την εἰς
ἀχώνευτην κοπρίαν, ὅπου νὰ ἦνα: εἰς οἶκον ζεστόν καὶ ἄφες την ἡμέ-
ρας δέκα, ἢ δεκαπέντε. Εἴτα εὐγάζοντάς την ἔξω τίναξον αὐτὰ εἰς
μάρμαρον, καὶ τρίβοντάς τα βάλε εἰς ἀγγεῖον ἀπλωτὸν νὰ στεγνώσῃ
καὶ οὕτω γίνεται καλόν.

Πῶς νὰ κάμῃς λαζούρι ἀπὸ τσιμαρίσματα.

§ 54. Ἐπαρε ἀσθέστην ἀσβεστον, ἐν μερίδιον καὶ στάκτην κα-
λὴν δρυϊνὴν ὁμοίως· καὶ βάλλοντας πρότερον νερόν νὰ βράσῃ καλὰ,
καὶ εὐγάζοντάς το, βάλε ὀλίγον νερόν καὶ ἄφες το νὰ καταστα-
λάζῃ. Καὶ βάζοντας τὸν καθαρὸν ἀσθέστην ξεχωριστά, ἔπαρε ἀπ'
ἐκείνην τὴν κατασταλακτὴν καὶ βάλε εἰς ἓνα τζουκάλι καινούριον.
καὶ παίρνοντας τσιμαρίσματα ὅσα θέλεις βάλε εἰς τὴν ἀλυσίδαν,
ἃς βράσῃ καλὰ ὅσον νὰ ἰδῇς ὅτι ἔγεινεν ἀλυσίδα κατὰ τὴν βαφὴν
τῶν τσιμαρισμάτων· καὶ τότε κατέθασέ το, καὶ στράγγισέ το καλὰ
μὲ πανὶ εἰς ἄλλο ἀγγεῖον, ρίπτοντας τὰ τσιμαρίσματα ἔξω. Εἴτα
πλύνοντας τὸ τζουκάλι καλὰ βάλε μέσα τὴν βαφήν, καὶ στύψιν κο-
πανισμένην ὅσην θέλεις καὶ ὀλίγον ἀσπράδι αὐγοῦ, καὶ ανακάτωσέ
τα καλὰ· καὶ βράζοντας ὀλίγον κατέθασέ το, καὶ θέλει χωρίσει ἢ
βαφὴ. Ἡ βάλτο χωριστά εἰς καθαρὸν νερόν, καὶ στραγγίζοντάς το

μέπηκτὸν πανί, θέλει εὔγει τὸ νερόν καθαρὸν καὶ ἡ βαφή μένει εἰς τὸν πάτον· εἶδε καὶ εἶνε τοῦ πανιοῦ τὰ τζιμαρίσματα, ἤγουν ξεφτισμένα, κόκκινα, ἢ γεράνια· ἔτζι γίνεται ἡ βαφή.

Ἑτέρα κατασκευὴ λαζουρίου.

§ 55. Ἐπαρε χύτραν καινούριαν, ὀλίγον στενόστομην, καὶ βάλε μέσα εἰς αὐτήν, ἕως τὴν μέσην, ἢ ὀλίγον παραπάνω, ἀσθέστην, χωνευμένον ὡσάν ἀλεύρι· ἔπειτα γέμισέ την ξύδι ὀριμὸν ἕως τὸ στενόν, καὶ ἀνακάτωσέ τα με ἓνα ξυλαράκι, ἕως νὰ ἐνωθοῦν καλὰ. Εἶτα βάλε αὐτὴν ἐπάνω εἰς τὴν φωτίαν καὶ ἃς βράσῃ ἕως νὰ τελειωθῇ τὸ ξύδι· ἕως νὰ σκεπασθῇ ὁ ἀσθέστης καὶ στουππώνοντάς την καλὰ με στοππία καὶ ζυμὰρι, διὰ νὰ μὴν ξεθυμαίνῃ, παράχωσέ την εἰς ἀχώνευτην ἀλογοκοπρίαν ὅπου νὰ ἦναι εἰς οἶκον ζεστὸν, καὶ σκεπασέτην ἐπιμελῶς, καὶ εἰς κάθε τρεῖς ἡμέρας μετατόπιζέ την βάζοντάς την εἰς ἄλλην ζεστὴν κοπρίαν ἕως νὰ περάσουν ἡμέραι τριάκοντα καὶ ἕξ. Μετὰ ταῦτα ἐκβαλέ την καὶ ξεσκεπάζοντάς την θέλεις εὖρη καλὸν λαζοῦρι.

Ἑτέρα ἐρμηνεία λαζουρίου.

§ 56. Ἐπαρε πέτραν λαζουρίου, ἄναψε φωτίαν καλήν, ρίψε τὴν πέτραν μέσα ἕως οὗ κοκκινήσῃ· ἔπειτα ἔχε εἰς μίαν σκάφην νερόν πολλὰ κρύον, βάλετην εἰς τὸ νερόν ἔτζι ζεστήν. Ἐπειτα ἐκβαλέ την τρίψετην πολλὰ λεπτὰ ὡσάν ἀλεύρι· ἔπειτα ἔπαρε λινέλαιον βρασμένον ἀπὸ τὸν ἥλιον, ἀγιοκέρι καὶ πέγουλαν· ἀνάλυσέ τα ὅλα μαζί· ἔπειτα ἔπαρε καὶ τὴν τριμμένην σκόνην, χύσε την μέσα καὶ ἀνακάτεψέ την καλὰ· ἤξευρε ὁμως καὶ τοῦτο, ὅτι ὅλα τὰ μίγματα πρέπει νὰ ἦνε ἴσια. Ἐπειτα ἔπαρε ἓνα κομμάτι ῥάσο ψιλοπηκτοκαμωμένον, αὐτοῦ μέσα βάλε τὸ μίγμα σου, καὶ δέσε το, καὶ βάλε εἰς ἀγγεῖον καὶ χύσε βρασμένον νερόν ἀπὸ πάνω του. Ἐπειτα ἐκβαλέ το, καὶ βάλε το εἰς ἄλλο ἀγγεῖον χύνοντας καὶ ἄλλο ζεστὸν νερόν, καὶ πάλιν θάλε εἰς ἄλλο. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κάμετο δέκα φοραῖς.

ἔπειτα ἄφησε τὰ ἀγγεῖα νὰ κατακαθίσουν, καὶ ὕστερα χύσε τὸ νερόν, καὶ τὰ κατακαθίσματα μάζευσον φύλαξον καὶ μεταχειρίζου. Τὸ πρῶτον ὅμως κατακάθισμα δὲν ἀξίζει τίποτε, καθὼς καὶ τὸ δευτέρον.

Χρῶμα γλυκὸν μαῦρον διὰ τὰ ἰσκιώματα τοῦ χαρτίου.

§ 57. Φρόντισε καὶ εὔρε κέρατα ἐλάφου, τζάχισέ τα εἰς κομμάτια, βάλε τα εἰς ἀγγεῖον, σκέπασέ το καλὰ καὶ βάλε τα εἰς τὴν φωτίαν, διὰ νὰ καοῦν καλὰ· πρέπει ὅμως νὰ κάμης μίαν τρύπαν, διὰ νὰ εὐγαίνει ὁ καπνός. Ἐπειτα ἔπαρε τὰ καμμένα κόκκαλα, τρίψε τα, πλύνετα καλὰ, καὶ τὸ πρῶτον νερόν χύσε· ἔπειτα ξεναπλύνετο, στράγγισέ το ἀπὸ πηκτὸν πανὶ καὶ πάλιν ἀπὸ χαρτίου. Εἶτα ἔπαρε τὰ χοντρά τοῦ χαρτίου καὶ ξηρά τα· μετὰ ταῦτα ἔπαρε ἄλειμμα ἀρσενικοῦ χοίρου τῆς κοιλίας, πλυνέ το καὶ βράσε το καὶ ἔπαρε ἀπ' αὐτὸ μισὸ δράμι, καὶ ἓν δράμι ἀπὸ τὴν σκόνην τῶν κοκκάλων, κομμίδι δράμι μισό, καὶ ποτάσαν ἓνα, ἂν θέλῃς καὶ περισσότερον κάμῃς, πλὴν μὲ αὐτὴν τὴν ἀναλογίαν. Βράσε τα ὅλα μαζί ὕστερα, καὶ ἄφησέ το ἕως νὰ φουσκώσῃ· ἔπειτα κατέβασέ το ξηρανέ το καὶ μεταχειρίζου το.

Ἄλλος τρόπος.

§ 58. Ἐπαρε τζώφλοια καρυδίων ξηρῶν, κάψε τα καὶ ἀφ' οὗ τὰ κάψης σθύσε τα εἰς τὸ νερόν, χωρὶς νὰ τὰ ἀφήσῃς νὰ στακτώσουν. Ἐπειτα ἔκβαλέ τα, τρίψε τα, ἀνακάτευσέ τα μὲ νερόν, στράγγισέ τα, ξηρανέ τα, καὶ ὅταν θέλῃς νὰ ἐργασθῇς ἔπαρε ὀλίγον ἀπ' αὐτό, ἀνακάτευσέ το μὲ ὀλίγον κομμίδι καὶ νερόν, καὶ σχεδίαζε μὲ σκιάν.

Περὶ κατασκευῆς μέλανος.

§ 59. Ἐπαρε ἀπὸ τὴν φλούδαν τοῦ μελίου ἕως μίαν ὀκκάν, καὶ βάλτην εἰς ἀγγεῖον ὁμοῦ μὲ νερόν ἕως μίαν ἡμισυ ὀκκάν, καὶ ἄφες τα νὰ μουσκέψουν μίαν ἢ δύο ἐβδομάδας, καὶ ἂν θέλῃς βάλτα εἰς τὸν ἥλιον. Εἶτα εὐγάνοντάς τα ἀπ' ἐκεῖνο τὸ νερόν μισὴν ὀκκάν,

τρίψε· κιχκίδια δρ· δέκα, καὶ καλακάνθη δρ· δεκαπέντε· καὶ θάνον-
 τὰς τὰ ὅλα ὁμοῦ εἰς τὴν χύτραν, ἢ εἰς χάλκωμα, νὰ θράσουν, ἕως
 νὰ μείνῃ τὸ μισόν. Ἔπειτα στράγγισέ το μὲ φιλὸν πανί, καὶ πλῦ-
 νε καὶ τὰ ἀποστραγγίσματα δρ· δέκα· καὶ θάνοντάς το καὶ αὐτὸ εἰς
 τὴν μελάνην στράγγισέ τὴν ἀπὸ φιλὸν πανί. Καὶ οὕτως βάζοντας
 τὴν μελάνην καθαρὴν εἰς τὸ πρῶτον ἀγγεῖον ὅπου τὸ ἔθρασες, τρί-
 ψον κομμίδι πολλὰ καθαρὸν δράμια δώδεκα, καὶ βάλτο μέσα, θάνον-
 τὰς το εἰς τὴν φωτίαν ὀλίγον ἕως νὰ ἀναλύσῃ· ἂν ἡμπορῇς νὰ τὸ
 ἀναλύσῃς καὶ χωρὶς φωτίαν γίνεται καλλήτερον· καὶ ἔτζι φυλάτ-
 τοντάς το εἰς ἀγγεῖον ὑαλένιον γράφε ἀκωλύτως, ὅποτε καὶ ἂν θέ-
 λῃς, καὶ θέλεις μείνῃ εὐχαριστημένος μὲ τὸ νὰ ἦναι πολλὰ καλὴ.

Ἑτέρα ἐρμηνεία.

§ 60. Εἰς μίαν ὀκτὰν κρασί· καλὸν καὶ ἄδολον βάζεις τεσσαρά-
 κοντα δράμια κιχκίδια καλῶς κοπανισμένα· ἔπειτα τὸ βάζεις εἰς τὸν
 ἥλιον, καὶ νὰ σταθῇ δέκα ἢ δώδεκα ἡμέρας, κατὰ τὴν αὐστηρότητα
 τοῦ ἡλίου· καὶ κάθε ἡμέραν τaráττεις τέσσαρας φοράς· ἔπειτα τὸ
 στραγγίζεις καὶ ρίπτεις τὰ ἀπομεινάρια τοῦ κοκκιδίου. Ὑστερον
 βάζεις μέσα εἰς τὸ ἴδιον κρασί τεσσαράκοντα δράμια καλακάνθη,
 καὶ ἔπειτα πάλιν τὸ βάζεις εἰς τὸν ἥλιον νὰ σταθῇ 40 ἢ 50 ἡμέ-
 ρας, κουνῶντάς το πάλιν ὡς καὶ πρότερον. Καὶ ἔπειτα ἀφ' οὗ τε-
 λειώσῃ ὁ καιρὸς του, τὸ στραγγίζεις πάλιν καλῶς καὶ μένει ἡ με-
 λάνη παστρική, προσθέντοντας καὶ πέντε δράμια γαρούφαλλα κο-
 πανισμένα.

Πῶς νὰ ποιήσῃς κινάβαριν νὰ γράφῃς εἰς χαρτί.

§ 61. Λάβε κινάβαριν δράμια δέκα, καὶ τρίψε το εἰς μάρμαρον
 καλὰ τόσον, ὥστε βάζοντάς το εἰς τὴν γλῶσσάν σου νὰ σοῦ φαίνε-
 ται ὡσὰν νερόν· καὶ συνάζοντάς το ἐπιτηδεῖως ἀπὸ τὸ μάρμαρον,
 βάλε το εἰς ἀγγεῖον· καὶ τρίβοντας κομίδι δρ· δύο, καὶ κάντιον δρ.
 δύο, βάλτα νὰ ἀναλύσουν, καὶ οὕτω γράφε. Καὶ εἰ μὲν δὲν γράφει
 πολλὰ κόκκινα, ποίησον οὕτω· ἄφες τὴν νὰ κατασταλάξῃ καλὰ ἢ

κινάβαρις εἰς τὸν πατόν τοῦ ἀγγείου· εἶτα χύσε εἰς ἄλλο ἀγγεῖον ἀπὸ τὸ νερόν ὅπου ἀπομένει ὡς ἂν κίτρινον γράφε μερικόν καιρόν. Καὶ ἂν δὲν ὑαλίζη πάλιν, ἔπαρε ἀπ' ἐκεῖνο τὸ νερόν ὅπου εὐγαλες, καὶ βάνοντάς το μέσα γράφε ὁδιστάκτως.

Πῶς νὰ δουλεύης Μοσκόδικα.

§ 62. "Όταν σχεδιάσης τὸν ἅγιον εἰς τὴν εἰκόνα, χρύσωσε μόνον τὸν στέφανον αὐτοῦ, τὸν δὲ κάμπον ποίησον οὕτως· πάρε ψιμίθι καὶ σμίξον αὐτὰ μὲ πολλὰ ὀλίγον λουλάκι, ὅσον νὰ καταλαμβάνεται μόνον. πῶς δὲν εἶναι ψιμμίθι· ἢ ἀντὶ διὰ λουλάκι, βάλε λαζούρι περισσόν, ἢ τζιγκιάρι καὶ ὀλίγον αὐγόν. Καὶ πρόπλαθε αὐτὰ λεπτῶς, καὶ ἄνοιξον, καὶ λαμμάτιζε μὲ νερουλὸν μάλαγμα. Εἶτα δυνάμωνέ το εἰς τὰς δυνάμεις καθὼς καὶ εἰς ταῖς βαφαῖς· καὶ στεγνώνοντας στίλθωσέ το ἐπιδέξια μὲ τὸ κόκκαλον τοιουτοτρόπως γράψε καὶ τὰ γράμματα τοῦ ἁγίου μὲ τὸ μάλαγμα· καὶ ποίησον πλουμία εἰς τὸν κάμπον, καὶ στίλθωσε καὶ αὐτὰ ὡς ἄνωθεν (ἔτζι δουλεύουν οἱ Μόσκοδοι).

Πῶς νὰ δουλεύης Κρητικά.

§ 63. Τὰ μὲν φορέματα ποίησον οὕτω· πρόπλασον αὐτὰ βαθέα, καὶ ἄνοιξον καὶ λαμμάτισον αὐτὰ δύο τρία λάμματα, εἶτα ψιμμίθισον· τὰ δὲ πρόσωπα ποίησον οὕτως· βάλε ὥχραν βαθεῖαν, καὶ ὀλίγον μαῦρον, καὶ πολλὰ ὀλίγον ψιμμίθι, καὶ πρόπλασον αὐτὰ, καὶ ἄνοιξον μὲ μαῦρον ὀξύ καὶ βάλε τὰς δυνάμεις τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ταῖς κόραις μὲ ἄγρον μαῦρον. Εἶτα βάλε ψιμμίθι, καὶ ὀλίγην ὥχραν καὶ κενάβαριν μὲ διάκρισιν, νὰ μὴ γένη ἡ σάρκα κίτρινη, ἀλλ' ἀσπροκόκκινη, καὶ σάρκωσον. Μόνον πρόσεχε νὰ μὴν γεμίξης τὰ πρόσωπα ἕως ἑξῶς, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ θεμέλια νὰ βάξης τὴν σάρκα μὲ ὀλίγον λέπτωμα. Εἶτα βάλε ὀλίγην ἀσπροτέραν σάρκα εἰς τὰς δυνάμεις καὶ ψιμμιθίαις λεπταῖς· ὁμοίως σάρκωνε καὶ τὰ χέρια καὶ ποδάρια. Τὰ δὲ μαλλία τῶν νέων ποίησον οὕτως· πρόπλαθε αὐτὰ

μὲ μαῦρον ὀξύ, καὶ ἄνοιγε μαῦρον καὶ λαμμάτιζε μὲ προπλασμὸν καὶ ὀλίγην σάρκα ψιμμίθιζε τὰς δυνάμεις. Τὰ δὲ μαλλία καὶ γένια τῶν γερόντων λαμμάτιζε μὲ λινὸν ἐπάνω εἰς τον προπλασμὸν, καὶ ψιμμίθιζε αὐτὰ μὲ λεπταῖς μιμιθιαῖς.

(¹) Πῶς νὰ σηκώσης σπίτια, δένδρα, ζῶα, ἀνθρώπους εἰς τὸν ἥλιον καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλεις.

Πρῶτα φρόντισε νὰ κάμῃ ὥσάν κανοκιάλι ἀπὸ ξύλον καρυδοῦς, καὶ εἰς τὴν μέσσην νὰ ξεβιδῶνῃ· ἔπειτα νὰ βάλῃς δύο ὑαλιά στρογγυλά, ἓνα ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο, σὺτὰ τὰ ὑαλιά γίνονται εἰς τὴν Κωνσταντινούπουλιν, καὶ τὰ κάμει ὁ περίφημος Ἰωάσαφ Πολυκάρπου, καὶ ἔχει τὸ ἐργαστήριον κοντὰ εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας. Ἐπειτα κάμε ἓνα στρίποδο διὰ νὰ τὰ βάλῃς ἐπάνω· ἀπὸ ἐμπροστινὸ μέρος πρέπει νὰ ἔχῃ μίαν βίδαν εἰς τὰ πλάγια διὰ νὰ κινῇ τὸ ἐμπροστινὸ ὑαλί, πότε μέσα πότε ἔξω, ἕως ὅπου νὰ φέρῃς ἐκεῖνο ὅπου ὅπου θέλεις νὰ σηκώσης μέσα εἰς τὸ ὑαλί, νὰ φαίνεται παστρικόν. Ἐπειτα ἔπαρε τενεκέδες στρογγυλοὺς ἢ τετραγώνους, κατὰ τὸ μέτρος τῆς μηχανῆς σου, καὶ νὰ τοὺς ἀσημώσῃ ὁ χρυσοχὸς καλὰ καὶ παστρικά, χωρὶς νὰ ἦναι χαράματα γιὰτὶ γίνονται τὰ πρόσωπα μακρουλά. Ἐπειτα ἔπαρε σκόνιν κόκκινην, ἀπ' αὐτὴν ὅπου παστρεύουν οἱ χρυσοχοὶ τὸ ἀσῆμι καὶ τὸ μάλαγμα, καὶ πέτραν ζαχαρωτὴν, τὴν ὁποίαν νὰ κάψῃς εἰς τὸν φοῦρνον, καὶ ὕστερα νὰ τρίψῃς, καὶ θέλει γίνει ὡς ἀλεῦρι ἄσπρη, εἰς αὐτὴν τὴν σκόνιν νὰ τρίψῃς ζουμί ρίζας ἀγριοσελίνου, ἀφ' οὗ καλῶς τὸ βράσῃς, καὶ νὰ τὸ ζυμώσῃς, καὶ ἅμα ξηρανθῇ, πάλιν νὰ τὸ τρίψῃς. Καὶ ἔπειτα νὰ θάλῃς ὀλίγην ἀπ' αὐτὴν τὴν σκόνιν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην, εἰς ξεχωριστὸν πανάκι τὴν κάθε μίαν καὶ νὰ δέσῃς ταῖς ἄκραις· καὶ τότε νὰ πάρῃς καὶ σπέρτο ρακῆς, καὶ νὰ τὸ βάλῃς εἰς ἓνα μικρὸ μποτιλάκι μὲ ὀλίγον νερόν, καὶ νὰ τὸ σκεπάσῃς. Τότε νὰ ἔχῃς ἑτοιμον

(¹) Ἄπαν τοῦτο τὸ κεφάλαιον μέχρι τέλους εἶναι πλαστογράφημα τοῦ κ. Σιμωνίδου.

βαμβάκι πολλά παστρικά και να παίρνεις ὀλίγον ἀπ' αὐτὸ, καὶ νὰ μαζεύης ταῖς ἀκραις του, καὶ νὰ τὸ κάμνης ὡς βωλαράκι, καὶ νὰ χύνης ὀλίγην ῥακὴν ἀπὸ τὸ μπουτιλάκι εἰς τὸ βαμβάκι καὶ ὀλίγην σκόνιν εἰς τὴν πλάκα, κόκκινην, ἀπὸ τὸ πανί, τινάσσοντας τὸ χέρι σου ὄχι ἐπάνω εἰς τὴν πλάκα, ἀλλὰ κοντὰ εἰς τὴν πλάκα, καὶ θὰ πέσῃ ἐπάνω της πολλὰ ψιλή. Τότε, εὐθὺς ἀφ' οὗ χύσης σπέρτο εἰς τὸ βαμβάκι, τρίβει τὴν πλάκα ἀγάλια, ἀγάλια καὶ γύρου γύρου, καὶ εὐθὺς ἀπὸ τὰ ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω, ὀγλήγωρα ὀγλήγωρα, γιὰ νὰ ὑαλίσῃ. Τὸ αὐτὸ κάμε καὶ δευτέραν καὶ τρίτην φορὰν, πλὴν κάθε φορὰν νὰ ἀλλάζῃ τὸν βαμβάκι· εἶτα ἐπανελάβε τὸ ἔργον σου ἀκόμη δύο φοραῖς καὶ μὲ τὴν ἄσπρην σκόνιν, χωρὶς ῥακὴν, σταυροειδῶς. Τότε ἔπαρε τὴν πλάκα, καὶ βάλτην ἐπὶ ταυτοῦ εἰς μέρος καμωμένον, διὰ νὰ μὴ λερώσῃ, ὅσον εἶναι τὸ μέγεθος τῆς πλάκας. Ἐπειτα ἔπαρε σκούλακα καὶ φρίζολα, τὰ ὅποια εὐγαίνουν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ καρκίνους καὶ πίναις, καὶ κάψατα ὅλα εἰς τὴν φωτίαν ἀφ' οὗ τὰ ἀφήσης εἰς τὴν ἀσθέστην ἡμέρας τρεῖς, καὶ τὴν στάκτην των κάμε ἀλουσίαν· ἔνωσον καὶ συκῆς γάλα μὲ κονίδας θαλάσσης, καὶ ἄφες τα εἰς τὸν ἥλιον ἡμέρας δέκα, καὶ ὄχι περισσότερον, διότι ἀνάπτει. Ἀπ' αὐτὴν λοιπὸν βάλε εἰς ἓνα ἀγγεῖον ξυλένιον, ἀφ' οὗ πρῶτον τὸ στρώσης μὲ βαμβάκι· ἐπάνω εἰς αὐτὸ βάλεις τὴν πλάκα, καὶ ἀφίνεις ὀλίγας στιγμάς, κυττάζοντάς το ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, ἕως νὰ λάβῃ χρῶμα ἡμικίτρινον ἢ κοκκινοκίτρινον, τὸ κοκκινοκίτρινον εἶναι καλὸν τὸ καλοκαῖρι, τὸ δὲ ἡμικίτρινον, τὸν χειμῶνα. Καὶ ἀφ' οὗ ἰδῇς, ὅτι ἔλαβε τὸ πρέπον χρῶμα, μὲ προσοχὴν εἰς σκοτεινὸν μέρος, τότε ἔχε ἑτοιμον τοῦτο τὸ νερὸν ὅπου θὰ σοῦ εἰπῶ. Λάβε ἀπὸ τὴν θάλασσαν πέτρας ἀλατῶδεις καὶ νὰ ἔχουν ὄφιν κρυτάλλου, καὶ χιλιοκόμβου ῥίζας ὅπου εἶναι ὡσὰν κοκκινογούλια στρογγυλαί, καὶ τὰ φύλλα του ὡς δάφνης, καὶ βάλε κατασταλακτὴν καὶ κιθερζελέν καὶ μανιταρίου φαρμακεροῦ καρδίαν, καὶ βράσεται ὥρας 28· καὶ τὸν ζωμὸν ἐκείνον ἔπαρε, ὁ ὅποιος ἔχει χρῶμα χρυσοῦν, ἢ κυανοῦν, καὶ φύλαξέ τον εἰς ψυχρὸν μέρος, βουλώνοντάς το καλά. Ἀπ' αὐτὸν γοῦν πάρει καὶ βάλε

ἐν μέρει εἰς ἀγγεῖον καὶ ἕκαστον, μὲ δέκα μέρη νεροῦ καὶ δύο μέρη
 πικρίας ἀμαράντου ζωμὸν ρίζης, φύλαξέ το καλά. 'Απ' αὐτὸ βάλε
 ἐν μέρος εἰς πενήντα μέρη ἄλλου νεροῦ, τὸ ὅποιον φύλαττε ἀπὸ
 τὸ φῶς. 'Α' αὐτὸ γοῦν τὸ νερόν χύσε ἐν μέρος εἰς ἀγγεῖον παστρι-
 κόν, καὶ εὐθὺς βάλε τὴν ἐτοιμασμένην πλάκα ἐπάνω, καὶ ἄρες τὴν,
 ἕως οὐ νὰ εἰπῇς ἕνα ὄνο· καὶ εὐθὺς τὴν σκεπάξεις αὐτὰ ὅλα πρέπει
 νὰ τὰ ἔχῃς ἐτοιμα, διὰ νὰ ἡμπορῇς νὰ κάμῃς τὴν δουλειά σου μὲ
 ἐπιτυχίαν. Τότε παίρνεις τὴν μηχανήν, καὶ τὴν φέρνεις ἀντικρυ
 ὅπου θέλεις νὰ σηκώσῃς, καὶ ἀφ' οὗ ἐπιτύχῃς νὰ φέρῃς τὴν μορ-
 φὴν τοῦ πράγματος καθαρὴν εἰς τὸ ὕαλὶ ὅπου εἶναι ὀπίσω, βάλλεις
 τὴν πλάκα μὲ ἐπιτηδεύτητα, καὶ ὀγρήγορα ξεσκεπάζεις τὸ ἐμ-
 προστινὸ ὕαλὶ, καὶ τὸ ἀφίνεις μόνον ὅσον νὰ μετρήσῃς δέκα. Τὸ
 σκεπάζεις εὐθὺς, τὸ φέρνεις μέσα, βγάζεις τὴν πλάκα, καὶ τὴν
 βάλλεις εἰς στρογγυλὸν κιβώτιον, ἀπὸ πάνω ἀπὸ ὑδράργυρον καὶ
 κασσίτερον· κάμνεις φλόγαν ἀπὸ ῥακῆς σπάρτο, τὴν ὅποιαν βάζεις
 ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν λέβητα τοῦ ὑδραργύρου, τὸ ἀφίνεις ἕως ὅτου νὰ
 μὴ δέχῃται τὸ χέρισον τὸν λέβητα ἀπὸ τὴν φλόγαν· βγάζεις
 τότε τὴν πλάκα, τὴν βουτᾶς εἰς ὄξος δριμύ καὶ στύφιν καὶ εἰς ἄλλας
 κρυστάλλου, καὶ εὐθὺς εἰς ψυχρὸν νερόν, ὑπτίαν πάντοτε, καὶ εἰς
 σπόγγου ζωμὸν ἀγγρίου βρασμένον. Καὶ τότε εὐθὺς τὴν βγάζεις.
 Καὶ θέλεις θαυμάσει καὶ σὺ' ὁ ἴδιος διότι ὅχι μόνον θέλεις ἔχει τὸ
 σχῆμα ἀλάνθαστον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ χρώματα τῆς φύσεως θέ-
 λουν εἶναι ἀπαράλλακτα, καὶ ἡμπορῶ νὰ σοῦ εἰπῶ καὶ ὠραιότερα
 θέλουν φαίνεσθαι, καὶ τέλος ἀνεξάλειπτα ἀπὸ κάθε περιστάσιν καὶ
 ἀνίκανα ἀπὸ παντὸς εἶδους ὀξέων· φθάνει μόνον αἱ κατασκευαί σου
 νὰ ἐπιτύχουν. — Αὐτὴν τὴν ἐφεύρεσιν τὴν ἐπενόησα οὕτω πως,
 ὡς θέλω διηγηθῇ. Μίαν τῶν ἡμερῶν εἶχα κοιμηθῇ ἕως τὸ μεσημέρι,
 ὅταν ἤμουν εἰς τὴν σκῆπτον τοῦ ἀγίου Δημητρίου· ἔξαφνα ἐξύπνησα
 ἀπὸ ἕνα τρομερὸν ὄνειρον, καὶ βλέπω εἰς τὸν τοῖχον τῆς κάθγας
 μου διάφορα δένδρα, ζῶα, μοναχοὺς καὶ ἄλλα τοιαῦτα· ἔμεινα ἐκ-
 στατικὸς κατὰ πρώτην φοράν, καὶ ἐπαρτηροῦσα αὐτὰ μὲ προσοχὴν
 ἕως μίαν ὥραν, ἔπειτα ἔσθυσε. Παρατήρησα ἔπειτα ὅτι τὸ παρὰ-

θυρον τῆς κάθλιας μου εἶχε μίαν πύρραν ὡς ἂν ἓνα Κωνσταντινά-
τον, καὶ ἀπέναντι αὐτοῦ, τοῖχος μὲ παράθυρον, καὶ ἀναμεταξὺ
τούτων, ὑαλὶ μεγάλον, τὸ ὁποῖον εἶχεν οἰκοκύρης ὁ διὰ χρῆσίν του·
καὶ εἰς τὸ ὑαλὶ αὐτὸ ἦσαν δλα θσα ἔβλεπον ἱστορημένα ὡς ἀχνός,
καὶ ἐθαύμαζον. Εἰς αὐτὸ τὸ ὑαλὶ ἔβαλα ἐν ἄλλο ὁμοῖόν του, καὶ
τὸ ἄφησα ὀλίγας στιγμάς, ἀφ' οὗ τὸ ἐσκέπασα μὲ τὸ τριβώνιον
μου· καὶ τὸ ἀναψα ὑποκάτω φωτίαν καρβούνων, καὶ μετὰ δύο ὥρας
ἐτυπώθησαν καὶ εἰς αὐτό, θσα ἦτο καὶ εἰς τὸ ἄλλο. Τότε εὐθὺς ὡς
ἐξωφρενῶν γενόμενος, ἄρχησα νὰ ἐπινοῶ, ἵνα ἐφεύρω τρόπον νέον.
“Ἐν ἔτος ὁλόκληρον ἐθασανιζόμην καὶ πάντες μὲ ἐνόμιζον τρελλόν,
καὶ μὲ ἐπερίπαιζαν· ἀλλὰ τέλος πάντων, ὕστερα ἀπὸ πολλὰ βά-
σανα τὸ ἔφερα εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, μὲ βλάβην τῆς ὑγείας
μου ὅπου εἶθε νὰ τὸ παρέβλεπον... Εἰς αὐτὸ τὸ τελευταῖον νερόν
ὅπου ἐδιηγῆθμεν, ἐὰν ἔβαλες ἀκόμη τρία μέρη κιθερζελέ, καὶ τὸ
ἄφινες νὰ λυώσῃ, καὶ ἔπειτα ἔβαζες βαμβάκι, καὶ τὸ ἄφινες τρεῖς
ὥρας, ἔπειτα τὸ ἔθγαζες, καὶ τὸ ἐστέγνωνες καλά, ἀναπτε διὰ μιᾶς,
ἐὰν ἤθελες πλησιάζῃ τὴν φωτίαν.

Μαθητὴς Πανσελήνου

κατὰ προσταγὴν τοῦ ἰδίου ἔγραψε κατὰ τὸ ΦΙΒ'. (518).

ΙΕΡΟΘΕΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΥΣ.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ
ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

§ 65. Γίνωσκε, ὦ μαθητά, ὅτι ὁ ἄνθρωπος γίνεται αὐγά ἐννέα, ἡγουν μέτρα ἐννέα, ἀπὸ τὸ μέτωπον ἕως τὴν πατοῦναν, καὶ πρῶτον ποιεῖς τὸ πρῶτον αὐγόν, τὸ ὁποῖον τὸ μοιράζεις εἰς τρία· καὶ ποιεῖς τὸ πρῶτον τὸ μέτωπον, τὸ δεύτερον τὴν μύτην, τὸ δὲ τρίτον τὸν πῶγωνα· τὰ δὲ μαλλία ποίησον ἔξωθεν τοῦ αὐγοῦ μίαν μύτην. Καὶ πάλιν μέτρησον ἀπὸ πῶγωνα ἕως τὴν μύτην μέτρα τρία· καὶ ἕως εἰς τὰ δύο μέτρα γίνεται τὸ πηγοῦνι· εἰς δὲ τὸ ἓνα γίνεται τὸ στόμα, καὶ ὁ λαιμὸς μία μύτη. Ὑστερα μέτρησε ἀπὸ τὸ πηγοῦνι ἕως τὴν μέσην μέτρα τρία, καὶ ἕως τὰ γόνατα ἄλλα δύο· καὶ εἰς τὸ γόνατον εὐγάζεις ἓνα μέτρον ὅσον ἡ μύτη, καὶ πάλιν ἄλλα δύο ἕως τὸν ἀστράγαλον, καὶ πάλιν ἀπ' ἐκεῖ ἕως τὴν πατοῦναν μίαν μύτην, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἕως τὰ ὀνύχια μέτρον ἓνα· καὶ ἀπὸ τὸν λάρυγγα ἕως τὸν ὦμον μέτρον ἓνα ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον ὦμον. Εἰς δὲ τὸ στρογγύλευμα τοῦ ὦμου εὐγαλε μίαν μύτην, καὶ μέτρησον ἕως τὸν ἄγκωνα, ἀπὸ τὸ ἔσωθεν μέρος, μέτρον ἓνα, καὶ πάλιν ἄλλο ἓνα ἕως τὴν φώλησιν τῆς χειρός· ἀπ' ἐκεῖ πάλιν ἕως τὸ ἄκρον τῶν δακτύλων μέτρον ἓνα· ὅσον εἶναι τὸ ἓνα μάτι τόσον εἶναι καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὰ ἴσια· ὁμοίως τόσον εἶναι καὶ τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο μακράν. Καὶ ὅταν ἦναι ἡ κεφαλὴ πλαγία, θέλει ἀπὸ τὸ μάτι ἕως τὸ αὐτὶ δύο μάτια, ὅταν δὲ ἦναι κατὰ πρόσωπον, θέλει ἓνα μάτι. Τὸ αὐτὶ θέλει νὰ ἦναι ὡσὰν ἡ μύτη· ἡ μέση τέσσαρες μύταις εἰς τὸ πλάτος, ὅταν ἦναι ἐνδεδυμένοι, ἓνα ἡμισυ αὐγόν· τὸ ζώσιμον θέλει εἰς τὸν γόμφον ἐκεῖ ὅπου σώνει ὁ ἄγκων.

**Περὶ κατασκευῆς τῶν φυσικῶν χρωμάτων, καὶ πῶς
νὰ δουλεύῃς εἰς παντὶ μὲ λινέλαιον.**

§ 66. Πρῶτα τρίψε ταῖς βαφαῖς κολὰ μὲ τὸ νερόν, καὶ ἄφες αὐτάς νὰ ξηρανθοῦν τελείως· εἴτα ξανάτριψέ ταις μὲ λινέλαιον ἄβρασ-
τον ἔπειτα μάζωξέ ταις ἀπὸ τὸ μάρμαρον, καὶ βάλε αὐτάς εἰς χυ-

βάδας καυκία· καὶ ὅταν πιάσῃ ἡ βαφή τζίπαν εἰς τὸ καυκί, καὶ θέλεις νὰ δουλεύῃς σήκωνε τὴν τζίπαν ἀπὸ μίαν ἄκρην καὶ εὐγαζέ βαφήν, ὅσην θέλεις· ἔπειτα πλάκωνε πάλιν μὲ τὸ δάκτυλόν σου τὴν τζίπαν, καὶ σκέπασε τὴν βαφήν διὰ νὰ μὴν πιάσῃ δευτέραν τζίπαν. Τὸ δὲ ψιμμίθι τρίβε μὲ καρυδόλαδον διότι μὲ αὐτὸ γίνεται καλῆτερον· ἔπειτα κάρφωσε τέσσαρα ξύλα, καὶ τέντωσον εἰς αὐτὸ τὸ πανί ὅπου θέλεις νὰ ἱστορήσῃς. Καὶ εἰ μὲν εἶνε τὸ πανὶ μεταξωτὸν, σχεδιάσέ το εὐθὺς καὶ δούλευε· εἰ δὲ καὶ εἶνε λινόν, ἢ ἄλλης λογιῆς, ποίησον μίαν βαφήν πολλὰ πηκτὴν, καὶ πρόπλασον αὐτά, ἀπλῶνοντας αὐτὴν μὲ μεγάλον μαχαῖρι, διὰ νὰ ἰσάσῃ τὸ πανί, καὶ ἄφες αὐτὸ νὰ στεγνώσῃ. Εἴτα σχεδιάσέ το μὲ τὸν γύψον, καὶ δούλευε ἐπάνωθεν αὐτοῦ οὕτως· κατασκεύασε ἓνα σανίδι ἕως μίαν πιθαμὴν, ἢ ὀλίγον μεγαλῆτερον, καὶ εἰς μίαν ἄκρην τρύπησε αὐτό, διὰ νὰ βάλῃς μέσα εἰς τὴν τρύπαν τὸν δάκτυλον τῆς ἀριστερᾶς σου χειρὸς, νὰ τὸ βαστάζῃς, καὶ τὸ ἐπίλοιπον σανίδι νὰ πέφτῃ ἐπάνω εἰς τὸν κάλαμον, νὰ ἔρχεται ἕως τὸν ἀγκῶνα· καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ἀνακάτῃ τὰς βαφάς, βάνοντας καὶ ὀλίγην νέφθαν, διὰ νὰ τρέχουν αἱ βαφαὶ καὶ δούλευε. Καὶ ἐν πρώτοις βάλε τοὺς ἰσχυροὺς, εἴτα εἰς τὸ πρῶτον λάμμα ἔπειτα τὸ δεύτερον, καὶ τρίτον τὰς ψιμμιθίας· μόνον πρόσεχε νὰ μὴν βάλῃς ἓνα ἐπάνω τ' ἄλλο τὰ λάμματα, ἀλλὰ καθέκαστον εἰς τὴν θέσιν του τεχνικῶς, διότι ἂν τὰ βάλῃς ἐπανωτά, δὲν στεγνώνουν γρήγορα. Ὅμοίως ποίησον καὶ εἰς τὰ σαρκώματα· πρῶτον βάλε τὰς σκιὰς καὶ ὕστερον τὰ θεμέλια. Καὶ ὅταν δουλεύῃς μίαν βαφήν, βάλε τὴν εἰκόνα ὑπτίαν, νὰ στεγνώσῃ ὀλίγον ἔπειτα νὰ δουλεύῃς τὴν ἄλλην ἐπάνω αὐτῆς. Ἀφ' οὗ δὲ τὴν τελειώσης, δός τὴν ἂν θέλῃς ἓνα βερνίκι, καὶ ἔτσι πέρνει τέλος. Ὅμως ἤξευρε, ὅτι κάθε βαφή θέλει τὸ κονδύλι της· καὶ νὰ εἶναι καὶ τὰ κονδύλια, τραχέα καὶ στρογγυλά, καὶ ὀλίγον ἔξω ἀπὸ τὸ πτερόν, καὶ νὰ ἔχῃς καὶ τρύπαις πολλαῖς εἰς τὸ τεσγιάχι σου, νὰ βάζῃς τὰ κονδύλια νὰ μὴν κονιορτίζωνται. Καὶ ὅταν θέλῃς νὰ τὰ πλύνῃς, ἔχε ἑτοιμον κουτὶ παφλένιον εἰς δύο χωρισμένον, καὶ εἰς τὸ ἓνα μέρος ἔχε λινέλαιον ἄθραστον καὶ παῖρνε ἀπ' αὐτὸ μὲ τὸ κονδύλι, καὶ

τρίθε εἰς τὸ χέρι σου διὰ νὰ ἀπαλύνῃ ἡ βαφή· ἔπειτα πλάκωνε τὸ κονδύλι καὶ νὰ χύνωνται τὰ ἀποπλύματα εἰς ἄλλο μέρος τοῦ κουτίου, καὶ μὲ αὐτὰ τὰ ἀποπλύματα ἡμπορεῖς νὰ δουλεύῃς ὅτι θέλεις. Ὑστερα πλύνε τὰ κονδύλια μὲ σαποῦνι ἢ μὲ κατασταλακτὴν, καὶ καθαρίζονται πολλὰ καλὰ· ὁμοίως πλύνε καὶ τὸ μάρμαρον μὲ κατασταλακτὴν. Αὕτη εἶναι ἡ μέθοδος καὶ ἡ ἐρμηνεία τῆς εἰς τὸ πανί ἱστορίας μὲ το λινέλαιον.

**Ἑρμηνεία τῆς ζωγραφικῆς τοῦ τοίχου,
ἡγουν πῶς νὰ ἱστορίζῃς τὸν τοῖχον, καὶ πῶς νὰ κατα-
σκευάζῃς κονδύλια τοῦ τοίχου.**

§. 67. Γίνωσκε, ὅτι τὰ κονδύλια τοῦ τοίχου γίνονται τὰ μὲν ἀνοικτάρια ἀπὸ τὴν χαίτην τοῦ ὄνου, καὶ ἀπὸ τὴν ἀστράγγαλον τοῦ βωδίου, καὶ ἀπὸ τὰς τρίχας τῆς γίδας τὰς ἰσας, καὶ ἀπὸ τὴν σιαγὸνα τοῦ μουλαρίου. Τὰ δὲ μεγάλα προπλαστάρια ποίησον ἀπὸ τρίχας τοῦ χοίρου, καὶ κηρώνοντας σιντζίμι δέσον εἰς ξύλον μόνον χωρὶς πτερόν· καὶ ἔτζι γίνονται τὰ κονδύλια τοῦ τοίχου.

Πῶς νὰ λαγαρίσῃς ἀσθέστην.

§. 68. Ὅταν θέλῃς νὰ ἱστορήσῃς τοῖχον, διάλεξε ἀσθέστην καλὸν ὅπου νὰ ἦναι παχὺς ὡσὰν ξύγγι, καὶ νὰ μὴν ἔχῃ πέτρας ἀκαύστους μέσα. Εἰδὲ καὶ εἶναι ἀχαμνός, καὶ ἔχει πέτρας μέσα ἀκαύστους, ποίησον οὕτω· πρῶτα κατασκεύασε μίαν καροῦταν ξύλινην τετράγωνον, καὶ ὑποκάτωθεν αὐτῆς κάμε λάκκον μέγαν ὅσον θέλεις· εἴτα βάλε τὸν ἀσθέστην μέσα εἰς τὴν καροῦταν, καὶ χύσε μέσα νερόν ὅπου νὰ πλεονάζῃ τοῦ ἀσθέστου· καὶ ἀνακατώνον τὰν τὸν ἐπιμελῶς μὲ τζαπί, ἕως νὰ ἀναλύσῃ ὅλος νὰ μείνουν μόνον αἱ πέτραι, καὶ βάζοντας εἰς τὸ στόμα τῆς καρούτας μίαν καλὰ θαν, ἀνοίξε τὸ στόμα τῆς νὰ τρέξῃ γάλα εἰς τὴν καλάν, καὶ νὰ ἀπομείνουν αἱ πέτραι· τὸ δὲ γάλα ὅπου ἐστράγγισε μέσα εἰς τὸν λάκκον ἄφες το νὰ πῆξῃ καλὰ, ἕως οὐ νὰ τὸ εὐγάλλῃς μὲ τὸ φτυάρι.

Πῶς νὰ κατασκευάσῃς ἀσθέστην μὲ ἄχυρον.

§ 69. Ἐπारे ἀπὸ τὸν λογαρισμένον ἀσθέστην καὶ βάλε εἰς κοπάναν· καὶ εὐρίσκοντας ἄχυρα ψιλὰ, ἤγουν μεσαῖα, ὅχι κονιορτισμένα, ἀνακάτωσέ τα εἰς τὸν ἀσθέστην μὲ τζαπί· καὶ εἰ μὲν εἶναι πολλὰ πηκτός, βάλε νερὸν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν στάσιν του, διὰ νὰ δουλεύεται, καὶ ἄφες τον νὰ ἀργάζῃ δύο τρεῖς ἡμέρας, ἔπειτα σουδάτιζε.

Πῶς νὰ κατασκευάσῃς ἀσθέστην μὲ στουππί.

§ 70. Ἐπारे τὸ καλῆτερον τοῦ χυμένου ἀσθέστου, καὶ βάλτο εἰς μικροτέραν κοπάναν, καὶ εὐρίσκοντας στουππία κοπανισμένα, ὅπου νὰ μὴν ἔχουν πολλὰ λινόξυλα, τρίψε τα ἐπάνω εἰς ξύλον μὲ σκεπάρνι, λεπτὰ λεπτὰ ὅσον δύνασαι, καὶ στίβασέ τα, νὰ ἀνοίξουν, νὰ πέσουν τὰ λινόξυλα, καὶ σύναξε τὰ στουππία εἰς κόσκινον· τίναξον ἐπάνω τῆς κοπάνας λεπτὰ καὶ ἀνακάτωνέ τα μὲ τὸ φτυάρι καὶ μὲ τὴν τζάπαν, καὶ πάλιν ποιήσον ὡς τὸ πρῶτον πέντε ἕξ φοραῖς, ἕως νὰ ψυχιάσῃ ὁ ἀσθέστης διὰ νὰ μὴ σκάζῃ εἰς τὸν τοῖχον· καὶ ἄφες τον νὰ ἀργάζῃ ὥσάν καὶ τὸν ἄλλον· ἔτσι γίνεται ὁ ἀσθέστης μὲ τὸ στουππί, ἤγουν ἡ ὄψις.

Πῶς νὰ σουδατίσῃς εἰς τοῖχον.

§ 71. Ὅταν θέλῃς νὰ ἱστορήσῃς ἐκκλησίαν, πρέπει πρῶτα νὰ ἱστορήσῃς τὰ ὑψηλότερα μέρη, ἔπειτα τὰ χαμηλότερα. Διὰ τοῦτο ἐτοίμασε πρῶτα τὴν σκάλαν, εἴτα πάρε εἰς ἀγγεῖον ἀπλωτὸν ὀλίγον νερόν, καὶ ρίχνοντας μὲ χουλιάρι βρέξε τὸν τόπον. Εἰδὲ ὁ τοῖχος εἶναι κτισμένος μὲ χῶμα, ξύσε τὸ χῶμα μὲ τὸ μυστρί ὅσον δύνασαι, διότι, ἂν ἦναι θόλος, πέφτει ὁ ἀσθέστης ὑστερα. Εἰδὲ καὶ εἶναι μὲ τοῦβλα, βρέξον αὐτὸν πέντε ἢ ἕξ φοραῖς, καὶ βάλε καὶ ἀσθέστην χονδρόν ἕως δύο δάκτυλα, ἢ καὶ περισσοτερον, διὰ νὰ βαστάξῃ ὑγρότητα νὰ δουλεύῃς. Εἰδὲ καὶ εἶναι μὲ πέτρα, βρέξε

μόνον μίαν φοράν, ἤ καὶ δύο, καὶ βάλε καὶ ὀλιγώτερον· διότι ἡ πέτρα βαστᾷ ψυχρὰν πολλήν καὶ δὲν στεγνώνει. Καὶ τὸν μὲν χειμῶνα σουδάτιζε τὸ βράδυ, καὶ τὸ ταχὺ βάζε τὴν ὄψιν διὰ νὰ βαστᾷ· τὸ δὲ καλοκαῖρι καθὼς σοῦ δόσει χέρι· καὶ βάζοντας τὴν ὄψιν ἴσασέ την καλὰ μὲ τὸν μαλὰν καὶ ἄφες τὴν ὀλίγον νὰ ψυχνιάσῃ, ἔπειτα σχεδιάσε.

Πῶς νὰ σχεδιάσῃς καὶ νὰ δουλεύῃς εἰς τοῖχον.

[§. 72]. Ὅταν θέλῃς νὰ σχεδιάσῃς εἰς τὸν τοῖχον, πρῶτον ἴσασε τὸν τόπον καὶ βάλε εἰς σιδηροῦν διαβήτην ξύλα ἀπὸ τὴν μίαν καὶ ἄλλην μεραίαν, νὰ τὸν κάμῃς ὅσον θέλεις μεγάλον. Καὶ εἰς τὴν μίαν ἄκραν αὐτοῦ βάλε κονδύλι, διὰ νὰ παίρνῃς βαφήν, νὰ σημαδεύῃς τὰ μέτρα καὶ νὰ γυρίζῃς τὰ στέφανα. Καὶ σημαδεύοντας τὰ μέτρα ἔπαρε ὥχραν καὶ σχεδίαζε μὲ τὸ κονδύλι πρῶτα νερουλά, ὕστερα ἄνοιξέ το μὲ τὴν ἰδίαν ὥχραν· καὶ ἂν δὲν ἔλθῃ εἰς τὸ σχέδιον καλὰ, ἄνοιξον αὐτὸ μὲ λευκὸν ὀξύ, καὶ γύρισε καὶ τὸν στέφανον, καὶ στίλβωσε καλὰ τὸν κάμπον, καὶ εὐθὺς βάλε τὸ μαῦρον. Εἴτα στίλβωσε τὸ φόρεμα καὶ πρόπλασον αὐτό, ὅμως βλέπε ἀπὸ μίαν ὥραν γρηγορώτερα νὰ τελειώσῃς ὅσον ἐστίλβωσες διότι ἂν πολυαργήσῃ, κάμνει τζίπαν καὶ δὲν πίνει τὴν βαφήν καὶ ἔτσι πέφτει. Ὅμοίως στίλβωσε καὶ τὸ πρόσωπον καὶ σημάδευσέ το μὲ τὸ μυστήρι, [ἢ μὲ ψηφί] ἢ μὲ κόκκαλον ὀποῦ νὰ τὸ ἔχῃς ἐπιταυτοῦ ὡς ἂν μαχαίρι. Μὲ αὐτὸ χάραξε καὶ τὰ φορέματα, καὶ πρόπλασε καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ ἄνοιξον αὐτὸ καὶ σάρκωσον. Εἶδὲ καὶ ἀργήσῃς καὶ πιάσῃ τζίπαν, κάμε καθὼς σοῦ εἴπομεν.

Πῶς νὰ ποιήσῃς ψιμμίθι τοῦ τοῖχου.

§ 73. Ἐπαρε ἀσθέστην ἀπὸ παλαιὰν ἀσθεσταρίαν καὶ δοκίμασε αὐτὸν οὕτως· βάλε αὐτὸν εἰς τὴν γλῶσσάν σου καὶ εἰ μὲν δὲν πικρίζει, μὴδὲ στυφίζει, ἀλλ' εἶναι ὥσαν χῶμα, εἶναι καλός. Ἀπ' αὐτὸν διάλεξε καὶ τρίψε, καὶ γίνεται ψιμμίθι καλὸν διὰ τὸν τοῖχον.

Είδε και δὲν εὕρης ἀπ' αὐτὸν πάρε παλαιὰ σουδατίσματα ὅπου νὰ ἦναι ἀπὸ παλαιὰς ἱστορίας καὶ ἔχοντας καλὰ ταῖς βαφαῖς τρίψον ἔτσι ξηρὸν εἰς μάρμαρον· εἶτα βάλτο εἰς μουσοῦρι, καὶ γέμισέ το νερόν, καὶ ἄφες το νὰ κατασταλάξῃ, καὶ στράγγισον αὐτὸ μίαν καὶ δύο φοραῖς, ἕως οὗ νὰ εὐγάλῃ τὸ νερὸν τὸ στουππὶ καὶ τὸ ἄχυρον· εἶτα τρίψον αὐτὸ καλὰ, καὶ γίνεται ψιμμίθι καλόν. Εἶδὲ καὶ δὲν εὕρης οὔτε ἀπ' αὐτό, ποιήσον οὕτως· πάρε ἀπὸ τὸν ἴδιον ἀσθέστην ὅπου δουλεύης, καὶ βάλτεον νὰ ξηρανθῇ εἰς τὸν ἥλιον· εἶτα κάψετον ἐπὶ πολὺ εἰς τὸν φούρνον, ἢ εἰς τὴν φωτίαν, ἔπειτα τρίψε τον, καὶ δούλευε· ὅμως δοκίμαζε εἰς τὴν γλῶσσάν σου· εἰ μὲν πικρίζουν, ἢ στυφίζουν ὥσάν τὸν ἄλλον ἀσθέστην ὅπου σουδατίζεις, ἄφες τα δι-ότι τσιπόνουν καὶ δὲν δουλεύονται· εἰ δὲ καὶ δὲν πικρίζουν, ἀλλ' εἶναι ὥσάν χῶμα, δούλευε τα ἀδιστάκτως.

Πῶς νὰ κατασκευάσῃς προπλάσμων τοῦ τοίχου.

§ 74. Ἐπαρε πλάκα πρασίνην δρ..., καὶ ὥχραν βαθεῖαν δρ..., καὶ ψιμμίθι τοῦ τοίχου δρ..., καὶ μαῦρον δρ..., καὶ τρίψον αὐτὰ καλὰ καὶ πρόπλαθε ὅπου θέλῃς νὰ σηκώσῃς.

Περὶ ἀνοιγμάτων ὀμματοφρυδίων καὶ ἄλλων μελῶν ὅσα σαρκόνονται.

§ 75. Ἐπαρε οὐπραν, ἢ μαῦρον, καὶ ἄλλο τόσον μαυροξύ, καὶ ἀνακάτωνέ τα, καὶ ἀνοιγε ὀφθαλμούς, ρίνας, χεῖρας καὶ πόδας. Καὶ εἰς τὰς δυνάμεις βάλε μόνον οὐπραν, ἢ μαῦρον, εἰς δὲ ταῖς κόραις τῶν ὀφθαλμῶν βάλε μαῦρον ψιλόν, ὅπου τὸ μαζεύουν ἀπὸ τὸν καπνὸν τοῦ δαδίου· διότι ἂν βάλῃς ἀπ' αὐτὸν ὅπου δολεύεις εἰς τοὺς κάμπους καὶ εἰς τὰ φορέματα εὐγαίνει.

Πῶς νὰ κατασκευάσῃς σάρκα καὶ γλυκασμὸν τοῦ τοίχου.

§ 76. Βάλε ψιμμίθι τοῦ τοίχου δρ..., καὶ ὥχραν θασιτίκην δρ..., καὶ βῶλον δρ..., καὶ τρίψον αὐτὰ ἐπιμελῶς εἰς μάρμαρον, καὶ γί-

νεται σάρκα καλή. Καί πάρε ἀπὸ τὴν ἰδίαν σάρκα, καὶ τὸν προ-
πλασμόν, καὶ σμίγοντάς τὰ ποιήσον. τὸν γλυκασμόν. Ἐπारे ἀπὸ
τὸν γλυκασμόν, καὶ σάρκονε ὡσάν καὶ εἰς τὰς εἰκόνας τὰ ἐκλεκτὰ
πρόσωπα. Εἶδὲ καὶ θέλεις γρήγορα, πρῶτον σάρκωσε τὰ θεμέλια
μὲ σάρκα, καὶ τὰ λεπτόματα λέπτυνε μὲ γλυκασμόν, καὶ μὲ σάκον,
καὶ ἔτσι γίνονται γρήγορα.

Πῶς νὰ βάλῃς τὰ κοκκινάδια.

§ 77. Τὰ μὲν στόματα τῶν νέων ποίει ἀπὸ ἄγνόν βῶλον, τὰ δὲ
κοκκινάδια βάλε λεπτὰ, ἀνακατόνοντας βῶλον μὲ σάρκα, ὁμοίως καὶ
τὰ χεῖλη αὐτῶν. Εἰς δὲ τοὺς ἴσκιους τῶν χειρῶν καὶ ἄλλων μερῶν,
βάλε ἄγνόν βῶλον πολλὰ λεπτόν. ὁμοίως καὶ τῶν γερόντων. Τὰ δὲ
μαλλία καὶ γένεια ποιήσον ὡς ἐρμηνεύθης εἰς τὰς εἰκόνας.

Πῶς νὰ λαματέξῃς μὲ λαζοῦρι εἰς τοῖχον.

§ 78. Βάλε τὸ λαζοῦρι εἰς τὴν πλάκα, βάλε δὲ καὶ ὀλίγον λου-
λάκι ἀπὸ τὸ λεγόμενον χίντι, διότι τὸ λαζοῦρι μουχλιάζει εἰς τὸν
τοῖχον καὶ ὅσον ἔβαλες λουλάκι, βάλε καὶ τόσον ψιμμίθι τοῦ τοί-
χου, καὶ τρίψον αὐτὰ καλὰ, καὶ σύναξέ τα εἰς καυκί. Καὶ πρῶτον
πρόπλαθε βελὺ λινόν, καὶ ἄνοιγε τὸ μαῦρον καὶ λαμμάτιζε δὲ καὶ
εἰς τὴν μουρσοῦμπαν, καὶ εἰς τὸ ὀξύμαυρον.

Ποῖται βαφαὶ δουλεύονται εἰς τὸν τοῖχον, καὶ ποῖται δὲν δουλεύονται.

§ 79. Τὸ ψιμμίθι τῆς εἰκόνας, καὶ τζιγκιάρι, καὶ τὸ λαζοῦρι,
καὶ ἡ λάκκα, καὶ τὸ ἀρσενίκι, αἱ δὲν δουλεύονται εἰς τὸν τοῖχον
αἱ δὲ λοιπαὶ βαφαὶ δουλεύονται ὅλαι. Διὰ τὴν κινάθαριν ὅμως πρέ-
πει νὰ ἡξεύρης, ὅτι εἰμὲν ἱστορίζεις, ἔξωθεν τοῦ ναοῦ, εἰς τόπον ὅ-
που κτυπᾷ ὁ ἄνεμος, μὴ βάλῃς παντελῶς, διότι μαυρίζει, ἀλλὰ
βάλε λευκὸν ὀξύ. εἶδὲ καὶ ἱστορίζεις ἔσωθεν τοῦ ναοῦ, βάλε ψιμμίθι
τοῦ τοίχου καὶ ὥχραν πολίτικην καὶ δὲν μαυρίζει.

Πῶς νὰ κάμῃς στέφανον σηκωτὰ εἰς τὸν τοῖχον.

§ 80. Ἀφ' οὗ σχεδιάσης τὸν ἅγιον, σχμάτισε τὸν στέφανον μὲ διαβήτην, εἰτα πέρνοντας ὄψιν, βάλε καὶ σήκωσε τὸ στεφάνι, μόνον πρόσεχενὰ μὴν πλακώσης τὰ μαλλία. Εἰτα κόλλησον χρυσάφι χαρτίᾳ ἐπάνω εἰς ὅσον ἐσήκωσες, διὰ νὰ μὴ φαίνεται ὁ ἀσθέστης ὁλότελα, καὶ γύρισε ἐπάνω δεύτερον τὸν διαβήτην, ἐπάνω εἰς τὰ χαρτίᾳ νὰ σημαδεύῃς τὸν στέφανον. Καὶ τότε παίρνοντας τὸ ξύλον ὅπου ἔχεις σκαλισμένον, βλέπε μὲ προσοχὴν τὸ γύρισμα τοῦ πριελίου, καὶ βάζοντας τὸ πάτημα κτύπατο μὲ τὸ σκεπάρνι, διὰ νὰ τυπώνεται, καὶ οὕτω γύρισον αὐτὸ γύρωθεν τοῦ στεφάνου. Εἰτα εὐγάζοντας τὰ χέρια, ἴσατε τὴν ὄψιν ἀπὸ τριγύρου μὲ τὸ μυστρί καὶ γύρισον αὐτὸ μὲ τὸ ψιμμίθι καὶ μὲ τὸ ὀξύ, καὶ ἄφες νὰ στεγνώσῃ καλὰ διὰ νὰ βάλῃς μάλαγμα μὲ τὸ μουρδέντι.

Πῶς νὰ βάλῃς λαζοῦρι εἰς τὸν τοῖχον.

§ 81. Ἐπαρε πίτυρα, καὶ πλύνετα, καὶ στράγγισέ τα, τὸ δὲ στραγγισμένον νερὸν βάλτο νὰ κατακαθίσῃ· καὶ χύνοντάς το ἔως νὰ μείνῃ τὸ πηκτόν, βάλτο νὰ βράσῃ· καὶ ἀφ' οὗ βράσῃ, ἀνακάτωσέ το μὲ τὸ λαζοῦρι, καὶ βάλτο εἰς τοὺς κάμπους τοῦ τοῖχου. Ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι τὸ νερὸν ὅπου πλύνουν τὰ πίτυρα τὸ χύνουν, καὶ βράζουν ἄλλο νερὸν δεύτερον, καὶ βράζει μὲ τὰ πίτυρα πολλὴν ὥραν· εἰτα τὸ σπογγίζουσιν καὶ γίνεται καλὴ κόλλα. Σὺ δὲ ἂν θέλῃς, δοκίμασον αὐτό· ὅμως βλέπε καλὰ, ὅταν βάλῃς τὸ λαζοῦρι, νὰ ᾔῃαι ὁ τοῖχος· πολλὰ ξηρός.

Πῶς νὰ ποιήσης μουρδέντι διὰ νὰ χρυσώσης.

§ 82. Ἐπαρε σουλιγένι δρ. 30, καὶ ὦχραν ψιλὴν δρ. 3, καὶ ὀστρακον δρ. 5, καὶ τζιγκιάρι δρ. ἑν, καὶ ψιμμίθι δρ. ἑν. Αὐτὰ ὅλα ξηρὰ τρίψον καλὰ εἰς μάρμαρον χωρὶς ἄλλο τίποτε. Εἰτα σύναξε τα ἀπὸ τὸ μάρμαρον, καὶ βάλτα εἰς χαρτί, καὶ ὅταν θέλῃς νὰ χρυσώσης βάλε ἀπ' αὐτὸ εἰς πινάκι, ὅσον νὰ σοῦ φθάσῃ νὰ κάμῃς

τὴν ὑπηρεσίαν σου. Ἡ ἂν θέλῃς, βάλε μόνον σουλιγενί ξηροτριμ-
 μένον, εἴτα βρέξε μπεζήρι ἕως νὰ πῆξῃ, νὰ γένη ὥσαν μέλι· καὶ
 ὅση εἶναι ἡ βαφὴ, βάλε καὶ ἄλλο τόσο λινέλαιον βρασμένον, καὶ
 ἀνακάτωνε το ἐπὶ πολὺ μὲ ἓνα ξύλον, ἢ μὲ τὸν δάκτυλόν του, ἕως
 ὁποῦ νὰ ἐνωθοῦν. Καὶ τότε ἄλειψε τὰ στέφανα τῶν ἀγίων εἰς τὸν
 τοῖχον, καὶ χρύσωσον. Ὅμοίως καὶ εἴτι ἄλλο θέλῃς νὰ χρυσώσῃς,
 ἢ πετζί, ἢ ὑαλί, ἢ μάρμαρον, ἐντὸς ἢ ἐκτός, ἄλειψον αὐτὰ πρῶτα
 μὲ τὸ μουρδέντι, καὶ ἄφες το νὰ στεγνώσῃ καὶ χρύσωσον ἐπάνω
 εἰς αὐτό. Εἰμὲν εἶναι ἔξω, ποιήσον αὐτὸ οὕτως· εἶδὲ καὶ εἶναι μέσα,
 χρύσωσον μὲ κόλλαν. Ὅμοίως ποιήσον καὶ εἰς σίδηρον, καὶ εἰς
 χάλκιωμα, καὶ εἰς μόλυβδον. Τὸ δὲ πανὶ πότισον πρῶτα μὲ κόλλαν,
 εἰς ὅσον τόπον μέλλεις νὰ περάσῃς μάλαγμα, εἴτα ἄλειψον αὐτὸ
 μουρδέντι· διότι τὴν ἄλλην ἡμέραν πῆζει καὶ δὲν δουλεύεται.

**Πῶς νὰ βάλῃς μάλαγμα εἰς τὸν τοῖχον, εἰς τὰ
 στέφανα καὶ ὅπου θέλεις.**

§ 83. Τελειόνοντας τὴν ἱστορίαν ἄφες τὴν νὰ στεγνώσῃ καλά,
 εἴτα ποιήσον μουρδέντι, ὅσον ἀπεικάζεις νὰ σοῦ φθάνη διὰ τὴν ὑ-
 πηρεσίαν σου, καὶ ἄλειψε τὰ στέφανα τῶν ἀγίων· ποιήσον δὲ καὶ
 ἄστρον, πρὶν νὰ βάλῃς τὸ λαζοῦρι, διότι ἂν τὰ βάλῃς ὕστερα ἀπὸ τὸ
 λαζοῦρι, κατὰ τὴν ὥραν γίνονται, ὕστερα πέφτουν. Ἀφ' οὗ λοιπὸν
 εἴτα κάμῃς τὰ ἄστρον καὶ εἴτε ἄλλο θέλεις, ἄφες νὰ ψιχνιάσουν ὁ-
 λίγον, εἴτα δοκίμασε τοιουτοτρόπως· ἄγγιξον τὸν δάκτυλόν σου,
 καὶ εἰμὲν κολλᾷ καὶ σύρνοντάς το ὀπίσω δὲν πέρνει μουρδέντι, δι-
 ὅτι ἐτζίπωσε, τότε κόψε τὸ μάλαγμα μὲ ὄλον τὸ χαρτί, μὲ ψαλίδι,
 εἰς ὅτι λεγῇς κομμάτια σου κάμνει χρεῖα· καὶ οὕτω σηκώνοντας
 τὸ μάλαγμα μὲ ὄλον τὸ χαρτί, βάλετο εἰς τὸν τόπον του μὲ προ-
 σοχήν, διὰ νὰ μὴ στραβώσῃ, καὶ πατώντας μὲ τὰ δάκτυλα σου τὸ
 χαρτί μὲ ἐπιτηδειότητα ἐλαφρά, διὰ νὰ κολλήσῃ τὸ μάλαγμα εὐ-
 γάλε τὸ χαρτί καὶ καθάριζέ το μὲ τὸ λαγοπόδι· καὶ εἰμὲν ἔχει καμ-
 μίαν τρύπαν, παίρνει μὲ τὸ λαγοπόδι, καὶ βάλε ἐπάνω καὶ κολλᾷ,
 καὶ γίνεται καλόν. Ἐτζι χρύσωσε καὶ εἴτι ἄλλο θέλεις, ἢ ἄστρον.

ἥ χρυσοκονδυλίας ~~καὶ ἀνίσως~~ δὲν σέρνῃ τὸ κονδύλι ὅταν σέρνῃς μὲ τὸ μουρδέντι εἰς τοῖχον τὰς χρυσοκονδυλίας βάλε ὀλίγον νέφτι καὶ σέρνει, καὶ οὕτω παίρνει τέλος ἡ ἱστορία τοῦ τοίχου. Ἦξευρε καὶ τοῦτο, ὅτι γίνονται καὶ εἰς τὸν τοῖχον λινοκοπίαι μὲ τὸ σκόρδον, ὡσὰν καὶ εἰς τὰς εἰκόνας καλῶταται, εἰς τόπον ὅπου δὲν νοτίζει, (ἀμὴ εἶναι ἀνοικτός καὶ τὸν κτυπᾷ ὁ ἄνεμος· εἶδὲ καὶ ὁ τόπος νοτίζει, ἥ εἶναι κλειστός,) πρόσεχε νὰ μὴ βάλῃς ποτὲ λινοκοπίας εἰς τοῖχον μὲ τὸ σκόρδον μὲ τὸ νὰ μουχλιάζῃ καὶ χαλᾷ· μόνον νὰ τὰς βάζῃς μὲ μουρδέντι καθὼς ἐρμηνεύθῃς.

Πῶς νὰ διορθώσῃς παλαιὰν καὶ σαθρωμένην εἰκόνα.

§ 84. Ὅταν θέλῃς νὰ διορθώσῃς παλαιὰν καὶ σαθρωμένην εἰκόνα ποίησον οὕτω· εἰμὲν εἶναι ὀπισθεν σαθρωμένη καὶ σαρακοφαγωμένη, καθάρισε πρῶτον τὰ σαπήματα καλὰ καὶ τίναξε τὸν κονιορτόν· εἴτα πότισε αὐτὴν μὲ κόλλαν, νὰ τὴν πῆγῃ καλὰ τὸ σανίδι, ἔπειτα βάλῃν εἰς τὸν ἥλιον νὰ ξηρανθῇ· μόνον πρόσεχε νὰ μὴν περάσῃ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ κόλλα καὶ χαλάσῃ τὴν ἱστορίαν. Μετὰ ταῦτα ἔπαρε πριονίσματα ἀπὸ σανίδι, καὶ ἀνακάτωσέ τα μὲ κόλλαν, καὶ γέμισε ταῖς τρύπαις καὶ ὡσὰν στεγνώσῃ, γύψωσέ την, ἥ κόλλησον πανὶ ὀπισθεν, καὶ οὕτως στερεώνει. Εἶδὲ καὶ εἶναι ἀπὸ ἔμ-προσθεν ὁ κάμπος χαλασμένος, καὶ ἡ ἱστορία τοῦ ἀγίου στέκει καλὰ, πρῶτον ξύσε τὸν κάμπον καὶ ἐκβαλε, δηλ. ἀπὸ τριγύρου, τὸν παλαιὸν γύψον· εἴτα πότισέ την κόλλαν, ὡς ἄνωθεν, καὶ βάλε καὶ τὰ πριονίσματα τοῦ ξύλου· ἔπειτα ὑψώσέ την καὶ βάλε τὸ μάλαγμα καὶ ταῖς βαφαῖς, καὶ μπάλωνέ την καὶ βερνικιάσέ την, καὶ γίνεται ὡσὰν καινούρια.

Εἴδησις ἀκριβοῦς περὶ χρυσογραφίας.

§ 85. Λαβὼν χρυσάφι· καθαρὸν, ἥτοι φλωρίον, καὶ βαλὼν αὐτὸ εἰς χωνεῖαν μετὰ τοῦ ὑδροαργύρου καὶ τζαμπαρικοῦ, θές μέσον ἀνθρώπων πεπυρωμένων πολλῶν, ὥστε σχεδὸν μὴ καθορᾶσθαι τὸ χωνεῖον διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, ἐμφυσῶν αὐτοὺς ἕως ἐκπυρωθῇ

ἡ χωνεία, καὶ τὸν ὑδράργυρον ἰδῆς καπνίζοντα καὶ καϊόμενον. Ὁ-
 ταν δὲ ἰδῆς ὅτι ἐξέλιπε· ὁ καπνὸς αὐτοῦ, γίνωσκε ὅτι ὁ μὲν χρυ-
 σὸς διελύθη, ὁ δὲ ὑδράργυρος καυθεὶς εἰς τέλος· ἐξέλιπε· καὶ οὕτως
 αὐτίκα ἔκβαλε τὸ χωνεῖον, ἵνα μὴ βραδύνας ἐν τῷ πυρὶ βράσῃ ὁ
 χρυσὸς καὶ γίνεται στερεὸς ὡς τὸ πρότερον. Ψυχρανθείσης οὖν τῆς
 χωνείας, ἔκβαλε τὸν χρυσὸν καὶ ἔνωσον αὐτὸν τεσσάρῃ καθαρᾷ, εἰς
 διπλάσιον τοῦ χρυσοῦ, καὶ οὕτω τρίψον ὁμοῦ καὶ τὰ δύο ἐν μαρ-
 μάρῳ πορφυρῷ καὶ τριβίδι ὁμοίῳ. Ὅταν δὲ κατατρίψῃς αὐτὰ ἱκανῶς
 καὶ ἰσχυρῶς, σύναξον ἐπιμελῶς, καὶ ἔμβαλε πάλιν μειζοτέρα χωνεία
 καὶ πύρρῳ ὡς καὶ πρῶτον καίων τὸν χρυσὸν σὺν τῇ τεσσάρῃ, ἕως
 εἰς τέλος ἐγκυθεῖσα καὶ αὐτὴ ἐκλίπη σὺν τῷ καπνῷ. Καὶ οὕτως ἐκ-
 βαλὼν αὐτὸν τῆς χωνείας καὶ τοῦ πυρός, ἥες ἐν τῷ ρηθέντι μαρμάρῳ
 καὶ τρίψον ἐπιμελῶς καὶ σφοδρῶς ἕως ἐξασθενήσῃ εἰς τέλος τριβόμε-
 νος καὶ γίνεται ὥσπερ χυτὸς· πλήν ἐν τῷ τοιούτῳ δευτέρῳ τρίμματι
 ἔμβαλε καὶ ὀλίγον ὕδωρ μετὰ ἁλατος καθαροῦ βραχυτάτου. Καὶ οὕτω
 μετὰ τὸ τρίψαι αὐτὸν ἱκανῶς, ὡς εἴρηται, σύναξον αὐτὸς ἐπιμελῶς,
 καὶ βαλὼν ἐν καυκίῳ καθαρῷ, πλύνον πολλάκις αὐτόν, ἕως ἂν κα-
 θαρίσῃς τὸν ρύπον ὅλον καὶ οὕτω βαλὼν ἐν χυθαδίῳ ποίησον ὁ βού-
 λει μετ' αὐτοῦ.

(¹) Περὶ χρυσοῦ λίθου κατασκευῆς.

§ 86. Ὁμίχλην τὴν φωσφόρον ἐκ τῶν βαθμῶν τριάντα,
 Καὶ πορφυρίτης λίθος, φωσφόρος ἐκ στεάτων,
 Ἀδάμας καὶ πυρίτης εἰς γῆς τὰ σπλάγγνα μένων
 Ἡμέρας ὀγδοήκοντα, κ' εἰς κάμινον βληθούν
 Ἡμέρας ἐνενηνῆντα, καὶ τὸ ὑγρὸν ἐξέλθῃ
 Καὶ πῆξῃ εἰς ἡμέρας τρεῖς πέντε καὶ δεκάκις
 Τοὺς λίθους καὶ τὰ ἄλλα σώματα σκληρὰ
 Εἰς σμίξιν ἂν τὰ βάλῃς μετὰ πυρὸς μεστοῦ,
 Χρυσὸν λαμπρὸν λαμβάνεις ἀναμφιβόλως, φίλε.

(¹) Προσθήκαι Σιμωνίδου εἶναι αἱ § 86, 87, 88.

Πῶς νὰ κολλησῇς φαρφουρὰ σπασμένα.

§ 87. Ἐπαρε λευκὸν ὑαλὶ καθαρὸν, βράσετο ἕως νὰ μετρήσῃς ἐν ἕως ἐπτά· ἔκβαλέ το, κοπάνισέ το, χοσκίνισέ το καλὰ· ἔπαρε αὐγόν, σπάσε το, ἔπαρε τὸ ἀσπράδι του, τρίψε το εἰς πορφυροῦν μάρμαρον δυνατά· ἔπειτα ἔπαρε τὰ σπασμένα κομμάτια, ἄλειφέ τα τέρχιζέ τα· καὶ θέλουν πιάνει θαυμασιώτατα, ὥστε εἶναι ἀδύτον πλέον νὰ ξεκολλήσουν.

Πῶς νὰ κάμῃς ἔσκαν.

§. 88 Ἐπαρε κιθερζελέ, λύωσέ τον εἰς καθαρὸν νερόν, βάλε εἰς αὐτὸ χαρτί χοντρόν, ἄφησέ το νὰ μουσκέψῃ καλὰ, ἔκβαλέ το, στέγνωσέ το, τρίψε το μὲ τὰς χεῖράς σου μετὰ ταῦτα· καὶ τζακουμάκιζε, καὶ θέλεις εὐχαριστηθῇ, διότι μόνον μία σπῖδα δύναται νὰ φλέξῃ τὸ χαρτί ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΤΜΗΜΑ Α'

ΠΩΣ ΙΣΤΟΡΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Α' ΤΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

Περὶ τῶν ἐννέα ταγμάτων.

§ 1. Τὰ τάγματα τῶν ἁγίων ἀγγέλων εἰσὶν ἐννέα κατὰ τὸν ἅγιον Διονύσιον τὸν Ἀρειοπαγίτην, τὰ ὅποια διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις.

Α'. Τάξις.

Θρόνοι, Χερουβίμ, Σεραφείμ.

§ 2. Οἱ μὲν θρόνοι ἱστοροῦνται ὡς τροχοὶ πύρινοι ἔχοντες γύρωθεν πτερὰ, καὶ μέσον τῶν πτερύγων ἔχοντες ὄμματα, περιπεπλεγμένοι ἀλλήλοις, καὶ σχηματιζόμενοι ὡς θρόνος βασιλικός. Τὰ δὲ Χερουβίμ, μὲ κεφαλὴν μόνην καὶ δύο πτέρυγας. Τὰ δὲ Σεραφείμ μὲ ἐξ πτέρυγας· μὲ τὰς δύο σκεπάζοντα τὰ πρόσωπά των καὶ μὲ τὰς ἄλλας δύο τοὺς πόδας των, καὶ μὲ τὰς ἄλλας δύο πετώμενα, καὶ βαστάζοντα εἰς τὰς χεῖράς των ριπίδα μὲ τοιαῦτα γράμματα· ("Ἄγιος Ἄγιος Ἄγιος) οὕτως εἶδεν αὐτὰ ὁ προφήτης Ἡσαΐας. ⁽¹⁾

(1) Ἡσαΐας κεφ. 5'. 2.

Τὰ δὲ τετράμορφα ἱστοροῦνται οὕτως.

§ 3. Ἐξαπτέρυγα, μὲ στέφανον εἰς τὴν κεφαλὴν, ἔχοντα ἀγγέλου πρόσωπον καὶ βαστάζοντα μὲ τὰς δύο τῶν χειρᾶς Εὐαγγέλιον ἔμπροσθεν τοῦ στήθους τῶν καὶ ἐν μέσῳ τῶν δύο πτερύγων τῶν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἔχοντα ἀετόν, καὶ εἰς τὴν πλαγίαν πτέρυγα, τὴν δεξιάν, λέοντα, καὶ εἰς τὴν ἀριστερὰν μόσχον βλέποντα ἄνω, καὶ βαστάζοντα εἰς τοὺς πόδας τῶν Εὐαγγέλια. Οὕτως εἶδεν αὐτὰ ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ (¹).

Β'. Τάξις.

Ἦτις λέγεται Διακόσμησις.

Κυριότητες, Δυνάμεις, ἐξουσίαι.

§ 4. Αὗται ἱστοροῦνται φοροῦσαι στοιχάρια ἕως τοὺς πόδας, καὶ ἐξωσμένοι μὲ χρυσοπράσινα ὠράρια, καὶ εἰς μὲν τὰς δεξιὰς τῶν χειρᾶς βαστάζουσαι ραβδία χρυσαῖα, εἰς δὲ τὰς ἀριστεράς ταύτην τὴν σφραγίδα. (x)

Γ'. Τάξις.

Ἄρχαί, Ἀρχάγγελοι, Ἄγγελοι

§ 5. Οὗτοι ἱστοροῦνται φοροῦντες στρατιωτικὰ φορέματα, καὶ ζωσμένοι μὲ ζώνας χρυσαῖας, καὶ βαστῶντες εἰς τὰς χειρὰς τῶν κοντάρια μὲ πελέκεις καὶ λόγχας εἰς τὰς κορυφὰς τῶν κονταρίων.

Ἡ ἔκπτωσις τοῦ Ἑωσφόρου (²)

§ 6. Οὐρανός, καὶ ὁ Χριστὸς καθήμενος ὡς βασιλεὺς ἐπὶ θρόνου, βαστῶν Εὐαγγέλιον λέγων «ἰθεώρου τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα» (³) καὶ γύρωθεν αὐτοῦ, τὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων ἱστάμενα μετὰ φόβου. Καὶ ὁ Μιχαήλ, ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον, δεικνύων τὸν Χριστὸν εἰς τὰ ἄλλα τάγματα λέγει εἰς χαρτὶ

(¹) Ἰεζεκιήλ κεφ. α' 10. — (²) Ἡσαΐας κεφ. ιδ. 12. — (³) Λουκᾶς κεφ. ι. 18.

«~~Σταῶμεν καλῶς, σταῶμεν~~ μετὰ φόβου ! Δεῦτε προσκυνήσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.» Καὶ ὑποκάτωθεν αὐτῶν βουνὰ καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν χάσμα μέγα· καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ ταῦτα τὰ γράμματα. «Ὁ Τάρταρος.» Καὶ τὸ τάγμα τοῦ Ἑωσφόρου κρημνιζόμενον ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ὅσον εἶναι ὑψηλότερα, ἄγγελοι λαμπροὶ κρημνισμένοι καὶ χαμηλότερα ἄλλοι ἄγγελοι μελανοί, καὶ παρακάτω ἄλλοι σκοτεινότεροι· καὶ κατώτερα πάλιν ἄλλοι ἡμισυδαίμονες καὶ ἡμισυ ἄγγελοι· καὶ ἄλλοι πάλιν τέλειοι δαίμονες μαῦροι καὶ σκοτεινοί. Καὶ ὑποκάτωθεν πάντων, μέσα εἰς τὸν Τάρταρον, ὁ Ἑωσφόρος διάβολος σκοτεινότερος καὶ ἀγριώτερος πάντων, κείμενος προύμυτα καὶ βλέπων ἄνω.

Β'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΓΕΝΕΣΕΩΣ.

Ἡ πλάσις τοῦ Ἀδάμ. (¹)

§ 7. Ὁ Ἀδὰμ νέος ἀγένειος, γυμνός· ἱστάμενος, καὶ ὁ Ἄναρχος πατὴρ ἔμπροσθεν αὐτοῦ μὲ φῶς πολὺ, μὲ τὴν ἀριστερὰν βαστάζων αὐτόν· καὶ γύρωθεν αὐτῶν βουνὰ μὲ δένδρα, καὶ διάφορα ζῶα· καὶ ὑποκάτωθεν οὐρανός μὲ ἥλιον καὶ σελήνην.

Ὁ Ἀδὰμ καλῶν τὰ ὀνόματα τῶν ζώων (¹)

§ 8. Παράδεισος μὲ δένδρα διάφορα καὶ λουλούδια πολλὰ, καὶ ὁ Ἀδὰμ ἐν μέσῳ καθήμενος ἔχων τὸ ἓνα χέρι ἀπλωμένον, καὶ τὸ ἄλλο ἐπάνω τῶν γονάτων του, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὰ θηρία καὶ ζῶα τῆς γῆς βλέποντα πρὸς αὐτόν.

Ἡ πλάσις τῆς Εὕας (¹).

§ 9. Παράδεισος ὡς ἄνωθεν, καὶ ὁ Ἀδὰμ γυμνός· κοιμώμενος, ἀκουμβίζων εἰς τὸ χέρι του· καὶ ἡ Εὕα ἐξερχομένη ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ, ἔχουσα ἀπλωμένα τὰ χέρια ἄνω· καὶ ὁ Ἄναρχος Πατὴρ ἐπάνωθεν μὲ φῶς, μὲ τὴν ἀριστερὰν βαστάζων αὐτήν ἐκ τῆς χειρὸς, καὶ μὲ τὴν δεξιὰν εὐλογῶν αὐτήν.

(¹) Γέν. κέφ. 4. 26—27.—(²) Γέν. κεφ. 6'. 19.—(³) Γέν. κεφ. 6'. 21.

Ἡ παράδεισις τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὕας (¹).

§ 10. Παράδεισος ὡς ἄνωθεν, καὶ ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὕα γυμνοὶ ἐσ-
τάμενοι· καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν μέγα δένδρον ὡπὸν συκῇ μὲ καρ-
πόν, καὶ ὁ ὄφις τυλιγμένος εἰς αὐτό, ἔχων τὸ κεφάλι του πρὸς τὸ
αὐτὶ τῆς Εὕας· καὶ ἡ Εὕα μὲ τὸ ἓνα χέρι τρώγει ἐκ τοῦ καρποῦ καὶ
μὲ τὸ ἄλλο εἶδει τοῦ Ἀδὰμ, καὶ αὐτὸς λαμβάνει αὐτόν.

Ἐξορία τοῦ Ἀδὰμ καὶ Εὕας. (²)

§ 11. Παράδεισος ὡς ἄνωθεν, καὶ ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὕα γυμνοὶ ἔ-
χοντες τυλιγμένα φύλλα συκῆς εἰς τὰ ὑπογάστρια αὐτῶν, καὶ φεύ-
γοντες βλέπουν εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ ἓνα πύρινον ἑξαπτέρυγον, βα-
στάζον εἰς τὰς χεῖράς του πύρινα σπαθία, διώκει αὐτούς.

Θρήνος Ἀδὰμ καὶ Εὕας (³)

§ 12. Παράδεισος κλεισμένος, καὶ ἔμπροσθεν τῆς θύρας αὐτοῦ
ἡ φλογίνη ῥομφαία· καὶ ἀπέναντι αὐτοῦ, ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὕα καθή-
μενοι καὶ θρηνοῦντες τραβοῦσι τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς των ὄντες
μισογυμνωμένοι.

Ὁ Ἀδὰμ ἐργαζόμενος τὴν γῆν. (⁴)

§ 13. Ὁ Ἀδὰμ βαστῶν δικέλλι σκάπτει χωράφια, καὶ ἡ Εὕα ἄν-
τικρυς αὐτοῦ καθήμενη, βαστάζουσα ῥόκαν κλώθει.

Ἡ γέννησις τοῦ Καῖν (⁵).

§ 14. Σπήλαιον, καὶ ἡ Εὕα ἔσωθεν κειμένη εἰς ροῦχα, καὶ ὁ Ἀ-
δὰμ ἀρχιγένης καθήμενος βαστάζει τὸν Καῖν ὡς βρέφος τυλιγμένον
εἰς σπάργανα.

(¹) Γεν κε8. γ'. 6.—(²) Γεν. κεφ. γ'. 23.—(³) Γεν. κεφ. γ'. 24.—(⁴) Γεν. κεφ.
γ'. 17.—20 καὶ 23.—(⁵) Γεν. κεφ. δ'. 1.

www.libtool.gr **Ἡ γέννησις τοῦ "Αβελ** (¹).

§ 15. Σπήλαιον καὶ ἡ Εὗα κειμένη εἰς ροῦχα, καὶ ὁ Ἀδὰμ πλύνων τὸν "Αβελ μέσα εἰς λεκάνην, καὶ ὁ Κάϊν τοῦ χύνει νερόν με κανάτι.

Ὁ Κάϊν ἐργαζόμενος τὴν γῆν (¹).

§ 16. Ὁ Κάϊν νέος ἀγένειος ἔσωθεν εἰς χωράφι, ἔχων δύο βόδια ζευγμένα με ζυγόν, καὶ [κρατῶν] ἀλέτρι [με τὸ ἓνα χέρι], με τὸ ἄλλο πληττει τοὺς βόας με τὸ βουκέντρι, καὶ παρέκει πάλιν ὁ αὐτὸς θερίζων σιτάρι.

Ὁ "Αβελ ποιμαίνων τὰ πρόβατα (¹).

§ 17. Ὁ "Αβελ νέος ἀγένειος βαστάζων ράβδον, καὶ πλήθος πρόβατα ἔμπροσθέν του.

Ἡ θυσία τοῦ Κάϊν καὶ "Αβελ (¹).

§ 18. Θυσιαστήριον, ἔχον ἐπάνω πρόβατον καιόμενον καὶ ἡ φλόξ αὐτοῦ ἀναβαίνει ἴσα εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ ὁ δίκαιος "Αβελ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἔχων τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα ὑψωμένα εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ πλησίον ἄλλο θυσιαστήριον, ἔχων τὰς χεῖράς του εἰς τὸ πρόσωπόν του καὶ ἡ φλόξ τοῦ θυσιαστηρίου γυρισμένη ὡς ἂν καμάρα εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Ὁ Κάϊν φονεύων τὸν "Αβελ (¹)

§ 19. Βουνὰ καὶ ὁ "Αβελ κείμενος κατὰ γῆς πληγωμένος, καὶ ὁ Κάϊν ἐπάνωθεν αὐτοῦ βαστῶν μάχαιραν.

Ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὗα θρηνοῦν τὸν "Αβελ.

§ 20. Ὁ "Αβελ κείμενος ὑπτίος, καὶ αἷμα τρέχον ἐκ τῆς κεφαλῆς του, καὶ ὁ Ἀδὰμ μιξιπόλιος, καὶ ἡ Εὗα κλαίοντες αὐτὸν καὶ

(¹) Βεν. κεφ. δ'. 2.—(²) Γεν. κεφ. δ'. 2.—(³) Γεν. κεφ. δ'. 2.—(⁴) Γεν. κεφ. δ'. 4.—(⁵) Γεν. κεφ. δ'. 8.

εἷς ἄγγελος λέγει πρὸς τὸν Ἀδὰμ εἰς χαρτὶ «μὴ κλαῖς, ἀναστή-
σεται ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.»

**‘Ο Νῶε προστάσσεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ
κατασκευάσῃ τὴν κιβωτόν. (¹)**

§ 21. ‘Ο Νῶε ἰστάμενος [καί] βλέπων ἄνω, καὶ ἐπάνωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀκτὶς κατερχομένη εἰς αὐτόν καὶ μέσα εἰς τὴν ἀκτῖνα αὐτὰ τὰ γράμματα «ποιήσον οὖν σεαυτῷ Κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων . . . Ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμόν.»

‘Ο Νῶε ποιεῖ τὴν Κιβωτόν (¹).

§ 22. Καράβι μεγάλον, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὁ Νῶε βαστῶν σκεῦος μὲ πίσσαν ἀλείφει αὐτό, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καλαφατίζουν, ἄλλοι πελεκοῦν, καὶ γυναῖκες ἔσωθεν τῆς Κιβωτοῦ καὶ ἔξωθεν ἄνθρωποι, ἄλλοι τρώγοντες καὶ πίνοντες μὲ γυναῖκας καὶ ὄργανα, καὶ ἄλλοι καταγελοῦντες αὐτόν, καὶ θηρία καὶ πετεινὰ καὶ κτῆνη διάφορα ἐρχόμενα εἰς τὴν Κιβωτόν.

‘Ο κατακλυσμὸς (¹)

§ 23 Πλῆθος ὑδάτων, καὶ ἄνθρωποι πνιγμένοι πολλοὶ καὶ ἀνάμεσα [εἰς] τὰ ὕδατα φαινόμεναι κορυφαὶ βουνῶν καὶ εἰς μίαν κορυφὴν βουνοῦ ἡ Κιβωτός, καὶ ὁ Νῶε προκύπτει ἀπὸ ἑνα παράθυρον βαστάζων εἰς τὴν χεῖρά του περιστερὰν.

‘Η θυσία τοῦ Νῶε (¹)

§ 24. Βουνὰ καὶ ἐπάνω ἡ κιβωτὸς καὶ θηρία, καὶ κτῆνη, καὶ πετεινὰ ἐξερχόμενα ἐκ τῆς κιβωτοῦ, καὶ ἔξωθεν θυσιαστήριον ἔχον ἐπάνω πρόβατα, καὶ ἄλλα καθαρὰ ζῶα καὶ πετεινὰ, καὶ τριγύρω αὐτοῦ ὁ Νῶε, καὶ οἱ υἱοὶ του, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἔχοντες τὰς χεῖρας ὑψωμένας εἰς τὸν οὐρανόν.

(¹) Γεν. κεφ. ζ'. 13—14.—(²) Γεν. κεφ. ζ'. 22.—(³) Γεν. κεφ. ζ'. 17.—(⁴) Λευ. κεφ. ι'. 20.

Ὁ Νῶε φυτεύων τὸν ἀμπελῶνα ⁽¹⁾.
www.libtool.com.cn

§ 25. Ἀνθρώποι σκάπτοντες, καὶ ἓνας βαστῶν λωστὸν τρυπᾷ τὴν γῆν, καὶ ὁ Νῶε ὀπισθεν αὐτοῦ μὲ τὸ ἓνα χέρι· βαστῶν κλήματα, καὶ μὲ τὸ ἄλλο βάνει αὐτὰ εἰς τὰς τρύπας.

Ὁ Νῶε μεθυσθεὶς ἐκ τοῦ οἴνου ἐγυμνώθη ⁽²⁾.

§ 26. Ὁσπήτια, καὶ ὁ Νῶε καθήμενος ἔχων κανάτι καὶ πίνων (κρασί μὲ τὸ) μουσουρί· καὶ παρέκει πάλιν αὐτὸς καιμώμενος ξεγυμνωμένος ἕως τὴν κοιλίαν καὶ οἱ δύο τοῦ υἱοῦ ὁ Σήθ καὶ ὁ Ἰάφεθ ἔχοντες εἰς τὴν πλάτην τοὺς ἱμάτιον, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν ὀπισθοφανῶς· καὶ ὁ Χάμ ὀπισθεν αὐτῶν βλέπων τὸν Νῶε, δεικνύει αὐτὸν πρὸς αὐτοῦ.

Ἡ πυργοποιεῖα. ⁽³⁾

§ 27. Κάστρον, καὶ πῦργος, πολλὰ ὑψηλός, καὶ ἀνθρώποι ἐπάνω αὐτοῦ κτίζοντες ἄλλοι μὲ σφυρί, ἄλλοι μὲ ἄλλα ἐργαλεῖα καὶ ἄλλοι φέροντες πλίνθους, ἄλλοι ὕδωρ, ἄλλοι καίοντες πλίνθους· καὶ ἐπάνωθεν τοῦ πύργου νέφηπολλά, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐξερχόμεναι γλῶσσαι πύριναι, διαμερίζονται ἐπ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν.

**Ὁ Ἀβραὰμ προστάττεται ἓνα τῆς γῆς
αὐτοῦ ἐξέλθῃ ⁽⁴⁾**

§ 28 Ὁ Ἀβραὰμ ἱστάμενος [καὶ] βλέπων ἄνω, καὶ ἐπάνωθέν του· οὐρανός, καὶ ἀκτὶς κατερχομένη ἐπ' αὐτόν· καὶ μέσον τῆς ἀκτῆνος αὐτὰ τὰ γράμματα *«ἐξέλθε ἐκ γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄρ σοι δείξω.»*

Ὁ Ἀβραὰμ ἐρχόμενος εἰς Αἴγυπτον ⁽⁵⁾.

§ 29. Ὁ Ἀβραὰμ εἰς Ἰππον, καὶ ἡ Σάρρα ὀπίσω του, καὶ

(1) Γεν. κἀφ. θ'. 20. — (2) Γεν. κεφ. θ'. 24—24. — (3) Γεν. κεφ. ιδ'. 3—8. — (4) Γεν. κεφ. ιδ'. — (5) Γεν. κεφ. ιδ'. 10.

ἐμπροσθεν αὐτῶν κάστρον, καὶ εἰς τὴν πόρταν τοῦ κάστρου ἄνθρωποι βλέποντες αὐτούς.

Ὁ Φαραὼ λαβὼν τὴν γυναῖκα Σάρραν τοῦ Ἀβραάμ ἐτάζεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ⁽¹⁾

§ 30. Παλάτι καὶ ὁ βασιλεὺς Φαραὼ κοιμώμενος ἐπὶ κλίνης χρυσῆς, καὶ εἰς ἄγγελος ἐπάνωθεν τοῦ βαστάζων σπαθί, φοβερίζει αὐτόν· καὶ ἡ Σάρρα εἰς ἓνα μέρος προσευχομένη.

Ὁ Ἀβραάμ λαβὼν τὴν γυναῖκά του Σάρραν ἀμείαντον ἀπὸ τὸν Φαραὼ, ἔρχεται εἰς ἔρημον ⁽¹⁾

§ 31. Παλάτια καὶ ὁ Φαραὼ καθήμενος εἰς θρόνον, καὶ στρατιῶται πλησίον του, καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐμπροσθεν αὐτοῦ βαστῶν τὴν Σάρραν ἀπὸ τὸ χέρι· καὶ ὁ βασιλεὺς δεικνύει αὐτὴν πρὸς αὐτόν· καὶ παρέχει πάλιν ὁ Ἀβραάμ εἰς ἵππον καὶ ἡ Σάρρα ὀπισθέν του· καὶ ὁ Λῶτ καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ φεύγοντες μαζί του, πρόβατον καὶ ἄλλα ζῶα.

Ὁ Ἀβραάμ πατάξας τὸν Χοδολλογομὸρ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ λυτροῦται τὸν Λῶτ ⁽¹⁾

§ 32. Στρατιῶται διώκοντες ἄλλους στρατιώτας καὶ βασιλεῖς, καὶ κατεχόπτοντες αὐτούς, καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἄρματωμένος [καὶ] βαστάζων τὸν Λῶτ ἐκ τῆς χειρός, καὶ ὀπισθεν αὐτῶν ἄλογα, καὶ πρόβατα καὶ ζῶα.

Ὁ Ἀβραάμ προὔπαντούμενος ὑπὸ τοῦ Μελχισεδέκ ⁽¹⁾.

§ 33. Ὁ δίκαιος Μελχισεδέκ φορῶν ἱερατικὴν στολήν, καὶ βαστάζων δίσκον μὲ τρεῖς ἄρτους, καὶ κανάτι μὲ κρασί, καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἄρματωμένος. καὶ ὁ Λῶτ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἄλλοι στρατιῶται, καὶ ἄλογα καὶ πρόβατα καὶ βόες.

(1) Γεν. κεφ. ιδ'. 17.—(2) Γεν. κεφ. ιδ'. 18—20.—(3) Γεν. κεφ. ιδ'. 14—17—(4) Γεν. κεφ. ιδ'. 18.

Ἡ φιλοξενία τοῦ Ἀβραάμ (¹).www.libtool.com.cn

§ 34. Ὅσπητια, καὶ τρεῖς ἄγγελοι καθήμενοι εἰς τράπεζαν, ἔχοντες ἔμπροσθέν τους εἰς σκουτέλι βουδοκεφάλον, καὶ ψωμία, καὶ ἄλλα μουσουρία μὲ φαγητά, καὶ κανάτι μὲ κρασί καὶ ποτήρι· ἐκ δεξιῶν αὐτῶν ὁ Ἀβραάμ φέρων μουσουρι σκεπασμένον, ἐξ ἀριστερῶν ἡ Σάρρα φέρουσα μουσουρι μὲ ὄρνιθαν βρασμένην.

Ὁ ἔμπρησμός Σοδόμων (²).

§ 35. Νέφη, καὶ ὀπίσω αὐτῶν τρεῖς ἄγγελοι βλέποντες κάτω, ἐκ τῶν νεφελῶν κατερχομένη φλόξ, καὶ ὑποκάτω ὀσπήτια χαλασμένα καϊόμενα, καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἄνθρωποι ἀποθαμμένοι· καὶ παρέκει ἐπάνω εἰς βουνὸν ὁ Ἀὼτ καὶ αἱ δύο του θυγατέρες φεύγουσαι, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ὀπισθεν αὐτῶν λευκὴ ὥσαν ἄλας βλέπουσα εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἡ θυσία τοῦ Ἀβραάμ (³).

§ 36. Ἀβραάμ ἐπάνω εἰς βουνὸν ἔχων τὸν Ἰσαὰκ μικρὸν παιδὶ δεμένον ἐπάνω εἰς ξύλα καὶ βαστῶν μάχαιραν ἵνα σφάξῃ αὐτόν· καὶ ἓνας ἄγγελος ἔπανωθεν αὐτοῦ δεικνύει τὸν κριὸν δεμένον ἀπὸ τὰ κέρα· αὐτὸς εἰς τὸ φυτόν λέγων εἰς χαρτί· «*Ἀβραάμ μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον*»· καὶ ὑποκάτω τοῦ βουνοῦ δύο νέοι κρατοῦντες ὄνον σαμαρωμένον.

Ὁ Ἰσαὰκ εὐλογῶν τὸν Ἰακώβ (⁴).

§ 37. Ὅσπητια, καὶ ὁ Ἰσαὰκ πολλὰ γέρων ἐπάνω εἰς κλίνην, καὶ πλησίον αὐτοῦ τράπεζα μὲ φαγητά· καὶ ὁ Ἰακώβ νέος γονατιστὸς ἔμπροσθέν του· αὐτὸς δὲ μὲ τὸ ἓνα χεῖρ βαστάζει τὸν Ἰακώβ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν, καὶ μὲ τὸ ἄλλο εὐλογεῖ αὐτόν· καὶ ὁ Ἠσαῦ ἐπάνω εἰς βουνὰ βαστῶν τόξον κυνηγᾷ ζῶα.

(¹) Γεν. κεφ. ιγ'. 8 16.—(²) Γεν. κεφ. ιθ'. 21.—(³) Γεν' κεφ. κδ'. 9—14.—

(⁴) Γεν. κεφ. κζ'. 23.

Ἡ κλίμαξ τοῦ Ἰακώβ (¹).

§ 38. Ὁ Ἰακώβ ἀρχιγένης κοιμώμενος, καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ σκάλα ἀκουμβίζουσα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντες καὶ καταβαίνοντες εἰς αὐτήν.

Τὰ ἐνόπνια τοῦ Ἰωσήφ (²).

§ 39. Ὁ Ἰωσήφ νέος ἀγένειος κοιμώμενος, καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη, καὶ ἑνδεκα ἀστέρες καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ δώδεκα δεμάτια ἀσταχῶν, τὸ ἐν ἱσταμένον ὄρθιον, καὶ τ' ἄλλα τριγύρω του, ὀλίγον κλιτά, ὡς προσκυνοῦντα αὐτό.

**Ὁ Ἰωσήφ πωλούμενος τοῖς Ἰσμαηλίταις
ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν του (³).**

§ 40. Λάκκος καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀγένειος ἔσω, καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ αὐτοῦ κρατοῦντες αὐτὸν ἀπὸ τὰ χέρια τὸν εὐγάζουν ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ πλησίον οἱ ἄλλοι ἀδελφοί, καὶ πρόβατα, καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται μὲ καμήλους μετροῦντες εἰς μίαν μέτρην ἄσπρα, καὶ αὐτοὶ λαμβάνουσιν αὐτά.

**Ὁ Ἰωσήφ καταλιπὼν τὸν χιτῶνα ἔφυγε
τὴν ἀμαρτίαν (⁴).**

§ 41. Παλάτια, καὶ γυνὴ καθημένη εἰς κλίνην βλαστάζουσα τὸν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ροῦχον· ὁ δὲ Ἰωσήφ φεύγων ἀφίνει τὸ ροῦχόν του εἰς αὐτήν.

**Ὁ Ἰωσήφ ἐν τῇ φυλακῇ διαλύων τὰ ἐνόπνια
τοῦ ἀρτοποιοῦ καὶ οἴνοχόου, (⁵)**

§ 42. Φυλακῇ, καὶ μέσον αὐτῆς ὁ Ἰωσήφ καὶ ἄνθρωποι ἔμπροσθεν αὐτοῦ γονατιστοί, ὡς ὁμιλοῦντες αὐτῷ· ὁ ἕνας ἔχων εἰς τὴν κεφαλὴν οἶσκον μέγαν μὲ φαγήτά, καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ κατερχό-

(¹) Γεν. κεφ. κη. 12. — (²) Γεν. κεφ. λς' 9. — (³) Γεν. κεφ. λς' 28. — (⁴) Γεν. κεφ. λθ' 12. — (⁵) Γεν. κεφ. μ' 9—20.

μενα πουλιά τρώγουν αυτά· ὁ δὲ ἄλλος μὲ τὸ ἓνα χέρι βαστῶν ποτήρι, μὲ τὸ ἄλλο στύφει σταφύλι μέσα εἰς αὐτό.

‘Ο Ἰωσήφ διαλύων τὸ ἐνύπνιον Φαραώ (¹).

§. 43. Παλάτια καὶ ὁ βασιλεὺς κοιμώμενος εἰς εἰς κλίνην χρυσήν, καὶ ἔξωθεν τοῦ πολατίου βουνὰ καὶ ποταμός, καὶ ἔξωθεν τοῦ ποταμοῦ βόσκοντες ἑπτὰ βόες παχεῖς καὶ ξανθοὶ καὶ ἄλλοι ἑπτὰ βόες μαῦροι καὶ ἀδύνατοι· εὐγαίνοντες ἀπὸ τὸν ποταμόν· καὶ πλησίον ἑπτὰ στάχυα γεμάτα καὶ καλὰ, καὶ ἄλλα ἑπτὰ ἀχαμνὰ καὶ λιμὰ· καὶ παρέχει πάλιν ὁ βασιλεὺς καθήμενος εἰς θρόνον, καὶ ὁ Ἰωσήφ ἔμπροσθεν αὐτοῦ λέγων εἰς χαρτὶ «αἱ ἑπτὰ βόεξ αἱ καλὰι, ἑπτὰ ἔτη καλὰ ἐστίν· αἱ δὲ ἑπτὰ βόες αἱ κακαὶ, ἑπτὰ ἔτη κακὰ ἐστίν».

**‘Ο Ἰωσήφ καθιστάμενος ὑπὸ τοῦ Φαραώ
Κύριος πάσης γῆς Αἰγύπτου (²)**

§ 44. Ὁ Φαραώ καθήμενος εἰς θρόνον, καὶ στρατιῶται πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὁ Ἰωσήφ καθήμενος εἰς χρυσὴν ἅμαξαν, καὶ δύο ἵπποι τραβῶντες τὴν ἅμαξαν, καὶ ἔμπροσθεν ἑνας σαλπίζων, καὶ ὀπισθεν πολλοὶ στρατιῶται μὲ κοντάρια, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἄνθρωποι ἀκολουθοῦντες.

**‘Ο Ἰωσήφ προσκυνούμενος ὑπὸ
τῶν ἀδελφῶν του (³).**

§ 45. Παλάτι καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀρχιγέννης καθήμενος εἰς θρόνον ὡς βασιλεὺς, καὶ οἱ δέκα ἀδελφοὶ αὐτοῦ, γονατιστοὶ ἔμπροσθέν του, καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ παλατίου ζῶα φορτωμένα μὲ σακκία.

‘Ο Ἰωσήφ γνωριζόμενος εἰς τοὺς ἀδελφούς του (⁴).

§ 46. Παλάτι καὶ ἐν αὐτῷ ὁ Ἰωσήφ ἀσπασζόμενος τοὺς ἀδελφούς του καὶ ἔξωθεν πάλιν τοῦ παλατίου οἱ ἀδελφοὶ του περίλυποι,

(¹) Γεν. κεφ. μδ'. 16. — (²) Γεν. κεφ. μδ'. 40—45. — (³) Γεν. κεφ. μδ'. 6. — (⁴) Γεν. κεφ. μέ. 3. — καὶ κεφ. μδ'. 11—13.

καὶ ζῶα καὶ σακκία ῥιμμένα εἰς τὴν γῆν καὶ στρατιῶται ἀνοίγοντες αὐτὰ, καὶ ἕνας στρατιώται ἀνοίγοντες αὐτὰ, καὶ ἕνας στρατιώτης εὐγάζων ἀπὸ σακκί τοῦ Βενιαμὴν κούπαν ἀργυράν.

**Ὁ Ἰωσήφ προὔπαντὼν τὸν πατέρα τοῦ Ἰακώβ
καὶ τοὺς ἀδελφούς του (¹).**

§ 43. Κάστρον καὶ ἔξωθεν αὐτοῦ στρατιῶται, καὶ ἄρχοντες καθ' ἑαυτοὺς, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἄλογον χρυσοσελωμένον βασταζόμενον ὑπὸ δύω στρατιωτῶν χρυσοφόρων, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν πεζὸς ὁ Ἰωσήφ ἀσπαζόμενος τὸν πατέρα τοῦ Ἰακώβ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅπισθεν τοῦ Ἰακώβ, καὶ ζῶα φορτωμένα καὶ ἀμάξια μετὰ γυναῖκας κρατούσας παιδία.

**Ὁ Ἰακώβ εὐλογεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰωσήφ Ἐφραΐμ καὶ
Μανασσῆν, προτυπῶν τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου (²).**

§ 44. Ὁ Ἰακώβ καθήμενος ἐπάνω εἰς κλίνην, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὁ μὲν Μανασσῆς ἐκ δεξιῶν, ὁ δὲ Ἐφραΐμ ἐξ ἀριστερῶν ὁ δὲ Ἰακώβ ἔχων τὰς χεῖράς του ἐπὶ τὰς κορυφὰς αὐτῶν σταυροειδῶς τὴν μὲν δεξιὰν εἰς τὸν Ἐφραΐμ τὴν δὲ ἀριστεράν εἰς τὸν Μανασσῆ καὶ ὁ Ἰωσήφ ὅπισθεν τῶν υἱῶν του θαυμάζων.

Ὁ Ἰακώβ εὐλογεῖ τοὺς εἰς υἱοὺς του (³)

§ 45. Ὁ Ἰακώβ καθήμενος εἰς κλίνην, καὶ ἔχων τὰς χεῖράς του ἀπλωμένα εὐλογεῖ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἔμπροσθεν του γονατιμένοι.

Γ' ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΞΟΔΟΥ

**Ὁ Μωϋσῆς εὐρίσκειται ὑπὸ τῆς θυγατρὸς
Φαραὼ ἐν τῇ Θίβει (⁴).**

§ 46. Βουνὰ καὶ ποταμὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ποταμοῦ κιβώτιον, καὶ μία βασιλοπούλα καθημένη εἰς θρόνον καὶ

(¹) Γεν. κεφ. μς'. 29—(²) Γεν. κεφ. μή. 14—(³) Γεν. κεφ. μδ'. 28.—(⁴) Ἐξόδ. κεφ. δ'. 6.

ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτῆς δύο κορίττια βαστάζοντα μανδύλιν ὀπισθεν αὐτῆς, καὶ ἄλλο κορίττι ἀνοίγον τὴν θύβιν ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ εὐγάζον ἐξ αὐτῆς παιδίον.

**Ὁ Μωϋσῆς ποιμαίνων τὰ πρόβατα ὁρᾷ
καιομένην τὴν βάτον. ⁽¹⁾**

§ 47. Ὁ Μωϋσῆς λύων τὸ ὑπόδημά του, καὶ τριγύρω αὐτοῦ πρόβατα, καὶ ἔμπροσθέν του βάτος καιομένη, καὶ εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ἡ Παναγία εἰς πόλον μὲ τὸ βρέφος· καὶ εἰς τὸ πλάγι αὐτῆς ἕνας ἄγγελος βλέπων πρὸς Μωϋσῆν· καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῆς βάτου πάλιν ὁ Μωϋσῆς ἱστάμενος ἔχων τὸ ἕνα χερί του ἀπλωμένον, καὶ μὲ τὸ ἄλλο βαστῶν ῥάβδον.

**Ὁ Μωϋσῆς εὐαγγελιζόμενος τοὺς Ἑβραίους
τὴν λύτρωσίν των ⁽²⁾.**

§ 48. Ὁ Μωϋσῆς ἱστάμενος καὶ Ἀαρὼν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πολλοὶ Ἰουδαῖοι προσκυνοῦντες αὐτῷ.

**Ὁ Μωϋσῆς λέγων τῷ Φαραῶ νὰ ἐξαποστείλῃ
τοὺς Ἑβραίους ⁽³⁾.**

§ 49. Παλάτια καὶ ὁ Φαραῶ καθήμενος εἰς θρόνον, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν μέγας ὄφεις εἰς τὴν γῆν καταπίνων ἄλλους μικροὺς ὄφεις· καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι πλησίον μὲ καλουπάκια καὶ σαρίκια βαστάζοντες χαρτία· καὶ ἔξωθεν τοῦ παλατίου Ἑβραῖοι, καὶ ἄλλοι ἀνακατεύοντες λάσπην μὲ ἄχυρον, ἄλλοι φτιάνοντες πλίνθους καὶ ἄλλοι φῆγοντες αὐτούς· καὶ Αἰγύπτιοι δέροντες αὐτούς.

(1) Ἑξ68. κεφ. γζ'. 2—6. — (2) Ἑξ68. κεφ. δ'. 30-31. — (3) Ἑξ68. κεφ. ε'-1-15.

ΑΙ ΔΕΚΑ ΠΛΗΓΑΙ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.
www.libtool.com.cn

Ὁ Ἀαρὼν διὰ τῆς ῥάβδου αὐτοῦ μεταβάλλει
τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ ὕδατα εἰς αἷμα.

Πληγὴ α' (¹).

§ 50. Ποταμοὶ καὶ βρύσαις ὄλον αἷμα, καὶ ὁ Μωϋσῆς ἰστάμενος καὶ ὁ Ἀαρὼν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἔχει τὴν ῥάβδον του εἰς τὸν ποταμόν, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἀποροῦντες καὶ λυπούμενοι ὡς μὴ δυνάμενοι πιεῖν·

Πληγὴ β' (²).

Ὁ Ἀαρὼν μετὰ τοῦ Μωϋσέως βελών τὴν ῥάβδον του εἰς τὸν ποταμόν ἐξήγαγε τοὺς βατράχους.

Πληγὴ γ' (³).

Ὁ Ἀαρὼν μετὰ τοῦ Μωϋσέως πατάσας, ἐν τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ τὴν γῆν ἐξήγαγε τοὺς κώνωπας.

Πληγὴ δ' (⁴).

Πλήθος κυνομείας κατεσθίον τοὺς Αἰγυπτίους.

Πληγὴ ε' (⁵).

Θάνατος τῶν ζώων καὶ τῶν Αἰγυπτίων.

Πληγὴ στ' (⁶).

Ὁ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ῥίψαντες εἰς τὸν ἄερα κατέναντι Φαραὼ τὴν αἰθάλην, ἐπήγαγον τὰς φλυκτίδας τοῖς Αἰγυπτίοις.

Πληγὴ ζ' (⁷).

Ὁ Μωϋσῆς ἐκτείνας τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανὸν κατήγαγε τὴν χάζαν καὶ τὸ πῦρ, καὶ διέφθειρε τὰ κτήνη καὶ τὰ φυτὰ τῆς Αἰγύπτου.

(¹) Ἐξόδ. κεφ. ζ'. 20. (²) Ἐξόδ. κεφ. η'. 6—(³) Ἐξόδ. κεφ. η'. 17—(⁴) Ἐξόδ. κεφ. η'. 24—(⁵) Ἐξόδ. κεφ. θ'. 6—(⁶) Ἐξόδ. κεφ. θ'. 10—(⁷) Ἐξόδ. κεφ. θ'. 23.

www.libtool.com.cn Πληγή η' ⁽¹⁾.

Ὁ Μωϋσῆς ἐκτείνας τὴν ῥάβδον εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπήγαγε τὴν ἀκρίδα.

Πληγή θ' ⁽¹⁾.

Ὁ Μωϋσῆς ἐκτείνας τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπήγαγε ψηλα-
φητὸν σκότος

Πληγή ι' ⁽¹⁾.

Ἄγγελος κατελθὼν ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

Ὁ Μωϋσῆς ποιῶν τὸ πάσχα μετὰ τῶν Ἑβραίων ⁽¹⁾.

§ 55. Ὅσπητια καὶ τράπεζα, καὶ ἐπάνω αὐτῆς ἀρνίον ψημένον
καὶ πλατέα ψωμία, καὶ τριγύρου Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρών, καὶ ἄλλοι
Ἑβραῖοι ἰστάμενοι φοροῦντες ὑποδήματα καὶ βαστάζοντες ῥάβδους
τρώγουσι.

**Ὁ Μωϋσῆς περάσας τοὺς Ἑβραίους διὰ τῆς ἐρυθρᾶς
θαλάσσης καταποντίζει τοὺς Αἰγυπτίους. ⁽¹⁾.**

§ 56. Θάλασσα καὶ ἔξωθεν γυναῖκες χορεύουσαι, καὶ πλῆθος
Ἑβραίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἔχοντες εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ εἰς τοὺς
ὤμους των βρέφη· καὶ ὁ Μωϋσῆς κτυπῶν μὲ τὴν ῥάβδον τὴν θά-
λασσαν, καὶ στρατιῶται ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης φαινόμενοι ἄλλοι
ἕως τὴν μέσσην ἄλλοι ὡς τὴν κεφαλὴν. καὶ ἀλλοῦ τὸ ἄλογον καὶ ἀλ-
λοῦ τὸ ἀμάξι.

**Ὁ Μωϋσῆς διὰ τῆς ῥάβδου γλυκαίνει τὰ πικρὰ
ὑδατα Μερροῦς ⁽¹⁾.**

§ 57. Βουνὰ καὶ λάκκος νερόν, καὶ ὁ Μωϋσῆς βάλλων τὴν ῥάβδον
του εἰς τὰ ὑδατα, καὶ ὁ Ὡρ καὶ ὁ Ἀαρών πλησίον αὐτοῦ, καὶ πλῆ-
θος Ἑβραίων ὀπισθεν αὐτῶν καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς πίνοντες ὑδωρ.

(1) Ἐξόδ. κεφ. ι'. 13—16. (2) Ἐξόδ. κεφ. ι'. 22.—(3) Ἐξόδ. κεφ. ιθ'. 29—(4)
Ἐξόδ. κεφ. ιθ'. 28.—(5) Ἐξόδ. κεφ. ιγ'. 27—29. (6) Ἐξόδ. κεφ. ιε'. 25.

Ὁ Μωϋσῆς μετὸν λαὸν ἦλθον εἰς Αἰλαίμ· εἰς τὰς δώδεκα πηγὰς ὑδάτων καὶ ὧ στελέχους φοινίκων ⁽¹⁾.

§ 57. Βουνὸν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξερχόμεναι δώδεκα πηγαί, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ἑβδομήκοντα φοίνικες, καὶ ὁ Μωϋσῆς μετὸ πλῆθος τῶν Ἑβραίων ἔμπροσθεν τῶν πηγῶν.

Ὁ Μωϋσῆς ἀπλώσας τὰς χεῖρας ἐν τῷ ὄρει τὸν Ἀμαλὴκ ἐτροπώσατο ⁽¹⁾.

§ 58. Ὁ Μωϋσῆς ἐπάνω εἰς βουνὸν καθήμενος εἰς πέτραν καὶ ἀπὸ τὰ δύο τοῦ μέρη ὁ Ὠρ καὶ ὁ Ἀαρὼν βασταζόντες ὑψηλὰ τὰς χεῖράς του, καὶ κάτωθεν τοῦ βουνοῦ ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ νέος διώκει τοὺς ἀλλοφύλους μαζὶ μετὸς Ἑβραίους, καὶ κατακόπτουν αὐτοὺς οἱ Ἑβραῖοι.

Ὁ Μωϋσῆς λαμβάνων τὸν νόμον ⁽¹⁾.

§ 59. Ὅρος ὑψηλὸν, καὶ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁ Μωϋσῆς γονατιστὸς βαστῶν τὰς πλάκας, καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ νέφαλα πολλὰ με ἄπειρον φῶς, καὶ ἄγγελοι σαλπίζοντες· καὶ κατώτερον εἰς τὸ βουνὸν πάλιν ὁ Μωϋσῆς συντρίβων τὰς πλάκας κάτωθεν δὲ τοῦ βουνοῦ οἱ Ἑβραῖοι τρώγοντες καὶ πίνοντες καὶ χορεύοντες, καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν κολῶνα ὑψηλὴ καὶ ἐπάνω αὐτῆς μόσχος χρυσοῦς, καὶ ὁ Ἀαρὼν ἱστάμενος παράμερα λυπεῖται.

Δ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΛΕΥΙΤΙΚΟΥ.

Ὁ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν λειτουργοῦντες εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ⁽¹⁾.

§ 60. Στύλοι τέσσαρες χρυσοὶ καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν τέντα χρυσούφαντος με ἑξαπτέρυγα ἠπλωμένη, καὶ ὑποκάτω αὐτῆς ἡ κιθω-

(1) Ἐξόδ. κεφ. ιε'. 27.—(2) Ἐξόδ. κεφ. ιζ'. 11—14. (3) Ἐξόδ. κεφ. νδ. 15—18 καὶ κεφ. λδ. 18 καὶ κεφ. λδ'. 69. καὶ 19. (4) Λευϊτικόν, κεφ. θ'. 23. καὶ κεφ. ι'. 2.

τὸς χρυσομένην, καὶ ἐπάνω αὐτῆς στάμνος, καὶ ἡ ἐπτάφωτος λυχνία, καὶ πέντε ἄρτοι, καὶ ἐπάνωθεν τῆς κιβωτοῦ ἡ Παναγία μετὰ τοῦ βρέφους μέσα εἰς πόλον καὶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος τῆς κιβωτοῦ ὁ Μωϋσῆς βαστῶν τὴν ῥάβδον του καὶ τὰς πλάκας· καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Ἀαρὼν μὲ τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ μὲ μίτραν εἰς τὴν κεφαλὴν του· καὶ εἰς τὸ ἓνα του χέρι βαστῶν θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ εἰς τὸ ἄλλο τὴν βλαστήσασαν αὐτοῦ ῥάβδον καὶ ὑποκάτω τῆς κιβωτοῦ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ναβὰδ καὶ Ἀβιουδ μὲ τὰς ἱερατικὰς στολὰς καὶ μὲ θυμιατὰ κείμενοι ἀποθαμμένοι κατὰ γῆς· καὶ ἔξωθεν τῆς σκηνῆς λαὸς πολὺς· καὶ θυσιαστήριον ἔχων πρόβατα καὶ πετεινὰ καϊόμενα ἐπάνω αὐτοῦ.

Ε΄. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ.

**Ὁ Μωϋσῆς πατάξας μὲ θυμὸν τὴν πέτραν
ἐξήγαγεν ὕδωρ (¹).**

§ 61. Ὁ Μωϋσῆς ἰστάμενος καὶ χτυπῶν τὴν πέτραν μὲ ῥάβδον καὶ ἐκ τῆς πέτρας ἐξερχόμενον ὕδωρ· καὶ παῖδια λαμβάνοντα ὕδωρ μὲ ἀγγεῖα, καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἑβραίων ἄνδρες καὶ γυναῖκες πλησίον τοῦ Μωϋσέως· καὶ ἐπάνω τῆς πέτρας ταῦτα τὰ γράμματα «τὸ ὕδωρ τῆς ἀντιλογίας».

**Ὁ Βαλαάμ ἀπερχόμενος καταρασθῆναι τοὺς
Ἑβραίους, κωλύεται ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου (²).**

§ 62. Δύο ἀμπέλια, καὶ ἐν μέσῳ τῶν φραγμῶν τῶν ἀμπελίων ὁ Βαλαάμ καθαλλάρης εἰς μουλάρι, καὶ δέρνων οὐτὸ μὲ δικανίκι, τὸ δὲ μουλάρι γονατιστὸν καὶ γυρίζον ὀπισθεν τὸ πρόσωπόν του πρὸς τὸν Βαλαάμ, καὶ ὁ ἄρχων Μιχαὴλ ἰστάμενος ἔμπροσθεν αὐτοῦ μὲ σπαθὶ ξεγυμνωμένον, καὶ παρέχει οἱ ἄρχοντες τοῦ βασιλέως καθαλλάρεοι εἰς τὰ ἄλογά τους ἐν μέσῳ δύο βουνῶν.

(¹) Ἀριθμοὶ κεφ. κ'. 11.— (²) Ἀριθμοὶ κεφ. κβ'. 23—32.

**Ο Βαλαάμ κληθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Βαλὰκ κατα-
ρασθῆναι τοὺς Ἑβραίους εὐλογεῖ αὐτοὺς ⁽¹⁾.**

§ 64. Ὁ Μωϋσῆς μετὰ τοὺς Ἑβραίους πολεμῶν μετὰ τοὺς Μω-
δίτας καὶ ἐπάνω εἰς ὄρος ἐπτὰ θυσιαστήρια ἔχον καθ' ἓνα ταῦρον
καὶ κριὸν καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλὰκ καὶ οἱ ἄρχοντές του πλησίον καὶ
ὁ Βαλαάμ ἔμπροσθεν αὐτοῦ βλέπων κατὰ τοὺς Ἑβραίους, εὐλογεῖ
αὐτοὺς λέγων εἰς χαρτί· «*Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ καὶ
ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ καὶ θραύσει τοὺς ἄρχηγούς
Μωάβ*».

Γ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΥ.

Ἡ κοίμησις τοῦ Μωϋσέως ⁽¹⁾

§ 65. Ὁ Μωϋσῆς κείμενος ὑπτίος ἀποθαμμένος εἰς βουνὸν καὶ
ὁ διάβολος σκυπτὸς εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ὁ Ἀρχάγγελος ἰστά-
μενος πλησίον τῆς κεφαλῆς του ἔχων ἀπλωμένας τὰς χεῖρας πρὸς
τὸν διάβολον, ἐπιτιμᾷ αὐτὸν μετὰ σπάθης.

Ζ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΗ.

**Οἱ δώδεκα ἱερεῖς οἱ ἀΐροντες τὴν Κιβωτὸν ἔστησαν
ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ἕως οὗ ὁ Ἰησοῦς Ναυῆ
διεπέρασε τὸν λαὸν διὰ ξηρᾶς ⁽²⁾.**

§ 66. Δώδεκα ἱερεῖς βαστάζοντες εἰς τοὺς ὤμους των τὴν Κι-
βωτὸν καὶ ἰστάμενοι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ὡσάν εἰς ξηράν καὶ ὁ-
πισθεν αὐτῶν ἀμάξι μετὰ δύο βόδια καὶ ὁ ἀμαξάρχης κουντῶν αὐτά,
καὶ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ μετὰ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ διαπερῶν τὸν
Ἰορδάνην.

(1) Ἀριθμ. κεφ. κθ'. 7—10 καὶ 17.— (2) Δευτερ. κεφ. λθ'. 5.— (3) Ἰησοῦ τοῦ
Ναυῆ κεφ. γ'. 15—17.

Ὁ Ἰησοῦς Ναυὴ βλέπων τὸν Ἀρχιστράτηγον (¹)

§ 67. Ὁ Ἀρχων Μιχαὴλ μὲ στρατιωτικὰ φορέματα βαστῶν γυμνῶν σπαθί, καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ μιξαὶπόλιος γονατισμένος ἔμπροσθεν αὐτοῦ βλέπων πρὸς αὐτόν, καὶ λύων τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν του.

Η'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΚΡΙΤΩΝ

Ἄγγελος Κυρίου ὄφθεις τῷ Γεδεὼν θερίζοντι ἐνισχύει αὐτὸν κατὰ Μαδιάμ (²).

§ 68. Χωράφια ἄνθρωποι θερίζοντες σῖτον, καὶ θυσιαστήριον καϊόμενον καὶ Ἀρχων Μιχαὴλ βαστῶν ῥάβδον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἐγγίζει αὐτὴν εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ὁ Γεδεὼν γονατισμένος ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔχων τὰ χέρια ἀπλωμένα εἰς αὐτόν καὶ δρεπάνι κείμενον πλησίον.

Ὁ Γεδεὼν ἐξεπίασε τὸν πόκον, καὶ ἔσταξε δρόσος πλήρης λεκάνης (³).

§ 69. Βουνὰ καὶ ἀλώνι καὶ μέσον ὁ Γεδεὼν προσευχόμενος, καὶ ἓνα ποκάρι μαλλὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ οὐρανῷ κατερχομένη βροχὴ εἰς τὸ ποκάρι μέσα εἰς λεκάνην.

Ὁ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ του εὐαγγελίζονται τὸν τόκον Σαμψὼν παρὰ τοῦ Ἀγγέλου (⁴).

§ 70. Ὁ Μανωὲ γέρον φαλακρός, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πλησίον, ἀμφοτέροι γονατισμένοι, ἔχοντες καὶ χεῖρας καὶ ὄμματα ἄνω, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν θυσιαστήριον, καὶ ἑρίφος καϊόμενος ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ὁ Ἀρχάγγελος ἀνερχόμενος ὁμοῦ μὲ τὴν φλόγα εἰς τὸν οὐρανόν.

(¹) Ἰησ. Ναυὴ κεφ. ε'. 13.—16 (²) Κριτ. κεφ. στ'. 20—22. (³) Κριτ. κεφ. ζ'. 38.—(⁴) Κριτ. κεφ. ιγ'. 2—21.

‘Ο Σαμφὼν φονεύων τὸν λέοντα (¹).

www.libtool.com.cn

§ 70. Ὁ Σαμφὼν ἱστάμενος καὶ μὲ τὸν ἕνα πόδα πατῶν λέοντα καὶ μὲ τὰς χεῖράς του στρέφων τὴν κεφαλὴν του καὶ ἑσχίζων αὐτόν.

‘Ο Σαμφὼν δήσας εἰς οὐράς τριακοσίων ἀλωπέκων λαμπάδας ἀναμιμένας κατέκαυσε τὰς θυμωνίας τῶν ἀλλοφύλων (²).

§ 71. Θημωνίαι σίτου καὶ ἀμπέλια, καὶ ἐλαῖαι καὶ χωράφια καίόμενα, καὶ ἀλώπεκες ἐν μέσῳ αὐτῶν ἔχουσαι εἰς τὰς οὐράς των λαμπάδας δεμέναι· καὶ ὁ Σαμφὼν κρατῶν μίαν ἀλώπεκα καὶ δένων εἰς τὴν οὐρὰν τῆς λαμπάδα.

‘Ο Σαμφὼν διὰ τῆς σιαγόνος τοῦ ὄνου φονεύει χιλήους ἀλλοφύλους (³).

§ 72. Ὁ Σαμφὼν βαστῶν σιαγόνα ὄνου, κρούει ἔμπροσθεν τοὺς ἀλλοφύλους· καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ πολλοὶ φονευμένοι.

‘Ο Σαμφὼν ἐκριζώσας τὰς πύλας τῆς Γάζης ἀνάγει αὐτὰς εἰς τὸ ὄρος (⁴).

§ 73. Κάστρον ἀνοικτὸν χωρὶς πύλας, καὶ ὁ Σαμφὼν βαστῶν τὰς θύρας εἰς τοὺς ὥμους του ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος.

‘Ο Σαμφὼν τυφλοῦται ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων (⁵).

§ 74. Ὁ Σαμφὼν δεμένος μὲ ἀλύσεις καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἔμπροσθεν αὐτοῦ εὐγάζουν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἡ Δαλιδὰ ἡ πόρνη ἱσταμένη ὀπισθέν του κυττάζει αὐτόν.

‘Ο Σαμφὼν δραξάμενος τοὺς δύο κίονας τοῦ οἴκου κρημνίζει αὐτόν, καὶ θανατώνει τοὺς ἀλλοφύλους (⁶).

§ 75. Ὅσπῆ-τις κρεμνισμένα, καὶ ἄνθρωποι θανατωμένοι καὶ

(¹) Κριτ. κεφ. ιθ'. 5—7.—(²) Κριτ. κεφ. ε'. 4—6.—(³) Κριτ. κεφ. ε'. 13.—(⁴) Κριτ. κεφ. ις'. 3.—(⁵) Κριτ. κεφ. ις'. 21.—(⁶) Κριτ. κεφ. ις'. 24—31.

ὁ Σαμουὴλ ἐν μέσῳ αὐτῶν θανατωμένος, βαστῶν εἰς τὰς ὀγκάλας
 του οὗ καλῶνας.

Θ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'.

Ὁ Σαμουὴλ λειτουργῶν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου (¹).

§ 78. Ναὸς καὶ θυσιαστήριον, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὁ προφῆτης
 Σαμουὴλ μικρὸν παιδί φορῶν στιχάριον, καὶ βαστῶν θυμιατόν, καὶ
 ὁ Ἥλει ὁ ἱερεὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ εὐλογῶν αὐτόν, καὶ ἡ μήτηρ αὐ-
 τοῦ Ἄννα, καὶ Ἑλκανᾶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ βλέποντες αὐτόν.

**Ὁ Σαμουὴλ ἀποκαλύπτεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τὸν
 ἀφανισμόν Ἥλει τοῦ ἱερέως καὶ τῶν υἱῶν του (²).**

§ 79. Ναὸς καὶ ὁ Ἥλει ὁ ἱερεὺς γέρων πολλὰ κοιμώμενος· καὶ ὁ
 προφῆτης Σαμουὴλ μικρὸ παιδί πλησίον αὐτοῦ ἔχων τὴν χειρὰ του
 ἀπλωμένην εἰς αὐτόν, καὶ ὁμιλῶν αὐτῷ· καὶ πάλιν ὁ Σαμουὴλ εἰς
 ἄλλο μέρος καθήμενος εἰς κλίνην καὶ βλέπων ἄνω, καὶ ἓνας ἄγγελος
 ἐπάνωθεν του εὐλογῶν αὐτόν.

Ὁ ἀφανισμὸς Ἥλει καὶ τῶν υἱῶν του (³).

§ 80. Κάστρον καὶ ὁ Ἥλει ὁ ἱερεὺς κείμενος ὕπτιος μέσα εἰς τὸ
 σκαμνί του, καὶ ἡ κεφαλὴ του τζακισμένη, καὶ ἓνας νέος ἔμπροσθέν
 του θαυμάζων, καὶ ἔξω τοῦ κάστρου οἱ Ἑβραῖοι διωκόμενοι ἀπὸ τοὺς
 ἀλλοφύλους, καὶ ἡ Κιθωτὸς ἀπὸ τοὺς ἀλλοφύλους βασταζομένη·
 καὶ ὁ Ὀφνεί καὶ ὁ Φινεὲς οἱ υἱοὶ τοῦ Ἑλὲ μετὰ ἱερατικῆς στολῆς
 πλησίον αὐτῆς κείμενοι κατὰ γῆς φονευμένοι.

**Οἱ ἀλλόφυλοι διὰ τὴν Κιθωτὸν ποικίλως
 βασανισθέντες στρέφουσιν αὐτὴν εἰς τοὺς Ἑβραίους (⁴).**

§ 81. Δύω βόες σύροντες ἀμάξι ἔχον ἐπάνω τὴν Κιθωτὸν καὶ

(¹) Βασιλ. Α'. κεφ. γ'. 1.—(²) Βασιλ. Α'. κεφ. γ'. 11.—(³) Βασιλ. Α'. κεφ. δ'.
 11—19.—(⁴) Βασιλ. Α'. κεφ. ζ'. 12—16.

ὅπισθεν αὐτῆς μακρόθεν οἱ ἀλλόφυλοι βλέποντες αὐτὴν καὶ ἔμπρο-
θεν αὐτῆς χωρίφια καὶ ἄνθρωποι θερισταί, καὶ ἱερεῖς δεχόμενοι
αὐτήν.

**‘Ο προφήτης Δαβὶδ κρίεται βασιλεὺς
ὑπὸ τοῦ Σαμουὴλ (¹).**

§ 81. ‘Ο Δαβὶδ μικρὸ παιδί, καὶ ὁ Σαμουὴλ γέρων χύνει ἔλαιον
μέ τὸ κέρας εἰς τὸ μέτωπόν του καὶ ὁ Ἰεσσαὶ ὁ πατὴρ του γέρων,
καὶ οἱ ἑπτὰ ἀδελφοὶ του διάφοροι εἰς τὰς ἡλικίας θαυμάζοντες.

**‘Ο Δαβὶδ ψάλλων τὴν κινύραν ἔμπροσθεν τοῦ
Σαουλ ἀπελαύνει τὸ δαιμόνιον αὐτοῦ (¹).**

§ 82. ‘Ο βασιλεὺς Σαουλ γέρων καθήμενος εἰς θρόνον, ἔχων τὰς
χεῖράς του πρὸς τὸν Δαβὶδ ἀπλωμένας, καὶ στρατιῶται πλησίον
αὐτοῦ, καὶ ὁ Δαβὶδ παιδίον βαστῶν κινύραν παίζει αὐτὴν ἔμπρο-
σθέν του.

‘Ο Δαβὶδ φονεύων τὸν Γολιάθ (¹).

§ 83. ‘Ο Δαβὶδ ἀγένειος ἔχων εἰς τὴν ζώνην του σφενδόχην κρε-
μασμένην, καὶ εἰς τὸν ὤμόν του τορβάν καὶ μετὰ τὸ ἀριστερὸν χεῖρ
βαστῶν κεφαλὴν, καὶ μετὰ τὸ δεξιὸν σπαθί· καὶ ὁ ἀλλόφυλος Γολιάθ
κείμενος κατὰ γῆς ἄρματωμένος καὶ ἀποκεφαλισμένος ἔμπροσθέν του
καὶ παρέκει οἱ Ἑβραῖοι διώκοντες τοὺς ἀλλοφύλους καὶ πάλιν παρέ-
κει κορίτζια χορεύοντα μετὰ κιθάραν καὶ μετὰ τύμπανον.

Ι. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β’.

**‘Ο Δαβὶδ μετὰ ὅλον τὸν λαὸν φέρει τὴν Κιβωτὸν
εἰς Ἱερουσαλήμ (¹).**

§ 84. Δύω βόες σύρουν ἀμάξιν, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ἡ Κιβωτὸς ὡ-
σάν σεντούκιν χρυσοῦν, καὶ δύο Χερουβείμ χρυσαῖα ἐπάνω αὐτῆς, καὶ

(¹) Βασιλ. Α’. κεφ. ις’. 13.—(²) Βασιλ. Α’. κεφ. ις’. 28. — (³) Βασιλ. Α’. κεφ.
ις’. 49—53.—(⁴) Βασιλ. Β’. κεφ. ς’. 2—7.

ἔμπροσθεν αὐτῆς ὁ Δαβὶδ μετ' λευκὴν στολὴν παίζων τὴν κινύραν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἱερεῖς, ἄλλοι μετ' τύμπανα, ἄλλοι μετ' κιθάρας, ἄλλοι μετ' ὀργάνων καὶ πλησίον τῆς Κιβωτοῦ ὁ Ἀζζά κείμενος ἀποθαμμένος καὶ ὀπισθεν πλῆθος λαοῦ ἀκολουθοῦντες.

Ὁ Δαβὶδ ἐλεγχθεὶς ὑπὸ τοῦ προφήτου Νάθαν μετενόησε τὴν ἁμαρτίαν του (¹).

§ 85. Παλάτι καὶ θρόνος χρυσοὶ καὶ ὁ Δαβὶδ ἔμπροσθεν αὐτοῦ γονατιστός, καὶ ὁ προφήτης Νάθαν ἱστάμενος ἔμπροσθέν του, καὶ λέγων αὐτῷ εἰς χαρτὶ «ἀφείλετο Κύριος τὸ ἁμάρτημά σου» καὶ ἕνας ἄγγελος πλησίον αὐτοῦ βάλλων εἰς τὴν θήκην τὸ ξίφος του.

Ἀριθμήσας ὁ Δαβὶδ τὸν λαόν, ὀργισθεὶς ὁ Κύριος ἀπέστειλεν τὸν Ἄγγελον καὶ ἐθανάτωσεν τὸν Χιλιάδα καὶ διὰ τῆς θυσίας ἔπαυσε (²).

§ 76. Ἀλῶνι καὶ ἐν μέσῳ ὁ ἄγγελος ἔχων τὴν χειρὰ ἐκτεταμένην μετ' ὀπίσθου, καὶ γύρωθεν χωράφια, καὶ ἄνθρωποι ἀποθαμμένοι πολλοί· καὶ εἰς τὴν μίαν ἄκρην τοῦ ἀλωνίου θυσιαστήριον ἔχον ἐπάνω του κομμάτια ἀλετρίου, καὶ σῖτον καὶ δύο βόας, καϊόμενα, ὁ Δαβὶδ γονατιστός ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων τὸ πρόσωπον γυρισμένον εἰς τὸν ἄγγελον καὶ δύο στρατιῶται ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους τοῦ θυσιαστηρίου, ὁ προφήτης Γὰδ ἀναδεικνύων πρὸς αὐτὸν τὸν ἄγγελον καὶ πλησίον αὐτῶν τὸ κάστρον τῆς Ἱερουσαλὴμ.

ΙΑ' ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'.

Ὁ Σολομὼν χριόμενος βασιλεὺς (³).

§ 87. Ὁ Δαβὶδ καθήμενος εἰς θρόνον, καὶ ὁ Σολομὼν μικρὸν παῖδ' ἔμπροσθέν του χριόμενος ἀπὸ ἑνὸς ἱερέα μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας τοῦ

(¹) Βασιλ. Β'. κεφ. 6'. 9.—(²) Βασιλ. Β'. κεφ. 18'. 15—25. —(³) Βασιλ. Γ' κεφ. α'. 39.

ἐλαίου· καὶ παρέκει· πάλιν ὁ Σολομὼν καθήμενος εἰς ἄλογον χρυσοχαλινωμένον, καὶ ὅπισθεν αὐτοῦ ἱερεὺς καὶ ἄλλος λαὸς παίζοντες διάφορα ὄργανα, καὶ ὁ προφήτης Νάθαν ἔμπροσθεν τοῦ Σολομῶντος.

Ὁ Σολομὼν οἰκοδομῶν τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ⁽¹⁾

§ 89. Ναὸς μέγας [μὲ] κουμπέδες, καὶ ἄνθρωποι ἄλλοι κτίζοντες, ἄλλοι φέροντες ἀσθέστην, ἄλλοι πελεκουῖντες ξύλα, καὶ πέτρας· καὶ ὁ Σολομὼν βαστῶν βιβλίον κλεισμένον στέκει πλησίον μὲ τοὺς ἔρχοντάς του καὶ στρατιώτας του.

**Ὁ Σολομὼν οἰκοδομήσας ναοὺς εἰδῶλων
προσεκύνησαν αἱ γυναῖκες του ⁽²⁾.**

§ 90. Ναοὶ μὲ εἰδῶλα καὶ θυσιαστήρια, καὶ γυναῖκες προσκυνοῦται, καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν ὁ Σολομὼν ἱστάμενος.

**Ὁ προφήτης Ἡλίας τρεφόμενος ὑπὸ τῶν
κοράκων ἐν τῷ σπηλαίῳ ⁽³⁾**

§ 91. Σπηλαίον καὶ ὁ προφήτης Ἡλίας ἔσω καθήμενος ἔχων τὸ χέρι του εἰς τὸ κατωσάγωνόν του καὶ ἀκουμβίζων εἰς τὸ γόνατόν του· καὶ ἐπάνω τοῦ σπηλαίου ἕνας κόρακας βλέπων πρὸς αὐτόν, βαστῶν ψωμί, εἰς τὸ στόμα του.

Ὁ Ἡλίας εὐλογῶν τὸ ἄλευρι καὶ λάδι τῆς χήρας ⁽⁴⁾.

§ 93. Σπῆτι καὶ μία γυνὴ κρατοῦσα δύο ἀγγεῖα, καὶ ὁ προφήτης Ἡλίας ἱστάμενος ἔμπροσθεν αὐτῆς εὐλόγει αὐτά.

Ὁ Ἡλίας ἀνιστῶν τὸν υἱὸν τῆς χήρας ⁽⁵⁾.

§ 92. Σπῆτι ὑψηλόν, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ κλίνη καὶ παιδίον καθήμενον ἐπ' αὐτῆς καὶ ὁ προφήτης Ἡλίας βαστῶν αὐτὸ ἐκ τῆς χειρός, φουσᾷ εἰς τὸ στόμα του, καὶ ἡ γυνὴ ὅπισθεν αὐτοῦ.

⁽¹⁾ Βασιλ. κη. ζ'. 1.—⁽²⁾ Βασιλ. γ'. κεφ. ια'. 7.—⁽³⁾ Βασιλ. γ'. κεφ. ι'. 6.—
⁽⁴⁾ Βασιλ. γ'. κεφ. ιζ'. 14.—⁽⁵⁾ Βασιλ. γ'. κεφ. ιζ'. κεφ. 21—22.

Ὁ προὔπαντούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀχαάβ (¹).

§ 93. Βουνὰ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀχαάβ γέρων καθήμενος εἰς ἄλογον χρυσοχαλινωμένον, καὶ στρατιῶται ὀπισθεν αὐτοῦ. καὶ ὁ προφήτης Ἠλίας ἔμπροσθεν τοῦ ὁμιλῶν.

Ὁ Ἠλίας διὰ προσευχῆς ἔφερε πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσε τὴν θυσίαν (¹).

§ 94. Ὁ προφήτης Ἠλίας ἱστάμενος, καὶ ἔχων τὰς χεῖρας ἀπλωμένας εἰς τὸν οὐρανὸν λέγει εἰς χαρτὶ «Κύριε ὁ Θεὸς ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ» καὶ θυσιαστήριον ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ βοῦς ἐπ' αὐτῷ, καὶ πῦρ κατερχόμενον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ φλέγον τὸ θυσιαστήριον, καὶ πλῆθος ἀνδρῶν κείμενοι προὔμυτα εἰς τὴν γῆν.

Ὁ Ἠλίας φονεύων τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης (¹).

§ 93. Ποταμὸς καὶ εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ ἄνθρωποι δεμένοι βασταζόμενοι ὑπὸ στρατιωτῶν, καὶ ὁ προφήτης Ἠλίας βαστῶν ξίφος ἀποκεφαλίζει αὐτούς.

Ὁ Ἠλίας κοιμώμενος ὑπὸ τὸ φυτὸν ἐγείρεται ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου νὰ φάγῃ (¹).

§. 96. Δένδρον μέγα καὶ ὁ Ἠλίας κοιμώμενος ὑποκάτω, καὶ πλησίον τῆς κεφαλῆς του ἄρτος καὶ κανάτι καὶ ἕνας ἄγγελος τῷ ἐγγίζει μὲ τὴν χεῖρά του.

Ὁ Ἠλίας χρίων τὸν Ἐλισσαῖ ἐῖς προφήτην (¹).

§ 97. Χωράφια, καὶ ἄνθρωποι σπεύροντες μὲ δώδεκα ζεύγη βοῶν καὶ ὁ Ἐλισσαῖ γονατιστὸς καὶ κρατῶν τὴν μηλωτὴν Ἠλίου καὶ ὁ Ἠλίας ἱστάμενος εὐλογεῖ αὐτόν· καὶ παρέχει πάλιν ὁ Ἐλισσαῖ καὶ ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστήριον καὶ ἐπάνω αὐτοῦ βῶδια καὶ ἀλέτρια τζακισμένα καὶ ὀμένα.

(¹) Βασιλ. γ'. κεφ. ιη'. 16. (²) Βασιλ. γ'. κεφ. ιη'. 36—39. (³) Βασιλ. γ'. κεφ. ιη'. 10. (⁴) Βασιλ. γ'. κεφ. ιθ'. 5—9. (⁵) Βασιλ. γ'. κεφ. ιθ'. 19—21.

IB'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'.

www.libtool.com.cn

•Ο Ἡλίας ἔφερε πῦρ ἐξ οὐρανοῦ κατέκαυσε
τοὺς δύο πεντηκοντάρχους ⁽¹⁾.

§ 98. Ὅρος ὑψηλὸν καὶ ἐπάνω ὁ προφήτης Ἡλίας βλέπων
κάτω, καὶ ὑποκάτω τοῦ ὄρους στρατιῶται πολλοὶ θανατωμένοι, καὶ
πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαῖνον εἰς αὐτούς· καὶ παρέκει ἄλλοι στρα-
τιῶται γονατιστοὶ παρακαλοῦντες αὐτόν.

•Ο Ἡλίας πατάξας τῇ μηλωτῇ τὸν
Ἰορδάνην διέβηεν ⁽²⁾.

§ 99. Ὁ προφήτης Ἡλίας κτυπῶν τὸν Ἰορδάνην μετὰ τὴν μη-
λωτὴν του καὶ ὁ Ἐλισαῖ πλῆσιον αὐτοῦ καὶ πενήντα υἱοὶ τῶν
προφητῶν μακρόθεν βλέποντες αὐτούς.

•Η πυρφόρος ἀνάβασις τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ ⁽³⁾.

§ 100. Ἀμάξι πύρινον, καὶ ἄλογα πύρινα, καὶ μέσον τῆς ἀμά-
ξης ὁ Ἡλίας ἀνερχόμενος εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὁ Ἐλισαῖ ὑποκά-
τωθεν αὐτοῦ βλέπων αὐτόν, καὶ μετὰ τὸ ἓνα χερί τραβῶν τὴν μηλω-
τὴν Ἡλιοῦ χωρισμένην ἀπὸ τὸν Ἡλίαν, καὶ μετὰ τὸ ἄλλο βαστῶν
χαρτί λέγον «Πάτερ, πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἰππεὺς αὐτοῦ.

•Ο προφήτης Ἐλισσαιὲ ἔλαβε τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ
καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα καὶ διέβη διὰ ξηρᾶς ⁽⁴⁾.

§ 101. Ὁ Ἐλισσαιὲ μετὰ τὸ ἓνα χερί ἔχων τειλιγμένην τὴν μη-
λωτὴν Ἡλιοῦ κρούει τὸν Ἰορδάνην, καὶ μετὰ τὸ ἄλλο βαστῶν χαρτί λέ-
γον «Ποῦ ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀφφά ; ».

•Ο Ἐλισσαιὲ ἰώμενος διὰ τοῦ ἁλατος τὰ
ἄτεκνοῦντα ὕδατα ⁽⁵⁾.

§ 102. Ὁ Ἐλισσαιὲ ῥίπτων ἄλας μέσα εἰς ποταμόν, καὶ βαστῶν

(1) Βασιλ. δ'. κεφ. α'. 10—13. (2) Βασιλ. Δ'. κεφ. β'. 8. (3) Βασιλ. Δ'. κεφ. β'.
11. (4) Βασιλ. Δ'. κεφ. β'. 14. (5) Βασιλ. Δ'. κεφ. β'. 21.

χαρτί λέγει· «Τάδε λέγει Κύριος· λαμαὶ τὰ ὕδατα ταῦτα» καὶ πλῆθος ἀνδρῶν πλησίον του [καὶ] τινὲς ἐξ αὐτῶν πίνοντες ὕδωρ.

·Ο Ἑλισσαιὲ ἐμπαιχθεὶς ὑπὸ τῶν παίδων κατηράσατο αὐτὰ καὶ ἐλθοῦσαι ἄρκτοι κατέφαγον αὐτά (¹).

§ 103. Δένδρα μεγάλα καὶ πολλὰ, καὶ δύο ἄρκτοι τρώγουσαι πολλὰ παιδία, καὶ μερικὰ ἀπ' αὐτὰ φεύγουν ἐπάνω εἰς τὰ δένδρα, καὶ ὁ προφήτης Ἑλισσαιὲ ἱστάμενος βλέπει αὐτὰ μὲ φοβερὸν σχῆμα.

·Ο Ἑλισσαιὲ εὐλογεῖ τὸ λάδι τῆς γήρας (²).

§ 104. Πολλὰ πιθάρια, καὶ μία γυνὴ κρατοῦσα μικρὸν λαδικὸν χύνει αὐτὸ μὲ ἑστὰ πιθάρια καὶ ὁ Ἑλισσαιὲ ἱστάμενος εὐλογεῖ αὐτά, καὶ δύο νέοι φέρουσι καὶ ἄλλα πιθάρια.

·Ο Ἑλισσαιὲ ἀνιστῶν τὸν υἱὸν τῆς Σωμαντίτιδος (³).

§ 105. Οἶκος ὑψηλὸς καὶ κλίνη ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπάνω τῆς κλίνης ὁ προφήτης Ἑλισσαιὲ ἐναγκαλιζόμενος τὸ παιδίον ἔχον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ, τὸ στόμα του εἰς τὸ στόμα του καὶ τὰς χεῖράς του εἰς τὰς χεῖράς του. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἔξωθεν κλαίουσα.

·Ο Ναιμὰν λούεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ καὶ καθαρίζεται ὑπὸ τῆς λέπρας, προσταχθεὶς ὑπὸ Ἑλισσαιέ (⁴).

§ 106. Ὁ Ναιμὰν γυμνὸς λουόμενος [ἐν] μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔξωθεν στρατιῶται μὲ ἄλογα καὶ ἀμάξια, καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ Ἰορδάνου.

·Ο Ἑλισσαιὲ κατηράσατο τὸν Γιεζεὶ καὶ ἐλεπρώθη (⁵).

§ 107. Ὁ Ἑλισσαιὲ ἱστάμενος μὲ φοβερὸν σχῆμα, λέγει εἰς

(¹) Βασιλ. δ'. κεφ. β'. 23—25. (²) Βασιλ. δ'. κεφ. δ'. 3—9. (³) Βασιλ. δ'. κεφ. δ'. 33—36. (⁴) Βασιλ. δ'. κεφ. ε. 14. (⁵) Βασιλ. δ'. κεφ. ε. 27.

χαρτί « *Ἡ λέπρα. Ναιμὰν κολληθήσεται ἐν σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου* ». Καὶ ὁ Γιεζεί λεπρωμένος στέκει ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀπορῶν.

**Πολεμῶν ὁ Συναχηρεῖμ τὴν Ἱερουσαλὴμ
ἄγγελος Κυρίου κατελθὼν ἐπάταξεν
ρπε' (188) χιλιάδας ⁽¹⁾.**

§ 108. Κάστρον ἐπάνω εἰς βουνόν, καὶ ὑποκάτω τοῦ κάστρου πλῆθος στρατιωτῶν, ἄλλοι κείμενοι θανατωμένοι, ἄλλοι κρημνιζόμενοι ἀπὸ τὰ ἄλογά τους ἄλλοι φεύγοντες καὶ βλέποντες εἰς τὰ ὀπίσω μὲ φόβον, καὶ ὁ Ἀρχάγγελος ἄνωθεν εἰς νέφαλα μὲ λάμψιν πολλὴν βαστῶν εἰς τὴν δεξιάν του πύρινον ῥομφαίαν.

ΙΓ' ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ

"Ορασις τοῦ προφήτου Ἡσαΐου ⁽¹⁾.

§ 109. Οἶκος καὶ ἐν αὐτῷ σύννεφα, καὶ φῶς πολὺ, καὶ ἐν μέσῳ ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου ὡς βασιλεὺς μὲ τὴν δεξιάν εὐλογῶν, καὶ μὲ τὴν ἀριστερὰν βαστῶν χαρτί λέγον α *Τίνα ἀποστείλω, καὶ τίς πορεύεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον*; ἢ Καὶ κύκλῳ αὐτοῦ ἑξαπτέρυγα Σεραφεῖμ κράζοντα α *"Ἁγιος Ἁγιος Ἁγιος Κύριος Σαβαὼθ πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ* ». Καὶ εἰς τὰ δεξιὰ ὁ προφήτης Ἡσαΐας ὅλος ἔντρομος λέγει εἰς χαρτί α *"ὦ τάλας ἐγώ, καταρένγμαι ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, [...] τὸν βασιλεῖα Κύριον Σαβαὼθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου* ». Καὶ ἐν Σεραφεῖμ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, μὲ τὴν δεξιάν αὐτοῦ βαστῶν ἀνθρακοφόρον λαβίδα, βάλλει εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ μὲ τὴν ἀριστερὰν κρατῶν χαρτί λέγον *"Ἰδοὺ ἤψατο τρῶτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ* ». Καὶ πάλιν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἔμπροσθεν τοῦ Χριστοῦ ὁ προφήτης Ἡσαΐας ἰστάμενος μετὰ φόβου, λέγει εἰς χαρτί, *"Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστείλῳ με* ».

(1) Βασιλ. δ'. κεφ. ιθ'. 35. (1) Ἡσαΐας κεφ. στ'. 1—9.

Ὁ Ἡσαΐας πριονιζόμενος.

§ 110. Ὁ προφήτης Ἡσαΐας δεμένος εἰς δένδρον, καὶ δύο στρατιῶται πριονίζοντες αὐτὸν μὲ ξύλινον πριάνη, καὶ βασιλεὺς Μανασσῆς καθήμενος εἰς θρόνον ἀπέναντι αὐτοῦ· καὶ ἄλλοι πολλοὶ Ἑβραῖοι πλησίον του, καὶ εἰδῶλα καὶ θυσιαστήρια.

Ὁ προφήτης Ἱερεμίας ἐμβάλλεται εἰς τὸν λάκκον τοῦ βορβόρου (¹).

§ 111. Λάκκος καὶ ὁ προφήτης Ἱερεμίας ὀλίγον ἀνεβασμένους καὶ ἄνθρωποι ἐπάνωθεν τοῦ λάκκου τραβοῦντες αὐτὸν ἔξω μὲ σχοινί· καὶ ὁ Ἀδιμέλεχ σὸν πιάνει ἀπὸ τὸ χέρι.

Ἡ δευτέρα ἄλωσις τῆς Ἱερουσαλήμ (²).

§ 112. Κάστρον ἠγλασμένον καίόμενον, καὶ ἔξωθεν αὐτοῦ πλῆθος στρατιωτῶν ἔχοντες τοὺς Ἰουδαίους, καὶ τὸν βασιλέα Σεδεκίαν· ὁ δὲ Ἱερεμίας καὶ ὁ Βαρούχ, ἱστάμενοι πλησίον τοῦ κάστρου, βλέποντες αὐτοὺς θρηνοῦσιν.

Ὁ Δανιὴλ καὶ οἱ τρεῖς παῖδες τρώγοντες τὰ ὀσπρία, λαμπρότεροι τῶν ἀθροδιαίτων ἀνεδείχθησαν (³).

§ 113. Τράπεζα, καὶ παιδία τρώγοντα κρέατα, καὶ πίνοντα οἶνον καὶ παρέκει ὁ Δανιὴλ, καὶ οἱ τρεῖς παῖδες τρώγοντες κόλυβον καὶ χορτάρια· καὶ παρέκει πάλιν παλάτι, καὶ Ναβουχοδονόσορ καθήμενος ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, καὶ πλησίον οἱ δορυφόροι του, καὶ ἔμπροσθέν του οἱ τρεῖς παῖδες, καὶ ὁ προφήτης Δανιὴλ, καὶ ἄλλα παιδία, καὶ ἕνας ἄρχων δεικνύει αὐτά.

Ὁ Δανιὴλ λυτρούμενος τὴν Σουσάναν (⁴).

§ 114. Ὁ προφήτης Δανιὴλ ἔτι νέος καὶ ἔμπροσθέν του ἡ Σουσάνα ὀπισθαγκωνισμένη· καὶ δύο γέροντες μὲ μαυροδελτία εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ φαρδιά ροῦχα, δεικνύοντες αὐτὴν πρὸς τὸν Δανιὴλ·

(¹) Ἱερεμίας κεφ. με'. 6. (²) Ἱερεμίας κεφ. μς'. 8—15. (³) Δανιὴλ κεφ. α'. 14—17. (⁴) Δανιὴλ κεφ. α'. 46—63.

καὶ ὁ Ἰωακείμ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πλησίον καὶ λαὸς πολὺς· καὶ παρέκει πάλιν οἱ δύο αὐτοὶ γέροντες,, λιθοβολούμενοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

**«Ο Δανιὴλ διαλύων τὸ α' ἐνύπνιον τοῦ
Ναβουχοδονόσορος (¹).**

§ 115. Παλάτι καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ κοιμώμενος ἐπὶ κλίνης χρυσεῆς, καὶ ἔξωθεν τοῦ παλατίου βουνάν, καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ ἓνα εἶδωλον με χρυσὴν κεφαλὴν, καὶ στήθος καὶ χεῖρα ἀργυρᾶ, καὶ κοιλίαν καὶ μηροὺς χάλκινα, καὶ κνήμαις σιδηραῖς, καὶ πατούναις μισαῖς σιδηραῖς καὶ καὶ μισαῖς ὀστράκινες· καὶ ἐκ τοῦ βουνοῦ πίπτουσα μία πέτρα εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ εἰδώλου· καὶ πάλιν ὁ βασιλεὺς καθήμενος εἰς θρόνον, καὶ ὁ Δανιὴλ ἱστάμενος ἔμπροσθέν του, καὶ δεικνύων τὸ εἶδωλον.

**Οἱ τρεῖς παῖδες μὴ προσκυνοῦντες τῇ εἰκόνι,
βληθέντες ἐν τῇ καμίνῳ, δροσίζονται
ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου (²).**

§ 116. Κάμιнос καὶ οἱ τρεῖς παῖδες μέσα εἰς αὐτὴν με τὰ ἱμάτιά τους ἔχοντες τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα ἐκτεταμένα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὁ Ἀρχὼν Μιχαὴλ καὶ ἡ εἰκὼν ἡ χρυσεῖ τοῦ βασιλέως πλησίον.

«Ο Δανιὴλ διαλύων τὸ β'. ἐνύπνιον (³).

§ 117. Δένδρον μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ εἰς τοὺς κλώνους του διάφορα πουλῖα, θηρία φεύγοντα, καὶ ἓνας ἄγγελος με πέλεκυν κόπτων αὐτὸ καὶ ὁ βασιλεὺς κοιμώμενος εἰς τὸ παλάτι τοῦ ἐπὶ κλίνης. Καὶ πάλιν ὁ βασιλεὺς καθήμενος εἰς θρόνον καὶ ὁ Δανιὴλ ἔμπροσθέν του ἱστάμενος θεωρεῖ τὸ δένδρον τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τοῦ δεικνύει.

**«Ο Δανιὴλ ἐξηγῶν τὰ ὑπὸ τῆς χειρὸς γραφέντα
γράμματα εἰς τὸν τοῦτον τοῦ παλατίου
τοῦ βασιλέως Βαλτάσαρ (⁴).**

§ 118. Παλάτι καὶ εἰς τὸν τοῦτον τοῦ παλατίου χεῖρ ἕως τὸν

(¹) Δανιὴλ κεφ. β' 31—46. (²) Δανιὴλ κεφ. γ' 23. (³) Δανιὴλ κεφ. δ' 17—24

(⁴) Δανιὴλ κεφ. ε' 5, 25. 29.

ἀστράγαλον φαινομένη, καὶ γράφουσα ταῦτα τὰ γράμματα εἰς τὸν τοῦτον ματῆ, θαλάε, φάρες» καὶ ὁ βασιλεὺς τρομασμένος ἰστάμενος καὶ ἔμπροσθέν του ὁ Δανιὴλ δεικνύων τὰ γράμματα πρὸς αὐτόν, καὶ ἄλλοι μάγοι καὶ σοφοὶ πλησίον αὐτῶν, καὶ τράπεζα μὲ φαγητά, καὶ γυναικες ὀπισθεν αὐτῶν.

Ὁρασις τοῦ προφήτου Δανιὴλ⁽¹⁾.

§ 119. Οἶκος καὶ ὁ προφήτης Δανιὴλ κοιμώμενος ἐπὶ κλίνης, καὶ ἔξωθεν τοῦ οἴκου θάλασσα, καὶ εἰς τέσσαρα μέρη τῆς θαλάσσης οἱ τέσσαρες ἄνεμοι φυσῶντες· καὶ τέσσαρα θηρία ἀναβαίνοντα ἀπὸ τὴν θάλασσαν. Τὸ α'. λέων μὲ πτερὰ ἀετοῦ, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ καθήμενος ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος Ναβουχοδονόσορ [καὶ] βασιτῶν σκηπτρον. Τὸ β'. ἄρκτος ἔχουσα τρία πλευρὰ εἰς τοὺς ὀδόντας τῆς καὶ ἐπάνω αὐτῆς ὁ βασιλεὺς Περσῶν Δαρείος βασιτῶν σπαθὶ ξεγυμνωμένον. Τὸ γ'. πάρδαλις πλουμιστὴ μὲ τέσσαρα πτερὰ καὶ μὲ τέσσαρας κεφαλάς, καὶ ἐπάνω αὐτῆς ὁ βασιλεὺς Μακεδονίας Ἀλέξανδρος βασιτῶν κοντάρι. Τὸ δ'. ὡσὰν μαῦρο λεοντάρι μὲ σιδηροῦς ὀδόντας καὶ μὲ δέκα κέρατα εἰς τὴν κεφαλὴν του, τὰ τρία τζακισμένα, καὶ ἀνάμεσα εἰς αὐτὰ ἓνα μικρὸν κέρατον φυτρωμένον ἔχον ὄμματα καὶ στόμα ἀνθρώπου, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων Αὐγουστος βασιτῶν τοπάζιον καὶ τὰ λοιπὰ καθὼς εἰς τὴν δευτέραν παρυσίαν.

Ὁ Δανιὴλ φανερῶσας τὸν δόλον τῶν ἱερέων κατακαίει τὸν ναὸν καὶ συντρίβει τὸν Βῆλ⁽¹⁾.

§ 120. Ναός, καὶ εἰδωλον μέγα ἐν αὐτῷ, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ τράπεζα, καὶ ἄρτοι καὶ φαγητά πολλά, καὶ ὁ βασιλεὺς ἔσωθεν τοῦ ναοῦ πλησίον τῆς πύλης μετὰ τῶν δορυφόρων του καὶ ὁ Δανιὴλ βασιτῶν κύσκινον κύσκινίζει· στάκην ἔμπροσθέν του καὶ παρέκει πάλιν ὁ Δανιὴλ καίων τὸν ναὸν καὶ συντρίβων τὸ εἰδωλον, καὶ στρατιῶται φονεύοντες τοὺς ἱερεῖς· τὰ [τῶν] γυναικῶν καὶ [τῶν] παιδίων.

(¹) Δανιὴλ κεφ. ζ'. 2. (²) Δανιὴλ κεφ. ιβ'. 14—23.

«Ο Δανιήλ φονεύων τὸν δράκοντα (¹).

§ 121. Σπήλαιον καὶ ἐν αὐτῷ δράκων μέγας ἔχων ἀνοικτὸν τὸ στόμα του, καὶ ὁ Δανιήλ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ῥίπτων εἰς τὸ στόμα του μελανὰ ψωμία· καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πλῆθος ἀνθρώπων ὤπισθεν αὐτοῦ.

«Ο Δανιήλ ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων δέχεται τροφήν παρὰ τοῦ Ἀβδακούμ, ὃν ἤγαγεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἄγγελος Κυρίου (²).

§ 122. Ὁ Δανιήλ μέσα εἰς λάκκον σκοτεινὸν ἔχων τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας ὑψωμένας ἄνω, καὶ ἑπτὰ λέοντες τριγύρω αὐτοῦ καὶ ὁ Ἄρχων Μιχαήλ ἄνωθεν αὐτοῦ βαστῶν τὸν προφήτην Ἀβδακούμ ἀπὸ τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς του· καὶ ὁ προφήτης Ἀβδακούμ βαστῶν καλᾷ με ψωμία καὶ μαγεῖρευμα· δίδει αὐτὰ εἰς τὸν Δανιήλ.

«Ο προφήτης Ἰωνᾶς φεύγων ἀπὸ προσώπου Κυρίου ῥίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν (³).

§ 123. Θάλασσα παραγμένη με μεγάλα κύματα, καὶ ἐν τῇ μέσῳ αὐτῆς καράβι, καὶ οἱ ναῦται βαστάζοντες τὸν Ἰωνᾶν τὸν ῥίχνουν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μέγα ὀψάριον ὑποκάτω τοῦ καραβίου, τὸ ὁποῖον ὑποδέχεται τὸν Ἰωνᾶν εἰς τὸ στόμα του.

«Ο Ἰωνᾶς ξερνᾶται ὑπὸ τοῦ κήτους τοῦ Νινευῆ (⁴).

§ 124. Κάστρον καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ θάλασσα, καὶ κῆτος ξερνᾷ τὸν Ἰωνᾶν εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ ὁ Ἰωνᾶς βαστᾷ χαρτὶ λέγον « ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον » κτλ.

«Ο Ἰωνᾶς κηρύττει ἐν Νινευῆ (⁵).

§ 125. Κάστρον μέγα καὶ πολυάνθρωπον, καὶ ὁ Ἰωνᾶς βαστῶν

(¹) Δανιήλ κεφ. ιβ' 27. (²) Δανιήλ κεφ. ιβ' 31—39. (³) Ἰωνᾶς κεφ. ε. 15. (⁴) Ἰωνᾶς κεφ. β' 11. (⁵) Ἰωνᾶς κεφ. γ' 3—10.

χαρτί λέγει *«ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευὴ καταστροφῇσεται»* καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ γυναῖκες καὶ παιδία, ἄλλοι κλαίοντες καὶ ἄλλοι προσευχόμενοι· καὶ ὁ βασιλεὺς κείμενος κατὰ γῆς φορῶν σάκκον τρίχινον ἀσκεπής, καὶ τραβῶν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του, καὶ τὰ βασιλικά φορέματα, καὶ ἡ κορώνη του κείμενα κατὰ γῆς, καὶ θρόνος βασιλικός, καὶ ὑψηλός ὀπισθεν αὐτοῦ.

**«Ο Ἰωνᾶς λυπούμενος διὰ τὴν
ξηρανθεῖσαν κολοκύνθην (¹).**

§. 126. Κολοκύνθη ξηρὰ ἐπάνω εἰς ξηρὰ κλαδία, καὶ ὁ Ἰωνᾶς ὑποκάτωθεν αὐτῆς λιποθυμισμένος, ἔχων τὴν μὲν μίαν χεῖρα ἄνω ἀπλωμένην καὶ μὲ τὴν ἄλλην βαστῶν χαρτί λέγει *«λελύπημαι ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ σφόδρα ὥς θανάτου»* καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ οὐρανός, καὶ ἀκτὶς κατερχομένη ἐξ οὐρανοῦ πρὸς τὸν Ἰωνᾶν καὶ μέσον τῆς ἀκτίνος ταῦτα τὰ γράμματα *«Σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης [...]. ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης....»*. Καὶ ὁ ἥλιος ἐπάνω τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ κατακαίων αὐτὸν μὲ τὰς ἀκτῖνας του.

ΙΑ' ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΙΩΒ

**«Ο Ἰώβ στερούμενος τῶν παίδων καὶ τῶν
ὑπαρχόντων εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ (²).**

§ 127. Παλάτι καὶ ὁ Ἰώβ ἱστάμενος εἰς θρόνον καὶ βλέπων ἄνω, σγίττει τὰ ἱμάτιά του, καὶ ἀπὸ δύο του μέρη τρεῖς ἄνθρωποι ὁμιλοῦντες αὐτῷ· καὶ ἔξω τοῦ παλατίου ἓνα ὀσπῆτιον χαλασμένον, καὶ οἱ υἱοὶ του, καὶ αἱ θυγατέρες του θανατωμένοι εἰς αὐτό· καὶ χωράφια, καὶ πρόβατα καὶ βόες, καὶ λησται φονεύοντες τοὺς ποιμένας καὶ πέρνοντες αὐτά· καὶ παρέχει πάλιν κάμηλοι καὶ ἄλογα, καὶ ἐκεῖ πάλιν φονεύοντες τοὺς ποιμένας.

(¹) Ἰωνᾶς κεφ. 8'. 7—11. (²) Ἰώβ 4. 13—22.

‘Ο Ίώδ ἐπὶ τῆς κοπρίας (¹).

www.libriou.com.cn

§ 128. Κάστρον ἀνοικτὸν καὶ ἔξωθεν αὐτοῦ ὁ Ἰώδ πληγωμένος ὁμιλοῦντες αὐτῷ· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγει του «εὐλόγησον τὸν Θεὸν καὶ ἀπόθαρ» καὶ αὐτὸς βλέπων πρὸς αὐτὴν μὲ φοβερὸν σχῆμα λέγει της αἵρα τί ὥς περ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας ; εἰ τὰ μὲν ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ δὲ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν ; ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο· εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας».

‘Ο Ίώδ διὰ τὴν ὑπομονὴν τοῦ ἀπολαμβάνει διπλάσια, ὣν ἐστερήθη (¹).

§ 129. Ναὸς καὶ θυσιαστήριον, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ βοῦς καὶ πρόβατα καίόμενα καὶ ὁ Ἰώδ ἔμπροθεν αὐτοῦ μὲ βασιλικὴν στολὴν προσευχόμενος· καὶ πλησίον αὐτοῦ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἐπτὰ υἱοὶ τοῦ καὶ αἱ τρεῖς θυγατέρες του μὲ χρυσοῦφάντους φορεσίας στολισμέναι, καὶ παρέκει ἔξω εἰς βουνὰ καὶ χωράφια πληθος προβάτων καὶ βοῶν, καὶ καμήλων· καὶ ἀλόγων βοσκόμενα ὑπὸ ποιμένων.

ΙΕ' ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΙΟΥΔΕΙΘ**‘Η δικαία Ἰουδεῖθ ἀποκτείνει τὸν ‘Ολοφέρνην (¹).**

§ 130. Κάστρον ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ τένταις πολλαῖς, καὶ στρατιῶται κοιμώμενοι ἐν αὐταῖς καὶ μέσα μία τέντα ὅλη περιχρυσωμένη, καὶ ἐν αὐτῇ κλίνη χρυσῇ καὶ ὁ Ὀλοφέρνης ἀποκεφαλισμένος ἐπάνω εἰς αὐτὴν τειλιγμένος μὲ χρυσοῦφαντον πάπλωμα· καὶ ἡ Ἰουδεῖθ ἐστολισμένη μὲ λαμπρὰ ἱμάτια, καὶ ἰσταμένη πλησίον αὐτοῦ· καὶ μὲ τὸ ἓνα χερί βαστάζουσα σπαθὶ αἱματωμένον καὶ τὸ ἄλλο βαστάζουσα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ εἰς τουρβάν ὅπου βαστάζει ἡ δούλη της ἔμπροσθέν της. Καὶ παρέκει πάλιν τὸ ἴδιον κάστρον, καὶ εἰς τὰ τείχη αὐτοῦ ἄνθρωποι βαστάζοντες φλάμπουρα, καὶ ἔχοντες τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὀλοφέρνου ἐμπηγμένην ὑψηλὰ εἰς κοντάριον· καὶ ἔξωθεν τοῦ κάστρου Ἰουδαῖοι διώκοντες καὶ φεύγοντες.

WIC. PENEALOGIA ΣΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

τῶν ἁγίων προπατόρων τε καὶ προφητῶν.

Οἱ ἅγιοι προπάτορες κατὰ γενεαλογίαν.

- § 131. Ὁ προπάτωρ Ἀδάμ, γέρων ἀσπρογένης μακρυμάλλης.
 Ὁ δίκαιος Ἀβελ υἱὸς Ἀδάμ, νέος ἀγένειος.
 Ὁ δίκαιος Σήθ υἱὸς Ἀδάμ, γέρων περικαπνισμένον ἔχων τὸ γένειον.
 Ὁ δίκαιος Ἐνῶς, υἱὸς Σήθ γέρων διχαλογένης.
 Ὁ δίκαιος Καϊνᾶν υἱὸς Ἐνῶς, γέρων πλατυγένης.
 Ὁ δίκαιος Μαλελεήλ υἱὸς Καϊνᾶν, γέρων φαλακρός.
 Ὁ δίκαιος Ἰάρεδ υἱὸς Μαλελεήλ, γέρων εἰς τρία ἔχων τὸ γένειον
 χωρισμένον.
 Ὁ δίκαιος Ἐνώχ υἱὸς Ἰάρεδ γέρων ὄξυγένης.
 Ὁ δίκαιος Μαθουσάλα υἱὸς Ἐνώχ, γέρων φαλακρός.
 Ὁ δίκαιος Λάμεχ, υἱὸς Μαθουσάλα, γέρων στρογγυλογένης.
 Ὁ δίκαιος Νῶε υἱὸς Λάμεχ, γέρων ὄξυγένης μακρυμάλλης βαστῶν
 κιθωτόν.
 Ὁ δίκαιος Σήμ υἱὸς Νῶε, γέρων διχαλογένης.
 Ὁ δίκαιος Ἰάφεθ υἱὸς Νῶε, γέρων σγουροκέφαλος στρογγυλογένης.
 Ὁ δίκαιος Ἀρφαξὰδ υἱὸς Ἰάφεθ, γέρων μακρυγένης.
 Ὁ δίκαιος Καϊνᾶν υἱὸς Ἀρφαξὰδ, γέρων πλατυγένης, περικαπνισμέ-
 νον ἔχων τὸ γένειον.
 Ὁ δίκαιος Σαλὰ υἱὸς Καϊνᾶν, γέρων εἰς πέντε ἔχων χωρισμένον
 τὸ γένειον.
 Ὁ δίκαιος Ἑβερ υἱὸς Σαλὰ, γέρων ὄξυγένης, ὅφ' οὐ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι
 Ἑβραῖοι ἐκλήθησαν.
 Ὁ δίκαιος Φαλέγ υἱὸς Ἑβερ, γέρων φαλακρός ὄξυγένης.
 Ὁ δίκαιος Ραγαῦ υἱὸς Φαλέγ, γέρων διχαλογένης.
 Ὁ δίκαιος Σερούχ υἱὸς Ραγαῦν, γέρων πλατυγένης.
 Ὁ δίκαιος Ναχώρ υἱὸς Σερούχ, γέρων ἔχων τὴν γενειάδα εἰς τρία
 χωρισμένην.

- 'Ο δίκαιος Θάρα υἱὸς Ναχώρ, γέρων ὄξυγένης.
 'Ο πατριάρχης 'Αβραάμ υἱὸς Θάρα, γέρων μακρυμάλλης ἔχων τὴν γενειάδα ἕως τὴν ζώνην.
 'Ο πατριάρχης 'Ισαὰκ υἱὸς 'Αβραάμ, γέρων ὄξυγένης μακρυμάλλης.
 'Ο πατριάρχης 'Ιακώβ, υἱὸς 'Ισαάκ, γέρων μακροδιχαλογένης μακρυμάλλης.

Οἱ δώδεκα υἱοὶ τοῦ 'Ιακώβ.

- § 132, 'Ο πατριάρχης 'Ρουβὴν, γέρων φαλακρὸς ὄξυγένης.
 'Ο πατριάρχης Συμεών, γέρων διχαλογένης.
 'Ο πατριάρχης Λευὶ, γέρων στρογγυλογένης.
 'Ο πατριάρχης 'Ιούδας, γέρων πλατυγένης.
 'Ο πατριάρχης Ζαβουλών, γέρων πλατυγένης.
 'Ο πατριάρχης 'Ισάχαρ, γέρων βουρλογένης.
 'Ο πατριάρχης Δάν, γέρων ἡγριωμένας ἔχων τὰς τρίχας.
 'Ο πατριάρχης Γάδ, γέρων σγουροκέφαλος.
 'Ο πατριάρχης 'Ασήρ, γέρων εἰς πέντε ἔχων χωρισμένον τὸ γένειον.
 'Ο πατριάρχης Νεφθαλείμ, γέρων μακρυπλατυγένης.
 'Ο πατριάρχης 'Ιωσήφ, γέρων μακρυγένης φορῶν μίτραν.
 'Ο πατριάρχης Βενιαμὴν γέρων κατζαρομάλλης περικαπνισμένον ἔχων τὸ γένειον.
 'Ο δίκαιος Ζαρὰ υἱὸς 'Ιούδα, γέρων ὀλιγογένης.
 'Ο δίκαιος Φαρὲς υἱὸς 'Ιούδα γέρων μακρυγένης.
 'Ο δίκαιος 'Εσρώμ υἱὸς Φαρὲς, γέρων φαλακρὸς στρογγυλογένης.
 'Ο δίκαιος 'Αράμ υἱὸς 'Εσρώμ, γέρων ὄξυγένης.
 'Ο δίκαιος 'Αμιναδάβ υἱὸς 'Αράμ, μιξαιπόλιος.
 'Ο δίκαιος Ναασσών, υἱὸς 'Αμιναδάβ, γέρων διχαλογένης.
 'Ο δίκαιος Σαλμών γέρων στρογγυλογένης.
 'Ο δίκαιος Βοὺζ υἱὸς Σαλμών, γέρων στρογγυλογένης.
 'Ο δίκαιος 'Ωθὴδ υἱὸς Βοὺζ ἐκ τῆς 'Ρούθ, γέρων φαλακρὸς.
 'Ο δίκαιος 'Ιεσσαὶ υἱὸς 'Ωθὴδ, γέρων ὄξυγένης.
 'Ο προφητάναξ Δαβὶδ υἱὸς 'Ιεσσαί, γέρων στρογγυλογένης.

- Ὁ προφῆτάναξ Σολομών υἱὸς Δαβίδ, νέος ἀγένειας.
 Ὁ βασιλεὺς Ῥοδοὰμ υἱὸς Σολομών, ἀρχιγένης.
 Ὁ βασιλεὺς Ἀβιά υἱὸς Ῥοδοὰμ, νέος στρογγυλογένης.
 Ὁ βασιλεὺς Ἀσσά υἱὸς Ἀβιά, γέρων ὀξυγένης.
 Ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀσσά, γέρων στρογγυλογένης.
 Ὁ βασιλεὺς Ἰωαράμ υἱὸς Ἰσαράτ, νέος ὀξυγένης.
 Ὁ βασιλεὺς Ὀζίας υἱὸς Ἰωράμ, μιξαιπόλιος στρογγυλογένης.
 Ὁ βασιλεὺς Ἰωαθάμ υἱὸς Ὀζίου, νέος διχαλογένης.
 Ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ υἱὸς Ἰωάθαμ, γέρων πλατυγένης.
 Ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας υἱὸς Ἀχαζ, γέρων ὀξυγένης.
 Ὁ βασιλεὺς Μανασσῆς υἱὸς Ἐζεκίου, γέρων πλατυδιχαλογένης.
 Ὁ βασιλεὺς Ἀμών υἱὸς Μανασσῆ, μιξαιπόλιος.
 Ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας υἱὸς Ἀμών, γέρων εἰς πέντε χωρίζων τὸ γένειον.
 Ὁ βασιλεὺς Ἰεχωνίας υἱὸς Ἰωσίου, νέος στρογγυλογένης.
 Ὁ δίκαιος Σαλαθαήλ υἱὸς Ἰεχωνίου, νέος ἀρχιγένης.
 Ὁ δίκαιος Ζοροβάβελ υἱὸς Σαλαθαήλ, μιξαιπόλιος.
 Ὁ δίκαιος Ἀβιοὺλ υἱὸς Ζοροβάβελ, γέρων φαλακρός.
 Ὁ δίκαιος Ἐλιακείμ υἱὸς Ἀβιούδ, γέρων διχαλογένης.
 Ὁ δίκαιος Ἀζώρ υἱὸς Ἐλιακείμ, γέρων πλατυγένης περικαπνισμέ-
 νον ἔχων τὸ γένειον.
 Ὁ δίκαιος Σαδώκ υἱὸς Ἀζώρ, μιξαιπόλιος διχαλογένης.
 Ὁ δίκαιος Ἀχείμ υἱὸς Σαδώκ, νέος ἀρχιγένης.
 Ὁ δίκαιος Ἐλιοὺδ υἱὸς Ἀχείμ, γέρων φαλακρὸς στρογγυλογένης.
 Ὁ δίκαιος Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἐλιοὺδ, γέρων μακρυμάλλης.
 Ὁ δίκαιος Μαθάν υἱὸς Ἐλεάζαρ, γέρων εἰς τρία ἔχων χωρισμένον
 τὸ γένειον.
 Ὁ δίκαιος Ἰακώβ υἱὸς Μαθάν, γέρων ὀξυγένης.
 Ὁ δίκαιος Ἰωσήφ υἱὸς Ἰακώβ, ὁ μνήστωρ τῆς Θεοτόκου, γέρων
 στρογγυλογένης.

Ἕτεροι προπάτορες ἔξω ἀπὸ τὴν γενεαλογίαν.

§ 133 Ὁ δίκαιος Μελχισεδέκ, γέρων μακρυγένης φορῶν ἱερατι-

κὴν στολὴν, καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν μίτραν, [καὶ] βαστῶν δίσκον ἔχον-
τα ἐπάνω τρεῖς ἄρτους.

Ὁ δίκαιος Ἰῶδ γέρων στρογγυλογένης φορῶν κορῶνα καὶ βαστῶν
χαρτί λέγον «εἶη τὸ δρομά Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος»⁽¹⁾.

Ὁ προφήτης Μωϋσῆς μιξαιπόλιος ὀλιγογένης, φορῶν ἱερατικὴν
στολὴν καὶ μίτραν, [καὶ] βαστῶν τὰς δύο πλάκας τοῦ νόμου.

Ὁ προφήτης Ἀαρὼν γέρων μακρυγένης, φορῶν ἱερατικὴν στολὴν,
καὶ μίτραν, [καὶ] βαστῶν τὴν στάμνα τὴν χρυσὴν καὶ τὴν ἀνθίσασαν
ράβδον.

Ὁ προφήτης Ὀρ γέρων διχαλογένης, φορῶν ἱερατικὴν στολὴν,
καὶ βαστῶν χαρτί τειλιγμένον.

Ὁ δίκαιος Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ, γέρων στρογγυλογένης, φορῶν κο-
ρῶνα καὶ στρατιωτικὴν στολὴν, καὶ βαστῶν σκῆπτρον.

Ὁ προφήτης Σαμουὴλ γέρων μακρυγένης, φορῶν ἱερατικὴν στο-
λὴν, καὶ μίτραν, καὶ βαστῶν τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου καὶ θυμιατήριον.

Ὁ δίκαιος Τωβίτ γέρων μακροδιχαλογένης λέγων εἰς χαρτί «ἔθνη
πολλὰ μακρόθεν ἤξει πρὸς τὸ δρομά Κυρίου τοῦ Θεοῦ δῶρα ἐν
χεροῖν ἔχοντες»⁽²⁾.

Ὁ δίκαιος Τωβίας υἱὸς αὐτοῦ, γέρων κατσαρομάλλης, λέγει εἰς
χαρτί «εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ εὐλογητὸν
τὸ δρομά σου τὸ ἅγιον καὶ ἐνδοξον εἰς τοὺς αἰῶνας»⁽³⁾.

Οἱ ἄγιοι τρεῖς παῖδες, Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Μισαήλ, νέοι ἀγένειοι.

Ὁ δίκαιος Ἰωακεὶμ ὁ πατὴρ τῆς Θεοτόκου μιξαιπόλιος στρογ-
γυλογένης.

Ὁ δίκαιος Συμεὼν ὁ θεοδόχος, γέρων μακρυγένης.

Αἱ ἐν τῇ Παλατιᾷ ἄγαι γυναῖκες.

§ 134. Ἡ προμήτωρ Εὐα γραῦς μὲ ἄσπρα μαλλία.

Ἡ δικαία Σάρρξ, ἡ γυνὴ Ἀβραάμ, γραῦς.

(1) Ἰῶδ κεφ. 4. 21. (2) Τωβίτ κεφ. ιγ'. 11. (3) Τωβίτ κεφ. 4. 5.

- Ἡ δικαία Ῥεβέκκα, γυνὴ Ἰσαάκ, γραῦς.
 Ἡ δικαία Λεία πρώτη γυνὴ Ἰακώβ, γραῦς.
 Ἡ δικαία Ῥαχὴλ, δευτέρα γυνὴ Ἰακώβ, νέα.
 Ἡ δικαία Ἀσινέθ, γυνὴ Ἰωσήφ τοῦ παγχάλου, νέα.
 Ἡ δικαία Μαριάμ, ἀδελφὴ Μωϋσέως, γραῦς.
 Ἡ δικαία Δεδόρρα ἡ κρίνουσα τὸν Ἰσραὴλ γραῦς, φθροῦσα κορώναν.
 Ἡ δικαία Ῥούθ, νέα.
 Ἡ προφῆτις Ὀλδὰ, γραῦς.
 Ἡ δικαία Σαραφθία, πρὸς ἣν Ἡλίας ἀπέστάλη, χήρα γραῦς.
 Ἡ δικαία Σωμανίτης, ἡ ξενοδόχισσα τὸν Ἐλισσαῖον, γραῦς.
 Ἡ δικαία Ἰουδεΐθ, ἡ ἀνελοῦσα τὸν Ὀλοφέρνην, νέα.
 Ἡ δικαία Ἑσθήρ, ἡ λυτρωσαμένη τὸν Ἰσραὴλ, νέα.
 Ἡ δικαία Ἄννα, ἡ μήτηρ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου, γραῦς.
 Ἡ δικαία Σωσάνα, νέα.
 Ἡ δικαία Ἄννα ἡ μήτηρ τῆς Θεοτόκου, γραῦς.

**Οἱ ἅγιοι προφῆται καὶ τὰ σχήματα
καὶ ἐπιγράμματα αὐτῶν.**

§ 135. Ὁ προφῆτης Μωϋσῆς μιξαιπόλιος ὀλιγογένης λέγων·
 «*Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ
 πάντες οἱ ἄγγελοι*» ⁽¹⁾.

Ὁ προφητὰναξ Δαβὶδ, γέρων στρογγυλογένης λέγων. «*Ὡς ἐμε-
 γαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας*» ⁽²⁾.

Ὁ προφητὰναξ Σολομών νέος ἀγένειος λέγων. «*Ἡ σοφία ᾠκοδό-
 μησεν οἶκόν, καὶ*» ⁽³⁾.

Ὁ προφῆτης Ἡλίας γέρων ἀσπρογένης λέγων. «*Ζῇ Κύριος ὁ Θε-
 ος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ*» ⁽⁴⁾.

Ὁ προφῆτης Ἐλισσαίε, νέος φαλακρὸς βουρλογένης λέγων. «*Ζῇ
 Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ μου εἰ ἔγκαταλείψω σε*» ⁽⁵⁾.

(1) Ἡσαίας κεφ. 4. 2. (2) Δευτερονόμιον κεφ. 32. 13. (3) Ψαλμὸς 87. 23. (4) Παροιμίαι Σολομ. κεφ. 8. 1. (5) Βασιλ. γ'. κεφ. 17.

Ὁ προφήτης Ἡσαΐας γέρων μακρυγένης λέγων. *Ἄκουε οὐρανὲ καὶ ἐρωτίξου ἡ γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν* ⁽¹⁾.

Ὁ προφήτης Ἰερεμίας γέρων οὐ πολλὰ κοντογένης, λέγων. *« Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· πρὸ τοῦ με πλάσαι σε »* ⁽²⁾.

Ὁ προφήτης Βαρούχ γέρων στρογγυλογένης, λέγων. *« Κύριε, κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἀγίου σου, καὶ ἐννόησον καὶ »* ⁽³⁾.

Ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ, γέρων ὀξυγένης, λέγων. *« Τὰδε λέγει Κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ὁ Θεὸς Κύριος εἰμὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά »* ⁽⁴⁾.

Ὁ προφήτης Δανιήλ νέος ἀγένειος, λέγων *ἀ' Αναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλεὺς, ἥτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται* ⁽⁵⁾.

Ὁ προφήτης Ὡσηὲς γέρων στρογγυλογένης λέγων. *Ἐλαος θέλω οὐ θυλαί, καὶ ἐπιγρῶσιν Θεοῦ ἡ ὀλοκαύτωμα, λέγει Κύριος* ⁽⁶⁾.

Ὁ προφήτης Ἰωὴλ μαυροδιχαλογένης, λέγων. *Κύριος ἐκ Σιών ἀνακράζεται σοι, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ δώσει φωτὴν* ⁽⁷⁾.

Ὁ προφήτης Ἀμώς γέρων στρογγυλογένης, λέγων. *« Οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν Κυρίου, καὶ αὕτη ἐστὶν »* ⁽⁸⁾.

Ὁ προφήτης Ἀβδειοῦ γέρων μιζαιπόλιος, λέγων. *ἀ' Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει Κύριος, ἀπολῶ σοφοὺς ἐκ τῆς Ἰουδαίας* ⁽⁹⁾.

Ὁ προφήτης Ἰωνᾶς γέρων φαλακρός, λέγει. *ἀ' Ἐδόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου καὶ εἰσήκουσέ μου* ⁽¹⁰⁾.

Ὁ προφήτης Μιχαίας γέρων ὀξυγένης, λέγει. *ἀ' Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συνάξω τὴν συντετριμμένην λέγει Κύριος* ⁽¹¹⁾.

Ὁ προφήτης Ναοὺμ γέρων κοντογένης, λέγει. *Ἀπὸ προσώπου ὁργῆς αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; »* ⁽¹²⁾.

Ὁ προφήτης Ἀβακούμ νέος ἀγένειος, λέγει. *« Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην καὶ ἀντιστήσεται; »* ⁽¹³⁾.

(1) Βασιλ. δ'. κεφ. 6'. (2) Ἰερεμίας κεφ. 4. 1. (3) Βαρούχ κεφ. 6. 19. (4) Ἰεζεκιήλ κεφ. 38. 11. (5) Δανιήλ κεφ. 4. 4. (6) Ὡσηὲς κεφ. 7. 6. (7) Ἰωὴλ κεφ. 2. 16. (8) Ἀμώς κεφ. 4. 18. (9) Ἀβδειοῦ κεφ. 4. 8. (10) Ἰωνᾶς 6. 3. (11) Μιχαίας κεφ. 6. 6. (12) Ναοὺμ κεφ. 4. 6. (13) Προσευχ. Ἀβακούμ 1.

Ὁ προφήτης Σοφονίας γέρων ἀσπρογένης, λέγει. «*Ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη, ἐγγὺς καὶ ταχεῖα σφόδρα*» ⁽¹⁾.

Ὁ προφήτης Ἀγγαῖος γέρων στρογγυλογένης, λέγει. «*Τάδε λέγει Κύριος παρτοκράτωρ θέσθε τὰς καρδίας ἡμῶν*» ⁽²⁾.

Ὁ προφήτης Ζαχαρίας νέος ἀγένειος, λέγει. «*Τάδε λέγει Κύριος παρτοκράτωρ, ἰδοὺ ἐγὼ ἀρασώζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν*» ⁽³⁾.

Ὁ προφήτης Μαλαχίας μισαιπῆλιος στρογγυλογένης, λέγει. «*Τάδε λέγει Κύριος ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ὥς δυσμῶν τό*» ⁽⁴⁾.

Ὁ προφήτης Γεδεὼν γέρων φαλακρὸς στρογγυλογένης, λέγει. «*Ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ πόκον μόνον εἰς τὴν γῆν καὶ ἐπὶ πᾶσαν*» ⁽⁵⁾.

Ὁ προφήτης Ζαχαρίας, ὁ πατὴρ τοῦ προδρόμου γέρων μακρυγένης, φορῶν ἱερατικὴν στολὴν λέγει. «*Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ*» ⁽⁶⁾.

Ὁ προφήτης Νάθαν γέρων φαλακρὸς στρογγυλογένης.

Ὁ προφήτης Ἀχιὰ γέρων μακρυπλατυγένης.

Ὁ προφήτης Σεμέαλ γέρων στρογγυλογένης.

Ὁ προφήτης Ἰωάβ, ὃν ἐπάταξεν ὁ λέων, ἀρχιγένης.

Ὁ προφήτης Ἀζαρίας υἱὸς Ἀδεό, γέρων κατσαρμάλλης.

Ὁ προφήτης Ἀνανίας γέρων δέχαλογένης.

(1) Σοφονίας κεφ. α' 14. — (2) Ἀγγαῖος κεφ. α' 7. — (3) Ζαχαρίας κεφ. η' 7. — (4) Μαλαχίας κεφ. α' 1. — (5) Κρητῶν κεφ. στ' 37. — (6) Λευκᾶς κεφ. α' 68.

ΕΤΕΡΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΘΗ ΚΤΛ.

Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ ὁ πατριάρχης Ἰακώβ.

§ 136. *Οὐκ ἐλελύθει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν
μηνῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται καὶ αὐτὸς προσδοκίας
ἐθνῶν* ⁽¹⁾.

Ὁ Δαβίδ.

«Καταβήσεται ὡς νετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὥσει σταγόνες στά-
ζουσai ἐπὶ τῇ γῇ» ⁽²⁾.

Ὁ Ἡσαΐας.

«Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν καὶ καλεῖται
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος» ⁽³⁾.

Ὁ Ἀββακούμ.

Ὁ Θεὸς ἐκ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους Φαράν κατα-
σπίου δασέος» ⁽⁴⁾.

Ὁ Μιχαίας.

«Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς
ἡγεμόσιν Ἰούδα» ⁽⁵⁾.

Ὁ Μαλαχίας.

«Ἀνατελεῖ ἡμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δι-
καιοσύνης, καὶ ἱασίς ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ» ⁽⁶⁾.

Ὁ Βαρούχ.

«Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτὸν
μετὰ τοῦτο, ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις συναγε-
στράφη» ⁽⁷⁾.

(1) Γεν. κεφ. μθ. 9. 10 — (2) Ψαλμ. σα'. 6. — (3) Ἠσ. κεφ. θ'. 6. — (4) Προς.
Ἀββακ. στιχ. 3. — (5) Μιχ. κεφ. ε'. 2. — (6) Μαλαχ. κεφ. δ'. 2. — (7) Βαρούχ κεφ.
γ'. 36. 38.

Εἰς τὴν περιτομὴν. Μωϋσῆς.

www.libtool.com.cn
«Καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν περιτμήσεται ὑμῖν» ⁽¹⁾.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν. Μωϋσῆς.

«Πᾶρ ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἁγίον τῷ. Κυρίῳ κληθήσεται» ⁽²⁾.

Ἅτερον.

«Ἀγλασὸν μοι πᾶρ πρωτότοκον πρωτογενὲς» κτλ. ⁽³⁾.

Εἰς τὴν εἰς Αἴγυπτον φυγὴν [Ἡσαίας].

«Ἰδοὺ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλῃς κοῦφῃς, καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον καὶ σεισθήσονται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου» ⁽⁴⁾.

Ὡσηέ.

«Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου» ⁽⁵⁾.

Εἰς τὴν βρσφοκτονίαν, ὁ Ἱερεμίας.

«Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμος πολλὸς» κτλ. ⁽⁶⁾.

Εἰς τὴν βάπτισιν. Δαβίδ.

«Εἰδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἰδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοθήθησαν» ⁽⁷⁾.

Ἡσαίας.

«Λούσασθε καὶ καθαροὶ γένησθε, ἀφέλετε τὰς πορνείας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν» ⁽⁸⁾.

Ἱερεμίας.

«Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ἱερουσαλὴμ» ⁽⁹⁾.

(1) Γενεσ. κεφ. ιζ'. 12. — (2) Ἐξοδ. κεφ. ιγ'. 2 πρβλ. καὶ Λουκ. δ'. 23—(3) Ἐξοδ. κεφ. ιγ'. 2. — (4) Ἡσαίας κεφ. ιθ' 1. — (5) Ὡσηέ κεφ. ιδ'. 1. Ματθ. κεφ. 6'. 15.—(6) Ἱερεμ. κεφ. λδ'. 15. Ματθ. 6'. 18. — (7) Δαβίδ Ψαλ. — (8) Ἡσαίας κεφ. δ'. 16.—(9) Ἱερεμ. κεφ. δ'. 14.

Ναούμ.
www.libtool.com.cn

«Τάδε λέγει Κύριος· κατάρχων υδάτων πολλῶν» ⁽¹⁾.

Μαλαχίας.

«Ἴδου ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν Ἀγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδοὺς πρὸ προσώπου μου» ⁽²⁾.

Ζαχαρίας.

«Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλὴμ» ⁽³⁾.

Εἰς τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ. Ἡσαΐας.

«Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασε» ⁽⁴⁾.

Εἰς τὰς παραβολάς. Δαβίδ.

«Ἀροίξω ἐν παραβολαῖς στόμα μου κτλ.» ⁽⁵⁾.

Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν. Δαβίδ.

«Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται» ⁽⁶⁾.

Εἰς τὴν ἐγερσιν Λαζάρου [᾽Ωσηέ].

«Ἐκ χειρὸς ᾽Αδου ῥύσομαι, καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτοὺς λέγει Κύριος» ⁽⁷⁾.

Εἰς τὴν Βαϊφόρον. Δαβίδ.

«Ἐκ στόματος ρηπίων καὶ θηλαζόντων καταρτίσω αἶνον» ⁽⁸⁾.

Ζαχαρίας.

«Χαῖρε σφοδρὰ θύγατερ Σιών. Ἴδου γὰρ ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον» ⁽⁹⁾.

(1) Ναούμ. κεφ. 4. 12.—(2) Μαλαχ. κεφ. 8. 1.—(3) Ζαχ. κεφ. 18. 8.—(4) Ἡσαΐας κεφ. νγ'. 14.—(5) Ψαλμ. 87. 2.—(6) Ψαλ. πη'. 13.—(7) ᾽Ωσηέ, κεφ. ιγ'. 13.—(8) Ψαλμ. 4. 3. (9) Ζαχ. κεφ. 9. 9.

Εἰς τὴν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐξέλασιν τῶν κολλυβιστῶν κτλ. Ἑσαΐας.

«Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν εἶπε Κύριος» ⁽¹⁾.

Εἰς τὸν Δεῖπνον τὸν μυστικόν. Ἱερემίας.

«Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ» ⁽²⁾.

Εἰς τὴν συμφωνίαν Ἰούδα Ζαχαρίας.

«Καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου τριάκοντα ἀργυρίους» ⁽³⁾.

Εἰς τὴν προδοσίαν. Δαβίδ.

«Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ περριισμόν» ⁽⁴⁾.

Εἰς τὴν κρίσιν Ἀννα καὶ Καϊάφα. Δαβίδ.

«Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἡρώτων» ⁽⁵⁾.

Εἰς τὴν μεταμέλειαν. Ἰούδα Ἱερემίας.

«Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου» ⁽⁶⁾.

Εἰς τὴν κρίσιν Πιλάτου. Δαβίδ.

«Ἴρα τι ἐφρύναν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν καινά ;» ⁽⁷⁾

Εἰς τὴν μαστίγωσιν. Ἑσαΐας.

«Τὸν ῥῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, καὶ τὰς σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα» ⁽⁸⁾.

Εἰς τὸν ἐμπαιγμόν. Δαβίδ.

«Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγεννήθη ὄνειδος» ⁽⁹⁾.

(1) Ἑσαΐας κεφ. νς'. 7.—(2) Ἱερ. κεφ. λζ'. 34.—(3) Βαφαρ. κεφ. ιά. 12.—(4) Ψαλμ. μ'. 10.—(5) Ψαλμ. λδ'. 11.—(6) Παράδαλε Ματθ. κεφ. κζ'. 9.—(7) Ψαλμ. δ'. 1.—(8) Ἑσαΐας κεφ. γ'. 6.—(9) Ψαλμ. λ'. 12.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Εἰς τὸ ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ. Ἰερεμίας.

«*Εγὼ ὡς ἀρτίον ἀκακὸν ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι*» ⁽¹⁾.

Εἰς τὴν ἀνάβασιν τοῦ σταυροῦ. Ἡσαΐας.

«*Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κειροτοῦ αὐτὸν ἄφωτος*» ⁽²⁾.

Εἰς τὴν σταύρωσιν. Μωϋσῆς.

«*Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν*» ⁽³⁾.

Δαβίδ.

«*Ὡρξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου*» ⁽⁴⁾.

Ἡσαΐας.

«*Παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη*» ⁽⁵⁾.

Εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν. Ἡσαΐας.

«*Ἀπὸ προσώπου ἀδικίας ἤρται ὁ δίκαιος*» ⁽⁶⁾.

Εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. Ἰακώβ.

«*Ἀναπесῶν ἐκοιμήθη ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος, τίς ἐγερεῖ αὐτόν;*» ⁽⁷⁾.

Δαβίδ.

«*Ἐξεγέρθητι ἵνα τί ὑπνοῖς Κύριε;*» ⁽⁸⁾.

Σολομών.

«*Εγὼ καθεύδω καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ*» ⁽⁹⁾.

(1) Ἰερεμ. κεφ. ια. 19.—(2) Ἡσαΐας κεφ. νγ'. 7.—(3) Λευϊτικὸν κεφ. κη. 64.—
(4) Δαβίδ ψαλμ. κβ. 18.—(5) Ἡσ. κεφ. νγ'. 12 (6) Ἡσ. κεφ. νζ'. 1.—(7) Γεν. κεφ.
μθ'. 9.—(8) Ψαλμ. μγ'. 24.—(9) Σολ. ᾠσμα ᾠσμάτων, κεφ. ε'. 2.

«*Ἔσται ἐν εἰρήρῃ ἡ ταφὴ αὐτοῦ*» ⁽¹⁾.

Εἰς τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον. 'Ησαΐας.

«*Ἄδης κάτωθεν ἐπικράνθη συναρτήσας*» ⁽¹⁾.

Ὡσηέ.

«*Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀνασταθσοῦμεθα*» ⁽¹⁾.

Εἰς τὴν Ἀνάστασιν. Δαβίδ.

«*Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ*» ⁽¹⁾.

Σοφονίας.

«*Τὰδε λέγει Κύριος, ὑπόμεινόν με εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου*» ⁽¹⁾.

Εἰς τὰς Μυροφόρους. 'Ησαΐας.

«*Γυναῖκες ἀρχόμεναι ἀπὸ θεᾶς Δεῦτε*» ⁽¹⁾.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν. Δαβίδ.

«*Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος*» ⁽¹⁾.

Ζαχαρίας.

«*Ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται καὶ στήσονται οἱ πόδες Κυρίου εἰς τὸ ὄρος ἐλαιῶν τὸ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ*» ⁽¹⁾.

Εἰς τὴν πεντηκοστήν. Ἰωήλ.

«*Ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ προφητεύουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν*» ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ 'Ησ. κεφ. νζ' 2. — ⁽²⁾ 'Ησ. κεφ. ιδ' 9. — ⁽³⁾ Ὡσηέ κεφ. ζ' 9. — ⁽⁴⁾ Δαβίδ ψαλ. ξζ' 2. — ⁽⁵⁾ Σοφόν. κεφ. γ' 8. — ⁽⁶⁾ 'Ησαΐας κεφ. κζ' 11. ⁽⁷⁾ Ψαλ. μς'. 6. — ⁽⁸⁾ Ζαχ. κεφ. ιδ' 4. — ⁽⁹⁾ Ἰωήλ κεφ. θ' 28. πράξ. κεφ. δ' 16.

www.libtool.com. *Ζαχαρίας.*

«*Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκχεῶ ἐπὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιρμοῦ λέγει ὁ Κύριος*» ⁽¹⁾.

· ΕΤΕΡΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ Εἰς ΤΑΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΣ ΕΩΡΤΑΣ.

Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου. Ἰεζεκιήλ.

§ 137. «*Ἡ πόλις αὕτη κεκλεισμένη ἔσται καὶ οὐκ ἀνοιχθήσεται καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς* » ⁽¹⁾.

Εἰς τὰ εἰσόδια Δαβίδ.

«*Ἀπερεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς* » ⁽¹⁾.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. Δαβίδ.

«*Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ ὄς σου καὶ ἐπέλαθον τοῦ λαοῦ σου* » κτλ. ⁽¹⁾.

Σολομών.

«*Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλὰὶ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέγκεισαι, καὶ ὑπερῆρας πάσας* » ⁽¹⁾.

Ἡσαΐας.

«*Ἰδοὺ ἡ Παρθέρος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν* » ⁽¹⁾.

Εἰς τὴν Κοίμησιν. Δαβίδ.

«*Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου σὺ καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου* » ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ζαχ. κεφ. ιβ' 10 — ⁽²⁾ Ἰεζεκιήλ. κεφ. μδ' 2. — ⁽³⁾ Φαλμ. μδ' 15. — ⁽⁴⁾ Ψαλμ. μδ' 11. — ⁽⁵⁾ Παροιμ. Σολ. κεφ. κθ' 29. — ⁽⁶⁾ Ἠσ. κεφ. ζ' 14. — ⁽⁷⁾ Ψαλμ. ρλγ. 8.

ΟΙ ΣΟΦΟΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΟΣΟΙ ΕΙΠΑΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΕΝΣΑΡΚΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

§ 138. Ἀπολλώνιος γέρων μακροδ:χαλογένης φορῶν μανδήλι εἰς τὴν κεφαλὴν, λέγει εἰς χαρτί.

Ἐγὼ καταγγέλλω ἐν τρισὶν ἔνα μόνον ὑψιμέδοντα Θεόν. Οὗ λόγος ἀφθιτος ἐν ἀδαῖ κόρη ἔγκυος ἔσται. Οὗτος γὰρ ὡς τόξον πυρφόρον ἴσος διαδραμεῖται, καὶ κόσμον ἅπαντα ζωγήσει καὶ τῷ πατρὶ προσάξει δῶρον.

Σδλων ὁ Ἀθηναῖος γέρων στρογγυλογένης, λέγει.

Ὅψέποτε ἐπὶ τὴν πολυσχιδὴ ταύτην ἐλάσεις γῆν καὶ δίχα σφάλματος γεννήσεται σάρξ· ἀκάματος ἡ θεότης ὅρος, ἀρίστατον παθῶν λύσει φθορὰν καὶ τούτῳ φθόνος γενήσεται ἐξ ἀπιστοῦ λαοῦ· καὶ πρὸς ὕψος κρεμασθήσεται, καὶ πάντα πρῶως πεισεται ἐκὼν φέρων.

Θουκυδίδης μξαιπόλιος τρία χωρίζων τὸ γένειον, λέγει.

α' Ἐν μὲν Θεὸς φῶς νοερόν, καὶ τοῦτ' αἴρεσις· ἐν τῷ τοῖ πάντα γὰρ παρέχει ἐκ τούτου εἰς ἐν οὐ Θεὸς ἕτερος, οὐκ ἄγγελος, οὐ σοφία, οὐ δαίμων, οὐ θυσία, ἀλλ' εἰς μόνος Κύριός ἐστι καὶ δημιουργὸς τοῦ παντός, παντέλειος λόγος, γόνιμον ἐκ γονίμου, αὐτὸς ἐπὶ φύσιν γόνιμον κατελθὼν ὕδωρ ἐποίησε.

Πλούταρχος γέρων φαλακρὸς ὀξυγένης, λέγει.

Τῷ τῶν ὄλων ὑπερτάτῳ οὐδὲν ἕτερον προσεπινοεῖται ὁ λόγος ἐξ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἄλλου ἔστι· δέδεικται δὲ σαφῶς, ὅτι Θεοῦ σοφία, καὶ λόγος τέρμα περιέχει τῆς γῆς.

Πλάτων μακρυπλάτυγένης γέρων, λέγει.

Ὁ παλαιὸς νέος, καὶ ὁ νέος ἀρχαῖος ὁ πατήρ ἐν τῷ γόνῳ καὶ ὁ γόνος ἐν τῷ πατρὶ· τὸ ἐν διαιρεῖται εἰς τρία, καὶ τὰ τρία εἰς ἐν.

Ἀριστοτέλης γέρων βουρλογένης, λέγει.

Ἀκάματος φύσει Θεοῦ γέννησις· ἐξ αὐτοῦ γὰρ ὁ αὐτὸς οὐσιούται λόγος.

Φίλων φιλόλογος γέρων φαλακρός μαυροδιχαλογένης, λέγει.

Οὗτος ἐστὶ καθ' ὑπὲρ οὐρανὸν μέγαν βεβηκώς, φλογὸς ὑπερβάλλων ἀέκατον, καὶ πῦρ ἀθάνατον, ὃν τρέμουσιν οὐρανοὶ γαῖα τε καὶ θάλαττα, βαθύς, τάρταρος, δαίμονες· ἦν δὲ αὐτοπάτωρ, ἀπάτωρ τρισόλβιος.

Σοφοκλῆς γέρων φαλακρός, εἰς πέντε χωρίζων τὸ γένειον, λέγει.

Ἔστι Θεὸς ἀναρχὸς ἀπλοῦς τῇ φύσει, ὃς οὐρανὸν ἔτευξεν ἅμα καὶ χθόνα.

Θούλης ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου γέρων πλατυγένης, λέγει.

Ὁ πατὴρ γόνος καὶ ὁ γόνος πατήρ, ἄσαρκος γέγονε Θεὸς ὑπάρχων.

Ὁ Μάντις Βαλαάμ γέρων στρογγυλογένης, φορῶν μανθῆλι εἰς τὴν κεφαλὴν λέγει.

Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ, καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωάβ.⁽¹⁾

Ἡ σοφὸς Σιβίλλα.

Ἦξει οὐρανόθεν βασιλεὺς αἰώνων, μέλλων κρῖναι πᾶσαν σάρκα καὶ κόσμον ἅπαντα.

Ἐκ μητρονύμφου παραμώμου Παρθένου.

Μέλλει παρῆναι τοῦ Θεοῦ μόνος γόνος.

Ἀναρχὸς ἀπρόσιτος εἰς Θεὸς λόγος.

Ὅν οὐρανοὶ τρέμουσιν ἄνθρωποι νόες.

ΙΖ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΙΣΑΪΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ.

Πῶς ἱστορίζεται ἡ ῥέξις τοῦ Ἰεσαΐ⁽¹⁾.

§ 139. Ὁ δίκαιος Ἰεσσαὶ κοιμώμενος, καὶ ὑποκάτωθεν τῆς πλάτης αὐτοῦ ἐξέρχονται τρεῖς κλώνοι οἱ δύο μικροὶ περικυκλόνοντες αὐτόν· ὁ δὲ ἄλλος μέγας ἀνερχόμενος ἄνω, καὶ ἐν αὐτῷ, εἰσὶ περι-

(1) Ἀριθμοὶ κεφ. κδ'. 17'—(2) Ἠσαΐας κεφ. ια'. 10.

πλεγμένοι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἑβραίων ἀπὸ Δαβὶδ ἕως Χριστοῦ. Πρῶτον ὁ Δαβὶδ βαστῶν τὴν κινύραν, εἴτα ὁ Σολομών, ἐπάνωθεν τοῦ Σολομῶντος οἱ λοιποὶ βασιλεῖς κατὰ τάξιν βαστάζοντες σκηπτρα· καὶ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ κλάδου ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ τὸ ἄλλο οἱ προφῆται μὲ τὰς προφητείας των, καὶ αὐτοὶ εἰς κλάδους περιπλεγμένοι, καὶ βλέποντες τὸν Χριστόν, καὶ δεικνύοντες αὐτόν καὶ ὑποκάτωθεν τῶν προφητῶν οἱ σοφοὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὁ μάντις Βαλαάμ βαστάζοντες τὰς ῥήσεις αὐτῶν καὶ βλέποντες ἄνω δεικνύουσιν εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

ΙΗ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΟΥ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ.

Περὶ τοῦ πῶς νὰ ἱστορήσῃς τὰ ΙΒ'. ἄρθρα
τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως.

Α'. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν πατέρα παντοκράτορα κτλ.

§ 140. Ποίησον πρῶτον τὸν ἄναρχον πατέρα μὲ λευκὴν γενειάδα καὶ λευκὰ φορέματα μὲ νεφέλας περικυκλωμένον, ὅλον φῶς, καὶ ἀγγέλους θαυμάζοντας τριγύρω του καὶ σελήνην καὶ ἥλιον καὶ ἀστέρας καὶ τήνην ὡς σφαῖραν μὲ τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ τὸν Θεὸν προστάζοντα.

Β'. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ κτλ.

§ 141. Ποίησον θρόνον πύρινον ἐκ τροχῶν πυρίνων περιπεπλεγμένον καὶ μὲ πτέρυγας ἐξ ἑκαστος τροχὸς καὶ ὄμματα μεταξὺ τῶν πτερύγων καὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καθημένον ἐπ' αὐτοῦ ὁμοῦ μὲ τὸν πατέρα ἀστράπτοντας· τὸ δὲ ἅγιον πνεῦμα ἀκτινοβολοῦν εἰς τὸν ἄέρα, καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ ἀγγέλου μὲ νέφη περικαλυμμένους χωρὶς χεῖρας καὶ πόδας, καὶ τάλιν. ἄλλους ψάλλοντες τὸ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος.

Γ'. Τὸν δι' ἡμᾶς τὸν ἀνθρώπου καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν κτλ.

§ 142. Ποίησον τὴν Παναγίαν προσευχομένην ἔχουσαν εἰς τοὺς πόδας τῆς λυχνίδος, στάμνον ῥάβδον ἀνθισμένην, λαβίδα, πόκον, κλίμικα καὶ λίθον καὶ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς τὸ ἅγιον Πνεῦμα πετόμενον καὶ φωτίζον τὴν Παναγίαν μὲ τὰς ἀκτίνας του φαίνεται ὅλος πῦρ·

καὶ τριγύρω τῆς ἁγγελοι με σέβας θαυμάζοντες, καὶ πάλιν ἄλλοι ἁγγελοι πετόμενοι χαίροντες καὶ ψάλλοντες, καὶ ὁ Ἰησοῦς βρέφος μικρὸν σχηματιζόμενον διὰ τῶν ἀκτίνων, φαινόμενον καὶ μὴ φαινόμενον, ἀστράπτει εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Θεοτόκου ἕξωθεν τῶν φορεμάτων.

Δ'. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Πορτίου Πιλάτου. κτλ.

§ 143. Ποίησον τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν με κάλαμὸν εἰς χεῖρας καὶ πορφύραν καὶ στέφανον ἀκάνθινον ἐμπαιζόμενον καὶ ῥαπιδόμενον ὑπὸ στρατιωτῶν, καὶ πάλιν εἰς ἄλλο μέρος τὸν Ἰωσήφ, τὸν Νικόδημον, τὴν Θεοτόκον, τὴν Μαγδαληνὴν καὶ τὸν Ἰωάννην θάπτοντας αὐτὸν καὶ κλαίοντας.

Ε'. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. κτλ.

§ 144. Τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν πετόμενον με σημαίαν εἰς χεῖρας ὅλον ἀστράπτοντα, καὶ ἁγγελὸν κυλίωντα τὸν λίθον καὶ στρατιώτας ἄλλους κοιμωμένους ἄλλους κατατρομασμένους καὶ ἄλλους ἀναχωροῦντας με φόβον.

ς'. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον κτλ.

§ 145. Ποίησον τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀναβαίνοντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ δόξης, καὶ ἁγγέλους σαλπίζοντας, οὐρανοὺς ἀνεφγμένους καὶ θρόνον πύρινον φαινόμενον, καὶ ἁγγέλους καὶ ἁγίους προσκυνώντας αὐτόν, τοὺς δὲ ἀποστόλους ἐκστατικούς βλέποντας εἰς τὰ ἄνω ὁμοῦ με τὴν Θεοτόκον καὶ ἁγγέλους δύο παρηγοροῦντας αὐτούς.

Ζ'. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας κτλ.

§ 146. Ποίησον τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς θρόνον καθήμενον με ἀρχιερατικὴν στολὴν καὶ με σταυρὸν εἰς χεῖρας ἀστράπτοντα καὶ τὴν Παναγίαν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ θρόνου καὶ τὸν Πρόδρομον εἰς τὰ ἀριστερὰ παρακαλοῦντας αὐτόν καὶ τὰ τάγματα τῶν ἁγγέλων καὶ ἁγίων τριγύρω κτλ. ὡς εἰς τὸ παγκόσμιον κριτήριον.

Η'. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ Κύριον τὸ Ζωοποιὸν τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον κτλ.

§ 147. Ποίησον τὸν ἀναρχὸν πατέρα φαινόμενον ἕως τὴν μέσσην βλέποντα πρὸς τὰ κάτω καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὡς περιστέρα ἐξεργόμενον καὶ τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους καθημένους μετὰ τῆς Θεοτό-

κου ἐκστατικούς καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπ' αὐτοὺς ῥιπτόμενον φωτίζει αὐτοὺς καὶ φαίνονται ὅλως πῦρ, καὶ προφῆτας ἐν νεφέλαις φαινομένους.

Θ'. *Εἰς μίαν ἀγίαν, καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.*

§ 148. Ποίησον μίαν γυναῖκα ἐνδεδυμένην λαμπρὰ μὲ φοῖνικα εἰς χεῖρας βλέπουσαν εἰς τὰ ἄνω καὶ τὸν Πέτρον καὶ Παῦλον πλησίον της, βαστῶν ὁ μὲν Πέτρος τὰ κλειδιά, ὁ δὲ Παῦλος τὴν ῥομφαίαν καὶ εἰς (τοὺς) πόδας της δράκοντα μέγαν καὶ σελήνην καὶ ἄνθρωπον γέροντα καὶ πλησίον της τὰ τετράμορφα ζῶα.

Ι'. *Ὁμοιογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄρεσιν ἁμαρτιῶν,*

§ 149. Ποίησον τὸν Ἰορδάνην, καὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν βαπτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸν ἄναρχον Πατέρα φαινόμενον εἰς τοὺς οὐρανοὺς μὲ πλῆθος ἀγγέλων καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ῥιπτόμενον ὡς περιστέρα εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ἰησοῦ.

ΙΑ'. *Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.*

§ 150. Ποίησον μνῆματα καὶ ἀνθρώπους ἐξερχομένους μὲ διαφόρους ἡλικίας καὶ ἀγγέλους σαλπίζοντας καὶ τοὺς ἀρχαγγέλους μετὰ δόξης ἱσταμένους ἐν τῷ μέσῳ τῶν νεκρῶν (καὶ) δεικνύοντας τὸν Χριστόν καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄλλους χαίροντας, ἄλλους κλαίοντας, καὶ ἄλλους ἐπικαλουμένους.

ΙΒ'. *Καὶ ζῶην τοῦ μέλλοντος αἰῶνος Ἀμήν.*

§ 151. Ποίησον τὴν ἁγίαν Τριάδα εἰς θρόνον πύρινον καὶ ἀγγέλους καὶ ἁγίους μὲ διάφορα σχήματα ὑμνοῦντας καὶ δοξάζοντας αὐτὴν καὶ αὐτοὺς ὅλως φῶς.

ΙΘ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.

Περὶ τοῦ πῶς νὰ ἱστορήσης τὸ Πάτερ ἡμῶν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

§ 152. Ποίησον τὸν ἄναρχον πατέρα ἐπὶ νεφελῶν ἀκτινοβολοῦντα καὶ βλέποντα πρὸς τὰ κάτω καὶ τὰ Χερουβεὶμ ὑπὸ τοὺς πόδας του.

Ἀγιασθῆτω τὸ ὄνομά σου.

§ 153. Ποίητον τὸν ἀκοίμητον ὀφθαλμόν τοῦ Πατρὸς καὶ τὰ Χε-

ρουβειμ Σεραφείμ καὶ τὰ λοιπὰ τάγματα τῶν ἁγίων Ἀγγέλων κύκλω τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους δοξολογοῦντας, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἁγίους, προφῆτας, καὶ ὁσίους καὶ λοιποὺς δλούς ἀστράπτοντας, ἐπὶ νεφελῶν ἔπειτα ἱστορίσον διαφόρους ἀνθρώπους μὲ διάφορα σχήματα καὶ ἡλικίας ἀτενίζοντας πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν προσευχομένους ⁽¹⁾.

Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου.

§ 154. Ἱστορίσον σφαῖραν καὶ νέον ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς προσευχόμενον, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐπ' αὐτοῦ κατερχόμενον καὶ πληθος ἀγγέλων ἐπὶ νεφελῶν βλέποντες πρὸς αὐτὸν τοῦ προσφέρουν· ὁ μὲν μήτρان, ὁ δὲ πατερίτζαν, ἄλλος τὸ θεῖον δισκοπότηρον, ἄλλος σκῆπτρον, ἄλλος δάφνην, ἄλλος φοῖνικα καὶ ἄλλος λαμπάδα· καὶ τὰ τετράμορφα ζῶα περὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

§ 155. Ποίησον ἄγγελον καθημένον ἐπὶ νεφελῶν καὶ μὲ ἑκστάσιν βλέποντα πρὸς τὰ ἄνω καὶ εἰς μὲν τὴν μίαν τοῦ χεῖρα κρατῶν ζώην χαλκίνην χαράττει μὲ τὴν ἄλλην, καὶ κύκλον τῆς γῆς εἰς τοὺς πόδας τοῦ σκεπασμένον καὶ βροχὴν καὶ ἀστράπας ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενα, καὶ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἀστέρας φαινόμενα ἐν τῷ οὐρανῷ· τὸν μὲν ἥλιον περὶ τὴν ζώην τοῦ ἀστράπτοντα· τὴν δὲ σελήνην σκοτίζουσιν.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,

§ 156. Ποίησον ἄγγελον ἐπὶ νεφελῶν καθημένον ἑστεφανωμένον μὲ διάφορα ἄνθη μὲ πρόσωπον χαροποιὸν ἔχοντα εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ δεμάτιον ἀστάχυα καὶ πλησίον τῶν ποδῶν τοῦ κάνιστρον μὲ διάφορα ὀπωρικά· καὶ [ἕτερος] ἄγγελος μὲ φοῖνικα σκῆπτρον καὶ διάδημα πετώμενον σκορπῆ ἀργύρια ἐν τῇ γῇ θάλασσα δὲ καὶ γῆ εἰς τοὺς πόδας των.

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν· ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφιεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

(1) Ματθ. κεφ. 5'. 6 Λουκ. ιδ. 2.

§ 157. Σχημάτισον ἄνθρωπον γέροντα γονατισμένον με χαρτὶ εἰς χεῖρα γεγραμμένον καὶ ἐξαλείφει αὐτὰ με σπογγάρι καὶ ἄγγελος πλησίον αὐτοῦ ἱστάμενος βλέπει αὐτόν, καὶ κρατεῖ μέγαν λίθον γεγραμμένον ἐξαλείφει ἐξ αὐτοῦ τὰ γεγραμμένα καὶ παλάτια μεγάλα ὑπὸ τὰ ὀπίσθια τοῦ γέροντος.

Καὶ μὴ εἰσερέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.

§ 158. Ποίησον ἄνθρωπον νέον ἱστάμενον προσευχόμενον καὶ φῶς ἐξ οὐρανοῦ κατερχόμενον εἰς αὐτόν, καὶ πλησίον του θάλασσαν με σειρήνας παιζούσας διάφορα ὄργανα καὶ γυναῖκα γυμνὴν ὡραίαν [νὰ] κρατῇ αὐτόν καὶ [νὰ] ζητῇ αὐτόν νὰ τὸν ῥίψῃ εἰς ἁμαρτίαν καὶ δένδρον μέγα συκῆς πλησίον του καὶ δράκων ἐπ' αὐτοῦ τελιγμένος ζητεῖ νὰ ῥιφθῇ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ποτηροῦ.

§ 159. Ἰστόρισον ἄνθρωπον γέροντα μεταξὺ βράχων ἡμίγυμνον καὶ ἐξωσμένον σιδηρᾶν ζώνην καὶ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα αὐτοῦ ἀλυσσοδεμένην ὡς καὶ τὸν ἕνα του πόδα· τὴν μὲν χεῖρα του εἰς βράχον τὸν δὲ πόδα του εἰς σφαῖραν γῆς, καὶ ἄγγελον πετώμενον [νὰ] δεικνύῃ αὐτῷ τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸν Πέτρον δίδοντα τὰς κλεῖς τοῦ Παραδείσου ἐπὶ νεφελῶν καὶ τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστὰς δεικνύον· του τὰ θεῖα Εὐαγγέλια ἠνεωγμένα καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν ἀστράπτοντα μεταξὺ τῶν νεφελῶν, καὶ δαίμονες πλησίον του τοῦ προσφέρουν ἄλλος χρήματα, ἄλλος γυναῖκα, ἄλλος ποτήριον ἡδονῶν, καὶ αὐτὸς ἐκστατικὸς βλέπει πρὸς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν.

§ 160. Ἰστόρισον καρδίαν ἀνθρώπου καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐνθρονισμένον εἰς αὐτὴν καὶ τὰ τετράμορφα ζῶα εἰς αὐτὴν καὶ τὰ οὐράνια τάγματα γονατισμένα ἐμπροσθέν της καὶ φῶς πολὺ τριγύρω αὐτῆς καὶ χεῖρ Θεοῦ ἐπ' αὐτῆς ὅπως νεφελώδης.

**Κ' ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.**

Πῶς ιστορίζονται αἱ δεσποτικαὶ ἑορταί, καὶ τὰ λοιπὰ ἔργα καὶ θαύματα τοῦ Χριστοῦ τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου (¹).

§ 161. Ὅσπῆτια καὶ ἡ Παναγία ἱσταμένη ἔμπροσθεν σκαμνίου, ἔχουσα ὀλίγον κλιτὴν τὴν κεφαλὴν, καὶ εἰς τὸ ἓνα χέρι βαστάζουσα μετὰ τῆς τειλιγμένου εἰς ἄδράκτι, καὶ τὴν δεξιὰ ἔχουσα ἀπλωμένην εἰς τὸν Ἀγγελον· καὶ ὁ Ἀρχὼν Γαβριὴλ ἔμπροσθεν αὐτῆς μετὰ τὴν δεξιὰν εὐλογῶν αὐτήν, καὶ μετὰ τὴν ἀριστερὰν βαστῶν κοντάρι· καὶ ἐπάνωθεν τοῦ ὁσπητίου οὐρανός, καὶ ἐξ αὐτοῦ καταρχόμενον τὸ ἅγιον Πνεῦμα μετὰ ἄκτινα εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς Παναγίας.

Ὁ Ἰωσήφ ὁρῶν ἔγκυον τὴν Θεοτόκον τὴν ὄνειδίζει (²).

§ 162. Ὅσπῆτια καὶ ἡ Παναγία ἔγκυος καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἐκστατική καὶ ἔμπροσθεν αὐτῆς ὁ Ἰωσήφ ἀκουμβισμένος εἰς ῥάβδον μετὰ τὴν μίαν χεῖρα καὶ ἔχων τὴν ἄλλην πρὸς αὐτὴν ἀπλωμένην, βλέπει αὐτὴν μετὰ φόβον σχῆμα.

Ὁ ἀσπασμὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῆς Ἐλισάβετ (³).

§ 163. Οἶκος καὶ ἔσω ἡ Θεοτόκος καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἀσπάζεσθαι ἀλλήλας· καὶ εἰς ἄλλο μέρος ὁ Ἰωσήφ, καὶ ὁ Ζαχαρίας ὁμιλοῦντες καὶ ὀπισθεν αὐτῶν παιδίον μικρὸν ἔχον εἰς τὸν ὦμον τοῦ δεκανίκι, καὶ εἰς τὴν ἄκρην τοῦ δεκανικίου τοῦ καλᾶθι κρεμασμένον· καὶ εἰς ἄλλο μέρος πάλιν παχνί, καὶ ἐν αὐτῷ μουλὰρι τρώγει.

Ἡ ἐρώτησις τῶν μάγων (⁴).

§ 164. Παλάτι, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης μέσα εἰς κάμαραν καθή-

(¹) Λουκᾶς κεφ. ἀ. 26.— (²) Ματθ. κεφ. ἀ. 18.— (³) Λουκ. κεφ. ἀ. 41.— (⁴) Ματθ. κεφ. δ'. 1.

μενος εἰς θρόνον καὶ οἱ τρεῖς μάγοι ἔμπροσθεν τοῦ ἔχοντες τὰς χει-
ρας ἀπλωμένας εἰς αὐτόν, καὶ ἔξωθεν Ἰουδαῖοι, Γραμματεῖς καὶ Φα-
ρισαῖοι ὁμιλοῦντες ἀλλήλοις.

Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ⁽¹⁾.

§ 165. Σπηλαιον καὶ ἔσω εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἡ Θεοτόκος γο-
νατιστή, καὶ βάλλουσα τὸν Χριστὸν ὡς βρέφος ἐσπαργανωμένον μέ-
σα εἰς τὴν φάτνην, καὶ ἀριστερὰ ὁ Ἰωσήφ γονατιστὸς ἔχων τὰ χέ-
ρια σταυρωμένα ἔμπρὸς εἰς τὸ στήθος τοῦ καὶ ὤπισθεν τῆς φάτνης
ἓνα βῶδι καὶ ἓνα ἄλογον βλέποντα πρὸς τὸν Χριστόν, καὶ ὤπισθεν
τοῦ Ἰωσήφ καὶ τῆς Παναγίας ποιμένες βαστάζοντες ῥάβδους, καὶ
βλέποντες μετὰ θάμβους τὸν Χριστόν καὶ ἔξωθεν τοῦ σπηλαίου
πρόβατα καὶ ποιμένες, ὁ ἓνας λαλῶν αὐτόν, καὶ ἕτεροι βλέποντες
ἄνω μετὰ φόβου καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν ἓνας ἄγγελος εὐλογῶν αὐ-
τούς, καὶ ἀπὸ ἄλλο μέρος οἱ μάγοι μετὰ βασιλικῆς στολῆς καθήμε-
νοι ἐπάνω εἰς ἄλογα καὶ δεικνύοντες ἀλλήλοις τὸν ἀστέρα· καὶ ἐ-
πάνωθεν τοῦ σπηλαίου πλῆθος ἀγγέλων μέσα εἰς νέφαλα βαστά-
ζοντες χαρτία μὲ αὐτὰ τὰ γράμματα «δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ
ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» καὶ ἀκτῖνα μεγάλην κα-
τερχομένην ἕως τῆς κεφαλῆς τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων⁽²⁾.

§ 166. Οἶκος καὶ ἡ Παναγία καθημένη εἰς σκαμνὶ βαστάζουσα
ὡς βρέφος τὸν Χριστόν εὐλογοῦντα καὶ οἱ τρεῖς Μάγοι ἔμπροσθεν
αὐτῆς βαστάζοντες τὰ δῶρα μέσα εἰς χρυσὰ κιβώτια· ἓνας ἀπ' αὐ-
τῶν γέρων μακρυγένης ἀσκεπῆς γονατιστὸς βλέπων τὸν Χριστόν,
μὲ ἓνα χερί βαστῶν τὸ δῶρον, καὶ μὲ τὸ ἄλλο τὴν κορῶνά του· ὁ
δὲ ἄλλος ἀρχιγένης καὶ ὁ ἕτερος ἀγένειος βλέποντες ἀλλήλοις καὶ
δεικνύοντες τὸν Χριστόν, καὶ ὤπισθεν τῆς Παναγίας ὁ Ἰωσήφ ἰστά-
μενος καὶ θαυμάζων· ἔξωθεν δὲ τοῦ ὁσπητίου ἓνας νέος κρατῶν τρία
ἄλογα ἀπὸ τῆς σαλιθαρίας των καὶ παρέκει πάλιν ἐπάνω εἰς βουνὰ

(1) Δουκ. κεφ. 6'. 6. Μάτθ. κεφ. 6'. 25.— (2) Μάτθ. κεφ. 6'. 10.

οἱ τρεῖς μάγοι καθήμενοι εἰς τὰ ἄλογά των καὶ ὑποστρέφοντες εἰς τὴν χώραν τοῦ· καὶ ἓνας ἄγγελος ἔμπροσθεν δεικνύει αὐτοῖς τὸν δρόμον.

Ἡ Ῥαπααντὴ τοῦ Χριστοῦ (¹).

§ 167. Ναός καὶ κουβούκλι, καὶ ὑποκάτω τοῦ Κουβουκλίου τράπεζα καὶ ἐπάνω αὐτῆς θυμιατήριον χρυσοῦν καὶ ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ Θεοδόχος βαστάζων τὸν Χριστὸν ὡς βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας του, ὁ ὁποῖος εὐλογεῖ αὐτόν· καὶ ἡ Παναγία ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς τραπέζης ἀπλώνουσα πρὸς αὐτὸν τὰς χεῖρας· καὶ ὀπισθεν αὐτῆς ὁ Ἰωσήφ βαστῶν εἰς τὸ ροῦχόν του δύο περιστερὰς· καὶ πλησίον ἡ προφῆτις Ἄννα δεικνύουσα τὸν Χριστὸν, λέγει εἰς χαρτὶ «τοῦτο τὸ βρέφος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐδημιούργησε».

Ὁ Ἰωσήφ μετὰ τὴν Θεοτόκον φεύγει εἰς Αἴγυπτον (¹).

§ 168. Βουνὰ καὶ ἡ Παναγία καθήμενη εἰς πωλάρι μετὰ βρέφους, καὶ βλέπουσα ὀπισθεν τὸν Ἰωσήφ ἔχοντα τὸ δεκανίκι μετὰ τὸ ροῦχόν του εἰς τὸν ὁμὸν του, καὶ ἓνας νέος σύρει τὸ πωλάρι ἀπὸ τὸ σχοινί βαστῶν καλάθι καὶ βλέπων ὀπισθεν τὴν Παναγίαν καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν φρούριον καὶ εἰδῶλα κρημνιζόμενα, ἀπὸ τὰ τέλχη του.

Ἡ βρεφοκτονία (¹).

§ 169. Κάστρον καὶ ὁ Ἡρώδης καθήμενος εἰς θρόνον καὶ δύο στρατιῶται πλησίον καὶ παρέμπροσθεν ἄλλοι πολλοὶ στρατιῶται μετὰ φλάμπουρον· καὶ παρέκει πάλιν χώραις εἰς βουνά, καὶ ἐν μέσφ αὐτῶν γυναῖκες βαστάζουσαι βρέφη· ἄλλαις φεύγουσαι καὶ κρύπτουσαι αὐτὰ ὀπισθέν των καὶ ἐμποδίζουσαι μετὰ τὰς χεῖράς των τοὺς στρατιώτας νὰ μὴ θανατώσουν αὐτά· ἄλλαις καθήμεναι καὶ θρηνοῦσαι τὰ ἔμπροσθεν αὐτῶν κείμενα θανατωμένα νήπια· καὶ στρατιῶται ἄλλοι ἀρπάζοντες τὰ βρέφη ἀπὸ τὰς μητρικὰς ἀγκάλας· ἄλλοι σουβλίζοντες αὐτά· ἄλλοι ξεσχίζοντες ἄλλα, καὶ ἄλλα ἀποκεφαλίζον-

(¹) Λουκ. κεφ. 6'. 23.—(²) Ματθ. κεφ. 6'. 14.—(³) Ματθ. κεφ. 6'. 16.

τες· καὶ τὰ πλήθη τῶν νηπίων κείμενα κατὰ γῆς φονευμένα, ἄλλα με σπάργανα, καὶ ἄλλα με ἄλλα φορέματα. Ἡ δὲ Ἑλισάβετ βαστάζουσα τὸν Πρόδρομον ὡς βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς φεύγει βλέπουσα εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ ὀπισθεν αὐτῆς ἓνας στρατιώτης διώκων αὐτὴν με ξίφος καὶ πέτρα μεγάλη ὡς βουνὸν σχισμένη ἔμπροσθέν της.

**Ὁ Χριστὸς ἐτῶν δώδεκα καθήμενος μέσον
τῶν διδασκάλων. (¹).**

§ 170. Ναός, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ Χριστὸς καθήμενος εἰς θρόνον, με τὸ ἓνα χερί· βασιτῶν χαρτί· τειλιγμένον, καὶ τὴν ἄλλο ἔχων ἀπλωμένον, ἀμφοτέρων δὲ τῶν μερῶν αὐτοῦ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι καθήμενοι καὶ βλέποντες ἀλλήλους καὶ ἀποροῦντες· καὶ ὀπισθεν τοῦ θρόνου ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Θεοτόκος δεικνύουσα πρὸς αὐτὸν τὸν Χριστόν.

**Ὁ Χριστὸς ἐρχόμενος ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
βαπτισθῆναι (²).**

§ 171. Βουνὰ καὶ κάτωθεν αὐτῶν ὁ Ἰορδάνης ποταμός, καὶ ὁ Χριστὸς ἐρχόμενος, καὶ ὁ Πρόδρομος δεικνύων αὐτὸν εἰς τοὺς λαοὺς λέγει εἰς χαρτί· « ἶδε ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου », πτλ. καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς ἱστάμενος εἰς τὴν ἄκραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ὁ Πρόδρομος ἔμπροσθεν αὐτοῦ λέγων αὐτῷ εἰς χαρτί « ἐγὼ ἔχω χρεῖαν ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με ; » ὁ δὲ Χριστὸς εὐλογῶν αὐτὸν λέγει αὐτῷ εἰς χαρτί « προφῆτα ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπει εἶναι ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην ».

Ἡ βάπτισις τοῦ Χριστοῦ (³).

§ 172. Ὁ Χριστὸς ἱστάμενος μέσον τοῦ Ἰορδάνου γυμνὸς καὶ ὁ Πρόδρομος εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ποταμοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Χριστοῦ βλέπων ἄνω, καὶ ἔχων τὴν δεξιὰν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς τοῦ Χριστοῦ, τὴν δὲ ἀριστερὰν ἀπλωμένην ἄνω· καὶ ἐπάνωθεν οὐρανός, καὶ ἐξ

(¹) Λουκ. κεφ. Ἑ'. 46. — (²) Ματθ. κεφ. γ'. 13. Μάρκ. κεφ. 4. 9. — Ἰωάν. κεφ. 4. 26. — (³) Ματθ. κεφ. γ'. 19. Μάρκ. 4. 10. Λουκ. κεφ. γ'. 21. Ἰωάν. κεφ. 4. 29.

αὐτοῦ κατεργόμενον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον με ἀκτῖνα εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Χριστοῦ· καὶ μέσον τῆς ἀκτίνος αὐτὰ τὰ γράμματα « οὗτος ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ἠυδόκησα » καὶ ἐξ ἀριστερῶν ἄγγελοι ἱστάμενοι εὐλαβῶς ἔχοντες ἀπλωμένα ὑποκάτω τὰ ἱμάτιά τους· καὶ ὑποκάτω τοῦ Προδρόμου μέσα εἰς τὸν Ἰορδάνην ἕνας ἄνθρωπος γυμνός κείμενος δίπλα καὶ βλέπων ὀπισθεν αὐτοῦ τὸν Χριστὸν μετὰ φόβου καὶ βαστῶν στάμνον χύνει ἐξ αὐτῆς νερόν καὶ γύρωθεν τοῦ Χριστοῦ ὀψάρια.

Ὁ Χριστὸς πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαδόλου. (¹).

§ 173. Ἐρημος με ἐνδὸρα καὶ ὁ Χριστὸς ἱστάμενος, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὁ διάβολος δεικνύων τοὺς λίθους καὶ λέγων « εἰ υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωται » καὶ ὁ Χριστὸς λέγει « οὐκ ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος ». Καὶ παρέκει ἱερὸν καὶ ἐπάνω εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ἱεροῦ πάλιν ὁ Χριστὸς, καὶ ὁ διάβολος ἔμπροσθεν αὐτοῦ λέγει αὐτῷ « εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ βάλε σου τὸν κάτω », καὶ ὁ Χριστὸς λέγει αὐτῷ ἐν χαρτί « οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν Θεόν σου ». Καὶ παρέκει ὄρος ὑψηλόν, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ὁ Χριστὸς καὶ ὁ διάβολος ἔμπροσθεν αὐτοῦ δεικνύων αὐτῷ ὅλας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, καὶ λέγων· « ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, εἰὰν πεσῶν προσκυνήσῃς μοι »· καὶ ὁ Χριστὸς λέγει πρὸς αὐτὸν ἐν χαρτί· « ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ γέγραπται γάρ, Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις »· καὶ ὑποκάτω τοῦ ὄρους πόλεις καὶ κάστρα, καὶ βασιλεῖς κατήμενοι εἰς τραπέζας καὶ στρατιῶται γύρωθεν αὐτῶν με φλάμπουρα· καὶ παρέκει πάλιν ὁ Χριστὸς, καὶ ἄγγελοι γύρωθεν αὐτοῦ, ἄλλοι γονατιστοί, ἄλλοι βαστάζοντες ῥιπίδια ἐπάνωθεν αὐτοῦ· καὶ ὁ διάβολος φεύγων καὶ βλέπων εἰς τὰ ὑπίσω.

Ὁ Χριστὸς μαρτυρούμενος εἰς τοὺς μαθητὰς ὑπὸ τοῦ Προδρόμου. (¹).

§ 174. Ὁ Πρόδρομος δεικνύων τὸν Χριστὸν εἰς τὸν Ἰωάννην καὶ

(¹) Ματθ. κεφ. 8'. 1. Μάρκ. κεφ. 4. 13. Λουκ. κεφ. 8'. 1. Δευτερ. κεφ. 3'. 13.— (²) Ἰωάν. κεφ. 4. 35.

τὸν Ἀνδρέαν· καὶ παρέκει πάλιν ὁ Ἀνδρέας φέρων τὸν Πέτρον, καὶ ὁ Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ ἐμπροσθεν τοῦ Χριστοῦ.

**Χριστὸς προσκαλῶν τοὺς μαθητὰς διὰ τῆς
ἄγρας τῶν ἰχθύων. ⁽¹⁾**

§ 175. Θάλασσα καὶ δύο πλοιάρια μέσα καὶ εἰς τὸ ἓνα ὁ Χριστός, καὶ ὁ Πέτρος ἐμπροσθέν του γονατιστός, καὶ ὁ Ἀνδρέας σύρνων τὸ δίκτυον· καὶ εἰς τὸ ἄλλο ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Ἰάκωβος μετὰ τὸν πατέρα τους Ζεβεδαῖον σύρνοντες καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδιον ὅπου σύρνει ὁ Ἀνδρέας ἀπὸ τὸ ἄλλο πλοιάριον, καὶ μέτ᾽ εἰς τὸ δίκτυον πλήθος ὀψάρια καὶ σχίζουσιν τὸ δίκτυον.

**Ὁ Χριστὸς μεταβάλλων τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον εἰς
τὸν ἐν Κανᾷ γάμον. ⁽¹⁾**

§ 176. Τράπεζα, καὶ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι καθήμενοι εἰς αὐτήν· καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐνδοξότερος βασιτῶν ποτήρι μετὰ κρασί, καὶ ἀπορῶν· καὶ μέσον αὐτῶν ὁ νύμφιος μιξαιπόλιος στρογγυλογένης, καὶ ἡ νύμφη πλησίον αὐτοῦ φοροῦντες εἰς τὰς κεφαλὰς των στέφανα ἐξ ἀνθέων καὶ ὅπισθεν αὐτῶν ἓνας νέος βασιτῶν κανάτι, καὶ βάλων εἰς τὸ ποτήριον οἶνον καὶ κάτωθεν τῆς τραπέζης ἐξ πιθάρια καὶ δύο νέοι χύνοντες μετὰ θερμάτια νερόν εἰς σὺτά· καὶ ὁ Χριστὸς καθήμενος εἰς τὴν ἄκρην τῆς τραπέζης εὐλογεῖ αὐτά· καὶ ἡ Παναγία καὶ ὁ Ἰωσήφ πλησίον αὐτοῦ καὶ οἱ Ἀπόστολοι ὅπισθεν αὐτοῦ.

Ὁ Χριστὸς ἐρωτῶμενος ὑπὸ τοῦ Νικοδήμου. ⁽¹⁾

§ 177. Ὁ Χριστὸς καθήμενος, καὶ ὅπισθεν αὐτοῦ οἱ Ἀπόστολοι· καὶ ὁ Νικόδημος ἐμπροσθεν αὐτοῦ καθήμενος καὶ ἐρωτῶν αὐτόν.

(1) Ματθ. κεφ. 8'. 19. Μάρκ. κεφ. 4. 16. Λουκ. κεφ. 4. 10. — (2) Ἰωάν. κεφ. 6. 1. — (3) Ἰωάν. κεφ. 7'. 1.

Ὁ Χριστὸς ὁμιλῶν τῇ Σαμαρείτῃ (¹).

§ 178 Ὁ Χριστὸς καθήμενος εἰς πέτραν, καὶ οἱ Ἀπόστολοι ὀπισθέν του θαυμάζοντες· καὶ ἔμπροσθέν του φρέαρ, καὶ μία γυνὴ πλησίον εἰς τὸ χεῖλος τοῦ φρέατος βαστάζουσα μὲ τὴν ἀριστερὰν σκυλί, καὶ τὴν δεξιὰν ἀπλώνουσα εἰς τὸν Χριστόν· καὶ ἔμπρὸς αὐτῆς ὕδρια, καὶ ὁ Χριστὸς εὐλογῶν.

Ὁ Χριστὸς ἰώμενος τὸν υἱὸν τοῦ Βασιλέσκου (²).

§ 179. Κάστρον καὶ ὁ Χριστὸς εὐλογῶν, καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ οἱ Ἀπόστολοι καὶ ἔμπροσθεν ἓνας ἄνθρωπος μὲ τιάραν καὶ μὲ φορέματα λαμπρά, παρακαλῶν αὐτόν· καὶ ὀπισθεν τοῦ ἀνθρώπου τρεῖς στρατιῶται βλέποντες αὐτόν, καὶ δεικνύοντες ὀπισθεν ἓνα μέγα παλάτι, μέσα εἰς τὸ ὅποιον ἐστὶ κλίνη, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὴν ἓνας νέος φορῶν τὴν ζώνην του.

Ὁ Χριστὸς ἀναγινώσκων ἐν τῇ συναγωγῇ (³).

§ 180. Ναὸς καὶ ὁ Χριστὸς μέσον ἱστάμενος, κρατῶν βιβλίον μὲ τὰς δύο του χεῖρας, ἀναγινώσκων ταῦτα τὰ γράμματα «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ οὐ ἔρεκεν ἐχρίσέ με εὐαγγελίζεσθαι πτωχοῖς»· καὶ ἓνας νέος κείμενος πλησίον αὐτοῦ ἀπλώνων τὴν χεῖρα τάχα νὰ λάβῃ τὸ βιβλίον, καὶ γύρωθεν αὐτοῦ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι καθήμενοι καὶ δεικνύοντες αὐτοῖς ἀλλήλοις καὶ ἄλλος λαὸς πολλὸς βλέποντες αὐτόν μετὰ θάμβους.

Ὁ Χριστὸς ἰώμενος τὸν δαιμονιζόμενον ἐν τῇ συναγωγῇ (⁴).

§ 181. Ναὸς καὶ ὁ Χριστὸς ἔσω, καὶ οἱ Ἀπόστολοι, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἓνας νέος κείμενος κατὰ γῆς ἀφρίζων· καὶ ἓνας δαίμων ἐξερχόμενος ἀπὸ τοῦ στόμα του· καὶ γύρωθεν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι καὶ ἄλλος λαὸς θαυμάζοντες.

(¹) Ἰωάν. κεφ. 8'. 7. — (²) Ἰωάν. κεφ. 8'. 46. — (³) Λουκ. κεφ. 8'. 15. Ματθ. κεφ. ιγ'. 54. — Μάρκ. κεφ. 4. 21. — (⁴) Λουκ. κεφ. 8'. 33. Μάρκ. κεφ. 4. 23.

Ὁ Χριστὸς ἰώμενος τὸν λεπρόν ⁽¹⁾.
www.libtool.com.cn

§182 Ὅρος, καὶ ὑποκάτωθεν ὁ Χριστὸς μετὰ τοὺς Ἀποστόλους, καὶ ἔμπροσθέν του ἑνας ἄνθρωπος γυμνὸς ὅλος πληγαῖς, γονατιστὸς ἔμπρὸς τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὁ Χριστὸς βάλλει τὸ χεῖρ του εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λεπροῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τὸ στόμα πίπτουν ὡσὰν λέπια ὕφαριου.

Ὁ Χριστὸς ἰώμενος τὸν δοῦλον τοῦ ἑκατοντάρχου ⁽²⁾.

§ Ὁ Χριστὸς μετὰ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἑνας ἄνθρωπος στρατιωτικὰ φορεμένος γονατιστὸς ἔμπροσθέν του· καὶ μακρόθεν παλάτι καὶ ἑνας ἄνθρωπος νέος ἐγείρεται ἀπὸ κλίνης καὶ τριγύρω αὐτοῦ ἄνδρες καὶ γυναῖκες· καὶ ἑνας ἄνθρωπος ἰστάμενος πλησίον τοῦ ἑκατοντάρχου δεικνύει αὐτῷ τὸ παλάτι.

Ὁ Χριστὸς ἀνιστῶν τὸν υἱὸν τῆς χήρας ⁽³⁾.

§ 184. Φρούριον καὶ ἔξω τῆς πύλης πλῆθος ἀνθρώπων, καὶ μέσον αὐτῶν τέσσαρες ἄνθρωποι ἔχοντες κλίνην ἀποθεμένην εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπάνω τῆς κλίνης ἑνας ἄνθρωπος τελιγμένος μετὰ σάβανον, ὀλίγον σκωμμένος καὶ βλέπει τὸν Χριστόν· καὶ ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ ἑνα χεῖρ βαστῶν τὴν κλίνην, καὶ τὸ ἄλλο εὐλογεῖ τὸν νέον καὶ ὀπισθέν του οἱ Ἀπόστολοι· καὶ εἰς τοὺς πόδας του γυνὴ κλαίουσα, καὶ τραβίζουσα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της.

Ὁ Χριστὸς ἰᾶται τὴν πενθερὰν Σίμωνος ⁽⁴⁾.

§ 185. Οἶκος, καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ Πέτρου γραῦς κειμένη ἐπὶ κλίνης, καὶ ὁ Χριστὸς βαστάζων αὐτὴν ἐκ τῆς χειρός, καὶ οἱ Ἀπόστολοι ὀπισθέν του.

⁽¹⁾ Μάρκ. κεφ. α'. 40. Ματθ. κεφ. η'. 1. Λουκ. κεφ. ε'. 12.—⁽²⁾ Λουκ. κεφ. ζ'. 2.—⁽³⁾ Λουκ. κεφ. ζ'. 11.—⁽⁴⁾ Ματθ. κεφ. η'. 14. Μάρκ. κεφ. α'. 29. Λουκ. κεφ. δ'. 38.

Ὁ Χριστὸς ἰώμενος τοὺς ἐν ποικίλοις νόσοις ⁽¹⁾.

§ 186. Ὁ Χριστὸς ἰστάμενος εὐλογῶν, καὶ οἱ Ἀπόστολοι ὀπίσω του, καὶ πολλοὶ ἀσθενεῖς. ἔμπροσθέν του, ἄλλοι κείμενοι εἰς κρεβάτια· ἄλλοι ἀκουμβιστοὶ εἰς πατερίτζας· καὶ ἄλλοι ὑπὸ ἄλλων βασταζόμενοι, τυφλοὶ, χωλοὶ, παράλυτοι.

Ὁ Χριστὸς ἐπιτιμῶν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ⁽²⁾.

§ 187. Θάλασσα ταραγμένη καὶ μέσον πλοίαριον ἀρμενίζον καὶ ὁ Χριστὸς εἰς τὴν πρύμνην κοιμώμενος καὶ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἐπάνωθέν του ἔχοντες πρὸς αὐτὸν ἀπλωμένα τὰ χέρια μετὰ φόβου· καὶ ὁ Ἀνδρέας κρατῶν τὸ πηδάλιον τοῦ πλοιαρίου· καὶ ὁ Φίλιππος καὶ Θωμᾶς λύοντες τὰ ἄρμενα. Καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς εἰς τὴν μέσσην τοῦ πλοίου ἀπλώνων τὰς χεῖρας κατὰ τῶν ἀνέμων καὶ ἐπιτιμῶν αὐτούς· καὶ ἄνωθεν εἰς τὰ σύννεφα οἱ ἄνεμοι φυσοῦντες εἰς τὰ ἄρμενα.

Ὁ Χριστὸς ἰώμενος τοὺς δαιμονιζομένους ἀποστέλλει τοὺς δαίμονας εἰς τοὺς χοίρους ⁽³⁾.

§ 188. Φρούριον, καὶ ἔξωθεν αὐτοῦ βουνὰ καὶ μνημεῖα πολλά, καὶ δύο δαιμονιζόμενοι εὐγαίνοντες ἀπὸ τὰ μνημεῖα ἔχοντες τὸ ἓνα χεῖρ εἰς τὴν γῆν ἀκουμβισμένον, καὶ τὸ ἄλλο ἀπλώνοντες εἰς τὸν Χριστόν· καὶ ὁ Χριστὸς μετὰ τοὺς Ἀποστόλους ἰστάμενος εὐλογεῖ αὐτούς, καὶ πλῆθος δαιμόνων εὐγαίνοντες ἀπὸ τὸ στόμα των, παγαίνουσι εἰς τοὺς ἐκεῖ πλησίον βόσκοντας χοίρους· ἄλλοι καθαλικεύοντες αὐτούς, ἄλλοι ἐμβαίνουν εἰς τὰ στόματα αὐτῶν καὶ χοῖροι κρημνίζονται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οἱ βοσκοὶ φεύγουν πρὸς τὸ φρούριον, βλέποντες πρὸς τὰ ὀπίσω.

(1) Λουκ. κεφ. ε'. 40. Ματθ. κεφ. ιε'. 30. Μάρκ. κεφ. α'. 32. — (2) Ματθ. κεφ. η'. 23. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 36. Λουκ. κεφ. η'. 22. — (3) Ματθ. κεφ. η'. 28 Μάρκ. κεφ. ε'. 2. Λουκ. κεφ. η'. 26.

Ὁ Χριστὸς ἰώμενος τὸν παράλυτον ἐν τῷ οἴκῳ (¹).

§ 189. Οἶκος καὶ ὁ Χριστὸς μετὰ τοὺς Ἀποστόλους του, καὶ Φαρισαῖοι καθήμενοι, καὶ ὄχλος πολὺς, καὶ ἐπάνωθεν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν στέγην δύο ἄνθρωποι ἔχοντες κράββατον κρεμασμένον ἐμπροσθέν του· καὶ ἐπάνω εἰς τὸν κράββατον ἄνθρωπος ὀλίγον σηκωμένος· καὶ παρέκει πάλιν ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου ὁ ἴδιος ἄνθρωπος βαστῶν τὸν κράββατον εἰς τοὺς ὤμους του καὶ περιπατῶν.

Ὁ Χριστὸς προσκαλὼν τὸν Ματθαῖον ἀπὸ τοῦ τελωνείου (²).

§ 190. Ὁ Χριστὸς ἰστάμενος εἰς τὴν θύραν τοῦ τελωνείου μετὰ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἐμπροσθέν του ὁ Ματθαῖος γονατιστός, καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ οἶκος μετὰ σεντούκια καὶ κατὰστιχα καὶ καλαμάρια, καὶ ζύγι ἐπάνωθεν αὐτοῦ.

Ὁ Χριστὸς συνεσθίων τελώναις (³).

§ 191. Ὅσπητια καὶ τράπεζα, καὶ ὁ Χριστὸς, καθήμενος, καὶ ἄνθρωποι, ἄλλοι μετὰ καλπᾶκια, ἄλλοι μετὰ σαρίκια, καὶ ἄλλοι ἄσκεπῆς· καὶ ὁ Ματθαῖος μετὰ δύο γυναῖκας φέροντες φαγητά· καὶ ἕνας νέος, βαστῶν ποτηρί· κερνᾷ· καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἐξῶθεν τοῦ ὀσπητίου· καὶ οἱ Φαρισαῖοι διαλεγόμενοι μετὰ αὐτοὺς καὶ δεικνύοντες τὸν Χριστόν.

Ὁ Χριστὸς ἰώμενος τὴν Αἰμορροοῦσαν (⁴).

§ 192. Ὁ Χριστὸς ἰστάμενος καὶ γυρίζων τὸ πρόσωπόν του ὀπισθεν εἰς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μία γυνὴ γονατιστὴ κρατοῦσα τὴν ποδιάν του καὶ βλέπουσα ἄνω, καὶ αὐτὸς εὐλογῶν αὐτήν, καὶ πληθος λαοῦ τριγύρου.

(¹) Ματθ. κεφ. 9'. 1. Μάρκ. κεφ. 6'. 3. Λουκ. κεφ. 14. — (²) Ματθ. κεφ. 9'. 9. Μάρκ. κεφ. 6'. 14. Λουκ. κεφ. 14. 27. — (³) Ματθ. κεφ. 9'. 10. Μάρκ. κεφ. 6'. 15. Λουκ. κεφ. 14. 29. — (⁴) Ματθ. κεφ. 9'. 20. Μάρκ. κεφ. 14. 26. Λουκ. 14. 43.

Ὁ Χριστὸς ἀνιστῶν τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰάρου (¹).

§ 193. Οἶκος, καὶ μία κόρη καθημένη ἐπὶ κλίνης χρυσῆς, καὶ ὁ Χριστὸς ἔμπροσθεν αὐτῆς ἱστάμενος μετὰ τὴν ἀριστερὰν κρατῶν αὐτὴν ἐκ τῆς χειρὸς, καὶ μετὰ τὴν δεξιάν τὴν εὐλογεῖ καὶ ὀπίσω τοῦ Χριστοῦ ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης· καὶ ἀπὸ ἑνα μέρους τῆς κλίνης ἓνας ἄνθρωπος φορῶν γούναν καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν μανδύλι, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους τῆς κλίνης ἡ γυνὴ αὐτοῦ κλαίουσα· καὶ ἔξωθεν τοῦ οἴκου ὄχλος πολὺς.

Ὁ Χριστὸς ἰᾶται τὸν δαιμονιζόμενον κωφόν. (²).

§ 194. Ὁ Χριστὸς μετὰ τοὺς Ἀποστόλους καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου, καὶ δαιμόνιον ἐξερχόμενον ἀπὸ τοῦ στόμα του καὶ ὁ Χριστὸς βαρτάζει τὴν δεξιάν του εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ κωφοῦ, καὶ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, καὶ ἄλλο πλῆθος τριγύρω του.

Ὁ Χριστὸς ἐρωτώμενος ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Προδρόμου (³).

§ 195. Ὁ Χριστὸς μετὰ τοὺς δώδεκα μαθητὰς εὐλογῶν καὶ βαστῶν χαρτὶ λέγει· *«εἰπατε Ἰωάννη ὃ ἠκούσατε καὶ βλέπετε»*. καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ τυφλοὶ, κουτσοί, λεπροί, δαιμονιζόμενοι, καὶ δαιμόνια ἐξερχόμενα ἀπὸ τοῦ στόματος των· καὶ ἀντικρὺ τοῦ Χριστοῦ ὁ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας κρατοῦντες χαρτὶ λέγει· *«σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν ;»*

Ὁ Χριστὸς διερχόμενος διὰ τῶν σπορίμων (⁴)

§ 196. Κάστρον, καὶ ἔξωθεν χωράφια μετὰ ξεσταχυμένον σιτάρι· καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἄλλοι ξεριζόνοντες τὰ στάχυα· ἄλλοι τραβοῦν, ἄλλοι τρώγουν· καὶ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ χωραφίου ὁ Χριστὸς βαστῶν χαρτὶ, λέγει· *«οὐκ ἀρέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ ὅτε ἐπειρασεν»*.

(¹) Ματθ. κεφ. θ'. 23. Μάρκ. κεφ. ε. 22. Λουκ. κεφ. ή. 55.—(²) Ματθ. θ'. 32. Λουκ. κεφ. ιά. 14. — (³) Ματθ. κεφ. ιά. 2. Λουκ. κεφ. ζ'. 19. — (⁴) Ματθ. κεφ. ιβ'. 1. Λουκ. κεφ. ζ'. 1. Μάρκ. β'. 23.

καὶ ἔμπροσθεν τῆς θύρας τοῦ κίστρου Φαρισαῖοι βλέποντες πρὸς αὐτόν, καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν βαστῶν χειρὶ λέγει· «τί ποιεῖται ὁ οὐκ ἐξεστὶ ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι ; »

Ὁ Χριστὸς ἰώμενος τὸν ξυρὰν ἔχοντα τὴν χεῖρα (¹).

§ 197. Ναὸς, καὶ μέσον ὁ Χριστὸς μετὰ τοὺς μαθητάς του εὐλογῶν καὶ εἷς ἄνθρωπος ἔμπροσθεν αὐτοῦ βαστῶν τὴν μίαν χεῖρα αὐτοῦ ξυρὰν μετὰ τὴν ἄλλην, καὶ δεικνύων αὐτὴν εἰς τὸν Χριστόν καὶ ὁπισθεν αὐτοῦ Ἰουδαῖοι.

Ὁ Χριστὸς ἰώμενος τὸν δαιμονιζόμενον τυφλὸν καὶ κωφὸν (¹).

§ 198. Ὁ Χριστὸς μετὰ τοὺς Ἀποστόλους εὐλογῶν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἓνας τυφλός, μετὰ τὸ ἓνα χεῖρι βαστῶν πατερίτσαν, καὶ μετὰ τὸ ἄλλο τὸ ἄρτι του, καὶ ἀπὸ τοῦ στόματός του ἐξερχόμενον δαιμόνιον.

Ὁ Χριστὸς ζητούμενος ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ (¹).

§ 199. Ὁσπῆτιον, καὶ ὁ Χριστὸς μέσον μετὰ τοὺς Ἀποστόλους διδάσκων καὶ ἔξω τῆς θύρας ἢ Παναγία καὶ ὁ ἀδελφότης Ἰάκωβος, καὶ Συμαιοὶν ὁ ἀδελφός του, ἀκόμη καὶ ἄλλοι δύο ἄνδρες, καὶ δύο γυναῖκες, καὶ ἓνας ἄνδρας πλησίον τοῦ Χριστοῦ, δεικνύων αὐτῷ ἔξω τὴν Παναγίαν.

Ὁ Χριστὸς ἰώμενος τὸν παράλυτον ἐν τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ (¹).

§ 200. Ἡ κολυμβήθρα ὑποκάτω πέντε κειμάρων καὶ ἓνας ἄγγελος ἔχων τὰς χεῖράς του μεσὶ τὸ ὕδωρ τῆς κολυμβήθρας, καὶ δεξιὰ ὁ Χριστὸς μετὰ τοὺς Ἀποστόλους εὐλογῶν καὶ ἓνας ἄνθρωπος ἔμπροσθέν του στρογγυλογένης φορῶν κοντὸ ῥοῦχον ἕως τὰ

(¹) Ματθ. κεφ. ιβ'. 10. Μάρκ. κεφ. γ'. 1 Λουκ. κεφ. ζ'. 6 — (²) Ματθ. κεφ. ιβ'. 22. — (³) Ματθ. κεφ. ιβ'. 46. Λουκ. κεφ. ή. 19. Μάρκ. κεφ. γ'. 31. — (⁴) Ἰωάν. κεφ. ι. 2.

γόνατα, καὶ ἕως τοὺς ἀγκῶνας καὶ βαστῶν εἰς τὴν πλάτην του κραββάτι με πάπλωμα, καὶ πλησίον αὐτοῦ ἄλλοι ἀσθενεῖς κείμενοι ἐπάνω εἰς κραββάτια.

‘Ο Χριστὸς εὐλογῶν τοὺς πέντε ἄρτους (¹).

§ 201. Βουνὰ καὶ ἓνα παιδὶ βαστάζον πανέρι με πέντε ἄρτους, καὶ δύο ἰχθύας· καὶ ὁ Χριστὸς ἱστάμενος καὶ βλέπων εἰς τὸν οὐρανόν, με τὴν ἀριστεράν βαστῶν τὸ πανέρι, καὶ με τὴν δεξιάν τὸ εὐλογεῖ· καὶ πλησίον του ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Ἀνδρέας, καὶ πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων καθήμενοι εἰς πέντε τόπους, καὶ τρεῖς Ἀπόστολοι σηκώνοντες εἰς τοὺς ὤμους των κοφίνια ὀλίγον κλιτά, καὶ ἄλλοι τρεῖς εὐγαίνοντες κομμάτια ἀπὸ τὰ κοφίνια τὰ βάζουν ἔμπροσθεν τῶν καθημένων ἀνθρώπων, καὶ οἱ λοιποὶ βαστάζοντες πανέρια μοιράζουσιν καὶ αὐτοὶ κομμάτια εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

‘Ο Χριστὸς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης (¹).

§ 202. Θάλασσα με φοβερά καὶ ἄγρια κύματα, καὶ ἐν μέσῳ πλοιάριον καὶ εἰς αὐτὸ οἱ Ἀπόστολοι πεφοβισμένοι καὶ ὁ Πέτρος ἔξω εἰς τὴν θάλασσαν βυθισμένος ἕως τὰ γόνατα, καὶ ἀπλώνων τὰς χεῖρας· ὁ δὲ Χριστὸς περιπατῶν ἐπάνω τῶν κυμάτων λαμβάνει αὐτὸν ἐκ τῆς χειρός.

**‘Ο Χριστὸς ἰώμενος πολλοὺς ἀσθενεῖς
τῇ ἁφῇ τοῦ κρασπέδου (¹).**

§ 203. ‘Ο Χριστὸς με τοὺς Ἀποστόλους εὐλογῶν, καὶ γύρωθέν του πολλοὶ ἀσθενεῖς ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας βεβαρημένοι ἐγγίζοντες εἰς τὴν ἄκρην τῶν ἱματίων του.

‘Ο Χριστὸς ἰώμενος τὴν θυγατέρα Χανανέας (¹).

§ 204. ‘Ο Χριστὸς με τοὺς Ἀποστόλους εὐλογῶν, καὶ ἡ γυνὴ

(¹) Ματθ. κεφ. ιδ'. 15. Μάρκ. κεφ. ζ'. 41. Λουκ. κεφ. θ'. 13. Ἰωάν. κεφ. ζ'. 10.— (²) Ματθ. κεφ. ιδ'. 25. Μάρκ. κεφ. ζ'. 48. Ἰωάν. κεφ. ζ'. 19.— (³) Ματθ. κεφ. ιδ'. 35. Μάρκ. κεφ. ζ'. 56.— (⁴) Ματθ. κεφ. ιε'. 22. Μάρκ. κεφ. ζ'. 25.

πίπτουσα εἰς τοὺς πόδας του· καὶ ὀλίγον μακρόθεν ὀπισθεν τῆς γυναικὸς μίᾳ κόρῃ καθημένη εἰς κράδδατον, καὶ δαίμων εὐγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τῆς.

•Ο Χριστὸς ἰώμενος τὸν μογγιλάλον (¹).

§ 205. Ὅμοιον μὲ τὸν δαιμονιζόμενον κωφόν. βλ. §. 164.

•Ο Χριστὸς εὐλογῶν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους (¹).

§ 206. Οἱ ἑπτὰ ἄρτοι μέσα εἰς πανέρι καὶ ὀλίγα ὀψάρια· καὶ ὁ Χριστὸς βλέπων εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλογεῖ αὐτά, καὶ οἱ Ἀπόστολοι τὰ μοιράζουιν εἰς τοὺς ὄχλους βαστάζοντες κάθε ὀνὺ ἀπὸ αὐτοὺς ζεμπίλι γεμάτον, καὶ ἄλλοι μερίζοντες αὐτά.

•Ο Χριστὸς ἰώμενος [τὸν] ἐν Βηθσαιᾷ τυφλόν (¹).

§ 207. Κάστρον καὶ ἔξωθεν τῆς πύλης τοῦ κάστρου ὁ Χριστὸς καὶ ἔμπροσθέν του ἕνας τυφλὸς βαστῶν πατερίτζαν καὶ ὁ Χριστὸς βάζει τὴν δεξιάν του εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ οἱ Ἀπόστολοι πλησίον του.

•Η Μεταμόρφωσις (¹).

§ 208. Βουνὸν μὲ τρεῖς κορυφάς, καὶ εἰς τὴν μεσαιάν κορυφὴν ὁ Χριστὸς ἱστάμενος μὲ λευκὰ ἱμάτια καὶ εὐλογῶν· καὶ γύρωθεν του φῶς μὲ ἀκτῖνας· καὶ εἰς τὴν δεξιάν κορυφὴν ὁ Μωϋσῆς βαστῶν τὰς πλάκας, εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν ὁ προφῆτης Ἠλίας, ἱστάμενοι καὶ οἱ δύο ἱκετικῶς, καὶ βλέποντες τὸν Χριστόν· καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ Χριστοῦ ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης κείμενοι προῦμητα, καὶ βλέποντες ἄνω ὡς ἐξοστηκοί· καὶ ὀπισθεν εἰς τὸ ἕνα μέρος τοῦ βουνοῦ πάλιν ὁ Χριστὸς ἀναβαίνων μὲ τοὺς τρεῖς Ἀποστόλους καὶ δεικνύων εἰς αὐτοὺς τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ· καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ

(¹) Μάρκ. κεφ. ζ'. 32. — (²) Ματθ. κεφ. ιδ'. 30. Μάρκ. κεφ. ιγ'. 6. — (³) Μάρκ. κεφ. ιγ'. 22. — (⁴) Ματθ. κεφ. ιζ'. 1 Μάρκ. κεφ. θ'. 2. Λουκ. κεφ. θ'. 28.

βουνοῦ πάλιν οἱ Ἀπόστολοι καταβαίνοντες με φόβον καὶ βλέποντες εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς ὀπισθεν αὐτῶν εὐλογῶν αὐτούς.

•Ο Χριστὸς ἰώμενος τὸν σεληνιαζόμενον υἱὸν τοῦ ἄρχοντος (¹).

§ 209. Ὁ Χριστὸς ἰστάμενος με τοὺς Ἀποστόλους, καὶ ἔμπρὸς εἰς τοὺς πόδας του ἑνας νέος δεμένος με ἀλύσεις κείμενος ὑπτίος ὡς νεκρὸς, καὶ ἔχων ἄφρους εἰς τὸ στόμα του, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ γονατισμένος ἔχων τὰ χέρια ἀπλωμένα πρὸς τὸν Χριστόν.

•Ο Χριστὸς με τὸν Πέτρον τελῶν τὰ δίδραχμα (¹).

§ 210. Αἰγιαλός, καὶ ὁ Πέτρος ξυπόλητος καὶ ξεγυμνωμένος τὰ χέρια κ. θηται ἐπάνω εἰς πέτραν βαστῶν ὄρθιον κάλαμον, καὶ εἰς τὸ χαλάμι ὀψάρι κρεμασμένον· καὶ παρέκει πάλιν ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Πέτρος οἰδῶν ἐνός στρατιώτου ἀργύρια.

•Ο Χριστὸς εὐλογῶν τὸ παιδίον (¹).

§ 211. Ὁ Χριστὸς καθήμενος, με τὸ ἓνα χέρι κρατεῖ παιδίον ἔμπροσθέν του, καὶ με τὸ ἄλλο εὐλογεῖ αὐτὸ, καὶ δεικνύων αὐτὸ τοῖς Ἀποστόλοις λέγει· *«δοτις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτος ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν»* καὶ οἱ Ἀπόστολοι θαυμάζοντες βλέπουσιν ἀλλήλους.

•Ο Χριστὸς ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ (¹).

§ 212. Ὁ Χριστὸς καθήμενος καὶ οἱ μαθηταὶ ἰστάμενοι ὀπίσω του καὶ ὁ Νομικὸς γέρων ἔχων τὴν κεφαλὴν τειλιγμένην με μανδηλι, καὶ βαστῶν εἰς τὸ χέρι του κλεισμένον βιβλίον, ἰστάμενος ἔμπροσθεν τοῦ Χριστοῦ ἐρωτᾷ αὐτόν.

(¹) Ματθ. κεφ. ιζ'. 15. Μάρκ. κεφ. θ' 17. Λουκ. θ' 37.— (²) Ματθ. κεφ. ιζ'. 24.— (³) Ματθ. ιή. 2. Μάρκ. θ'. 36.— (⁴) Λουκ. ι. 25.

**Ὁ Χριστὸς ξενιζόμενος παρὰ τῆς Μάρθας
καὶ Μαρίας ⁽¹⁾.**

§ 213. Ὁσπήτιον, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ Κύριος καθήμενος εἰς σκαμνί, καὶ ὀπισθὲν τοῦ οἱ Ἀπόστολοι, καὶ ἡ Μαρία καθήμενη πλησίον εἰς τοὺς πόδας τοῦ βλέπουσα καὶ ἀκούσασα αὐτὸν μὲ προθυμίαν· ἀντικρυ δὲ αὐτοῦ τράπεζα ἡτοιμασμένη, καὶ ἡ Μάρθα βάλλουσα σκουτέλι σκεπασμένον εἰς αὐτήν, καὶ ἄλλα φαγητά, καὶ βλέπει πρὸς τὸν Χριστόν.

**Ὁ Χριστὸς ἰώμενος τὴν συγκύπτουσαν
ἐν τῇ συναγωγῇ ⁽¹⁾.**

§ 214. Ναὸς καὶ ἡ γυνὴ πολλὰ κυρτὴ ἀκουμβίζουσα εἰς δεκανίκι, καὶ ὁ Χριστὸς ἔμπροσθεν αὐτῆς ἱστάμενος, ἔχων τὸ ἓνα χεῖρι ἐπάνω τῆς κεφαλῆς τῆς, καὶ τὸ ἄλλο ἀπλωμένον πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ βλέπων αὐτοὺς· καὶ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀπλώνων τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Χριστόν στρέφει πρὸς τοὺς ὄχλους τὸ πρόσωπόν του, καὶ οἱ Ἀπόστολοι ὀπισθεν τοῦ Χριστοῦ ἱστάμενοι μετὰ θάμβους.

Ὁ Χριστὸς ἰᾶται τὸν ῥῥωπικόν ⁽¹⁾.

§ 215. Ὁσπήτιον καὶ ἐν αὐτῷ ὁ Χριστὸς μὲ τοὺς Ἀποστόλους καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ὁ ῥῥωπικὸς γυμνός, βρακί μόνον φορῶν, πρισμένος ὅλος, ἀκουμβίζων εἰς δύο πατερίτσας καὶ βλέπων τὸν Χριστόν· αὐτὸς εὐλογεῖ αὐτὸν καὶ γύρωθεν πλῆθος Ἰουδαῖοι.

Ὁ Χριστὸς ἰώμενος τοὺς δέκα λεπρούς ⁽¹⁾.

§ 216. Κάστρον, καὶ ὁ Χριστὸς μὲ τοὺς Ἀποστόλους, καὶ ἔμπροσθεν τοῦ οἱ δέκα λεπροὶ γυμνοὶ φοροῦντες μόνον βρακία, καὶ πληγωμένοι ὅλον τὸ σῶμα· ὁ δὲ Χριστὸς εὐλογῶν αὐτούς.

Ὁ Χριστὸς εὐλογῶν τὰ βρέφη ⁽¹⁾.

§ 217. Ὁ Χριστὸς καθήμενος, καὶ γυναῖκες φέρουσαι ἔμπρο-

(1) Λουκ. κεφ. ι. 38.— (2) Λουκ. κεφ. ιγ. 40.— (3) Λουκ. κεφ. ιδ'. 2.— (4) Ματθ. κεφ. ιθ'. 13. Μάρκ. κεφ. ι. 13. Λουκ. κεφ. ιγ. 16.

σθέν του παιδία, καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἐμπαίζοντες αὐτούς· ὁ δὲ Χριστὸς εὐλογεῖ αὐτά.

•Ο Χριστὸς ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ νέου πλουαίου (¹).

§ 218. Ὁσπήτια, καὶ ὁ Χριστὸς καθήμενος, καὶ ὀπισθὲν τοῦ οἱ Ἀπόστολοι, καὶ ἔμπροσθέν τοῦ ὁ πλούσιος νέος γονατιστός, καὶ ἐρωτῶν αὐτὸν μετ' εὐλαθείας.

**•Ο Χριστὸς διδάσκων τοὺς υἱοὺς Ζεδεδαίου
μὴ ζητεῖν προεδρίαν (²).**

§ 219. Ὁ Χριστὸς ἱστάμενος, καὶ ἔμπροσθέν τοῦ ὁ Ἰάκωθος καὶ ὁ Ἰωάννης, ἔχοντες ἀπλωμένα τὰ χέρια εἰς αὐτόν, καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν πλησίον γονατιστή, ἔχουσα χεῖρας καὶ ὄμματα πρὸς τὸν Χριστὸν ἀπλωμένα, ὁ δὲ Χριστὸς τὸ ἓνα χεῖρι ἀπλωμένον, μετὰ τὸ ἄλλο βαστᾷ χαρτὶ λέγων· οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι ὀπισθὲν τοῦ, βλέποντες τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μετὰ ἀγανάκτησιν.

**•Ο Χριστὸς εἰσερχόμενος ἐν τῇ Ἱερριχῷ
ἰᾶται τὸν τυφλόν (³).**

§ 220. Κάστρον καὶ ἔξω τῆς πύλης τοῦ ὁ Χριστὸς ἱστάμενος καὶ ὀπισθεν οἱ Ἀπόστολοι καὶ ἔμπροσθέν τοῦ ἑνὸς τυφλοῦ βαστῶν δεκανίκι καὶ ὁ Χριστὸς εὐλογεῖ αὐτόν.

•Ο Χριστὸς προσκαλὼν τὸν Ζακχαῖον (⁴).

§ 221. Πόλις καὶ λαὸς πολὺς, καὶ συκομορέα εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐπάνω αὐτῆς ὁ Ζακχαῖος μικρόκορμος μισαιπόλιος, φορῶν κοντόσ-τενα βρούχα, καὶ ἔχων εἰς τὸ κεφάλι τυλιγμένον μαντήλι, καὶ βλέπων τὸν Χριστὸν καὶ ὁ Χριστὸς μετὰ τοὺς Ἀποστόλους κάτωθεν βλέπουν εἰς αὐτόν, μετὰ τὸ ἓνα χεῖρι εὐλογεῖ αὐτόν, καὶ μετὰ τὸ ἄλλο

(¹) Ματθ. κεφ. ιθ'. 19 Μάρκ. κεφ. ι. 17. Λουκ. κεφ. ιη. 18.— (²) Ματθ. κεφ. κ'. 22.— Μάρκ. κεφ. ι. 55.— (³) Μάρκ. κεφ. ι. 46. Λουκ. κεφ. ιη. 35.— (⁴) κεφ. Λουκ. ιθ'. 1.

βαστᾶ χαρτὶ λέγων. *Ζαχαῖε, σπεύσας κατάβηθι σήμερον γὰρ [ἐν τῷ ὄλῳ σου δεῖ μὲ μείναι].*

•Ο Χριστὸς ἐξερχόμενος τῆς Ἱεριχοῦς ἰᾶται τὸν τυφλὸν Βαρτιμαῖον (¹).

§ 222. Ὅμοιον μὲ τὸ πρῶτον [§. 220], μόνον οἱ χαρακτῆρες νὰ διαφέρουν κατὰ τὸ πρῶτον των.

•Ο Χριστὸς ἐλευθερώνει τὴν μοιχαλίδαν (¹).

§ 223. Λαὸς καὶ ὁ Χριστὸς καθήμενον γράφει εἰς τὴν γῆν καὶ λέγει. Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος βαλεῖτω λίθον ἐπ' αὐτήν. Καὶ ὅπισθεν αὐτοῦ οἱ Ἀπόστολοι, καὶ ἔμπροσθέν του μία γυνὴ ἰσταμένη, ἔχουσα σταυρωμένα τὰ χέρια εἰς τὸ στήθος, καὶ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ψεύγοντες καὶ βλέποντες εἰς τὰ ὀπίσω.

•Ο Χριστὸς λιθαζόμενος παρὰ τῶν Ἰουδαίων (²).

§ 224. Ὁ Χριστὸς διδάσκων, καὶ οἱ Ἀπόστολοι, καὶ Ἰουδαῖοι τριγύρω βαστάζοντες λίθους.

•Ο Χριστὸς ἰᾶται τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν (¹).

§ 226. Ὁδὸς ἔσω τοῦ φρουρίου τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἓνας τυφλὸς νέος ἀκουμβίζων εἰς δεκανίκι, ἔχων κρεμασμένον τορβᾶν εἰς τὸν ὥμόν του, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν του φαινόμενοι ἔξωθεν τῶν ὑποδημάτων του· καὶ ὁ Χριστὸς ἔμπροσθέν του καὶ παρέχει πάλιν κολυμβήθρα μὲ νερόν, καὶ νίπτει ὁ τυφλὸς τοὺς ὀφθαλμούς του.

•Ο Χριστὸς πάλιν λιθαζόμενος (³).

§ 229. Ὅμοιον μὲ τὸ πρῶτον [§. 224].

•Ἡ ἔγερσις τοῦ Λαζάρου (⁴).

§ 227. Βουνὸν μὲ δύο κορυφάς, καὶ ὅπισθεν χάστρον φαινόμενον ὀλίγον, καὶ Ἑβραῖοι ἐξερχόμενοι ἀπὸ τὰς θύρας αὐτοῦ φαινόμενοι.

(¹) Μάρκ. κεφ. ι. 46. (²) Ἰωάν. κεφ. ἡ 3.— (³) Ἰωάν. κεφ. ἡ. 59.— (⁴) Ἰωάν. κεφ. ιδ'. 1.— (⁵) Ἰωάν. κεφ. ι. 31.— (⁶) Ἰωάν. κεφ. ια. 41.

μενοι ὡς τὴν μέσῃ ὀπισθεν τῶν βουνῶν κλαίοντες· ἔμπροσθεν τοῦ βουνοῦ μνημεῖον καὶ ἓνας ἄνθρωπος τραβᾷ ἐξ αὐτοῦ τὸν λίθον· καὶ ὁ Λάζαρος ἰστάμενος ἐν μέσῳ τοῦ μνημεῖου, καὶ ἄλλος ἄνθρωπος ἐκτυλίσσων αὐτόν· καὶ μετὰ τὸ ἄλλο βαστᾷ χαρτί, λέγων· *Λάζαρε δεῦρο ἔξω*. Καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ οἱ Ἀπόστολοι· καὶ εἰς τοὺς πόδας του ἡ Μάρθα καὶ ἡ Μαρία προσκυνοῦσαι αὐτόν.

**Ὁ Χριστὸς ἀλειφόμενος μύρῳ τοὺς πόδας ὑπὸ
Μαρίας ἀδελφῆς Λαζάρου (¹).**

§ 228. Ὁσπήτια, καὶ ὁ Χριστὸς ἐπὶ τραπέζης καὶ οἱ Ἀπόστολοι καὶ ὁ Λάζαρος, καὶ ὁ Σίμων ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ Μαρία γονατιστὴ ἔμπροσθεν τοῦ Χριστοῦ, σφργίζει μετὰ τὰ μαλλὰ τῆς κεφαλῆς τῆς τοὺς πόδας του κατάφιλοῦσα αὐτούς· καὶ πλησίον αὐτῆς ἀγγεῖον γυάλινον στεγνόστομον· καὶ ἡ Μάρθα ἀντικρυς μετὰ τὸ ἓνα χεῖρ βαστᾷ μουσοῦρι καὶ βλέπουσα μετὰ θάμβους τὸν Χριστόν, ὁμοίως καὶ οἱ Ἀπόστολοι θαυμάζουσιν, ὁ δὲ Ἰούδας ἀγανακτῶν δεικνύει τὸ μύρον εἰς αὐτούς.

Ἡ Βαῖφόρος (²).

§ 229. Κάστρον, καὶ ἔξωθεν βουνόν, καὶ ὁ Χριστὸς καθήμενος εἰς πωλάρι εὐλογῶν καὶ ὀπισθεν οἱ Ἀπόστολοι, καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Χριστοῦ ἐπάνω τοῦ βουνοῦ δένδρον, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὰ παιδία ᾐπτοντα κλάδους, μετὰ τρεχούρια καὶ τοὺς ῥίχνουν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἄλλο παιδί ἀναβαῖνον καὶ βλέπον κάτωθεν τὸν Χριστόν καὶ ὑποκάτω τοῦ πωλαρίου ἄλλα παιδία· ἄλλα βαστοῦν κλάδους· ἄλλα παλεύουν· ἄλλα στρώνουν ῥοῦχα, καὶ ἄλλα εὐγαίνουν ἀγκάθια ἀπὸ τοὺς πόδας των· καὶ ἔξω τῆς πόλεως τοῦ Κάστρου Ἰουδαῖοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες, βαστάζουσαι παιδία εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ εἰς τοὺς ὤμους των βαστάζοντα καὶ αὐτὰ κλάδους· καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὰ τείχη καὶ

(¹) Ἰωάν. κεφ. ιβ'. 2.— (²) Μάτθ. κεφ. κβ'. 1. Μάρκ. κεφ. ιβ'. 2. Λουκ. κεφ. ιβ'. 30. Ἰωάν. κεφ. ιβ'. 12.

τὰ παράθυρα τοῦ Κάστρου βλέποντες πρὸς τὸν Χριστόν.

Ὁ Χριστὸς ἐκβάλλων τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐκ τοῦ ἱεροῦ (¹).

§ 230. Ναὸς καὶ ἐν αὐτῷ τράπεζαι, καὶ σεντούκια κρημνισμένα καὶ ἄσπρα σκορπισμένα κατὰ γῆς, καὶ ἄνθρωποι, ἄλλοι σύρουν βόδια, ἄλλοι πρόβατα, ἄλλοι ἄλογα, ἄλλοι περιστέρας βαστάζοντες, καὶ ἄλλοι καλπάκια, ἄλλοι σκιᾶδια, ἄλλοι μανθῆλια εἰς τὰς κεφαλὰς φοροῦντες, ἄλλοι φεύγοντες καὶ βλέποντες εἰς τὰ ὀπίσω μετὰ φόβου Θεοῦ· καὶ ὁ Χριστὸς βαστῶν φραγγέλιον δίδωκει αὐτοὺς μετὰ θυμοῦ· οἱ δὲ Ἀπόστολοι ἀκολουθοῦσιν, ὅπισθεν αὐτοῦ.

Ὁ Χριστὸς ἰώμενος τοὺς τυφλοὺς καὶ χωλοὺς ἐν τῷ ἱερῷ (¹).

§ 231. Ναὸς καὶ ἐν αὐτῷ ὁ Χριστὸς καὶ ὅπισθεν οἱ Ἀπόστολοι, καὶ ἔμπροσθέν του τυφλοὶ κοτσοί, ἄλλοι ἀκουμβίζοντες εἰς πατερίτζαις· ἄλλοι βαστοῦν ῥαβδία, καὶ ὁ Χριστὸς εὐλογεῖ αὐτούς.

Ὁ Χριστὸς καταρώμενος τὴν συκὴν (¹).

§ 232. Κάστρον καὶ ἔξωθεν τοῦ κάστρου βουνά, καὶ συκὴ ἄκαρπος μὲ φύλλα ξηρά· καὶ ὁ Χριστὸς βλέπων πρὸς αὐτήν, καὶ ἀπλώνων πρὸς αὐτήν, καὶ οἱ Ἀπόστολοι ὅπισθεν του θαυμάζοντες.

Ὁ Χριστὸς ἐρωτώμενος ὑπὸ ἐτέρου νομικοῦ (¹).

§ 233. Ὁ Χριστὸς καθήμενος μὲ τοὺς Ἀποστόλους, καὶ ἔμπροσθέν του πλῆθος Γραμματέων καὶ Φαρισαίων ὁμιλοῦντες ἀλλήλους· καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν ἔχων τὸ πρόσωπόν του γυρισμένον πρὸς τὸν Χριστὸν ὁμιλεῖ αὐτῷ.

Ὁ Χριστὸς ἐπαινῶν τὰ δύο λεπτὰ τῆς χήρας (¹).

§ 234. Ναὸς καὶ κιβώτιον ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπ' αὐτοῦ Φαρι-

(¹) Ματθ. κεφ. κ'. 12. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 15. Λουκ. κεφ. ιθ'. 45. Ἰωάν. κεφ. β'. 15.— (²) Ματθ. κεφ. κ'. 14.— (³) Ματθ. κεφ. κ'. 18. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 12.— (⁴) Ματθ. κεφ. κβ'. 34.— (⁵) Μάρκ. κεφ. ιβ'. 41. Λουκ. κεφ. κ'. 2.

σαῖοι καὶ Ἄρχοντες ῥίπτοντες ἐπάνω αὐτοῦ, ἄλλος φλωρία, ἄλλος ἀργύρια πολλά. Καὶ μέσον αὐτῶν γυνὴ χήρα βάνουσα καὶ αὐτὴ δύο φόλας, καὶ ὁ Χριστὸς καθήμενος ἀντικρὺς δεικνύει αὐτὴν πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ λέγει εἰς χαρτί. Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ἡ χήρα αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλε.

Ὁ Χριστὸς ἀλειφόμενος τὴν κεφαλὴν μύρω ὑπὸ τῆς πόρνης ἐν τῇ τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ (¹).

§ 235. Ὁσπήτιον, καὶ ὁ Χριστὸς καθήμενος εἰς τράπεζαν μετὸν Σίμονα καὶ μετὰ τοὺς Ἀποστόλους, καὶ ἓνας νέος ὑπηρετῶν καὶ ἡ πόρνη ὁπισθεν τοῦ Χριστοῦ βαπτίζουσα ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του γιάλινον ἀγγεῖον τζακισμένον.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ

Ἡ συμφωνία τοῦ Ἰούδα μετὰ τῶν Ἰουδαίων (¹).

§ 236. Ὁσπήτιον, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ Ἄννας καὶ Καϊάφας καθήμενοι εἰς θρόνους, καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ αὐτοὶ καθήμενοι τριγύρω αὐτῶν ἔμπροσθεν δὲ αὐτῶν κιβώτιον καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν μετρεῖ ἀργύρια ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ὁ Ἰούδας ἔμπρὸς εἰς τὸ κιβώτιον ἔχων τὰ χέρια ἀπλωμένα πρὸς τὰ ἀργύρια, καὶ ὁ Ἄννας δεικνύει αὐτὰ πρὸς αὐτόν.

Ὁ Ἱερὸς Νικτήρ (²).

§ 237. Ὁσπήτιον καὶ ὁ Πέτρος καθήμενος εἰς κάθισμα, μετὰ ἓνα χέρι δεικνύων τοὺς πόδας του, καὶ τὸ ἄλλο ἔχων εἰς τὴν κεφαλὴν του καὶ ὁ Χριστὸς γονατιστὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔχων εὐαγλισμένον τὸ ἐπανωφόρεμά του, καὶ περιζωσμένος μανδύλι καὶ μετὰ ἓνα χέρι κρατῶν τὸ ποδάρι τοῦ Πέτρου, καὶ τὸ ἄλλο ἀπλώνων πρὸς αὐτόν καὶ ἔμπρὸς τὰ γόνατα τοῦ Χριστοῦ λεκάνη μετὰ νερόν καὶ

(¹) Ματθ. κεφ. κς'. 6. Λουκ. κεφ. ζ'. 37. — (²) Ματθ. κεφ. κς'. 11. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 10. Λουκ. κεφ. κδ'. 3. — (³) Ἰωάν. κεφ. ιγ'. 5.

ἱμπρίκι πλησίον· οἱ δὲ λοιποὶ Ἀπόστολοι καθήμενοι ὀπισθεν, ἄλλοι ὁμιλοῦντες ἀλλήλους· ἄλλοι δέοντες τὰ ὑποδήματά των καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς εἰς ἄλλο μέρος καθήμενος καὶ φορῶν τὰ ἱμάτιά του τὸ ἓνα χερί ἀπλόνων πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μετὰ τὸ ἄλλο βαστῶν χαρτί, λέγει· *Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.* Καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἔμπροσθέν του βλέποντες αὐτὸν μετὰ φόβου, καὶ ὁμιλοῦντες ἀλλήλους.

«Θ Μυστικὸς Δεῖπνος (¹).

§ 238. Οἶκος, καὶ ἐν αὐτῷ τράπεζα με ψωμία καὶ σκουτέλια με φαγητὰ, καὶ κανάτι με κρασί καὶ πατηρί· καὶ ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν Ἀποστόλων· καὶ ἀπὸ τὸ ἀριστερόν μέρος ὁ Ἰωάννης κείμενος εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ· καὶ ἀπὸ τὸ δεξιὸν ὁ Ἰούδας, ἀπλόνων τὸ χερί του εἰς τὸ σκουτέλι καὶ βλέπων εἰς τὸν Χριστόν.

«Η προσευχὴ τοῦ Χριστοῦ (¹).

§ 249. Κῆπος καὶ δένδρα, καὶ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ μέσον γονατιστὸς ἔχων τὰς χεῖρας καὶ ὅμματα ἄνω, καὶ ὅπὸ τὸ πρόσωπόν του πίπτουν ὡσὰν σταλαγματαῖαι αἷμα εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπάνωθεν του ἄγγελος με φῶς, ἔχων ἀπλωμένας τὰς χεῖρας πρὸς αὐτόν· καὶ ὀλίγον ὀπισθεν τοῦ Χριστοῦ ὁ Πέτρος καὶ Ἰωάννης κοιμώμενοι· καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς ἐπάνωθεν αὐτῶν, μετὰ τὸ ἓνα χερί βαστῶν τὸν Πέτρον ἀπὸ τὸ ῥοῦχον, καὶ μετὰ τὸ ἄλλο βαστᾷ χαρτί, λέγων. *Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ ;*

«Η προδοσία τοῦ Ἰούδα (¹).

§ 240. Κῆπος καὶ ἐν μέσῳ ὁ Ἰούδας ἀγκαλιζὼν τὸν Χριστόν ἀσπαζόμενος αὐτόν· καὶ ὀπισθεν τοῦ Ἰούδα ὁ Πέτρος, ἔχων ὑποκάτω του ἓνα νέον στρατιώτην, τὸν γονατίζει κόπτων με μαχαίρῃ

(¹) Ματθ. κεφ. κς'. 20. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 18. Λουκ. κεφ. κδ'. 15. Ἰωάν. κεφ. ιγ'. 2. — (²) Ματθ. κεφ. κς'. 36. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 35. Λουκ. κεφ. κδ'. 41. Ἰωάν. κεφ. ιζ'. 1. — (³) Ματθ. κεφ. κς'. 47. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 43. Λουκ. κεφ. κδ'. 47. Ἰωάν. κεφ. ιη'. 1.

τὸ αὐτί· ~~του· καὶ γύρωθεν τοῦ~~ Χριστοῦ στρατιῶται, ἄλλοι μὲ ξεγυμνωμένα σπαθία· ἄλλοι μὲ κοντάρια, ἄλλοι μὲ φανάρια, καὶ ἄλλοι μὲ φανούς, ἄλλοι τὸν κρατοῦν, καὶ ἄλλοι τὸν δερνουν.

Ὁ Χριστὸς κρινόμενος ὑπὸ Ἀννα καὶ Καϊάφα⁽¹⁾.

§ 241. Παλάτι καὶ ἓνας γέρων μακρυγένης μὲ φαρδία· ροῦχά, καὶ μακρὰν διχαλωτὴν σκούφιαν, ἱστάμενος εἰς θρόνον καὶ σχίζων τὰ ἱμάτιά του· καὶ ὁ Καϊάφας πλησίον αὐτοῦ· μίξαιπόλιος μακρυγένης ἀγανακτῶν· καὶ ὁ Χριστὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν δεμένος, καὶ ἓνας στρατιώτης· ραπίζῃ αὐτόν· καὶ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι· καὶ δύο ἄνθρωποι ἱστάμενοι ἔμπροσθεν τοῦ Χριστοῦ δεικνύουσιν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἀνναν.

Ἡ τρίτη ἄρνησις τοῦ Πέτρου⁽¹⁾.

§ 242. Ὑποκάτω τοῦ παλατίου Ἀννα, ὅπου κρίνεται ὁ Χριστὸς, στέκει ὁ Πέτρος εἰς μίαν ἄκρην, καὶ ἔμπροσθέν του μία παιδίσκη ἔχουσα τὰ χέρια ἀπλωμένα πρὸς αὐτόν, καὶ πάλιν παρέχει φωτία, καὶ δύο στρατιῶται ζεσταίνονται καὶ ἐρωτοῦν τὸν Πέτρον καὶ παρέκει πάλιν εἰς τὴν θύραν τοῦ Παλατίου ὁ Πέτρος φοβούμενος ἔχων ἀπλωμένα τὰ χέρια, καὶ μία κόρη δεικνύουσα αὐτῷ τὸν Χριστόν· καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ εἰς ἓνα παράθυρον ὁ πετεινὸς φωνάζει· καὶ ὁ Πέτρος πάλιν παρέκει κλαίων.

Ὁ Χριστὸς κρινόμενος ὑπὸ τοῦ Πιλάτου⁽¹⁾.

§ 243. Παλάτι καὶ ὁ Πιλάτος νέος ἀρχιγένης φορῶν λαμπρὰν στολὴν, καὶ καλπάχιον μὲ χρυσὸν πτερόν, καθήμενος εἰς θρόνον· καὶ ἔμπροσθέν του ὁ Χριστὸς δεμένος βασταζόμενος ὑπὸ στρατιωτῶν· καὶ πλῆθος Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι δεικνύοντες αὐτόν πρὸς τὸν Πιλάτον.

(1) Ματθ. κεφ. κς'. 57. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 53. Λουκ. κεφ. κδ'. 66. Ἰωάν. κεφ. ιη'. 12.— (2) Ματθ. κεφ. κς'. 69. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 66. Λουκ. κεφ. κδ'. 57. Ἰωάν. κεφ. ιη'. 25.— (3) Ματθ. κεφ. κς'. 1—14. Μάρκ. κεφ. ιε'. 1. Λουκ. κεφ. κγ'. 1. Ἰωάν. κεφ. ιη'. 29.

www.libtool.com/en **Ἡ μαστίγωσις** ⁽¹⁾.

§ 247. Ὁ Χριστὸς δεμένος ὀπισθάγκωνα εἰς κολῶνα πληγωμέ-
νος καὶ δύο στρατιῶται δέρνουν αὐτόν.

Ὁ ἔμπαιγμός ⁽²⁾.

§ 248. Ὁ Χριστὸς γυμνὸς φορῶν μόνην κοκκίνην χλαμύδα· καὶ
εἰς τὴν κεφαλὴν του ἀκάνθινον στέφανον, βαστῶν καὶ κάλαμον εἰς
τὴν δεξιάν, καὶ στρατιῶται τριγύρω του ἔμπαίζοντες αὐτόν· ἄλλοι
γονατίζοντες· ἄλλοι τύπτοντες μὲ κάλαμον τὴν κεφαλὴν του.

Ὁ Χριστὸς ἐλκόμενος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ⁽³⁾.

§ 249. Βουνά, καὶ στρατιῶται πεζοὶ καὶ καθαλλαραῖοι σύροντες
τὸν Χριστὸν καὶ εἰς ἕξ αὐτῶν βαστᾷ φλάμπουρον· καὶ ὁ Χριστὸς
λειποθυμησμένος καὶ πίπτων εἰς τὴν γῆν ἀκουμβίζων μὲ τὸ ἓνα
χέρι· καὶ ἐπάνωθέν του Σίμων ὁ Κυρηναιὸς μίξαιπόλιος στογγυλο-
γέννης φορῶν κοντὰ ροῦχα, λαμβάνει τὸν σταυρὸν ἀπὸ τὸν ὦμον του·
καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ ἡ Παναγία καὶ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος καὶ ἄλλαι
γυναῖκες θρηνοῦσαι· καὶ ἓνας ἄνθρωπος στρατιώτης μὲ ράβδον ἔμ-
ποδίζει αὐτούς.

Ἡ εἰς τὸν σταυρὸν καθήλωσις ⁽⁴⁾.

§ 250. Βουνὸν καὶ ἐπ' αὐτῷ Ἰουδαῖοι καὶ στρατιῶται, καὶ ἐν
μέσῳ αὐτῶν ἓνας σταυρὸς κείμενος κατὰ γῆς· καὶ ὁ Χριστὸς ἐπάνω
αὐτοῦ τανίζοντες ἄλλος τὰ χέρια ἄλλος τὰ ποδάρια του μὲ σχοι-
νία· καὶ ἄλλοι πάλιν στρατιῶται βαστοῦν τὰ καρφία, καὶ καρφώνουν
αὐτὰ εἰς τὰς χεῖρας καὶ πόδας αὐτοῦ κτυπῶντές τα μὲ σφυρία· καὶ
πάλιν ἔμπροσθεν τοῦ σταυροῦ ὁ Χριστὸς ἱστάμενος· καὶ ἓνας στρα-
τιώτης ἔμπροσθέν του προσάγει εἰς τὸ στόμα του ἀγγεῖδόν τι γεμά-
τον οἶνον· καὶ ὁ Χριστὸς στρέφει τὸ πρόσωπόν του εἰς τὰ ὀπίσω
ὡς μὴ θέλων τηρεῖν.

⁽¹⁾ Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 1. — ⁽²⁾ Ματθ. κεφ. κζ'. 28. Μάρκ. κεφ. ιε'. 16. Λουκ. κεφ.
κβ'. 63. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 2. — ⁽³⁾ Ματθ. κεφ. κζ'. 34. Μάρκ. κεφ. ιε'. 20. Λουκ. κεφ.
κγ'. 26. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 17. — ⁽⁴⁾ Μάρκ. κεφ. ιε'. 23.

Η σταύρωσις τοῦ Χριστοῦ (¹).

§ 251. Βουνόν, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ Χριστὸς σταυρωμένος, καὶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο δύνῃ λησται σταυρωμένοι· ὁ μὲν ἐκ δεξιῶν μιζαιπόλιος στρογγυλογένης, λέγει πρὸς τὸν Χριστόν. *Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.* Ὁ δὲ ἐξ εὐωνύμων, νέος ἀγένειος, γυρισμένος εἰς τὰ ὀπίσω λέγει: *Εἰ σὺ εἶ Θεὸς [ὁ Χριστὸς] σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.* Καὶ εἰς τὴν ἐπάνω ἄκραν τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος καρφωμένος τίτλος με αὐτὰ τὰ γράμματα INBI. κάτωθεν εἰς τὰ δεξιὰ μέρη ἓνας στρατιώτης καθήμενος εἰς ἄλογον, λογχεύει τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὐγαίνει αἷμα καὶ ὕδωρ ἐξ αὐτῆς· καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ ἡ Θεοτόκος λιποθυμισμένη, καὶ ἄλλαι μυροφόραι πιάνουν αὐτήν· καὶ πλησίον αὐτῆς ὁ Θεολόγος Ἰωάννης στέκει μετὰ λύπης, ἔχων τὸ χερί του εἰς τὸ μαγουλόν του, καὶ ὁ ἅγιος Λογγῖνος ὁ ἐκπτόνταρχος βλέπων τὸν Χριστόν καὶ ἔχων τὸ χερί του σηκωμένον εὐλογεῖ τὸν Θεόν· εἰς δὲ ἀριστερὰ ἄλλος πάλιν στρατιώτης ἱππεὺς βαστῶν σπόγγον δεμένον εἰς καλάμι τὸν προσάγει σιμὰ εἰς τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ· καὶ πλησίον ἄλλοι στρατιῶται, καὶ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, καὶ λαὸς πολὺς· καὶ ἄλλοι ὁμιλοῦντες ἀλλήλοις καὶ δεικνύοντες αὐτόν, ἄλλοι χασκόντες καὶ βλέποντες αὐτόν, ἄλλοι καταγελῶντες βλέποντές τον· ἄλλοι ἔχοντες ἀπλωμένα τὰ χέρια, λέγουσιν· *Ἄλλους ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.* Καὶ τρεῖς στρατιῶται καθήμενοι μοιράζουσιν τὰ ἱμάτιά του· ὁ ἓνας εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς κλεισμένους, καὶ τὰ χερίά του ἀπλωμένα εἰς ἓνα καὶ ἄλλο μέρος εἰς τῶν ἄλλων δύνω στρατιωτῶν τὰ χέρια· κάτωθεν δὲ τοῦ σταυροῦ μικρὸν σπήλαιον, καὶ ἐν αὐτῷ ἡ κἀρα τοῦ Ἀδάμ καὶ ἄλλα δύνω κόκαλα ῥαντιζόμενα ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ὅπου ἐχύνετο ἀπὸ τὰς πληγὰς τῶν ποδῶν του.

(¹) Λουκ. κεφ. κγ'. 33. Μάτθ. κεφ. κζ'. 33. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 18.

Ο Ἰωσήφ αἰτῶν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου (¹).

§ 252. Παλάτι, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ Πιλάτος καθήμενος εἰς θρόνον, καὶ ἓνας στρατιώτης στέχει ὀπίσω τοῦ βαστῶν σπαθί μεστὸ θηκάριόν του καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Πιλάτου ὁ Ἰωσήφ γέρων κλιτός, ἔχων τὰ χέρια ἀπλωμένα πρὸς αὐτόν, καὶ ὁ Κεντυρίων μέσον τοῦ Πιλάτου καὶ τοῦ Ἰωσήφ ὁμιλῶν πρὸς τὸν Πιλάτον.

Ἡ Ἀποκαθήλωσις (²).

§ 253. Βουνὴ καὶ σταυρὸς πηγμένος, καὶ σκάλα ἀκουμβισμένη εἰς τὸν σταυρὸν καὶ ὁ Ἰωσήφ πατεῖ ἐπάνω τῆς σκάλας, καὶ ἔχει ἀγκυλισμένον ἀπὸ τὴν μέσσην τὸν Χριστόν, τὸν κατεβάζει, καὶ ἡ Παναγία κάτωθεν ἱσταμένη δέχεται αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας της, καὶ τὸν φιλεῖ εἰς τὸ πρόσωπον καὶ ὀπίσω τῆς Θεοτόκου αἱ Μυροφόροι καὶ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία κρατοῦσα τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ ἀσπάζεται αὐτήν καὶ ὀπισθεν τοῦ Ἰωσήφ ὁ Θεολόγος Ἰωάννης, ἱστάμενος ἀσπάζεται τὴν δεξιάν του καὶ ὁ Νικόδημος ὀλίγον γονατιστὸς εὐγάζει μὲ ταῖς χεῖρας ἀπὸ τοὺς πόδας του, καὶ καλὰ πλησίον αὐτοῦ καὶ ὑποκάτω τοῦ σταυροῦ ἡ κάρὰ τοῦ Ἀδάμ ὥσάν καὶ εἰς τὴν σταύρωσιν.

Ο Ἐπιτάφιος Θρῆνος (³).

§ 254. Τετράγωνος καὶ μεγάλη πέτρα, καὶ εἰς αὐτὴν σενδόνι ἀπλωμένον, καὶ ἐπάνω ὃ Χριστὸς κείμενος ὑπτίος γυμνός, καὶ ἡ Παναγία ἐπάνωθεν τοῦ γονατιστοῦ ἀσπάζεται τὸ πρόσωπόν του, καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀσπάζεται τοὺς πόδας του, καὶ ὁ Θεολόγος τὴν δεξιάν του καὶ ὀπισθεν τοῦ Ἰωσήφ ὁ Νικόδημος ἀκουμβίζων εἰς σκάλαν καὶ καὶ βλέπων πρὸς τὸν Χριστόν καὶ πλησίον τῆς Παναγίας ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ἔχουσα ἐκτεταμένα τὰ χέρια ὑψηλὰ εἰς ἓνα καὶ εἰς ἄλλο κλαίει καὶ αἱ ἄλλαι Μυροφόροι τραβῶσαι τὰς τρίχας τῶν καὶ ὀπισθεν ὁ σταυρὸς μὲ τὸν τίτλον καὶ ὑποκάτω τοῦ Χριστοῦ τὸ

(¹) Ματθ. κεφ. κζ'. 57. Μάρκ. κεφ. ιε'. 42. Λουκ. κεφ. κγ'. 50. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 38. — (²) Ματθ. κεφ. κζ'. 59. Μάρκ. κεφ. ιε'. 46. Λουκ. κεφ. κγ'. 52. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 36. — (³) Ματθ. κεφ. κζ'. 59. Λουκ. κεφ. κγ'. 53. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 40.

καλάτῃ τοῦ Νικοδόμου μετὰ τὰ παρρία, καὶ τανάλιον, καὶ τὸ σφυρί, καὶ: κάψαν αὐτῶν ἄλλο σκεῦος ὥσπερ ὕδρια μικρή.

•Θ ἑνταφιασμός τοῦ Χριστοῦ (¹).

§ 255. Βουνόν, καὶ ἐν αὐτῷ μνημεῖον κέτρινον, καὶ ὁ Νικόδημος ἔσω βαστῶν τὸν Χριστὸν τυλιγμένον ἀπὸ τὸ κεφάλι, καὶ ἡ Παναγία ἔξωθεν τοῦ μνημεῖου τὸν ἀγκαλιάζει καὶ τὸν φιλεῖ καὶ ὁ Ἰωσήφ τὸν κριτεῖ ἀπὸ τὰ γόνατα· ὁ δὲ Ἰωάννης ἀπὸ τοῦς πόδας κύπτων ὀλίγον καὶ αἱ Μυροφόροι κλαίουσαι· ὁ δὲ σταυρὸς φαίνεται ὀπισθεν τοῦ βουνοῦ.

•Η Κουστωδία φυλάττουσα τὸν τάφον (¹).

§ 256. Μνημεῖον μαρμάρινον ἐσφραγισμένον τετράκις, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ στρατιῶται κοιμώμενοι ἐπάνω εἰς ἀσπίδας καὶ λόγχας καὶ ἄλλοι εἰς τὰ γόνατά των ἔχοντες τὰς χεῖράς των εἰς τὰς παρειάς των ὁ δὲ ἑκατόνταρχος Δογγῖνος ἐν μέσῳ αὐτῶν καθήμενος ἀπορεῖ, κατ' ἀπέναντι τοῦ μνημεῖου αἱ Μυροφόροι καθήμεναι θρηνοῦσι, κατέχουσαι εἰς τὰς χεῖράς των διάφορα ἄγγεῖα μυροφόρα ἅλλα ἐκ πηλοῦ καὶ ἄλλα ἐξ ὕαλου.

•Η εἰς τὸν Ἄδην Κἀθροδός (¹).

§ 257. Ὅρη καὶ βουνὰ καὶ ὑπ' αὐτῶν σπηλαιον σκοτεινόν, καὶ ἄγγελοι ἀστράπτοντες δένουσι μετ' ἀλύσεις Βεελτζεβούλ τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν δαίμονας καταξοσχίζουσιν τύπτουσιν καὶ διώκουσιν καὶ ἀνθρώπους γυμνοὺς δεμένους μετ' ἀλύσεις βλέποντες ἄνω καὶ κλειδονοῖαι πολλαὶ καταθλιμμέναι καὶ αἱ πύλαι τοῦ Ἄδου ἐρρίμμεναι σὺν τοῖς μογλοῖς καὶ ὁ Χριστὸς ἐκ' αὐταῖς πατῶν κρατεῖ τὸν Ἀδὰμ μετὰ τὴν δεξιάν του καὶ τὴν Εὐαν μετὰ τὴν ἀριστεράν· ὁ δὲ Πρὸδρομος ἐκ δεξιῶν τοῦ Χριστοῦ δεικνύει αὐτόν· καὶ ὁ Δαβὶδ πλησίον αὐτοῦ ὡς καὶ ἄλλοι Βασιλεῖς μετὰ στέμματα καὶ στέφανα ἄριστέρα· δὲ οἱ προφῆται Ἰωάννης, Ἡσαΐας, Ἰερεμίας, καὶ ὁ δίκαιος

(¹) Ματθ. κεφ. κζ'. 59. Λουκ. κεφ. κγ'. 53. Ἰωάν. κεφ. ιδ'. 42. — (²) Ματθ. κεφ. κζ'. 63.

Ἄβελ· καὶ ἄλλοι διάφοροι ἐστεφανωμένοι· φῶς δὲ μέγα κύκλω αὐτῶν καὶ ἀγγέλων πληθος.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ (¹).

§ 258. Μνημεῖον ἡμιανεφγμένον καὶ ἄγγελοι δύο λευκοφόροι καθήμενοι εἰς τὰς γωνίας αὐτοῦ· καὶ ὁ Χριστὸς ἐπὶ τοῦ σκεπάσματος εὐλογῶν μετὰ τὴν δεξιὰν καὶ τὴν ἀριστεράν, κρατεῖ σημαίαν ἐρυθράν μετὰ χρυσοῦν σταυρὸν καὶ στρατιῶται· περὶ τὸ μνῆμα κοιμώμενοι· καὶ φεύγοντες καὶ ἄλλοι νεκροὶ καίμενοι· μακρόθεν δὲ αἱ μυροφόροι βαστάζουσαι τὰ μῦρα.

Ἄγγελος φανεὶς ταῖς μυροφόροις εὐαγγελίζεται τὴν Ἀνάστασιν (¹).

§ 259. Μνημεῖον ἀνεφγμένον, καὶ εἰς τὸ σκέπασμά του ἄγγελος λευκοφόρος καθήμενος, μετὰ τὸ ἓνα χεῖρ βαστᾷ κοντάρι, καὶ μετὰ τὸ ἄλλο δεῖκνυει τὸ σάβανον καὶ τὸ σουδάριον τὰ ἐν τῷ τάφῳ καὶ οἱ μυροφύροι ἐμπρασθέν του βαστάζουσαι τὰ μῦρα.

Ὁ Χριστὸς φανεὶς ταῖς μυροφόροις λέγει αὐταῖς χαίρετε (¹).

§ 260. Ὁ Χριστὸς ἱστάμενος εὐλογεῖ μετὰ τὰς δύο τοῦ χεῖρας καὶ ἐκ δεξιῶν του ἡ Παναγία, ἐξ ἀριστερῶν του ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, γονατισταὶ καὶ αἱ δύο ἀσπαζόμεναι τοὺς πόδας του.

Ὁ Πέτρος καὶ Ἰωάννης, ἐλθόντες εἰς τὸ μνημεῖον παστοῦνται τὴν Ἀνάστασιν (¹).

§ 261. Μνημεῖον καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ Πέτρος κύπτων καὶ ψηλαφῶν μετὰ τὰς χεῖρας τὸ σουδάριον, καὶ ὁ Ἰωάννης ἐξῴθεν ἱστάμενος βλέπει μέσα θαυμάζων· καὶ Μαγδαληνὴ Μαρία πλησίον κλαίουσα.

Ὁ Χριστὸς φαινόμενος τῇ Μαγδαληνῇ (¹).

§ 262. Μνημεῖον, καὶ ἐν αὐτῷ καθήμενοι δύο ἄγγελοι λευκο-

(¹) Ματθ. κεφ. κη'. 2. Μάρκ. κεφ. ις'. 9. Λουκ. κεφ. κδ'. 2. Ἰωάν. κεφ. κλ. 1.—

(²) Μάρκ. κεφ. ις'. 5. Ἰωάν. κεφ. κ'. 14. — (³) Ματθ. κεφ. κη'. 5. Μάρκ. κεφ. ς'. 12. — (⁴) Λουκ. κεφ. κβ'. 12. Ἰωάν. κεφ. κ'. 3. — (⁵) Ματθ. κεφ. κη'. Μάρκ. ις'. 9.

καλάθι τοῦ Νικοδήμου μετὰ τὰ καρφία, καὶ τανάλιαν, καὶ τὸ σφυρί, καὶ πλησίον αὐτῶν ἄλλο σκεῦος ὥσπερ ὑδρία μικρή.

«Ο ἐνταφιασμός τοῦ Χριστοῦ (¹).

§ 255. Βουνόν, καὶ ἐν αὐτῷ μνημεῖον πέτρινον, καὶ ὁ Νικόδημος ἔσω βαστῶν τὸν Χριστὸν τυλιγμένον ἀπὸ τὸ κεφάλι, καὶ ἡ Παναγία ἔξωθεν τοῦ μνημείου τὸν ἀγκαλιάζει καὶ τὸν φιλεῖ καὶ ὁ Ἰωσήφ τὸν κριτεῖ ἀπὸ τὰ γόνατα· ὁ δὲ Ἰωάννης ἀπὸ τοὺς πόδας κύπτων ὀλίγον· καὶ αἱ Μυροφόροι κλαίουσαι· ὁ δὲ σταυρὸς φαίνεται ὀπισθεν τοῦ βουνοῦ.

«Η Κουστωδία φυλάττουσα τὸν τάφον (¹).

§ 256. Μνημεῖον μαρμαρίνον ἐσφραγισμένον τετράκις, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ στρατιῶται· κοιμώμενοι ἐπάνω εἰς ἀσπίδας καὶ λόγχας καὶ ἄλλοι εἰς τὰ γόνατά των ἔχοντες τὰς χεῖράς των εἰς τὰς παρειάς των ὁ δὲ ἐκατόνταρχος Λογγίνος ἐν μέσῳ αὐτῶν καθήμενος ἀπορεῖ, καὶ ἀπέναντι τοῦ μνημείου αἱ Μυροφόροι καθήμεναι θρηνοῦσι, κατέχουσαι εἰς τὰς χεῖράς των διάφορα ἀγγεῖα μυροφόρα ἄλλα ἐκ πηλοῦ καὶ ἄλλα ἐξ ὕαλου.

«Η εἰς τὸν Ἄδην Κἀθροδος (¹).

§ 257. Ὅρη καὶ βουνὰ καὶ ὑπ' αὐτῶν σπήλαιον σκοτεινόν, καὶ ἄγγελοι ἀστράπτοντες δένουσι μετὰ ἀλύσεις Βεελτζεβουλ τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν δαίμονας καταξεσχίζουν τύπτουν καὶ διώκουν· καὶ ἀνθρώπους γυμνοὺς δεμένους μετὰ ἀλύσεις βλέποντες ἄνω· καὶ κλειδοναῖα πολλὰ καταθλιμμένα καὶ αἱ πύλαι τοῦ Ἄδου ἐρρίμμεναι σὺν τοῖς μογλοῖς καὶ ὁ Χριστὸς ἐπ' αὐταῖς πατῶν κρατεῖ τὸν Ἀδὰμ μετὰ τὴν δεξιάν του καὶ τὴν Εὐάν μετὰ τὴν ἀριστεράν· ὁ δὲ Πρόδρομος ἐκ δεξιῶν τοῦ Χριστοῦ δεικνύει αὐτόν· καὶ ὁ Δαβὶδ πλησίον αὐτοῦ ὡς καὶ ἄλλοι Βασιλεῖς μετὰ στέμματα καὶ στέφανα ἀριστερά· δὲ οἱ προφῆται Ἰωάννης, Ἡσαΐας, Ἱερεμίας, καὶ ὁ δίκαιος

(¹) Ματθ. κεφ. κζ'. 59. Λουκ. κεφ. κγ'. 53. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 42. — (²) Ματθ. κεφ. κζ'. 63.

Ἄβελ· καὶ ἄλλοι διάφοροι ἐστεφανωμένοι· φῶς δὲ μέγα κύκλω αὐτῶν καὶ ἀγγέλων πλήθος.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ (¹).

§ 258. Μνημεῖον ἡμιανεφγμένον καὶ ἄγγελοι δύο λευκοφόροι καθήμενοι εἰς τὰς γωνίας αὐτοῦ· καὶ ὁ Χριστὸς ἐπὶ τοῦ σκεπάσματος εὐλογῶν μετὰ τὴν δεξιὰν καὶ τὴν ἀριστεράν, κρατεῖ σημαίαν ἐρυθρὰν μετὰ χρυσοῦν σταυρὸν καὶ στρατιῶται· περὶ τὸ μνῆμα κοιμώμενοι· καὶ φεύγοντες καὶ ἄλλοι νεκροὶ καίμενοι· μακρόθεν δὲ αἱ μυροφόροι βαστάζουσαι τὰ μῦρα.

Ἄγγελος φανεὶς ταῖς μυροφόροις εὐαγγελίζεται τὴν Ἀνάστασιν (¹).

§ 259. Μνημεῖον ἀνεφγμένον, καὶ εἰς τὸ σκέπασμά του ἄγγελος λευκοφόρος καθήμενος, μετὰ τὸ ἓνα χεῖρι βαστᾷ κοντάρι, καὶ μετὰ τὸ ἄλλο δεικνύει τὸ σάβανον καὶ τὸ σουδάριον τὰ ἐν τῷ τάφῳ καὶ οἱ μυροφύροι ἐμπρασθέν του βαστάζουσαι τὰ μῦρα.

Ὁ Χριστὸς φανεὶς ταῖς μυροφόροις λέγει αὐταῖς χαίρετε (²).

§ 260. Ὁ Χριστὸς ἱστάμενος εὐλογεῖ μετὰ τὰς δύο τοῦ χεῖρας καὶ ἐκ δεξιῶν του ἡ Παναγία, ἐξ ἀριστερῶν του ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, γονατισταὶ καὶ αἱ δύο ἀσπάζόμεναι τοὺς πόδας του.

Ὁ Πέτρος καὶ Ἰωάννης, ἐλθόντες εἰς τὸ μνημεῖον παστοῦνται τὴν Ἀνάστασιν (³).

§ 261. Μνημεῖον καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ Πέτρος κύπτων καὶ ψηλαφῶν μετὰ τὰς χεῖρας τὸ σουδάριον, καὶ ὁ Ἰωάννης ἔξωθεν ἱστάμενος βλέπει μέσα θαυμάζων· καὶ Μαγδαληνὴ Μαρία πλησίον κλαίουσα.

Ὁ Χριστὸς φαινόμενος τῇ Μαγδαληνῇ (⁴).

§ 262. Μνημεῖον, καὶ ἐν αὐτῷ καθήμενοι δύο Ἄγγελοι λευκο-

(¹) Ματθ. κεφ. κή. 2. Μάρκ. κεφ. ις'. 9. Λουκ. κεφ. κδ'. 2. Ἰωάν. κεφ. κί. 1.—

(²) Μάρκ. κεφ. ις'. 5. Ἰωάν. κεφ. κ'. 14. — (³) Ματθ. κεφ. κή. 5. Μάρκ. κεφ. ς'. 12. — (⁴) Λουκ. κεφ. κβ'. 12. Ἰωάν. κεφ. κ'. 3. — (⁵) Ματθ. κεφ. κή. Μάρκ. ις'. 9.

ἱμπρίκι πλησίον· οἱ δὲ λοιποὶ Ἀπόστολοι καθήμενοι ὀπισθεν, ἄλλοι ὁμιλοῦντες ἀλλήλους· ἄλλοι δέοντες τὰ ὑποδήματα των· καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς εἰς ἄλλα μέρος καθήμενος καὶ φορῶν τὰ ἱμάτιά του τὸ ἓνα χερί ἀπλόνων πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μετὰ τὸ ἄλλο βαττῶν χαρτί, λέγει· *Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.* Καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἔμπροσθέν του βλέποντες αὐτὸν μετὰ φόβου, καὶ ὁμιλοῦντες ἀλλήλους.

•Ο Μυστικὸς Δεῖπνος (¹).

§ 238. Οἶκος, καὶ ἐν αὐτῷ τράπεζα μετὰ ψωμία καὶ σκουτέλια μετὰ φαγητὰ, καὶ κανάτι μετὰ κρασί καὶ πατήρι· καὶ ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν Ἀποστόλων· καὶ ἀπὸ τὸ ἀριστερὸν μέρος ὁ Ἰωάννης κείμενος εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ· καὶ ἀπὸ τὸ δεξιὸν ὁ Ἰούδας, ἀπλόνων τὸ χερί του εἰς τὸ σκουτέλι καὶ βλέπων εἰς τὸν Χριστόν.

•Η προσευχὴ τοῦ Χριστοῦ (²).

§ 249. Κῆπος καὶ δένδρα, καὶ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ μέσον γονατιστὸς ἔχων τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα ἄνω, καὶ ὅπρὸ τὸ πρόσωπόν του πίπτουν ὥσάν σταλαγματαῖα αἷμα εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπάνωθεν του ἄγγελος μετὰ φῶς, ἔχων ἀπλωμένας τὰς χεῖρας πρὸς αὐτόν· καὶ ὀλίγον ὀπισθεν τοῦ Χριστοῦ ὁ Πέτρος καὶ Ἰωάννης κοιμώμενοι· καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς ἐπάνωθεν αὐτῶν, μετὰ τὸ ἓνα χερί βαστῶν τὸν Πέτρον ἀπὸ τὸ ροῦχον, καὶ μετὰ τὸ ἄλλο βαστᾷ χαρτί, λέγων. *Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ;*

•Η προδοσία τοῦ Ἰούδα (³).

§ 240. Κῆπος καὶ ἐν μέσῳ ὁ Ἰούδας ἀγκαλιζὼν τὸν Χριστόν ἀσπαζόμενος αὐτόν· καὶ ὀπισθεν τοῦ Ἰούδα ὁ Πέτρος, ἔχων ὑπὸ κάτω του ἓνα νέον στρατιώτην, τὸν γονατίζει κόπτων μετὰ μαχαίρῃ

(¹) Ματθ. κεφ. κς'. 20. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 18. Λουκ. κεφ. κδ'. 45. Ἰωάν. κεφ. ιγ'. 2. — (²) Ματθ. κεφ. κς'. 36. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 35. Λουκ. κεφ. κδ'. 41. Ἰωάν. κεφ. ιζ'. 1. — (³) Ματθ. κεφ. κς'. 47. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 43. Λουκ. κεφ. κδ'. 47. Ἰωάν. κεφ. ιη'. 1.

τὸ αὐτὸν· καὶ ἡ γούρῳθεν τοῦ Χριστοῦ στρατιῶται, ἄλλοι μὲ ξεγυμνωμένα σπαθία· ἄλλοι μὲ κοντάρια, ἄλλοι μὲ φανάρια, καὶ ἄλλοι μὲ φανούς, ἄλλοι τὸν κρατοῦν, καὶ ἄλλοι τὸν δερνουν.

Ὁ Χριστὸς κρινόμενος ὑπὸ Ἀννα καὶ Καϊάφα (¹).

§ 241. Παλάτι καὶ ἓνας γέρων μακρυγένης μὲ φαρδία ροῦχά, καὶ μακρὰν διχαλωτὴν σκούφιαν, ἱστάμενος εἰς θρόνον καὶ σχίζων τὰ ἱμάτιά του· καὶ ὁ Καϊάφας πλησίον αὐτοῦ μιξαιπόδιος μακρυγένης ἀγανακτῶν· καὶ ὁ Χριστὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν δεχόμενος, καὶ ἓνας στρατιώτης ῥαπίζει αὐτόν· καὶ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι· καὶ δύο ἄνθρωποι ἱστάμενοι ἔμπροσθεν τοῦ Χριστοῦ δεικνύουσιν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἀνναν.

Ἡ τρίτη ἄρνησις τοῦ Πέτρου (¹).

§ 242. Ὑποκάτω τοῦ παλατίου Ἀννα, ὅπου κρίνεται ὁ Χριστὸς, στέκει ὁ Πέτρος εἰς μίαν ἄκρην, καὶ ἔμπροσθέν του μία παιδίσκη ἔχουσα τὰ χέρια ἀπλωμένα πρὸς αὐτόν, καὶ πάλιν παρέχει φωτία, καὶ δύο στρατιῶται ζεσταίνονται καὶ ἐρωτοῦν τὸν Πέτρον καὶ παρέχει πάλιν εἰς τὴν θύραν τοῦ Παλατίου ὁ Πέτρος φοβούμενος ἔχων ἀπλωμένα τὰ χέρια, καὶ μία κόρη δεικνύουσα αὐτῷ τὸν Χριστόν· καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ εἰς ἓνα παράθυρον ὁ πετεινὸς φωνάζει· καὶ ὁ Πέτρος πάλιν παρέχει κλαίων.

Ὁ Χριστὸς κρινόμενος ὑπὸ τοῦ Πιλάτου (¹).

§ 243. Παλάτι καὶ ὁ Πιλάτος νέος ἀρχιγένης φορῶν λαμπρὰν στολὴν, καὶ καλπάκιον μὲ χρυσὸν πτερόν, καθήμενος εἰς θρόνον· καὶ ἔμπροσθέν του ὁ Χριστὸς δεμένος βασταζόμενος ὑπὸ στρατιωτῶν· καὶ πλῆθος Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι δεικνύοντες αὐτόν πρὸς τὸν Πιλάτον.

(¹) Ματθ. κεφ. κς'. 57. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 53. Λουκ. κεφ. κδ'. 66. Ἰωάν. κεφ. ιη'. 12.— (²) Μάτθ. κεφ. κς'. 69. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 66. Λουκ. κεφ. κδ'. 57. Ἰωάν. κεφ. ιη'. 25.— (³) Μάτθ. κεφ. κς'. 1— 14. Μάρκ. κεφ. ιε'. 1. Λουκ. κεφ. κγ'. 1. Ἰωάν. κεφ. ιη'. 29.

Ἡ μεταμέλεια καὶ ἀγγόνη τοῦ Ἰούδα (¹).

§ 244. Ναὸς καὶ ὁ Ἄννας καὶ Καϊάφας καὶ ἄλλοι Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι καθήμενοι, καὶ κιθώτιον ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ὁ Ἰούδας ἰστάμενος καὶ κύπτων ὀλίγον ῥίχνει τὰ ἀργύρια μετὰ τὰ δύνω του χέρια ἐπάνω εἰς αὐτό· αὐτοὶ δὲ τὴν μὲν μίαν χεῖρα ἔχουν εἰς τὸ στήθος των, τὴν δὲ ἄλλην ἀπλώνουν εἰς τὸν Ἰούδαν· καὶ ἔξωθεν τοῦ ναοῦ βουνά, καὶ ὁ Ἰούδας εἰς δένδρον κρεμασμένος, τὸ ὑποῖον κλίνει, ἕως οὗ ἀκουμβίζουσιν οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν του εἰς τὴν γῆν.

Ὁ Χριστὸς κρινόμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου (¹).

§ 245. Παλάτι καὶ ὁ Ἡρώδης γέρων στρεγγυλογένης, εἰς θρόνον μετὰ βασιλικῆς στολῆς, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ στρατιῶται, καὶ ὁ Χριστὸς ἔμπροσθέν του· καὶ δύο στρατιῶται ἐνδύουν αὐτὸν φόρεμα λευκόν, καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ πληθος Ἰουδαῖοι.

Ἡ ἀπόνοιψις καὶ ἀπόφασις τοῦ Πιλάτου (²).

§ 346. Παλάτι καὶ ὁ Πιλάτος καθήμενος εἰς θρόνον βλέπει πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ἓνας ἄνθρωπος ἔμπροσθέν του βαστῶν λεκάνην καὶ ἱμπρίχι τοῦ χύνει νερόν καὶ νίπτει τὰ χεῖρά του· καὶ ὀπισθὲν του ἓνας νέος λαλῶν εἰς τὸ αὐτί του· καὶ πλησίον τοῦ θρόνου του ἓνας νέος γράφει εἰς χαρτὶ ταῦτα τὰ γράμματα. Ἰησοῦν Ναζωραῖον ὡς διαστρέφοιτα τὸ ἔθνος, ὡς ὑβριστὴν Καίσαρος, καὶ ψευδοῦν Μεσσίαν ἐαυτὸν κηρύττοντα, ὡς κατὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ ἔθνους μαρτυρίαν ἀνεδέχθη, πρὸς τὸ κοινὸν τῆς καταδίκης τόπον φέροντες, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν τῷ σταυρῷ κρεμάσατε. Καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὁ Χριστὸς καὶ στρατιῶται κρατοῦντες αὐτόν, καὶ ὁ Ἄννας καὶ Καϊάφας καὶ ἄλλοι Ἰουδαῖοι ἔχοντες ἔμπροσθέν του παιδιὰ βάνουν εἰς τὰς κεφαλὰς των τὰ χεῖρά τους καὶ βλέποντες πρὸς τὸν Πιλάτον δεικνύουσι τοὺς ἑαυτοῦς των.

(¹) Ματθ. κεφ. κζ'. 3.— (²) Λουκ. κεφ. κγ'. 8.— (³) Ματθ. κεφ. κζ'. 24. Λουκ. κεφ. κγ'. 13. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 16.

Ἡ μαστίγωσις (¹).

§ 247. Ὁ Χριστὸς δεμένος ὀπισθάγκωνα εἰς κολῶνα πληγωμένος καὶ δύο στρατιῶται δέρνουν αὐτόν.

Ὁ ἐμπαιγμός (²).

§ 248. Ὁ Χριστὸς γυμνὸς φορῶν μόνην κοκκίνην χλαμύδα· καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν του ἀκάνθινον στέφανον, βαστῶν καὶ κάλαμον εἰς τὴν δεξιάν, καὶ στρατιῶται τριγύρω του ἐμπαίζοντες αὐτόν· ἄλλοι γονατίζοντες· ἄλλοι τύπτοντες μὲ κάλαμον τὴν κεφαλὴν του.

Ὁ Χριστὸς ἐλκόμενος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ (³).

§ 249. Βουνά, καὶ στρατιῶται πεζοὶ καὶ καθαλλαραῖοι σύροντες τὸν Χριστὸν καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν βαστᾷ φλάμπουρον· καὶ ὁ Χριστὸς λειποθυμημένος καὶ πίπτων εἰς τὴν γῆν ἀκουμβίζων μὲ τὸ ἓνα χέρι· καὶ ἐπάνωθεν του Σίμων ὁ Κυρηναῖος μιξαπλόλιος στογγυλογένης φορῶν κοντὰ βροῦχα, λαμβάνει τὸν σταυρὸν ἀπὸ τὸν ὤμον του· καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ ἡ Παναγία καὶ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος καὶ ἄλλαι γυναῖκες θρηνοῦσαι· καὶ ἓνας ἄνθρωπος στρατιώτης μὲ ράβδον ἐμποδίζει αὐτούς.

Ἡ εἰς τὸν σταυρὸν καθήλωσις (⁴).

§ 250. Βουνὸν καὶ ἐπ' αὐτῷ Ἰουδαῖοι καὶ στρατιῶται, καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἓνας σταυρὸς κείμενος κατὰ γῆς· καὶ ὁ Χριστὸς ἐπάνω αὐτοῦ τανίζοντες ἄλλος τὰ χέρια ἄλλος τὰ ποδάρια του μὲ σχοινία· καὶ ἄλλοι πάλιν στρατιῶται βαστοῦν τὰ καρφία, καὶ καρφώνουν αὐτὰ εἰς τὰς χεῖρας καὶ πόδας αὐτοῦ κτυπῶντές τα μὲ σφυρία· καὶ πάλιν ἔμπροσθεν τοῦ σταυροῦ ὁ Χριστὸς ἰστάμενος· καὶ ἓνας στρατιώτης ἔμπροσθεν του προσάγει εἰς τὸ στόμα του ἀγγεῖόν τι γεμάτον οἶνου· καὶ ὁ Χριστὸς στρέφει τὸ πρόσωπόν του εἰς τὰ ὀπίσω ὡς μὴ θέλων τηρεῖν.

(¹) Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 1. — (²) Ματθ. κεφ. κζ'- 28. Μάρκ. κεφ. ιε'. 16. Λουκ. κεφ. κθ'. 63. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 2. — (³) Ματθ. κεφ. αζ'. 31. Μάρκ. κεφ. ιε'. 20. Λουκ. κεφ. κγ'. 26. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 17. — (⁴) Μάρκ. κεφ. ιε'. 23.

§ 251. Βουνόν, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ Χριστὸς σταυρωμένος, καὶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο δὴ λησταὶ σταυρωμένοι· ὁ μὲν ἐκ δεξιῶν μιξαιπόλιος στρογγυλογένης, λέγει πρὸς τὸν Χριστόν. *Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.* Ὁ δὲ ἐξ εὐωνύμων, νέος ἀγένειος, γυρισμένος εἰς τὰ ὀπίσω λέγει· *Εἰ σὺ εἶ Θεὸς [ὁ Χριστὸς] σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.* Καὶ εἰς τὴν ἐπάνω ἀκρὰν τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος καρφωμένος τίτλος μετὰ τὰ γράμματα ΙΝΒΙ· κάτωθεν εἰς τὰ δεξιὰ μέρη ἓνας στρατιώτης καθήμενος εἰς ἄλογον, λογχεύει τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὐγαίνει αἷμα καὶ ὕδωρ ἐξ αὐτῆς· καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ ἡ Θεοτόκος λιποθυμισμένη, καὶ ἄλλαι μυροφόραι πιάνουν αὐτήν· καὶ πλησίον αὐτῆς ὁ Θεολόγος Ἰωάννης στέκει μετὰ λύπης, ἔχων τὸ χερί του εἰς τὸ μαγουλόν του, καὶ ὁ ἅγιος Λογγίνος ὁ ἐκτόνταρχος βλέπων τὸν Χριστόν καὶ ἔχων τὸ χερί του σηκωμένον εὐλογεῖ τὸν Θεόν· εἰς δὲ ἀριστερὰ ἄλλος πάλιν στρατιώτης ἱππεὺς βαστῶν σπάγγον δεμένον εἰς καλάμι τὸν προσάγει σιμὰ εἰς τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ· καὶ πλησίον ἄλλοι στρατιῶται, καὶ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, καὶ λαὸς πολὺς· καὶ ἄλλοι ὁμιλοῦντες ἀλλήλοις καὶ δεικνύοντες αὐτόν, ἄλλοι χασκόντες καὶ βλέποντες αὐτόν, ἄλλοι καταγελῶντες βλέποντές τον· ἄλλοι ἔχοντες ἀπλωμένα τὰ χέρια, λέγουσιν· *Ἄλλους ἔσωσεν εαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.* Καὶ τρεῖς στρατιῶται καθήμενοι μοιράζουσιν τὰ ἱμάτιά του· ὁ ἓνας εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς κλεισμένους, καὶ τὰ χέρια του ἀπλωμένα εἰς ἓνα καὶ ἄλλο μέρος εἰς τῶν ἄλλων δὴ στρατιωτῶν τὰ χέρια· κάτωθεν δὲ τοῦ σταυροῦ μικρὸν σπήλαιον, καὶ ἐν αὐτῷ ἡ κἀρα τοῦ Ἀδάμ καὶ ἄλλα δύο κόκκαλα βαντιζόμενα ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ὅπου ἔχυνετο ἀπὸ τὰς πληγὰς τῶν ποδῶν του.

(') Λουκ. κεφ. κγ'. 33. Μάτθ. κεφ. κζ'. 33. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 18.

«Ο Ἰωσήφ αἰτῶν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου (¹).

§ 252. Παλάτι, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ Πιλάτος καθήμενος εἰς θρόνον, καὶ ἓνας στρατιώτης στέκει ὀπίσω τοῦ βασιτῶν σπαθί μεστὸ θηκάριόν του καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Πιλάτου ὁ Ἰωσήφ γέρων κλιτός, ἔχων τὰ χέρια ἀπλωμένα πρὸς αὐτόν, καὶ ὁ Κεντυρίων μέσον τοῦ Πιλάτου καὶ τοῦ Ἰωσήφ ὁμιλῶν πρὸς τὸν Πιλάτον.

«Η Ἀποκαθήλωσις (²).

§ 253. Βουνὴ καὶ σταυρὸς πηγμένος, καὶ σκάλα ἀκουμβισμένη εἰς τὸν σταυρὸν καὶ ὁ Ἰωσήφ πατεῖ ἐπάνω τῆς σκάλας, καὶ ἔχει ἀγκυλισμένον ἀπὸ τὴν μέσῃν τὸν Χριστόν, τὸν κατεβάζει, καὶ ἡ Παναγία κάτωθεν ἱσταμένη δέχεται αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς, καὶ τὸν φιλεῖ εἰς τὸ πρόσωπον· καὶ ὀπίσω τῆς Θεοτόκου αἱ Μυροφόροι καὶ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία κρατοῦσα τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ ἀσπάζεται αὐτὴν καὶ ὀπισθεν τοῦ Ἰωσήφ ὁ Θεολόγος Ἰωάννης, ἱστάμενος ἀσπάζεται τὴν δεξιὰν του· καὶ ὁ Νικόδημος ὀλίγον γονατιστὸς εὐγάζει μὲ τανάλιαν τοὺς ἡλούς ἀπὸ τοὺς πόδας του, καὶ καλᾷ πλησίον αὐτοῦ· καὶ ὑποκάτω τοῦ σταυροῦ ἡ κάρᾳ τοῦ Ἀδάμ ὥσάν καὶ εἰς τὴν σταύρωσιν.

«Ο Ἐπιτάφιος Θρῆνος (³).

§ 254. Τετράγωνος καὶ μεγάλη πέτρα, καὶ εἰς αὐτὴν σενδόνη ἀπλωμένον, καὶ ἐπάνω ὃ Χριστὸς κεείμενος ὑπτίος γυμνός, καὶ ἡ Παναγία ἐπάνωθεν τοῦ γονατιστῆ ἀσπάζεται τὸ πρόσωπόν του, καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀσπάζεται τοὺς πόδας του, καὶ ὁ Θεολόγος τὴν δεξιὰν του. καὶ ὀπισθεν τοῦ Ἰωσήφ ὁ Νικόδημος ἀκουμβίζων εἰς σκάλαν καὶ καὶ βλέπων πρὸς τὸν Χριστόν καὶ πλησίον τῆς Παναγίας ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ἔχουσα ἐκτεταμένα τὰ χέρια ὑψηλὰ εἰς ἓνα καὶ εἰς ἄλλο κλαίει· καὶ αἱ ἄλλαι Μυροφόροι τραθεῦσαι τὰς τρίχας τῶν καὶ ὀπισθεν ὁ σταυρὸς μὲ τὸν τίτλον καὶ ὑποκάτω τοῦ Χριστοῦ τὸ

(¹) Ματθ. κεφ. κζ'. 57. Μάρκ. κεφ. ιε'. 42. Λουκ. κεφ. κγ'. 50. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 38. — (²) Ματθ. κεφ. κζ'. 59. Μάρκ. κεφ. ιε'. 46. Λουκ. κεφ. κγ'. 52. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 36. — (³) Ματθ. κεφ. κζ'. 59. Λουκ. κεφ. κγ'. 53. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 40.

καλάθι τοῦ Νικοδήμου μετὰ τὰ καρφία, καὶ τανάλιαν, καὶ τὸ σφυρί, καὶ πλησίον· αὐτὴν ἄλλο σκεῦος ὥσπερ ὕδρια μικρή.

•Ο ἐνταφιασμός τοῦ Χριστοῦ (¹).

§ 255. Βουνόν, καὶ ἐν αὐτῷ μνημεῖον πέτρινον, καὶ ὁ Νικόδημος ἔσω βαστῶν τὸν Χριστὸν τυλιγμένον ἀπὸ τὸ κεφάλι, καὶ ἡ Παναγία ἔξωθεν τοῦ μνημείου τὸν ἀγκαλιάζει καὶ τὸν φιλεῖ καὶ ὁ Ἰωσήφ τὸν κριτεῖ ἀπὸ τὰ γόνατα· ὁ δὲ Ἰωάννης ἀπὸ τοὺς πόδας κύπτων ὀλίγον· καὶ αἱ Μυροφόροι κλαίουσαι· ὁ δὲ σταυρὸς φαίνεται ὅπισθεν τοῦ βουνοῦ.

•Η Κουστωδία φυλάττουσα τὸν τάφον (²).

§ 256. Μνημεῖον μαρμάρινον ἐσφραγισμένον τετράκις, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ στρατιῶται κοιμώμενοι ἐπάνω εἰς ἀσπίδας καὶ λόγχας καὶ ἄλλοι εἰς τὰ γόνατά των ἔχοντες τὰς χεῖράς των εἰς τὰς παρεῖάς των ὁ δὲ ἐκατόνταρχος Λογγῖνος ἐν μέσῳ αὐτῶν καθήμενος ἀπορεῖ, καὶ ἀπέναντι τοῦ μνημείου αἱ Μυροφόροι καθήμεναι θρηνοῦσι, κατέχουσαι εἰς τὰς χεῖράς των διάφορα ἀγγεῖα μυροφόρα ἄλλα ἐκ πληοῦ καὶ ἄλλα ἐξ ὕδαλου.

•Η εἰς τὸν Ἄδην Κάθοδος (³).

§ 257. Ὅρη καὶ βουνὰ καὶ ὑπ' αὐτῶν σπήλαιον σκοτεινόν, καὶ ἄγγελοι ἀστράπτοντες δένουσι μετ' ἀλύσεις Βεελτζεβοὺλ τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν δαίμονας καταξέσχίζουσιν τύπτουσιν καὶ διώκουσιν· καὶ ἀνθρώπους γυμνοὺς δεμένους μετ' ἀλύσεις βλέποντες ἄνω καὶ κλειδοναίαι πολλὰι καταθλιμμέναι καὶ αἱ πύλαι τοῦ Ἄδου ἐβρύμεναι σὺν τοῖς μογλοῖς καὶ ὁ Χριστὸς ἐπ' αὐταῖς πατῶν κρατεῖ τὸν Ἀδάμ μετὰ τὴν δεξιάν του καὶ τὴν Εὐάν μετὰ τὴν ἀριστεράν· ὁ δὲ Πρόδρομος ἐκ δεξιῶν τοῦ Χριστοῦ δεικνύει αὐτόν· καὶ ὁ Δαβὶδ πλησίον αὐτοῦ ὡς καὶ ἄλλοι Βασιλεῖς μετὰ στέμματα καὶ στέφανα ἀριστερά· δὲ οἱ προφῆται Ἰωάννης, Ἡσαΐας, Ἰερεμίας, καὶ ὁ δίκαιος

(¹) Ματθ. κεφ. κζ'. 59. Λουκ. κεφ. κγ'. 53. Ἰωάν. κεφ. ιθ'. 42. — (²) Ματθ. κεφ. κζ'. 63.

Ἄβελ· καὶ ἄλλοι διάφοροι ἐστεφανωμένοι· φῶς δὲ μέγα κύκλω αὐτῶν καὶ ἀγγέλων πλήθος.

·Η' Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ (¹).

§ 258. Μνημεῖον ἡμιανεφγμένον καὶ ἄγγελοι δύο λευκοφόροι καθήμενοι εἰς τὰς γωνίας αὐτοῦ· καὶ ὁ Χριστὸς ἐπὶ τοῦ σκεπάσματος εὐλογῶν μετὰ τὴν δεξιὰν καὶ τὴν ἀριστεράν, κρατεῖ σημαίαν ἐρυθράν μετὰ χρυσοῦν σταυρὸν καὶ στρατιῶται περὶ τὸ μνῆμα κοιμώμενοι· καὶ φεύγοντες καὶ ἄλλοι νεκροὶ κείμενοι· μακρόθεν δὲ αἱ Μυροφόροι βαστάζουσαι τὰ μῦρα.

·Αγγελος φανεὶς ταῖς μυροφόροις εὐαγγελίζεται τὴν Ἀνάστασιν (¹).

§ 259. Μνημεῖον ἀνεφγμένον, καὶ εἰς τὸ σκέπασμά τοῦ ἄγγελος λευκοφόρος καθήμενος, μετὰ τὸ ἓνα χεῖρ βαστᾷ κοντάρι, καὶ μετὰ τὸ ἄλλο δεικνύει τὸ σάβανον καὶ τὸ σουδάριον τὰ ἐν τῷ τάφῳ καὶ οἱ Μυροφόροι ἔμπροσθέν τοῦ βαστάζουσαι τὰ μῦρα.

·Ο Χριστὸς φανεὶς ταῖς Μυροφόροις λέγει αὐταῖς χαίρετε (²).

§ 260. Ὁ Χριστὸς ἱστάμενος εὐλογεῖ μετὰ τὰς δύο τοῦ χεῖρας καὶ ἐκ δεξιῶν τοῦ ἡ Παναγία, ἐξ ἀριστερῶν τοῦ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, γονατίζεται καὶ αἱ δύο ἀσπάζονται τοὺς πόδας τοῦ.

·Ο Πέτρος καὶ Ἰωάννης, ἐλθόντες εἰς τὸ μνημεῖον παστοῦνται τὴν Ἀνάστασιν (¹).

§ 261. Μνημεῖον καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ Πέτρος κύπτων καὶ ψηλαφῶν μετὰ τὰς χεῖρας τὸ σουδάριον, καὶ ὁ Ἰωάννης ἐξῶθεν ἱστάμενος βλέπει μέσα θαυμάζων· καὶ Μαγδαληνὴ Μαρία πλησίον κλαίουσα.

·Ο Χριστὸς φαινόμενος τῇ Μαγδαληνῇ (³).

§ 262. Μνημεῖον, καὶ ἐν αὐτῷ καθήμενοι δύο Ἀγγελοι λευκο-

(¹) Ματθ. κεφ. κή. 2. Μάρκ. κεφ. ις'. 9. Λουκ. κεφ. κδ'. 2. Ἰωάν. κεφ. κί. 1.—

(²) Μάρκ. κεφ. ις'. 5. Ἰωάν. κεφ. κ'. 11.— (³) Ματθ. κεφ. κή. 5. Μάρκ. κεφ. ς'. 12.—

(¹) Λουκ. κεφ. κβ'. 12. Ἰωάν. κεφ. κ'. 3.— (⁵) Ματθ. κεφ. κή. Μάρκ. ις'. 9.

φόροι· καὶ ἔμπροσθεν τοῦ μνημείου ὁ Χριστὸς ἱστάμενος τραβᾷ μετὰ τὴν δεξιάν του τὸ ἱμάτιόν του, μετὰ τὸ ἄλλο βαστῶν χαρτί λέγει· *Μαρία μή μου ἄπτου.* Καὶ ἡ Μαρία ἔμπροσθέν του γονατιστὴ ζητοῦσα νὰ πιάσῃ τοὺς πόδας του.

**Ὁ Χριστὸς εἰς Ἑμμαοὺς θλῶν τὸν ἄρτον
γνωρίζεται ὑπὸ Λουκᾶ καὶ Κλεώπα (¹).**

§ 263. Οἶκος καὶ ἐν αὐτῷ τράπεζα καὶ βρώματα ἐπ' αὐτῆς καὶ περὶ αὐτὴν Λουκᾶς καὶ Κλεώπας καθήμενοι καὶ ὁ Χριστὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν εὐλογεῖ τὸν ἐν ταῖς χερσὶ του ἄρτον.

**Ὁ Χριστὸς φανεὶς τοῖς Ἀποστόλοις
ἔφαγεν ἐνώπιόν αὐτῶν (²).**

§ 264. Οἶκος καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Χριστὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ὁ Πέτρος ἔμπροσθέν του κρατεῖ σκουτέλι μετὰ ὀψάριον μισθόν καὶ κηρόμελον· ὁ δὲ Χριστὸς εὐλογεῖ μετὰ τὴν δεξιάν αὐτὰ καὶ μετὰ τὴν ἀριστεράν λαμβάνει κηρόμελον καὶ ὀψάριον.

Ἡ ψηλάφησις τοῦ Θωμᾶ (³).

§ 265. Ὁσπήτιον καὶ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ μέσον, ἔχων τὴν δεξιάν ὑψωμένην, καὶ μετὰ τὴν ἀριστεράν τραβᾷ τὸ φόρεμά του καὶ ξεσκεπάζει τὴν δεξιάν του πλευράν τὴν πληγωμένην· ὁ δὲ Θωμᾶς στέκει πλησίον αὐτοῦ μετὰ φόβου θέτει τὴν δεξιάν του χεῖρα εἰς τὴν πληγὴν τῆς πλευρᾶς, μετὰ τὴν δὲ ἄλλην βαστᾷ χαρτί, λέγει· *Ὁ Κύριός μου καὶ Θεός μου.* Καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι τριγύρω του ἱστάμενοι θαυμάζουσιν.

**Ὁ Χριστὸς φανεὶς τοῖς Ἀποστόλοις
ἐπὶ τῆς θαλάσσης Τιβεριάδος (⁴).**

§ 266. Θάλασσα, καὶ ἐν μέσῳ πλοῖον, καὶ αἱ δέκα Ἀπόστολοι σύροντες τὸ δίκτυον μετὰ πληθὺς ὀψαρίων καὶ ὁ Χριστὸς ἱστάμενος εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης εὐλογεῖ αὐτούς· ὁ Πέτρος γυμνὸς πλέων εἰς

(¹) Λουκ. κεφ. κδ'. 13. — (²) Λουκ. κεφ. κδ'. 36. Ἰωάν. κεφ. κά. 12. — (³) Ἰωάν. κεφ. κ'. 26. — (⁴) Ἰωάν. κεφ. κά. 1.

γυμνός πλέον εἰς τὴν θάλασσαν ἔρχεται πρὸς αὐτόν, καὶ ὀπισθεν τοῦ Χριστοῦ κάρβουνα ἀναμμένα καὶ ὀψάριον ἐπάνω εἰς αὐτά.

•Η τρίτῃ ἐρώτησις τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Πέτρον⁽¹⁾.

§ 267. Θάλασσα καὶ εἰς τὴν ἄκρην πλοιάριον ἀραμένον, καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἕξω καὶ ὁ Χριστὸς ἱστάμενος βλέπει τὸν Πέτρον, καὶ βαστᾷ χαρτὶ λέγων *Σίμων Ἰωνᾶ φιλεῖς με* ; καὶ ὁ Πέτρος ἱστάμενος ἔμπροσθέν του μετὰ φόβου λέγει εἰς χαρτί. *Κύριε σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε.*

•Ο Χριστὸς φαινόμενος τοῖς Ἀποστόλοις ἐν τῷ ὄρει τῆς Γαλιλαίας⁽²⁾.

§ 268. Ὅρος, καὶ ὁ Χριστὸς ἐπάνω αὐτοῦ ἱστάμενος καὶ εὐλογῶν μετὰ τὰς δύο τὸν χεῖρας καὶ ἔμπροσθέν τῶν ὁ Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, ἔχοντες ἀπλωμένα τὰ χεῖρα πρὸς αὐτόν.

•Η Ἀνάληψις τοῦ Χριστοῦ⁽³⁾.

§ 269. Βουνὸν μὲν πολλαῖς εἰαίας, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες ἄνω, καὶ ἀπλώνοντες τὰς χεῖρας τῶν μετὰ θάμβους, καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἡ Θεοτόκος βλέπουσα καὶ αὐτὴ ἄνω ἀμφοτέρων δὲ τῶν μερῶν τῆς δύο ἄγγελοι λευκοφόροι δεικνύοντες πρὸς τοὺς Ἀποστόλους τὸν Χριστὸν ἀνερχόμενον· ἔχοντες εἰς τὰς χεῖράς των χαρτία· ὅπου ὁ μὲν λέγει οὕτως· *Ἄνδρες Γαλιλαῖοι τί ἐσθήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν*; Τοῦ δὲ ἄλλου τὸ χαρτί λέγει· *Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληθθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὗτος πάλιν ἐλεύσεται ὅν τρόπον ἐθεάσασθε πορευόμενος εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν ἐπὶ νεφελῶν ὁ Χριστὸς καθεζόμενος καὶ μετὰ σαλπίγγων καὶ τυμπάνων καὶ ἄλλων ὀργάνων καὶ ὑπὸ ἁγγέλων δορυφορούμενος ἀνέρχεται εἰς τὸν οὐρανόν.*

•Η Καθοδος τοῦ ἁγίου Πνεύματος⁽⁴⁾.

§ 270. Οἶκος καὶ οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι καθήμενοι κύκλῳ καὶ

(1) Ἰωάν. κεφ. κα' 17.—(2) Ματθ. κεφ. κη'. 16.—(3) Μάρκ. κεφ. ις'. 10. Λουκ. κεφ. κδ'. 50. (4) Πράξεις τῶν Ἀποστ. κεφ. β'. 1.

υποκάτωθεν αὐτῶν στοὰ μικρά, καὶ μετὰ εἰς αὐτὴν ἕνας γέρον βροστῶν ἐμπροσθέν του μανδῆλι μετὰ τὰς δύο του χεῖρας, καὶ ἐν μέσῳ δώδεκα χαρτῖα τυλιγμένα, καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν του φορῶν κορῶναν· καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ ταῦτα τὰ γράμματα· Ὁ Κόσμος. Καὶ ἐπάνωθεν τοῦ οἴκου τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὡς περιστερά φωτοβολοῦν· καὶ δώδεκα πύρινα γλῶσσαι ἐξερχόμεναι ἐξ αὐτοῦ καὶ καθεζόμεναι ἐφ' ἓνα ἕκαστον τῶν Ἀποστόλων.

ΠΩΣ ΙΣΤΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΠΑΡΑΒΟΛΑΙ

Ἡ Παραβολὴ τοῦ σπόρου (¹).

Ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ κτλ.

Ἰστορίζεται οὕτω.

§ 271. Ὁ Χριστὸς ἱστάμενος καὶ διδάσκων μετὰ Εὐαγγέλιον εἰς χεῖρας καὶ ἐμπροσθέν του ἄνθρωποι εἰς τέσσαρας τάξεις· ἡ πρώτη τάξις, οἱ παρὰ τὴν ὁδόν, ἄνθρωποι ὡς λαλοῦντες ἀλλήλοις, καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν μὴ βλέποντες, καὶ οἱ δαίμονες χαλινοῦντες αὐτούς· ἡ δευτέρα τάξις, οἱ ἐπὶ τῆς πέτρας, ἄνθρωποι ὡς ἀκούοντες τὸν λόγον μετὰ χαρᾶς, καὶ ὀπισθεν αὐτῶν εἰδῶλα, εἰς τὰ ὅποια γυρίζοντες αὐτοὶ προσκυνοῦσι καὶ τύραννος μετὰ στρατιώτας φοβερίζουν αὐτούς μετὰ σπαθία ξεγυμνωμένα· ἡ τρίτη τάξις, οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας, ἄνθρωποι τρώγοντες καὶ πίνοντες μετὰ γυναῖκας, καὶ δαίμονας πλησίον αὐτῶν· ἡ τετάρτη τάξις, οἱ ἐν τῇ καλῇ γῇ, μοναχοὶ προσευχόμενοι μέσσω εἰς τὰ σπῆλαια, ἔχοντες κανδήλι, καὶ ἄλλοι ὡς δαίμονες, ἄλλοι ὡς ἱερεῖς, ἄλλοι ὡς λαῖκοι εἰς Ἐκκλησίαν, καὶ μοναστήρια προσευχόμενοι.

(¹) Ματθ. κεφ. ιγ'. 3. Μάρκ. κεφ. 4'. 1. Λουκ. 8'. 4.

Ἡ παραβολὴ τῶν Ζιζανίων (¹).

Ὡμοικῶθη ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ
σπείροντι καλὸν σπέρμα κτλ.

Ἱστορία (*).

§ 272. Ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἔμπροσθέν του ἀνθρώποι πολλοί, ἄλλοι εἰς σχῆμα Ἱεραρχῶν ἄλλοι εἰς σχῆμα μαρτύρων ἄλλοι εἰς σχῆμα δόσιων φοροῦντες στέφανα, καὶ ἄγγελοι πλησίον αὐτῶν, καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν οἱ αἵρετικοὶ ἔχοντες εἰς τοὺς ὤμους των διαβόλους, καὶ εἰς ἄλλο μέρος ὁ Ἄδης καὶ ὁ Παράδεισος· εἰς μὲν τὸν Παράδεισον οἱ ὀρθόδοξοι ὑπὸ ἀγγέλων ὁδηγούμενοι· εἰς δὲ τὸν Ἄδην οἱ αἵρετικοὶ δεμένοι, καὶ ὑπὸ δαιμόνων τιμωρούμενοι.

Ἡ παραβολὴ τοῦ Σινάπεως (¹).

Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ κόκκῳ σινάπεως κτλ.

§ 273. Ὁ Χριστὸς εἰς μνημεῖον, καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του ἐξερχόμενον δένδρον, καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ μετὰ χαρτίαν ἀνοικτά· καὶ ὑποκάτω ἀνθρώποι βλέποντες τοὺς Ἀποστόλους.

Ἡ παραβολὴ τῆς Ζύμης (¹).

Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ζύμη κτλ.

§ 274. Ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς χεῖρας λέγει πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἔμπροσθέν του, ἄλλους βαπτίζουν ἄλλους διδάσκουν, καὶ ἀναρίθμητον πλῆθος ἔμπροσθέν του.

Ἡ παραβολὴ τοῦ Θησαυροῦ (¹).

Ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ θησαυρῷ
κρυπτομένῳ ἐν ἀγρῷ.

§ 275. Ὁ ἅγιος Παῦλος λέγων εἰς χαρτί, *σοφίαν κηρύττομεν τὴν ἀποκεκρυμμένην* καὶ τριγύρω αὐτοῦ ἄνδρες καὶ γυναῖκες·

(¹) Ματθ. κεφ. ιγ'. 24. — (²) Ματθ. κεφ. ιγ' 31-Μάρκ. κεφ. δ'. 31 Λουκ. κεφ. ιγ'. 18. (³) Ματθ. κεφ. ιγ' 33-Λουκ. κεφ. ιδ'. 1. (⁴) Μάρκ. κεφ. ιγ'. 44.

(*) Ἡ λέξις ἱστορία πανταχοῦ προηγεῖται τῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ χειρογράφῳ, ἀλλ' ἡμεῖς παραλείπομεν αὐτὴν ὡς πάντῃ περιττὴν οὖσαν, καὶ ὡς ἄπαξ σημειωθεῖσαν· Σ. τοῦ 'Ε.

καὶ ἄλλα πολύτιμα πράγματα, καὶ βιβλία καὶ ἀρτῆρια ὀπισθεν αὐτῶν κείμενα κατὰ γῆς· καὶ ἄλλοι συντρίβοντες εἰδῶλα.

Ἡ παραβολὴ τοῦ ζητοῦντος καλοὺς μαργαρίτας (¹).

Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπορῷ
ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας.

§ 276 Ὁ Χριστὸς ἱστάμενος καὶ εὐλογῶν· καὶ ἐμπροσθέν του ὁ ὄσιος Ἰωάσαφ, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰνδίας, με ὅσια καὶ φορέματα, στέκει μετ' εὐλαθείας· καὶ πλησίον του ὁ ἅγιος Βαρλαάμ δεικνύων αὐτῷ δακτυλοειδῶς τὸν Χριστόν, καὶ βαστᾷ χαρτί λέγων· ἴδετε ὁ πολύτιμος μαργαρίτης· καὶ ὀπισθεν αὐτῷ στέμμα, καὶ ἄλλα βασιλικά ἐνδύματα, καὶ πλούτη καὶ εἰδῶλα τζακισμένα καὶ ἐρριμένα κατὰ γῆς· καὶ παρέκει πάλιν οἱ σοφοὶ τῶν προπατόρων μας Ἑλλήνων, βαττάζοντες χαρτία· καὶ ἐπάνωθεν τοῦ Χριστοῦ ταῦτα τὰ γράμματα, *Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ πολύτιμος μαργαρίτης*.

Ἡ παραβολὴ τῆς σαγῆνης (¹).

Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγῆνῃ κτλ.

§ 277. Πληθος λαοῦ ἀπὸ διάφορα ἔθνη, καὶ γύρωθεν αὐτῶν οἱ Ἀπόστολοι· καὶ ὀπισθεν τῶν Ἀποστόλων δεξιὰ μὲν Παράδεισος, καὶ ὁ Πέτρος μέσα με ἄλλους πολλοὺς, ἀριστερὰ δὲ ὁ Ἄδης καὶ ἄνθρωποι ὑπὸ δαιμόνων τιμωρούμενοι.

Ἡ παραβολὴ τῶν ἑκατὸν προβάτων (²).

Ἐὰν γένηται τινι ἑκατὸν πρόβατα, καὶ χάση κτλ.

§ 278. Οὐρανός, καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ τὰ ἐννέα τάγματα τῶν ἀγγέλων· καὶ μέσον αὐτῶν θρόνος κενός, καὶ κάτωθεν αὐτῶν, ἡ εἰς τὸν Ἄδην κἀθοδος τοῦ Κυρίου. (Ζήτει § 257).

Ἡ παραβολὴ τῶν δραχμῶν (¹).

Τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα κτλ.

§ 279. Ὁ Χριστὸς σταυρωμένος, καὶ τριγύρω του φῶς πολὺ

(¹) Ματθ. κεφ. ιγ'. 45. — (²) Ματθ. κεφ. ιγ'. 47. — (³) Ματθ. κεφ. ιθ'. 12 Λουκ. κεφ. ιθ'. 4. — (⁴) Λουκ. κεφ. ιθ'. 8.

καὶ ἄνθρωποι πολλοὶ συντρίβουν εἰδῶλα, ἄλλοι βαπτιζόμενοι, ἄλλοι ὡς ~~καλόγηροι εἰς σπήλαια~~ προσευχόμενοι· καὶ ἄλλοι ἔμπροσθεν τοῦ σταυροῦ προσκυνοῦντες· καὶ ἐπάνωθεν τοῦ σταυροῦ οὐρανός, καὶ ἐν αὐτῷ τὰ ἐννέα τάγματα τῶν Ἀγγέλων με σάλπιγγας καὶ κιθάρας, καὶ ὁ Χριστὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπὶ θρόνου, βαστῶν τὸν Ἀδὰμ μετ' τὴν δεξιάν, καὶ μετ' τὴν ἀριστεράν χαρτὶ λέγων· Συγχώρητέ μοι ὅτι εὗρέθη ἡ ἀπολλυμένη δραχμή.

Ἡ παραβολὴ τοῦ ὀφείλοντος μυρίατάλαντα (¹).

Ὁμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ,
ὃς ἠθέλησε συναῖραι λόγον κτλ.

§ 280. Ὁ Χριστὸς καθήμενος εἰς θρόνον ὡς βασιλεὺς εὐλογῶν, καὶ γύρῳθεν αὐτοῦ Ἄγγελοι καὶ ἓνας ἄνθρωπος γονατιστὰ ἔμπροσθέν του λέγων μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντα σοὶ ἀποδώσω· καὶ οἱ δαίμονες ὅπισθεν αὐτοῦ βαστῶντες πολλὰ χαρτία γραμμένα· καὶ παρέκει πάλιν, ὅπισθεν τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἴδιος ἄνθρωπος τραβῶν ἄλλον εἰς φυλακὴν, καὶ λέγων πρὸς αὐτόν ἀπόδος μοι ὃ τι ὀφείλεις· καὶ παρέκει πάλιν ὁ Χριστὸς καθήμενος καὶ δύο ἄγγελοι βλέποντες εἰς αὐτόν, δεικνύουσι δακτυλοειδῶς τὸν ἄνθρωπον· καὶ πάλιν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἔμπροσθεν τοῦ Χριστοῦ συρόμενος ὑπὸ δαιμόνων εἰς τὸν Ἄδην ἀλυσσοδεμένος.

Ἡ παραβολὴ τῶν μισθουμένων ἐργατῶν (¹).

Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ,
ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωτὶ μισθώσασθαι ἐργάτας.

§ 281. Ὁ Χριστὸς ἱστάμενος, καὶ ὅπισθεν αὐτοῦ οἱ ἄγιοι πρόπατορες εἰς τέσσαρας τάξεις διηρημένοι· εἰς τὴν πρώτην τάξιν, ὁ Ἐνῶχ μὲν θυσιάζων, ὁ Νῶς δὲ βαστῶν Κιβωτόν· καὶ ἄλλοι γέροντες μετ' αὐτῶν προσευχόμενοι· καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν ταῦτα τὰ γράμματα· οἱ ἐν τῇ πρώτῃ ὥρᾳ. Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν ὁ Ἀβραὰμ θυσιάζων τὸν Ἰσαάκ· ὁ Ἰσαάκ εὐλογῶν τὸν Ἰακώβ, ὁ Ἰακώβ εὐλο-

(¹) Ματθ. κεφ. ιη' 23.—(²) Ματθ. κεφ. κ' 1.

γῶν τοὺς ἰβ' υἱοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν ταῦτα τὰ γράμματα οἱ ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ. Εἰς τὴν τρίτην τάξιν ὁ Μωϋσῆς βαπτῶν τὰς πλάκας καὶ διδάσκων τοὺς Ἑβραίους· καὶ ὁ Ἀαρὼν, καὶ ἄλλοι δίκαιοι πλησίον του· καὶ ἐπάνωθεν του ταῦτα τὰ γράμματα οἱ ἐν τῇ ἑκτῇ ὥρᾳ. Εἰς τὴν τετάρτην τάξιν οἱ προφῆται, ἄλλοι λιθοβολούμενοι· ἄλλοι περιονιζόμενοι· ἄλλοι δερόμενοι· καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν ταῦτα τὰ γράμματα οἱ ἐν τῇ ἑννάτῃ ὥρᾳ. Καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι καὶ τὰ ἔθνη προσπίπτοντα εἰς αὐτόν· καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν ταῦτα τὰ γράμματα οἱ ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ ὥρᾳ. Καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος πάλιν ὁ Χριστὸς εἰς παράδεισον μὲ πλῆθος ἀγγέλων, καὶ ὅλα τὰ τάγματα τῶν ἁγίων, καὶ οἱ Ἀπόστολοι καθήμενοι πλησίον του· ὁ δὲ δίκαιος Ἐνῶχ μὲ τὸ τάγμα του βαστάζοντες τοὺς στεφάνους των εἰς τὰς χεῖράς τους· λέγουσι πρὸς τὸν Χριστὸν δεικνύοντες τοὺς Ἀποστόλους, οὗτοι οἱ ἔσχατοι μιαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν ἐποίησας τοῖς βαστάζουσι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα ; ὁ δὲ Χριστὸς λέγει μετὰ παρόπτης εἰς αὐτόν· *Ἐταῖρε οὐκ ἀδικῶ σε, δηγάριον συνεφώνησάς μοι ; ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπάγε.*

Ἡ παραβολὴ τῶν δύο υἱῶν (¹).

Ἀνθρωπος εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε, τέκνον ὑπάγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου κτλ.

§ 282. Ὁ Χριστὸς ἱστάμενος, καὶ εἰς τὸ ἓνα του μέρους Ἰουδαῖοι Φαρισαῖοι καὶ Γραμματεῖς στρέφοντες εἰς τὰ ὀπίσω, ὡς μὴ στέργοντες τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους αὐτοῦ τελῶναι, πόρνοι καὶ ἐθνικοὶ προσκυνοῦντες αὐτόν.

Ἡ παραβολὴ τῶν μισαιφόνων ἐργατῶν (²).

Ἀνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμόν κτλ.

§ 283. Φρούριον καὶ ναὸς καὶ θυσιαστήριον, καὶ Γραμματεῖς

(¹) Ματθ. κεφ. κα' 28. — (²) Ματθ. κα' 33. Μάρκ. κεφ. ιβ' 1. Λουκ. κεφ. κ' 9.

βασιάζοντες, χαρτί· καὶ διδάσκουν, καὶ πλῆθος Ἑβραῖοι ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ μέσα εἰς τὸ θυσιαστήριον ὁ προφήτης Ζαχαρίας σφαζόμενος ὑπὸ ἐνὸς στρατιώτου· καὶ ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ὁ προφήτης Μιχαίας ραπιδόμενος ὑπὸ ἐνὸς βασιλέως· καὶ πλησίον εἰς αὐτὸν ὁ προφήτης Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαὲ λιθοβολούμενος· καὶ ἔξωθεν τοῦ φρουρίου ἐπάνω εἰς βουνὸν ἢ σταύρωσις τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ παραβολὴ τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου (¹).

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες κτλ.

§ 284. Ἐκκλησία, καὶ ἔξωθεν Ἀπόστολοι καὶ Ἱεράρχαι καὶ Ὅσιοι βαπτίζοντες καὶ διδάσκοντες, καὶ Ἕλληνες καὶ Ἑβραῖοι ἀσπαζόμενοι ἀλλήλους· καὶ ὁ Χριστὸς ἐπάνωθεν εὐλογῶν αὐτούς· καὶ παρέκει ἡ Ἱερουσαλήμ καιομένη· καὶ ἔξωθεν αὐτῆς στρατιῶται φονεύοντες Ἰουδαίους· καὶ ὁ προφήτης Ἡσαΐας δεικνύων τὸν Χριστὸν λέγει εἰς χαρτί· *Τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελῆ ἐκλεκτόν, ἀκρογωνιαίον ἐντιμόν· καὶ ὁ πιστεῶν ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασχυρῇ.*

Ἡ παραβολὴ τοῦ Βασιλέως τοῦ ποιήσαντος γάμους(¹).

Ὡμοιωθὴ Ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ Βασιλεῖ κτλ.

§ 285. Ἐκκλησία, καὶ ἔξωθεν εἰς ἓνα μέρος Ἰουδαῖοι, ἄλλοι μετροῦν ἄσπρα καὶ ἔχοντες ἔμπροσθέν τους βόας καὶ ἄλλας πραγματείας· ἄλλοι ξεφαντόνουν μὲ γυναῖκας, μὲ χοροὺς καὶ τύμπανα. ἄλλοι περιονίζουν τὸν προφήτην Ἡσαΐαν· ἄλλοι ρίπτουν εἰς λάκκον βορβόρου τὸν Ἱερειάν· καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἀπόστολοι διδάσκοντες· καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔθνη καὶ τελῶναι καὶ πόρνοι προσπίπτουν εἰς αὐτούς· καὶ συντρίβοντες τὰ εἰδῶλα· ἐν μέσῳ δὲ τῆς Ἐκκλησίας τράπεζα, καὶ ἐπ' αὐτὴν ποτήριον καὶ δισκάριον, καὶ κύκλῳ τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων, καὶ οἱ χοροὶ

(¹) Ματθ. κεφ. κβ'. 42. Μάρκ. κεφ. ιβ'. 10. Λουκ. κεφ. κ'. 17.— (²) Ματθ. κεφ. κβ'. 2.

τῶν ἁγίων Πάντων, ὅλοι λευκοφόροι βαστάζοντες λαμπάδας· καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἓνας ἄνθρωπος με ῥυπαρὰ ἱμάτια τοῦ θένουν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας οἱ δαίμονες καὶ τὸν τραβοῦν εἰς τὸν Ἀδην· καὶ ὁ Χριστὸς ἱστάμενος πλησίον του μετὰ βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς στολῆς, λέγει αὐτῷ εἰς χαρτί· Ἐταῖρε πῶς ἤλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου;

· Η παραβολὴ τοῦ δεῖπνου (¹).

Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε κτλ.

§ 286. Ὁ Χριστὸς ἱστάμενος εὐλογῶν, καὶ γύρωθεν οἱ Ἀπόστολοι· καὶ εἰς τὰ δεξιὰ του μέρη, οἱ Ἰουδαῖοι, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἄλλοι τρώγοντες καὶ πίνοντες· ἄλλοι πραγματευόμενοι· καὶ ἄλλοι ἰδιῶται προσπίπτοντες εἰς αὐτόν· καὶ οἱ Ἀπόστολοι διδάσκοντες αὐτούς.

· Η παραβολὴ τῶν ταλάντων (¹).

Ἀνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα κτλ.

§ 287. Παράδεισος καὶ ἔξωθεν ὁ Χριστὸς ὡς βασιλεὺς καθημέρος εἰς θρόνον, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ Ἀγγελοι· καὶ εἰς τὸ δεξιὸν του μέρος, εἰς ἁγίους ἀρχιερεὺς, καὶ εἰς ἅγιος ἱερεὺς βαστάζοντες εὐαγγέλια καὶ βλέποντες αὐτόν τὸν Χριστὸν δεικνύουσιν τὸ ὀπισθὲν τους πλῆθος τῶν ἁγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ ὁ Χριστὸς εὐλογεῖ αὐτούς. Καὶ εἰς τὸ ἀριστερόν μέρος αὐτοῦ εἰς διδάσκαλος, με ἓνα χέρι δίδων αὐτῷ εὐαγγέλιον, καὶ με τὸ ἄλλο δεικνύων αὐτὸ πρὸς αὐτόν λέγει, Ἴδε ἡ ἀμνάς σου, καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ δαίμονες χαλινώνοντες αὐτόν καὶ τραβίζοντες βιαίως εἰς τὸν Ἀδην.

· Η παραβολὴ τῶν οἰκοδομοῦντων τὰς οἰκίας ἐπὶ τῇν πέτραν καὶ τῇν ψάμμον (¹).

Πᾶς ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους καὶ ποιεῖ αὐτούς κτλ.

§ 288. Ὁ Χριστὸς καὶ ὀπισθὲν του οἱ Ἀπόστολοι, καὶ δύο ἄν-

(¹) Λουκ. κεφ. ιδ'. 15.— (²) Ματθ. κεφ. κέ. 14. Λουκ. κεφ. ιδ'. 11.— (³) Ματθ. κεφ. ζ'. 24. Λουκ. κεφ. ζ'. 49.

ἥρωποι ἔμπροσθέν του, ὁ εἰς γέρων, καὶ ὁ ἄλλος νέος, ἀκούοντες αὐτοῦ καὶ οἱ δύο μὲ προθυμίαν· καὶ παρέχει πάλιν ὁ γέρων προσευχόμενος μέσα εἰς σπήλαιον, καὶ τριγύρω του πόρνοι καὶ δαίμονες τοξεύουν αὐτόν, καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι τραβοῦντες τὰ ἱμάτιά του· καὶ ὁ νέος πάλιν εἰς τράπεζαν τρώγων καὶ πίνων, μὲ γυναῖκας, καὶ δαίμονες καταγελῶντες αὐτόν.

Ἡ παραβολὴ τοῦ τυφλοῦ ὁδηγοῦ (¹).

Τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγῶν ἀμφότεροι εἰς λάκκον κτλ.

§ 289. Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι διδάσκοντες, καὶ εἰς τοὺς ὥμους των διάβολοι δεσμεύουν μὲ μανδήλια τοὺς ὀφθαλμούς των καὶ ἔμπροσθέν τους Ἰουδαῖοι ὡς ἀκούοντες αὐτούς· καὶ αὐτοὶ ὁμοίως δαίμονες δένοντες τοὺς ὀφθαλμούς των· καὶ ἄλλοι δαίμονες ἔχοντες ὅλους αὐτοὺς περιμαζευμένους μὲ ἓνα σχοινὶ τοὺς τραβοῦν εἰς τὸν ἄδην· καὶ ὁ Χριστὸς μακρόθεν ἰστάμενος καὶ δεικνύων αὐτοὺς εἰς τοὺς Ἀποστόλους λέγει εἰς χαρτί. *Τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγῶν ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται.*

Ἡ παραβολὴ τῶν δέκα παρθένων (¹).

Ὁμοιωθήσεται ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις κτλ.

§ 290. Παράδεισος, καὶ ὁ Χριστὸς ἔσθην, βλέπων ἔξω· καὶ ὁπισθὲν του αἱ πέντε παρθένοι αἱ φρόνιμοι βαστάζονται λαμπάδας ἀναμμένους· καὶ αἱ πέντε μωραὶ ἔξωθεν βαστάζονται καὶ αὐταὶ σβυμένους λαμπάδας, καὶ κρούονται τὴν θύραν τοῦ παραδείσου, λέγουν *Κύριε Κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν*. Ὁ δὲ Χριστὸς ταῖς ἀπεκρίνεται λέγων· *Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς*· καὶ παρέχει πάλιν μνημεῖα, καὶ αἱ δέκα παρθένοι εὐγαίνουν ἀπ' αὐτά, καὶ εἰς ἄγγελος σαλπίζει ἄνωθέν των.

Ἡ παραβολὴ τοῦ πεσόντος εἰς ληστὰς (¹).

Ἀνθρώπος τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχά,
καὶ λησταὶς περιέπεσε κτλ.

§ 291. Παράδεισος καὶ φλογίνη ῥομφαία εἰς τὴν θύραν αὐτοῦ

(¹) Ματθ. κεφ. ιε. 14. Λουκ. ζ'. 39. — (²) Ματθ. κεφ. κέ. — (³) Λουκ. ι. 30.

καὶ ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ ἔξωθεν γυμνοὶ κλαίοντες· καὶ παρέχει ἄλλοι ἄνθρωποι, ἄλλοι εἰδῶλα προσκυνοῦντες, ἄλλοι γάτους, ἄλλοι σκύλλους· ἄλλοι βόδια· ἄλλοι ἄνθρώπους θυσιάζοντες εἰς τὰ εἰδῶλα· ἄλλοι τρώγουν καὶ πίνουν μετὰ γυναῖκας ἀσέμνους, καὶ δαίμονες χαλινόνοντες αὐτούς· καὶ εἰς ἓνα μέρος αὐτῶν ὁ Μωϋσῆς μετὰ τὰς πλάκας, καὶ ὁ Ἀαρὼν ὀπισθεν αὐτοῦ βλέποντες πρὸς αὐτούς καὶ στρέφοντες εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ παρέχει ναός, καὶ ἔσω οἱ Ἀπόστολοι, ἄλλους διδάσκοντες, ἄλλους ἀπιτίζοντες, ἄλλους μεταλαμβάνοντες· καὶ ὁ Χριστὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων, μετὰ τὸ ἓνα χεῖρ δίδει τοῦ ἁγίου Παύλου Εὐαγγέλιον καὶ τὰς πλάκας τοῦ νόμου· καὶ μετὰ τὸ ἄλλο βαστᾷ τὸν σταυρόν του εἰς τοὺς ὤμους του, καὶ δεικνύει αὐτοῖς τοὺς ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ ἔξω τοῦ ναοῦ προειρημένους εἰδωλολατρῶντας ἄνθρώπους.

Ἡ παραβολὴ τοῦ κριτοῦ τῆς ἀδικίας ⁽¹⁾.

Κριτὴς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος κτλ.

§ 292. Ὁ Χριστὸς ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ ἓνας ἱεράρχης προσευχόμενος, καὶ ὑπὸ αἵρετικῶν ἐνοχλούμενος· καὶ εἰς ἄγγελος μετὰ ξίφους διώκει τοὺς αἵρετικούς καὶ παρέχει εἰς νέος ἅγιος μέσα εἰς φωτίαν· καὶ οὐρανόθεν κατέρχεται ὕδωρ καὶ δροσίζει αὐτόν, καὶ δύο ἄγγελοι πλησίον του· καὶ παρέχει πάλιν ἓνας ὅσιος γονατιστὴς προσευχόμενος, καὶ δαίμονες γύρωθεν τοξεύουσιν αὐτόν, καὶ ἄγγελος Κυρίου διώκει αὐτούς.

Ἡ παραβολὴ τοῦ ἀσώτου ⁽¹⁾.

Ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱούς, καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος κτλ.

§ 293. Ναός καὶ θυσιαστήριον, καὶ πλησίον τοῦ ναοῦ ὁ πρεσβύτερος υἱὸς προσευχόμενος· καὶ παρέχει ὁ νεώτερος υἱὸς τρώγων καὶ πίνων μετὰ πορνῶν, καὶ πάλιν μέσα εἰς τὸν ναὸν κοινωνεῖ τὸν ἄσωτον, καὶ οἱ Ἀπόστολοι τὸν μυρόνουν καὶ τοῦ δίδουν καὶ σταυρόν·

⁽¹⁾ Λουκ. κεφ. ιγ. 2 — ⁽²⁾ Λουκ. κεφ. ιε. 11.

κύκλω δὲ τοῦ θυσιαστηρίου τὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων μὲ κιθάρας καὶ ὄργανα, καὶ σάλπιγγας, χαρούμενα· καὶ ἔξωθεν τοῦ ναοῦ πάλιν ὁ Χριστὸς εἰς ἄλλο μέρος παρακαλῶν τῶν πρεσβύτερον καὶ λέγων εἰς χαρτί. *Τέκνον σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστί, καὶ ἐκεῖνος βλέπων αὐτὸν στρέφει εἰς τὰ ὀπίσω.*

Ἡ παραβολὴ τοῦ πλουσίου οὗ εὐφόρησεν ἡ χώρα (¹).

Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα κτλ.

§ 294. Ὅσπῃτιον καὶ εἰς ἄνθρωπος φορῶν κόκκινον φόρεμα καὶ καλπάζει, στέκει καὶ ἀπορεῖ· καὶ ἔμπροσθέν του σωροὶ σίτου· καὶ ἄνθρωποι πελεκουῖντες ποιοῦσιν ἀποθήκας· καὶ παρέκει πάλιν αὐτὸς κείμενος εἰς κλίνην χρυσῇ· καὶ δαίμονες τριγύρω του ἐκβάλλουν μὲ τρίαιναν τὴν ψυχὴν του.

Ἡ παραβολὴ τοῦ πλουσίου

καὶ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου (¹).

Ἀνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον κτλ.

§ 295. Παλάτι καὶ ἐν αὐτῷ τράπεζα μὲ βρώματα διάφορα, καὶ εἰς ἄνθρωπος φορῶν λαμπρὰ καὶ πολύτιμα φορέματα, κάθηται ἐν αὐτῇ καὶ βαστάει εἰς τὰς χεῖράς του ποτήριον· καὶ ὑπηρετᾶται πολλοὶ ὑπηρετοῦσιν αὐτὸν φέροντες διάφορα βρώματα· καὶ παρέκει πάλιν αὐτὸς εἰς κλίνην, καὶ δαίμονες ἐκβάλλουν τὴν ψυχὴν του· καὶ γύρωθεν αὐτοῦ γυναῖκες καὶ παῖδιά κλαίουσιν, καὶ ὑποκάτωθεν τῶν θυρῶν τοῦ παλατίου εἰς ἄνθρωπος γυμνὸς πληγωμένος, κείμενος κατὰ γῆς· καὶ κυνάρια περὶ αὐτὸν γλύφουν τὰς πληγὰς του, καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ Δαβὶδ μὲ τὴν κιθάραν, καὶ τῶν ἀγγέλων τὰ τάγματα λαμβάνουν τὴν ψυχὴν του μετὰ σαλπίγγων καὶ ὀργάνων, καὶ Ἄδης παρέκει καὶ πλούσιος ἐν αὐτῷ φλεγόμενος λέγει· *Πάτερ Ἀβραὰμ ἐλέησόν με καὶ ἀντικρυ αὐτοῦ Παράδεισος καὶ ὁ Ἀβραὰμ μέσα καὶ εἰς τοὺς κόλπους του ὁ Λάζαρος, ὁ δὲ Ἀβραὰμ ἀποκρίνεται πρὸς*

(¹) Λουκ. κεφ. 16. — (²) Λουκ. κεφ. 15. 19.

τὸν πλούσιον· τεκνον, μνησθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά.

·Η παραβολὴ τοῦ ἰσχυροῦ (¹).

Οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ κτλ.

§ 296. Ὁ Χριστὸς ἱστάμενος εὐλογῶν, καὶ ἔμπροσθέν του ὁ Ματθαῖος ὁ τελώνης, καὶ ἀπόστολος ὁ Παῦλος, καὶ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ ἡ Πόρνη, καὶ ἄλλοι μετανοήσαντες ἁμαρτωλοὶ προσπίπτοντες εἰς τοὺς πόδας του, καὶ παρέχει ἄγγελοι θεσμεύοντες τὸν ἀβόλον, ρίπτουν αὐτὸν εἰς τὸν Ἄδην.

·Η παραβολὴ τοῦ λύχνου (²).

Οὐδεὶς λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν κτλ.

§ 297. Ναός, καὶ εἷς Ἅγιος Ἀρχιερεὺς διδάσκων ἐπὶ ἁμβωνος, καὶ εἷς ἄγγελος καλεῖ εἰς τὸ ὠτίον του καὶ φῶς τριγύρω αὐτοῦ· καὶ ἄνθρωποι ὑποκάτω αὐτοῦ ἀκούοντες μετὰ προθυμίας, καὶ τὰς χεῖρας ὑψωμένας ἔχοντες· ὁ δὲ Χριστὸς ἄνω αὐτῶν λέγει, οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὅπως ἴδωσιν.

·Η παραβολὴ τῆς ἀκάρπου συκῆς (³).

Συκὴν εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ κτλ.

§ 298. Ναός, καὶ εἷς ἄνθρωπος ἐν τῷ μέσῳ μιξαιπόλειος, ἔχων σταυρομένας τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στῆθους του, καὶ ὁ ἀθάνατος πλησίον αὐτοῦ βασιτεὺς ὀρέπανον· καὶ ὁ Χριστὸς προστίχει ἵνα ἐγκόψῃ αὐτόν· καὶ Ἄγγελος ὁ φύλαξ τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς ἔμπροσθεν τοῦ Χριστοῦ γονατιστὸς παρακαλεῖ αὐτόν λέγων· Κύριε ἄφες αὐτόν καὶ τὸν χρόνον τοῦτον.

·Η παραβολὴ τοῦ βουλομένου οἰκοδομῆσαι πύργον (⁴).

Τίς ἐξ ὑμῶν πύργον θέλων οἰκοδομῆσαι κτλ.

§ 299. Ὁ ἅγιος Παῦλος διδάσκων καὶ λέγων εἰς χαρτί, θεμέλιον

(¹) Ματθ. κεφ. 16'. 29. Μάρκ. κεφ. 6'. 27. — (²) Ματθ. κεφ. 4. 15. Μάρκ. κεφ. 6. 21 Λουκ. 11. 16. — (³) Λουκ. κεφ. 19'. 6. — (⁴) Λουκ. κεφ. 14'. 28.

Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τρώγοντες τοὺς ἄνθρωποι ἀκούοντες αὐτοῦ προθύμως· καὶ παρέχει πάλιν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι τρώγοντες καὶ πίνοντες καὶ πραγματευόμενοι, καὶ δαίμονες πλησίον τους ἐμπαίζοντες αὐτούς· καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν τὰ γράμματα· *Οἱ πιστεύοντες καὶ μὴ* *δυνάμενοι ἐκτελοῦσι.*

Ἡ παραβολὴ τοῦ τελώνου καὶ Φαρισαίου (¹).

Ἀνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι κτλ.

§ 300. Ναός καὶ κλίμαξ, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ Φαρισαῖος ἐμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, γέρων, μακρυγένης μὲ περσικὰ φορέματα καὶ τειλιγμένος· τὴν κεφαλὴν μὲ μανδήλιον βλέπει πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔχων τὴν δεξιάν του ἀπλωμένην πρὸς τὰ ἄνω, τὴν δὲ ἀριστεράν πρὸς τὸν τελώνην· καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν του δαίμων τῆς ὑπερηφανίας καθήμενος· καὶ ὁ Τελώνης ἀπέναντι αὐτοῦ βλέπει πρὸς τὰ κάτω, καὶ τὸ στήθος του τύπτει· καὶ εἰς ἄγγελος ἄνω αὐτοῦ εὐλογεῖ αὐτόν.

Ἡ παραβολὴ τῶν πεστῶν καὶ φρονέμων δούλων (²).

Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ φρόνιμος κτλ.

§ 301. Ναός καὶ εἰς ἀρχιερεὺς γέρων διδάσκων ἐν αὐτῷ καὶ εἰς ἅγιος ἱερεὺς ἔχων ποτήριον εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ἕτερος, βασιτάζοντες λαμπάδας καὶ θυμιατά, καὶ ἄλλοι καλόγηροι· καὶ λαὸς πολὺς προσευχόμενος, καὶ ὁ Χριστὸς ἄνωθεν εὐλογῶν αὐτούς.

Ἡ παραβολὴ τῶν κακῶν δούλων (³).

Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ κτλ.

§ 302. Οἶκος, καὶ ἐν αὐτῷ ἄνθρωποι χριστιανοὶ Ἐκκλησιαστικοί, μοναχοί, λαϊκοί, τρώγοντες καὶ πίνοντες μὲ χοροὺς καὶ τύμπανα, καὶ τύπτοντες ἀλλήλους, καὶ ὁ Χριστὸς ἐπάνωθεν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος πλησίον τοῦ σπηλαίου· ἡ κόλασις μὲ μεγάλας φλόγας,

(¹) Λουκ. κεφ. ιγ'. 10.— (²) Ματθ. κεφ. κδ'. 45.— (³) Ματθ. κεφ. κδ'. 18.

ἔχουσα μέσα ἀπίστους καὶ αἵρετικούς, καὶ δαίμονας σύρουσι τοὺς ἐκ τοῦ οἴκου ἀνθρώπους.

Ἡ παραβολὴ τοῦ ἁλατος ⁽¹⁾.

Καλὸν τὸ ἅλας, ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ κτλ.

§ 303. Ναὸς καὶ Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, διδάσκαλοι, ἄλλοι εἰς ἅμβωνας διδάσκουν, ἄλλοι εἰς θρόνους, ἄλλοι βιβλία ἀναγινώσκοντες. καὶ ὁ Παῦλος εἰς ἓνα μέρος βαστῶν χαρτὶ λέγει, ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλας ἡρτυμένος (Κολασ. κεφ. δ'. 6).

Ἡ παραβολὴ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ σκότους ⁽²⁾.

Τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπησεν κτλ.

§ 304. Ὁ Χριστὸς εἰς ἓνα μέρος καὶ τριγύρω του φῶς πολὺ, βαστῶν [δὲ] Εὐαγγέλιον λέγει, ἐγὼ εἰμὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου· καὶ οἱ Ἀπόστολοι πλησίον του· καὶ παρέχει εἰς ἄλλο μέρος ὁ Ἄρχων τοῦ σκότους διάβολος μέσα εἰς σκότος, καὶ πλησίον αὐτοῦ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, καὶ ἕλλο πληθος ἀπίστων γυρισμένοι πρὸς αὐτόν, καὶ τὸν Χριστὸν τὸν ἀφίνουν ὀπισθέν των.

Ἡ παραβολὴ τῆς βρώσεως ⁽³⁾.

Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην κτλ.

§ 305. Οἶκος καὶ ἐν αὐτῷ ἄνθρωποι εὐθυμοῦντες, καὶ πλησίον αὐτῶν ναὸς καὶ ἐν αὐτῷ ἄλλοι ἄνθρωποι μεταλαμβάνοντες τὰ θεῖα μυστήρια, ἄλλοι διδάσκοντες, ἄλλοι προσευχόμενοι· καὶ ὁ Χριστὸς δεικνύων αὐτοὺς λέγει πρὸς τοὺς Ἀποστόλους εἰς χαρτί, ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡ παραβολὴ τῆς θύρας καὶ τῆς αὐλῆς τῶν προδάτων ⁽⁴⁾.

Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς κτλ.

§ 306. Ἐκκλησία καὶ ἔξω εἰς τὴν θύραν ὁ Χριστὸς κρατῶν

⁽¹⁾ Ματθ. κεφ. ε'. 13. Λουκ. κεφ. ιδ'. 34. — ⁽²⁾ Ἰωάν. κεφ. γ'. 19. — ⁽³⁾ Ἰωάν. κεφ. ζ'. 27. — ⁽⁴⁾ Ἰωάν. κεφ. ι.

Εὐαγγέλιον ἀνοικτόν, λέγει· ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ εἰς τὴν εἰρήνην σωθήσεται καὶ ὁπισθεν τῆς θύρας ὁ Μωϋσῆς βασιτὴς τὰς πλάκας τοῦ νόμου· καὶ ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Χριστοῦ οἱ ἅγιοι ἀρχιερεῖς βιστάζοντες Εὐαγγέλια, καὶ διδάσκοντες, καὶ ἐπάνωθεν ταῦτα τὰ γράμματα, οἱ εἰσερχόμενοι διὰ τῆς θύρας. Καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν πλῆθος χριστιανῶν ἀκούοντες αὐτὸν προθύμως· καὶ ὁπισθεν τῶν χριστιανῶν ὁ Ἄρειος, καὶ οἱ λοιποὶ αἵρεσιάρχαι ἐνοχλοῦντες αὐτούς· καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν ταῦτα τὰ γράμματα. Οἱ μὴ εἰσερχόμενοι διὰ τῆς θύρας, ἀλλὰ ἀναβαίνοντες ἀλλοχόθεν.

Ἡ παραβολὴ τῆς ἀμπέλου (¹).

Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀμπελος, ἡμεῖς τὰ κλήματα κτλ.

§ 307. Ὁ Χριστὸς εὐλογῶν μὲ τὰς δύο του χειρας, καὶ ἔχων ἐπὶ τοῦ στῆθους τοῦ Εὐαγγέλιον λέγει, ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀμπελος ὑμεῖς τὰ κλήματα, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξερχόμενοι κλάδοι κλημάτων, καὶ οἱ Ἀπόστολοι περιπλεγμένοι εἰς αὐτούς.

Ἡ παραβολὴ τοῦ ὑποκριτοῦ (²).

Τί βλέπεις, τὸ κάρφος ἐν τῷ ὀφθαλμῷ κτλ.

§ 308. Εἷς ἄνθρωπος ἰστάμενος ἔχων εἰς τὸν ὀφθαλμὸν μικρὸν ξυλάριον, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ εἷς Φαρισαῖος, ἔχων ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ξύλου μέγα λέγει πρὸς τὸν ἄλλον, ἀδελφε ἐκβάλλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν ὁ Χριστὸς βλέπων μὲ φοβερὸν σχῆμα πρὸς τὸν Φαρισαῖον, λέγει εἰς χαρτί, ὑποκριτὰ ἐκβάλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου.

Ἡ παραβολὴ τῶν καλῶν καὶ σαπρῶν δένδρων (³).

Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς κτλ.

§ 309. Ἄνθρωποι ἰστάμενοι, καὶ ἀπὸ τὸ στόμα αὐτῶν ἐξέρχονται ταῦτα· ἄλλου μὲν πνεῦμα ἁγίον, ἄλλου δὲ ἄγγελος, ἄλλου

(¹) Ἰωάν. κεφ. ιε 5. — (²) Ματθ. κεφ. ζ' 3. — (³) Ματθ. κεφ. 6' 33. Λουκ. κεφ. 5' 43.

φῶς, καὶ ἄλλου ῥόδον· καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων τίμια πράγματα· ἀπέναντι δὲ αὐτῶν ἄλλοι ἄνθρωποι ἱστάμενοι καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τους εὐγαίνουν διάβολοι, ὄφεις, χοῖροι, ἄκανθαι, καὶ ἄλλα τοιαῦτα καὶ ὁ Χριστὸς μακρόθεν δεικνύων αὐτοὺς λέγει εἰς χαρτί, *pār dēndron* ἐκ τοῦ καρποῦ γινώσκεται.

Ἡ παραβολὴ τῆς στενῆς πύλης (¹).

Εἰσεέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης κτλ.

§ 310. Βουνόν, καὶ σπήλαια, καὶ ἐν αὐτοῖς ὅσοι προσευχόμενοι καὶ δαίμονες πειράζοντες αὐτούς, καὶ παρέκει μάρτυρες τυραννόμενοι ὑπὸ τῶν τυράννων, καὶ ὁ Χριστὸς ἄνωθεν ἐπὶ νεφελῶν εὐλογῶν αὐτούς, καὶ ἔχων ἐπὶ στήθους Εὐαγγέλιον ἀνοικτὸν λέγει, *ἀγνωρίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης*.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

§ 311. Κουβούκλιον, καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ τράπεζα, καὶ ἐπ' αὐτῆς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἅγιον πνεῦμα καὶ ὁ ἄναρχος πατὴρ πλησίον ἐπὶ θρόνου καθήμενος εὐλογεῖ μὲ τὰς ἁγίας χεῖρας του λέγων, εἰς χαρτί· *ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε*. Καὶ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς Τραπεζῆς ὁ Χριστὸς μετὰ ἀρχιερατικῆς στολῆς ἱστάμενος εὐλογῶν καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὰ λοιπὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων μετὰ ἱερατικῆς στολῆς ἱστάμενα μετὰ φόβου καὶ ποιῶντα κύκλον ἕως τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς· ὁ δὲ Χριστὸς λαμβάνει ἀπὸ τὴν κεφαλὴν ἐνὸς ἀγγέλου, εἰς σχῆμα διακόνου ὄντος, δισκάριον, καὶ ἄλλοι τέσσαρες Ἀγγελοι πλησίον, οἱ δύο θυμιάζοντες τὸν Χριστόν, καὶ οἱ δύο βαστώντες μανουάλια· καὶ ὅπισθεν αὐτῶν οἱ λοιποὶ βαστάζοντες ἄλλος λαβίδιον, ἄλλος λόγχην, καὶ τὸν κάλαμον μὲ τὸν σπόγγον, ἄλλος σταυρόν, καὶ ἄλλος λαμπάδα.

(¹) Ματθ. κεφ. ζ' 13.

Ἡ μετάδοσις τοῦ Κυριακοῦ σώματος καὶ αἵματος πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ⁽¹⁾.

§ 312. Οἶκος καὶ τράπεζα, ἐπ' αὐτὴν δισκάριον μὲ ἄρτον μελισμένον· καὶ ὁ Χριστὸς ὀπισθεν αὐτῆς φαινόμενος· ἕως τὴν μέσσην ἔχων τὰς χεῖρας ἀπλωμένας, καὶ βαστῶν εἰς τὴν δεξιὰν ἄρτον, εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν ποτῆρι καὶ ἔμπροσθέν του Εὐαγγέλιον ἀνοικτόν, καὶ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ταῦτα τὰ γράμματα, *λάβετε φάγετε τοῦτό ἐστι τὸ σῶμα μου*, εἰς δὲ τὸ ἀριστερόν ταῦτα, *πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου*· καὶ ἑκατέρων τῶν μερῶν αὐτοῦ οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι ὀλίγον κλιτοὶ βλέποντες πρὸς τὸν Χριστόν, καὶ δεξιὰ μὲν ὁ Πέτρος ἔμπροσθεν τῶν πέντε ἀπλόνοντας τὰς χεῖρας του ὑποκάτω τοῦ ἄρτου ὅπου βαστᾷ ὁ Χριστός, ἀριστερᾷ δὲ ὁ Ἰωάννης ἔμπροσθεν τῶν ἄλλων πέντε ἔχων τὴν μὲν δεξιὰν ἀπλωμένην, τὴν δὲ ἀριστερὰν ἐπὶ τοῦ στήθους του, καὶ τὸ στόμα του εἰς τὰ χεῖλη τοῦ ποτηρίου· καὶ ὁ Ἰούδας ὀπισθεν αὐτῶν γυρισμένος εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ ἓνας θαίμων εἰσερχόμενος εἰς τὸ στόμα του.

ΚΑ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ.

ΤΟ ΠΑΣΑ ΠΝΟΗ

§ 313. Οὐρανὸς μὲ ἥλιον, καὶ σελήνην καὶ ἀστέρας καὶ ἐν μέσῳ ὁ Χριστὸς καθήμενος βαστᾷ χαρτὶ λέγων, *Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν, πρὸ αἰῶνος ἐθεμελίωσε με*. Καὶ εἰς τὰ τέσσαρα μέρη οἱ τέσσαρες Εὐαγγελισταὶ εἰς τὸ εἶδος ἀνθρώπου, μόσχου, λέοντος, καὶ ἀετοῦ. Καὶ ἀπὸ τὰ δύο του μέρη ἡ Παναγία ἐκ δεξιῶν, καὶ ὁ Πρόδρομος ἐξ ἀριστερῶν πρεσβεῖαν ποιῶντες· καὶ κύκλῳ αὐτοῦ τὰ ἐν-νέα τάγματα τῶν ἀγγέλων.

Θρόνοι, Χερουβείμ, Σεραφεῖμ, λέγοντα ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος.

(1) Ματθ. κεφ. ζ'. 26. Μάρκ. κεφ. ιδ'. 22. Λουκ. κεφ. κβ'. 17.

Καὶ τὰ λοιπὰ τάγματα βαστάζοντα χαρτία. Αἱ μὲν Κυριότητες λέγουσαι. Δόξα Κυριότητος τὸ ἀμήχανον κάλλος.

Αἱ δὲ Δυνάμεις. Δόξα τὸ ὑπερβάλλον τῶν Δυνάμεων κράτος.

Αἱ δὲ Ἐξουσίαι. Δόξα φέγγος τὸ ἀπρόσιτον τῶν λαμπρῶν Ἐξουσιῶν.

Αἱ δὲ Ἀρχαί. Δόξα φάος τὸ ὑπέρλαμπρον τῶν ἀρχῶν τῶν παμφανῶν.

Οἱ Ἀρχάγγελοι. Δόξα Ἀρχαγγέλων ἡ ἀφραστος εὐκλεία.

Οἱ Ἄγγελοι. Δόξα τῶν Ἀγγέλων ἡ θεία εὐπρέπεια.

Καὶ γύρωθεν τοῦ οὐρανοῦ ταῦτα τὰ γράμματα Πᾶσα προὴ αἰνέσάτω τὸν Κύριον, αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις, σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ.

Κατωτέρω δὲ τὰ τάγματα τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ νεφελῶν βαστάζοντα χαρτία. Οἱ ἅγιοι Προπάτορες, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ὁ Ἀδὰμ, λέγων εἰς χαρτί. Δόξα τῶν Προπατόρων παιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Οἱ Προφῆται, καὶ ἔμπροσθεν ὁ Μωϋσῆς λέγων. Δόξα τῶν Προφητῶν καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα.

Οἱ Ἀπόστολοι, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ὁ Πέτρος λέγων. Δόξα τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον κήρυγμα.

Οἱ Ἱεράρχαι, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ὁ Χρυστόστομος λέγων. Δόξα Ἀρχιερέων καλλογῇ καὶ εὐπρέπεια.

Οἱ Μάρτυρες καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ὁ Γεώργιος λέγων. Δόξα τῶν Ἀθλοφόρων ἰσχύς καὶ κραταίωμα,

Οἱ Ὅσιοι καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ὁ Ἀντώνιος λέγων. Δόξα τῶν Ἀσκητῶν καὶ Ὀσίων ἡ αἵρεσις.

Οἱ Βασιλεῖς καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ὁ Κωνσταντῖνος λέγων. Δόξα τῶν Ὀρθοδόξων Βασιλέων κραταίωσις.

Αἱ Μάρτυρες γυναῖκες καὶ ἔμπροσθεν ἡ Αἰκατερίνα. Δόξα τῶν παρθένων ρυμφίε οὐράνιε.

Αἱ Ὅσιαι γυναῖκες, καὶ ἔμπροσθεν ἡ Εὐπραξία, λέγουσα. Δόξα μοναζουσῶν εὐφροσύνη οὐράνιος.

ὑποκάτωθεν δὲ τῶν ἁγίων ὄρη με κάρπιμα δένδρα· καὶ ἐπά-
νωθεν αὐτῶν διάφορα πτηνὰ καὶ ὑποκάτωθεν πάντα τὰ θηρία τῆς
γῆς ἡμερα καὶ ἄγρια.

ΚΒ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ.

ΤΑ ΕΝ Τῇ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΙΣΤΟΡΟΥΜΕΝΑ.

*Ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ. . . . καὶ ἤκουσα
ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος λεγούσης, Ἐγὼ εἰμὶ
τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος καὶ, ὁ βλέπεις γράψον
εἰς βιβλίον κτλ* ⁽¹⁾.

§ 314. Σπήλαιον, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος
καθημένος ἐκστατικὸς βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ
ὁ Χριστὸς ἐπὶ νεφελῶν φορῶν στιχάρι λευκόν, καὶ χρυσοῦν ζώνην
καὶ βαστάζων ἀστέρας ἑπτὰ ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τὸ στόμα
τοῦ ἐκπορευομένη δίστομος ῥομφαία, καὶ γύρωθεν αὐτοῦ λυχνίαι
καὶ τὸ πρόσωπον ὡς ὁ ἥλιος ἀστράπτον.

*Τῷ Ἀγγέλῳ τῆς Ἐφesoῖνης ἐκκλησίας γράψον, τάδε λέγει
Κύριος ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ κτλ* ⁽²⁾.

§ 315. Τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν με ἀστέρας ἑπτὰ εἰς τὴν δεξιάν
τοῦ χειρᾶ, καὶ ἑπτὰ λυχνίαι χρυσομέναι περὶ αὐτόν. Καὶ τὴν
πόλιν Ἐφεσον ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ ἐνδεδυμένην λαμπρῶς βλέπει
πρὸς τὰ ἄνω λειποθυμοῦσα, ὡς ἐκ τῆς χαρᾶς καὶ ἀνθρώπους φεύ-
γοντας ἐν τρόμφ ἀπὸ προσώπου αὐτῆς. Καὶ Ἰωάννην τὸν Θεολό-
γον με μεμβράναν εἰς χειρᾶς δεικνύει αὐτὴν τῇ γυναικὶ με τὴν
ἀριστερὰν καὶ τὸν Ἰησοῦν με τὴν δεξιάν.

Καὶ τῷ Ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Σμυρναίων γράψον κτλ. ⁽³⁾.

§ 316. Τὸν Ἰησοῦν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὸν Ἰωάννην βλέποντα
αὐτόν καὶ ἀπέναντι αὐτοῦ ἄγγελον. Καὶ γυνὴ κατεξέσχισμένην

(1) Ἀποκλ. κεφ. 6', 12. — (2) κεφ. 6', 08. — (3) κεφ. γ. 1. — (4) κεφ. γ'. 7. —
(5) κεφ. γ'. 14.

ἐν φυλακῇ σκεπάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου καὶ ἀναστενάζουσα βλέπει τὸν Ἰωάννην.

Καὶ τῷ Ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον κτλ ⁽¹⁾.

§ 317. Τὸν Ἰησοῦν ἐν νεφέλαις μὲ ῥομφαίαν δίστομον εἰς τὸ στόμα του καὶ γυναῖκα ὑπὸ τοὺς πόδας ἀγκαλιασμένην ὑπὸ ἐνὸς γέροντος καὶ ἐνὸς νέου, καὶ ὁ Ἀγγελος ὠργισμένος κατ' αὐτῆς· ὁ δὲ Ἰωάννης τῆς προσφέρει βιβλίον καὶ τῆς δεικνύει τὸν Ἰησοῦν.

Καὶ τῷ Ἀγγέλῳ τοῖς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον κτλ ⁽²⁾.

§ 318. Τὸν Ἰησοῦν μὲ ὀφθαλμοὺς πυρίνους καὶ πόδας χαλκο-λιθάνους καὶ ἄγγελον ὑπὸ τοὺς πόδας του, τρομασμένον καὶ γυνὴ ἐπὶ κλίνης πάσχουσα δεινῶς, καὶ ἄνδρες περὶ αὐτῆς κλαίοντες καὶ βρέφη νεκρὰ βασταζόμενα ὑπὸ τῶν διαβόλων.

Καὶ τῷ Ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσις ἐκκλησίας γράψον κτλ ⁽³⁾.

§ 319. Ὁ Χριστὸς ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ του ἀστέρας ἑπτὰ καὶ ἄγγελος ἀπέναντι δακρύων καὶ γυνὴ ἡμίνεκρος πλησίον αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἰωάννης βλέπων αὐτὴν δεικνύει πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἑπτὰ ἄνδρες λευκὰ ἐνδεδυμένοι πετοῦν πρὸς τὰ ἄνω βασταζόμενοι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων.

Καὶ τῷ Ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον κτλ ⁽⁴⁾.

§ 320. Ὁ Χριστὸς ἐπὶ νεφελῶν βαστῶν κλεῖδας καὶ πλησίον του θύρα μεγάλη ἀνεωγμένη καὶ ἄγγελος ἐστεφανωμένος ἐνθαρρύνει νέαν δεκαπενταετῇ· ἡ δὲ νέα προσευχομένη κατέχει ἐν ταῖς χειρσὶν αὐτῆς κλάδον ἐλαίας καὶ σταυρὸν καὶ καταπατεῖ δράκοντα.

Καὶ τῷ Ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Λαοδικέων γράψον κτλ ⁽⁵⁾.

§ 321. Ὁ Χριστὸς ἐνδεδυμένος λαμπρῶς κἄθηται ἐπὶ νεφελῶν, καὶ γυνὴ γυνὴ καὶ τυφλὴ μεταξὺ βράχων ὁδύρεται καὶ ἄγγελος Θεοῦ ἐπ' αὐτῆς φυλάττει αὐτὴν λυπούμενος καὶ ὁ Ἰωάννης τῆς πλησιάζει βιβλίον.

(1) Ἀποκλ. κεφ. 6' 12. — (2) κεφ. 6' 18. — (3) κεφ. 7' 1. (4) κεφ. 7' 7. — (5) κεφ. 7' 14.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἀνεωγμένη ἐν τῷ οὐρακῷ, καὶ ἡ φωνή... Λέγουσα, Ἀνάβα ὧδε, καὶ δεῖξω σας ἃ δεῖ γένεσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ . . . Καὶ κύκλωθεν τοῦ θρόνου θρόνοι κθ'. (¹). Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ Καθημένου . . . καὶ τ' ἄλλα (²).

§ 322. Νέφη καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν ὁ Ἄναρχος Πατὴρ καθήμενος εἰς θρόνον κατέχει εἰς τὴν δεξιὰν βιβλίον κλεισμένον, καὶ ἐσφραγισμένον μὲ ἐπτὰ σφραγίδας καὶ ἓνα ἄρνιον ἔχον ἐπτὰ κέρατα καὶ ἐπτὰ ὀφθαλμοὺς κρατεῖ μὲ τοὺς δύο πόδας τοῦ τοῦ βιβλίου ὁποῦ βασιτῆ ὁ Ἄναρχος Πατὴρ· καὶ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου ἐπτὰ λαμπάδες ἀναμμέναι, καὶ θάλασσα. Καὶ κύκλῳ οἱ τετράμορφοι Εὐαγγελισταί, καὶ ἀπὸ τοῦ ἓνα μέρος καὶ τὸ ἄλλο οἱ κθ'. πρεσβύτεροι καθήμενοι εἰς θρόνους χρυσοῦς καὶ βασιτῶντες εἰς τὰς χειράς των, τὰς δεξιὰς, φιάλας χρυσᾶς μὲ θυμιάματα· εἰς δὲ τὰς ἀριστεράς κιθάρας. Ὑποκάτωθεν δὲ τοῦ Πατρὸς εἰς ἄγγελος πετόμενος ἔχων τὰς χεῖρας τοῦ ἀπλωμένας εἰς τὸ ἓνα καὶ ἄλλο μέρος, ὡς προσδεχόμενος τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων.

Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ ἄρριον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσαρῶν ζώων λέγοντος, ὡς φωνῆς βροῦτης ἔρχου καὶ βλέπε· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχον τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἔτα νικῆση (³).

§ 323. Βουνὰ καὶ ἄνθρωποι, ἄλλοι θανατωμένοι, ἄλλοι ζωνταναί, κείμενοι εἰς τὴν γῆν φοβισμένοι· καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν εἰς ἄνθρωπος ἐπὶ ἵππου λευκοῦ ἐνδεδυμένος στολὴν βασιλικὴν καὶ βασιτῶν τόξον διευθύνει αὐτὸ κατὰ τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρόδς κτλ. (⁴).

§ 324. Βουνὰ καὶ πόλεις καὶ λαὸς πολὺς καὶ ἵππος πυρρὸς ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ καὶ ἀναβάτης ἐπ' αὐτῷ ὅλος ὀργή κρατῶν διὰ τῆς ἀριστερᾶς τὴν Εἰρήνην ὡς νεάνιδα χαρίεσσαν, καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς

(¹) Ἀποκλ. κεφ. 8. 1. — (²) κεφ. 4. 1. — (³) κεφ. 5. 1. — (⁴) κεφ. 5. 4.

μάχαιράν ἐκπέμπουσαν φλόγας κατασπαράζει τὸ πλῆθος· καὶ περὶ τὸν ἵππον νεχροί, καὶ αἱμάτων ποταμοί. Ὅπισθεν δὲ αὐτοῦ εἰς ἀγριωμένους ἵππος μέλας, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἀνὴρ κρατῶν πλάστιγγα.

Καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος κτλ. (¹).

§ 325. Ὁ Θάνατος καθήμενος ἐπὶ ἵππου χλωροῦ κρατῶν ὀρέπανον ἐν τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ μέγα, καὶ ὀρμῶν κατὰ τῶν λαῶν θέρει τὰ πλῆθη ἀδιακρίτως· ἔμπροσθεν δὲ αὐτοῦ ἀνὴρ τερατώδης ἔχων κεφαλὴν ὁμοίαν κήτους κατατρώγει τοὺς παρακειμένους ἀδιακρίτως καὶ ἐπὶ τοῦ κρανίου αὐτοῦ ταῦτα τὰ γράμματα ὁ Λιμός· ἀριστερὰ δὲ τοῦ θανάτου δράκων μέγας καὶ φοβερός ἔχων τὸ στόμα ἀνεωγμένον, καὶ ἐν αὐτῷ πλῆθος ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ παιδαρίων· περὶ δὲ τὸ θηρίον θηρία παντοδαπὰ κατατρώγοντα βασιλεῖς καὶ μεγιστάνες.

Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφραγισμένων κτλ. (²).

§ 326. Θυσιαστήριον καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ αἱ ψυχαὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἐνδεδυμένοι στολὰς λευκάς, ἔχουσαι χεῖρας καὶ ὄμματα ἀνατεταμένα ἄνω, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῶν δύο ἄγγελοι ὁμιλοῦντες αὐτοῖς.

Καὶ εἶδον, ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑκτην· καὶ ἰδοὺ, σεισμός μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο ὡς σάκκος τρίχινος καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα, καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, . . . καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον εἰλισσόμενον . . . (³).

§ 327. Βουνὰ σκοτεινὰ, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων, ἄλλοι ὡς βασιλεῖς, ἄλλοι ὡς μεγιστάνες, ἄλλοι ὡς λαῖκοι συρμένοι μέσα εἰς σπῆλαια· καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν ὁ οὐρανὸς τειλιγμένος ὡς χαρτί· καὶ ὁ ἥλιος μελανός, καὶ ἡ σελήνη ὡς αἷμα, καὶ οἱ ἀστέρες πίπτοντες εἰς τὴν γῆν.

(¹) Ἀποκαλ. κεφ. ζ'. 8. — (²) κεφ. ζ'. 9. — (³) κεφ. ιζ'. 12.

Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἀνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβάρτα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος κτ.λ. ⁽¹⁾.

§ 328. Γῆ καὶ θάλασσα καὶ εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας ἀνεμοὶ καὶ τέσσαρες ἄγγελοι· βαστάζοντες σπαθία φοβερίζουν αὐτοὺς νὰ μὴ φυσοῦν, ὁ εἰς ἐμποδίζει τὸν Βορρᾶν, ὁ ἄλλος τὸν Νότον, ὁ ἄλλος τὸν Ζέφυρον, καὶ ὁ τέταρτος τὸν Ἀπηλιώτην· εἰς δὲ τὸ ἀνατολικὸν μέρος εἰς ἄγγελος ἀναβαίνει, μετὰ νεφελῶν, βαστᾷ εἰς τὴν μίαν τοῦ χειρὸς σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος (X) τὴν δὲ ἄλλην ἔχει ἀπλωμένην πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους· ὑποκάτωθεν δ' αὐτοῦ ἄλλος ἄγγελος, μυρόνων τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων τῷ κύκλῳ αὐτοῦ ἱστάμενος ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

Μετὰ ταῦτα εἶδον καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς θρόνου καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ Θρόνου κτ.λ. ⁽²⁾.

§ 329. Νέφη πολλὰ καὶ μέσον ὁ Ἀναρχος Πατὴρ καθήμενος εἰς θρόνον καὶ εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ θρόνου οἱ τέσσαρες Εὐαγγελισταὶ τετράμορφοι· καὶ κύκλῳ ὅλα τὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων· καὶ τὸ Ἀρνίον ἀνοῖγον τὸ Εὐαγγέλιον ὅπου κρατεῖ ὁ Πατὴρ εἰς τὰ γόνατά του. Καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ θρόνου λαὸς πολὺς φοροῦντες στολὰς λευκάς, καὶ βαστάζοντες φοίνικας εἰς τὰς χεῖρας τῶν καὶ ἀπὸ τὸ ἐν εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ θρόνου οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι· καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης πλησίον αὐτῶν, καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν ἵσταται δεικνύων αὐτῷ τοὺς περιβεβλημένους τὰς λευκάς στολὰς.

Καὶ ὅτε ἤρριξε τὴν σφραγίδα τὴν ἐβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμίωριον. Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες· καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔχων λίβανωτὸν χρυσοῦν . . . καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισεν κτ.λ. ⁽³⁾.

(1) Ἀποκλ. κεφ. ζ'. 1. — (2) κεφ. ζ'. 9. — (3) κεφ. ή. 1.

§ 330. Οὐρανὸς καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ὁ Πατὴρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου, λευκοφόρος, καὶ γύρωθεν αὐτοῦ ἐπτὰ ἄγγελοι βαστοῦντες σάλπιγγας, καὶ προσκυνοῦντες αὐτόν, καὶ ἄλλος ἄγγελος ἔμπροσθεν αὐτοῦ βαστῶν θυμιατὸν χρυσοῦν, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον εὐγαίνει καπνός, καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ ἄλλος ἄγγελος, ἔχων τὴν μίαν χεῖρα ἀπλωμένην καὶ μὲ τὴν ἄλλην βαστᾷ χαρτὶ λέγων· *Οὐαί, οὐαί τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν· καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνα μέρους ὁ ἥλιος μελανός, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλο ἡ σελήνη, καὶ τὸ τρίτον μέρος αὐτῆς ὡς αἷμα· καὶ ἀστέρες πολλοί, τὸ τρίτον μέρος αὐτῶν ἔχοντες μελανόν· καὶ ὑποκάτωθεν αὐτῶν θάλασσα καὶ φωτιά σμιγμένη μὲ τὰ κύματα τῆς, καὶ ἐν μέσῳ αὐτῆς ὄρος καίόμενον, ἀπὸ φωτίαν, καὶ πλοῖα μὲ τὰ πλοιάρια τῶν συντριμμένα, καὶ ἄνω κάτω γυρισμένα· καὶ ἔξωθεν τῆς θαλάσσης δένδρα πολλὰ καὶ χορτάρια καίόμενα, καὶ πλησίον αὐτῶν ποταμός, καὶ εἰς τὸ μέσον ἀστὴρ μέγας ἀκτινοβολῶν, καὶ πλησίον τοῦ ποταμοῦ ἄλλοι ἄνθρωποι πίνοντες, καὶ ἄλλοι ἀποθαμμένοι κείμενοι κατὰ γῆς.*

Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν κτλ. (¹).

§ 331. Νέφη καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄγγελος βλέπων πρὸς τὰ κάτω καὶ σαλπίζων βαστᾷ κλεῖδι εἰς τὴν χεῖρα του· καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ πηγάδι μέγαν, καὶ καπνὸς πολὺς ἐξερχόμενος ἐξ αὐτοῦ σκοτίζει τὸν ἥλιον καὶ τὸν ἀστέρα· καὶ ἀναμέσον αὐτοῦ ἀστὴρ μέγας θαμβωμένος ἐκ τοῦ καπνοῦ· καὶ ἀκρίδες ἐξ αὐτοῦ ἐξερχόμεναι ἔχουσαι κεφαλὰς καὶ πρόσωπα ἀνθρώπων, τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς ὀδόντες λεόντων, καὶ φοροῦσαι στέφανα χρυσᾶ εἰς τὴν

(¹) Ἀποκαλ. κεφ. θ'. 1.

κεφαλὴν των, καὶ σιδηροπούκχμισα εἰς τὰ κορμῖα των, καὶ ἔχουσαι τὰς οὐράς των ὁμοίως σκορπίων, καὶ κέντρα εἰς τὰς οὐράς των καὶ τὰ πτερά των ὡς ἀσπίδων καὶ ἀπὸ τοῦ ἑν καὶ ἄλλο μέρος τοῦ πηγαδίου βουνὰ καὶ ἄνθρωποι κείμενοι εἰς αὐτά.

Καὶ ὁ ἔκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μιαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, λέγουσαν τῷ ἔκτῳ ἄγγέλῳ, ὃς εἶχε τὴν σάλπιγγα. Αὖσον τοὺς τέσσαρας ἄγγέλους τοὺς δεδεμένους, ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ κτλ. ⁽¹⁾.

§ 332. Οὐρανὸς καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ὁ Ἄναρχος Πατὴρ λευκοφόρος καθήμενος εἰς θρόνον, καὶ ἔμπροσθέν του θυσιαστήριον χρυσοῦν, καὶ ἐκ δεξιῶν του ἄγγελος σαλπίζων καὶ βλέπων κάτω· καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ βουνὰ καὶ τέσσαρες ἄγγελοι κατακόπτοντες ἀνθρώπους· καὶ μέσον τῶν ἀγγέλων πλῆθος στρατιωτῶν φοροῦντες σιδηροπούκχμισα πύρινα καὶ πορφυρογάλαζα καὶ περικεφαλαίας σιδηρᾶς μὲ σιργούτζια καθήμενοι· εἰς ἄλογα ἔχοντα κεφαλὰς λεόντων, καὶ οὐράς ὅφρων ληγούσας εἰς κεφαλὰς, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ἐξέρχεται πῦρ καὶ καπνός· ὑποκάτω δὲ τῶν ποδῶν καὶ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν πλῆθος ζώντων, ἐξ ὧν οἱ μὲν ἔντρομοι ἵστανται, οἱ δὲ φεύγουσι, καὶ τὰ ὀπισθεν βλέπουσιν ἐκθαμβοί.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἶρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός, καὶ εἶχε ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλίον ἀνεῳγμένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν δὲ ἐσώονυμον ἐπὶ τὴν γῆν κτλ. ⁽²⁾.

§ 333. Οὐρανὸς καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ θάλασσα καὶ γῆ· καὶ εἰς ἄγγελος ἐνδεδυμένος νεφέλας ἔχων τὸ μὲν πρόσωπόν του λαμπρὸν ὡς ἥλιος ἐκπέμπει ἀκτίνας, τοὺς δὲ πόδας ὡς στύλους πυρός·

(1) Ἀποκαλ. κεφ. θ' 13.—(2) κεφ. ι 1.

καὶ τὸν μὲν δεξιὸν πόδα ἔχει ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν δὲ ἀριστερόν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ βαστῶν μὲ τὸ ἓνα τοῦ χέρι βιβλιάριον· τὸ δὲ ἄλλο ἀπλωμένον ἔχει εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ ὁ Ἰωάννης πλησίον τοῦ γονατιστοῦ λαμβάνει τὸ βιβλίον ἐκ τῆς χειρὸς του.

Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ· καὶ ὁ ἄγγελος ἐσθήκει λέγων, ἔγρειαι, καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν πόλιν τοῦ ἁγίου πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο κτλ. ⁽¹⁾.

§ 334. Ναὸς καὶ ἐν αὐτῷ θυσιαστήριον, καὶ ὁ Ἰωάννης μετρῶν αὐτόν μὲ κάλαμον, καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ θηρίον ἱστάμενον φορεῖ διάδημα εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ ἔχων πτερὰ, καὶ ὁ Ἐνώχ καὶ ὁ Ἡλίας ἀνερχόμενοι εἰς τὸν οὐρανόν μετὰ νεφελῶν· καὶ πλησίον τοῦ ναοῦ ὀσπήτια, καὶ μερικὰ ἀπ' αὐτὰ κρημνισμένα, καὶ ἄνθρωποι θανατωμένοι εἰς αὐτά, καὶ ἄλλοι ἔχοντες χεῖρας καὶ ὄμματα ὑψωμένα εἰς τὸν οὐρανόν.

Καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαι, ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου τοῦ Κυρίου ὑμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων κτλ. ⁽²⁾.

§ 335. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καθήμενος ἐπὶ νεφελῶν εἰς θρόνον ὑψηλόν, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ τὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων· καὶ κδ' πρεσβύτεροι γονυκλιτοί, καὶ προσκυνοῦντες αὐτόν καὶ ἐκ δεξιῶν ναὸς καὶ μέσα εἰς αὐτόν ἡ Κιβωτὸς κεχρυσωμένα, καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ ἄνθρωποι πολλοί, καὶ ἀστραπαὶ καὶ χάλαζα μεγάλη πίπτουσα ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα ⁽³⁾.

(1) Ἀποκλ. κεφ. ια. 1.—(2) κεφ. ια. 15.—(3) κεφ. ιε'. 1.

§ 336. Ἡ Παναγία ἐπάνω εἰς νέφελα με πορφυροῦν φόρεμα, καὶ με πτέρυγας ἀγγέλου, καὶ γύρωθεν τοῦ στεφάνου τῆς ἀστέρες δώδεκα, καὶ κύκλωθ' ἐν τῇ ἀκτίνῃ τοῦ ἡλίου ἀπὸ κεφαλῆς ἕως τῶν ποδῶν τῆς καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς ἡ σελήνη καὶ ἔμπροσθεν αὐτῆς εἰς δράκων κόκκινος ἔχων ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ φορῶν διαδήματα ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ εὐγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ νερόν, ὡς ποταμὸς καὶ ὅπισθεν τῆς οὐρᾶς πλήθος ὑστέρων καὶ ἐπάνωθεν τῆς Παναγίας δύο ἄγγελοι βαστάζοντες μέσα εἰς μανθῆλι τὸν Χριστὸν ὡς βρέφος, καὶ γύρωθεν αὐτῆς νέφη πολλὰ.

Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας· καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτον, καὶ τὸ στόμα ὡς στόμα λέοντος κτλ. ἕως τοῦ ἐστάλη ὁ δράκων ⁽¹⁾.

§ 337. Γῆ καὶ θάλασσα, καὶ ἐκ τῆς θαλάσσης ἐξέρχεται θηρίον ἐπτακέφαλον καὶ ἄνθρωποι μεγιστάνες προσκυνοῦσιν αὐτό, καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἄλλο μικρότερον θηρίον εἰς τὴν γῆν ἔχον δύο κέρατα ἀρνίου, καὶ ὅπισθεν αὐτῶν οὐρανὸς καὶ πῦρ καὶ χάλαζα κατερχόμενα ἐξ αὐτοῦ.

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄρριον ἐστηκὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. οὗτοι εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν, παρθένοι γὰρ οὗτοι εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἄρριῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ κτλ. ⁽²⁾.

§ 338. Ὅρος ὑψηλόν, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ἄρνιον ἱστάμενον φοροῦν στέφανον καὶ βαστάζουν σκήπτρον· εἰς δὲ τὸν πόδα αὐτοῦ ἔχον σταυρόν, καὶ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ σκήπτρου σταυρός, καὶ εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ θρόνου οἱ τετράμορφοι εὐαγγελισταὶ καὶ οἱ εἰ-

(1) Ἀποκαλ. κεφ. ιγ'. 1.—(2) κεφ. ιδ'. 1.

κοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔθεν καὶ ἔθεν καὶ πλῆθος ἁγγέλων βασιλεύοντες, κιθάραι, καὶ κλησίων παρθένοι πολλὰ λευκοφόροι ἔχουν τὰς χεῖρας καὶ ὄρματα ἀπλωμένα εἰς τὸ ἄρνον κάτωθεν ὃ αὐτῶν νεφέλαι· καὶ ἐπ' αὐτῶν τρεῖς ἅγγελοι βλέποντες· κάτω, καὶ ὁ εἰς βασιτῶν εὐαγγέλιον λέγει· φοβήθητε τὸν θεὸν καὶ δοτε αὐτῷ θόξα, οἱ ἡλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ· καὶ ἄλλος ἐκ ὀξυῶν τοὺς δεικνύει μὲ τὴν μίαν κάτω καὶ μὲ τὴν ἄλλην (χεῖρά του) βασιτῇ χαρτὶ λέγων· ἔχεσεν ἔπισε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη· καὶ ἕτερος ἅγγελος· εἰς ἀριστερῶν αὐτοῦ ἔχων καὶ αὐτὸς τὴν μίαν χεῖρα ἀπλωμένην καὶ μὲ τὴν ἄλλην βασιτῇ, χαρτὶ λέγων· Εἰ τις τῷ θηρίῳ προσκυνεῖ καὶ λαμβάνει τὸ χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ οὗτος πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ. Κάτωθεν ὃ αὐτῶν Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη χαλασμένη.

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξὺ κτ.λ. (¹).

§ 339. Νέζη καὶ ἐπάνω αὐτῶν ὁ Χριστὸς φορῶν κορόναν καὶ εἰς τὴν χεῖρά του φέρει δρέπανον κοπτερόν καὶ μεγάλον, καὶ θέτει αὐτὸ εἰς τὴν γῆν καὶ θερίζει· καὶ ἅγγελος πάλιν βασιτῶν καὶ αὐτὸς δρέπανον κοπτερόν καὶ κόπτει σταφύλια καὶ τὰ ῥίπτει μέσα εἰς τὸ ποτήρι, καὶ εὐγαίνει αἷμα ἀντὶ οἴνου. Καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν οὐρανός, καὶ ἐπάνω τοῦ οὐρανοῦ ναός, καὶ ἐν αὐτῷ θυσιαστήριον, καὶ ἐκ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ ἐξέρχεται εἷς ἅγγελος, καὶ βλέπων τὸν Χριστὸν ἀπλώνει τὴν μίαν χεῖρα πρὸς αὐτόν, καὶ μὲ τὴν ἄλλην βασιτῇ χαρτὶ λέγων· Πέμψον τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς γῆς.

Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἁγγέλους ἐπὶ ἔχοντας πληγὰς ἐπὶ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ (²).

(¹) Ἀποκάλ. κεφ. ιδ' 14. — (²) κεφ. ιε' 1.

§ 340. Βουνὰ καὶ ἄνθρωποι πολλοὶ ἄλλοι κείμενοι εἰς τὴν γῆν ἄλλοι λιποθυμημένοι καὶ πληγωμένοι βλέποντες ἄνω· καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν ὁ Ἀντίχριστος καθήμενος εἰς θρόνον, καὶ ἓνα θηρίον ἔχων πτερὰ καὶ φορῶν κορόναν, καὶ ἐπτακέφαλός δράκων· ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν εὐγαίνουν τρία πνεύματα ἀκάθαρτα ὅμοια βατράχοις· καὶ κάστρον χαλασμένον πλησίον, καὶ ἡ θάλασσα καὶ οἱ ποταμοὶ ὡς αἷμα καὶ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ὁ μέγας καταξηραμμένος, καὶ ἄνωθεν αὐτῶν οὐρανός, καὶ ὁ ἥλιος ἔχων μεγάλας ἀκτῖνας ἀπλωμένας εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ χάλαζα κατερχομένη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐπάνωθεν τοῦ οὐρανοῦ ἡ σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξέρχονται ἑπτὰ ἄγγελοι λευκοφόροι, φοροῦντες ζώνας χρυσαῖς καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἄγγελος χύνει τὴν φιάλην εἰς τὴν γῆν· καὶ εἰς τοὺς οὐρανούς, ὁ δὲ δεῦτερος εἰς τὴν θάλασσαν, ὁ τρίτος εἰς τοὺς ποταμούς, ὁ τέταρτος εἰς τὸν ἥλιον, ὁ πέμπτος εἰς τὸν θρόνον τοῦ Ἀντιχρίστου, ὁ ἕκτος εἰς τὸν Εὐφράτην ποταμόν, ὁ ἕβδομος εἰς τὸν αἶρα.

Καὶ εἶδον γυναικα καθήμενην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβεβλημένη πορφυρά κτλ. ἕως τὸ γέμον πορνείας (¹).

§ 341. Ἑπτὰ κορυφαὶ βουνῶν καὶ ἐπ' αὐτῶν θηρίον ἐπτακέφαλον ἔχον κέρατα δέκα. Καὶ ἐπάνω αὐτοῦ γυνὴ καθήμενη φοροῦσα κορῶναν τρίδιπλην καὶ χρυσοῦφαντα ἱμάτια καὶ κρατοῦσα εἰς τὴν δεξιάν της ποτήριον χρυσοῦν, προσφέρει αὐτὸ πρὸς τοὺς βασιλεῖς, καὶ δέκα βασιλεῖς ἔμπροσθεν τοῦ θηρίου βλέποντες πρὸς αὐτὴν καὶ ὀπισθεν τοῦ θηρίου οἱ ἄρχοντες μετὰ τοὺς μεγιστάνας τῆς γῆς καὶ τὰ γράμματα. Ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγημάτων τῆς γῆς.

Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαλόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτισθῇ ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ· καὶ ἐπραξεν ἐν ἰσχύϊ, φωνῇ μεγάλῃ κτλ. (²).

(¹) Ἀποκάλ. κεφ. ιζ' 3. — (²) κεφ. ιη' 1.

§ 342. Γῆ καὶ ὄρη καὶ θάλασσα καὶ πόλεις καίόμεναι ὑπὸ πυρός, καὶ φλόξ αναβαίνουσα εἰς τὸν ἀέρα, καὶ μακρόθεν ἴστανται βασιλεῖς, μεγιστᾶνες, καὶ πραγματευταὶ βλέποντες τὴν πόλιν καὶ θρηνοῦντες· ἄλλοι τραβοῦντες τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς των, κρούοντες τὰ στῆθι τους, ἄλλοι ἔχοντες χεῖρας καὶ ὄμματα ἐκτεθειμένα ἄνω, καὶ ἄλλο πληθος ἄνθρωποι θαυμάζουσιν καὶ ἐπάνωθεν οὐρανός, καὶ ἐξ αὐτοῦ εἰς ἄγγελος καταβαίνων μὲ ἄπειρον φῶς κύκλω αὐτοῦ, καὶ μὲ τὴν δεξιὰν δεικνύει τὴν Πόλιν, μὲ τὴν ἀριστερὰν βαστᾷ χαρτὶ λέγων, *ἔπασεν ἔπασε Βαβυλῶν ἡ Πόλις ἡ μεγάλη*. Καὶ ἕτερος ἄγγελος πλησίον αὐτοῦ ἐπὶ νεφελῶν ῥίπτει εἰς τὴν θάλασσαν λίθον ὡς μύλον μέγαν, καὶ βαστάζει χαρτὶ λέγων, οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται *Βαβυλῶν ἡ Πόλις ἡ μεγάλη*, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι. Καὶ ὑποκάτω τῶν ἀγγέλων ἄλλα σκοτεινὰ νέφη ῥίπτοντα χάλαζαν μὲ φωτίζαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπάνωθεν τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἄναρχος πατὴρ καθήμενος εἰς θρόνον· καὶ πλησίον τοῦ θρόνου δύο ἄγγελοι βαστάζοντες χαρτία· ὁ εἰς ἐκ δεξιῶν λέγων *Αἰνεῖτε τὸν θεὸν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ*· καὶ ὁ ἕτερος ὁ ἐξ ἀριστερῶν λέγων· *Καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι*. Καὶ κύκλω τοῦ θρόνου οἱ τετράμορφοι εὐαγγελισταί, καὶ τὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων. Καὶ ἄλλος λαὸς πολὺς φοροῦντες στολὰς λευκάς, καὶ βαστοῦντες χαρτία λέγοντα· *Ἀλληλουῖα, ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην καὶ ἐξεδίκασε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ . . . Ἀλληλουῖα*.

Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεφγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτόν, καλούμενος πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ . . . καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ κτλ. ἕως τούτου, ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων (¹).

(¹) Ἀποκάλ. κεφ. ιθ'. 11.

§ 343. Οὐρανὸς ἀνεωγμένος, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξερχόμενος ὁ Χριστὸς ἐπὶ νεφελῶν, καθήμενος ἐφ' ἵππου λευκοῦ, φορῶν ἱμάτιον κόκκινον, καὶ φόρεμα εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του εὐγαίνει σπαθί κοπτερὸν καὶ μέγαν, καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς Βασιλέων καὶ Κύριος Κυρίων. Καὶ ὅπισθεν αὐτοῦ τὰ στρατεύματα καθήμενα ἐφ' ἵππων λευκῶν φοροῦντα ἱμάτια λευκά, καὶ περικεφαλαίας, καὶ ζώνας χρυσαῖς, καὶ βαστάζοντα σπαθία κοπτερὰ καὶ ἔμπροσθεν βασιλεῖς καὶ μεγιστᾶνες, καὶ στρατιῶται καθήμενοι ἐφ' ἵππων μελανῶν, καὶ βαστάζοντες σπαθία καὶ νενικημένοι φεύγουν καὶ βλέπουν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἄλλοι κείμενοι θανατωμένοι εἰς τὴν γῆν ἄλλοι κρεμαζόμενοι ἀπὸ τ' ἄλογά τους καὶ πτηνὰ σαρκοφάγα τρώγουν τὰς σάρκας των καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν εἰς ἄγγελος ἰστάμενος ἐπάνω τοῦ ἡλίου καὶ βλέπων τὰ πτηνά, λέγει εἰς χαρτί· *Δεῦτε καὶ συνάγεσθε εἰς τὸν δεῖκτρον τὸν μέγαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν κτλ.* Καὶ πλησίον τῶν κειμένων ἀνθρώπων, Ἄδης καὶ ὁ πύρινος ποταμὸς καὶ δύο ἄγγελοι κρατοῦντες τὸ θηρίον τὸ ἐπτακέφαλον καὶ τὸν Ἀντίχριστον, ῥίπτουσιν αὐτὸν μέσα εἰς τὸν πύρινον ποταμόν.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσον μεγάλην κτλ. ⁽¹⁾.

§ 344. Οὐρανὸς καὶ ἐξ αὐτοῦ κατέρχεται ἄγγελος βαστῶν εἰς τὴν μίαν του χειρὰ κλεῖδιον καὶ μὲ τὴν ἄλλην βαστᾷ τὴν ἄλυσον, ἣ ἔχει δεμένον τὸν διάβολον καὶ βάζει μέσα αὐτὸν εἰς τὸν παμφάγον Ἄδην.

Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ οὐ ἀπὸ προσώπου θρυγεῖν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς· καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ βιβλία ἠνεώχθησαν. ⁽¹⁾.

§ 345. Ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐπὶ θρόνου λευκοῦ, καὶ γύρωθεν

(1) Ἀποκάλ. κεφ. κί. 1. — (2) κεφ. κ'. 11.

αὐτοῦ τὰ τέγματα τῶν ἀγγέλων, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς δευτέρας Παρουσίας (ἴδε § 347).

Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καιρὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης, Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ κτλ. (¹).

§ 346. Κάστρον τῆς Ἱερουσαλὴμ, ὠραϊσμένον μὲ πολύτιμα λίθάρια, καὶ περιεχρυσωμένον τετράγωνον ἔχον πύλας δώδεκα, ἀπὸ ἀνατολὰς πύλας τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶν πύλας τρεῖς, ἀπὸ μεσημβρίας πύλας τρεῖς, ἀπὸ δυσμῶν πύλας τρεῖς, καὶ εἰς κάθε πύλιν ἰστάμενος ἓνας ἄγγελος βαστῶν εἰς τὴν δεξιὰν ῥάβδον χρυσὴν καὶ εἰς τὴν ἀριστεράν σφραγίδα θεοῦ Ζῶντος (X). Καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἰστάμενος εἰς ὅρος ὑψηλὸν βλέπει αὐτήν, καὶ ἐπάνωθεν αὐτῆς οὐρανόσ ἀνεωγμένος καὶ ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐπὶ θρόνου ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐξήρχετο ἄπειρον φῶς καὶ καταβαίνει εἰς τὸ κάστρον καὶ κύκλῳ τοῦ Χριστοῦ ὅλα τὰ τέγματα τῶν ἀγγέλων, καὶ τῶν ἁγίων, καὶ κδ' πρεσβύτεροι. Καὶ εἰς ἄγγελος ἐκ τοῦ θρόνου βλέπων πρὸς τὸν Ἰωάννην δεικνύει αὐτῷ τὸ κάστρον λέγων εἰς χαρτί· Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ· καὶ ἕτερος ἄγγελος βαστῶν κάλαμον χρυσοῦν μετρεῖ τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ.

ΚΓ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

**Πῶς ἱστορίζεται ἡ δευτέρα παρουσία τοῦ Χριστοῦ,
Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.**

§ 347. Ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐπὶ τῶν πυριμόρφων καὶ Χερου-

(¹) Ἀποκάλ. κερ. κά. 2

βικῶν Θρόνων, φεγγοφόρος καὶ ἀστράπτων λίαν ἐν μέσῳ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων, προπορευομένου τοῦ στουροῦ· φέρει δὲ ὡς βασίλισσαν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ τὴν Ἀειπάρθενον Μαρίαν· καὶ μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων καὶ ὀργάνων πνευματικῶν πολλῶν, καὶ δόξης μεγίστης ὑπὸ πασῶν τῶν Ἀρχαγγελικῶν καὶ Ἀγγελικῶν ἐπουρανίων στρατευμάτων, ἔρχεται ἐπὶ νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ εὐλογῶν μὲ τὰς παναχράντους αὐτοῦ χεῖρας καὶ φέρων ἐπὶ τοῦ στήθους εὐαγγέλιον ἀνοικτὸν λέγων· *Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν· καὶ τὸ Πορεύεσθε ἅπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ· τὸ φθιόνιον καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ αὕτη ἡ ἐπιγραφή· Ἰησοῦς Χριστός, ἡ δόξα, ἡ χαρὰ τῶν δικαίων.* Καὶ οἱ ἅγιοι πάντες προὔπαντούσιν αὐτόν· κατὰ τάξιν τῇ θείᾳ αὐτοῦ δυνάμει ἀνερχόμενοι ἐκ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἅπαντες ἐπὶ νεφελῶν οὕτως· α'. ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων, β'. ὁ χορὸς τῶν Προπατέρων, γ'. ὁ χορὸς τῶν Πατριάρχων, δ'. ὁ χορὸς τῶν Προφητῶν, ε'. ὁ χορὸς τῶν Ἱεραρχῶν καὶ ὁ χορὸς τῶν Μαρτύρων, ζ'. ὁ χορὸς τῶν Ὁσίων, η'. ὁ χορὸς τῶν Εὐσεβῶν Βασιλέων, καὶ θ'. ὁ χορὸς τῶν Μαρτύρων καὶ Ὁσίων γυναικῶν φέροντες ἕκαστος ὡς κλάδον ἐν χερσὶ τὰς ἀρετὰς αὐτῶν. Καὶ ὑποκάτωθεν αὐτῶν ὁ ἄγγελος ἐν τῷ ἀέρι ἱπτάμενος καὶ σαλπίζων τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· καὶ ἡ γῆ μετὰ τῶν πόλεων καὶ λοιπῶν οἰκημάτων αὐτῆς ὑποκάτωθεν αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ἡ θάλασσα μετὰ τῶν πλοιαρίων αὐτῆς ἀποδίδοντες εὐθέως τοὺς νεκρούς· Καὶ οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν μνημάτων καὶ ὑδάτων ἐγειρόμενοι μετὰ θάμβους πολλοῦ, διαφορετικοὶ ἕνας ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀρπάζονται ὑπὸ τῶν νεφελῶν ἅπαντες· καὶ οἱ μὲν δίκαιοι ἔρχονται πρὸς τὴν ἀπάντησιν αὐτοῦ, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ὑπάγουν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης. Καὶ μακρόθεν οἱ Προφῆται μὲ χαρτίᾳ λέγοντες· ὁ Ἡσαΐας, *Αὐτὸς Κύριος εἰς κρῖον ἤξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ* (κεφ. γ'. 14).

Ὁ Ἰωήλ, *Ἐγειρέσθωσαν καὶ ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ζῆνη εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφὰτ* (κεφ. γ'. 12).

*Ὁ Δανιήλ, καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χώματι ἐγερ-
θήσονται οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὗτοι εἰς ὀνειδισμόν καὶ
εἰς αἰσχύνην αἰώνιον (κεφ. ιβ'. 2.)*

ΚΔ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

**Τὸ παγκόσμιον καὶ ἀδέκαστον κριτήριον
τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.**

§. 348. Ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρ-
μένου, λευκοφόρος καὶ ἀστράπτων ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὲ πολὺν
φῶδον καὶ τρόμον ἀπὸ πασῶν τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων δορυφορού-
μενος· μὲ τὴν δεξιὰν μὲν εὐλογῶν τοὺς ἁγίους, μὲ τὴν ἀριστερὰν
δὲ δεικνύων τὸν ἥλον εἰς ἁμαρτωλοὺς. Καὶ ὥς πολὺ κύκλωθεν, καὶ
αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ ἐπάνωθεν αὐτοῦ· Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ δίκαιος
κριτής. Καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν ἡ Παναγία καὶ ὁ Πρόδρομος,
πρεσβείαν ποιοῦντες, καὶ οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι ἐπὶ δώδεκα θρό-
νων καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἅγιοι πάντες ἱστάμενοι ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ,
βαστάζοντες ἅπαντες, ὡς κλάδους, ἐν χερσὶ τὰς ἀρετὰς τῶν κατὰ
τάξιν ἱστάμενοι, οὕτως εἰς τάξεις τρεῖς. Εἰς τὴν πρώτην ὁ χορὸς
τῶν Προπατόρων, καὶ Πατριαρχῶν καὶ Προφητῶν, καὶ εἰς τὴν
δευτέραν ὁ χορὸς τῶν Ἱεραρχῶν, Μαρτύρων καὶ Ἀσκητῶν καὶ εἰς
τὴν τρίτην ὁ χορὸς τῶν Δικαίων βασιλείων καὶ τῶν Μαρτύρων καὶ
Ὀσίων γυναικῶν· ἐξ ἀριστερῶν δέ, ὅλοι ὁμοῦ οἱ ἁμαρτωλοὶ διω-
κόμενοι ἐξ αὐτοῦ καὶ καταδικαζόμενοι μετὰ τῶν δαιμονίων καὶ
τοῦ προδότου Ἰούδα, οἱ τύραννοι βασιλεῖς, οἱ εἰδωλολάτραι, οἱ
ἀντίχριστοι, οἱ αἰρετικοί, οἱ φονεῖς, οἱ προδόται, οἱ κλέπται, οἱ
ἄρπαγες, οἱ ἀνελετήμονες, οἱ πλεονέκται, οἱ φιλάργυροι, οἱ ψεῦσται,
οἱ γόητες, οἱ μέθυσοι, οἱ πόρνοι, οἱ ἀσελεγεῖς, καὶ ὅλοι οἱ μισροὶ

καὶ ἀκάθαρτοι, καὶ πρὸ πάντων οἱ ἀγνώμονες Ἰουδαῖοι, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, οἵτινες μεγαλῶς ὀλολύζοντες τραβοῦσιν οἱ μὲν τὰς γενειάδας, οἱ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν κατέναντι τοῦ Σωτῆρος καὶ τῶν ἁγίων χορῶν, οὓς καὶ βλέπουσιν ἀσκαρδαμυκτί, καὶ τὸν Προφῆτην Μωϋσῆν πλησίον αὐτῶν ἱστάμενον δεικνύοντα αὐτοῖς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ λέγοντα πρὸς αὐτοὺς ἐν χαρτίῳ «*Προφῆτην ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἡμῶν ὡς ἐμέ, αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα*» (Δευτερ. ΙΒ'). Τὸ δὲ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου μὲ τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου καὶ τὰ μαρτύρια τοῦ νόμου, καὶ τῶν προφητῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἀνοικτὸν μὲ ἄλλα δύο χαρτῖα, τὸ μὲν ἐκ δεξιῶν καὶ τὸ ἄλλο ἐξ ἀριστερῶν, καὶ τὸ μὲν ἐκ δεξιῶν φέρει τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. (Ἀποκαλ. Κ'). τὸ δὲ ἐξ ἀριστερῶν ταύτην. *Καὶ εἴ τις οὐχ εὗρέθη ἐν τῇ βιβλίῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.* Γράψον δὲ καὶ τὸν πύρινον ποταμὸν ἐξερχόμενον ἐκ τῶν ποδῶν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ ἀνελεήμονας δαίμονας, ρίπτοντας ἀμαρτωλοὺς, καὶ δεινῶς βασανίζοντες τοὺς ριπτομένους μὲ διάφορα ὄργανα τυραννικά, ἥτοι καμάκια, λόγχας, καὶ τὰ παρόμοια, ὧν οἱ μὲν ὠθοῦσιν αὐτοὺς μὲ τὰ κοντάρια μέσα εἰς τὰς φλόγας, οἱ δὲ φλογεροὶ δράκοντες, περιπλεγμένοι ὄντες μὲ τὰς σάρκας τῶν ἀμαρτωλῶν, τοὺς σύρουσι καὶ τοὺς καταβιάζουσι βιαίως εἰς τὰ καταχθόνια, ὅπου ἐστὶ τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, τὰ δεσμὰ τὰ ἅλута, ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, καὶ τελευταῖον τὸ πῦρ τὸ δσθεστον, διὰ τὰ βασανίζονται καὶ τὰ τιμωρῶνται ἐκεῖ αἰωνίως. Οἵτινες καὶ φαίνονται ὅλοι ἀπὸ τῶν χάσματος ἔσωθεν σιδηροδέσμιοι καὶ ζοφεροὶ πολλὰ, κτυπῶντες τοὺς ὀδόντας ἐλεεινῶς, καὶ ἀκαταπαύστως καιόμενοι ἀπὸ τοῦ πῦρ, καὶ ἀπὸ τοὺς σκώληκας πάντοτε ἐσθιόμενοι ὁμοῦ μὲ τὸν ἀνελεήμονα πλούσιον, βλέποντες μακρόθεν τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ, τὸν παράδεισον αὐτόν, μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους εὐφραινόμενος ἔσωθεν κατέναντι τῶν ἀμαρτωλῶν, περιτειχισμένον ὄντα μετὰ χρυστάλλου καὶ χρυσοῦ καθαροῦ,

κοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔνθεν· καὶ ἔνθεν καὶ πλῆθος ἀγγέλων βαστάζοντες κιθάρας, καὶ πλησίον παρθένοι· πολλοὶ λευκοφόροι ἔχουν τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα ἀπλωμένα εἰς τὸ ἄρνιον· κάτωθεν δ' αὐτῶν νεφέλαι· καὶ ἐπ' αὐτῶν τρεῖς ἄγγελοι βλέποντες κάτω, καὶ ὁ εἰς βαστῶν εὐαγγέλιον λέγει· *φωβήθητε τὸν θεὸν καὶ δοτε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ· καὶ ἄλλος ἐκ δεξιῶν τοὺς δεικνύει μετὰ τὴν μίαν κάτω καὶ μετὰ τὴν ἄλλην (χειρὰ του) βαστᾷ χαρτὶ λέγων· ἔπεσεν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη· καὶ ἕτερος ἄγγελος ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ ἔχων καὶ αὐτὸς τὴν μίαν χεῖρα ἀπλωμένην καὶ μετὰ τὴν ἄλλην βαστᾷ, χαρτὶ λέγων· *Εἰ τις τῷ θηρίῳ προσκυνεῖ καὶ λαμβάνει τὸ χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τῇ χεῖρι αὐτοῦ, καὶ οὗτος πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ. Κάτωθεν δ' αὐτῶν Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη χαλασμένη.**

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὁμοῖος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὡς κτλ. (¹).

§ 339. Νέφη καὶ ἐπάνω αὐτῶν ὁ Χριστὸς φορῶν κορόνα καὶ εἰς τὴν χεῖρά του φέρει δρέπανον κοπτερὸν καὶ μεγάλον, καὶ θέτει αὐτὸ εἰς τὴν γῆν καὶ θερίζει· καὶ ἄγγελος πάλιν βαστῶν καὶ αὐτὸς δρέπανον κοπτερὸν καὶ κόπτει σταφύλια καὶ τὰ ρίπτει μέσα εἰς τὸ ποτήρι, καὶ εὐγαίνει αἷμα ἀντὶ οἴνου. Καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν οὐρανός, καὶ ἐπάνω τοῦ οὐρανοῦ ναός, καὶ ἐν αὐτῷ θυσιαστήριον, καὶ ἐκ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ ἐξέρχεται εἰς ἄγγελος, καὶ βλέπων τὸν Χριστὸν ἀπλώνει τὴν μίαν χεῖρα πρὸς αὐτόν, καὶ μετὰ τὴν ἄλλην βαστᾷ χαρτὶ λέγων· *Πέμψον τὸ δρέπανον τὸ ὅξυ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς γῆς.*

Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἐπὶ ἔχοντας πληγὰς ἐπὶ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ (¹).

(¹) Ἀποκάλ. κεφ. ιδ' 14.— (²) κεφ. ιε' 1.

§ 340. Βουνὰ καὶ ἄνθρωποι πολλοὶ ἄλλοι κείμενοι εἰς τὴν γῆν ἄλλοι λιποθυμημένοι καὶ πληγωμένοι βλέποντες ἄνω· καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν ὁ Ἀντίχριστος καθήμενος εἰς θρόνον, καὶ ἓνα θηρίον ἔχων πτερὰ καὶ φορῶν κορόναν, καὶ ἐπτακέφαλός δράκων· ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν εὐγαίνουσι τρία πνεύματα ἀκάθαρτα ὅμοια βατράχοις· καὶ κάστρον χαλασμένον πλησίον, καὶ ἡ θάλασσα καὶ οἱ ποταμοὶ ὡς αἷμα καὶ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ὁ μέγας καταξηραμμένος, καὶ ἄνωθεν αὐτῶν οὐρανός, καὶ ὁ ἥλιος ἔχων μεγάλας ἀκτῖνας ἀπλωμένας εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ χάλαζα κατερχομένη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐπάνωθεν τοῦ οὐρανοῦ ἡ σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξέρχονται ἐπτα ἄγγελοι λευκοφόροι, φοροῦντες ζώνας χρυσαῖς καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἄγγελος χύνει τὴν φιάλην εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τοὺς οὐρανούς, ὁ δὲ δευτέρος εἰς τὴν θάλασσαν, ὁ τρίτος εἰς τοὺς ποταμούς, ὁ τέταρτος εἰς τὸν ἥλιον, ὁ πέμπτος εἰς τὸν θρόνον τοῦ Ἀντιχρίστου, ὁ ἕκτος εἰς τὸν Εὐφράτην ποταμόν, ὁ ἕβδομος εἰς τὸν αἶρα.

Καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἐπτά καὶ κέρατα δέκα καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβεβλημένη πορφύρα κτλ. ἕως τὸ γέμον πορνείας ⁽¹⁾.

§ 341. Ἐπτά κορυφαὶ βουνῶν καὶ ἐπ' αὐτῶν θηρίον ἐπτακέφαλον ἔχον κέρατα δέκα. Καὶ ἐπάνω αὐτοῦ γυνὴ καθημένη φοροῦσα κορῶναν τριδίπλην καὶ χρυσοῦφαντα ἱμάτια καὶ κρατοῦσα εἰς τὴν δεξιάν της ποτήριον χρυσοῦν, προσφέρει αὐτὸ πρὸς τοὺς βασιλεῖς, καὶ δέκα βασιλεῖς ἔμπροσθεν τοῦ θηρίου βλέποντες πρὸς αὐτὴν καὶ ὀπισθεν τοῦ θηρίου οἱ ἄρχοντες μὲ τοὺς μεγιστάνας τῆς γῆς καὶ τὰ γράμματα. Ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαλντορα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ καὶ ἔπραξεν ἐν ἰσχύϊ, φωνῇ μεγάλῃ κτλ. ⁽²⁾.

(1) Ἀποκάλ. κεφ. ιζ' 3. — (2) κεφ. ιη' 1.

§ 342. Γῆ καὶ ὄρη καὶ θάλασσα καὶ πόλεις καϊόμεναι ὑπὸ πυρός, καὶ φλόξ ἀναβαίνουσα εἰς τὸν ἀέρα, καὶ μακρόθεν ἴστανται βασιλεῖς, μεγιστᾶνες, καὶ πραγματευταὶ βλέποντες τὴν πόλιν καὶ θρηνοῦντες· ἄλλοι τραβοῦντες τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς των, κρούοντες τὰ στήθη τους, ἄλλοι ἔχοντες χεῖρας καὶ ὄμματα ἐκτεθειμένα ἄνω, καὶ ἄλλο πλῆθος ἄνθρωποι θαυμάζουσι καὶ ἐπάνωθεν οὐρανός, καὶ ἐξ αὐτοῦ εἰς ἄγγελος καταβαίνων μετ' ἀπειρον φῶς κύκλῳ αὐτοῦ, καὶ μετ' τὴν δεξιάν δεικνύει τὴν Πόλιν, μετ' τὴν ἀριστεράν βασιτῇ χαρτί λέγων, *ἔπεσεν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ Πόλις ἡ μεγάλη*. Καὶ ἕτερος ἄγγελος πλησίον αὐτοῦ ἐπὶ νεφελῶν ῥίπτει εἰς τὴν θάλασσαν λίθον ὡς μύλον μέγαν, καὶ βαστάζει χαρτί λέγων, οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται *Βαβυλὼν ἡ Πόλις ἡ μεγάλη*, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι. Καὶ ὑποκάτω τῶν ἀγγέλων ἄλλα σκοτεινὰ νέφη ῥίπτοντα χάλαζαν μετ' φωτίαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπάνωθεν τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἀναρχος πατήρ καθήμενος εἰς θρόνον· καὶ πλησίον τοῦ θρόνου δ'ὡς ἄγγελοι βαστάζοντες χαρτία· ὁ εἰς ἐκ δεξιῶν λέγων *Αἰνεῖτε τὸν θεὸν πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ*· καὶ ὁ ἕτερος ὁ ἐξ ἀριστερῶν λέγων· *Καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι*. Καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου οἱ τετράμορφοι εὐαγγελισταί, καὶ τὰ τέγματα τῶν ἀγγέλων. Καὶ ἄλλος λαὸς πολὺς φοροῦντες στολὰς λευκάς, καὶ βαστοῦντες χαρτία λέγοντα· *Ἀλληλοῦῖα, ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην καὶ ἐξεδίκασε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ . . . Ἀλληλοῦῖα*.

Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεφγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτόν, καλοῦμενος πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ . . . καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ κτλ. ἕως τούτου, εἶνα φάγητε σάρκα βασιλέων (¹).

(¹) Ἀποκάλ. κεφ. ιθ'. 11.

§ 343. Οὐρανός ἀνεωγμένος, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξερχόμενος ὁ Χριστὸς ἐπὶ νεφελῶν, καθήμενος ἐφ' ἵππου λευκοῦ, φορῶν ἱμάτιον κόκκινον, καὶ φόρεμα εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του εὐγαίνει σπαθί κοπτερόν καὶ μέγαν, καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς Βασιλέων καὶ Κύριος Κυρίων. Καὶ ὁπισθεν αὐτοῦ τὰ στρατεύματα καθήμενα ἐφ' ἵππων λευκῶν φοροῦντα ἱμάτια λευκά, καὶ περικεφαλαίας, καὶ ζώνας χρυσαῖς, καὶ βαστάζοντα σπαθία κοπτερὰ καὶ ἔμπροσθεν βασιλεῖς καὶ μεγιστᾶνες, καὶ στρατιῶται καθήμενοι ἐφ' ἵππων μελανῶν, καὶ βαστάζοντες σπαθία καὶ νενικημένοι φεύγουν καὶ βλέπουν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἄλλοι κείμενοι θανατωμένοι εἰς τὴν γῆν ἄλλοι κρεμαζόμενοι ἀπὸ τ' ἄλογά τους καὶ πτηνὰ σαρκοφάγα τρώγουν τὰς σάρκας των καὶ ἐπάνωθεν αὐτῶν εἰς ἄγγελος ἱστάμενος ἐπάνω τοῦ ἡλίου καὶ βλέπων τὰ πτηνά, λέγει εἰς χαρτί· *Δεῦτε καὶ συνάγεσθε εἰς τὸν δεῖπνον τὸν μέγαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν κτλ.* Καὶ πλησίον τῶν κειμένων ἀνθρώπων, "Ἄδης καὶ ὁ πύρινος ποταμός καὶ δύο ἄγγελοι κρατοῦντες τὸ θηρίον τὸ ἐπτακέφαλον καὶ τὸν Ἀντίχριστον, ῥίπτουσιν αὐτὸν μέσα εἰς τὸν πύρινον ποταμόν.

Καὶ εἶδον ἄλλοι ἄγγελος καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσον μεγάλην κτλ. (¹).

§ 344. Οὐρανός καὶ ἐξ αὐτοῦ κατέρχεται ἄγγελος βαστῶν εἰς τὴν μίαν του χεῖρα κλειδίον καὶ μετὰ τὴν ἄλλην βαστῆ τὴν ἄλυσον, ἣ ἔχει δεμένον τὸν διάβολον καὶ βάζει μέσα αὐτὸν εἰς τὸν παμφάγον Ἄδην.

Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ οὐ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς· καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ βιβλία ἠνεώχθησαν. (²).

§ 345. Ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐπὶ θρόνου λευκοῦ, καὶ γύρωθεν

(¹) Ἀποκάλ. κεφ. κί. 1. — (²) κεφ. κ'. 11.

Ὁ Δανιήλ, καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χώματι ἐγερ-
θήσονται οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὗτοι εἰς ὀνειδισμόν καὶ
εἰς αἰσχύνην αἰώνιον (κεφ. ιβ'. 2.)

ΚΔ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

**Τὸ παγκόσμιον καὶ ἀδέκαστον κριτήριον
τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.**

§. 348. Ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρ-
μένου, λευκοφόρος καὶ ἀστράπτων ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὲ πολὺν
φῶδον καὶ τῶμον ἀπὸ πασῶν τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων δορυφορού-
μενος· μὲ τὴν δεξιὰν μὲν εὐλογῶν τοὺς ἀγίους, μὲ τὴν ἀριστεράν
δὲ δεικνύων τὸν ἥλον εἰς ἁμαρτωλοὺς. Καὶ φῶς πολὺ κύκλωθεν, καὶ
αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ ἐπάνωθεν αὐτοῦ· Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ δίκαιος
κριτής. Καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν ἡ Παναγία καὶ ὁ Πρόδρομος,
πρεσβεῖαν ποιοῦντες, καὶ οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι ἐπὶ δώδεκα θρό-
νων καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἅγιοι πάντες ἱστάμενοι ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ,
βαστάζοντες ἅπαντες, ὡς κλάδους, ἐν χερσὶ τὰς ἀρετάς των κατὰ
τάξιν ἱστάμενοι, οὕτως εἰς τάξεις τρεῖς. Εἰς τὴν πρώτην ὁ χορὸς
τῶν Προπατόρων, καὶ Πατριαρχῶν καὶ Προφητῶν, καὶ εἰς τὴν
δευτέραν ὁ χορὸς τῶν Ἱεραρχῶν, Μαρτύρων καὶ Ἀσκητῶν καὶ εἰς
τὴν τρίτην ὁ χορὸς τῶν Δικαίων βασιλέων καὶ τῶν Μαρτύρων καὶ
Ὁσίων γυναικῶν· ἐξ ἀριστερῶν δέ, ὅλοι ὁμοῦ οἱ ἁμαρτωλοὶ διω-
κόμενοι ἐξ αὐτοῦ καὶ καταδικαζόμενοι μετὰ τῶν δαιμονίων καὶ
τοῦ προδότου Ἰούδα, οἱ τύραννοι βασιλεῖς, οἱ εἰδωλολάτραι, οἱ
ἀντίχριστοι, οἱ αἵρετικοί, οἱ φονεῖς, οἱ προδόται, οἱ κλέπται, οἱ
ἄρπαγες, οἱ ἀνελεήμονες, οἱ πλεονέκται, οἱ φιλάργυροι, οἱ ψεῦσται,
οἱ γόητες, οἱ μέθυσοι, οἱ πόρνοι, οἱ ἀσελγεῖς, καὶ ὅλοι οἱ μισροί

καὶ ἀκάθαρτοι, καὶ πρὸ πάντων οἱ ἀγνώμονες Ἰουδαῖοι, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, οἵτινες μεγάλως ὀλολύζοντες τραβοῦσιν οἱ μὲν τὰς γενειάδας, οἱ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν κατέναντι τοῦ Σωτῆρος καὶ τῶν ἁγίων χορῶν, οὓς καὶ βλέπουσιν ἀσκαρδαμυκτί, καὶ τὸν Προφῆτην Μωϋσῆν πλησίον αὐτῶν ἱστάμενον δεικνύοντα αὐτοῖς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν καὶ λέγοντα πρὸς αὐτοὺς ἐν χαρτίῳ «*Προφήτην ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἡμῶν ὡς ἐμέ, αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα*» (Δευτερ. ΙΗ'). Τὸ δὲ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου μὲ τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου καὶ τὰ μαρτύρια τοῦ νόμου, καὶ τῶν προφητῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἀνοικτόν με ἄλλα δύο χαρτῖα, τὸ μὲν ἐκ δεξιῶν καὶ τὸ ἄλλο ἐξ ἀριστερῶν, καὶ τὸ μὲν ἐκ δεξιῶν φέρει τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην καὶ ἐκρίθησαν οἱ *τεχροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν*. (Ἀποκαλ. Κ'). τὸ δὲ ἐξ ἀριστερῶν ταύτην. *Καὶ εἴ τις οὐχ εὐρέθῃ ἐν τῇ βιβλίῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος ἐβλήθη εἰς τὴν ἄλμυρην τοῦ πυρός*. Γράψον δὲ καὶ τὸν πύρινον ποταμὸν ἐξερχόμενον ἐκ τῶν ποδῶν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ ἀνελεήμονας δαίμονας, ρίπτοντας ἀμαρτωλοὺς, καὶ δεινῶς βασανίζοντες τοὺς ριπτομένους μὲ διάφορα ὄργανα τυραννικά, ἤτοι καμάκια, λόγχας, καὶ τὰ παρόμοια, ὧν οἱ μὲν ὠθοῦσιν αὐτοὺς μὲ τὰ κοντάρια μέσα εἰς τὰς φλόγας, οἱ δὲ φλογεροὶ δράκοντες, περιπλεγμένοι ὄντες μὲ τὰς σάρκας τῶν ἀμαρτωλῶν, τοὺς σύρουσι καὶ τοὺς καταβιβάζουν βιαίως εἰς τὰ καταχθόνια, ὅπου ἐστὶ τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, τὰ δεσμὰ τὰ ἄλυτα, ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὁ σκῶληξ ὁ ἀκοίμητος, καὶ τελευταῖον τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον, διὰ τὰ βασανίζονται καὶ τὰ τιμωρῶνται ἐκεῖ αἰωνίως. Οἵτινες καὶ φαίνονται ὅλοι ἀπὸ τῆς χάσματος ἔσωθεν σιδηροδέσμιοι καὶ ζοφεροὶ πολλὰ, κτυπῶντες τοὺς ὀδόντας ἐλεεινῶς, καὶ ἀκαταπαύστως καιόμενοι ἀπὸ τοῦ πῦρ, καὶ ἀπὸ τοὺς σκώληκας πάντοτε ἐσθιόμενοι ὁμοῦ μὲ τὸν ἀνελεήμονα πλούσιον, βλέποντες μακρόθεν τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ, τὸν παράδεισον αὐτόν, μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους εὐφραινόμενος ἔσωθεν κατέναντι τῶν ἀμαρτωλῶν, περιτειχισμένον ὄντα μετὰ χρυστάλλου καὶ χρυσίου καθαροῦ,

καὶ λίθων πολυτελῶν πάντοθεν, κεκοσμημένον με ὡραιопλούμιστα δένδρα καὶ ὄρνεα καὶ πουλία διάφορα, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν καὶ ἄλλο μέ-
ρος οἱ ἀκλόουθοι προφῆται φέροντες εἰς χεῖρας τὰς προφητικὰς ἐαυ-
τῶν ῥήσεις· ὁ Δανιήλ. ἐθεώρουγν ἕως οὗτο οἱ θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ
ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν ἐκάθησε.

Μαλαχίας Ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται καιομένη ὡς κλίβαρος, καὶ φλέ-
ξει πάντας τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ πάντας τοὺς ποιούντας τὰ ἄνομα.

Ἡ δικαία Ἰουδὴ· Κύριος Παντοκράτωρ ἐδικίκησε αὐτοὺς ἐν
ἡμέρᾳ κρίσεως δοῦναι εἰς πῦρ καὶ σκόληκας τὰς σάρκας αὐτῶν.

ΚΕ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

ΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ.

Ἡ Σύλληψις τῆς Θεοτόκου.

349. Ὁσπήτια, καὶ περιβόλιον, με διάφορα δένδρα, καὶ ἐν τῷ
μέσῳ ἡ ἁγία Ἄννα προσευχομένη, καὶ εἰς ἄγγελος ἄνωθεν αὐτῆς,
εὐλογεῖ αὐτήν· καὶ ἔξω τοῦ Περιβολίου βουνόν, καὶ ἐπ' αὐτὸ ὁ Ἰω-
ακείμ προσευχόμενος, καὶ ἄνωθεν αὐτοῦ ἐν νεφέλαις ἄγγελος εὐλο-
γῶν.

Ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου.

350. Ὁσπήτια, καὶ ἡ ἁγία Ἄννα κειμένη ἐπὶ κλίνης ἐντὸς ἐφα-
πλώματος, ἀκουμβίζουσα εἰς προσκέφαλον· δύο δὲ κοράσια ὀπισθεν
αὐτῆς ἱστάμενα, βαστάζουσιν αὐτήν, ἔμπροσθεν δὲ αὐτῆς ἄλλο
κοράσιον ῥιπίζει αὐτήν με ῥιπίδιον, ἕτερα δὲ πάλιν κοράσια εἰσ-
έρχονται καὶ ἐξέρχονται τῶν θυρῶν τοῦ θαλάμου βαστάζοντα
φαγητὰ ἐπὶ τρυβλίων, μακρὰν δὲ τῆς κλίνης μικρὰ κοράσια
καθήμενα, καθαρίζουσι τὸ γεννηθὲν ἐν λεκάνῃ δι' ὕδατος·

καὶ κλινίδιον, ἐν ᾧ τὸ βρέφος ἐπαναπαύεται, καὶ τὰ περίξ φωτίζει διὰ τῶν ἀκτίνων τῶν ἐκ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐξερχομένων. Ἄγγελος δὲ τοῦ κλινιδίου ἄνωθεν ἐν νεφέλαις προσκυνεῖ τὸ βρέφος, τὸ δὲ κοράσιον τὸ πρὸς τὸ κλινίδιον ἔντρομον κινεῖ τοῦτο.

Ἡ Θεοτόκος εὐλογεῖται παρὰ τῶν ἱερέων.

§ 351. Ὅσπῃτια, καὶ τράπεζα μὲ φαγητά, καὶ ἔμπροσθεν τῆς τραπέζης ὁ Ἰωακείμ φέρων ἐν ταῖς χερσὶ τὴν Θεοτόκον ὡς βρέφος· ἡ δὲ ἁγία Ἄννα ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ τρεῖς ἱερεῖς συγκαθήμενοι περὶ τὴν τράπεζαν ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τῆς Θεοτόκου καὶ εὐλογοῦντες αὐτήν.

Τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

§ 352. Ναός, καὶ εἰς τὴν ἄκραν πύλην μὲ τρία σκαλόνια· καὶ ὁ Προφήτης Ζαχαρίας ἱστάμενος εἰς τὴν πύλην μετὰ ἀρχιερατικῆς στολῆς καὶ προτείνων τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς Θεοτόκου· ἡ δὲ Θεοτόκος τριετῆς οὔσα ἀναβαίνει τὴν κλίμακα, ἔχουσα τὴν μὲν μίαν χεῖρα αὐτῆς ἀπλωμένην πρὸς αὐτόν, μὲ τὴν ἄλλην δὲ βαστᾷ λαμπάδα· καὶ ὀπισθεν αὐτῆς ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα βλέποντες ἀλλήλους, καὶ δεικνύοντες αὐτήν· καὶ πλησίον αὐτῶν πλῆθος λαμπαδηφόρων παρθένων, ἄνωθεν δὲ τοῦ ναοῦ κουβούκλιον ὥραϊον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι μέσα ἡ Παναγία καθημένη, καὶ λαμβάνουσα τὸν ἄρτον, τὸν ὁποῖον προσάγων ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ εὐλογεῖ αὐτήν.

Ὁ Ἰωσήφ λαμβάνει τὴν Θεοτόκον ἀπὸ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

§ 353. Ναός, καὶ ἔσωθεν αὐτοῦ ὁ Προφήτης Ζαχαρίας εὐλογῶν καὶ ὀπισθεν ἄλλοι ἱερεῖς δεικνύοντες ἀλλήλοις τὴν Παναγίαν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ὁ Ἰωσήφ λαμβάνει αὐτήν ἐκ τῆς χειρός, καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι ὀπισθεν αὐτῶν.

Ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου.

§ 354. Ὅσπῃτια, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἡ Παναγία κειμένη ἐπὶ κλίνῃς νεκρά, ἔχουσα ἐπὶ τοῦ Παναγίου στηθους αὐτῆς ἐσταυρω-

μένας τὰς θεοφόρους χεῖρας, καὶ πλησίον τῆς κλίνης ἔνθεν καὶ ἔνθεν ~~μαγνῶν~~ ~~με~~ ~~λαμπάδας~~ ἀναμμένας. Κάτωθεν δὲ τῆς κλίνης ἓνας Ἑβραῖος μὲ κομμένας τὰς χεῖρας, αἱ δὲ χεῖρες, αὐτοῦ κρέμονται ἐπὶ τῆς κλίνης· ἔμπροσθεν δὲ τοῦ Ἑβραίου ἄγγελος μὲ γυμνὸν ἕξος. Ὁ δὲ ἀπόστολος Παῦλος, καὶ ὁ Θεολόγος Ἰωάννης παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ἀσπάζονται αὐτήν, καὶ γύρωθεν οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἅγιοι ἱεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἱερόθεος καὶ Τιμόθεος, βαστάζοντες εὐαγγέλια, καὶ γυναῖκες κλαίουσαι· ἐπάνωθεν δὲ αὐτῆς ὁ Χριστὸς φέρων εἰς τὰς ἀγκάλας του τὴν παναγίαν ψυχὴν ἐν νεφέλῃ λευκῇ, καὶ γύρωθεν αὐτοῦ ἄκτινες φωτὸς καὶ πλῆθος ἀγγέλων, καὶ ἄνωθεν εἰς τὸν ἀέρα πάλιν οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι φερόμενοι ἐπὶ νεφελῶν· εἰς δὲ τὴν δεξιὰν ἄκραν τοῦ ὁσπητίου, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς βαστῶν χαρτίον λέγει. *Ἀξίως ὡς ἐμφυλχόν σε οὐρανὸν ὑπεδέξατο, οὐράνια παράγνε θεία σκηνώματα κτ.λ.* καὶ εἰς τὴν ἀριστεράν ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ ποιητὴς βαστῶν καὶ αὐτὸς χαρτίον λέγει. *Γυναῖκά σε θνητήν, ἀλλ' ὑπερφνωῶς καὶ μητέρα θεοῦ εἰδότες παρὰ μωμε οἱ κλεινοὶ ἀπόστολοι*

Ὁ ἐνταφιασμὸς τῆς Θεοτόκου

§ 355. Μνημεῖον, καὶ ἔσω ὁ ἀπόστολος Πέτρος κρατῶν τὴν παναγίαν ἀπὸ τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ Παῦλος ἔξωθεν βαστῶν αὐτήν ἀπὸ τοὺς πόδας, ὁ δὲ Θεολόγος Ἰωάννης ἀσπάζεται αὐτήν· καὶ οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι τριγύρω λαμπαδηφόροι κλαίουσι.

Ἡ μετάστασις τῆς Θεοτόκου.

§ 356. Μνημεῖον ἀνεφγμένον καὶ εὐκαιρον· καὶ οἱ ἀπόστολοι θαυμάζοντες· ὁ δὲ Θωμᾶς βαστῶν ζώνην δεικνύει αὐτήν πρὸς αὐτοὺς ἄνω δὲ τῶν ἀποστόλων ἐν τῷ αἰθέρι ἡ Παναγία ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχομένη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ὁ Θωμᾶς πλησίον τῆς Θεοτόκου ἐν νεφέλαις περιβεβλημένος, λαμβάνει τὴν ζώνην ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Θεοτόκου.

Ἡ Ζωοδόχος πηγὴ.
www.libtool.com.cn

§ 357. Κολυμβήθρα ὀλόχρυσος, καὶ ἡ Θεοτόκος ἐν τῷ μέσῳ τὰς χεῖρας πρὸς τοὺς οὐρανούς ἀνατείνουσα· ὁ δὲ Ἰησοῦς Χριστός, τὰς μητρικὰς ἀγκάλας ἔχων θρόνον, εὐλογεῖ τοὺς τε ἐκ δεξιῶν καὶ τοὺς ἐξ ἀριστερῶν προσερχομένους μετὰ πίστεως· ἐπὶ δὲ τοῦ στήθους εὐαγγέλιον φέρει, καὶ ἐν αὐτῷ ταῦτα· ἐγὼ εἰμὶ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν· ἄνω δὲ τῆς Θεοτόκου ἄγγελοι δύο φέροντες καὶ τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας, ὁ μὲν τοῦ δεξιοῦ μέρους, *χαῖρε Πηγὴ ἄχραντε καὶ ζωοδόρε*· ὁ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ, *χαῖρε κρήνη ἄχραντε καὶ θεοδόχε*· ὑποκάτωθεν δὲ τῆς κολυμβήθρας δεξαμενὴ μὲ νερόν, καὶ μὲ τρία ὀψάρια ἔσω· ἐκατέρωθεν δὲ τῶν μερῶν αὐτῆς Πατριάρχαι καὶ βυσσιλεῖς, ἄρχοντες καὶ ἀρχόντισσαι, νικτόμενοι καὶ πίνοντες νερόν με ποτήρια καὶ ἄλλα ἀγγεῖα, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ παράλυτοι χεῖρας καὶ πόδας, ποιοῦντες ὁμοίως· ἱερεὺς δὲ μὲ σταυρὸν εἰς χεῖρας ἀγιάζει αὐτούς· ἔμπροσθεν δὲ τούτων πάντων ἓνας δαιμονιζόμενος βασταζόμενος καὶ ὁ πλοίαρχος ἐπιχέων νερόν εἰς τὸν νεκρέγερτον Θεσσαλόν.

ΚΣ' ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ

Τὸ ἄνωθεν οἱ Προφῆται.

§ 358. Ἡ Παναγία καθημένη ἐπὶ θρόνου φέρουσα ὡς βρέφος τὸν Χριστόν, καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ ὑποποδίου ἡ ἐπιγραφή αὕτη· *ἀνωθεν οἱ προφῆται σὲ προκατήγγειλαν*· καὶ γύρωθεν οἱ προφῆται οὕτως· Ὁ Πατριάρχης Ἰακώβ ἔχων ἐν χερσὶ κλίμακα λέγει ἐν ἐπιγραφῇ, ἐγὼ καθ' ὑπνους κλίμακα ἐώρακά σε, ἀπὸ γῆς φθάνουσαν τοῦ θεοῦ πόλιν.

Ὁ Μωϋσῆς φέρων βάτον ἐν ταῖς χερσὶ, λέγει ἐν ἐπιγραφῇ· Ἐγὼ βάτον κέκληκά σε, κόρη Θεοτόκε· μυστήριον γὰρ εἶδον ἐν βάτῳ ξένου.

Ὁ Ἀζρών, φέρων βάτον ἡγθισμένον, λέγει ἐν ἐπιγραφῇ. *Ἐμοὶ δὲ ἀνθίσαι σε τὸν κτίστην ἄνθος ῥάβδος προκατήγγειλεν, ἀγνή παρθένε.*

Ὁ Γεδεών φέρων πόκον λέγει ἐν ἐπιγραφῇ. *Πόκον σε ἀγνή κέκληκα Παρθένε, τοῦ γὰρ τόκου σου εἶδον ἐν πόκῳ θαῦμα.*

Ὁ Δαβὶδ φέρων κιβωτὸν λέγει ἐν ἐπιγραφῇ. *Ἐγὼ Κιβωτὸν ἡγιασμένην Κόρη κέκληκά σε πρίν, ὃ βλέπων ραοῦ χάρις.*

Ὁ Σολομὼν φέρων κλίνην, λέγει ἐν ἐπιγραφῇ. *Ἐγὼ δὲ κλίνην τοῦ βασιλέως Κόρη, κέκληκά σε πρίν, κυρύντωρ σοῦ τὸ θαῦμα.*

Ὁ Ἡσαΐας λαβίδα φέρων, λέγει ἐν ἐπιγραφῇ. *Ἐγὼ δὲ πρῶην λαβιδὶ ἀνθρακοφόρος, κέκληκα σ' ἀγνή, καὶ θρόνον βασιλείας.*

Ὁ Ἱερεμίας δεικνύων τὴν Θεοτόκον, λέγει ἐν ἐπιγραφῇ. *Ἐγὼ σὲ εἶδον Ἰσραὴλ κόρη νέον Ζωῆς πρὸς τρίβους ὁδηγοῦσαι παρθένε.*

Ὁ Ἰεζεκιὴλ φέρων πύλην, λέγει ἐν ἐπιγραφῇ. *Πύλη τοῦ θεοῦ εἶδόν σε κεκλεισμένην, δι' ἧς διήλθεν ὁ πάντων Θεὸς μόνος.*

Ὁ Δανιὴλ φέρων ὄρος, λέγει ἐν ἐπιγραφῇ. *Ὅρος ροητόν, ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος, κέκληκά σε πρίν, ἀγνή παρθενομήτορ.*

Ὁ Ἀβραάμ φέρων ὄρος κατάσκιον, λέγει ἐν ἐπιγραφῇ. *Προβλεπτικὸν χάρισμα πνεύματι φέρων εἶδόν σε δασὺ καὶ κατάσκιον ὄρος.*

Ὁ Ζαχαρίας φέρων ἐπτάφωτον λυχνίαν, λέγει ἐν ἐπιγραφῇ. *Ἐγὼ λυχνίαν ἐπτάφωτον εἶδον, φῶς τὸ ροητόν ἀστράψασαν τῷ κόσμῳ.*

ΚΖ' ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ ΘΕΙΟΝ ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

Τὸ ἐπὶ σοὶ χαίρει.

§ 359. Οὐρανὸς μὲ τὸν ἥλιον καὶ μὲ τὴν σελήνην, καὶ ἐπ' αὐτὸν ἡ Παναγία καθήμενη ἐπὶ θρόνου μὲ τὸν Χριστὸν ὡς βρέφος, καὶ

γύρωθεν αὐτῆς ἢ ἐπιγραφῇ αὐτῇ. Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα κτλ. Ἄνωθεν δὲ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ μέρους αὐτῆς πλῆθος ἁγίων ἀγγέλων, ἐξ ὧν οἱ τέσσαρες φέρουσι ταύτας τὰς ἐπιγραφάς.

Ὁ ἐκ δεξιῶν πρῶτος. Χαῖρε δόξα τῶν ἀγγέλων, χαῖρε σκέπη τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ἐκ δεξιῶν δεύτερος. Χαῖρε καὶ θεότατε, χαῖρε θρόνε κυρίου.

Ὁ ἐξ ἀριστερῶν τρίτος. Χαῖρε παράδεισε τριφῆς, χαῖρε ζωῆς τὸ ξύλον.

Ὁ ἐξ ἀριστερῶν τέταρτος. Χαῖρε τέμενος καὶ θρόνος τοῦ μεγάλου βασιλέως.

ὑποκάτωθεν δὲ αὐτῶν ὅλα τὰ τάγματα τῶν ἁγίων ἐπὶ νεφελῶν οὕτως.

Οἱ Προφῆται, καὶ ἔμπροσθεν πάντων ὁ Πρόδρομος φέρων ἐπιγραφὴν. Χαῖρε προφητῶν ἡ πληροῦσα κυρύνματα.

Οἱ ἀπόστολοι, καὶ ἔμπροσθεν ὁ Πέτρος φέρων ἐπιγραφὴν Χαῖρε τῶν ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα.

Οἱ Ἱεράρχαι, καὶ ἔμπροσθεν ὁ Χρυσόστομος φέρων ἐπιγραφὴν. Χαῖρε ἱερέων κῦδος καὶ ἱεραρχῶν τὸ γέρας.

Οἱ μάρτυρες, καὶ ἔμπροσθεν ὁ Γεώργιος φέρων ἐπιγραφὴν. Χαῖρε δόξα τῶν μαρτύρων καὶ ἰσχύς τῶν ἀθλοφόρων.

Οἱ ὅσιοι, καὶ ἔμπροσθεν ὁ Ἀντώνιος φέρων ἐπιγραφὴν. Χαῖρε κλέος μοναζόντων, καὶ ὁσίων ἡ λαμπρότης.

Οἱ δίκαιοι βασιλεῖς, καὶ ἔμπροσθεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος φέρων ἐπιγραφὴν. Χαῖρε βασιλέων κράτος, καὶ διαδῆμα παρθένε.

Αἱ μάρτυρες γυναῖκες, καὶ ἔμπροσθεν ἡ Αἰκατερίνα φέρουσα ἐπιγραφὴν. Χαῖρε δόξα τῶν παρθένων, καὶ προπύργιον καὶ τεῖχος.

Αἱ ὅσαι καὶ ἔμπροσθεν ἡ Εὐπραξία με ἐπιγραφῇ. Χαῖρε μοναζουσῶν ἡ γλυκεῖα παράκλησις.

Καὶ ὑποκάτωθεν αὐτῶν ὁ ἐν Ἑδῇ Παράδεισος, στολισμένος με πούλια καὶ ζῶα διάφορα, κεκοσμημένος με ἀνθοσμενοπράσινα καὶ ὠραιοπλούμιστα δένδρα, καὶ περιτειχισμένος με χρυσαλιθοκτισμένον

τειχίον. Καὶ ὁ Πατριάρχης Ἀβραάμ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ πληθὺς ἀπειροκάκων παιδίων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ πάντες πρό-
πάτορες, καὶ δίκαιοι, μετὰ γυναικῶν καὶ παιδίων ἄνω ἀτενίζοντες
σὺν τούτοις δὲ καὶ δίκαιοι, καὶ ὁ εὐγνώμων ληστής βαστάζων τὸν
σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ.

ΚΗ' ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΠΩΣ ΙΣΤΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑ' ΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἄγγελος πρωτοστάτης κτλ.

§ 360. Ὁσπήτιον, καὶ ἡ Παναγία καθήμενη εἰς σκαμνίον, κλώ-
θουσα μετάξην κοκκίνην, καὶ ἐπάνωθεν οὐρανός· καὶ τις αὐτοῦ ἄγγελος
κατερχόμενος μετὰ νεφελῶν, μὲ τὴν δεξιὰν εὐλογεῖ τὴν Θεοτόκον,
καὶ μὲ τὴν ἀριστερὰν κρατεῖ κλαδίον ἀνθισμένον.

Βλέπουσα ἡ ἅγια.

§ 361. Ὁσπήτια, καὶ ἡ Παναγία ἱσταμένη ὀρθία, θαυμάζουσα
καὶ λέγουσα ἐν ἐπιγραφῇ· κατὰ τί γινώσκει τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ
γινώσκω. Ὁ δὲ Ἄγγελος Γαβριὴλ ἱστάμενος ἔμπροσθέν της εὐλογεῖ
αὐτὴν μὲ τὴν δεξιὰν μὲ τὴν ἀριστερὰν δὲ φέρει εἰς ἔλκειμα χαρτίου
ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν· χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Γινώσκον ἄγνωστον γινώσκει.

§ 362. Ὁσπήτια, καὶ ὁ Ἀρχάγγελος ἱστάμενος εὐλαβῶς, καὶ
δεικνύων μὲ τὴν δεξιὰν τὰ ἄνω, καὶ μὲ τὴν ἀριστερὰν φέρει ἔλκειμα
μὲ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν· πνεῦμα ἅγιον ἐπελενύσεται ἐπὶ σέ, καὶ
δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· ἡ δὲ Παναγία ἔμπροσθέν του ἔ-
χουσα τὴν μὲν δεξιὰν ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῆς, μὲ τὴν δὲ ἀριστερὰν
φέρει ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν· ἰδοὺ ἡ δοῦλη Κυρίου, γένοιτό μοι
κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

www.libtool.com.cn

Δύναμις τοῦ Ἑψέστου.

§ 363. Ἡ Παναγία καθημένη ἐπὶ θρόνου, καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη δύο ἄγγελοι βαστάζοντες ὀθόνην ὀπισθεν αὐτῆς, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἐπάνωθεν αὐτῆς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατερχόμενον με λάμπιν πολλήν καὶ με νέφη πολλά.

Ἔχουσα Θεοδόχον.

§ 364. Ὁσπήτια, καὶ ἐν αὐτοῖς ἡ Παναγία καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἄσπασζόμεναι ἀλλήλας· ὀλίγον δὲ ἄνωτέρω ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ Ζαχαρίας ὁμιλοῦντες ἀλλήλοις· ὀπισθεν δὲ αὐτῶν παιδίον ἐνδεδυμένον φορέματα μέχρι τῶν γονάτων, καὶ φέρον ἐπὶ τῶν ὤμων κάλαθον ἐπὶ ῥάβδου κρεμάμενον· κάτωθεν δὲ τοῦ ὀσπητίου σταῦλος, καὶ ἐν αὐτῷ πωλᾶριον δεδεμένον καὶ τρώγον.

Ζάλην ἐνδοθεν ἔχων.

§ 365. Ὁσπήτια, καὶ ἡ Παναγία ἔγκυος, ἵσταμένη ἐκστατική· ὁ δὲ Ἰωσήφ ἔμπροσθεν αὐτῆς ἀκουμβίζων εἰς τὴν ῥάβδον τοῦ ἀπλώνει τὴν δεξιάν του πρὸς τὴν Παναγίαν, ἣν καὶ βλέπει με βλέμμα ὀργίλον.

Ἦκουσαν οἱ ποιμένες.

§ 366. Ἄπαντα τὰ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ ἄνευ τῶν Μάγων, [Ζήτει 165.]

Θεοδρόμον ἀστέρα.

§ 367. Οὐρανός, καὶ ἐξ αὐτοῦ κατερχόμενος λαμπρὸς ἀστήρ ἐν μέσφ ἀκτίνος, καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ βουνά, καὶ οἱ μάγοι ἐφ' ἱππων, δεικνύουσιν αὐτὸν ἀλλήλοις.

Εἶδον παῖδες Χαλδέων.

§ 368. Ὁσπήτιον, καὶ ἡ Παναγία καθημένη ἐπὶ θρόνου, ἔχουσα

τὸν Χριστὸν ὡς βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας της, καὶ οἱ μάγοι γονατιστοὶ ἔμπροσθέν της βασιτάζοντες τὰ ὄωρα. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἰστάμενος ὀπισθεν αὐτῆς· καὶ ὁ ἀστὴρ κατερχόμενος ἄνωθεν, καὶ ἔξωθεν τοῦ ὀσπητίου εἰς νέος βαστῶν τὰ ἄλογα τῶν μάγων ἀπὸ τὰ χαλινάρια.

Κήρυκες Θεοφόροι.

§ 369. Κάστρον, καὶ ἔμπροσθεν της θύρας τοῦ κάστρου θυρώρος βλέπων ἔξω· καὶ ἔξωθεν τοῦ κάστρου βουνά, καὶ οἱ μάγοι ἔφιπποι, καὶ εἷς ἄγγελος.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ.

§ 370. Ζῆτει τὴν εἰς Αἴγυπτον φυγὴν [167].

Μέλλοντος Συμεῶνος.

§ 371. Ἄπαντα τῆς Ὑπαπαντῆς [168].

Νέαν ἔδειξε κτίσιν.

§ 372. Ὁ Χριστὸς ἐπὶ νεφελῶν, εὐλογῶν μὲ τὰς δύο τοῦ χειρᾶς· καὶ ἐνὸς καὶ ἄλλου μέρους, οἱ ἀπόστολοι, οἱ ἱεράρχαι καὶ τὰ λοιπὰ τάγματα τῶν ἁγίων πάντων.

Ξένον τόκον ἰδόντες.

§ 373. Οὐρανός, καὶ ἐπάνωθεν αὐτοῦ ἡ Παναγία καθημένη ἐπὶ θρόνου μὲ τὸ βρέφος, καὶ κάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ πλῆθος ὁσίων, βλέποντες πρὸς τὸν οὐρανόν.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω.

§ 374. Οὐρανός καὶ ἐπάνωθεν ὁ Χριστὸς, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ ἄπειρον φῶς, ἐντὸς τοῦ ὁποίου δεικνύονται τὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων ἀστραπόμορφα, κάτωθεν δὲ τοῦ οὐρανοῦ πάλιν ὁ Χριστὸς εὐλογῶν μὲ τὰς δύο χειρᾶς· καὶ ἐξ ἐνὸς καὶ ἄλλου μέρους αὐτοῦ οἱ ἀπόστολοι ἰστάμενοι· καὶ ἐν αὐτοῖς ὄχλος πολὺς.

www.Πασι.φύσεις.Αγγέλων.

§ 375. Ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐπὶ θρόνου καὶ εὐλογῶν· ἄνωθεν δὲ αὐτοῦ οὐρανὸς καὶ ὅλα τὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων θαυμάζοντα, καὶ ἀναβαίνοντα καὶ καταβαίνοντα ἐπ' αὐτοῦ.

Ῥήτορας πολυφθόγγους.

§ 376. Ἡ παναγία καθημένη ἐπὶ θρόνου μετὰ βρέφους· ἐκ δεξιῶν δὲ καὶ ἀριστερῶν αὐτῆς νέοι καὶ γέροντες, φοροῦντες εἰς τὰς κεφαλὰς των ἄλλοι τιάρας, ἄλλοι ὀθόνας τυλιγμένας· ἴστανται δὲ θαυμάζοντες· καὶ πρὸς τοὺς πόδας αὐτῶν βιβλία κείμενα κατὰ γῆς ἀνοικτὰ καὶ σφαιλισμένα.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον.

§ 377. Οὐρανὸς μὲ ἥλιον καὶ Σελήνην καὶ ἀστέρας, καὶ δύο ἄγγελοι ἐξερχόμενοι ἐξ αὐτοῦ, καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ βουνὰ στολισμένα μὲ δένδρα καὶ λουλούδια, καὶ ὀσπῆτια ἐν αὐτοῖς· ὁ δὲ Χριστὸς περιπατῶν, καὶ οἱ ἀπόστολοι ὀπισθὲν του θαυμάζοντες μετ' ἀλλήλων.

Τεῖχος εἰ τῶν παρθένων.

§ 378. Ὁσπῆτια καὶ ἡ Παναγία ἐν μέσῳ ἵσταμένη, καὶ φέρουσα εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς ὡς βρέφος τὸν κύριον· κύκλῳ δὲ αὐτῆς πληθεὺς ἀνθρώπων.

Ῥῆμος ἅπας ἡττάται.

§ 379. Οὐρανὸς καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐν θρόνῳ εὐλογῶν, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ πληθεὺς ἀγγέλων ὑποκάτωθεν δὲ τοῦ θρόνου ἱεράρχαι καὶ ὅσοι, κρατοῦντες ἀνοιγμένας βίβλους.

Φωτοδόχον λαμπάδα.

§ 380. Ἡ Παναγία ὡς νεφέλη ἵσταμένη, καὶ φέρουσα εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς τὸν κύριον ὡς βρέφος, καὶ φῶς πολὺ γύρωθεν της, καὶ ἀκτῖνες κατερχόμεναι ἕως κάτω· κάτωθεν δὲ σπήλαιον σκο-

πεινόν, καὶ ἐν αὐτῷ ἄνθρωποι γονατιστοὶ ἀτενίζοντες πρὸς αὐτὴν μετὰ δακρύων.

Χάριν δοῦναι θελήσας.

§ 381. Ὁσπήτια, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ Χριστὸς ἱστάμενος καὶ σχίζων χαρτία μὲ γράμματα ἑβραϊκά, καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτίου ταῦτα τὰ γράμματα τὸ τοῦ Ἀδὰμ χειρόγραφον· ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλα μέρος αὐτοῦ, ἄνθρωποι γονατιστοὶ νέοι καὶ γέροντες.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον.

§ 382. Ὁσπήτια καὶ ἡ Παναγία ἐπὶ θρόνου φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος τὸν κύριον, καὶ ἔμπροσθέν της ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς, βαστάζοντες ἄλλος εὐαγγέλιον, ἄλλος θυμιατόν· καὶ ὅπισθεν αὐτῆς ψάλλται· ἄλλοι μὲ σκιάδια, ἄλλοι μὲ μακροῦς σκούφους λευλοῦς· διάκονοι δὲ ἐν μέσῳ αὐτῶν, φέροντες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν βίβλους ἀνοικτάς, κανοναρχοῦσιν.

Ἡ πανύμνητε μῆτερ.

§ 383. Ἡ Παναγία καθημένη ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς ὑποπόδιον ἐκ μαρμάρου λευκοῦ μὲ τρία σκαλοῦνι· ἔμπροσθεν δὲ τοῦ ὑποποδίου βασιλεῖς, ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ ὅσοι προσευχόμενοι· ἄλλοι γονατιστοί, ἄλλοι ἱστάμενοι, βαστάζοντες χαρτία καὶ λέγοντες· ὦ πανύμνητε μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων κτλ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΘ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΒΙΩΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Οἱ ἅγιοι **ΙΒ'** ἀπόστολοι καὶ τὰ σχήματα αὐτῶν.

§ 384. Ὁ Πέτρος γέρων στρογγυλογένης λέγει εἰς χαρτίον, *Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ* (Ἰουνίου κθ'), ὁ Παῦλος φαλακρὸς βουρλογένης μεξαιπόλαιος φέρων τὰς ιδ' ἐπιστολὰς αὐτοῦ τειλιγμένας καὶ δεμένας ὅλας ὁμοῦ (Ἰουνίου κθ').

Ὁ Θεολόγος Ἰωάννης, γέρων φαλακρὸς, μακρυγένης οὐ πολὺ, φέρων εὐαγγέλιον (Σεπτεμβ. κς').

Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστὴς νέος, σγουροκέφαλος, ὀλιγογένης, ἱσορῶν τὴν Θεοτόκον (Ὀκτωβρίου ιη').

Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς, μεσαιπόλεος στρογγυλογένης, φέρων εὐαγγέλιον (Ἀπριλ. κέ').

Ἀνδρέας, γέρων κατζαρομάλης, εἰς δύο χωρίζων τὸ γένειον, βασιτῶν σταυρὸν καὶ τειλιγμένον χάρτην (Νοεμβ. λ').

Σίμων ὁ ζηλωτής, γέρων φαλακρὸς στρογγυλογένης (Μαΐου γ'). Ἰάκωβος Νέος ἀρχιγένης (Ἀπριλ. λ').

Βαρθολομαῖος, νέος ἀρχιγένης (Ἰουνίου ιά').

Θωμᾶς, νέος ἀγένειος (Ὀκτωβ. στ').

Φίλιππος, νέος ἀγένειος (Νοεμβ. ιδ'). οὗτοι φέρουσι χαρτῖα τειλιγμένα.

Οἱ τέσσαρες εὐαγγελισταὶ ὅταν καθήνται εἰς σκαμνία, καὶ γράφουν.

§ 385. Ὁ Ματθαῖος ὁ εὐαγγελιστὴς, καθημένος, γράφει. *Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαβὶδ* (κεφ. α').

Ὁ Μάρκος γράφει· Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ (κεφ. α').

Ὁ Λουκᾶς γράφει· Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν κτ.λ. (κεφ. α').

Ἰωάννης ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστὴς ἐν σπηλαίῳ καθήμενος, βλέπει ἐκστατικῶς ὀπισθεν εἰς τὸν οὐρανόν, ἔχων τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν γονάτων· τὴν δὲ ἀριστερὰν ἀπλωμένην πρὸς τὸν Πρόχωρον· ὁ δὲ ἅγιος Πρόχωρος καθήμενος ἔμπροσθέν του γράφει. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.

Ἐμπροσθεν δὲ αὐτῶν τὰ τετράμορφα ζῶα μὲ πτέρυγας, βαστάζοντα εὐαγγέλια, καὶ βλέποντα πρὸς αὐτούς· εἰς τὸν Ματθαῖον ἄνθρωπος, εἰς τὸν Μάρκον λέων, εἰς τὸν Λουκᾶν μόσχος, καὶ εἰς τὸν Ἰωάννην ἄετός. Τὸ ὅμοιον ἀνθρώπῳ τὴν σάρκωσιν διαγράφει. Τὸ ὅμοιον λέοντι, τὸ ἔμπρακτον καὶ βασιλικὸν χαρακτηρίζει. Τὸ ὅμοιον μόσχῳ, τὴν ἱερουργικὴν καὶ ἱερατικὴν ἐμφαίνει. Τὸ ὅμοιον ἄετῳ, τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐμφανίζει. Ἦξευρε δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ Ματθαῖος, Μάρκος, καὶ Λουκᾶς ἱστορίζονται μέσα εἰς ὁσπῆτια, ὅταν γράφουν· ὁ δὲ Ἰωάννης ἐν τῷ σπηλαίῳ ὁμοῦ μὲ τὸν Πρόχωρον.

Οἱ ἅγιοι ἐβδομήκοντα ἀπόστολοι καὶ τὰ σχήματα αὐτῶν.

Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος, γέρων μακρυγένης (Ὁκτωβρίου κγ').

Ῥοῦφος μεσαιπόλιος πλατυγένης. — Μαθίας, γέρων στρογγυλογένης.

Ἀνδρόνικος νέος σπανός. — Ἀνανίας γέρων μακρυγένης.

Σιλουπινός, γέρων φαλακρός κοντογένης. — Σωσθένης, γέρων φαλακρός μακρυγένης.

Στέφανος νέος ἀγένειος διάκονος. — Ἑρμᾶς νέος ἀρχηγένης.

Σωσίπατρος νέος στρογγυλογένης. — Γάιος, γέρων μακρυγένης.

Φιλήμων, γέρων περικαπνισμένον ἔχων τὸ γένειον. — Καῖσαρ, νέος ἀγένειος.

Ἀρίσταρχος, γέρων σγορογέφαλος. — Σίλλας νέος ἀρχιγένης.

Ἀσύγκριτος, γέρων εἰς τρία χωρίζων τὸ γένειον. — Κηφᾶς νέος ἀρχιγένης.

Ἰοῦλος, γέρων ὀξυγένης. — Ἐρᾶλος νέος βουρλογένης.

Κάρπος, γέρων εἰς δύο χωρίζων τὸ γένειον. — Ἀριστόβουλος νέος.

Τυχικός, νέος ἀρχιγένης. — Ποῦδας, νέος, ἀρχιγένης.

Ἐρμᾶς, νέος ὀξυγένης. — Λυμπᾶς γέρων.

Λουκᾶς, γέρων μακρογένης. — Ἀμπλίας, νέος ἀρχιγένης.

Νικάνωρ, νέος ἀρχιγένης. — Κλεώπας, γέρων ὀξυγένης.

Ἀγαθος, γέρων διχαλογένης. — Φίλιππος νέος ἀρχιγένης (Ὁκτωβρ. ιά).

Πρόχωρος μεσαιπόλιος κοντογένης. — Στάχυς νέος ὀξυγένης.

Τίμων, μεσαιπόλιος βουρλογένης. — Φλέγων, νέος ἀγένειος.

Ἰάσων, νέος ἀρχιγένης. — Τυφικός, νέος ἀγένειος.

Νάρκισσος, νέος ἀρχιγένης. — Τρόφιμος, μιζαιπόλιος, μακρυγένης.

Μάρκος, ἀγένειος. — Βαρνάβας νέος ἀγένειος.

Ἐρμῆς, νέος μακρυπλατυγένης. — Ἀπολλῶς, γέρων πλατυγένης.

Ὀνούσιμος, γέρων. — Εὐαδός, νέος μακρυγένης.

Οὐρβανός, νέος μακρυγένης. — Συμεών, ἀδελφός τοῦ Κυρίου ὑπέργηρος.

Ἡρωδίων, γέρων. — Φιλόλογος, μεσαιπόλιος κοντογένης.

Ῥοδίων νέος. — Ἀπελλῆς νέος κοντογένης.

Πετροτᾶς, νέος βουρλογένης. — Ἰάκωβος, Ἀλφαίου ἐκ τῶν ιβ' νέος ὀξυγένης.

Ἰούδας, ὁ ἀδελφός τοῦ Κυρίου νέος ἀρχιγένης. — Τίτος νέος ἀγένειος.

Θαδδαῖος, μεσαιπόλιος πλατυγένης. — Ἀχαϊκός, γέρων στρογγυλογένης.

Λούκιος, νέος ἀγένειος. — Φουρτουνάτος, γέρων στρογγυλογένης.

Κρήσκης, γέρων ὀξυγένης. — Νῖνος, νέος στρογγυλογένης.

Τερπνοῦς, γέρων φαλακρὸς διχαλογένης. — Ἐπαινετός, νέος εἰς τρία χωρίζων τὸ γένειον.

Ἀκύλας, γέρων εἰς πέντε χωρίζων τὸ γένειον. — Βαρνάβας, μεσαιπόλιος μακρυγένης. — Ἐπαφρόδιτος, νέος ἀγένειος.

Παρμενᾶς νέος. — Ἐρμόδωρος νέος ἀγένειος.

**Οἱ ἅγιοι ἱεράρχαι, καὶ τὰ σχήματα
καὶ ἐπαγράμματα αὐτῶν.**

§ 386. Ὁ μέγας Βασίλειος μεσαιπόλιος, μακρὰν ἔχων τὴν γενειάδα, ὀφρύδια καμπαρωτά, λέγει ἐν ἐπιγραφῇ. *Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις.*

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, νέος ὀλιγογένης, λέγων. Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράριον ἄρτον.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, γέρων φαλακρὸς, κοντογένης, περικαπνισμένον ἔχων τὸ γένειον, καὶ τὰ ὀφρύδια ἴσα λέγει δέ. Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπανόμενος, τρισάγιος.

Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας, γέρων φαλακρὸς πλατυγένης, λέγει. *Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν.*

Ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας μεσαιπόλιος μακροδιχαλογένης φορῶν εἰς τὴν κεφαλὴν σπέπασμα μὲ σταυρὸν, λέγει. *Ἐξαιρέτως τῆς παραγίας ἀχράντου.*

Ὁ ἅγιος Νικόλαος, γέρων φαλακρὸς στρογγυλογένης, λέγει. Ὁ τὰς κοιτὰς ταύτας καὶ συμφώνους χαρισάμενος.

Ὁ ἅγιος Σπυρίδων γέρων μακροδιχαλογένης φορῶν σκουφον, λέγει. *Ἐτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην.*

Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος, γέρων σγουροκέφαλος, μακρογένης λέγει. Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντας σε Κύριε καὶ ἁγιαζῶν.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ ἐλεήμων, γέρων ἀσπρογένης, λέγει. *Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων.*

Ὁ ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, σγουροκέφαλος, διχαλογένης καὶ μακρογένης, λέγει. *Μεμνημένος τοίνυν τῆς σωτηρίας ταύτης.*

Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος, γέρων μακρυγένης, λέγει. *Κύριε παρτοκράτωρ ὁ μόνος.*

Ὁ ἅγιος Βησσαρίων ἐπίσκοπος Λαρίσσης ὡσαύτως.

Ὁ ἅγιος Σίλβεστρος πάπας Ῥώμης, γέρων μακρυγένης, λέγει. *Σοὶ παρακατιθέμεθα τὴν ζωὴν.*

Ὁ ἅγιος Ἀνδρέας ὁ Κρήτης γέρων ἀσπρογένης, λέγει. *Πρόσχε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.*

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης, γέρων ὀξυγένης, λέγει. *Εὐχαριστοῦμέν σοι βασιλεῦ ἀράτε τῇ ἀμέμπτῳ.*

Ὁ ἅγιος Πέτρος Ἀλεξανδρείας γέρων στρογγυλογένης, λέγει. *Τίς σοι τὸν χιτῶνα Σῶτερ διείλε; ὁ δὲ Χριστὸς ἰστάμενος ὡς βρέφος ἔμπροσθέν του, καὶ εὐλογῶν αὐτὸν λέγει, Ὁ ἄρειος ὁ ἄφρων.*

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, πολίος, πλατεῖαν ἔχων τὴν γενειάδα, λέγει. *Οἱ λέγοντες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι, τὴν μοναρχίαν τῆς θεότητος εἰς διαρχίαν τέμνουσιν.*

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νεοκαισαρείας, γέρων σγουροκέφαλος κοντογένης, λέγει. *Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὸ κράτος ἀρείκαστον ἔχων.*

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Διάλογος, νέος ὀλιγογένης, λέγει. *Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν ἐκτενὴ ταύτην.*

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, γέρων κοντοδιχαλογένης. — Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ἀκραγαντίνων, γέρων κοντογένης. — Ὁ ἅγιος Ἰερόθεος Ἀθηνῶν, γέρων μακρογένης. — Ὁ ἅγιος Πρόχωρος Κωνσταντινουπόλεως, γέρων μακρυμάλης. — Πολύκαρπος ὁ Σμύρνης, γέρων στρογγυλογένης. — Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων, μεσαιπόλιος, ὀξυγένης. — Μεθόδιος Κωνσταντινουπόλεως, γέρων φουντογένης. — Βλάσιος Σεβαστίας, γέρων ὀξυγένης σγουροκέφαλος. — Ἀμβρόσιος Μεδιολάνων, γέρων ὀξυγένης. — Παρθένιος Λαμφάκων, γέρων πλατυγένης. — Ταράσιος Κωνσταντινουπόλεως, γέρων ὀξυγένης. — Ἀντύπας Περγάμου, γέρων μακρυγένης. — Λέων πάπας Ῥώμης, γέρων μακρυγένης. — Λέων Κατάνης γέρων πλατυγένης. — Ἀχίλλιος Λαρίσσης, γέρων βουρλογένης. — Νίκανδρος

Κωνσταντινουπόλεως, γέρων. — Θεοφύλακτος γέρων σπανός. — Ἀνθιμος νέος ὀλιγογένης. — Βαβύλας γέρων πλατυγένης. — Ἀνθιμος γέρων κοντοδιχαλογένης. — Πατρικής νέος ὀλιγογένης. — Νικηφόρος Κωνσταντινουπόλεως, γέρων βουρλογένης. — Μητροφάνης Κωνσταντινουπόλεως, γέρων δασογένης. — Ὑπάτιος Γαμβρῶν, γέρων ὀξυγένης. — Εὐσέβιος ἀρχιγένης. — Ἀγαπητὸς νέος, ὀξυγένης. — Μαρτῖνος Ῥώμης, νέος ὀξυγένης. — Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, νέος ὀξυγένης. — Θεράπων, γέρων κοντοδιχαλογένης, κρατῶν φλεβότομον. — Ἐλευθέριος, νέος ἀρχιγένης. — Μελέτιος γέρων μαυρογένης εἰς τρία χωρίζων τὸ γένειον. — Βασίλειος Ἀμασίας, γέρων ὀξυγένης, ὅμοιος τοῦ μεγάλου Βασιλείου. — Βουκόλος Σμύρνης, γέρων εἰς τρία χωρίζων τὸ γένειον. — Παῦλος ὁ ὁμολογητής, νέος κοντοδιχαλογένης. — Ἀμφιλόχιος γέρων πολλά. — Κύριλλος Ἱεροσολύμων, γέρων στρογγυλογένης. — Ἰωάννης ὁ Νηστευτής, γέρων οὐ πολλά. — Κυπριανὸς νέος σγουροκέφαλος μακροδιχαλογένης. — Δονάτος Εὐβοίας, γέρων ἀσπρογένης. — Μιχαὴλ σινάδων, γέρων ὀξυγένης. — Λεωνίδας, γέρων κοντογένης. — Ἰππόλυτος Ῥώμης, νέος ὀλιγογένης. — Κλήμης Ῥώμης, γέρων στρογγυλογένης. — Κλήμης Ἀγγύρας, πολὺς στρογγυλογένης. — Χαραλάμπης ἱερεύς, γέρων ὀξυδιχαλογένης. — Ἰωσήφ ὁ Πρεσβύτερος, γέρων ὀξυγένης.

Οἱ ἅγιοι Διάκονοι.

§ 387. Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς καὶ ἀρχιδιάκονος νέος ἀγένειος. — Ῥωμανὸς ὁ μελωδός, νέος ἀρχιγένειος. — Εὐπλῆς νέος ἀγένειος. — Ρουφῖνος νέος ἀγένειος. — Λαυρέντιος νέος ἀρχιγένης. — Βενιαμὴν νέος ἀγένειος.

ΚΘ'. ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.

ΣΧΗΜΑΤΑ

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες καὶ τὰ σχήματα αὐτῶν.

§ 388. Ὁ ἅγιος Γεώργιος νέος ἀγένειος — Δημήτριος νέος μουστακίζων. — Προκόπιος νέος ἀγένειος. — Θεόδωρος ὁ Στρατηλά-

της, νέος σγουρογένειος. — Θεόδωρος ὁ Τύρων μαυρογένειος, τὴν κόμην ἄνωθεν τῶν ὠτίων. — Μερκούριος, νέος ἀρχιγένειος. — Νικῆτας, ὁμοιος τῷ Μερκουρίῳ. — Βίκτωρ καὶ Βικέντιος, νέοι ἀγένειοι. — Καλλίστρατος, νέος μαυροδιχαλογένειος. — Σαμωναῖς, νέος κοντογένειος. — Ἀρέθας, γέρων ὀξυγένειος. Ἑρμογένης, ἀρχιγένειος. — Εὐστράτιος, μεσαιπόλιος στρογγυλογένειος. — Ἀγάπιος καὶ Θεόπιστος, οἱ υἱοὶ τοῦ, νέοι ἀγένειοι. — Σέργιος καὶ Βάχχος, νέοι ἀγένειοι. — Στρατόνικος, νέος ἀγένειος. — Ναζάριος, νέος μεσαιπόλιος ὀλιγογένειος. — Πορτάσιος, νέος κοντογένειος. — Πρόβος, γέρων. — Ἀνδρόνικος, ἀρχιγένειος. — Μαριθιανὸς καὶ Μαρτύριος, νέοι βαστάζοντες καλαμάρια. — Ὀνησιφόρος, νέος ὀλιγογένειος. — Πλάτων καὶ Ῥουμανός, νέοι ἀγένειοι. — Λουκιανός, νέος ἀγένειος. — Φλῶρος καὶ Μαῦρος, νέοι ἀγένειοι. — Ἀκάκιος, ὁμοιος τῷ ἀγίῳ Μερκουρίῳ. — Ἀγαθόνικος, νέος ὀλιγογένειος. — Νικηφόρος, νέος στρογγυλογένειος. — Ἀρτέμιος, ὁμοιος τῷ Κυρίῳ τὴν μορφήν. — Μηνᾶς ὁ Αἰγύπτιος, γέρων στρογγυλογένειος. — Ἰάκωβος ὁ Πέρσης, νέος μαυροδιχαλογένειος. — Γουρίας, νέος κοντογένειος. — Ἀβιβας, διάκονος στρογγυλογένειος ὀλίγον. — Μηνᾶς ὁ Καλλικέλαδος, νέος ὀλίγον. — Εὐμόρφος, ἀγένειος. — Ἑρμύλος, γέρων στρογγυλογένειος. — Γυμνάσιος, νέος στρογγυλογένειος. — Γερβάσιος, νέος πλατυγένειος. — Κέλσος, νέος ἀγένειος. — Τάραλος, νέος. — Νέστωρ, νέος ἀγένειος. — Σισίναιος, γέρων κοντογένειος. — Εἰρήναρχος, νέος ἀγένειος. — Ἀνδρόνικος καὶ Ἀνδριανός, νέοι ὀξυγένειοι. — Λεόντιος, νέος ἀγένειος. — Νεόφυτος, νέος ἀγένειος. — Βονιφάτιος, καὶ Αἰμιλιανός, νέοι. — Λουκιανός, μεσαιπόλιος στρογγυλογένειος. — Εὐλαμπος, νέος στρογγυλογένειος. — Οὐάρτος, νέος κοντογένειος. — Μώκινος, νέος ὀλιγογένειος. — Μαῦρος, νέος στρογγυλογένειος. — Γοδδελαῖς, νέος ἀγένειος. — Ἰωάννης, ὁ νέος μάρτυς ὁμοιος τῷ Νέστωρι. — Ἰουλιανός ὁ Αἰγύπτιος, νέος ἀρχιγένειος. — Ἀκίνδυνος, νέος ὀξυγένειος. — Ἀφθόνιος, νέος διχαλογένειος. — Ἀνεμπόδιστος νέος ἀγένειος. — Ἀνδρέας ὁ Στρατηλάτης, γέρων

σγουροκέφαλος. — Λεῦκος, νέος ἀρχιγένειος. — Ἀρριανός, νέος ἀρχιγένειος. — Μαυρίκιος, μεσαιπόλιος στρογγυλογένειος. — Ἀγαθόπους, νέος ἀγένειος. — Ἰσίδωρος, ὁ ἐν Χίῳ, ἀρχιγένειος, ὁμοιος τῷ Ἀρτεμίδῳ. — Χριστόφορος, νέος ἀγένειος. — Ζηνόδιος, νέος ἀρχιγένειος. — Πολύευκτος, νέος κοντογένειος. — Δούξιος, νέος ἀγένειος. — Κύρικος τριετής. — Μάμμας, νέος ἀγένειος. — Πηγάτιος, νέος στρογγυλογένειος. — Ἐλπιδοφόρος, νέος ἀγένειος. — Σεβαστιανός, νέος ἀρχιγένειος. — Θύρσος, γέρων ὀξυγένειος. — Κρήσσης ὁ ἐν Μύροις, νέος ἀρχιγένειος. — Φιλήμων καὶ Ἀπόλλων, νέοι ἀγένειοι. — Βασιλίσκος, νέος. — Θεόδωρος, νέος ἀρχιγένειος. — Ἔρως, νέος μουστακίζων.

Οἱ ἅγιοι πέντε Μάρτυρες. (Δεκεμ. ιγ').

§ 389. Εὐστράτιος, γέρων ὀξυγένειος. — Αὐξέντιος, γέρων σγουροκέφαλος ὀξυγένειος. — Μαρτύριος, γέρων στρογγυλογένειος. — Εὐγένειος, νέος ἀρχιγένειος. — Ὀρέστης νέος ἀγένειος.

Οἱ ἐν Κρήτῃ δέκα Μάρτυρες. (Δεκεμ. ιγ').

§ 390. Θεόδουλος, νέος ἀγένειος. — Εὐπορος, νέος στρογγυλογένειος. — Γεράσιμος, νέος ἀρχιγένειος. — Ἀγαθόπους, νέος ἀγένειος. — Εὐάρεστος, νέος σγουροκέφαλος μουστακίζων. — Σατωρνῖνος, νέος ἀρχιγένειος. — Εὐνικιανός, γέρων ὀξυγένειος. — Ζωτικός, νέος ὀξυγένειος. — Βασιλίσκος, γέρων στρογγυλογένειος. — Πρόμπιος, γέρων ὀξυγένειος.

Οἱ ἅγιοι τεσσαράκοντα μάρτυρες.

§ 391. Ἡσύχιος, νέος μουστακίζων. — Ἡράκλειος, νέος ὀξυγένειος. — Δόμνος, γέρων ὀξυγένειος. — Οὐάλιος, νέος ὀξυγένειος. — Κλαύδιος, γέρων σγουροκέφαλος. — Θεόδουλος, μεσαιπόλιος ὀξυγένειος. — Ἰωάννης, νέος ὀξυγένειος. — Ἡλιανός, γέρων πλατυγένειος. — Κυρίων, νέος ἀγένειος. — Ἀέτιος, νέος ἀρχιγένειος. — Ἀκάκιος, νέος ὀξυγένειος. — Λυσίμαχος, γέρων

διχαλογένειος. — Ἡλίας, νέος στρογγυλογένειος. — Θεόφιλος, νέος ἀγένειος. — Γαίος, γέρων ὀξυγένειος. — Εὐτυχής, νέος ἀρχιγένειος. — Κύριλλος, νέος ἀγένειος. — Νικόλαος, νέος ἀγένειος. — Νικόλαος, νέος μουστακίζων. — Φιλοκτήμων, νέος στρογγυλογένειος. — Χουδίων, νέος ἀγένειος. — Μελίτων, νέος ἀγένειος. — Σμάραγδος, νέος μουστακίζων. — Εὐνοϊκός, νέος στρογγυλογένειος. — Βιβιανός, γέρων ὀξυγένειος. — Πρίσκος, γέρων ὀλιγογένειος. — Ξάνθιος, νέος σγουροκέφαλος. — Σισίνιος, γέρων φαλακρός στρογγυλογένειος. — Ἀγγίας, νέος ἀγένειος. — Φλάβιος, νέος σγουροκέφαλος ὀξυγένειος. — Ἐκδίκιος, νέος ἀγένειος. — Ἀλέξανδρος, νέος σγουροκέφαλος ὀξυγένειος. — Καυδίδης, μεσαιπόλιος φαλακρός στρογγυλογένειος. — Δομετιανός, μεσαιπόλιος ὀξυγένειος. — Γοργίας, νέος μουστακίζων. — Ἀθανάσιος, γέρων εἰς πέντε χωρίζων τὸ γένειον. — Σακερδών, γέρων ὀξυγένειος. — Οὐαλέριος, νέος κοντογένειος. — Σεθηριανός, νέος σπανός φαλακρός. — Ἀγλαΐος ὁ φύλαξ αὐτῶν, νέος ἀρχιγένειος.

Οἱ ἅγιοι Μακκαθαῖοι.

§ 392. Ὁ ἅγιος Ἀβὶθ μουστακίζων. — Γουρίας, νέος ἀγένειος. — Γουρίας, νέος ἀγένειος. — Ἐλεάζαρ ὁμοίως. — Ἀλεῖμ παῖδιον. — Ἐλεάζαρ, ὁ διδάσκαλός των, γέρων ἀγένειος. — Ἀντώνιος, νέος ἀγένειος. — Εὐσεβωνᾶς, νέος ἀγένειος. — Μάρκελλος, παιδίον. — Σολομονή ἡ μήτηρ αὐτῶν γραῦς.

Οἱ ἅγιοι ἑπτὰ παῖδες οἱ ἐν Ἐφέσῳ.

§ 393. Μαξιμιλιανός, νέος ἀγένειος. — Μαρτιανός, νέος ἀγένειος. — Ἀντώνιος, νέος ἀγένειος. — Κωνσταντῖνος, νέος ἀγένειος. — Ἰάμβιβλος, νέος ἀγένειος. — Διονύσιος, νέος ἀγένειος. — Ἐξακουστουτιανός, νέος ἀγένειος.

Οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι.

§ 394. Τρεῖς εἰσὶν αἱ συζυγίαι τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, ὧν

τὰ ὀνόματα, Κοσμάς, καὶ Δαμιανός. Οἱ μὲν ἀπὸ Ῥώμης οἱ ὧς ἐξ Ἀσίας, καὶ οἱ ἄλλοι ἐξ Ἀραβίας.

§ 395. Οἱ ἀπὸ Ῥώμης (ἐορταζόμενοι τῇ ἀ. Ἰουλίου), Κοσμάς καὶ Δαμιανός, νέοι ὁξυγένηοι· οἱ ἐξ Ἀσίας (ἐορταζόμενοι τῇ ἀ. Νοεμβ.) νέοι ὁξυγένηοι καὶ αὐτοί.

Οἱ δὲ ἐξ Ἀραβίας (ἐορτ. τῇ ιζ'. Ὀκτωβρ.), μελανοί, ἀρχιγένηοι, ἔχοντες εἰς τὰς κεφαλὰς μανδήλια τυλιγμένα. Ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ οἱ ἀκόλουθοι Ἀνάργυροι εἰσίν.

§ 396. Ὁ ἅγιος Κῦρος, γέρων φαλακρὸς μακροδιχαλογένειος. — Ὁ ἅγιος Ἰωάννης, μεσαιπόλιος ὁξυγένηος. — Παντελεήμων, νέος ἀγένηος σγουροκέφαλος. — Ἐρμόλαος ἱερεύς, γέρων ὁξυγένηος. — Σαμφὼν ἱερεύς, γέρων στρογγυλογένειος. — Διομήδης, νέος ὁξυγένηος. — Θαλαλαῖος, νέος μακρογένηος. — Φώτιος καὶ Ἀνίκητος, νέοι ἀγένηοι. — Τρύφων, νέος ἀγένηος κατζαρομάλης.

Α'. ΣΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Οἱ ὅσοι καὶ τὰ σχήματα καὶ ἐπιγράμματα αὐτῶν.

§ 397. Ὁ ἅγιος Ἀντώνιος, γέρων κοντοδιχαλογένειος, ἔχων γυμνὸν ὀλίγον τὸν πώγωνα, καὶ φορῶν σκέπασμα λέγει. *Μὴ ἀπατᾷ σε μοναχὲ χορτασιὰ κοιλίας· ὑποταγὴ μετ' ἐγκρατείας ὑποτάσσει τοὺς δαιμονας.*

Ὁ ἅγιος Εὐθύμιος, γέρων φαλακρὸς, μακρὰν ἔχων τὴν γενειάδα ἕως εἰς τοὺς μηρούς, λέγει. *Ἀδελφοί τὰ ὅπλα τοῦ μοναχοῦ εἰσὶν ἡ μελέτη, ἡ προσευχή, ἡ διάκρισις, ἡ ταπεινοφροσύνη καὶ ἡ κατὰ Θεὸν ὑπακοή.*

Ὁ ἅγιος Σάββας, γέρων ἔχων τὸ γένειον εἰς δύο χωρισμένον καὶ τὸν πώγωνα βαδάρδον λέγει. *Ὅστις σῶμα ἐνίκησεν, οὗτος φύσιν ἐνίκησεν· ὁ δὲ φύσιν νικήσας, πάντως ὑπὲρ φύσιν ἐγέρετο.*

Ὁ ἅγιος Ἀρσένιος, γέρων σγουροκέφαλος, μακρυπλατυγένηος

λέγει· *Ἀδελφοί, δὲ τὸ ἐξήλθετε ἀγωνίσασθε, καὶ τῆς ἐαυτῶν σωτηρίας μὴ ἀμελήσητε.*

Ὁ ἅγιος Θεοδόσιος ὁ Κοινοβιάρχης, γέρων διχαλογένειος λέγει.
Ἐὰν μὴ ἀποτάξησθε πάντων τῶν τοῦ κόσμου, οὐ δύνασθε γενέσθαι μοναχοί.

Ὁ ἅγιος Ἰλαρίων ὁ μέγας, γέρων βουρλογένειος εἰς τρία χωρίζων τὸ γένειον λέγει. *Τὸ εἰς πάντα ἐαυτὸν βιάζεσθαι, αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδὸς τοῦ θεοῦ.*

Ὁ ἅγιος Παχώμιος, γέρων, φαλακρός, εἰς πέντε χωρίζων τὸ γένειον, λέγει. *Ἀγγυπνον ὄμμα οἶδε τὸν τοῦτ' ἀγνίξειν, θραῦσιν πύρρῳσι φάσμα φυγαδεύειν.*

Ἐμπροσθεν δὲ αὐτοῦ ἄγγελος Κυρίου φορῶν σχῆμα μοναχικόν, μανδύαν καὶ κουκούλιον εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ δεικνύων αὐτὸ δακτυλοειδῶς πρὸς αὐτόν, λέγει. *Ἐν τούτῳ τῷ σχήματι σωθήσεται πᾶσα σάρξ, ὦ Παχώμιε.*

Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ ἐν τῷ Ἀθῷ, γέρων φαλακρὸς ὀξυγένειος.—

Ὁ ἅγιος Θωμᾶς ὁ ἐν τῷ Μαλαιῷ, γέρων φαλακρὸς κατζαρομάλης.

— Ὁ ἅγιος Ἰλαρίων, γέρων σγουροκέφαλος κοντοδιχαλογένειος

— Ὁ ἅγιος Παῦλος ὁ Θηβαῖος, γέρων ἔχων τὰ γένεια μακρὰ ἕως τὴν ζώνην, καὶ φορῶν ψαθίον λέγει. *Ὡς χόρτος ἡμῶν τῶν βροτῶν αἱ ἡμέραι Δαυὶδ ἔφησε, μὴ τις ἀμφιβαλέτω τοίνυν ἄξιον χόρτου ἡμᾶς ἐσθίειν καὶ ἐνδύσασθαι τὰ παντὸς τοῦ βίου.*

Ὁ ἅγιος Στέφανος ὁ νέος ὁμολογητής, νέος ὀξυγένειος, βαστῶν εἰς τὴν δεξιὰν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ λέγει. *Εἴ τις οὐ προσκυνεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· περιγραπτὸν ἐν εἰκόνι εἴη τὸ ἀνάθεμα.*

Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητής, γέρων φαλακρὸς λέγει. *Ἀδελφέ, δάμαζε τὴν σάρκα, καὶ σχόλαζε εἰς εὐχάς.*

Θεόδωρος ὁ Τριχινᾶς, γέρων μακροδιχαλογένειος. — Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, γέρων φαλακρὸς διχαλογένης. — Θεόδωρος ὁ Σικελιώτης, γέρων μακροδιχαλογένης. — Θεόκτιστος, μακροζουτογένειος.—

Μαρτιανός, γέρων ὀξυγένειος λέγει. *Φεῦγε μοναχὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ σώζου.*

Παφνούτιος, γέρων μακροδιχαλογένειος, φαλακρός. — Ἀθράμιος γέρων μεγαλοξυγένειος. — Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης, γέρων ὀξυγένειος. — Ποιμὴν γέρων μακροτριχαλογένειος. — Ἀκάκιος, γέρων, φαλακρός, κοντοβουρλογένειος. — Μωϋσῆς ὁ Αἰθίοψ, γέρων κατζαρροστρογγυλογένης. — Λουκᾶς ὁ Στηρίου, νέος ὀξυγένειος. — Πόπρις, γέρων ἀσπρομακρογένειος. — Μάρκος, γέρων σπανὸς ἔχων ὀλίγας τρίχας εἰς τὸν πώγωνα. — Ὁ ἅγιος Δανιὴλ ὁ τῆς σκῆτεως γέρων ὀξυγένειος. — Κασσιανὸς ὁ Ῥωμαῖος γέρων ὀξυγένειος. — Νεῖλος γέρων, μακροδιχαλογένειος λέγει. *Ζήλου τὰ καλὰ, τὰ δὲ κακὰ ἐντρέπου.*

Γεράσιμος γέρων, δασυγένειος. — Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος, γέρων πολλά. — Ἰωάννης ὁ τῆς Κλίμακος, γέρων μακρυγένειος λέγει. *Ταῖς ἀρεταῖς πρόβαινε ὥσπερ βαθμοῖσι, τὸν νοῦν ἀνυψῶν πρακτικαῖς Θεωρίαις.*

Στυλιανὸς ὁ Παφλαγών, γέρων δασυγένειος λέγει. *Παιδῶν φίλαξ πέφυκε Θεοῦ τὸ δῶρον.*

Ἐφραίμ ὁ Σύρος, γέρων σπανὸς ἔχων ὀλίγα γέγεια καὶ φορῶν σκέπασμα λέγει. *Παρησία γέλωτι συγκεκραμμένα, ψυχὰς ἀπὸ γῆς εὐχερῶς καταστρέφει.*

Χαρίτων, γηραιὸς πάνυ. — Ἰωαννίκιος, γέρων μακρυγένειος, μονοχίτων, ἀνυπόδητος, γυμνοὺς ἔχων τοὺς βραχίονας καὶ κνήμας· εἰς δὲ τὰς χεῖρας φέρων σταυρὸν λέγει. *Ἡ ἐλπίς μου ὁ πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ υἱός, σκέπη μου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τριάς ἁγία δόξα σοι.*

Ὁ ἅγιος Ζαχαρίας, γέρων εἰς πέντε χωρίζων τὸ γένειον. — Ἰωάννης ὁ μονάζων, πάνυ γέρων. — Ἰωάννης ὁ Χοτζεβίτης, γέρων μακροδιχαλογένειος. — Θεόδουλος, νέος ὀξυγένης. — Ἀμφίων, γέρων μακροδιχαλογένειος, καὶ μακρυμάλης. — Δάζαρος ὁ ὁμολογητής, γέρων, φαλακρός, μακρυγένειος. — Βασίλειος, νέος μεσαιπόλιος κατζαρομάλης. — Βενέδικτος, γέρων, ὀλιγογένειος. — Ὀνούφριος,

γέρων, γυμνός, μακρομάλης, ἔχων τὸ γένειον μέχρι ποδῶν λέγει ἐν ἐπιγραφῇ.

*Μὴ κόρος ἐντέρων σε Χριστοῦ χωρίσει·
μὴ βόρβορος σὲ τῶν παθῶν καθήδυνει·
εἰ δ' οὐκ θακρύνσεις ἐν φλογὶ τῇ παμφάγῳ.*

Βαλαάμ, γέρων ἀσπρογένειος. — Ἰωάσαφ βασιλεὺς Ἰνδίας, νέος ἀρχιγένειος φορῶν κορώναν. — Ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀθωνίτης, γέρων ὀλόγουμος, ἔχων τὸ γένειον ἕως τὰ γόνατα, φέρων δὲ σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ λέγει ἐν ἐπιγραφῇ. *Μοραχὸς ἐστὶν ἀληθῶς ὁ μὴδὲν ἔχων ἐν τῷ παρόντι βίῳ, εἰμὴ τὸν Χριστὸν μόνον.*

Κυριακὸς ὁ ἀναχωρητής, γέρων ὀξυγένειος. — Σισώης, γέρων πλατυγένειος φαλακρός. — Ἰωάννης ὁ Παλαιολαυρίτης, γέρων κοντογένειος. — Δαβὶδ ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, γέρων μακρομάλης ἔχων τὸ γένειον μακρὸν ἕως τοὺς πόδας. — Ἰωάννης ὁ Καλυβήτης, γέρων μακρυγένειος εἰς πέντε χωρίζων τὸ γένειον καὶ φορῶν αἷγιον δέρμα. — Ἀκάκιος ὁ ἐν τῇ Κλίμῃ. — Ποδάσιος, γέρων ὀξυγένειος. — Ἰωάννης ὁ Καλυβίτης, νέος ἀγένειος βαστῶν κεκλεισμένον Εὐαγγέλιον. — Παῦλος ὁ Ἀπλοῦς, γέρων ὀλιγογένειος. — Παῦλος ὁ Ὑποτακτικός, μεσαιπόλιος διχαλογένειος. — Αὐξέντιος ὁ ἐν τῷ Βουνῷ, γέρων ὀξυγένειος. — Ἰωάννης ὁ Ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Καθαρῶν, γέρων. — Συμεὼν ὁ διὰ Χριστὸν σαλός, γέρων ὀξυγένειος. — Ἰωάννης ὁ σὺν τῷ αὐτῷ Συμεῶνι, γέρων κοντογένειος. — Στέφανος ὁ Σαββαΐτης, νέος ὀξυγένειος. — Ἀλέξιος ὁ Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁμοῖος τῷ προδρόμῳ· φέρει δὲ ἐν ἐπιγραφῇ τὰῦτα. *Πόθος Θεοῦ ἔσβεσε πόθον γονέων.*

Ἀναστάσιος ὁ Πέρσης, νέος ὀξυγένειος. — Νίκων ὁ Μετανίτης, νέος στρογγυλογένειος, μακρότριχος, ἔχων τὰς τρίχας ἡγριωμένας. — Μακάριος ὁ Ἀλεξανδρεύς, γέρων χαροπρόσωπος. — Ξενοφῶν, γέρων ὀξυγένειος. — Ἰωάννης ὁ Ξενοφώντος, μεσαιπόλιος βουρλογένειος. — Ἀρχάδιος, νέος ὀξυγένειος.

www.libtool.com.cn **Οἱ στυλίζεται.**

§ 398. Συμεών ὁ στυλίτης, γέρων κοντοδιχαλογένειος. — Συμεών ὁ Θαυμαστορίτης, γέρων στρογγυλογένειος. — Δανιήλ ὁ Στυλίτης, γέρων ὀξυγένειος. — Ἀλύπιος ὁ Κιονίτης, γέρων μακρυγένειος. — Δουκάς ὁ νέος στυλίτης, μεσαιπόλιος διχαλογένειος (α).

Οἱ ποιηταί.

§ 399. Γερμανὸς ὁ Πατριάρχης, γέρων σπανὸς λέγει. *Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν ἀγίων εἰς αἰῶνας βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκκληρονόμησα.*

Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων, μεσαιπόλιος ὀξυγένειος λέγει. *Ἄκουε οὐρανὲ καὶ ἐρωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια.*

Φιλόθεος ὁ Πατριάρχης, γέρων ὀξυγένειος λέγει. *Σεσωμάτῳται τὸ μῦρον τὸ οὐράνιον Χριστὸς ὁ Κύριος.*

Ἀνδρέας ὁ Κρήτης, γέρων ἀσπρογένειος λέγει. *Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.*

Ἰωάννης Εὐχαΐτων, γέρων διχαλογένειος. *Ὁ λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν πατέρα συνάναρχος.*

Γεώργιος Νικομηδείας, γέρων φαλακρὸς ὀξυγένειος λέγει. *Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι βράναιωσαν εὐφροσύνην.*

Μεθόδιος ὁ Πατριάρχης, γέρων φουντογένειος λέγει. *Σὺ βασιλεὺς ὦν καὶ διαμένων εἰς αἰῶνας.*

Ἀνατόλιος ὁ Πατριάρχης, γέρων, στρογγυλογένειος λέγει. *Ἡ βασιλεία σου Χριστὲ ὁ Θεὸς βασιλεία πάντων.*

Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, γέρων, διχαλογένειος φορῶν σκέπασμα λέγει. *Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς πρόσδεξαι.*

(α) Ἰστέον ὅτι τὰ ἀπορθέγματα, ἅτινα ἐγράψαμεν εἰς μερικoύς, τὰ αὐτὰ ἀρμόζουσι καὶ εἰς ἄλλους· λοιπὸν οὗτινος βιβλίον ἐθέλεις λάβε, καὶ ἀπ' ἐκεῖνα γράφε καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ αὐτίνος ὁσίου θέλεις.

Κοσμάς, γέρων φαλακρός ὄξυγένειος λέγει. *Σοφία λόγος καὶ δύναμις, νίδος ὦν τοῦ πατρὸς τοῦ ἁγίου.*

Ἰωσήφ, νέος ὄξυγένειος λέγει. *Ἡῤῥασεν, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα σωτηρίας τῆς ἐν νυκτί.*

Θεοφάνης, νέος ὄξυγένειος λέγει. *Εὐρὼν σε καθαροτέραν πάρα γαρτε πάσης τῆς.*

Βυζάντιος, γέρων διχαλογένειος λέγει. *Σῶσαι βουλόμενος τὸν πλανεθῆντα ἄνθρωπον.*

Κυριακός, νέος, σγουροκέφαλος διχαλογένειος λέγει. *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.*

Γεώργιος ὁ Σικελιώτης, μεσαιπόλιος, διχαλογένειος λέγει. *Νυκτί ὁμοίωται ὡς τὴν σκιὰν τὴν ρομικὴν.*

Στέφανος ὁ ἁγιοπολίτης, γέρων φορῶν σκέπασμα λέγει. *Εὐφραΐου ἐν Κυρίῳ ἡ ἐκκλησία ἀγάλλου καὶ χόρευε.*

Συμεὼν ὁ Θαυμαστορίτης, γέρων ἀρχιγένειος λέγει. *Φοβερὸς Κύριε, καὶ τίς ὑποστήσεται τῆς δικαίας σου.*

Ἀρσένιος, νέος, ἀρχιγένειος λέγει. *Τὴν ἐν τριάδι μίαν δύναμιν ὀρθοδόξως πάντες.*

Ἐφραίμ Καρίας, γέρων κοντοδιχαλογένειος λέγει. *Οἱ ἄγγελοι σου Χριστὲ τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης.*

Ἀνδρέας ὁ Πύρρος, μεσαιπόλιος, φαλακρός πλατοδιχαλογένειος. *Ὅν περ οἱ ἄνθρωποι λειτουργοὶ τρόμφου.*

Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, γέρων φαλακρός διχαλογένειος. *Δίσχυνθε ἄνθρωποι ἐρεσχελοῦντες κατὰ τοῦ Κυρίου.*

Θωμᾶς ὁ μελωδός, νέος, ἀρχιγένειος λέγει. *Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει.*

Σέργιος, μεσαιπόλιος, ὄξυγένειος λέγει. *Ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἐορτῆς ἡμῶν.*

Δέων ὁ Δεσπότης, γέρων ὄξυγένειος φορῶν μίτραν. *Σύμου σκέπη κρατυῖα ὑπάρχεις τριάς.*

Δέων ὁ Μαΐστωρ, μεσαιπόλιος ὄξυγένειος, φορῶν σκιάδι λέγει. *Μητέρες συγχάρητε παρθένοι σκιρτήσατε.*

Βασίλειος ὁ Πηγριώτης, γέρων στρογγυλογένειος φορῶν σκιάδι λέγει. *Τριάς ὁμοούσιε, πάτερ καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον.*

Χριστόφορος ὁ Πρωτοασιακρίτης, νέος μακρυγένειος φορῶν μανδύλη λέγει. *Ὑπὸ πολλῆς εὐσπλαγχνίας καὶ οἰκτιρμῶν.*

Ἰουλῖνος, νέος στρογγυλογένειος λέγει. *Ὁ ἐν πατρὶ καὶ νύφ καὶ θεῷ πνεύματι Θεὸς ἅγιος.*

Νικόλαος, γέρων φαλακρὸς μακροδιχαλογένειος. *Λύμης φθοροποιοῦ φυγόντες κακοδόξων.*

Ἡ ὅσια Κασσιανή, λέγει. *Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα.*

Οἱ δέκατοι.

§ 400. Ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῶν χριστιανῶν, νέος ἀρχιγένειος βαστῶν εὐαγγέλιον.

Ἑλένη ἡ μήτηρ αὐτοῦ γραῦς φέρουσα εὐαγγέλιον.

Πέτρος ὁ τελώνης, μεσαιπόλιος, ὄξυγένειος.

Φιλάρετος ὁ ἐλεήμων, γέρων, μακρογένειος.

Εὐλόγιος ὁ Λατόμος, ἀρχιγένης. — Ἰωάννης, νέος ὄξυγένειος.

Ζαχαρίας ὁ Σκυτοτόμος, μεσαιπόλιος.

Πουλχερία ἡ βασίλισσα νέα φέρουσα τὸν σταυρόν.

Πλακίλλα ἡ βασίλισσα Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, νέα φέρουσα σταυρόν.

Αἱ ἅγαι Μυροφόροι.

§ 401. Μαρία ἡ Μαγδαληνή. — Σαλώμη. — Ἰωάννα. — Μαρία καὶ Μάρθα ἀδελφαὶ Λαζάρου. — Μαρία τοῦ Κλωπᾶ. — Σωσάνα ὅλαι νέαι.

Αἱ ἅγαι Μάρτυρες γυναῖκες.

§ 402. Ἡ ἅγια πρωτομάρτυς Θέκλα. — Αἰκατερίνα. — Κυριακή. — Μαρία. — Βαρβάρα. — Ἀναστασία ἡ Φαρμακολυτρία. — Ἀνυσία. — Σατιανή. — Θεοκτίστη σύζυγος Εὐσταθίου. — Θεοδότη. — Ἀγέθη καὶ Δαρέμ. — Ἀγάπη. — Εἰρήνη καὶ Χιονία. — Μαύρα.

Σοφία. — Πίστις. — Ἐλπίς. — Ἀγάπη. — Πελαγία. — Φωτεινή. —
 Γλυκερία. — Κιλικία. — Ἀγρυπνία. — Ἰουλίττα. — Χριστίνα. —
 Ναταλία. — Ἀνθοῦσα. — Καλλίστη. — Μηνοδώρα. — Μητροδώρα
 καὶ Νυφοδώρα. — Εὐφημία. — Ἰουλίνα — Εὐλαμπία. — Χαρι-
 τίνη. — Καλλιόπη. — Ἑρμιόνη. — Μιρώπη καὶ Ἀγνή. — Κυπρίλλα.

Αἱ Ὁσιομάρτυρες γυναῖκες.

§ 403. Ἀναστασία ἡ Ῥωμαία. — Ἐπιστήμη. — Εὐγένεια. —
 Φευρωνία. — Εὐδοκία. — Παρασκευή.

Αἱ Ὅσαι γυναῖκες.

§ 404. Εὐπραξία. — Θεοδώρα. — Εὐφροσύνη. — Πελαγία. —
 Ματρώνα. — Μελάνη. — Θεοδώρα ἡ ἐξ Ἀλεξανδρείας. — Μακρύνα.
 — Μαρία ἡ Αἰγυπτία. — Θεοκτίστη ἡ Λεσβία. — Ξένη. — Θεο-
 φανώ ἡ βασίλισσα.

Ἡ Ῥώσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

§ 405. Ναὸς καὶ ἐν αὐτῷ ἁμβων, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ὁ ἅγιος
 Μακάριος ὁ Ἱεροσολύμων Πατριάρχης, βαστῶν τὸν τίμιον σταυρὸν
 τοῦ Χριστοῦ καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ ἁμβωνος ἡ ἁγία Ἑλένη ἡ βασί-
 λισσα καὶ μετ' αὐτῆς ἄρχοντες πολλοὶ καὶ πλῆθος λαοῦ, βλέποντες
 ἄνω, καὶ ἔχοντες ὑψωμένας τὰς χεῖρας.

ΑΒ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

www.libtool.com.cn

ΕΠΤΑ ΣΥΝΟΔΩΝ

ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΕΠΤΑ ΣΥΝΟΔΟΙ.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ πρώτη Σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου συγκροτηθεῖσα κατὰ τὸ ΤΚΕ'. ἥ τὸ ΤΙΗ', ἔτος (κατὰ τὸ χεῖρ) παρὰ τῶν ΤΙΗ'. Θεοφόρων πατέρων κατὰ τοῦ Ἀρελου.

§ 406. Ὁσπήτια, καὶ ἐπάνωθεν τὸ ἅγιον πνεῦμα, καὶ ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος καθήμενος ἐπὶ θρόνου κατὰ μέσον ἐξ ἑνὸς δὲ καὶ ἄλλου μέρους συγκάθηνται αὐτῷ οἱ ἀκόλουθοι ἅγιοι, ἀρχιερεῖς ἐν στολῇ. Σίλβεστρος Πάπας Ῥώμης, Ἀλέξανδρος ὁ Ἀλεξανδρείας, Εὐστάθιος ὁ Ἱεροσολύμων, ὁ ἅγιος Παφνούτιος ὁ Ὁμολογητής, ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Νυσίθης, ὁ ἅγιος Παῦλος ὁ Νεοκαισαρίας, καὶ ἄλλοι ἀρχιερεῖς καὶ πατέρες κύκλω καθήμενοι· ἐν μέσῳ δὲ αὐτῶν εἷς φιλόσοφος θαυμάζων, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὁ ἅγιος Σπυρίδων ἱστάμενος, ἔχων τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα αὐτοῦ ἀπλωμένην πρὸς αὐτόν, εἰς δὲ τὴν ἄλλην σφίγγει τὴν κεραμίδα· ἀπὸ τὴν ὅποιαν διέρχεται πῦρ, καὶ ὕδωρ· καὶ τὸ μὲν ὕδωρ διαρρέει διὰ τῶν ἀκτύλων αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν· τὸ δὲ πῦρ ἀνέρχεται. Ὁ δὲ Ἀρειος ἱστάμενος καὶ αὐτὸς μὲ ἱερατικὴν στολὴν θεωρεῖ τὰ πάντα περιφρονητικῶς· ὁ δὲ ἅγιος Νικόλαος ῥαπίζει αὐτόν διὰ τῆς δεξιᾶς· οἱ δὲ ὁμόφρονες τῷ Ἀρείῳ κάθηνται οὐ μακρὰν τοῦ ἀπονενοημένου Ἀρείου· ὁ δὲ ἅγιος Ἀθανάσιος νέος ἀγένειος, διάκονος ἔτι ὢν, καθήμενος ἐνώπιον τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, γράφει τὸ Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν· μέχρι τοῦ Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ Β'. Σύνοδος, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου συγκροτηθεῖσα κατὰ τὸ ΤΠΑ'. (τὸ δὲ χεῖρ. ΤΞΒ'.) παρὰ τῶν ΡΝ'. πατέρων κατὰ Μακεδονίου.

§ 407. Ὁσπήτια καὶ ἐπάνωθεν τὸ ἅγιον πνεῦμα· καὶ ἐν μέσῳ

ὁ μέγας Θεοδόσιος καθήμενος ἐπὶ θρόνου· ἐκατέρωθεν δὲ αὐτοῦ, κάθηνται ὅτε ἅγιος Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας, καὶ Μελέτιος Ἀντιοχείας, σὺν Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ, τῷ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ γράφουσι τὸ *Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον* κτλ. Πλησίον δ' αὐτῶν οἱ λοιποὶ ἀρχιερεῖς καὶ πατέρες καθήμενοι συνδιαλέγονται ἀλλήλοις.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ Γ'. Σύνοδος ἡ ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθεῖσα ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ μικροῦ κατὰ τὸ ΓΑΔ'. (ἐν δὲ τῷ χεῖρ. τὸ ΓΑΔ'.) παρὰ τῶν ΡΑ'. πατέρων κατὰ Νεστορίου.

§ 408. Ὅσπῃτια καὶ ἐπάνω τὸ ἅγιον πνεῦμα, καὶ κατὰ μέσον ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ἐπιλεγόμενος ἔτι νέος ἀρχιγέννης καθήμενος ἐπὶ θρόνου· συγκάθηνται δὲ αὐτῷ ἐξ ἑνὸς καὶ ἄλλου μέρους οἱ ἅγιοι, Κύριλλος ὁ Ἀλεξανδρείας, Ἰουβενάλιος ὁ Ἱεροσολύμων σὺν ἄλλοις ἀρχιερεῦσι καὶ πατράσι· κατὰ μέτωπον δὲ αὐτῶν ὁ Νεστόριος γέρων ἐν ἀρχιερατικῇ στολῇ διαλεγόμενος σὺν αὐτοῖς· οἱ δὲ ὁμόφρονες αὐτοῦ πλησίον ὄντες φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων δαίμονας φοβερούς.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ Δ'. Σύνοδος ἡ ἐν Χαλκηδόνι τῆς Βυθηντίας συγκροτηθεῖσα ἐπὶ Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως κατὰ τὸ ΓΝΑ'. ἢ κατὰ τὸ χεῖρ. τῷ ΓΝΕ'. παρὰ τῶν ΧΑ'. ἁγίων πατέρων κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου.

§ 409. Ὅσπῃτια καὶ ἄνωθεν αὐτῶν τὸ ἅγιον πνεῦμα κατερχόμενον ἀκτινοβολεῖ· ὁ δὲ βασιλεὺς Μαρκιανός, γέρων ὢν τὴν ἡλικίαν κάθηται ἐπὶ θρόνου· πλησίον δ' αὐτῷ ἄρχοντες καὶ μεγιστάνες φέροντες ἐπὶ κεφαλῆς τιάρας καὶ χρυσοκόκκινα ἐπισκιάδια· ἐξ ἑνὸς δὲ καὶ ἄλλου μέρους οἱ ἅγιοι Ἀνατόλιος ὁ Κωνσταντινουπόλεως, Μάξιμος ὁ Ἀντιοχείας, Ἰουβενάλιος ὁ Ἱεροσολύμων καὶ Πασχασίνος ὁ Λουκάνσιος ἐπίσκοποι καὶ τοποτηρηταὶ Λέοντος πάπα Ῥώμης· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ πλῆθος ἄλλων ἀρχιερέων καὶ πατέρων·

κατέναντι δὲ αὐτῶν ὁ Διδάσκαλος ἐν ἀρχιερατικῇ στολῇ σὺν Εὐτυχίῳ τῷ Κοδότῳ, συνδιαλεγόμενοι ἀλλήλοις· οὗτοι δὲ οἱ τελευταῖοι φέρουσιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτῶν δαίμονας ζοφεροὺς οἵτινες καὶ γαλινώνουσιν αὐτούς.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ Ε'. Σύνοδος γενομένη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ Ἰουστιανοῦ τοῦ μεγάλου κατὰ τὸ ΦΝΓ': ἡ κατὰ τὸ χεῖρ. ΦΚΕ'. παρὰ τῶν ΡΝΒ'. πατέρων κατὰ Ὠριγένους.

§ 410. Ὅσπῃτια καὶ ἄνωθεν τὸ ἅγιον πνεῦμα· ὁ δὲ βασιλεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου· ἐξ ἐνός δὲ καὶ ἄλλου μέρους κάθηνται οἱ ἅγιοι Βιγίλιος πάπας Ῥώμης καὶ Εὐτύχιος Κωνσταντινουπόλεως, σὺν ἄλλοις ἀρχιερεῦσι καὶ πατράσι θεοφόροις κατὰ μέτωπον δὲ τῆς Συνόδου Ὠριγένους γέροντων ὧν τὴν ἡλικίαν καὶ διχαλογένης, κρατῶν βιβλία· εἰς δὲ δαίμων ἐπὶ τῶν ὤμων Ὠριγένους καθήμενος κρατεῖ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ Σ'. Σύνοδος ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθεῖσα ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγάτου κατὰ τὸ ΧΠ. ἡ τὸ ΧΥΣΤ. κατὰ τὸ χεῖρ. παρὰ τῶν ΡΟ'. πατέρων κατὰ Ὀρορίου, Σεργίου καὶ Πύρρου.

§ 411. Ὅσπῃτια καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα ἄνωθεν· ὁ δὲ βασιλεὺς μεσαιπόλιος διχαλογένης καθήμενος ἐπὶ θρόνου· ὀπισθεν δ' αὐτοῦ πλῆθος δορυφόρων· ἐξ ἐνός δὲ καὶ ἄλλου μέρους κάθηνται οἱ ἅγιοι Γεώργιος ὁ Κωνσταντινουπόλεως, οἱ τοποτηρηταὶ τοῦ πάπα Θεόδωρος καὶ Γεώργιος· συγκάθηνται δὲ τούτοις καὶ πλῆθος ἄλλων ἀρχιερέων καὶ πατέρων, οἱ δὲ αἰρετικοὶ συνδιαλέγονται τοῖς ἁγίοις.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ Ζ'. Σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας συγκροτηθεῖσα ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, κατὰ τῶν εἰκοσιμάχων παρὰ τῶν ΤΑΖ'. πατέρων ἡ ΤΥ' κατὰ τὸ χειρόγρ.

§ 412. Ὅσπῃτια καὶ ἄνωθεν τὸ ἅγιον πνεῦμα· ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος παῖς ἔτι ὧν συγκάθεται μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ

Ειρήνης ἐπὶ θρόνου· φέροντες ὁ μὲν Κωνσταντῖνος τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ἡ δὲ Εἰρήνη τὴν τῆς Θεοτόκου· ἐκατέρωθεν δὲ τῶν μερῶν αὐτῶν οἱ ἄγιοι Ταράσιος Κωνταντινουπόλεως, καὶ οἱ τοποτηρηταὶ τοῦ πάπα Πέτρος καὶ Παῦλος οἱ ἐπίσκοποι· σὺν τούτοις δὲ πλῆθος ἄλλων ἀρχιερέων καὶ πατέρων καθημένων ἐπὶ θρόνων καὶ φερόντων οἱ μὲν τὴν εἰκόνα τῆς ἁγίας τριάδος, οἱ δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ, οἱ δὲ τὴν τῆς Θεοτόκου, ἐν τῷ μέσῳ δ' αὐτῶν ὁ ἅγιος Καισαρίας γράφων. *Εἰ τις οὐ προσκυρεῖ τὰς ἁγίας εἰκόνας καὶ τὸν τιμιον Σταυρὸν ἀνάθεμα.*

Ἡ ἀναστήλωσις τῶν ἁγίων εἰκόνων.

§ 413. Ναός καὶ ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ὁ ἅγιος Μεθόδιος ὁ Πατριάρχης ἐν ἀρχιερατικῇ στολῇ φέρων πατερῖτζαν· ὅπισθεν δὲ τούτου ἄλλοι ἀρχιερεῖς, φέροντες εἰκόνας· τούτων δὲ προπορεύονται δύο ἱεροδιάκονοι φέροντες τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· ἕτεροι δὲ δύο τῆς Παναγίας Θεοτόκου τὴν ἐπονομαζομένην Ἡ ΟΔΗΓΗΤΡΙΑ, πεποικιλμένην χρυσοῦφάντοις περιπετάσμασιν· ὅπισθεν δὲ τοῦ πατριάρχου ἡ βασίλισσα Θεοδώρα, καὶ ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ ὁ υἱὸς αὐτῆς, παιδάριον, φέροντες ἐν ταῖς χερσὶν εἰκόνας. Τούτων δὲ ὅπισθεν ἱερεῖς θυμιάμασι. καὶ κηρίοις καὶ λαμπάσι· σὺν τούτοις δὲ καὶ οἱ ὀσιώτατοι Ἀρσάκιος καὶ Ὡσαΐας, καὶ πλῆθος λαοῦ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων σταυροφορούντων τε καὶ λαμπαδοφορούντων.

ΔΓ' ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΞΑΡΙΩΝ.

Ὁ Ἀρχων Μιχαὴλ δεικνύων τῇ Ἀγαρ τὸ ὕδωρ.

§ 414. Ὁσπητίον, καὶ εἰς τὴν θύραν ὁ Ἀβραάμ, καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἡ Ἀγαρ φέρουσα ἐκ τῆς χειρὸς τὸν Ἰσμαὴλ, παιδάριον τὴν ἡλικίαν· ἐπὶ δὲ τῶν ὤμων αὐτῆς ἀσκὸν ὕδατος καὶ κάλαθον ἄρτου· εἰς δὲ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρου ὁ Ἰσμαὴλ κείμενος ἐκτάδην ἐν

σκιά δένδρου τινός· οὐ μακράν δὲ τοῦ δένδρου ἡ μήτηρ αὐτοῦ
 Ἄγαρ, καὶ ὁ Ἄργων Μιχαήλ πλησίον αὐτῆς ἐν νεφέλαις δεικνύων
 αὐτῇ τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ πηγὴν ὕδατος.

Ὁ Μιχαήλ κωλύει τὸν Ἀβραάμ ἐκ τῆς σφαγῆς τοῦ Ἰσαάκ.

§ 415. Ὁ Ἀβραάμ ἐπάνω εἰς βουνὸν κτλ. (ἴδε § 36).

Ο Μιχαήλ φανεῖς τῷ Γεδεὼνι ἐνισχύει αὐτὸν κατὰ Μαδιάμ.

§ 416. Χωράφιον καὶ ἄνθρωποι θερίζοντες σῖτον, κτλ. (ἴδε § 68).

Ὁ Μιχαήλ φανεῖς τῷ Μανωὲ εὐαγγελίζεται
 τὸν τόπον Σαμψών.

§ 417. Ὁ Μανωὲ, γέρον φαλακρός, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πλη-
 σίον (ἴδε § 70).

Ὁ Μιχαήλ φανεῖς τῷ Δαυὶδ κατασφάζει 70 χιλιάδας λαῶν.

§ 418 Ἀλώνιον καὶ ἐν μέσῳ ὁ ἄγγελος κτλ. (ἴδε § 86).

Ὁ Μιχαήλ ἀνείλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς Σεραχειμ
 ΡΠΕ'. χιλιάδας.

§ 419 Κάστρον ἐπάνω εἰς βουνὸν κτλ. (ἴδε § 108).

Ὁ Μιχαήλ συγκαταβάς εἰς τοὺς τρεῖς παῖδας.

§ 420. Κάμιнос καὶ οἱ τρεῖς παῖδες κτλ. (ἴδε § 116).

Ὁ Μιχαήλ κομίζων τροφὴν τῷ Δανιήλ διὰ τοῦ Ἀββακούμ.

§ 421. Ὁ Δανιήλ μέσα εἰς λάκκον σκοτεινόν. (ἴδε § 122).

Ὁ Μιχαήλ λυτρούμενος τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐκ
 τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Περσῶν.

§ 422. Κάστρον μέγαλον καὶ ὠραῖον καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ
 σκηναὶ καὶ πλῆθος στρατιωτῶν ἱππέων τε καὶ πεζῶν κατασφα-

ζομένων ἀναμεταξὺ αὐτῶν· τινὲς δὲ τούτων προσεγγίζουσι κλη-
μακας τοῖς τείχεσιν· Ὁ δὲ ἄρχων Μιχαὴλ ἐν μέσῳ νεφελῶν φέρων
πύρινον σπάθην, ἐκχέει θάμβος καὶ φλόγας καὶ τοὺς Πέρσας κα-
τακαίει.

**Ὁ Μιχαὴλ λυτρούμενος τὸν ναὸν αὐτοῦ τὸν
ἐν ταῖς Σκώναις ἐκ τοῦ καταποντασμοῦ.**

§ 423. Ναός, καὶ ἐν μέσῳ ὁ ὅσιος Ἀρχιεπίσκοπος γέροντος ὁξυγένης
προσευχόμενος, καὶ ὁ Μιχαὴλ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἱστάμενος, κρούει
κονταρίῳ τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ κάτωθεν δὲ τοῦ κονταρίου πέτρα
ἐσχισμένη, δι' ἧς εἰσέρχονται δύο ποταμοὶ ἐκ τῶν παρακειμένων
βουνῶν· ἄνω δὲ τῶν βουνῶν πλῆθος λαοῦ, σκάπτοντες καὶ καθαρί-
ζοντες τὸν δρόμον διὰ σκαπανῶν καὶ σκαλιστηρίων.

**Ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ διασώζουσι
τὸν παῖδα ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης.**

§ 424. Θάλασσα, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς πλοίαριον ἀρμενίζον καὶ
ἐν αὐτῷ τρεῖς μοναχοί, ἐξ ὧν ὁ εἷς πηδαλιουχεῖ· οἱ δὲ δύο ἄλλοι· ρί-
πτουσι τὸν παῖδα εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ κεφαλῆς, ἔχοντες μέγαν
λίθον εἰς τὸν τράχηλον τοῦ παιδὸς δεδεμένον· ἐξ ἐνός δὲ καὶ ἄλλου
μέρους τοῦ παιδὸς οἱ ταξιάρχαι λαμβάνουσι τοῦτον· ἔξωθεν δὲ τῆς
θαλάσσης Μοναστήριον, καὶ ἐν αὐτῷ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ὁ παῖς κοιμώμενος, φέρων καὶ τὸν λίθον εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ· ὁ
δὲ Ἠγούμενος τοῦ μοναστηρίου ἱστάμενος πλησίον αὐτοῦ ἐγγίζει
αὐτὸν τῇ ράβδῳ αὐτοῦ, τοῦ ἡγουμένου δὲ ὀπισθεν πλῆθος μοναχῶν
ἀποροῦντες καὶ θαυμάζοντες.

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ εἰκονίζεῖν τὸ « Ἀξιόν ἐστι »

§ 455. Θρόνος νεφελιφλεγέθων ἐπηρμένος· ἡ δὲ Θεοτόκος ἐν-
θρονισμένη ἐν αὐτῷ οὕσα φέρει ἐν ταῖς παναγίαις αὐτῆς ἀγκάλαις
τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου, σκῆπτρον φέροντα ἐν ταῖς χερσὶ καὶ
σταυρόν. Πέριξ δὲ τοῦ θρόνου τὰ τάγματα τῶν ἁγίων ἀγγέλων
νεφέλαις περιβεβλημένα, ἵστανται σὺν τρόμῳ, τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ

στήθους ~~σταυροειδῶς~~ ἔχοντα· ἔμπροσθεν δὲ τῆς Θεοτόκου οἱ δύο Ταξιάρχαι Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, φωτὶ περιβεβλημένοι, τὸν ὕμνον ᾄδουσι τὸ "Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς κτλ· ἐξέρχεται δὲ ὁ ὕμνος οὗτος ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Γαβριήλ ὡς ταινία σμαραγδοφεγγής, καὶ φέρεται ἄνω τοῦ θρόνου κυματουμένη· λήγει δὲ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Μιχαήλ τοῦ ἐκ δεξιῶν τῆς Θεοτόκου ἱσταμένου· καὶ πάλιν ἐκφέρεται δι' ἄλλης ταινίας ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Μιχαήλ καὶ λήγει ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Γαβριήλ· ἕκαστον δὲ γράμμα τοῦ ὕμνου τούτου φέρεται ὑπὸ δύο ἀγγέλων ἀστραπομόρφων ἄνω τῆς κεφαλῆς αὐτῶν καὶ μεταξὺ τῶν δύο τῶν φερόντων τὸ γράμμα τρίτος ἄγγελος, ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ τὸ αὐτὸ γράμμα ἀκτινοφόρον τὸ ὑπὸ τῶν ἀγγέλων φερόμενον. Πρὸς τὰ κάτω δὲ τοῦ θρόνου ὄρος δενδρόφυτον καὶ πλήρες ναῶν· καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ναῶν ναῖσκος μικρὸς· καὶ ὁ μοναχὸς Ἀρσένιος, νέος ἀρχιγένειος, ἔκθαμβος τῆς Θεοτόκου ἐνώπιον ἱστάμενος παραλαμβάνει τὴν πλάκα ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἄρχαγγέλου Γαβριήλ ἀνερχομένου εἰς τοὺς οὐρανούς γεγραμμένην τῷ δακτύλῳ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· ἐξῶθεν δὲ τοῦ ναῖσκου ἡ πληθὺς τῶν μοναστῶν τοῦ Ἀθῶνος, προπορευομένων τῶν Μητροπολιτῶν Ἀγίου Ῥόδου κυρίου Σαμουὴλ καὶ ἁγίου Κασανδρείας κυρίου Παρθενίου σὺν τοῖς ἱερεῦσι καὶ ἱεροδιακόνοις ἐν στολῇ ἱερᾷ· φέροντες ἐν ταῖς χερσίν, ὁ μὲν ἅγιος Ῥόδου, τὴν ἁγίαν εἰκόνα ὁ δὲ Κασανδρείας τὴν ἀγγελολοχάρακτον πλάκα· οὐ πόρρω δὲ τούτων ἐν νεφέλαις οἱ ἐν τῷ ὄρει ἀσκήσαντες πάντες προπορευόμενοι τῆς εἰκόνης ἐν παρατάξει σὺν τοῖς ἁγίοις ἀγγέλοις· ὁ δὲ ναὸς τοῦ Πρωτάτου οὐ μακρὰν αὐτῶν δείκνυται, οὐ τὸ καταπέτασμα οἱ δώδεκα ἀπόστολοι κατέχουσι ταῖς χερσί, τὰ δὲ τεῖχη αὐτοῦ τὰ πλήθη τῶν μαρτύρων καὶ μοναστῶν· ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ κύκλου τῶν ἀποστόλων θυσιαστήριον ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἑπτὰ παρθένων λευκοφόρων καθιδρυμένων, τὰς συνόδους εἰκονίζόντων· ἐπὶ δὲ τοῦ θυσιαστηρίου ἡ εἰκὼν καὶ ἡ πλάξ ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις κατατίθεται· ἐκ δὲ τοῦ κύκλου τοῦ χοροῦ τῶν ἀποστόλων ἄγγελοι ἐξέρχονται μετὰ σαλ-

πίγγων καὶ ὅσοι πολλοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χοροῦ ἀπαρπαζόμενοι εἰς τὸν ἄερα, καὶ φερόμενοι ἀφ' ἐνός εἰς ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου κηρύττουσι τὸ θαῦμα.

ΛΔ' ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Ο προφήτης **Ζαχαρίας**, εὐαγγελιζόμενος παρὰ τοῦ Ἀγγέλου τὴν σύλληψιν τοῦ Προδρόμου (¹).

§ 426. Ναός καὶ θυσιαστήριον καὶ ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου ὁ **Ζαχαρίας** ἱστάμενος φέρων ἐν τῇ δεξιᾷ θυμιατήριον· τὴν δὲ ἀριστερὰν ἐκτείνων πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἔχει προσηλωμένους τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ πρὸς τὰ ἄνω· ἄνωθεν δὲ τοῦ θυσιαστηρίου ὁ Γαβριήλ λέγων αὐτῷ *Μὴ φοβοῦ Ζαχαρία· εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, ἔξωθεν δὲ τοῦ ναοῦ πλήθος Ἑβραίων ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες προσευχόμενοι.*

Ἡ γέννησις τοῦ Προδρόμου. (²).

§ 427. Ὅσπῃτιον καὶ ἡ Ἑλισάβετ κειμένη ἐπὶ κλίνης ἐσκεπάσμενη ἐφαπλώμασι· ἔμπροσθεν δ' αὐτῆς κοράσιον ῥιπίζει αὐτὴν διὰ ῥιπιδίου, ἕτερα δὲ κοράσια ἐξέρχονται ἐκ τῶν θυρῶν τοῦ ὀσπητίου φέροντα ἐν ταῖς χερσὶ βρώματα διάφορα, ἃ καὶ κομίζουσι πρὸς τὴν Ἑλισάβετ. Πλησίον δὲ τῆς κλίνης ἕτερα κοράσια λούουσι τὸ βρέφος ἐντός λεκάνης· ὁ δὲ **Ζαχαρίας** καθήμενος γράφει ἐπὶ πίνακος, *Ἰωάννης τὸ ὄνομα αὐτοῦ.*

Ἡ Ἑλισάβετ λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην φεύγει εἰς τὴν ἔρημον (³).

§ 428. Βουνὰ καὶ ἡ Ἑλισάβετ λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην εἰς τὰς ἀγχάλας αὐτῆς ὡς βρέφος φεύγει βλέπουσα πρὸς τὰ ὀπίσω· ἐμ-

(¹) Λουκ. κεφ. α. 5—25. — (²) Λουκ. κεφ. α. 57. — (³) Ματθ. κεφ. 6'. 16.

προσθεν. ὁ δὲ αὐτῆς πέτρα μεγάλη ἐσχισμένη ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Ἑλισάβετ ἐντὸς τοῦ χάσματος τῆς πέτρας ὀπισθεν ὁ αὐτῆς στρατιώτης διώκει αὐτὴν ξιφῆρης.

Ὁ Πρόδρομος κηρύττων εἰς τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου βάπτισμα μετανοίας ⁽¹⁾.

§ 429. Πλῆθος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν βαπτίζοντες εἰς τοὺς ὤμους καὶ τὰς ἀγκάλας αὐτῶν· τὰ ἴδια τέκνα· καὶ κατὰ μέσον τοῦ πλήθους ὁ Πρόδρομος λέγων ἐν ἐπιγραφῇ *Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.*

Ὁ Πρόδρομος διδάσκων τοὺς Ἰουδαίους καὶ Φαρισαίους πλησίον τοῦ Ἰορδάνου. ⁽¹⁾.

§ 430. Πλῆθος λαοῦ, μεταξὺ δὲ τοῦ λαοῦ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, καὶ παρ' αὐτοῖς δένδρα βαθύσκια πάνυ, καὶ πρὸς τὴν ρίζαν αὐτῶν ἀξίνη κειμένη· ἐν δὲ τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ ὁ Πρόδρομος δεικνύων διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τὴν ἀξίνην· εἰς δὲ τὴν ἄλλην φέρει ἐπιγραφὴν λέγουσαν· *Γεννήματα ἐχιδνῶν τίς ὑπέδειξεν κτ.λ.* Πλησίον δὲ τοῦ δένδρου, ὅπου κεῖται ἡ ἀξίνη αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ· *Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται.*

Ὁ Πρόδρομος βαπτίζει τὸν λαόν ⁽²⁾.

§ 431. Πλῆθος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων, τῶν μὲν ἐνδουμένων τῶν δὲ εἰσερχομένων ἐν τῷ Ἰορδάνῳ, ὁ δὲ Πρόδρομος βαπτίζων ἐκφέρει ταῦτα· *Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστίν, μακρόθεν δὲ ὁ Χριστὸς ἐρχόμενος, ὃν καὶ δεικνύει τοῖς ἀνθρώποις ὁ Πρόδρομος αὐτοῦ διὰ τῆς χειρὸς.*

(1) Ματθ. κεφ. γ'. 14. Μάρκ. κεφ. α'. 4. καὶ Λουκ. κεφ. γ'. 3. — (2) Ματθ. κεφ. γ'. 5. Μάρκ. κεφ. α'. 4 καὶ Λουκ. κεφ. γ'. 7. — (3) Ματθ. κεφ. γ'. 5. Μάρκ. κεφ. α'. 17. Ἰωάν. κεφ. 22.

**Ὁ Πρόδρομος ἐλέγχων τὸν Ἡρώδη
περὶ Ἡρωδιᾶδος γυναικὸς Φελλίππου
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ⁽¹⁾.**

§ 432. Παλάτιον, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, γέρων κα-
θήμενος ἐπὶ θρόνου. Πλησίον δ' αὐτοῦ ἡ Ἡρωδιάς συγκαθημένη τῷ
Ἡρώδῃ· στρατιῶται δὲ κύκλῳ αὐτῶν· ὁ δὲ Πρόδρομος ἱστάμενος
ἔμπροσθεν τοῦ Ἡρώδου δεικνύει αὐτῷ τὴν Ἡρωδιάδα λέγων· *Οὐκ*
ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν· δύο δὲ στρατιῶται κρατοῦσι τὸν Πρόδρομον.

Ὁ Πρόδρομος ἀγόμενος εἰς φυλακὴν ⁽¹⁾.

§ 433. Φυλακὴ σκοτεινὴ, καὶ ἔμπροσθεν πρὸς τὴν θύραν εἰς
στρατιώτης δέρων τὸν Πρόδρομον δεμένον διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς, διὰ
τῆς ἄλλης δὲ ἀνοίγει τὰς θύρας τῆς φυλακῆς διὰ τῆς κλειδός· ὁ-
πισθεν δὲ τοῦ Προδρόμου ἕτεροι στρατιῶται κρατοῦντες αὐτόν.

Ἡ ἀποτομὴ τοῦ Προδρόμου.

§ 434. Παλάτιον, καὶ ἐν αὐτῷ τράπεζα· ὁ δὲ Ἡρώδης καθή-
μενος ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς σὺν τοῖς ἄρχουσι καὶ μεγιστάσιν αὐτοῦ·
δύο δὲ ὑπηρέται κομίζουσι τὰ βρώματα ἔκ τινος θυρίδος τοῦ πα-
λατίου φαινόμενοι, α καὶ παραδίδουσιν ἄλλοις ὑπηρέταις· τῆς τρα-
πέζης δὲ ἔμπροσθεν κοράσιον ἐστολισμένον χορεύει· καὶ παρὰ τὴν
τράπεζαν καμάρα, καὶ ἐν αὐτῇ ἡ Ἡρωδιάς ἐν βασιλικῇ στολῇ·
ἔμπροσθεν δ' αὐτῆς τὸ κοράσιον φέρον ἐπὶ πίνακος τὴν κεφαλὴν
τοῦ Προδρόμου. Οὐ μακρόθεν δὲ τοῦ Παλατίου ἡ φυλακὴ ἔχουσα
θυρίδα περιφραγμένην σιδήρῳ· ὁ δὲ Πρόδρομος κείμενος κατὰ γῆς
ἀποκεφαλισμένος· ὁ δὲ δῆμιος φέρει τὴν κεφαλὴν ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ, ἣν καὶ βάλλει μετ' ὀργῆς εἰς πινάκιον φερόμενον
ὑπὸ τοῦ κορατίου· ἀπωτέρω δὲ τῆς φυλακῆς οἱ ἀπόστολοι Ἀν-
δρέας καὶ Ἰωάννης θάπτουσι τὸ σῶμα τοῦ Προδρόμου ἐν μνήματι.

(1) Λουκ. κεφ. γ' 18. — (1) Ματθ. κεφ. γ' 12. Μάρκ. κεφ. α' 14. Λουκ.
κεφ. γ' 16.

ΛΕ΄ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΣΥΝΑΞΑΡΙΩΝ.

www.libtool.com.cn

Ἡ πρώτη εὑρεσις τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

§ 435. Ὅσπητιον καὶ θύρα κατὰ μέτωπον αὐτοῦ· ἐντὸς δὲ τῆς θύρας κλίμαξ, φαινομένη ὀλίγον· κάτω δὲ τῆς κλίμακος μνημεῖον ἐσκεπασμένον καὶ ἐν αὐτῷ ἡ κεφαλὴ τοῦ Προδρόμου· εἰς δὲ μοναχὸς κρατῶν δίκελλαν σύρει τὸν λίθον ἐκ τοῦ τάφου· ἕτερος δὲ φέρων κιβώτιον· ὀλίγον δὲ μακρὰν τῆς σκηνῆς ταύτης οἱ αὐτοὶ μοναχοί, φέροντες ὁ μὲν εἰς τὸ φέρεμα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων κρεμάμενον ἐπὶ ῥάβδου· ὁ δὲ ἕτερος ἐγγχειρίζει τὴν κεφαλὴν τοῦ Προδρόμου (ἐν κιβωτίῳ οὔσαν) τῷ κεραμεῖ· καὶ κατέναντι φρούριον καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ· *Ὁ κεραμεὺς λαμβάνει τὴν κεφαλὴν τοῦ Προδρόμου ἐκ τῶν χειρῶν τῶν μοναχῶν.*

Ἡ δευτέρα εὑρεσις.

§ 436. Σπηλαῖον, καὶ ἐν αὐτῷ στάμνος· ἐν αὐτῇ δὲ ἡ κεφαλὴ τοῦ Προδρόμου· ἄνωθεν δὲ τοῦ σπηλαίου κατερχόμεναι ἀκτῖνες φωτὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου· εἰς δὲ ἱερεὺς φέρων λαμπάδα καὶ θυμιατὸν θυμιά αὐτήν· τούτου δὲ ἔμπροσθεν ἕτερος μοναχὸς ὀλίγον κλιτὸς, δεικνύων τὴν κεφαλὴν διὰ τῆς δεξιᾶς, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς φέρει λαμπάδα· τοῦ σπηλαίου δὲ ὀπισθεν οἰκίσκος μικρὸς· καὶ ἄνωτέρω τούτου βουνὰ καὶ εἰς γέρων μοναχὸς μακρυγένης φεύγει διὰ μέσου τῶν βουνῶν καὶ εἰς τὰ ὀπίσω βλέπει ἔντρομος ὅλος· δύο δὲ λαῖκοι διώκουσιν αὐτὸν ξύλοις καὶ ῥοπάλοις· ἄνωθεν δ' αὐτῶν γράφων ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν *Εὐστάθιος ὁ Ἀρειανὸς διωκόμενος παρὰ τῶν ὀρθοδόξων διὰ τὸ καπηλεύειν τὰ θαύματα τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.*

Ἡ τρίτη εὑρεσις.

§ 437. Ναὸς καὶ ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἡ τιμία χάρα ἐντὸς χρυσοῦ κιβωτίου· ἔμπροσθεν δ' αὐτῆς λαμπαδοστατῆρες ἔχοντες λαμπά-

δας ἀναμμένας· δύο δὲ διάκονοι ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ ἄλλου μέρους τοῦ κιθωτίου φέρουσι λαμπάδοστατήρας χρυσοῦς τε καὶ ἀργυροῦς· εἷς δὲ ἀρχιερεὺς θυμιῶν αὐτὴν θυμιατηρίῳ. Πλησίον δ' αὐτῷ εἷς βασιλεὺς ἀρχιγένης ἱστάμενος μετ' εὐλαβείας, καὶ παρ' αὐτῷ ὁ ἑπαρχὺς αὐτοῦ σὺν λοιποῖς μεγιστάσιν· ἐξ ἄλλου δὲ μέρους ἱερεῖς καὶ ψάλλται δύο φοροῦντες μακρουαῖς καὶ λευκαῖς σκούριαις παίζουσι τὰ δάκτυλα· ἐν τῷ μέσῳ δὲ τούτων διάκονος κανοναρχεῖ· καὶ ἕτερος ψάλλτης πρὸς τὸ μέρος τοῦ βασιλέως· περὶ δὲ πλῆθος λαοῦ· ἐπὶ κεφαλῇ δὲ τῆς εἰκόνης ταύτης γράψε· *Ἡ τιμία κἀρα τοῦ Προδρόμου προσκυνουμένη ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.*

ΛΣΤ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΕΤΡΟΥ.

Ὁ Πέτρος ἰώμενος τὸν ἐκ γενετῆς χωλόν. (¹)

§ 438. Ναὸς καὶ πύλη μεγαλοπρεπῆς καὶ κλίμαξ παρ' αὐτῇ, ἐπὶ δὲ τῆς κλίμακος καὶ τῆς πύλης τοῦ Ναοῦ ἔμπροσθεν, ἄνθρωπος καθήμενος ἔχων τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τειλιγμένην μανδηλίῳ· ἐπὶ δὲ τῶν ὤμων αὐτοῦ φέρει πήραν· ἔχει δὲ τὰς τε χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα πρὸς τὸν Πέτρον· ὅπισθεν δὲ αὐτοῦ βακτηρίας ἱσταμένος πρὸς τὰ τεῖχη τοῦ Ναοῦ. Ὁ δὲ Πέτρος ἱστάμενος ἔμπροσθεν αὐτοῦ εὐλογεῖ αὐτὸν διὰ τῆς δεξιᾶς· ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ φέρει χάρτην τειλιγμένον· τοῦ Πέτρου δὲ ὅπισθεν ὁ Θεολόγος Ἰωάννης νέος ἀγένειος.

Ὁ Πέτρος θεωρῶν τὸν Ἀνανίαν καὶ Σαπφείραν (²).

§ 439. Ὅσπῃτια καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ὁ Πέτρος ἱστάμενος ἔχων τὴν χεῖραν ἠπλωμένην· ἔμπροσθεν δ' αὐτῶν ἡ Σαπφείρα κει-

(¹) Πράξ. τῶν Ἀποστ. κεφ. γ'. 1—7. (²) Πράξ. τῶν Ἀποστ. κεφ. ε'.

μένη νεκρά καὶ οὐ μακρὰν αὐτῶν δύο ἄνθρωποι φέροντες νεκρὸν τὸν ἀνδρα τῆς Σαπφείρας Ἀνανίαν· τοῦ Πέτρου δὲ ὀπισθεν οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι καὶ ὄχλος πολὺς.

Ὁ Πέτρος ἰώμενος τὸν παραλελυμένον Αἰνίαν ⁽¹⁾.

§ 440. Ἀγορὰ ἀνδρῶν γέμουσα καὶ γυναικῶν καὶ παιδαρίων πάσης τάξεως· ὁ δὲ Πέτρος εἰσερχόμενος ἐν αὐτῇ κηρύττει τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· πλῆθος δὲ λαοῦ περὶ αὐτὸν ἵστανται θαυμάζοντες, ἐξ ὧν τινὲς κατασπάζονται τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτοῦ, τινὲς δὲ καὶ τὰς χεῖρας· ὁ δὲ παράλυτος παρὰ τῇ κλίνῃ τῇ ἑαυτοῦ ἰστάμενος εὐχαριστεῖ Πέτρον τὰς χεῖρας ὑψωμένας ἔχων.

Ὁ Πέτρος ἀνιστῶν τὴν Ταθηθάν ⁽¹⁾.

§ 441. Ὁσπητίον ὑψηλόν, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ γυνὴ ἐπὶ κλίνης, ὁ δὲ Πέτρος διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς ἐγείρει τὴν Ταθηθάν, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς εὐλογεῖ αὐτήν· πέριξ δὲ αὐτῶν γυναῖκες πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας δεικνύουσai τῷ Πέτρῳ χιτῶνας καὶ ἄλλα διάφορα ἱμάτια, ἃ φέρουσιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Ὁ Πέτρος βαπτίζει τὸν ἐκατόνταρχον

Κορνήλιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ⁽¹⁾.

§ 442. Ὑδωρ, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ Κορνήλιος μεσαιπόλιος τὴν ἡλικίαν, μακρογένης τὸ γένειον καὶ γυμνός ἱματίων σὺν τοῖς αὐτῷ πέντε· ὁ δὲ Πέτρος ἔχων τὴν δεξιάν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Κορνηλίου βαπτίζει αὐτόν· φῶς δὲ πνεύματος κατέρχεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Κορνηλίου καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ· τοῦ ὕδατος δὲ ἔξωθεν πλῆθος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν θαυμαζόντων.

Ὁ Πέτρος λυτροῦται ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου

ἐκ τῆς φυλακῆς τοῦ Ἡρώδου ⁽¹⁾.

§ 443. Φυλακὴ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς ὁ Πέτρος καθήμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν κοιμωμένων· ὑποδύεται τὰ σανδάλια αὐ-

(1) Πράξ. τῶν Ἀποστ. κεφ. θ'. 32. — (2) Πράξ. τῶν Ἀποστ. κεφ. θ'. 40. — (3) Πράξ. τῶν Ἀποστ. κεφ. ι. — (4) Πράξ. τῶν Ἀποστ. ιθ'. 7.

τοῦ ἄγγελος δὲ παρὰ τῷ Πέτρῳ ἐστηκὼς πατάττει τὴν πλευρὰν αὐτοῦ διὰ τῆς ῥάβδου.

Ὁ Πέτρος θανατόνει Σίμωνα τὸν μάγον (¹).

§ 444. Ὅσπῃτιον καὶ ναός· δύο δὲ δαίμονες ἀνερχόμενοι εἰς τὸν ἄερα διώκουσι τὸ πνεῦμα Σίμωνος ἀνερχόμενον· ὁ δὲ Σίμων ὁ μέγας ἐκτάδην κείμενος ἐπὶ τῆς γῆς συντριμμένον τὸ κρανίον ἔχων θεωρεῖται θαυμαζόμενος ἀπὸ τούς περὶ αὐτόν, ὁ δὲ Πέτρος τὴν χεῖρα ἔχων ἠπλωμένην ἐπιτιμᾷ τοὺς δαίμονας.

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἀντιστροφῶς σταυρωθεὶς τελειοῦται.

§ 445. Σταυρὸς ὑψωμένος· ὁ δὲ ἅγιος Πέτρος ἐσταυρωμένος ὢν τὴν κεφαλὴν κάτω καὶ τοὺς πόδας ἄνω ἀντιστροφῶς ἀντιβάλλεται φωτί· κύκλῳ δὲ τοῦ σταυροῦ πλῆθος στρατιωτῶν· ἐξ ὧν τινὲς καρφόνουσι τοὺς πόδας οἱ δὲ τὰς χεῖρας.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

Ὁ Παῦλος προσκαλούμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὑπὸ τοῦ Κυρίου (²).

§ 446. Ὁ ἅγιος Παῦλος κείμενος πρηγῆς κατὰ γῆς ἔχει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ἄνωθεν δὲ οὐρανὸς ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς καθήμενος ἐπὶ θρόνου πυρίνου, ὅλος περιβεβλημένος νεφέλας ἀστραπομόρφους φέρει ἐν μιᾷ τὸν σταυρόν, διὰ δὲ τῆς ἄλλης εὐλογεῖ τὸν Παῦλον, ἐξ ἧς φῶς διαδίδεται ἄπειρον εἰς τὰ πέριξ τῶν κεφαλῶν καὶ κατέρχεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Παύλου· ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῶν ἀκτίνων ταῦτα τὰ γράμματα· *Σαοὺλ Σαοὺλ τί με διώκεις*; Τοῦ Παύλου δὲ πλησίον ἄνδρες τέσσαρες Αἰγυπτιαστὲς ἐνδεδυμένοι μένουσιν ἔκθαμβοι.

Ὁ Παῦλος βαπτιζόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀνανίου (³).

§ 447. Ὁ Παῦλος γυμνὸς ἐστὼς ἐντὸς τοῦ ὕδατος· ὁ δὲ Ἀνανίας

(¹) Πράξ. τῶν Ἀποστ. κεφ. ἡ. 20. — (²) Πράξ. τῶν Ἀποστ. κεφ. θ'. 3. — (³) Πράξ. τῶν Ἀποστ. κεφ. θ'. 18.

ἔχων τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Παύλου βαπτίζει αὐτὸν ἐκ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Παύλου ἐκπίπτουσι λέπια ὅμοια τῶν ὀφθαλμῶν.

«Ο Παῦλος ἐκτυφλῶν τὸν Βαριησοῦν τὸν μάγον (¹).

§ 448. Ἀρχων ἐπὶ θρόνου καθήμενος φέρων διάδημα ἐπὶ κεφαλῆς· ἔμπροσθεν δὲ αὐτοῦ ὁ μάγος Βαριησοῦς ἔχων τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἀπέναντι δὲ αὐτοῦ ὁ Παῦλος ἐκτείνων τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ μάγου· ὁ δὲ Βαρνάβας τοῦ Παύλου ὀπισθεν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ πλῆθος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν κύκλῳ τοῦ Παύλου θαυμαζόντων.

«Ο Παῦλος ἰώμενος ἐν Λύστροις τὸν ἐκ κοιλίας μητρὸς χωλόν (²).

§ 449. Οἰκήματα μεγαλοπρεπῆ καὶ τῶν οἰκημάτων ἔξωθεν ἐπὶ κλίνης ἀνὴρ πωγωνοφόρος ἐγειρόμενος· ὁ δὲ Παῦλος πλησίον αὐτοῦ ἀτενίζων πρὸς αὐτὸν καὶ εὐλογῶν τὸν ἐγειρόμενον· πέραξ δὲ καὶ τῶν δύο πλῆθος λαοῦ θαυμάζοντος καὶ δοξάζοντος.

«Ο Παῦλος ἐν φυλακῇ (³).

§ 450. Δεσμωτήριον πεπαλαιωμένον φυτῶν γέμον ἀγρίων ἐπὶ τοῖς τοίχοις αὐτοῦ ἐτοιμόρροπον· αἱ δὲ πύλαι τοῦ δεσμωτηρίου ἀνεωγμέναι καθὼς καὶ αἱ θυρίδες· τὸ δὲ μέτωπον ἐρριμμένον τὸ ἥμισυ χαμαί· ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ δεσμωτηρίου ὅτε Παῦλος καὶ Σίλλας καθήμενοι ἐν μέσῳ ἀκτίνων φωτὸς καὶ ἄγγελος πυρὸς ἰστάμενος ἔμπροσθεν αὐτῶν ὡς διακονοῦντες ἐμπνέουσι τρόμον τοῖς δεσμοφύλαξιν· ὁ δὲ ἀρχιδεσμοφύλαξ πρηνὴς ὢν κατὰ πρόσωπον τῶν ἀποστόλων καταφιλεῖ τοὺς πόδας αὐτῶν· οἱ δὲ εὐλογοῦσιν αὐτόν· τινὲς δὲ τῶν δεσμοφυλάκων οὐ μακρὰν αὐτῶν ἰσταμένων ὡς διωκόμενοι μετ' ἐκπλήξεως ἅμα καὶ φόβου.

(¹) Πράξ. τῶν Ἀποστ. κεφ. ιγ'. 17. — (²) Πράξ. τῶν Ἀποστ. κεφ. ιδ'. 8. — (³) Πράξ. τῶν Ἀποστ. κεφ. ις'. 23.

**Ὁ Παῦλος ἀποτινάξας ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς
τὴν δὴξασαν αὐτῷ ἔχιδναν φέρει θαυμασμὸν
τοῖς περιστῶσιν ⁽¹⁾.**

§ 451. Πυρὰ μεγάλη καὶ ἄνθρωποι θερμαινόμενοι πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας ὁ δὲ Παῦλος βάλλων δέσμην φρυγάνων καὶ τζάκνων εἰς τὴν πυρὰν δάκνει αὐτοῦ τὴν χεῖρα ἔχιδνα τρομερὰ ἐκ τῶν φρυγάνων ἐξερχομένη· ὁ δὲ Παῦλος ἀτάραχον χαρακτήρα φέρων ὅλως καὶ τὴν χεῖρα τὴν δηχθεῖσαν, ὡς ἀποτινάσσουσιν ἔχων, καὶ τὸ θηρίον ὡς νεκρωμένον φαινόμενον τρόμον καὶ θαυμασμὸν συνάμα ἐμπνέει τοῖς συνοδοιπόροις στρατιώταις καὶ τοῖς ἄλλοις· πλησίον δὲ τοῦ Παύλου ὁ ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς καθήμενος θαυμάζει καὶ οὗτος σὺν τοῖς ἄλλοις.

Ὁ ἅγιος Παῦλος διὰ ξίφους τελειοῦται.

§ 452. Ὁ Παῦλος γονατιστός, ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς δεμένους μανδηλίῳ λευκῷ· πλησίον δὲ τῷ Παύλῳ ὁ δῆμιος φέρων ξίφος ἐν τῇ χειρὶ· τούτων δὲ πέριξ στρατιωτῶν πλῆθος· ὀλίγον δὲ μακρὰν τοῦ Παύλου γυνὴ μονόφθαλμος βλέπουσα καὶ δακρύουσα τὸν θάνατον τοῦ πρωτοκορυφαίου Παύλου.

ΛΖ'. ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ὁ ἅγιος ῥίπτων τὰ ἀργύρια ἐν τῷ οἴκῳ.

§ 453. Οἶκημα ὑψηλόν, καὶ ἐν αὐτῷ ἀνὴρ κοιμώμενος· τούτου δὲ οὐ μακρὰν αἱ τρεῖς αὐτοῦ θυγατέρες Μελομένη, Εὐδοκία, καὶ Σωφρονία· ὁ δὲ ἅγιος Νικόλαος νέος τὴν ἡλικίαν ὢν, τοῦ οἰκήματος κάτωθεν ἱστάμενος, φέρει ὀθόνης δέμα χρημάτων γέμουσαν, ἣν καὶ ῥίπτει ἐντὸς τοῦ οἰκήματος ἐκ τῆς θυρίδος.

(1) Πράξ. τῶν Ἀπιστ. κεφ. κή. 3.

«Ο ἅγιος Νικόλαος χειροτονούμενος διάκονος.

www.libtool.com.cn

§ 454. Ναός καὶ ἱερὸν καὶ τράπεζα· ὁ δὲ ἅγιος Νικόλαος νέος στρογγυλογένης ἴσταται κλιτὸς ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης· εἰς δὲ ἀρχιερεὺς γέρων τὴν ἡλικίαν μακρυγένης ἔχει τὴν χεῖρα καὶ τὸ ὑπογονάτιον καὶ τὴν ἄκραν τοῦ ὠμοφορίου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἁγίου· τὸ δὲ ἅγιον πνεῦμα κατέρχεται κατὰ κεφαλῆς τοῦ ἁγίου φῶς ἐκπέμπον ἐν τῷ ἱερῷ· ἐκατέρωθεν τῶν μερῶν αὐτοῦ δύο διάκονοι φέροντες τρικέρια· ἔξωθεν δὲ τοῦ ἱεροῦ λαμπαδοστατῆρες πολυέλαιοι κτλ· φῶς ἐκπέμποντες καὶ πλῆθος λαοῦ καὶ ἱερέων, τοῦ ἱεροῦ κατένχντι.

«Ο ἅγιος ἀνιστῶν τὸν ναύτην ἐν τῷ πλοίῳ.

§ 455. Θάλασσα καὶ ἐν αὐτῇ πλοῖον· ὁ δὲ ἅγιος ἐντὸς τοῦ πλοίου ὦν προσεύχεται· ὁ δὲ νεκρὸς ναύτης ἔμπροσθέν του κείμενος ὑπτιος τὸ δὲ λοιπὸν πλήρωμα τῶν ναυτῶν περὶξ ὄντες μένουσιν ἐκχθμβοι.

«Ο ἅγιος χειροτονούμενος ἀρχιερεὺς.

§ 456. Ὅμοίως ὡς ἄνωθεν 454· ἐν τῇ χειροτονίᾳ ὁμοῦ ταύτῃ τρεῖς ἀντὶ ἐνὸς ἀρχιερεῖς συλλειτουργοῦσιν.

«Ο ἅγιος ἐν τῇ φυλακῇ ὧν λαμβάνει τὸ εὐαγγέλιον ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Σωτῆρος, τὸ δὲ ὠμοφύριον ἐκ τῶν τῆς Θεοτόκου.

§ 457. Φυλακὴ καὶ ἐντὸς αὐτῆς ὁ ἅγιος· ὁ δὲ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἐγχειρίζει τῷ ἁγίῳ τὸ εὐαγγέλιον ἡ δὲ Θεοτόκος ἐξ ἀριστερῶν οὕσα ἐγχειρίζει τὸ ὠμοφύριον· φῶς δὲ πολὺ τὴν φυλακὴν καταφωτίζει.

«Ο ἅγιος ἐλευθερῶν τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου.

§ 458. Φρούριον τοῦ φρουρίου δὲ ἔξωθεν βουνά, καὶ τρεῖς ἄνθρωποι κατάδικοι γονατιστοί, ἔχοντες δεμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ὀθονίοις· τὰς δὲ χεῖρας ὀπισθεν δεμένας καὶ ταύτας· ὁ δὲ

δήμιος παρ' αὐτοῖς ἱστάμενος προσεγγίζει τὴν μάχαιραν τοῖς ἀγίοις· ὁ ἅγιος τοῦ δημίου ὀπισθεν ἱστάμενος ἀρπάζει τὸν δῆμιον ἐκ τῆς ὀσφύος πλήρης θυμοῦ· πλησίον δὲ τοῦ ἁγίου τρεῖς ἄνδρες, ἕτεροι φέροντες τιάρας ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ ἐνδεδυμένοι μῆλωτάς, ἵστανται ἐκστατικοί· ὁ δὲ ἡγεμὼν Εὐστάθιος πίπτει κατὰ τοῦ ἁγίου· παρ' αὐτῷ δὲ ἵππος χρυσοχαλινωμένος.

Ὁ ἅγιος ὄφθεις κατ' ὄναρ τῷ βασιλεὶ Κωνσταντίνῳ καὶ τῷ Ἀβλαδίῳ ἐλευθεροῦ τοὺς στρατηλάτας.

§ 459. Παλάτιον, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος κοιμώμενος ἐπὶ κλίνης χρυστῆς σκεπασμένος μέχρι στήθους ἐφαπλώμασι χρυσοῦφάντοις· ὁ δὲ ἅγιος ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ Κωνσταντίνου ἱστάμενος φοβερίζει αὐτόν· τούτου δὲ οὐ μακρὰν ἔτρον παλάτιον καὶ ὁ Ἀβλάδιος κοιμώμενος, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὁ ἅγιος Νικόλαος φοβερίζει αὐτόν ὡς καὶ τὸν Κωνσταντῖνον.

Ἡ κοίμησις τοῦ ἁγίου.

§ 460. Ὁ ἅγιος ἐπὶ κλίνης κείμενος νεκρὸς ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένος· κύκλῳ δὲ τοῦ νεκροῦ ἀρχιερεῖς φέροντες ἐν ταῖς χερσὶν εὐαγγέλια ἀνεψυγμένα· εἰς δὲ τῶν ἀρχιερέων κατασπάσσεται σαρκῶν τὸν νεκρὸν τοῦ ἁγίου. Οἱ ἱεροδιάκονοι δὲ φέροντες λαμπάδα καὶ θυμιατὰ θυμιῶσι· ἄλλοι δὲ κανοναρχοῦσι· πλῆθος δὲ λαοῦ πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας καὶ μοναχῶν περικυκλοῦσι τὸν νεκρόν· εἰς δὲ τῶν μοναχῶν ἐνδεδυμένος μανδύαν κρούει σήμαντρον.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Ὁ ἅγιος παρουσιαζόμενος εἰς τὸν Διοκλητιανόν.

§ 461. Παλάτιον, ὁ δὲ βασιλεὺς Διοκλητιανὸς καθήμενος ἐπὶ θρόνου· πλησίον δ' αὐτοῦ ἐπὶ θρόνου ἐτέρου ὁ ἐπίτροπος αὐτοῦ Μαγνέντιος· ὀπισθεν δὲ τοῦ βασιλέως στρατιῶται δορυφόροι· καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ βασιλέως ἄρχοντες μεγιστάνες καὶ στρατηλά-

ται· ὁ δὲ ἅγιος ἰστάμενος ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως ἐκτείνει τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα· τούτου δὲ πλησίον δύο στρατιῶται ὠθοῦσι τὸν ἅγιον διὰ κονταρίων.

‘Ο ἅγιος βαλλόμενος εἰς τὴν φυλακὴν.

§ 462. Φυλακὴ, καὶ ἐν αὐτῇ ὁ ἅγιος κείμενος ὑπτιος, ἔχων τοὺς πόδας αὐτοῦ κλεισμένους εἰς ξύλον· εἰς δὲ στρατιώτης κλείει τὸ ξύλον διὰ κλειδαρίας· ἕτεροι δὲ στρατιῶται θέτουσιν ἐπὶ τῶν ποδῶν λίθον μέγαν.

‘Ο ἅγιος βαλλόμενος ἐν τῷ τροχῷ.

§ 463. Ξύλον τετράγωνον ἔχον ξυράφια ἐμπεπηγμένα καὶ ἄνωθεν αὐτοῦ ὁ τροχός, ὁ δὲ ἅγιος ἐπ’ αὐτοῦ κεῖται δεμένος χεῖρας καὶ πόδας· δύο δὲ δῆμιοι περιστρέφουσι τὸν τροχὸν διὰ σχοινίων· ὁ δὲ βασιλεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου κατέναντι τοῦ πάσχοντος ἁγίου εὐχαριστεῖται εἰς τὰ κατὰ τοῦ ἁγίου πραττόμενα· πλησίον δὲ τοῦ βασιλέως ὁ Μαγνέντιος ἰστάμενος δεικνύει τῷ βασιλεῖ τὸν ἅγιον γελῶν· ἄνωθεν δὲ τοῦ τροχοῦ ἄγγελος ἐν νεφέλαις περιβεβλημένος πλησίον τοῦ ἁγίου ὧν λύει αὐτόν· ἔξωθεν δὲ τοῦ φρουρίου δύο ἄρχοντες καὶ στρατιωτῶν πλῆθος ἀποκεφαλιζόμενοι ὑπὸ τῶν δημίων.

‘Ο ἅγιος ὑποδύμενος τὰ πεφυρωμένα ὑποδήματα.

§ 464. ‘Ο ἅγιος καθήμενος φέρων πέδας ἐν ταῖς χερσίν· εἰς δὲ στρατιώτης ὑψώνει τὸν πόδα τοῦ ἁγίου καὶ ὀπισθεν πυρὰ μεγάλη καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὑποδήματα καίόμενα· στρατιώτης δὲ ἕτερος πλησιάζει διὰ πυράγρας ὑπόδημα προσεγγίζει τὸν πόδα τοῦ ἁγίου, ἐξ οὗ ἐξέρχεται ἀτμός οὐκ ὀλίγος.

‘Ο ἅγιος ποτιζόμενος τὰ δηλητήρια φάρμακα.

§ 465. ‘Ο βασιλεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου καθὼς καὶ ὁ Μαγνέντιος ἔχοντες καὶ οἱ δύο τὰς χεῖρας αὐτῶν ἠπλωμένους πρὸς τὸν ἅγιον· ὁ δὲ ἅγιος ἰστάμενος τοῖς τυράννοις ἔμπροσθεν προσεγ-

γίζει τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ τὸ ποτήριον τῶν φαρμάκων· ὁ δὲ μάγος Ἀθανάσιος ἰστάμενος ἔμπροσθεν τοῦ ἁγίου φέρει, εἰς μὲν τὴν ἀριστεράν ἕτερον ἀγγεῖον φαρμάκων, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς δεικνύει αὐτὸ τῷ βασιλεῖ δακτυλοειδῶς· περίξ δὲ στρατιωτῶν πλῆθος.

«Ο ἅγιος ἀνιστῶν τὸν νεκρόν.

§ 466. Ὁ βασιλεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου, ὁμοίως καὶ ὁ Μαγέντιος· ὁ δὲ μάγος Ἀθανάσιος πλησίον αὐτοῖς θαυμάζων· ὁ δὲ ἅγιος ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἵσταται, ὡς πλησιάζων τοῖς τυράννοις· τοῦ ἁγίου δὲ πρὸς τὰ δεξιὰ τάφος ἀνεωγμένος, καὶ ἐν αὐτῷ νεκρὸς ἐγειρόμενος· τοῦ τάφου δὲ περίξ λαὸς θαυμάζων· οὐ μακρὰν δὲ τούτοις, ὅτε ἀναστηθεὶς νεκρὸς καὶ Ἀθανάσιος ἀποκεφαλιζόμενοι παρὰ τῶν δημίων.

«Ο ἅγιος ἀνιστῶν τὸν βοῦν τοῦ γεωργοῦ.

§ 467. Ὁ ἅγιος καθήμενος ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τὴν θυρίδα αὐτῆς· τῆς φυλακῆς δὲ ἔξωθεν ὁ βοῦς τοῦ γεωργοῦ ἐγειρόμενος· καὶ τοῦ ἁγίου ἐνώπιον ὁ γεωργὸς Γλυκέριος προσκυνῶν τὸν ἅγιον ἔχων τὰς χεῖρας ἀπλωμένας πρὸς τὸν ἅγιον καὶ τὰ ὄμματα προσηλωμένα.

«Η ἀποτομὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

§ 468. Ὁ ἅγιος γονατιστός, καὶ ὁ δῆμιος παρ' αὐτῷ ξιφῆρης· οὐ μακρὰν δὲ τοῦ ἁγίου ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα ἐπὶ πέτρας κειμένη νεκρά, ἄγγελος δὲ ἰπτάμενος φέρει τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἀναβαίνων εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ.

«Η ἀγία διδασκομένη ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ.

§ 469. Σπῆλαιον, καὶ ἐν αὐτῷ εἷς μοναχὸς πνευματικὸς καθήμενος ἐπὶ σκῆμποδος· ὅστις ἔχει τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὴν

ἁγίαν· ἡ δὲ ἁγία ἵσταται ἔμπροσθέν του θαυμάζουσα· πλησίον δὲ τῆς ἁγίας ἡ μήτηρ αὐτῆς.

•Η ἁγία Αἰκατερίνη, ὡς ἔτι ἀθάπτιστος οὖσα, ἀποστρέφεται ὑπὸ τοῦ Κυρίου.

§ 470. Ὁσπῆτιον, καὶ ἡ ἁγία ἐν αὐτῷ ἵσταμένη ἰκετικῶς· ἔμπροσθεν δ' αὐτῆς ἡ Θεοτόκος ἵσταμένη φέρουσα ἐν ταῖς ἀγκά-
λαις αὐτῆς, ὡς βρέφος, τὸν Κύριον, ὅστις στρέφει τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Αἰκατερίνην, ὡς ἀποστρεφόμενος αὐτήν, καθ' ὃ
ἀθάπτιστος ἔτι οὖσα αὐτή.

•Η ἁγία βαπτιζομένη ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ.

§ 471. Σπήλαιον, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ πνευματικὸς αὐτῆς βαπτί-
ζων αὐτήν εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ἡ δὲ μήτηρ τῆς ἁγίας
πλησίον αὐτῆς οὖσα φέρει λαμπάδα ἀναμμένην.

•Η ἁγία λαμβάνει ἀραβῶνα ὑπὸ τοῦ Κυρίου.

§ 472. Ὁσπῆτιον, καὶ ἐν αὐτῷ ἡ ἁγία ἵσταμένη, ἔχουσα
ἀπλωμένην τὴν δεξιάν αὐτῆς, ἡ δὲ Παναγία ἔμπροσθεν αὐτῆς
ἵσταμένη φέρει, διὰ μὲν τῆς μιᾶς τὸν Κύριον ὡς βρέφος, διὰ δὲ
τῆς ἄλλης κρατεῖ τὴν δεξιάν τῆς ἁγίας· ὁ δὲ Κύριος, διὰ μὲν τῆς
μιᾶς βάλλει δακτύλιον εἰς τὸν μικρὸν δάκτυλον τῆς δεξιᾶς χει-
ρὸς τῆς ἁγίας· διὰ δὲ τῆς ἄλλης φέρει ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν·
Ἴδου σήμερον λαμβάνω σε διὰ νύμφην μου ἀφθαρτον.

•Η ἁγία παρῥησιαζομένη τοῦ βασιλέως ἐνώπιον.

§ 473. Ναός, καὶ ἐν αὐτῷ εἰδῶλα· τῶν εἰδώλων δὲ ἐνώπιον
θυσιαστήρια καὶ ἐπ' αὐτοῖς ζῶα καιόμενα, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων
κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων σύροντες, οἱ μὲν βόας, οἱ δὲ πρόβατα διὰ
σχοινίων· τινὲς δὲ τούτων κρούουν διάφορα μουσικὰ ὄργανα τινὲς
δὲ θυσιάζουν· ὁ δὲ βασιλεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου ἐλέγχεται ὑπὸ
τῆς ἁγίας, περὶ δὲ τὸν βασιλέα δορυφόρων πλῆθος.

Ἡ ἁγία διαλεγομένη σὺν τοῖς**πεντήκοντα ῥήτοραι.**

§ 474. Παλάτιον, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου, καὶ οἱ πενήκοντα ῥήτορες καθήμενοι ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ἁγίας, διάφοροι τὴν ἡλικίαν ὄντες, καθὼς καὶ τὰ φορέματα καὶ τὰ καλύμματα· εἰς δὲ τῶν ῥητόρων ὁ γηραιότερος παρὰ τῷ βασιλεῖ ἐστῆκώς καὶ κατέναντι τῆς ἁγίας συνδιαλεγόμενος μετ' αὐτῆς δεικνύει αὐτὴν τοῖς ἄλλοις ῥήτορσιν· οἱ δὲ θεωροῦντες αὐτὴν θαυμάζουσι καὶ τὰς γενειάδας αὐτῶν κρατοῦσι καὶ δάκνουσι.

Ἡ ἁγία βαλλομένη εἰς τοὺς τροχοὺς.

§ 475. Τέσσαρες τροχοὶ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν περόνην περασμένοι, περίξ δὲ τῶν τροχῶν ξυράφια· καὶ ἡ ἁγία ὑποκάτωθεν αὐτῶν ἐξαπλωμένη κατὰ γῆς ἔχουσα τὰς τε χεῖρας καὶ πόδας δεδεμένης· ἄγγελος δὲ πλησίον αὐτῆς ἱστάμενος λυεῖ αὐτὴν ἐκ τῶν δεσμῶν· εἰς δὲ τὰ πλάγια τῶν τροχῶν πολλοὶ στρατιῶται κατακερματισμένοι καὶ θανατωμένοι· ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέναντι καθήμενος ἐπὶ θρόνου ὀνειδίζεται παρὰ τῆς βασιλίσσης, ἐξερχομένης τῆς θύρας τοῦ ὀσπητίου· πλῆθος δὲ λαοῦ περίξ· οὐ μακρὰν δὲ τῆς σκηνῆς ταύτης ἡ αὐτὴ βασίλισσα ἀποκεφαλιζομένη παρὰ τῶν δημίων καὶ παρ' αὐτῇ στρατιωτῶν πλῆθος ἀποκεφαλιζομένων παρ' ἐτέρων δημίων, ὡς ὁμολογήσαντες τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν.

Ἡ ἀποτομὴ τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.

§ 476. Ἡ ἁγία Αἰκατερίνη γονατίζει· ὁ δὲ δῆμιος παρ' αὐτῇ φέρων ξίφος· πλῆθος δὲ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν περίξ κλαιόντων τὸν θάνατον τῆς ἁγίας.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ.**Ὁ ἅγιος τυπτόμενος ὑπὸ τῶν δαιμόνων.**

§ 477. Μνημεῖον, καὶ ὁ ἅγιος ἔσω, κείμενος κατὰ γῆς· οἱ δὲ

δαίμονες κύκλω τοῦ ἁγίου ὄντες δέρουσι αὐτὸν ξύλοις· τινὲς δὲ δαίμονες σύρουσι τὸ σκέπασμα τοῦ μνημείου.

**‘Ο ἅγιος φεύγων ἐν τῇ ἐρήμῳ εὐρίσκει ἐν τῇ ὁδῷ
τὸν δίσκον καὶ τὸ χρυσίον.**

§ 478. Βουνά, καὶ δρόμος, καὶ ἐν αὐτῷ κεῖται μέγας δίσκος ἀργυροῦς καὶ τοῦ δίσκου οὐ μακρὰν χρυσίον πολὺ ἐρριμμένον· ὁ δὲ ἅγιος φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ τὸ τριβώνιον αὐτοῦ καὶ τὴν ῥάβδον φεύγει δρομαίως βλέπων πρὸς τὰ ὀπίσω.

‘Ο ἅγιος Ἀντώνιος ἐργαζόμενος τὴν γῆν.

§ 479. Χωράφιον μικρόν· ἐν αὐτῷ δὲ λαχάνων πληθος· ἐν δὲ γωνίᾳ τινὶ σπήλαιον· καὶ παρ’ αὐτῷ ὁ ἅγιος σκαλίζων τὰ λάχανα.

**‘Ο ἅγιος ἀποστομῆσας τοὺς φιλοσόφους ἱᾶται
τοὺς δαιμονιζομένους.**

§ 480. ‘Ο ἅγιος ἱστάμενος, καὶ τρεῖς δαιμονιζόμενοι κείμενοι ἀνάσκελα ἔμπροσθέν του, καὶ δαίμονες ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν· τρεῖς δὲ φιλόσοφοι ἱστάμενοι πλησίον ἔχοντας τὰς κεφαλὰς τειλιγμένας διὰ μανδυλίων ἀποροῦν καὶ θαυμάζουν.

**‘Ο ἅγιος ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου εἰς τὸ
σπήλαιον τοῦ ἁγίου Παύλου.**

§ 481. Ἔρημος, καὶ ὁ ἅγιος ὁδοιπορῶν· εἰς δὲ λέων προπόρεῖται τοῦ ἁγίου· οὐ μακρὰν δὲ αὐτῶν τὸ σπήλαιον τοῦ ἁγίου Παύλου διακρινόμενον μικρὸν μεταξὺ δένδρων καὶ βουνῶν.

**‘Ο ἅγιος Ἀντώνιος εὐρὼν τὸν ἅγιον
Παῦλον ἀσπάζεται αὐτόν.**

§ 482. Σπήλαιον, καὶ τούτου ἔξω ὁ ἅγιος Παῦλος ὁ Θηβαῖος φορῶν ψιάθιον χιτῶνα ἀπὸ ἄνωθεν μέχρι τῶν γονάτων· οἱ δὲ ἅγιοι περιπτυσσόμενοι συνασπάζονται ἀλλήλοις· εἰς δὲ κόραξ καθήμενος ἐπὶ τινος δένδρου φέρει ἄρτον εἰς τὸ ῥάμφος αὐτοῦ.

**Ὁ ἅγιος Ἀντώνιος ἐνταφιάζων τὸ σῶμα
τοῦ ἁγίου Παύλου.**

§ 483. Σπηλαιοι, καὶ ἔξω τοῦ σπηλαίου ὁ ἅγιος Παῦλος κείμενος κατὰ γῆς νεκρός, ὁ δὲ ἅγιος Ἀντώνιος τειλίσσει τὸν ἅγιον διὰ τοῦ ῥάσου αὐτοῦ· λέοντες δὲ δύο πλησίον ὄντες σκάπτουσι τὴν γῆν διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν.

Ἡ κοίμησις τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου.

§ 484. Τάφος ἐσκεπασμένος· δύο δὲ μοναχοὶ βαστάζουσι τὸν ἅγιον τειλιγμένον ἐντὸς ῥάσου· ἐντὸς δὲ τοῦ μνημείου ἕτερος μοναχός, καθὼς καὶ ἐκτός· καὶ πλησίον τοῦ ἐκτὸς σκαπάνη καὶ πτύον κείμενα χαμαί· πληθος δὲ ἀγγέλων πέριξ τοῦ ἁγίου λαμπαδοφοροῦντες θυμιῶσιν, οἱ μὲν τὸν νεκρόν, οἱ δὲ τὴν ψυχὴν φέροντες λευκοφόρον ἀνέρχονται εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Σημ. Ἰδοὺ ἐμνημονεύσαμεν ἤδη ἱκανῶς τινὰ τῶν θαυμάτων καὶ μαρτυριῶν τῶν ἐπισημοτέρων ἁγίων· κατὰ τὸν αὐτὸν οὖν τρόπον ἱστοροῦνται καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων, εἴτε ὅλα εἴτε μερικά· ὁ δὲ ἔχων σκοπόν, ἵνα κατὰ πλάτος ἱστορήσῃ ὅποιονδήποτε τῶν ἁγίων θελήσει, δεῖ πρῶτον τὸν ζωγράφον ἐκεῖνον διελθεῖν τὸν βίον τοῦ ζητουμένου ἁγίου καὶ ἐξ αὐτοῦ ὁδηγούμενος διαγράψῃ πάντα κανονικῶς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΔΙΑΓΡΑΦΕΙΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

**Οἱ ἅγιοι αὐτάδελφοι, Εὐδοῦς, Καλλιόστη καὶ
Ἑρμογένης, ἔξφει τελειοῦνται (α').**

§ 485. Ὁ ἅγιος Εὐδοῦς καὶ Ἑρμογένης κεῖνται κατὰ γῆς ἀποκεφαλισμένοι, ὁ εἷς νέος καὶ ὁ ἕτερος γέρων· πλησίον δ' αὐτῶν ἡ ἁγία Καλλιόστη· καὶ παρ' αὐτῇ ὁ δῆμιος ξιφῆρης.

**Ὁ ἅγιος Μηνᾶς τὰ σπλάγγνα διασπασθεὶς
τελειοῦται (δ').**

§ 486. Βουνά, ἐπ' αὐτοῖς δὲ οἶκος, καὶ ὁ ἅγιος Μηνᾶς, νέος ἀγένειος κείμενος ἀνάσκελα, εἰς δὲ στατιώτης παρ' αὐτῷ ἱστάμενος διατρυπᾷ τὴν κοιλίαν τοῦ μάρτυρος διὰ τριζίνης.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Στέφανος ξίφει τελειοῦται (γ').

§ 487. Φρούριον, ἔξωθεν δὲ τῆς πύλης τοῦ φρουρίου ὁ ἅγιος, νέος ἀρχιγένης ἐν στολῇ ἀρχιερατικῇ γονατιστὸς ἄνευ κεφαλῆς· ὁ δῆμιος παρ' αὐτῷ φέρων ξίφος αἵματοθαμμένον· ἕτερος δὲ δῆμιος λαμβάνει τὴν κεφαλὴν τοῦ μάρτυρος.

**Ὁ ἅγιος Βαβύλας σὺν τοῖς τρισὶ
νηπίοις τελειοῦται (δ').**

§ 488. Ὁ ἅγιος Βαβύλας ἐν στολῇ ἀρχιερατικῇ, γέρων τὴν ἡλικίαν καὶ πλατυγένης, κείμενος ἀποκεφαλισμένος· πλησίον δὲ αὐτοῦ τὰ τρία νήπια γονατιστὰ κλίνοντα τὰς κεφαλὰς· πλησίον δὲ αὐτοῖς ὁ δῆμιος φέρων ξίφος αἵματι βεβαμμένον.

**Ὁ προφήτης Ζαχαρίας ὁ πατὴρ τοῦ Προδρόμου
σφάζεται μετὰ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου (ε').**

§ 489. Ναός, καὶ ἐν αὐτῷ κουβούκλιον καὶ τράπεζα ἔσω τοῦ κουβουκλίου· καταμέτωπον δὲ τῆς ἀγίας τραπέζης ὁ προφήτης Ζαχαρίας, γέρων, μακρυγένης ἐν ἀρχιερατικῇ στολῇ κατὰ τὴν τάξιν τῶν Ἑβραίων ἱστάμενος, ἔχων τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα ὑψωμένα ἄνω· εἰς δὲ στρατιώτης κρατῶν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τοῦ προφῆτου διαπερᾷ διὰ τοῦ ξίφους τὸν λαιμὸν αὐτοῦ.

**Ὁ ἅγιος Εὐδόξιος, Ζήνων, Ῥωμύλος καὶ
Μακάριος ξίφει τελειοῦνται (ς').**

§ 490. Ὁ Εὐδόξιος καὶ ὁ Ζήνων, νέος ἀρχιγένειος γονατιστοί· ἔχοντες τὰς χεῖρας ὑψωμένας εἰς τὸν οὐρανόν, αἱ δὲ κεφαλαι αὐτῶν κομμέναι κεῖνται κατὰ γῆς ἔμπροσθεν τῶν ἑαυτῶν σωμάτων· δῆμιος δὲ παρ' αὐτοῖς φέρων ξίφος ἐν τῇ θήκῃ· πλη-

σίον δὲ τούτοις ὁ Ῥωμύλος, γέρων ἀποκεφαλίζόμενος ὑπ' ἄλλου δημίου· ὁ δὲ ἅγιος Μακάριος, νέος τὴν ἡλικίαν, ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν διὰ ξίφους χαμαὶ κείμενος.

**Ὁ ἅγιος Σώζων ῥοπάλοις τυπτόμενος
τελειοῦται (ζ').**

§ 491. Ὁ ἅγιος κείμενος κατὰ γῆς· δύο δὲ στρατιῶται τύπτουσιν αὐτὸν ῥοπάλοις καὶ βουνεύροις.

**Ὁ ἅγιος Σεβερσιανὸς λίθων δεθείς εἰς τοὺς πόδας
καὶ εἰς τὸ τεῖχος κρεμασθεὶς τελειοῦται (θ').**

§ 492. Φρούριον καὶ ἄνω τῶν τειχίων δύο στρατιῶται βάλλοντες κάτω τὸν ἅγιον· λίθος μέγας κρέμαται εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἁγίου.

**Αἱ ἄγαι Μηνοδώρα, Μητροδώρα καὶ Νυμφοδώρα,
τυπτόμεναι τελειοῦνται (ι').**

§ 493. Αἱ ἄγαι κείμεναι κατὰ γῆς γυμναὶ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ζώνης, ὧν αἱ κεφαλαὶ εἰσὶ τειλιγμέναι μανδylίοις· στρατιῶται δὲ τρεῖς δέρουσιν αὐτὰς ῥοπάλοις.

**Ὁ ἅγιος Διόδωρος Διομήδης, Δίδυμος
τυπτόμενοι τελειοῦνται (ια').**

§ 494. Διόδωρος γέρων, ὁ δὲ Διομήδης καὶ Δίδυμος νέοι ἀρχιγένεοι κείμενοι κατὰ γῆς πληγωμένον τὸ σῶμα ἔχοντες παντοῦ· τρεῖς δὲ δῆμιοι δέρουσιν αὐτοῖς βουνεύροις.

**Ὁ ἅγιος Αὐτόνομος λίθοις καὶ ξύλοις
κρουσθεὶς τελειοῦται (ιβ').**

§ 495. Ὁ ἅγιος νέος στρογγυλογένης γονατιστὸς κείμενος, ἔχων τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὑψωμένας εἰς τὸν οὐρανόν· τέσσαρες δὲ στρατιῶται παρ' αὐτοῖς τύπτουσι ξύλοις καὶ βάλλουσι λίθοις.

**Οἱ ἅγιοι Κρονίδης, Μακρόδεος, Λεόντιος καὶ
Σεραπῆνος ἐν θαλάσῃ ῥιφθέντες τελειοῦνται (ιγ').**

§ 496. Θάλασσα, καὶ ἐν αὐτῇ πλοιάριον σὺν τοῖς ἁγίοις καὶ

στρατιῶται· ἐξ οὗ ῥίπτονται οἱ ἄγιοι διὰ τῶν στρατιωτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· ὁ Μακρόβιος, γέρων τὴν ἡλικίαν ἔχει τὸ ἥμισυ τοῦ σώματος ἐν τῇ θαλάσσῃ· ὁ Κρονίδης διάκονος τὸ ἀξίωμα νέαν ἔχει τὴν ἡλικίαν, οἱ δὲ Λεόντιος καὶ Σεραπῖνος, νέοι μεσαιπόλιοι.

‘Ο ἅγιος Νικήτας διὰ πυρὸς τελειοῦται (ιε’).

§ 497. Πυρκαϊὰ μεγάλη, καὶ ἐν αὐτῇ ὁ ἅγιος ἀρχιγέννης, ἔχων χεῖρας καὶ ὄμματα ὑψωμένα εἰς τὸν οὐρανόν.

‘Η ἁγία Εὐφημία δοθεῖσα εἰς βρώσιν ἄρκτων καὶ λεόντων καὶ μὴ βλαθεῖσα τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο (ις’).

§ 498. Λέοντες καὶ ἄρκτοι, καὶ ἡ ἁγία ἐν μέσῳ αὐτῶν γονατιστὴ· ἔχουσα χεῖρας καὶ ὄμματα ὑψωμένα εἰς τὸν οὐρανόν.

‘Η ἁγία Σοφία μετὰ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης, ξίφει τελειοῦνται (ιζ’).

§ 499. Βουνὰ καὶ ὀσπῆτια, καὶ παρ’ αὐτοῖς αἱ ἅγαι, αἱ δύο κείμεναι κατὰ γῆς ἀποκεφαλισμέναι· αἱ δὲ λοιπαὶ δύο γονατισταὶ κλίνουσαι τὰ κεφαλὰς αὐτῶν· ὁ δὲ δῆμιος παρ’ αὐταῖς ἰστάμενος φέρει ξίφος αἵματόχροον.

Οἱ ἅγιοι, Τρόφιμος, Δορυμέδων, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται· ὁ δὲ Σαββάτιος τυπτόμενος τελειοῦται (ιθ’).

§ 500. Ὁ Τρόφιμος ἀρχιγένειος κείμενος ἀποκεφαλισμένος· ὁ Δορυμέδων ἀγένειος γονατιστός, ἔχων ὀπίσω τὰς χεῖρας δεμένος· ὁ δὲ δῆμιος προσεγγίζει τὸ ξίφος τῷ λαιμῷ τοῦ ἁγίου· ὁ δὲ Σαββάτιος κείμενος ὑπτίος πληγωμένος καθ’ ὅλον αὐτοῦ τὸ σῶμα δύο δὲ στρατιῶται τύπτουσι ῥοπάλοις τοὺς ἁγίους ὅλαις δυνάμεσιν, οὗ τοῦ ἐνὸς τὸ ῥόπαλον φαίνεται ἡμικλασμένον.

‘Ο ἅγιος Εὐστάθιος σὺν τῇ συνοδίᾳ αὐτοῦ ἐν χαλκίνῳ βοῦ πυρομένῳ βληθέντες τελειοῦνται (κ’).

§ 501. Χάλκινος βοῦς, καὶ ἐν αὐτῷ ὁ ἅγιος Εὐστάθιος, μεσαι-

πόλιος, στρογγυλογένης σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ· στρατιῶται δὲ τοῦ βοδὸς κάτωθεν βάλλοντες μεγάλην πυρκαϊάν.

Ὁ ἅγιος Κοδράτος ἑξίφει τελειοῦται (κά).

§ 502. Ὁ Κοδράτος γέρων βουρλογένης γονατιστός, ἔχων τὰς χεῖρας ἀπλωμένας εἰς τὸν οὐρανόν· ὁ δὲ δῆμιος παρ' αὐτῷ ἴσταται ται ξιφῆρης.

Ὁ ἅγιος Φωκᾶς ἑξίφει τελειοῦται (κβ').

§ 503. Ὁ ἅγιος γέρων ἐν ἀρχιερατικῇ στολῇ κείμενος ἀποκεφαλισμένος, καὶ ὀπισθεν τῶν ποδῶν του πῦρ, ὁ δὲ δῆμιος φεύγων στρέφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ἡ ἁγία Θεκλή πέτρας ῥαγείσης καὶ ἐν αὐτῇ εἰσελθοῦσα τελειοῦται (κδ').

§ 504. Βουνὰ καὶ σπηλαιον, καὶ ὀλίγον μακρὰν ἔμπροσθεν τοῦ σπηλαίου πέτρα μεγάλη σχισμένη· καὶ ἡ ἁγία εἰσερχομένη, ἥς τὸ ἥμισυ τοῦ σώματος ἐντὸς τοῦ σπηλαίου κρύπτεται· στρατιῶται δὲ δύο ἔξωθεν τοῦ σπηλαίου κρατοῦσι τὸ ἐπανωφόρεμα αὐτῆς· ἄνω δὲ τῆς κεφαλῆς τῆς ἁγίας ὁ Κύριος ἡμῶν ἐν νεφέλαις δεικνύων διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς τὴν πέτραν διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς εὐλογεῖ αὐτήν.

Ὁ ἅγιος Παῦλος καὶ Τάττα σὺν τοῖς τέκνοις στρεβλούμενοι τελειοῦνται (κε).

§ 505. Ὁ σπητίον καὶ βουνόν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν ὁ Παῦλος γέρων καὶ ἡ Τάττα γραῦς· οἱ δὲ παῖδες αὐτῶν Σαβιανός, νέος στρογγυλογένης, ὁ Μάξιμος ἀρχιγένης· ὁ Ροῦφος νέος ἀγένειος, ὁ Εὐγένιο νήπιον πάντες πληγωμένοι κατακερματισμένοι καὶ τελειωμένοι, ἐκτὸς τοῦ νηπίου τὸ ὅποιον κρατεῖται ἀπὸ τὰς χεῖρας καὶ πόδας παρὰ δύο στρατιωτῶν καὶ στρεβλοῦνται.

Ο ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος καλυπτόμενος ὑπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν Ἐφέσῳ τελειοῦται (κς).

§ 506. Γῆ καὶ λάκκος καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ οἱ ἑπτὰ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὧν οἱ μὲν φέροντες σκαπάνην, οἱ δὲ δίκελλαν, οἱ δὲ πτύον· ὁ δὲ Ἰωάννης ἐν τῷ τάφῳ κεκαλυμμένον ἔχων τὸ σῶμα χῶμασι μέχρι λαιμοῦ· τινὲς δὲ αὐτῶν καλύπτουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ διδασκάλου αὐτῶν.

Ο ἅγιος Καλλίστρατος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ξέφει τελειοῦνται (κς').

§ 507. Ναὸς καὶ ἐν αὐτῷ εἰδῶλα κρημνισμένα καὶ συντριμμένα· οἱ δὲ ἅγιοι πλησίον, νέοι ὄντες τὴν ἡλικίαν καὶ γέροντες, ἐξ ὧν οἱ μὲν ἀποκεφαλισμένοι, οἱ δὲ ἰστάμενοι, οἱ δὲ γονατιστοὶ εὐρίσκονται· οἱ δὲ δῆμιοι ἀποκεφαλίζουν αὐτούς. Πλησίον δὲ τῆς σκηνῆς ταύτης ὁ ἅγιος Καλλίστρατος γέρων, γονατιστὴς καὶ ὀπισταγκωνισμένος· ὁ δὲ δῆμιος ἵσταται ἔμπροσθεν αὐτοῦ ξιφῆρης.

Οἱ ἅγιοι Μάρκος, Ἀλέξανδρος, Ζώσιμος καὶ Ἀλφειὺς ἐν πέτρᾳ ἡλωθέντες τελειοῦνται (κή').

§ 508. Βουνὰ καὶ ἐν αὐτῷ οἱ ἅγιοι, ὁ Ἀλέξανδρος μεξαιπόλιος, οἱ δὲ ἕτεροι δύο ἀρχιγένειοι καρφωμένοι πάντες ἐπὶ πετρῶν καὶ τελειωμένοι ἐκτὸς τοῦ Μάρκου λευκὴν ἔχοντος τῆς κεφαλῆς τὴν κόμην μακρὰν μέχρι ποδῶν καρφωμένος καὶ αὐτὸς πνέει εἰσέτι· ὁ δὲ δῆμιος ἐνώπιον αὐτοῦ ἵσταται ξιφῆρης.

Ο ἅγιος Γοβδελαᾶς εἰς ἵππον ἐκ τῶν ποδῶν δεθείς, ὁ δὲ Δάδας κατακοπεῖς τελειοῦνται· ἡ δὲ Κασδοῦα ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ βασιλέως ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο

§ 509. Βουνὰ καὶ ἐν αὐτοῖς ὁ ἅγιος Γοβδελαᾶς, νέος ἀγένειος, δεμένος ἐκ τῶν ὀπισθίων τοῦ ἵππου διὰ σχοινίων σύρεται χαμαί· ὁ δὲ Δάδας, γέρων μακρυγένειος, ἐνδεδυμένος πολύτιμον στολὴν, κεῖται χαμαὶ κατακερματισμένος· πέριξ δὲ αὐτῶν στρατιῶται ξι-

φήρεις· ἡ δὲ ἁγία Κασδοῦα ἐντὸς κήπου εὐρισκομένη μεταλαμβάνει τῶν μυστηρίων διὰ τοῦ ἱερέως καὶ ἄγγελος κυρίου παρ' αὐτῇ.

**Ὁ ἅγιος Μαρδόνιος ἄνθρακας ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ
δεξιόμενος τελειοῦται (λ')**

§ 510. Ὁσπήτια, καὶ ἐν αὐτοῖς ὁ ἅγιος μεσαιπόλιος, βουρλογένης κείμενος κατὰ γῆς ὑπτίος, πλησίον δὲ αὐτοῦ ἄνθρακιὰ καὶ στρατιώτης λαμβάνων ἄνθρακας διὰ πτυαρίου τοὺς ῥίπτει ἐπὶ τῆς κοιλίας τοῦ ἁγίου.

Σημ. Ἴδου ἥδη ἐρμηνεύσαμεν σε καὶ τὰ μαρτύρια ἐνὸς μηνὸς τοῦ Σεπτεμβρίου κατὰ τὸ δυνατόν· κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἱστοροῦνται καὶ τὰ λοιπὰ μαρτύρια τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ· σὺ δέ, ὦ ἅγι-ογράφε, ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων ὠφελούμενος ἀναγίνωσκε καὶ τοὺς κατ' ἔκτασιν αὐτῶν βίους πρὸς περισσοτέραν ὠφέλειαν· τὰ δὲ σχήματα αὐτῶν ζήτει ἐν τοῖς τοῦ Ἁθω καθολικοῖς Πρωτάτου, Βατοπαιδίου, Ἰβήρων, Παντοκράτορος, Ῥωσικοῦ, Ἐσφιγμένου, Κασταμονίου, Διονυσίου, Σταυρονικήτα καὶ Καραχάλου, ὡς ὑπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χειρὸς Πανσεληνείου τῆς δευτέρας καθωραϊσθέντα ἐξ ἀντιγράφων τοῦ παλαιοῦ (α).

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

§ 511. Ὁ ἀπόστολος Ἀνανίας λιθοβοληθεὶς τελειοῦται, γέρων ὀξυγένης (ἀ). — Κυπριανὸς ξίφει τελειοῦται, γέρων στρογγυλογένης· ἐν ἄλλοις γέρων σγουροκέφαλος, διχαλογένης. (β'). — Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης ξίφει τελειοῦται φέρων τὴν κεφαλὴν εἰς τὰς χειρὰς του (γ'). — Καπιτολίων ἐξωρυχθεὶς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, νέος ἀρχιγένης (δ'). — Χαριτίνη τοὺς ὄνυχας χειρῶν καὶ ποδῶν ἐκριζωθεῖσα τελειοῦται (ε'). —

(α) Δυστυχῶς ὅμως οὐδὲν τούτων σώζει τοῦ ἀρχαίου καλῆμου· ἐκτὸς ἐδ τοῦ Πρωτάτου καθολικοῦ Βατοπαιδίου καὶ Παντοκράτορος, πλὴν καὶ τζῦτα ἡκρωτηριασμένα (σημ. τοῦ ἐκδ.).

Θωμάς ὑπὸ πέντε στρατιωτῶν λόγχης νυχθεὶς τελειοῦται (ς'). — Σέργιος καὶ Βάκχος, ὁ μὲν ἐν βασάνοις· ὁ δὲ διὰ ξίφους τελειοῦνται (ζ'). — Ἰάκωβος ὁ ἀπόστολος σταυρωθεὶς τελειοῦται (ή). — Εὐλάμπιος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ξίφει τελειοῦνται, νέος ἀγένειος οἱ δὲ λοιποὶ διάφοροι (θ'). — Οἱ ἅγιοι, Πρόδος, Τάραχος, Ἀνδρόνικος, μαχαίραις κατακοπέντες τελειοῦνται· ὁ Τάραχος γέρων· οἱ δὲ λοιποὶ νέοι (ιβ'). — Κάρπος, Παπύλος, Ἀγαθόδωρος, Ἀγαθονίκη ξίφει τελειοῦνται· ὁ Κάρπος γέρων, ὁ Πάπυλος ἀρχιγένειος ὁ δὲ Ἀγαθόδωρος ἀγένειος (ιγ'). — Γερβάσιος, Ναζάριος, Πορτάσιος, Κέλσιος, ὁ Ναζάριος μεσαιπύλιος, ὁ Κέλσιος παιδίον, οἱ λοιποὶ νέοι ξίφει τελειοῦνται (ιδ'). — Δογγίνος γέρων σὺν τοῖς δυσὶ στρατιώταις, ξίφει ἀποτέμνονται τὰς κεφαλὰς οἱ στρατιῶται (ιέ). — Ἀνδρέας συρόμενος ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ τὸν πόδα μακελικῇ κοπίδι τμηθεὶς τελειοῦται· ἔστι δὲ γέρων μακρυγένης (ις'). — Μαρίνος, ὁ γέρων, ξίφει τελειοῦται (ιζ'). — Οὐαρος, νέος ἀρχιγένειος ξίφει τελειοῦται (ιή). — Ἀρτέμιος, νέος ἀρχιγένειος ξίφει τελειοῦται (κ'). — Οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἐπτὰ παῖδες ἐν τῷ σπηλαίῳ κοιμώμενοι· νέοι ἀρχιγένειοι (κά). — Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος ἐν τῷ περὶ τοῦ ἱεροῦ διδάσκων, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, τὴν κάραν κρουσθεὶς τελειοῦται (κγ'). — Ἀρέθας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ξίφει τελειοῦνται· ἔστι δὲ ὁ μὲν Ἀρέθας γέρων, οἱ δὲ λοιποὶ διάφοροι τὴν ἡλικίαν (κδ'). — Μαρκιανὸς καὶ Μαρκιανός, νέοι ἀγένειοι, ξίφει τελειοῦνται (κέ). — Δημήτριος Μουστακίζων διαφόρως βασανισθεὶς τελειοῦται (κς'). — Νέστωρ, νέος, ξίφει τελειοῦται (κζ'). — Ἀφρικανὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ξίφει τελειοῦνται· ὁ Ἀφρικανὸς γέρων, οἱ δὲ λοιποὶ διαφόρως ἔχουσι τὴν ἡλικίαν (κή). — Ἡ ἁγία Ἀναστασία, τοὺς μαστοὺς, ὄνυχας καὶ ὀδόντας καὶ τὴν γλῶσσαν ἀποσπασθεῖσα καὶ χεῖρας καὶ πόδας ἐγκοπεῖσα καὶ τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσα τελειοῦται.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

§ 512. Ἡ ἁγία Κυρίενα καὶ Ἰουλιανὴ πυρὶ τελειοῦνται (ά).

— 'Ακίνδυνος, Πηγάσιος, 'Αφθόνιος, 'Ελπιδοφόρος καὶ 'Ανεμπόδι-
 στος εἰς κάμινον ἐμβληθέντες τελειοῦνται §. 388 (β'). — 'Αχε-
 ψιμᾶς. 'Ιωσήφ καὶ 'Αειθαλής, διαφόρως βασανισθέντες τελειοῦνται.
 ὁ α'. νέος, ὁ β'. γέρων καὶ ὁ γ'. ἀρχιγένειος (γ'). — Νίκανδρος
 καὶ 'Ερμαῖος γέροντες (δ'). — Γαλακτίων νέος ἀγένειος (ε'). —
 Παῦλος λειτουργῶν ὑπὸ τῶν 'Αρειανῶν τῷ ἰδίῳ ὡμοφρίῳ ἀπο-
 πνιγείς τελειοῦται· νέος κοντοδιχαλογένειος (ς'). — Νικηφόρος
 καὶ Πορφύριος, νέοι (ζ'). — 'Ορέστης μεσαιπόλις (θ'). — Μη-
 νᾶς, Βίκτωρ καὶ Βικέντιος, διαφόρως βασανισθέντες τελειοῦνται
 §. 388. (ιᾰ). — Φίλιππος νέος ἀγένειος (ιδ'). — Τουρίας,
 Σαμονᾶς καὶ 'Αθιβος, ἴδε §. 338. (ιέ). — Ματθαῖος ὁ ἀπόστο-
 λος, γέρων μακρυγένειος (ις'). — Αἰζαρος ὁ Ζωγράφος, γέρων
 μακρυγένειος (ιζ'). — Πλάτων νέος ἀγένειος (ιη'). — Βαρλαάμ,
 γέρων ὄξυγένειος (ιθ'). — Δάσιος νέος ἀγένειος (κ'). — Βε-
 ρελιανὸς καὶ Τιθοῦρτιος, νέει (κβ'). — Σισίνιος γέρων (κγ'). —
 Κλίμης γέρων μακρογένειος (κδ'). — Αἰκατερίνη, ζήτει § 469
 — 476 (κε'). — 'Ιάκωβος νέος, διχαλογένειος (κζ'). — Παρά-
 νομος, νέος (κθ'). — 'Ανδρέας γέρων (λ').

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

§ 513. 'Ανανίας (ἁ). — Μυρώπη (β'). — Θεόδωρος 'Αλε-
 ξανδρείας γέρων διχαλογένειος (γ'). — Σεραφείμ ἐπίσκοπος Φα-
 ναρίου, ὁμοῖος τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ Βαρβάρᾳ
 (δ'). — 'Αναστάσιος ἀρχιγένειος (ε'). — 'Αθηνόδωρος, γέρων μα-
 κρυγένειος (ς'). — Σωσίθεος καὶ Ναρσῆς γέροντες, ὁ 'Ισαὰκ νέος
 (θ'). — Μηνᾶς, Εὐγράφος καὶ 'Ερμογένειος §, 388 (ι). — 'Αχε-
 ψιῆς καὶ 'Αειθαλής ὁ α'. γέρων ὁ β'. νέος διάκονος (ιᾰ). — Συ-
 νετός, νέος ἀναγνώστης μακρὰν κόμην ἔχων (ιβ'). — Οἱ ἄγιοι
 πέντε μάρτυρες ἴδε §, 389 (ιγ'). — 'Απολλώνιος ὁσιομάρτυς
 Θύρσος, γέρων, ὁ Δεύκιος καὶ Καλλίνικος ἀρχιγένειοι (ιδ'). —
 'Ελευθέριος, νέος, ἀρχιγένειος (ιέ). — Πρόβος καὶ 'Ιλαρίων, νέοι
 ἀγένειοι (ις'). — Πατερμούθιος γέρων (ιζ'). — Σεβαστιανός,

νέος ἀρχιγένειος (ιη'). — Βουνιφάτιος νέος (ιθ'). — Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, γέρων μακρυγένειος (κ'). — Ἰουλιανή, νέα (κα'). — Ἀναστασία (κβ'). — Οἱ ἐν Κρήτῃ δέκα μάρτυρες ἴδε §, 390. Εὐγενεία (κδ'). — Εὐθύμιος γέρων (κς'). — Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς νέος ἀγένειος (κζ'). — Οἱ ἄγιοι δισμύριοι οἱ ἐν Νικομηδίᾳ (ιη').

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

§ 514. Θεόδοτος, νέος (α'). — Θεογένης γέρων (β'). — Γόρδιος, νέος, ἀρχιγένειος (γ'). — Ζώσιμος καὶ Ἀθανάσιος γέροντες (δ'). — Θεόπομπτος καὶ Θεονᾶς γέροντες (ε'). — Ἰουλιανός, μεσαιπόλιος (ή). — Πολύευκτος νέος (θ'). — Μᾶϊρος ἀρχιγένειος (ιά). — Ταπεινή (ιβ'). — Ἐρμῦλος διάκονος ἀρχιγένης, Στρατόνικος γέρων στρογγυλογένειος (ιγ'). — Οἱ ἐν Σινᾷ καὶ Παῖθῳ Ἀββάδες (ιδ'). — Πανσόφιος ὁ ὁσιομάρτυς μεσαιπόλιος οἱ ἄγιοι αὐτάδελφοι Πεύσιππος, Ἐλάσιππος νέοι, ὁ δὲ Μέσιππος παιδίον (ιζ'). — Θεοδούλη (ιη'). — Εὐφρασία (ιθ'). — Βάσος, γέρων (κ'). — Νεόφυτος νέος ἀγένειος (κά). — Κλήμης νέος μακρυγένειος ὁ δὲ Ἀγαθάγγελος νέος ἀρχιγένειος (κγ'). — Θεοδοτίων μεσαιπόλιος (κδ'). — Μεδοῦλη (κε'). — Φιλόθεος, ὑπερίχιος, Ἀδιθοί, Ἰουλιανός, Ῥωμανός καὶ οἱ λοιποὶ διάφοροι τὴν ἡλικίαν (κς').

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

§ 515. Τρύφων, νέος ἀγένειος (α'). — Ἀγαθόδωρος, ἀρχιγένειος (β'). — Ἀνδριανός, νέος, στρογγυλογένειος (γ'). — Ἀθράμιος, γέρων μακρυπλατυγένειος (δ'). — Ἀγάθη, Εὐλάσιος, νέος, ὁ Μάξιμος ἀρχιγένειος (ε'). Θεόδωρος ὁ Στρατηλάτης ἴδε §, 388 (ή). — Νικηφόρος ἀρχιγένειος (θ'). — Χαραλάμπης, γέρων ἀσπρογένης (ι). — Βλάσιος γέρων (ιά). — Σατορνῖσος, γέρων ἐλαττωγένειος (ιβ'). — Ἀκύλας νέος ἀρχιγένειος (ιγ'). — Θεόδωρος Τύρων ἴδε §, 388 (ιζ'). — Λέων φαλακρὸς βουρλογέ-

νης (ιη). — Σαδῶας ἱερομάρτυς γέρων, μακροδιχαλογένειος (κγ'). — Ῥιγῖνος ἱερομάρτυς, ἀρχιγένειος (κέ). — Φωτεινή (κς'). — Γεράσιμος νέος (κζ'). — Παρτέριος ἱερομάρτυς, γέρων πλατυγένειος (κη).

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

§ 516. Εὐδοκία ἡ ὁσιομάρτυς (ά). — Νέστωρ, γέρων, ἀρχιγένειος (β'). — Κλεόνιος, νέος σιμογένειος, ὁ Εὐτρόπιος σγουροκέφαλος, κοντογένειος ὁ Βλάσιος ἀγένειος (γ'). — Παῦλος νέος ἀρχιγένειος (δ'). — Κοίων, γέρων (έ). — Οἱ μβ'. μάρτυρες, οἱ ἐν τῷ Ἀμορίῳ, διάφοροι (ζ'). — Ἐφραίμ γέρων, οἱ δὲ λοιποὶ διάφοροι, Δίων ἀρχιγένειος (η). — Οἱ τεσσαράκοντα μάρτυρες ἴδε §, 391 (θ'). — Κοδράτος ἀρχιγένειος (ι). — Τρόφιμος γέρων, ὁ δὲ Θολὸς μεσαιπόλιος (ιά). — Ἀρπασιανὸς γέρων, φαλακρὸς ὀξυγένειος (ιβ'). — Ἀγάπιος γέρων, οἱ δὲ λοιποὶ διάφοροι (ιέ). — Σαβῖνος, γέρων μακρυγένειος (ις'). — Παῦλος ἀρχιγένειος (ιζ'). — Χρῦσανθος νέος (ιθ'). — Φιλήμων καὶ Δομήνιος ἀρχιγένειος (κά). — Βασίλειος ὁ Πρεσβύτερος γέρων (κε'). — Νίκων ὁ ἱερομάρτυς γέρων (κγ'). — Ἀρτέμων γέρων μακρυγένειος (κέ). — Οἱ ἐν Γοτθίᾳ μάρτυρες διάφοροι κατὰ τὴν ἡλικίαν (κς'). — Ἰωνᾶς νέος, ὁ δὲ Φαρτιχύσιος βουρλογένειος (κζ'). — Φιλιτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διάφοροι (κη). — Μάρκος ὁ ὁσιομάρτυς, γέρων, οἱ δὲ σὺν αὐτῷ διάφοροι (κθ'). — Ἰπατος, γέρων ὀξυγένειος (λα').

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

§ 517. Γερόντιος νέος, ὁ δὲ Βασιλίδης ἀρχιγέννης (ά). — Ἀμφιανὸς γέρων (β'). — Ἐλπιδόφορος, νέος ἀγένειος (γ'). — Θεόδουλος καὶ Ἀγαθόπαις νέοι ἀγένειοι (δ'). — Κλαυδίου γέρων (έ). — Καλλιόπιος νέος ἀγένειος (ζ'). — Εὐτύχιος νέος (θ'). — Τερέντιος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διάφοροι (ι'). — Ἀντύπας ὁ ἱερομάρτυς, γέρων μακρυγέννης (ιά). — Δῆμος ἀρχιγένειος ὁ δὲ Πρω-

τίνων σιμογένης (ιβ'). — Μάξιμος νέος, Κιντιλιανὸς γέρων (ιγ'). — Ειρήνη, Ἀγάπη, Χιονία καὶ αἱ ἀδελφαὶ (ιδ'). — Κρήσκης ἀρχιγένης (ε'). — Συμεὼν γέρων, οἱ δὲ σὺν αὐτῷ διάφοροι (ιζ'). — Σάββας ὁ στρατηλάτης (ιη'). — Θεόδωρος νέος, ἀρχιγένειος (ιθ'). — Ἰανουάριος ὁ ἱερομάρτυς γέρων (κά). — Νέαρχος, νέος ἀγένειος (κβ'). — Γεώργιος, νέος ἀγένειος (γ'). — Σάββας ὁ ἄνωθεν ξανθογένειος (κδ'). — Βασιλεὺς ἱερομάρτυς, ἀρχιγένειος (κζ').

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

§ 518. Βητᾶς ὁ Πέρσης γέρων στρογγυλογένειος (ά). — Ἑσπέριος ἀρχιγένειος (β'). — Τιμόθεος νέος βουρλογένειος (γ'). — Πελαγία (δ'). — Εἰρήνη (ε'). — Ἀκάκιος, νέος ἀρχιγένειος (ζ'). — Ἡσαΐας ὁ Προφήτης, γέρων, (η'). — Σίμων ὁ Ζηλωτής, γέρων, φαλακρὸς στρογγυλογένειος (ι'). — Μώκιος ἱερομάρτυς, νέος ἀρχιγένειος (ιά). — Θεόδοτος ἱερομάρτυς, γέρων στρογγυλογένειος (ιβ'). — Γλυκερία (ιγ'). — Ἰσίδωρος νέος ἀρχιγένειος (ιδ'). — Βάχθησος, γέρων, οἱ δὲ σὺν αὐτῷ διάφοροι (ις'). — Σολύχων, νέος στρογγυλογένειος (ιζ'). — Διονύσιος καὶ Πέτρος, γέροντες (ιη'). — Πατρίκιος γέρων, οἱ δὲ λοιποὶ διάφοροι, ὁ Ἀπολύαινος ἀρχιγένειος (ιθ'). — Θαλαλαῖος, νέος μακρογένειος (κ'). — Βασιλίσκος, νέος (κβ'). — Παγχάριος, μεσαιπόλιος (κγ'). — Ἀθάκιος, νέος μακρυγένειος (κδ'). — Ἑλλάδιος, γέρων, (κζ'). — Εὐτύχιος, νέος πλατυγένειος (κη'). — Θεοδοσία (κθ'). — Ἑρμείος, ἀρχιγένειος (λ').

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

§ 319. Ἰουλῖνος ὁ Φιλόσοφος, γέρων μακρυγένειος (ά). — Δουκιανός, γέρων (γ'). — Δωρόθεος ἱερομάρτυς, γέρων φαλακρὸς μακρυγένειος (ε'). Θεόδοτος ἱερομάρτυς μεσαιπόλιος (ζ'). — Καλλιόπη (η'). — Πελαγία (θ'). — Ἀλέξανδρος, ἀρχιγένειος, Ἀπόλλων ὁ ἱερομάρτυς, ἀρχιγένειος (ι'). — Βαρθολομαῖος

καὶ Βαριάδας, νέοι ἀρχιγένειοι (ιδ'). — Ἀντώνιος (ιβ'). — Ἀκυλίνα (ιγ'). — ~~Κύριλλος ὁ ἱερομάρτυς~~, νέος φαλακρὸς ἀρχιγένειος (ιδ'). — Δουλαῖς νέος (ιέ). — Μανοῆλ, Σαβῆλ καὶ Ἰσμαῆλ ἀρχιγένειοι (ις'). — Ὑπάτιος μισαιπόλιος, καὶ Λεόντιος ἀρχιγένειος (ιη'). — Ἰούδας ὁ ἀπόστολος (ιθ'). — Μεθόδιος ὁ ἱερομάρτυς, γέρων μακρυγένειος (κ'). — Ἀφροδίσιος, νέος μακρυγένειος (κά). — Εὐσέβιος ἱερομάρτυς, γέρων πλατυγένειος (κβ'). — Ἐρως μάρτυς, νέος ἀγένειος (κδ'). — Φερουνία ἡ ὀσιομάρτυς (κέ). — Ἀνεκτος, ἀρχιγένειος (κζ'). — Πάπιος, νέος (κή).

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

§ 520. Οἱ ἄγιοι Ἀνάργυροι Κοσμᾶς καὶ Δαμιανός, ἀρχιγένειοι (ά). — Κόιτος (β'). — Ὑάκινθος ἀρχιγένειος (γ'). Θεόδοτος, γέρων ἀρχιγένειος (δ'). — Ἀγνή (έ). — Λουκία καὶ Πῆζος ἀρχιγένειος (ς'). — Κυριακὴ (ζ'). — Προκόπιος ἀγένειος (η'). — Παγκράτιος, μισαιπόλιος δξυγένειος (θ'). — Λεόντιος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διάφοροι (ι). — Πρόκλος, γέρων, Ἰουλιανός, νέος (ιβ'). — Ἰουῆτος, νέος ἀρχιγένειος (ιδ'). — Κυριακὸς τριετῆς (ιέ). — Ἀθηνογένης ὁ ἱερομάρτυς, γέρων (ις'). — Μαρίνα (ιζ'). — Θεόφιλος ἀρχιγένειος (ιθ'). — Φωκᾶς ἱερομάρτυς, γέρων στρογγυλογένειος (κά). — Χριστίνα (κγ'). — Παρασκευὴ (κς'). — Παντελεήμων νέος ἀγένειος σγουροκέφαλος (κζ'). — Καλλίνικος (κθ'). — Ἰουλίττα (λ').

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

§ 521. Οἱ ἄγιοι Μακαβαῖοι ἴδε §, 392 (ά). — Φωκᾶς νέος στρογγυλογένειος (β'). — Στέφανος ὁ ἱερομάρτυς, γέρων δξυγένειος (γ'). — Θαλουῆλ ἀρχιγένειος (δ'). — Εὐσίγιος γέρων (έ). — Δομέτιος ὁ ὀσιομάρτυς, γέρων· οἱ δὲ δύο αὐτοῦ μαθηταὶ ἀρχιγένειοι (ζ'). — Ἐλευθέριος ἀρχιγένειος ὁ δὲ Λεόντιος ἀγένειος (η'). — Μαθθίας ὁ ἀπόστολος, γέρων στρογγυλογένειος (θ').

— Ἰππόλιτος ὁ ἱερομάρτυς, σιμογένης· ὁ δὲ Εὐστός γέρων μακρυγένης, ὁ Λαυρέντιος ἀρχιγένης (ι'). — Εὐπλος διάκονος, νέος ἀγένης (ιά). — Φώτιος καὶ Ἀκίνητος νέοι (ιβ). — Μάρκελλος ἱερομάρτυς γέρων (ιδ'). — Διομήδης, νέος ὀξυγένης (ις'). — Μύρων ὁ ἱερεύς, γέρων (ις'). — Φλώρος καὶ Λαῦρος, νέοι ἀγένοι (ιη). — Ἀνδρέας ὁ στρατηλάτης, γέρων σγουροκέφαλος. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ διάφοροι (ιθ'). — Οἱ ΔΓ'. μάρτυρες οἱ ἐν Βιζύῃ διάφοροι (κ'). — Ἡ ἁγία Βασάνη σὺν τοῖς τέκνοις (κα'). — Εἰρηναῖος διάκονος νέος (κβ'). — Λοῦππος, νέος ἀγένης· ὁ δὲ Γεώργιος γέρων (κδ'). — Ἀνδριανὸς νέος ἀρχιγένης (κς'). — Εὐθαλία (κς'). — Ἡ ἀποτομή τοῦ Προδρόμου (κθ'). — Οἱ ἄγιοι Ις'. μάρτυρες οἱ Θηθαῖοι (λ').

Σημ. Ἰδοὺ τέλος πάντων καὶ οἱ τοῦ ὄλου ἑνιαυτοῦ μάρτυρες ἐν συντόμῳ. Σὺ οὖν εἰ βούλει διαγράφειν τὰ μαρτύρια αὐτῶν εἰκονικῶ καὶ κατ' ἑκαστὴν ἀναγίνωσκε ἐπιμελῶς πρῶτον τοὺς κατὰ πλάτος αὐτῶν βίους.

ΛΗ' ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΙΚΩΝ.

Πῶς ὁ τοῦ ἀληθινοῦ μοναχοῦ βίος διαγράφεται.

§ 522. Διάγραφον σταυρὸν καὶ ἐπ' αὐτῷ μοναχὸν ἐνδεδυμένον ῥάσον καὶ καλυμαύκιον· ἔχοντα τοὺς πόδας αὐτοῦ προσηλωμένους ἐπὶ τῷ ὑποποδίῳ τοῦ σταυροῦ, τὰ ὄμματα δὲ αὐτοῦ καὶ στόμα κεκλεισμένα καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ σταυροῦ γράφον ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν. *Θεὸν Κύριε φυλακὴν τὸ στόματί μου καὶ θύραν περιόχης περὶ τὰ χεῖρά μου· φέρει δὲ εἰς τὰς χεῖρας καὶ λαμπάδας ἀναμμένας· καὶ παρὰ ταῖς λαμπάσαι ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν· Ὅτε λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν· ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.* Ἐπὶ δὲ τοῦ στήθους ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν.

- Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίρεισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Ἐπὶ δὲ τῆς κοιλίας ταύτην· Μὴ σὲ ἀπατᾷ, ὧ μοναχέ, χορτασιὰ κοιλίας. Ὑπὸ τῶν γονάτων δὲ ταύτην· Ἐτοιμάσατε τοὺς πόδας εἰς ὁδὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. Ἐπὶ τοῦ ὑπογαστρίου δὲ ταύτην· Νεκρώσατε τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄνω δὲ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς οὔσης ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ μοναχοῦ ταύτην· Ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰμὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου μου. Εἰς δὲ τὴν δεξιὰν ἄκραν τοῦ σταυροῦ ταύτην· Ὁ ἔμπομπος εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. Εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν ταύτην· Ὅστις οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ, οὐ δύναται εἶναι μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ. Ὑπὸ τὸ ὑποπόδιον δὲ ταύτην· Στερὴ καὶ τεθλιμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν. Διάγραφον δὲ καὶ σπήλαιον σκοτεινὸν πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ σταυροῦ μέρη καὶ ἐπίγραφον αὐτό· Ὁ παμφάγος ἄδης. Δράκων δὲ μέγας ἐκ τοῦ σπηλαίου ἐξερχόμενος φέρει ἐγτὸς τοῦ χάσκοντος αὐτοῦ στόματος νεανίαν γυμνὸν ἔχοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ κεκαλυμμένους μανδylίῃ· φέρει δὲ ὁ νεανίας τόξον δι' οὗ τὸν μοναχὸν τοξεύει, φέρει δὲ ὄνομα· Ὁ ἔρωσ τῆς πορείας. Τοῦ σπηλαίου δὲ ἄνωθεν γράφον ὄφεις διαφόρους τὸ χρῶμα καὶ τὸ μέγεθος καὶ ἐπιγραφὴν· Οἱ λογισμοί. Παρὰ δὲ τῷ ἄδῃ, δράκοντα διάγραφον, ἔλκοντα διὰ σχοινίου τὸν σταυρὸν πρὸ ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα· Οὐ δύναται βαστάζειν ἡ σὰρξ, ἀσθενὴς οὖσα. Εἰς δὲ τὸ δεξιὸν τοῦ ὑποποδίου μέρος διάγραφον ἰστὸν καὶ σημαίαν σταυροφόρον καὶ ἐν αὐτῇ ταῦτα· Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι με Χριστῷ. Εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ σταυροῦ, πύργον διάγραφον καὶ νεανίαν ἐξερχόμενον τῆς θύρας αὐτοῦ ἐφιππον, φέροντα κάλυμμα μὲ τιάραν χρυσὴν καὶ χρυσοσωτήν, ἱμάτια δὲ ποικίλα ὅλως καὶ χρυσόπαστα· εἰς δὲ τὴν δεξιὰν φιάλην οἴνου, εἰς τὴν ἀριστερὰν δόρυ σπογγοφόρον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κρέμαται ἡ ἐπιγραφὴ λέγουσα· Ἀπόλαβε τὰ ἡδέα τοῦ κόσμου, ἣν καὶ δεικνύει τῷ ἐσταυρωμένῳ μοναχῷ σὺν τῷ λοιπῷ κόσμῳ, ἃ φέρει ὁ νεανίας ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ νεανίου γράφον· Ὁ μάταιος κόσμος. Παρὰ δὲ

τῷ λευκῷ ἵππῳ τοῦ νεανίου τὸν θάνατον· διάγραφον ἐξερχόμενον τοῦ μνημείου φέροντα ὄρεπανον μέγα καὶ ἡμιώριον ἐπικεφαλῆς καὶ βλέποντα τὸν μοναχόν· φέρει δὲ καὶ οὗτος ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν· *Ὁ θάνατος καὶ ὁ τάφος*. Ἐξ ἑνὸς δὲ καὶ ἄλλου μέρους τοῦ σταυροῦ ἀγγέλους δύο φέροντας ἐπιγραφάς· καὶ ἡ μὲν τοῦ δεξιοῦ λέγει· *Ὁ Κύριος ἐξαπέστειλέ με πρὸς βοήθειάν σου*. Ἡ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ· *Ἐργάζου τὸ ἀγαθὸν καὶ μὴ φοβοῦ*. Διάγραφον δὲ καὶ τὸν Ἰησοῦν ἐν μέσῳ νεφελῶν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ σταυροῦ φέροντα ἐπὶ τοῦ στήθους εὐαγγέλιον ἀνοικτὸν λέγον· *Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἁράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω μοι*. Φέρει δὲ ὁ Κύριος εἰς μὲν τὴν δεξιὰν διάδημα βασιλικόν· εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν στέφανον ἐξ ἀνθέων· ἐξ ἑνὸς δὲ καὶ ἄλλου μέρους τοῦ Κυρίου παρὰ τῷ σταυρῷ ἄγγελοι ἐπιβλέποντες τῷ μοναχῷ καὶ λέγοντες διὰ τῆς ἐπιγραφῆς ἣν φέρουσιν· *Ἀγωνίζου ἕνα λήψῃς τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐπιθήσει Κύριος διάδημα ἐκ λίθων πολυτελῶν*. Ἐγραψα δὲ καὶ ταῦτα· *Ὁ βίος τοῦ ἀληθινοῦ μοναχοῦ*.

Ἡ ψυχασωτήριος καὶ οὐρανόδρομος κλίμαξ.

§ 523. Μοναστήριον καὶ ἐξώθεν τῆς πύλης αὐτοῦ πλῆθος μοναχῶν πάσης ἡλικίας· παρ' αὐτῇ δὲ κλίμαξ φθάνουσα μέχρι οὐρανοῦ· καὶ μοναχοὶ ἀνερχόμενοι διὰ τῶν βαθμίδων αὐτῆς· οἱ μὲν πρὸς τὰς ἀρχάς τῆς κλίμακος ὄντες, οἱ δὲ πρὸς τὰ μέσα οἱ δὲ πρὸς τὸ τέρμα· σχεδόν· καὶ ἄγγελοι παρὰ τοῖς ἀναβαίνουσι βοηθοῦντες τοῖς μοναχοῖς· ὁ δὲ Κύριος τῆς κλίμακος ἄνω μεταξὺ ἀγγέλων πολυαριθμῶν καὶ νεφελῶν λαμβάνει τὸν ἀναβαίνοντα μοναχόν ἐκ τῶν χειρῶν διὰ τῆς μιᾶς, γηραιὸν ὄντα πάνυ τὴν ἡλικίαν καὶ ἱεροπρεπῆ, διὰ δὲ τῆς ἄλλης ἐπιτίθει ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ μοναχοῦ στέφανον ἀνθοφόρον καὶ λίθοις πεποικιλμένον· ἐκ δὲ τοῦ στόματος τοῦ Κυρίου ἐξέρχονται ταῦτα· *« Δεῦτε πρὸς με πάντες, οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς »*. Πρὸς τὰ ἀριστερὰ δὲ τῆς κλίμακος μέρη δαίμονες ἀναβαίνοντες

καὶ καταβαίνοντες σύροντες πρὸς ἑαυτοὺς τοὺς μοναχοὺς διὰ τῆς βίης ἐκ τῶν ἐνδυμάτων· τινὰς μὲν τούτων φοβίζουσιν μακρόθεν· τινὰς δὲ ῥίπτουσιν κατακεφαλῆς ἐκ τῆς ἀνωτάτης βαθμίδος· τινὰς δὲ ἐκ τοῦ μέσου, τινὰς δὲ εὐθὺς ἐν τῇ ἀναβάσει, τινὰς δὲ δοκιμάζουσιν ἵνα ῥίψωσι κάτω, ἀλλὰ μὴ δυνάμενοι καταξεσχίζουσιν ἑαυτούς· τινὲς δὲ καὶ τοὶ κατὰ κεφαλῆς ὄντες συρῶμενοι πρὸς τὰ κάτω παρὰ τῶν δαιμόνων, ἀντέχουσιν ὁμῶς κρατοῦντες τῇ κλίμακα ὅλαις δυνάμεσι διὰ τῶν χειρῶν· ἐγγὺς δὲ τῆς κλίμακος ὁ παμφάγος ἄδης ὡς δράκων μέγας καὶ φοβερός ἔχων ἐντὸς τοῦ στόματος μοναχὸν καταβαίνοντα πρὸς τὰ κάτω.

Ἐπίγραμμα.

- « Βλέπον κλίμακα πρὸς πόλον ἐστραμμένην
- » Ὅρθῳς νόειμοι ἀρετῶν ἀναβάσεις
- » Ῥευστοῦ βίου οὖν ἐκφυγὼν ὅσον τάχος
- » Ἴθι πρὸς αὐτὴν καὶ ἀνελθε ἐμπόνως
- » Ἐχων δὲ φρουροὺς τοὺς χοροὺς τῶν ἀγγέλων
- » Δόχους διέλθεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων.
- » Ὅπως ἀνελθὼν εἰς πύλας οὐρανίους
- » Ἐξεις στέφανον χειρὶ τοῦ Κυρίου».

Πῶς διαγράφεται ὁ θάνατος τοῦ ὑποκριτοῦ.

§ 524. Μοναχὸς ἐπὶ κλίνης χρυσοῦφάντου· ἐκ δὲ τοῦ στόματος αὐτοῦ δράκων ἐξέρχεται μέγας καὶ φοβερός τὴν ὄψιν· ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ μοναχοῦ δαίμων σκοτεινὸς ἐμπήγων εἰς τὴν καρδίαν τοῦ μοναχοῦ τρῖαιναν.

Πῶς δὲ ὁ τοῦ δικαίου.

§ 525. Ἀνὴρ ἀρχιγένειος κείμενος νεκρὸς ἐπὶ ψάθῃς πενιχεῶς ἔχων πρόσωπον σεμνὸν καὶ χαρίεν, τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλεισμένους· παρ' αὐτῷ δὲ ἄγ-

γελος ἀνερχόμενος Ἰακῶ τῷ προσώπῳ φέρει τὴν ψυχὴν ἐν τιμῇ
καὶ εὐλαβείᾳ πολλῇ.

Ὁ θάνατος τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

§ 526. Ἄνθρωπος προβεβηκώς τὴν ἡλικίαν ἐπὶ κλίνης κείμενος ἐσκεπασμένος ὢν πολυτίμοις ἐφαπλώμασι στρέφων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ κάτω καὶ σφαδάζων τῷ σώματι τὰς δὲ χεῖρας ἐκτείνων ἀτάκτως πρὸς τὰ ὀπισθεν ἄνω δὲ τῆς κλίνης δαίμων, ἐμπήγων εἰς τὴν καρδίαν τοῦ τρίαينαν πύρινον, ἔλκει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ βιαίως.

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ διαγράφειν τὸν μάταιον χρόνον τοῦ βίου τούτου.

§ 527. Γράψον κύκλον, καὶ ἐν αὐτῷ ἄνδρα γέροντα στρογγυλογένειον ἐνδεδυμένον πορφύραν καὶ βύσσον καὶ διάδημα ἐπὶ κεφαλῇ φέροντα ἐπὶ θρόνου καθήμενον ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐν καὶ ἄλλο μέρος τοῦ κύκλου φέροντα ἐν ταῖς χερσὶν ταύτῃ τὴν ἐπιγραφὴν· Ὁ μάταιος καὶ πλάνος καὶ ἀπατεῶν κόσμος. Γράψον δὲ καὶ δεύτερον τροχὸν μεγαλύτερον τοῦ πρώτου ἔχων ἐν τῷ κέντρῳ τὸν πρῶτον καὶ μεταξύ τῶν δύο γράψον ἄλλους μικροτέρους σταυροειδῶς καὶ ἐν αὐτοῖς τοὺς τέσσαρας καιροὺς τοῦ χρόνου. *Ἑαρ, Θέρος, Φθινόπωρον καὶ Χειμῶνα*. Καὶ τὸ μὲν Ἑαρ γράψον ἐπικεφαλῇς οὕτως· νεανίαν καθήμενον μεταξύ ἀνθέων καὶ χλοφόρων φυτῶν ἐστεφανωμένον στεφάνῳ ἀνθέων καὶ κρούοντα κιθάραν· ἐν δὲ τῷ δεξιῷ κύκλῳ γράψον τὸ θέρος οὕτως· ἄνδρα φέροντα ἐπὶ τῆς κεφαλῇς σκιάδιον καὶ δρέπανον ἐν ταῖς χερσὶ θερίζοντα χωράφιον· ἐν δὲ τῷ κάτω κύκλῳ τὸ φθινόπωρον οὕτως· ἄνδρα ῥαβδίζοντα δένδρα καὶ ῥίπτοντα κάτω τοὺς καρπούς καὶ τὰ φύλλα· ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ κύκλῳ τὸν χειμῶνα οὕτως· ἄνθρωπον ἐν μηλωταῖς καὶ ἐνδύμασι ποικίλοις σέπασμα δὲ φέρει ἐπὶ τῆς κεφαλῇς, δέρμα ἄρκτου λευκῆς· καθήμενον ἐπὶ σκίμποδος ἐνώπιον πυρὸς θερμαινόμενος· γράψον δὲ καὶ

τρίτον κύκλον· ~~μεγαλῆτερον τοῦ δευτέρου~~· ἔχοντα ἐν τῷ κύκλῳ καὶ
 τοὺς δύο πρώτους· μεταξύ δὲ τοῦ τρίτου καὶ τοῦ δευτέρου γράψον
 δώδεκα κυκλίσκους, καὶ ἐν αὐτοῖς τὰ δώδεκα ζῳδια τῶν δώδεκα
 μηνῶν· πρόσσεχε δὲ ἵνα γράψῃς τὰ ἀρμόζοντα ζῳδια ἐκάστῳ· οἷον
 εἰς μὲν τὸ ἔαρ· *Κριόν, Ταῦρον καὶ Δίδυμον*· εἰς δὲ τὸ θέρος·
Καρκίνον Λέοντα καὶ Παρθένον· εἰς δὲ τὸ φθινόπωρον· *Ζυγόν,*
Σκορπιὸν καὶ Τοξότην· εἰς δὲ τὸν χειμῶνα· *Αἰγόκερων, Ὑδρο-*
χόον καὶ Ἰχθύν· γράψον δὲ ταῦτα κατὰ τάξιν τοῦ τροχοῦ· περίξ
 καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν σὺν τοῖς τῶν μηνῶν
 οὕτως· εἰς τὸν Κριὸν γράψον Μάρτιος, εἰς τὸν Ταῦρον Ἀπρίλιος,
 εἰς τὸν Δίδυμον Μάιος, εἰς τὸν Καρκῖνον Ἰούνιος, εἰς τὸν Λέοντα
 Ἰούλιος, εἰς τὴν Παρθένον Αὐγούστος, εἰς τὸν Ζυγὸν Σεπτέμ-
 βριος, εἰς τὸν Σκορπίον Ὀκτώβριος, εἰς τὸν Τοξότην Νοέμβριος, εἰς
 τὸν Αἰγόκερων Δεκέμβριος, εἰς τὸν Ὑδροχόον Ἰανουάριος, καὶ εἰς
 τὸν Ἰχθύν Φεβρουάριος. Ἐξῶθεν δὲ τοῦ τρίτου καὶ μεγαλῆτερου
 κύκλου γράψον τὰς ἑπτὰ ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου· οὕτως. Πρὸς τὰ
 δεξιὰ τοῦ κύκλου τοῦ κέντρου ἀντίον γράψον νήπιον ἀναβαῖνον·
 καὶ ἐπὶ κεφαλῆς, γράψον· *παιδίον ἐτῶν ζ'*, τοῦ παιδὸς δὲ ἄνω
 γράψον, ἄλλο μεγαλῆτερον καὶ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ *παῖς ἐτῶν ιδ'*,
 τούτου δὲ ἀνωτέρω μεῖράκιον μουστακίζον καὶ ταῦτα *μεῖρακιον*
ἐτῶν κα', ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς ἀρχιγένειον ἐπὶ θρόνου καθημένον
 ἐνδεδυμένον χρυσόπαστον πορφύραν ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας αὐτοῦ
 πρὸς τὸ ἓν καὶ ἄλλο μέρος καὶ φέροντα εἰς μὲν τὴν δεξιάν σκη-
 πτρον, εἰς δὲ τὴν ἀριστεράν θυλάκιον χρημάτων· ἐπὶ δὲ τῆς κεφα-
 λῆς διάδημα, ἐπὶ δὲ τοῦ ὑποποδίου ταῦτα *ρεαρίσκοι ἐτῶν κη*.
 κατωτέρω δὲ ἄλλο κείμενον ἀνάσκελα καὶ βλέποντα πρὸς τὰ ἄνω
 καὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κύκλῳ *ἀνὴρ ἐτῶν λε'*, κατωτέρω δὲ τούτου
 ἄλλον κείμενον προὔμυτα μεσαιπόλιον καὶ περὶ αὐτοῦ *πρεσβύτης*
ἐτῶν μβ', καὶ τούτου κατωτέρω τὸν πρεσβύτην ἀσπρογένειον καὶ
 φαλακρὸν τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω ἔχοντα καὶ τὰς χεῖρας κρε-
 μασμένας καὶ ἐπὶ κεφαλῆς *γέρων ἐτῶν οε'*, κατωτέρω δὲ τοῦ τρο-
 χοῦ γράψον τάφον καὶ ἐν αὐτῷ δράκοντα μέγα καὶ ἐν τῷ στόματι

αὐτοῦ ἄνδρα κατερχόμενον διὰ τῆς κεφαλῆς φαινόμενος μόνος ἡμι-
 συς καὶ παρὰ τῷ δράκοντι τὸν θάνατον ἐν τῷ τάφῳ φέροντα δρέ-
 πανον μέγα ὃ καὶ πλησιάζει τῷ τραχήλῳ τοῦ γέροντος καὶ ἔλκει
 πρὸς ἑαυτόν· γράψον δὲ καὶ ταῦτα περίξ τοῦ τροχοῦ τοῦ μεγάλου
 ἐγγὺς τοῖς στόμασι τῶν εἰκονιζομένων· εἰς μὲν τοῦ παιδίου ταῦτα·
 ἄρα καὶ πότε διαβάς ἀνέλθω εἰς τὰ ἄνω; εἰς δὲ τοῦ παιδός·
 στρέφον, ὦ χρόνε, τῇ σπουδῇ ὅπως τάχει ἀνέλθω· εἰς δὲ τὸ μετ-
 ράκιον ταῦτα· ἰδοὺ ἐγγὺς ἐλήλυθα κάθῃσαι εἰς τὸν θρόνον· εἰς
 δὲ τὸν νεανίσκον ποῖος ὑπάρχει ὡς ἐμὲ καὶ τίς ὑπέρτερός μου;
 εἰς τὸν ἄνδρα, ἄρα, ὦ χρόνε, ὡς ὁρῶ παρῆλθεν ἡ νεότης· εἰς τὸν
 πρεσβύτερον δὲ πῶς ἐμὲ τὸν δύστηνον ἠπάτησας, ὦ κόσμε· εἰς τὸν
 γέροντα· βαβαὶ βαβαί, ὦ θάνατε τίς δύναται φυγεῖν σε; εἰς δὲ
 τὸν τάφον ὁ παμφάγος ἄδης καὶ θάνατος εἰς δὲ τὸν καταπινόμε-
 νον παρ' τοῦ δράκοντος ταῦτα· οὐαί, καὶ τίς με ρύσεται ἐκ τοῦ
 παμφάγου ἄδου. Ποίησον δὲ ἐκ δεξιῶν τοῦ χρόνου καὶ ἐξ ἀριστε-
 ρῶν δύο ἀγγέλους ἔχοντας εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἡμιώριον καὶ πε-
 ριστρέφοντας τὸν τροχὸν διὰ σχοινίων· καὶ εἰς μὲν τὸν δεξιὸν ἁγ-
 γελον γράψον ἡμέρα· εἰς δὲ τὸν ἀριστερὸν νύξ· ἄνωθεν τοῦ τροχοῦ
 γράψον ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν· ὁ μᾶταιος βίος τοῦ πλάτου κόσμου.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΕΝ Τῇ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

**Καὶ πρῶτον περὶ τοῦ πῶς δεῖ διαγράψειν τὴν
φιαλόεσσαν ἐκκλησίαν.**

§ 528. Ὅταν πρόκηται ἵνα φιαλόεσσαν ἐκκλησίαν διαγράψῃς. κατὰ πρῶτον γράψον περίξ τοῦ ὀμφαλοῦ τῆς ὑπερτάτης φιάλης κύκλον βαφαῖς ποικίλαις τόξῳ ὅμοιον τῷ ἐν καιρῷ βροχῆς φαινόμενῳ· ἐν τῷ κύκλῳ δὲ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εὐλογοῦντα διὰ τῆς δεξιᾶς· διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς φέροντα εὐαγγέλιον ἐπὶ τοῦ στήθους· γράψον δὲ καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν **ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ Ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ**. Τοῦ κύκλου δὲ περίξ τὰ Χερουβεὶμ καὶ τοὺς θρόνους καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν *ἄψετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἐποίησα γῆν καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς ἐγὼ τῇ χειρὶ μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανὸν* » Δευτερ. λβ'. Ἡσαΐας). Τοῦ παντοκράτορος δὲ κάτωθεν περίξ τῆς φιάλης τὰ λοιπὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων τάγματα· καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν κατ' ἀνατολὰς τὴν Παναγίαν, ἔχουσαν ἠπλωμένας τὰς χεῖρας πρὸς τὸ ἐν καὶ ἄλλο μέρος ἔχουσα ὑποπόδιον καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν **ΜΗΤΗΡ ΘΕΟΥ Η ΚΥΡΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ**. Ἀντίον δὲ τῆς Θεοτόκου Δυτικὰ διάγραφον τὸν Πρόδρομον. Κατωτέρω δὲ τοὺς προφῆτας ἐν ἄλλῳ χορῷ, καὶ τῶν προφητῶν κάτωθεν περίξ τῆς φιάλης ταῦτα· *« Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεπειθότων, στερέωσον Κύριε τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι »*· εἰς δὲ τὰς γωνίας τῶν ἀψίδων τοὺς τέσσαρας εὐαγγελιστάς· καὶ μεταξὺ τῶν δύο κατ' Ἀνατολὰς εὐαγγελιστῶν, τὸ ἄγιον *μαρθύριον*

ἀντίον δὲ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν λοιπῶν δύω τὸ ἅγιον *Κεράμιον* δεξιὰ δὲ μεταξὺ τῶν εὐαγγελιστῶν, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν φέροντα εὐαγγέλιον ἀνεφγμένον, ἐν ᾧ ἀναγινώσκονται ταῦτα· *Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα*· ἀριστερὰ δὲ τὸν Ἑμμανουὴλ φέροντα ἐπιγραφὴν ἐν ἣ ὑπάρχει· *Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ ἔτεκεν ἔχρισέ με*· ἐκ τῶν τεσσάρων δὲ τούτων εἰκόνων παραστάσεων γράψον κλάδους κλημάτων ἐξερχομένων ἐξ αὐτῶν ληγόντων ἐπὶ τοῦ ὑποποδίου τῶν εὐαγγελιστῶν ἐλικοειδῶς· μεταξὺ δὲ τῶν κλάδων τῆς ἀμπέλου καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους, ἐντὸς δὲ τοῦ κύκλου ἐκάστης ἀψίδος γράψον ἀνὰ τρεῖς προφήτας φέροντας εἰς χεῖρας τὰς ἑαυτῶν ἀρμοζούσας προφητείας ὡς ἐπιγραφάς· διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν δεικνυόμενας κάτωθεν ἐορτάς· (ἴδε § 135 καὶ 136).

Ἀρχὴ τῆς πρώτης τάξεως.

§ 529. Ἐνδὸν τοῦ ἱεροῦ βήματος κάτωθεν τῶν προφητῶν τῶν ἄνωθεν καὶ τῆς ἀνατολικῆς ἀψίδος κατὰ μέσον γράψον τὴν Παναγίαν καθήμενην ἐπὶ θρόνου, καὶ φέρουσαν ὡς βρέφος τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ ἐπὶ κεφαλῆς ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν ΜΗΤΗΡ ΘΕΟΥ Η ΥΨΗΛΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ· ἐξ ἑνὸς δὲ καὶ ἄλλου μέρους τοὺς δύο Ταξιάρχας Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ πρεσβεῖαν ποιούντας. Μετὰ δὲ γράφε ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τῆς Θεοτόκου ἀρχόμενος, τὰς δώδεκα δεσποτικὰς ἐορτάς, τὰ ἅγια Πάθη, καὶ τὰ μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου Θαύματα· ταῦτα δὲ πέραξ τοῦ ναοῦ διάγραφε τῶν προφητῶν καὶ κάτωθεν μέχρι τοῦ δεξιοῦ τῆς ὑψηλοτέρας μέρους.

Τοιοιουτρόπως διαγραφομένη ἡ πρώτη τάξις λαμβάνει τέλος.

Ἀρχὴ τῆς δευτέρας τάξεως.

§ 530. Κατωτέρω τῆς ὑψηλοτέρας γράψον τὴν θείαν λειτουργίαν (ἴδε § 311). Ἐπειτα ποιήσον ἀρχὴν τῶν ἔργων καὶ θαυμάτων τοῦ Κυρίου ἐξ ἀριστερῶν ἀρχόμενος τῆς θείας λειτουργίας καὶ λήγων ἐπὶ τῶν δεξιῶν αὐτῆς καὶ οὕτω λήγει καὶ ἡ δευτέρα τάξις. Ἐντὸς δὲ τῆς φιάλης τοῦ βήματος τῆς προσκομιδῆς γράψον

τὸν Ἰησοῦν ἐν ἀρχιερατικῇ στολῇ ἐπὶ νεφέλης καθήμενον εὐλο-
γοῦντα καὶ φέροντα εὐαγγέλιον ἐν ᾧ ταῦτα ἐστὶ γεγραμμένα· *Ἐγὼ*
εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός· καὶ τοῖς στεφάνοις κύκλῳ Ἰησοῦς Χρι-
στός ὁ μέγας ἀρχιερεὺς τοῦ Ἰησοῦ δὲ περίεξ γράψον τὰ Χερου-
θεῖμ. καὶ τοὺς θρόνους· καὶ τοῦ κύκλου ἐκτός περίεξ τῆς φιάλης
οἷους βούλει ἱεράρχας· κατωτέρω δὲ τὴν θυσίαν τοῦ Ἀβελ (ἴδε §
18 μέρ. 6')· τὴν θυσίαν τοῦ Μανωῆ (ἴδε § 70. μέρος 6')· εἰς δὲ
τὸ ἡμικύκλιον τῆς προσκομιδῆς τὴν ἀποκαθήλωσιν. Εἰς τὴν δευ-
τέραν δὲ φιάλην τοῦ ἱεροῦ, γράψον τὴν Παναγίαν ἐντός κύκλου
φέρουσαν ἐπὶ τοῦ στήθους τὸν Κύριον ἡμῶν, τὰς δὲ χεῖρας ἐκτε-
νομένας ἔχουσιν πρὸς τὸ ἐν καὶ ἄλλο μέρος καὶ περίεξ ταύτην τὴν
ἐπιγραφὴν ΜΗΤΗΡ ΘΕΟΥ Ἡ ΠΛΑΤΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ· καὶ
τοῦ κύκλου περίεξ οἷους βούλει ἱεράρχας· κατωτέρω δὲ αὐτῶν τὸν
Μωϋσῆν βλέποντα τὴν βάτον καιομένην (ἴδε § 47 μέρ. 6')· τοὺς
τρεῖς παῖδας ἐν τῇ καμίνῳ (ἴδε § 116 μέρ. 6')· τὸν Δανιὴλ ἐν
τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων (ἴδε § 122. μέρος 6')· τὴν φιλοξενίαν τοῦ
Ἀβραάμ (ἴδε §. 34 μέρ. 6')· ἔξωθεν δὲ τοῦ βήματος ἐπὶ τῶν
τεσσάρων σταυροστοῶν, ταῦτα γράψον· εἰς τὴν πρώτην ἄνω τὸ τῶν
διακονικῶν τὸν τῆς μεγάλης βουλῆς ἄγγελον ἐν νεφέλῃ φερόμενον
παρὰ τεσσάρων ἀγγέλων καὶ λέγοντα· *ἐγὼ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον*
καὶ ἦκω· οὐ δὲ γὰρ ἀπ' ἐμαντοῦ ἐλήλυθα ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπε-
στάλαξέ με· γράψον δὲ καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν Ἰησοῦς Χριστός
ὁ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν τὸν Ἑμμα-
νουὴλ ἐπὶ νεφέλης, λέγοντα δι' ἐπιγραφῆς· *Πνεῦμα Κυρίου ἐπ'*
ἐμὲ οὐ ἔνεκεν ἔχρισέ με· εἰς δὲ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς νεφέλης
γράψον τοὺς τετραμόρφους εὐαγγελιστάς· εἰς τὴν τρίτην δὲ σταυ-
ροστοῶν τὸν ἀρχάγγελον Μιχαὴλ φέροντα διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς σπά-
θην, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς ἐπιγραφὴν, ἐν ᾗ ταῦτα :

Τοῖς μὴ καθαραῖς προστρέχουσι καρδίαις

Ἐν τῷ καθαρῷ τοῦ Θεοῦ δόμῳ

Ἀσυμπαθῶς μου τὴν σπάθην ἐκτείνω.

Εἰς δὲ τὴν τετάρτην σταυροστοῶν, τὸν Πρόδρομον ἐπὶ νεφέλης

εὐλογοῦντα διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ φέροντα διὰ τῆς ἄλλης σταυρόν καὶ ἐπιγραφὴν ἐν ἣ ταῦτα· *Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*· ὑπὸ δὲ τοῦ τῆς μεγάλης βουλῆς ἀγγέλου τὸν Μωϋσὴν φέροντα τὰς πλάκας τοῦ νόμου, καὶ τὸν Ἀαρὼν τὴν στάμνον τὴν χρυσὴν καὶ τὴν ἀνθήσασαν ῥάβδον ἐν στολῇ ἀρχιερατικῇ σὺν μήτρᾳ καὶ οἱ δύο, καὶ τὸν Νῶε φέροντα τὴν κιβωτόν· καὶ τὸν Δαυιδ φέροντα χάρτην· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἑβμανουὴλ τὸν προφήτην Σαμουὴλ φέροντα τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου καὶ τὸ θυμιατόν· καὶ τὸν Μελχισεδεκ φέροντα ἐπὶ δίσκου τοὺς τρεῖς ἄρτους, καὶ τὸν προφήτην Ζαχαρίαν τὸν πατέρα τοῦ Προδρόμου φέροντα θυμιατὸν ἐνδεδυμένοι καὶ οὗτοι τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν κατὰ τὴν τάξιν τὴν παρὰ τοῖς ἑβραίοις καὶ τὸν δίκαιον Ἰὼβ κορωνοφοροῦντα καὶ λέγοντα ἐν ἐπιγραφῇ· *εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημέρον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος*· ὑπὸ δὲ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ καὶ τοῦ Προδρόμου τοὺς δώδεκα ἀποστόλους (ἴδε § 484 μέρ. 6')· κατ' ἀνατολὰς δὲ ἐπικεφαλῆς τῶν δύο στηλῶν γράφον τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου (ἴδε § 161 μέρ. 6')· ὅπισθεν τῆς Παναγίας τὸν Προφητὰνακτα Δαυὶδ λέγοντα· *Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλίνον τὸ οὖς σου κτλ.*· τοῦ ἀγγέλου δὲ ὅπισθεν τὸν Ἡσαϊάν δακτυλοδεικτοῦντα τὴν Θεοτόκον καὶ λέγοντα δι' ἐπιγραφῆς· *Ἰδοὺ ἡ Παρθέρος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσι κτλ.* ἐπὶ δὲ τῶν κιονοκράνων γράφον ταῦτα, εἰς τὸ πρῶτον· *Τοῦτον τὸν οἶκον ὁ πατὴρ ὠκοδόμησεν*· εἰς τὸν δεῦτερον· *Τοῦτον τὸν οἶκον ὁ υἱὸς ἐστερέωσεν*· εἰς τὸ τρίτον· *Τοῦτον τὸν οἶκον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀνεκαίνισεν*· εἰς δὲ τὸ τέταρτον· *Τριάς ἁγία δόξα σοι.*

Ἀρχὴ τῆς τρίτης τάξεως.

§ 531. Ἐσθθεν τοῦ βήματος, κάτωθεν τῆς θείας λειτουργίας γράφον τὴν μετάδοσιν τοῦ κυριακοῦ σώματος καὶ αἵματος (ἴδε § 312 μέρ. 6')· ἀπὸ δὲ τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς μεταδόσεως μέχρι τοῦ εἰκονοστασίου τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου (ἴδε § 352 μέρ.

6')· τὸν Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν λειτουργοῦντα ἐν τῇ σκηνῇ (ἴδε § 60 μέρ. 6')· ἐξ ἀριστερῶν δὲ τῆς μεταδόσεως, τὴν κλίμακα τοῦ Ἰακώβ (ἴδε § 38 μέρ. 6')· τὴν κιβωτὸν φερομένην εἰς Ἱερουσαλήμ (ἴδε § 81 μέρ. 6')· ταῦτα δὲ πάντα ἐντὸς τοῦ βήματος γράφονται, ἔξωθεν δὲ τοῦ βήματος περίξ τοῦ ναοῦ τὰς ἐκλεκτοτέρας εἰκόνισόν παραβολὰς τοῦ Κυρίου (ἴδε § 271 μέρ. 6')· τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ (ἴδε § 405 μέρ. γ')· τὴν ἀναστήλωσιν τῶν εἰκόνων (ἴδε § 413 μέρ. γ')· ἀντίον δὲ τοῦ εἰκονοστασίου τῆς πύλης τοῦ ναοῦ ἄνωθεν τὴν κοίμησιν εἰκόνισον τῆς Θεοτόκου (ἴδε § 354 μέρ. 6')· καὶ τὰς λοιπὰς θεομητορικὰς εὐορτὰς περίξ· καὶ οὕτω λαμβάνει καὶ ἡ τρίτη τάξις τέλος.

Ἀρχὴ τῆς τετάρτης τάξεως.

§ 532. Ὑπὸ δὲ τὴν τρίτην τάξιν περίξ ὁλοῦ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ γράψον ἐντὸς κύκλων ἁγίους, ἐντὸς μὲν τοῦ ἱεροῦ ἱεράρχας, ἐντὸς δὲ τῶν χορῶν μάρτυρας καὶ περίξ ἐξ ἑνὸς καὶ ἄλλου μέρους τοῦ ναοῦ ὁσίους καὶ ποιητὰς οἷους βούλει.

Ἀρχὴ τῆς πέμπτης τάξεως.

§ 533. Ὑπὸ τὴν τετάρτην δὲ τάξιν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ κύκλῳ τῆς ἁγίας τραπέζης εἰκόνισον τοὺς ἁγίους ἱεράρχας ἐκ δεξιῶν μὲν τὸν ἅγιον Βασίλειον ἐξ ἀριστερῶν δὲ τὸν ἅγιον Χρυσόστομον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς τοὺς ἐπισήμους ἱεράρχας φέροντας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὰ ἐπιγράμματα αὐτῶν (ἴδε § 386 μέρ. γ')· πλησίον δὲ τῆς προσκομιδῆς εἰκόνισον τὸν ἅγιον Πέτρον Ἀλεξανδρείας φέροντα ἐπιγραφὴν τοιαύτην *Τίς σου τὸν χιτῶνα Σῶτερ διεῖλε;* καὶ κατὰ μέτωπον αὐτοῦ τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ ἐπ' αὐτῆς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ὡς βρέφος ἐνδεδυμένον σχισμένον χιτῶνα εὐλογοῦντα καὶ ἀποκρινόμενον τῷ Πέτρῳ· *Ἄρειος ὁ ἄφρων καὶ παγκάκιστος Πέτρε.* Ἐν δὲ ταῖς στοαῖς τοῦ ἱεροῦ τοὺς ἁγίους διακόνους εἰκόνισον (ἴδε § 387 μέρ. γ')· ἔξωθεν δὲ εἰς τοὺς τροχοὺς ποίησον τοὺς μεγαλομάρτυρας· ἐκ δεξιῶν μὲν τὸν ἅγιον Γεώργιον, ἐξ

ἀριστερῶν δὲ τὸν ἅγιον Δημήτριον καὶ τοὺς λοιποὺς κατὰ τάξιν (ἴδε § 388 μέρ. γ')· μετὰ δὲ τοὺς ἀγίους ἀναργύρους (ἴδε § 374 μέρ. γ')· τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἑλένῃ φέροντες ἀμφότεροι τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου· κάτωθεν δὲ τῆς εἰκονικῆς κοιμήσεως τῆς παραστάσεως τῆς Θεοτόκου γράφον τὸν ὅσιον Ἀντώνιον πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ τὸν ὅσιον Εὐθύμιον πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοὺς δὲ λοιποὺς ὁσίους κατὰ τὴν τάξιν καθὼς καὶ τοὺς ποιητὰς φέροντας ἅπαντας τὰς ῥήσεις καὶ ἀποφθέγματα ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς (ἴδε § 387 καὶ 399 μέρ. γ')· ἔσωθεν δὲ τῆς πύλης τοῦ ναοῦ πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος γράφον τὸν ἀρχιστράτηγον τοῦ Κυρίου Μιχαὴλ φέροντα σπάθην καὶ ἐπιγραφὴν ἐν ἧ ταῦτα.

Θεοῦ στρατηγὸς εἰμί τὴν σπάθην φέρων
καὶ τοὺς ἐνταῦθα εἰσιόντας ἐν φόβῳ
φρουρῶ, προμαχῶ, ὑπερμαχῶ καὶ σκέπω.
τοὺς δὲ καρδίᾳ ῥυπαρᾷ εἰσιόντας,
πικρῶς ἐκτέμνω ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τῇ δε.

Πρὸς δὲ τὸ ἀριστερὸν τὸν ἀρχάγγελον Γαβριὴλ γράφοντα διὰ γραφίδος ταῦτα.

Ὁ ξυγράφου κάλαμον τῇ χειρὶ φέρων
τῶν εἰσιόντων συνταγὰς ἀπογράφω,
Φρουρῶ στέργοντας, εἶδὲ μὴ φθείρω τάχει.

Ἐπὲρ τὴν πύλην δὲ τοῦ ναοῦ, εἰκόνισον τὸν Σωτῆρα ἡμῶν ἐν ἡλικίᾳ βρέφους τριετοῦς κοιμώμενον ἐπὶ πετρῶν καὶ χαμοκλάδων κλίνοντα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρός· τὴν δὲ Παντάνασσαν καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἱσταμένην ἔμπροσθεν τοῦ Σωτῆρος ἐν εὐλαθείᾳ· καὶ κύκλῳ τοῦ κοιμωμένου ἀγγέλων πληθὺς σκιτζόντων διὰ τῶν πτερύγων τὸν κοιμώμενον· ὑπὸ δὲ γράψον ταῦτα.

Ἀΐστορήθη ὁ παρὼν θεῖος καὶ ἱερώτατος· ν ὅς τῆς θείας καὶ ἱερᾶς ἡμονῆς (Δ) διὰ συνδoroμῆς καὶ δαπάνης (Δ) ἐν ἔτει . . .

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ τὸν νάρθηκα τοῦ ναοῦ διαγράφειν.

§ 524. Ἀνίσως ὁ διαγραφόμενος νάρθηξ ἔχει φιάλας δύο εἰς

μὲν τὴν μίαν γράφον κύκλον καὶ ἐν αὐτῷ τὸν σωτῆρα σὺν τοῖς
 τάγμασι τῶν ἀγγέλων καὶ περὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἁγίων τάγματα
 ὡς περιγράφονται ἐν τῷ Πᾶσα προῆ (ἴδε § 313 μέρος 6'). εἰς
 δὲ τὴν ἄλλην γράφον τὸ "Ανωθεν οἱ προφηταὶ ἤτοι τὴν Θεοτόκον
 μεταξὺ νεφελῶν καὶ ἀστέρων φέροντες ἐν ἀγκάλαις τὸν Σωτῆρα
 κτλ. (ἴδε § 357 μέρ. 6'). ἐπὶ δὲ τῶν γωνιῶν τοὺς ἀκολουθούς
 ποιητὰς καθημένους ἐπὶ θρόνων· καὶ εἰς μὲν τὰς γωνίας τῆς δε-
 ξιάς φιᾶλης ἔνθα τὸ Πᾶσα προῆ διεγράφη γράφον τὸν Δαμασκη-
 νὸν Ἰωάννην γράφοντα· Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς γεννηθέντα
 τὸν Θεὸν λόγον σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μαρίας κτλ. Τὸν
 Κοσμᾶν γράφοντα· Εἰκὼν ἀπαράλλακτε, τοῦ ὄντος ἀκίνητε
 σφραγὶς ἀναλλοίωτε, Ὡς καὶ λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ βραχίων δεξιὰ
 ὑψίστου σθένους σὲ ἀνυμνοῦμεν σὺν πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι.
 Τὸν ἅγιον Ἀνατόλιον γράφοντα· Εὐφράνθητε οὐρανοί, σαλεύθητε
 τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνης· ἰδοὺ γὰρ ὁ
 Ἐμμανουὴλ τὰς ἁμαρτίας. Τὸν ἅγιον Κυπριανὸν γράφοντα·
 Θαυμαστὸς εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ αἱ
 ὁδοὶ σου ἀνεξιχνίαστοι· πέλεις γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπόστα-
 σις τελεία, καὶ δύναμις συνάραρχός τε καὶ συναΐδιος. Ἐπὶ δὲ
 τῶν ἀριστερῶν ἔνθα τὸ "Ανωθεν οἱ προφηταὶ. Τὸν ἅγιον Μητρο-
 φάνην γράφοντα· Ῥήσεις προφητῶν διάγραφον ἄχρατε τὸν σὸν
 τόκον τὸν ἀπόρρητον καὶ δυσερμήνευτον, ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν
 μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαιας καὶ τρισηλίου Θεότητος κτλ. Τὸν
 ἅγιον Ἰωσήφ γράφοντα· Οὐρανὸν ὁ ταῦσας βουλῆμασι οὐρανὸν
 ἄλλον ἐπὶ γειον ἐπλάτυνε σὲ Θεομήτωρ ἄχρατε καὶ ἐκ σοῦ ἀνα-
 τείλας ἐπέφατε. Τὸν ἅγιον Θεοφάνην γράφοντα· Ῥήσεις ἐπόμε-
 ροι τῶν θεηγόρων παράμωμε, Θεοτόκον φρονοῦμεν σε, Θεὸν γὰρ
 ἐγέννησας σεσαρκωμένον. Τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν γράφοντα· Ἀσπό-
 ρου συλλήψεως ὁ τόκος ἀερμήμετος κτλ. ὑπὸ δὲ ἐν ταῖς σταυρο-
 στοαῖς γράφον τὰ χωροῦντα μαρτύρια τοῦ ἐνιαυτοῦ. Περὶ δὲ τοῦ
 νάρθηκος τοὺς ΚΔ' οἴκους τῆς Θεοτόκου (ἴδε § 361 μέρ. 6').
 ἄνωθεν τῆς πύλης ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ ναοῦ τὸν Κύριον ἡμῶν ἐπὶ

θρόνου φέρων εὐαγγέλιον ἀνεψυγμένον, ἐν ᾧ ταῦτα ἀναγινώσκονται· *Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα, δι' ἐμοῦ, εἴαν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται* κτλ. ἐκ δεξιῶν δὲ τοῦ Σωτῆρος τὴν Θεοτόκον καὶ ἐξ ἀριστερῶν τὸν Προδρομον πρεσβείαν ποιούντος κατένυντι δὲ τὰς ἐπτὰ ἀγίας οἰκου-
μενικάς Συνόδους (ἴδε § 406—412 μέρ. γ'). εἰς δὲ τὸν δεξιὸν χορὸν γράφον τὴν ῥίζαν τοῦ Ἰεσσαί (ἴδε § 149 μέρ. β')· καὶ τὴν παράβασιν καὶ ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ (ἴδε 10—11 μέρ. β')· καὶ ἄλλα τινὰ ἐκ τοῦ εὐαγγελίου (ἴδε § 271 μέρ. β')· καὶ τὴν οὐρανόδρομον κλίμακα (ἴδε § 523 μέρ. γ')· ὑπὸ δὲ ἰστίους καὶ ποιητὰς οἷους βούλει· ἐν δὲ τοῖς χοροῖς τοῦ καθολικοῦ κάτωθεν τῶν τάξεων γράφον τὸ σύμβολον τῆς πίστεως ἐν τῷ δεξιῷ (ἴδε § . . .)· ἐν δὲ τῷ ἀρι-
στερῷ τὴν κυριακὴν προσευχὴν.

Πῶς δεῖ διαγράψειν τὴν φιάλην.

§ 535. Εἰς τὸν ἀνώτατον τῆς φιάλης ὀμφαλὸν διάγραφον οὐ-
ρανὸν καὶ τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἥλιον σελήνην καὶ ἀστέρας· τοῦ οὐρανοῦ δὲ πέριξ γράφον τὴν ἐν καιρῷ βροχῆς φαινομένην δόξαν καὶ ἀγ-
γέλων πλῆθος· μετὰ δὲ διάγραφε τὴν πρώτην τάξιν ἥτοι πάντα τὰ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπὸ τοῦ Προδρόμου γενόμενα (ἴδε § 529 μέρ. γ')· κατ' ἀνατολάς δὲ εἰκονίζον τὴν βάπτισιν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀκτίνας κατερχομένας ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ βαπτιζομένου καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀκτίνων τὸ ἅγιον Πνεῦμα καταβαῖνον ὡς εἶδος περιστεῖρας· καὶ ταῦτα τὰ πατρικὰ λόγια· *Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἡὺδάκησα*. Ἐν μέσῳ τῶν ἀκτίνων καὶ ταῦτα· ταύτης δὲ τῆς τάξεως παρακτιῶν τὰ ἐκ τῆς παλαιᾶς δι-
αθήκης προεικονίζοντα τὸ θεῖον Βάπτισμα οἷον τὴν εὕρεσιν τοῦ Μωϋ-
σέως (ἴδε § 46 μέρ. β')· τὸν καταποντισμὸν τῶν Αἰγυπτίων (ἴδε § 56 μέρ. β')· τὸν Μωϋσὴν γλυκαίνοντα τὰ ὕδατα Μερρᾶς (ἴδε § 57 μέρ. β')· τὰς δώδεκα πληγὰς ὑδάτων καὶ ἐβδομήκοντα στελέχους φοινίκων (ἴδε § 57 (γρα. 58 μέρ. β')· τὸ ὕδωρ τῆς ἀντι-
λογίας (ἴδε § 61 μέρ. β')· τὴν διάβασιν τῆς Κιβωτοῦ διὰ

τοῦ Ἰορδάνου (ἴδε § 66 μέρ. β'). Τὸν Πόκον Γεδεὼν (ἴδε § 69 μέρ. β'). τὴν θυσίαν Ἡλιοῦ (ἴδε § 94 μέρ. β'). τὸν Ἡλίαν διαβαίνοντα τὸν Ἰορδάνην (ἴδε § 99 μέρος β'). τὸν Ἐλισσαῖον ἰώμενον τὰ ὕδατα (ἴδε § 102 μέρ. β'). τὸν Νεσμάν λουόμενον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ (ἴδε § 106 μέρος β'). τὸν Ἐλισσαῖον διαβαίνοντα διὰ ξηρᾶς τὸν Ἰορδάνην (ἴδε § 101 μέρ. β'). καὶ τὴν Ζωοδόχον πηγὴν (ἴδε § 356 μέρ. β'). ἐπὶ τῶν κιανοκράνων δὲ γράψον τοὺς ὅσους προφήτας προφήτευσαν τὴν Βάπτισιν τοῦ Κυρίου (ἴδε § 136 μέρος β').

Διαγραφὴ τραπέζης.

§ 536. Διαγράφων τράπεζαν, γράψον πρῶτον καὶ κατὰ μέσον τῆς στοᾶς, ἄνωθεν τῆς ἡγουμενικῆς τραπέζης· τὸν δεῖπνον τὸν μυστικόν (ἴδε § 238 μέρ. β')· πρὸς τὰ δεξιὰ δὲ τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου (ἴδε § 161 μέρος β'). ἀριστερὰ δὲ *Ἄξιον ἐστὶ* (ἴδε § 425 μέρ. γ'). περὶ δὲ τῆς τραπέζης τὸν Χριστὸν συνεσθίοντα τοῖς τελώναις (ἴδε § 191 μέρ. β'). τοὺς ἀποστόλους τίλλοντας τοὺς ἀστάχεις (ἴδε § 196 μέρ. β'). τὸν Χριστὸν εὐλογοῦντα τοὺς πέντε ἄρτους (ἴδε § 201 μέρ. β'). τὴν φιλοξενίαν τῆς Μάρθας (ἴδε § 213 μέρ. β'). τὸν Χριστὸν εἰς Ἐμμαοὺς κλῶντα τὸν ἄρτον (ἴδε § 263 μέρ. β'). τὸν Χριστὸν τρώγοντα ἰχθύας ὀπτομένους (ἴδε § 264 μέρος β'). τὸν Χριστὸν ἐπὶ τὴν Τιθεριάδος θάλασσαν (ἴδε § 226 μέρ. β'). παραβολὰς δέ, οἷας βούλει, τὰ θαύματα τοῦ ἁγίου τῆς Μονῆς, ἧς τὴν τράπεζαν διαγράφεις καὶ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ Ἐωσφόρου (ἴδε § 6 μέρ. β')· καὶ οὕτω διαγράφεται ἡ πρώτη τάξις.

Ἀρχὴ τῆς β'. τάξεως.

§ 537. Ὑπὸ τὸν Μυστικὸν δεῖπνον γράψον τοὺς ἐπισήμους τῶν ἱεραρχῶν ἐν ὁσιωτῇ στολῇ φέροντας ἐπιγράμματα ὁσιακά· καὶ πρῶτον τὸν ἅγιον Βασίλειον πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ Μυστικοῦ δεῖπνου λέγοντα· *Ψυχῆς τὸ κάλλος ἀσφαλῶς τηρητέον, τοῦτο Θεὸς ζητήσῃ ἐκ τοῦ βροτείου γένους. Τὸν Θεολόγον Γρηγόριον λέγοντα· Ποιμὴν λογικῆς ἐγκαταστάς ἀγέλης, ἀπλοῦς, ταπεινός, εὐμεγής, πραῆς· ἕως οὗ, γὰρ πληθύνεις ἐν Κυρίῳ. Τὸν ἅγιον Νικόλαον λέγοντα· Εἰς Θεὸς πατὴρ λόγου ζῶντος, σοφίας ὑπερστώσης· ἀριστερὰ δὲ τὸν Χρυσόστομον λέγοντα· Τῶν πρὶν ἑκάστος εἴπερ*

ἐποτῇ σφαλμάτων σωθήσεται πᾶς ἐγγινῶναι γρησίως. Τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον λέγοντα· Ἐγὼ Θεὸν σιθόμεθα ἐν Τριάδι καὶ τρία πρόσωπα ἐν Μονάδι. Τὸν ἅγιον Κύριλλον λέγοντα· Οἱ τὰ ὅπλα τῆς νηστείας ρίπτοντες ὑπὸ τῆς γαστριμαργίας σκαρδαλλίζονται, καὶ ὑπὸ τῆς πορνομοιχοῦ ἀναιροῦνται ἀμαρτίας· ἔξωθεν δὲ τῆς χυδάδας τὸν ὅσιον Ἀντώνιον ἐστραμμένον πρὸς τὴν τράπεζαν, καὶ λέγοντα· Μὴ ἀπατώ, ὦ μοναχὲ χορτασία κοιλίας· ὑποταγὴ μετ' ἐγκρατείας ὑποτάσσει τοὺς δαίμονας· ἐξ ἀριστερῶν δὲ τὸν ὅσιον Ἐφραίμ ἐστραμμένον πρὸς τὴν τράπεζαν καὶ λέγοντα· Ἡ σιωπῶσα καὶ δοξολογοῦσα καὶ εὐτάκτως διοικουμένη, ὑπὸ ἀγγέλων εὐφημεῖται, ἡ δὲ ἀργολογοῦσα καὶ ἀμέτρκως, σπαταλῶσα, ὑπὸ δαιμόνων ἀχρειοῦται. Γράψον δὲ καὶ οἷους ἄλλους βούλει ὁσίους φέροντας ἐπιγράμματα. Πρὸς τὸ κάτω μέρος δὲ τῆς τραπέζης γράψον τὸν βίον τοῦ μοναχοῦ (ἴδε § 522 μέρ. 6')· καὶ τὸν μάταιον βίον τοῦ ἀνθρώπου (ἴδε § 527 μέρ. 6')· ἂν δὲ ἡ τράπεζα εἶναι μεγάλη καὶ σταυροειδής, γράψον καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (§ 314 μέρος 6')· καὶ εἰς ἄλλο· ἔξωθεν δὲ τῆς τραπέζης ἐπὶ τῆς πύλης γράψον τὸν ἅγιον τῆς Μονῆς.

Πῶς δεῖ τὴν ὀμφαλόεσσαν διαγράφειν Ἐκκλησίαν.

§ 538. Τὴν ὀμφαλόεσσαν διαγράφων Ἐκκλησίαν· γράψον κατὰ μέσον τὸν Παντοκράτορα· περὶ δὲ τοῦ Παντοκράτορος τὰ οὐράνια τῶν ἀγγέλων τάγματα· ἐπὶ δὲ τῶν γωνιῶν τοὺς Εὐαγγελιστάς, ἐν δὲ ταῖς στοαῖς τοὺς προφήτας καὶ προπάτορας οἷους βούλει· ἂν δὲ εἶναι μεγαλητέρα καὶ ἔχει ὀμφαλοὺς πέντε· εἰς μὲν τὸν μεσαῖον καὶ περιεκτικώτερον τῶν λοιπῶν τεσσάρων· γράψον τὸν Παντοκράτορα καθὼς καὶ εἰς τὴν φιαλόεσσαν εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ὀμφαλοὺς τὰ ἀκόλουθα· εἰς μὲν τὸν ἕνα, τὸν τῆς μεγάλης βουλῆς ἄγγελον· εἰς δὲ τὸν τρίτον τὸν Ἑμμανουήλ, εἰς δὲ τὸν τέταρτον, τὴν Παναγίαν φέρουσαν ἐν ἀγκάλαις τὸν σωτήρα, καὶ εἰς τὸν πέμπτον τὸν Πρόδρομον· ἐπὶ δὲ τῶν στοῶν τοὺς Εὐαγγελιστάς, προφήτας καὶ προπάτορας, ἐπὶ δὲ τῆς λοιπῆς ἐπιφανείας τῶν τοιχίων τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἐορτάς· τὰ ἅγια πάθη, τὰ θαύματα τοῦ ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ λοιπά, ὡς προερμηνεύθησαν.

Διαγραφὴ κοίτης Ἐκκλησίας.

§ 539. Κοίτην Ἐκκλησίαν διαγράφων κατὰ μέσον γράψον τὸν

Παντοκράτορα ἐντὸς κύκλου· ἄνω δὲ τοῦ εἰκονοστασίου ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς Θεοτόκου καὶ λήγων ἐπὶ τοῦ Προδρόμου γράφον οὐρανόν, καὶ πλῆθος ἀγγέλων ἐν αὐτῷ· ἀμφοτέρωθεν δὲ τοῦ οὐρανοῦ γράφον τοὺς προπάτορας καὶ προφῆτας ἐντὸς κύκλων. Τούτοις δὲ κατωτέρω διάγραψε τὴν Α'. τάξιν τῶν δεσποτικῶν ἐορτῶν, τὰ ἅγια πάθη, καὶ τὰ μετὰ τὴν Ἀνάστασιν θαύματα· καταμέσον δὲ τοῦ βήματος τὴν Πλατυτέραν. Τούτοις δὲ κατωτέρω γράφον τὴν Β'. τάξιν καθὼς καὶ εἰς τὴν φιαλόεσσαν· τοῦ βήματος δὲ ἐκτὸς τοὺς Εὐαγγελιστάς, καὶ τὰ θαύματα τοῦ ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς καὶ εἰς τὴν φιαλόεσσαν.

ἢ **Πόθεν τὰς ἁγίας εἰκόνας παρελάβομεν εἰκονίζειν ;**

§ 540. Τὸ εἰκονίζειν τὰς ἁγίας εἰκόνας παρελάβομεν οὐ μόνον ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὸν λέγω τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου Ἰησοῦν Χριστόν, ὡς καὶ προεβρέθη ἐν ἀρχῇ τῆς συγγραφῆς ἡμῶν· ὅθεν καὶ τὸν μὲν σωτῆρα Χριστόν εἰκονίζομεν ὡς ἄνθρωπον, ἐπειδὴ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὦφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις θυνανεστράφη γενόμενος τέλειος ἄνθρωπος, ὅμοιος ἡμῖν πλὴν τῆς ἁμαρτίας (Βαρούχ Γ'). Εἰκονίζομεν δὲ καὶ τὸν ἄναρχον πατέρα ὡς γέροντα, ὡς ὦφθη τῷ Δανιὴλ (κεφ. Ζ'). Τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰκονίζειν ὡς εἶδος περιστεῖρας, διότι καὶ οὕτως ἐφάνη ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἔτι δὲ καὶ τὴν τῆς θεομήτορος εἰκόνα εἰκονίζομεν καθάπερ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων, καὶ προσκυνοῦμεν αὐτὰς σχετικῶς καὶ οὐχὶ λατρευτικῶς· ἡγουν δὲν λέγομεν ὅτι αὐτοὶ εἶναι ὁ Χριστός, ἡ Θεοτόκος, ἡ ὁ δεῖνα ἡ ὁ δεῖνα ἅγιος ἅπασι ! ἀλλὰ προσκυνοῦμεν αὐτὰς σχετικῶς. Ἡ δὲ ἀπονεμομένη παρ' ἡμῶν τιμὴ εἰς ὅποιαν δὴποτε εἰκόνα ἀναφέρεται εἰς τὸ πρωτότυπον, ἡγουν ἐὰν ἀσπαζώμεθα ἢ προσκυνῶμεν τὴν εἰκόνα τοῦ σωτῆρος τὴν προσκύνησιν καὶ τὸν ἀσπασμὸν ἀναφέρομεν εἰς αὐτὸν τὸν Χριστόν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος τὸν δι' ἡμᾶς γενόμενον ἄνθρωπον, δὲν προσκυνοῦμεν δὲ τὰ χρώματα ἢ τὴν τέχνην καὶ τὰ παρόμοια, ὡς οἱ εἰκο-

νομάχοι πρεσβεύουσιν· ἀλλὰ τὸν τύπον τοῦ Χριστοῦ τὸν εἰς οὐρανὸς καθεζόμενον, ἡ γὰρ τιμὴ τῆς εἰκότος ἐπὶ τὸ πρωτό-τυπον διαβαίνει· ὅποτε δὲ βλέπομεν τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἢ ὁποίου δὴποτε ἄλλου εἰκονιζομένου ἁγίου οὐ λατρευτικῶς ἀλλὰ τιμητικῶς καὶ τυπικῶς προσκυνούμεν αὐτάς· ἰστορούμεν δὲ αὐτάς, ἵνα μὴ ἀμνημονῶμεν τὰς ἀρετὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶν εἰκονιζομένων καὶ πρὸ πάντων ἵνα καὶ ἡμεῖς οἱ προσκυνούντες αὐτάς μεταβαίνωμεν εἰς οὐρανὸς διὰ τοῦ νοὸς καὶ τὰς ἀρετὰς μιμηθῶμεν τῶν εἰκονιζομένων. Δικαίως λοιπὸν εἰκονίζομεν καὶ προσκυνούμεν τὰς ἁγίας εἰκόνας. Οἱ δὲ κατήγοροι καὶ βλάσφημοι ἀναθεματιζέσθωσαν.

**Περὶ τοῦ χαρακτήρος τοῦ Δεσποτικοῦ προσώπου
καὶ σώματος ὡς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς
αὐτόπται Γερμανοί.**

§ 541. Τὸ θεανδρικὸν σῶμά ἐστι τρίπηχυ μικρὸν ἐπικεκυφὸς καὶ τὸ τῆς πρᾶότητος ὑποφαῖνον· εὐοφρυ, καὶ τοῦτο συνδεδεμένον, εὐόφθαλμον, εὐρινον, σιτόχρουν, οὐλότριχον τὴν κεφαλὴν καὶ ξανθὴν ὀλίγον, μέλαν τὸ γένειον καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ἀχράντων χειρῶν μακροτέρους συμμέτρως καὶ ἀπλῶς ὡς ὁ τῆς τεκούσης χαρακτήρ, ἐξ ἧς ἐμψυχον ἑαυτῷ καὶ τελείαν τὴν ἀνθρωπότητα περιέπλασε.

Περὶ τοῦ χαρακτήρος τῆς Θεοτόκου.

§ 542. Ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος, ἦν τῇ ἡλικίᾳ τρίπηχυς μακρόφρυς, μεσόρριν, μακρόλαιμος, μακροδάκτυλος, εὐστοχος, ταπεινή, ἀσχημάτιστος, ἀβλάκευτος, ἱμάτια αὐτόγραφα ἀγαπῶσα καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ τὸ ἑαυτῆς, τὸ ὠμόφορον τὸ ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς κείμενον.

Τίνε τρόπῳ τὴν εὐλογοῦσαν χεῖρα διαγράφειν δεῖ.

§ 543. Εὐλογοῦσαν χεῖρα διαγράφω μὴ καὶ τὰ τρία ὁμοῦ δάκτυλα μιγνύης, ἀλλὰ τὸν μέγα δάκτυλον σὺν τῷ παραμέσῳ μόνον, διότι ὁ μὲν ὀρθὸς δάκτυλος ὁ λεγόμενος λιχανὸς καὶ τὸ

λύγισμα τοῦ μέσου δακτύλου τὸ ΙΣ (Ἰησοῦ) ὄνομα σημαίνουσι ἤγουν ὁ ὀρθὸς τῷ Ι καὶ ὁ καμπύλος τὸ Σ· ὁ δὲ μέγας δάκτυλος καὶ παράμεσος, ἐνούμενοι ἀλλήλοις, χιαστῶ τῷ τρόπῳ τὸ Χ στοιχεῖον εἰκονίζουσι· τὸ δὲ καμπύλωμα τοῦ μικροῦ δακτύλου τὸ στοιχεῖον Σ, ἤτοι τὴν λέξιν ΧΡΙΣΤΟΣ. Ὅθεν κατὰ πρόνοιαν τοῦ δημιουργοῦ οἱ δάκτυλοι τῆς ἀνθρωπίνης χειρὸς τοιουτοτρόπως φαίνεται ἐπλάσθησαν, ἵνα σχηματιζόμενοι, ὡς προερρέθη, τὸ ὄνομα τοῦ ΙΗΣΟΥ Χριστοῦ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου δημιουργοῦ αὐτῶν κηρύττωσι οὐχὶ δὲ ὀλιγώτεροι ἀλλ' οὐδὲ περισσότεροι, ἀλλ' ὅσοι ἔπρεπεν, ἵνα τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν γῇ καὶ τῶν ἐν οὐρανῷ, καὶ πάντων τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων αὐτοῦ τοῦ σωτῆρος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους φανερώσωσι.

**Τὰ συνήθη ἐπιγράμματα τὰ εἰς τὴν ἁγίαν
τριάδα ἀναφερόμενα.**

§ 544. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πατὴρ — ὁ Παλαιὸς Ἡμερῶν — ὁ Συνάρχιεπίσκοπος Υἱὸς — ὁ ΛΟΓΟΣ τοῦ Θεοῦ — Τὸ ἄγιον Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον — Ἡ ἁγία Τριάς, εἰς Θεὸς τῶν ὅλων· εἰς δὲ τὸν σταυρὸν τὸν ἐν τοῖς στεφάνοις τῶν τριῶν προσώπων, Πατρός, Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος γράφε ταῦτα: Ὁ ΩΝ. Οὕτω γὰρ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῇ, ὅτε εἶδεν αὐτὸν ἐν τῇ βάτῃ, ἐγὼ εἰμὶ Ὁ ΩΝ· γράφε δὲ αὐτὰ οὕτω. Τὸ μὲν Ο πρὸς τὸ δεξιὸν τοῦ στεφάνου μέρους. Τὸ δὲ Ω ἄνωθεν ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ στεφάνου· τὸ δὲ Ν πρὸς τὸ ἀριστερόν.

Ἄλλα ἐπιγράμματα τῆς ἁγίας Τριάδος.

§ 545. Εἰκονίζων τὸν Πατέρα σὺν τῷ Υἱῷ καθημένους καὶ φέροντας ἐν ταῖς χερσίν· εὐαγγέλιον γράφε· εἰς μὲν τὸ τοῦ Πατρὸς

Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε·

ἕτερον· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἄρ θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Εἰς δὲ τὸ τοῦ Υἱοῦ γράφε· Πάτερ ἄγιε ἐγὼ σὲ ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐφανερώσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις·

ἕτερον· Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμέν· ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ καὶ ὁ
 Πατήρ ἐν ἐμοί.

**Τὰ ἐπίθετα, τὰ ἐπὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Σωτῆρος
 γραφόμενα.**

§ 546. Ἰησοῦς Χριστός. — ὁ Πατοκράτωρ — ὁ Ζωο-
 δότης — ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου — ὁ Ἐλεήμων — ὁ Μεγάλης
 Βουλῆς Ἀγγελος — ὁ Ἐμμανουήλ· γράζων δὲ ἐσταυρωμένον·
 ταῦτα, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

ἐπὶ τοῦ μανδύλου ᾧ, τὸ ἅγιον Μανδύλιον·

ἐπὶ δὲ τοῦ κεραμίου, τὸ ἅγιον Κεράμιον.

**Τὰ ἐπὶ τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου γραφόμενα
 συνήθη ἐπίθετα.**

§ 547. Μήτηρ Θεοῦ — ἡ Ἐλεῦσα — ἡ Ὁδηγήτρια —
 ἡ Γοργοπρίπνος — ἡ Κυρία τῶν Ἀγγέλων — ἡ Πατά-
 ρασσα — Παράχρατος Δέσποινα — ἡ Ὑψηλοτέρα τῶν οὐ-
 ρανῶν — ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ — ἡ Γλυκοφιλοῦσα — ἡ Γαλα-
 κτοτροφοῦσα — ἡ φοβερά Προστασία. — ἡ ἁμαρτωλῶν Σω-
 τηρία — ἡ Παραμυθία τῶν θλιβομένων — ἡ Πάντων χαρά·
 — ἡ Πορταίτισσα τῶν Ἰβήρων — ἡ Μεγάλῃ Σπηλαιότισσα·
 — ἡ Τριχεροῦσα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

**Τὰ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ τύπον ἐπιγράμματα
 τοῦ Σωτῆρος.**

§ 548. Εἰς τὸν Παντοκράτορα· «Ἐγὼ εἰμὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου
 ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἐξει
 τὸ φῶς τῆς ζωῆς.»

Εἰς τὸν Ζωοδότην· «Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου ζήσεται εἰς τὸν αἰ-
 ῶνα.»

Εἰς τὸν μεγάλῃς βουλῆς Ἀγγελον· Ἐγὼ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον
 καὶ ἤκω· οὐ δὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνος.

Εἰς τὸν Ἑμμανουὴλ *Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ ἔνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελισσασθαι πτωχοῖς ἀπεσταλκός με.*

Ἐν ἀρχιερατικῇ στολῇ γραφόμενον. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τῆν ψυχὴν αὐτοῦ τίθουσιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτός δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν.

Ἐν τῇ συνάξει τῶν Ἀσωμάτων γραφόμενον. Ἐθεώρουσιν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα κτλ.

Μεταξὺ προφητῶν. Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται.

Μεταξὺ τῶν Ἀποστόλων. Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων κτλ.

Μεταξὺ Ἱεραρχῶν. Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη.

Μεταξὺ Μαρτύρων. Ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Μεταξὺ Ὁσίων. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἀρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτος εἰμὶ καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ καὶ εὗρήσετε ἀνάπανσιν ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

Μεταξὺ Ἀναργύρων. Ἀσθενοῦντας θεραπεύσατε, λεπροὺς καθαρίζετε· δαιμόνια ἐκβάλλετε, ὄωρεᾶν ἐλάβετε ὄωρεᾶν δότε.

Ἐπὶ θύρας γραφόμενον. Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα, δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ κτλ.

Ἐντὸς κοιμητηρίου. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται.

Ἐπὶ δὲ τῆς εἰκόνης τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως. Κύριε Κύριε ἐπιβλέψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψέ τὴν ἀμπελον ταύτην καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου.

**Ἐπιγράμματα ἃ οἱ Ἀρχάγγελοι τοῦ Κυρίου
φέρουσιν εἰκονιζόμενοι ἀμφοτέρων τῆς
εἰκόνης τῆς Θεοτόκου τῆς προσαγο-
ρευμένης Ῥόδον τὸ Ἀμάραντον.**

§ 549. Τὸ τοῦ Μιχαήλ· Ὁρθος φαιρὸς χαῖρε ἡ μόνη.

Τὸ τοῦ Γαβριήλ· Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον.

Ἐπιγραφὴ φερομένη καὶ παρὰ τῶν δύο· Ῥόδον τὸ ἀμάραντον
χαῖρε ἡ μόνη κτλ.

**Ἐπιγράμματα φερόμενα παρὰ τε τῆς Θεοτόκου
καὶ τοῦ Προδρόμου εἰκονιζομένων
ἐμφοτέρωθεν τοῦ Σωτήρος.**

§ 550. Τὸ τῆς Θεοτόκου ἐπίγραμμα·

Υἱὲ καὶ Θεοῦ ζῶντος, Λόγε Πατρός,

Ὁ ἐκφυῆς, νεύσεως Σῶτερ δίχα,

Αὐτῷ σε συνεύσει ἐξ ἐμοῦ, δι' ἐπ' σχάτων

Χρόνων σαρκωθείς, ὑπὲρ ροῦν

Σποράς ἀνεν, Σῆς κλήσεως τὰς ἀμαρτίας ἄφες

Καὶ μητρικὰς πλήρωσον ἱκεσίας

Τὸ τοῦ Προδρόμου·

Κἀγὼ συνάδω δέσποτα τῇ μητρὶ σου

Φωρῇ φιλικῇ προδρομικῇ σου Λόγε,

Οὓς ἠγόρασας αἵματι τῷ τιμίῳ

Σταυρῷ κρεμασθεὶς καὶ σφαγεὶς ἀνευθύτως.

Τούτοις καταλλάγηθι δωρεὰν πάλιν.

Εὐσπλαχρε Λόγε, καὶ φιλανθρώπου τρόπου.

Ἄλλο ἐπίγραμμα εἰκονιζομένου μόνου.

Μετανοεῖτε ἡγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

Ἐπιγράμματα φερόμενα παρὰ τῶν ἱεραρχῶν.

§ 551. Εἶπεν ὁ Κύριος, οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσ-
θεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι
τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

**Ἔτερα διάφορα ἐπιγράμματα πρὸς διαφόρους
ἀγίους εἰς τὸν Ἀπόστολον Πέτρον.**

§ 552. Τὰς κλεῖς ἔχων σου τῶν ἀνοικτήρων λόγε,
Θαρρῶν ἀνοίγω πᾶσι τοῖς δευμένοις,
Ἐπεὶ με Χριστέ, σοῦ διαγράφω στόμα,
Ἐχω τὸ θάρρος, σῶσαι τὴν κληρευχίαν.

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν Πέτρου καὶ Παύλου.

§ 553. Ποθῶν ὁ Πέτρος· τὴν σεβασμίαν θέσιν
Τοῦ συμμαθητοῦ πρὸς συνάντησιν τρέχει·
Ἰδὼν ὁ Παῦλος, ὅπερ ἐπόθει λίαν,
Χεῖρας ἐκτείνας δεξιούται τὸν φίλον.

Εἰς τὸν Ἐφραίμ.

§ 554. Σύρος μὲν Ἐφραίμ, ἀλλὰ γλῶσσα Ἀγγέλου.
Ὡς ἄγγελός τις φθέγγεται πρὸς ἀγγέλους,
Πρὸς οὓς ἐκεῖνος καὶ λαλεῖ ὡς ἡ γραφή.
Μονότροπος γὰρ ἄγγελος γῆς εἶναι πέπος.

Εἰς τοὺς ἀγίους Θεοδώρους.

§ 555. Στεφθέντες ἄμφω πρὸς Θεὸν θείου στέφους.
Δῶρα περιφέροντες εἰς θυμηδίαν.

Εἰς τὸν ὅσον Ἀντώνιον.

§ 556. Ἀντώνιε πάνσοφε κλέος ἀζύγων
Φρούρει με καὶ δίωκε τὰ βέλη τῶν δαιμόνων
Τῶν τοξευόντων ἀναιδῶς τὴν ψυχὴν μου.

Εἰς τὸν ὅσον Ὀνούφριον.

· § 557. Μοναστῶν τὸ καύχημα Ὀνούφριε τρισμάκαρ
Αἵσταζε Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν σῶν δούλων,
Κλίμαξ ἀερόβαθμος ἐξηριγμένος.
Ἡ πάντας διδάσκουσα πρὸς σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαήλ.

§ 558. Ἐφιππον ὁρᾶτε με οἱ προσιόντες,
Δίστομον κατέχοντας χειρὶ ῥομφαίαν,
Στίφη βαρβάρων ἐκδιώκω καὶ πλήττω

824 Ἰωάννης Ἐμοῦ δὲ ναοῦ ὑπάρχει Θεὸς μέγας
 Τὸ δεινὸν αὐτῷ, ὅστις βουλευθῇ πράξει·
 Πατάξω τούτον τῇ ῥομφαίᾳ ἐν τάχει.

Ἔτεροι εἰς τὸν αὐτόν.

§ 559. Βροτοὶ βλέποντες τὸ ξίφος τεταμένον
 Ὅσοι βέβηλοι, καὶ ῥάθυμοι τὸν τρόπον
 Συσταλεῖτε πρὸς μετάνοιαν τάχει·
 Εἰδὲ μὴ προφάσγητε τῇ θείᾳ πύλῃ,
 Ἐγὼ γὰρ ὁ πρὶν παλαιᾶς προστάτης
 Ταύτης ὃ ἐτάχθην τῆς νέας· Ἐδὲμ φύλαξ.

**Ἐπιγραφὰι τῶν θείων εἰκόνων τῶν ἐν τῷ
 εἰκονοστασίῳ τῶν καὶ ἀποστολικῶν
 προσαγορευομένων.**

§ 560. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου. — Ἡ γέννησις τοῦ
 Χριστοῦ. — Ἡ Ὑπαπαντή. — Ἡ Βάπτισις τοῦ Χριστοῦ. —
 Ἡ Ἀποκαθήλωσις. — Ὁ Ἐπιτάφιος θρῆνος. — Ἡ Ἀνάστασις
 τοῦ Χριστοῦ. — Ἡ ψηλάφησις τοῦ Θωμᾶ. — Ἡ Ἀράληψις. —
 Ἡ κάθοδος τοῦ ἁγίου Πνεύματος. — Ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου.

Πρόσεχε δὲ πάντοτε ἵνα τὴν εἰκόνα τῆς τοῦ Κυρίου σταυρώσεως
 φέρῃς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ εἰκονοστασίου. Ἄν δὲ τὸ εἰκονοστάσιον ἔχῃ
 ἑκτασιν πρόσθεσι καὶ τὴν Μεταμόρφωσιν. — Ἐγερσιν τοῦ Λα-
 ζάρου Βαϊφόρον. — Τὰ πρὸ τῆς σταυρώσεως πάθη, τὰ μετὰ τὴν
 Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου θαύματα, καὶ ἄλλα, ἃ καὶ ζῆτει ἔμπροσθεν.

**Ἐπιγραφὰι εἰς τὰς θεομητορικὰς εἰκόνας
 καὶ ἄλλων ἁγίων.**

§ 561. Ἡ σύλληψις τῆς Θεοτόκου. — Ἡ γέννησις τῆς Θεο-
 τόκου. — Τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. — Τὰ νέα τάγματα τῶν
 ἀγγέλων. — Ἡ σύναξις τῶν Ἀσωμάτων. — Ἡ σύναξις τῶν
 Ἀποστόλων καὶ οἱ ἅγιοι Πάντες.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ: ΘΕΩ: ΔΟΞΑ.

Πληρώσας εἶπον, δόξα σοι τῷ Κυρίῳ.
 Καὶ αὐθις εἶπον, δόξα σοι Κύριέ μου.
 Καὶ τρίτον εἶπον, δόξα Θεῷ τῶν ὅλων.

2
3
4

[illegible]

THIS BOOK IS DUE ON THE LAST DATE
STAMPED BELOW

AN INITIAL FINE OF 25 CENTS
WILL BE ASSESSED FOR FAILURE TO RETURN
THIS BOOK ON THE DATE DUE. THE PENALTY
WILL INCREASE TO 50 CENTS ON THE FOURTH
DAY AND TO \$1.00 ON THE SEVENTH DAY
OVERDUE.

March 1 1939	Return
MAR 2 1943	
SEP 6 1944	
DEC 13 1944	
Dec 19	
28 Jan '58 I W	
REC'D LD	
JAN 28 1953	
1 Jan '58 J M	
1 Jun 58 J M	
REC'D LD	
MAY 27 1953	

YC113823

www.libtool.com.cn

M20191

NY 281

11/1/11

THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

www.libtool.com.cn

